Ἔτος ΑΒ' Θεσσαλονίκη, τῇ 11 Ἰουλίου 1908.— ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΦΑΡΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Διευθυντής ΝΙΚ. Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου 20 ΠΑΡΑΔΕΣ 20 | Συνδιευθυντὴς καὶ Διαχειριστὴς ΑΛ. Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ

Η ΔΕΚΑΤΗ ΙΟΥΛΙΟΥ

Γενικῶς ἔχει ἀναγνωρισθῇ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα ὡς τὸ μόνον πολίτευμα τὸ δι' ἄνθρώπους προορισμένον!

Εἶνε τὸ πολίτευμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνυψώνει τὸν ἄνθρωπον εἰς πολίτην διότι δίδει εἰς αὐτὸν πολιτικὰ δικαιώματα, καὶ τὸ μέγιστον τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων του καὶ δὲν ἀπαιτεῖ μόνον παρ' αὐτοῦ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἀπὸ τῆς μεγάλης Γαλλικῆς ἐξαναστάσεως ἀνεγνωρίσθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ὡς πολίτης καὶ ἔκτοτε δὲν παύουν πάντες οἱ λαοὶ καὶ πάντα τὰ κράτη νὰ προχωροῦν πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἥτις εἶνε ἡ ὑψίστη ἀρχὴ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Ἡ ἀνθρωπότης ὑπὸ τὴν ὁποίαν σήμερον τάσσονται πάντα τὰ κράτη καὶ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ὑπ' αὐτὴν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ βαίνουν.

Αἴσχος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀποτελεῖ ἡ ὕπαρξις εἰς τὸν αἰῶνα, τὸν αἰῶνα τὸν σημερινὸν, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ὕπαρξις δεσποτικοῦ πολιτεύματος καὶ τούτου τὴν καταργησιν πάντες οἱ λαοὶ ἐπιζητοῦν καὶ εὔχονται καὶ εἰς θυσίας οὐχὶ μικρὰς πρὸς ἀπόλαυσιν Συνταγματικοῦ πολιτεύματος προβαίνουν καὶ οὐκ ὀλίγοι μάρτυρες θυσιάζονται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἰδέας.

Διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος πάντες οἱ πολῖται ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων καθίστανται καὶ καταργοῦνται τὰ προνόμια τῶν εὐγενῶν καὶ ἰσχυρῶν οἵτινες ὑπὸ τὰ δεσποτικὰ πολιτεύματα εἶνε οἱ τύραννοι τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν πτωχῶν.

Ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ οἱ λαοὶ οἱ τὸ Τουρκικὸν Κράτος οἰκοῦντες, χάριτι εἰς τὸν στρατὸν τοῦ μετ' ἀγαστῆς ὁμονοίας καὶ ἀδελφότητος ἐργασθέντα ἀπήλαυσαν τῇ εὐμενῇ συναινέσει τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Συνταγματικοῦ πολιτεύματος διὰ τοῦ ὁποίου πάντες καθίστανται ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων, πάντες καθίστανται ἀδελφοὶ πρὸς ἓν καὶ μόνον κοινὸν πλέον συμφέρον ἀποβλέποντες, τὴν πρόοδον, τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑαυτῶν πατρίδος.

Σύμπασα ἡ οἰκουμένη μετ' ἀπορίας σήμερον θὰ ἀκούῃ τὸ μέγα καὶ πρωτοφανὲς διὰ τὰ ἱστορικὰ χρονικὰ τῆς ἀνθρωπότητος φαινόμενον τῆς ἀναιμάκτου ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνῃ ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, ἀνακηρύξεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐν Τουρκίᾳ τῆς ὁποίας τοὺς λαοὺς ἐσφαλμένως ὅλως ἐθεώρουν ὡς ἀπολιτίστους διότι ἠνήχοντο κατάστασιν καταισχύνουσαν αὐτοὺς ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀλλ' ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ἱστορικὴ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἱστορίας ἀπέδειξεν ὅτι λαοὶ οἱ οἰκοῦντες τὸ Τουρκικὸν Κράτος καὶ πεπολιτισμένοι εἶνε καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἄνθρωποι καὶ πολῖται συναισθάνονται καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἐν ἦτο τὸ ὄνειρον αὐτῶν νὰ ἀπολαύσουν Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, νὰ ἀπολαύσουν ἐλευθερίας, νὰ ἀπολαύσουν ἰσότητος, νὰ ἀπολαύσουν Ἀδελφότητος.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπήλαυσαν ἀπὸ τῆς χθὲς χάριτι εἰς τὸν γενναῖον στρατὸν, χάριτι εἰς τοὺς φιλελευθέρους ἀξιωματικοὺς, χάριτι εἰς πάντας τοὺς πολίτας ἀδιαφόρως ἐθνικότητος οἵτινες ἐν μιᾷ φωνῇ ἐζητωκραύγασαν ὅτε ἡ πρώτη τοῦ στρατοῦ ἠκούσθη φωνὴ: Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

Νέον πολιτικὸν δι' αὐτοῦ ἐγκαινιάζεται ἀπὸ τῆς χθὲς καθεστὸς καὶ καλοῦνται πάντες οἱ τὸ Τουρκικὸν Κράτος οἰκοῦντες λαοὶ ὅπως συνδράμουν τὴν πιστὴν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν διότι αὕτη δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς ἀγαθῆς προθέσεως καὶ εἰλικρινείας τῶν ἀρχόντων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀρχομένων.

Διὰ τοῦ Συντάγματος δὲν δίδονται μόνον ἐλευθερίαι, ἀλλ' ἐπιβάλλονται ἀνάλογοι ὑποχρεώσεις.

Πάντες ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ ἂς ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου πολιτικοῦ καθεστῶτος καὶ πάντες ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἂς συντρέξωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀνακράζοντες!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!
ΖΗΤΩ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ!
ΖΗΤΩ Ο ΛΑΟΣ!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἡ 10η Ἰουλίου θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ ὄχι μόνον διὰ τὸ Τουρκικὸν Κράτος ἀλλὰ διὰ σύμπασαν τὴν οἰκουμένην διότι ἔδωσε τὸ φῶς, διότι φῶς ἦλθε ἡ ἐλευθερία, εἰς ἑκατομμύρια ὅλα ἀνθρώπων τὰ ὁποῖα σήμερον πανηγυρίζουν καὶ ἑορτάζουν, ὡς τυφλοὶ διὰ θαύματος ἰδόντες τὸ φῶς των!

Ἡ ἐλευθερία εἶνε ἡ ἐξασφαλίζουσα τὴν πρόοδον ὄχι μόνον εἰς τὰ ἄτομα ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λαοὺς οἵτινες ἄνευ αὐτῆς μένουν εἰς σκότος.

Κατηργήθη ἀπὸ χθὲς ἡ λογοκρισία τοῦ τύπου ἡ ὁποία ἠνάγκαζεν αὐτὸν νὰ σιγᾷ διὰ τὰς ἀτασθαλίας καὶ τὰς παρεκτροπὰς τῶν ἀρχόντων.

Ἡ λογοκρισία ὡς ἐρινὺς ἦτο διὰ τὸν τύπον εἰς τὸν ὁποῖον ἔλεγεν, εἶνε ἐλεύθερος ὁ τύπος φθάνει μόνον νὰ μὴ . . . γράφῃ!

Οἱ ὀημοσιογράφοι πλέον δὲν θὰ εὑρεθῶμεν περιορισμένοι ὡς λέοντες εἰς τὰ κλουβιὰ, γινόμενοι τὸ παίγνιον τῶν μειρακίων ἀκόμη.

Ἡ λογοκρισία τῶν βιβλίων, ὁ ἀνόητος αὐτὸς περιορισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα ἔπαυσε πλέον ἀπὸ τῆς χθὲς ὑφισταμένη ἐν Τουρκίᾳ.

Ἐφοβοῦντο τὰ βιβλία νὰ μὴ μορφώσουν καὶ διδάξουν τὸν λαὸν καὶ καταστήσουν αὐτὸν ἄνθρωπον συναισθανόμενον τὰ καθήκοντά του καὶ ἤθελον αὐτὸν νὰ τὸν κρατοῦν εἰς τὸ σκότος, πνευματικῶς τυφλὸν, καὶ ἐν τούτοις ὁ λαὸς ἐγνώρισε τὸ φῶς του, ἐγνώρισε τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ κατάλληλος πρὸς τοῦτο στιγμὴ ἐφώναξε: Ζήτω τὸ Σύνταγμα, Ζήτω ἡ Ἐλευθερία.

Εἶνε ἐλεύθερος πλέον ὁ τύπος, ἡ μεγάλη αὐτὴ δύναμις, ὁ σύμβουλος μὲν νῶν ἐναρέτων καὶ τοῦ καθήκοντος ἀρχόντων, ὁ κατήγορος δὲ τῶν παρεκτρεπομένων τῶν ὁποίων τὴν πολιτείαν καθιστᾷ γνωστὴν εἰς τοὺς προϊσταμένους των καὶ προκαλεῖ τὴν τιμωρίαν των.

Ἀπὸ χθὲς οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἔχουν δικαίωμα ψήφου.

Θὰ ἐκλέγουν τοὺς Δημάρχους των καὶ τοὺς Βουλευτάς των.

Θὰ ἀκούωνται τὰ δίκαιά των καθὼς καὶ τὰ παράπονά των καὶ δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ παρακαλοῦν καὶ νὰ ἱκετεύουν ἵνα ὁ ἰσχυρὸς τοὺς λυπηθῇ καὶ μὴ τοὺς ἀδικήσῃ.

Ὅλοι θὰ εἶνε ἴσοι πρὸς τοὺς νόμους καὶ ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους.

Ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ εἶνε μεροληπτικὴ ἀλλὰ τοιαύτη οἵαν πρέπει νὰ εἶνε ἀποδίδουσα τὸ δίκαιον μὲ ἀκριβοδίκαιον ζυγόν.

Οἱ ὑπάλληλοι θὰ εἶνε πιστοὶ τοῦ καθήκοντος ἐκτελεσταὶ διότι θὰ ἔχουν τὸν φόβον τοῦ ἐλέγχου καὶ δὲν θὰ δελεάζονται διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ χρήματος διότι καὶ ἡ θέσις τῶν ἐναρέτων καὶ τῶν τοῦ καθήκοντος ἐκτελεστῶν θὰ εἶνε ἐξησφαλισμένη.

Ὁ στρατὸς, οἱ ὀξιωματικοὶ ἰδίως, εἶνε οἱ σωτῆρες τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους ἐξασφαλίσαντες τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ.

Δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, πρᾶγμα ἔτι δυσκολώτερον τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἡ ἀγαθὴ θέλησις πάντων τῶν λαῶν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ἔχει ἐξασφαλίσει καὶ τὴν πιστὴν αὐτοῦ ἐφαρμογήν.

Πάντες Ὀθωμανοὶ Ἕλληνες, Ἰσραηλῖται καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ οἱ τὸ Τουρκικὸν Κράτος οἰκοῦντες ἔχουν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ συντρίξουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ ἐγγύησις τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς προόδου αὐτῶν τούτων τῶν ἰδίων.

Ζήτω τὸ Σύνταγμα ἂς ἀνακράξωμεν πάντες.

Δ-ος

ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΠΩΣ ΠΑΡΕΧΩΡΗΘΗ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἀπὸ τοῦ 1876 τῇ 11)23 Δεκεμβρίου ὁπότε ἐκηρύχθη τὸ πρῶτον σύνταγμα ἐν Τουρκίᾳ ταχέως δὲ καταλυθὲν, πάντων τῶν ὑπηκόων εἰς πόθος ἦτο ὅπως τὸ τοσοῦτον προώρως καταργηθὲν σύνταγμα ἀνακηρυχθῇ καὶ ἐπέλθῃ ἰσότης καὶ ἐλευθερία, οἱ δὲ βιοῦντες ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν λαοὶ ὡς συνταγματικοὶ πολῖται ἀπολαύσωσιν ὅλων ἐκείνων τὸ προνομιῶν ἃς ἀπολαύουσιν πάντες οἱ τῶν συνταγματικῶν κρατῶν ὑπήκοοι. Πρὸς ἐπίτευξιν λοιπὸν τοῦ ποθουμένου ἀπὸ πολλοῦ εἰργάζοντο πολλοὶ ἔξοχοι ἄνδρες πολιτικοί τε καὶ στρατιωτικοί, τὸ πρῶτον δὲ σχέδιον τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐν τοῖς νοσοῖς Κοσσυφοπεδίου καὶ Μοναστηρίου, ἐνθὲς δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐξεδηλώθη ἡ ἐπιθυμία ὅλων ὡς ἐπίσης καὶ μεγάλης μερίδος ἀξιωματικῶν, παρέστημεν δὲ πάντες πρὸ ἀσυνήθους θεάματος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατόπιν ληφθείσης τὴν νύκτα ἀποφάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἵνα ἀποτελούντων τὸ κολιτάτον «Ἕνωσις Πρόοδος» ἀπεφασίσθη ἡ κήρυξις τοῦ ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κηρυχθέντος κινήματος ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος.

Χθὲς δὲ τὴν πρωΐαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεώς μας ἐτοιχοκολήθη ἡ ἑξῆς προκήρυξις, ἡ δώσασα τὴν ἔναρξιν τοῦ κινήματος.

«Ἡ μέχρι τοῦδε κυβέρνησις ἥτις καθῆκον εἶχε ἱερὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος νὰ περιφρουρῇ τὰ δίκαια τοῦ Λαοῦ νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν ὑπηκόων αὐτῆς νὰ περιφρουρῇ αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις λέγομεν αὕτη ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον τί ἔπραξεν; Οὐδέν. Ἀπ' ἐναντίας ὅλαι αὐτῆς αἱ προσπάθειαι ἔτεινον πρὸς τὴν καταστροφὴν τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος.

«Ἡ Κυβέρνησις αὕτη τυφλὸν ὄργανον οὖσα καταχρωμένη τῶν ἱερῶν καθηκόντων ἅτινα ἀπέναντι ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ἀνέλαβε, ἐδήμευσε περι-

ουσίας, ἐφόνευσεν ἀθώους, κατέστρεψεν οἰκογενείας καὶ πλείστας ὅσας ἀνομίας καὶ δηώσεις διέπραξεν.

«Διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἀνόμου φορολογίας ἐλήστευσε τοὺς ὑπηκόους ἔφερεν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν στρατὸν καὶ στόλον μόνον διὰ νὰ ἐξηπυρετήσῃ ἀτομικὰ συμφέροντα.

«Ἠδυνήθη διὰ τῆς ὑπούλου καὶ ἀνάνδρου αὐτῆς πολιτικῆς νὰ ἐνσπείρῃ τῶν μέχρι τινὸς ὡς ἀδελφῶν διαβιούντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐθνικοτήτων φιλετικὰ μίση καὶ νὰ γίνῃ οὕτω αἰτία νὰ χυθῇ ἀδίκως τόσον αἷμα ἀθώων.

«Αἱ ἀνωτέρω ἀλήθειαι ἂν καὶ πικραὶ δὲν καταδεικνύουσι ἡλίου φαεινότερον ὅτι ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ βαίνομεν πρὸς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον ;

«Δὲν βλέπετε ὅτι διὰ τῆς ἐκρύθμου ταύτης καταστάσεως τό τε ἐμπόριον καὶ βιομηχανία μένουν στάσιμα; Δὲν ἀγανακτεῖτε, διότι δὲν σᾶς ἐπιτρέπουν οὔτε κἂν νὰ προφέρητε τὸ ἱερὸν τῆς πατρίδος ὄνομα; Δὲν γνωρίζετε ὅτι ὅταν ἀφίνῃ τις νὰ καταπατῶνται τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος του δίκαια δὲν εἶνε ἄνθρωπος ; Δὲν ἐξανίσταται πλέον ἡ συνείδησις ἐναντίον τόσων καταπιέσεων ;

«Ἕως πότε θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τρέφητε τοὺς ἐν Κων)πόλει κηφῆνας διὰ τῶν χρημάτων τοῦ ἱδρῶτος Ὑμῶν ; «Ἕως πότε θὰ μισθοδοτεῖτε Κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου εἶνε ἄτιμοι καὶ ἀνίκανοι, σκεπτόμενοι μόνον πῶς ἀνετώτερον νὰ ζήσωσι διὰ τῶν χρημάτων ὑμῶν τῶν πτωχῶν ; Ποῦ ἡ Δικαιοσύνη ἐν τοῖς δικαστηρίοις ; Ποῦ τὰ τόσα ἑκατομμύρια ἅτινα κατ' ἔτος διατίθενται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῶν σχολῶν ἡμῶν ; Ἕως πότε ἡ δημοσιογραφία, ἥτις ἀλλαχοῦ τοσοῦτον ἔχει ἐπίδρασιν, ἐν τῇ χώρᾳ μας θὰ εἶνε ὄργανον τῶν ἰσχυρῶν ; Ἕως πότε θὰ σιγῶμεν ; Ἀρκεῖ πλέον.

«Εὐτυχῶς εὑρέθησαν ἄνθρωποι οἵτινες τὸ πᾶν μέχρι τοῦδε ἐθυσίασαν διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος ὑποστάντες πλείστας ὅσας καταδιώξεις καὶ κακουχίας ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ ἔχοντες ἓν μόνον ὄνειρον, μίαν ὑψηλὴν ἰδέαν, κατώρθωσαν νὰ φέρωσι εἰς πέρας τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν.

«Οἱ πατριῶται οὗτοι ἀπετέλεσαν τὸ κομιτάτον « ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ » ὅπερ ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην ἐργασθὲν πατρικώτατα ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης ἀπεφάσισε διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐπανακτήσουν οἱ κάτοικοι τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ νὰ καταρρίψουν τὴν παροῦσαν ἀνάξιον καὶ σαθρὰν Κυβέρνησιν.

«Τὸ Κομιτάτον «ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ» ποιεῖ ἔκκλησιν εἰς ἅπαντας τοὺς πατριώτας καὶ προτρέπει ὅπως οἱ δυνάμενοι, ἂς συντρέξουν τὸ ἔργον αὐτοῦ οἱ μὴ δυνάμενοι δὲ τηρήσωσι στάσιν σώφρονα καὶ ἁρμόζουσαν κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν. Τὸ Κομιτάτον ἐπίσης καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὴν ἀχάριστον Κυβέρνησιν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη θελήσῃ ν' ἀντιπράξῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς σωτηρίου δι' ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους καὶ ὑψηλῆς ταύτης ἰδέας, θὰ προβῇ εἰς λῆψιν σοβαρωτάτων μέτρων.

«Ζήτω ἡ πατρὶς, Ζήτω τὸ Ἔθνος Ζήτω ἡ Ἐλευθερία καὶ τὸ Σύνταγμα»

ΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἀπὸ πρωΐας εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως ἐτοιχοκολλήθησαν αἱ προκηρύξεις τινὲς δὲ τῶν ἀξιωματικῶν ἐξήγουν εἰς ξένους αὐτὰς, ἐξαίροντες ὡσαύτως τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα διὰ τῆς παροχῆς συντάγματος θὰ ἀπολαύσωσιν πάντες. Τοὺς λόγους αὐτῶν τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐδέχετο διὰ φρενιτιωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν, παραδειγματικὴ δὲ τάξις καὶ ἡσυχία παντοῦ ἐπεκράτησε πρᾶγμα πρωτοφανὲς, διότι οὐδαμοῦ τῶν ἄλλων χωρῶν ὅπου ἐκηρύχθη τὸ σύνταγμα τοῦτο δὲν ἐφημρόσθη ἀναίμακτον.

Ἐπίσης λόγους ἐξεφώνησαν εἰς διάφορα κέντρα πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἕτεροι ἐπίσημοι ὀθωμανοὶ καθὼς καὶ ἄλλοι λόγιοι ἀντιπροσωπεύοντες τὰς ξένας ἐθνικότητας.

Ἅμαξαι διάφοροι ἀγοραῖαι καὶ ἰδιωτικαὶ σημαιοστόλιστοι διέσχιζον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν πόλιν· ἐπ' αὐτῶν ἐπέβαινον διάφοροι πολῖται ἐκφωνοῦντες λόγους καὶ χειροκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν συνωστιζομένων ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ὁποίων ἐζωγραφίζετο ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις.

Η ΝΥΞ

Οὕτω διέρρευσεν ἡ ἡμέρα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ ὁπότε ἐπῆλθεν ἡ νύξ.

Τὰ ἠλεκτρικὰ τράμ κατάμεστα μεταφέρουν τοὺς πολίτας εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως ἰδίως εἰς τὸν κῆπον τοῦ Λευκοῦ Πύργου ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι ἐπίλεκτοι πολῖται. Ἐκεῖ ἐξεφωνήθησαν λόγοι καὶ ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ ἐκ Μοναστηρίου λῆφθὲν τηλεγράφημα ὅτι αὐχοῦθι καὶ καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἐκηρύχθη ἐπισήμως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τὸ σύνταγμα χαιρετισθὲν ὑπὸ ἑκατὸν καὶ ἑνὸς κανονιοβολισμῶν.

Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ χαρὰ πάντων ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ ζητωκραυγαζόντων ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι. Μουσικαὶ διάφοροι ἀνέκρουον διάφορα ἐμβατήρια χειροκροτήματα δὲ παρατεταμένα καὶ ζητωκραυγαὶ παντοῦ ἀντήχουν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΗΜΕΡΑ

Ὁ Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Χιλμῆ πασσᾶς διὰ μακρῶν ἐτηλεγράφησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ συμβάντα τῆς χθὲς καὶ τὴν εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν ἐξέγερσιν λαοῦ καὶ στρατοῦ ζητοῦντος Σύνταγμα.

Τὴν πρωΐαν δὲ τῆς σήμερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἦλθε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 11η Ἰουλίου

Γενικὸν Ἀρχηγὸν Θεσ)λονίκης

«Ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ἐπιθυμίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ τῇ διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὸ ἀνακηρυχθὲν Σύνταγμα τῆς 11) 23 Δεκεμβρίου 1876 καὶ τὸ ὁποῖον διὰ διαφόρους λόγους δὲν εἶχεν ἐφαρμοσθῇ ἐκ νέου σήμερον τέθεται εἰς ἐνέργειαν. Ἡ γενικὴ συνέλευσις καὶ Γερουσία δύναται νὰ συνέλθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Παρακαλῶ δὲ Ὑμᾶς ὅπως τὴν εἴδησιν ταύτην τὴν χαρμόσυνον γνωστοποιήσητε εἰς τὸν λαόν.

Ο Μ. ΒΕΖΥΡΗΣ ΣΑΪΤ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο γνωσθὲν εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνὰ τὴν πόλιν προεκάλεσε τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ πάντες ἠσπάζοντο ἀλλήλους ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος.

Σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν δι' ἐκτάκτων παραρτημάτων τοῦ «Φάρου», τῆς «Ἀσήρ» τῆς «Ζουρνὰλ Σαλονίκ» καὶ τῆς «Ἐποχα» ἀνακοινώθη τὸ τηλεγράφημα τοῦτο πρὸς τὸν λαὸν ὅστις ὑπεδέχθη αὐτὸ μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Σήμερον πάντες ἐξεπνήσαμεν πρὸ γεγονότων ἀσυνήθων διὰ τὴν πόλιν ἥτις φέρει ὄψιν πανηγυρικήν. Χαρὰ ἀνεκλάλητος καὶ γενικὴ εὐθυμία πανταχοῦ ἀνάσσει. Μουσικαὶ παιανίζουσιν, ἡ δὲ πόλις ἀπαξάπασα ἑορτάζει τὸ ἀνακηρυσσόμενον νέον πολίτευμα. Πάντα τὰ Καταστήματα μηδενὸς ἐξαιρουμένου εἶνε σημαιοστόλιστα τὴν νύκτα δὲ ἡ πόλις φωταγωγηθήσεται. Πρὸς τοῦτο κατάλληλος γίνεται διάκοσμος ὅπως ὅσον οἷόν τε τὸ εὐάρεστον καὶ χαρμόσυνον γεγονὸς ἑορτασθῇ ἐπισημότερον, οὐδεμία δὲ εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἀμφιβολία λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς προθυμίας τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ πρωΐας ἡ πόλις μας μαθοῦσα τὸ χαρμόσυνον ἐκ Κων)πόλεως τηλεγράφημα προσέλαβε ἑορτῆς ὄψιν.

Πανταχοῦ ὁπόθεν διήρχετο τις ἔβλεπε τοὺς πάντας γελῶντας καὶ συγχαίροντας ἀλλήλους ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς ἀπολαύσεως Συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ οἱ στρατιῶται πανταχόθεν ὁπόθεν διήρχοντο ἐπευφημοῦντο καὶ μόνη αὐτῶν ἀπάντησις ἦτο μεμειδίαμα εἰς τὰ χείλη, δηλοῦν τὴν καταπλημμυροῦσαν τὰ στήθη των χαρὰν διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ κινήματός των, Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

Εἰς πάντα τὰ κέντρα τῆς πόλεως ὅμιλοι ἀπετελοῦντο καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι ἐξεφώνουν λόγους συνιστῶντες τὴν τάξιν καὶ τὴν ὁμόνοιαν. Δὲν ἔπαυσαν δὲ ἐπὶ τῇ εὐαιρίᾳ ταύτῃ καὶ οἱ ῥήτορες τῆς περιστάσεως.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ

Εὐθὺς ὡς ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεκοινοῦτο ὅτι παρεχωρεῖτο τὸ Σύνταγμα διέταξεν ὅπως προσκληθῶσι διὰ σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Διοικητήριον πάντες οἱ ξένοι Πρόξενοι καὶ αἱ ἀρχαὶ ὅπως ἐπισήμως εἰς αὐτοὺς ἀνακοινώσῃ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος.

Ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας ἄπειρος κόσμος πάσης τάξεως καὶ πάσης ἐθνικότητος προσῆλθον εἰς τὸ Διοικητήριον.

Η ΤΕΛΕΤΗ

Περὶ τὴν 9ην δὲ ὥραν τῆς πρωΐας τῆς σήμερον ὁ στρατὸς διαφόρων ὅπλων ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς του διέσχισε τὴν μεγάλην ὁδὸν Καλαμαρίας καὶ Σαβρῆ πασσᾶ παρεταχθη ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Διοικητηρίου μετὰ δύο πυροβολαρχιῶν. Αὐτόθι πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας συνήχθησαν πᾶσαι αἱ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπισημότητες καὶ πλῆθος ἄπειρον λαοῦ εἰς ἐπήκοον τοῦ ὁποίου ὁ Α. Ἐξ. ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Χουσεὶν Χιλμῆ πασσᾶς θὰ ἀνεγίνωσκε τὸ χθὲς τὴν ὑκτα ληφθὲν τηλεγράφημα τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μ. Βεζύρου διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται σύνταγμα.

Διὰ τῶν ὁδῶν ὁπόθεν διῆλθεν ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ πανδαιμόνιον ἀπὸ ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς ὑπεδέχετο αὐτόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ

Τὴν ὡρισμένην ὥραν προσῆλθον εἰς τὸ Διοικητήριον ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν αἱ ἀρχαὶ, οἱ ἐν τῇ πόλει μας Πρόξενοι γενόμενοι δεκτοὶ μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ προσεκάλεσεν φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ ὁ ὁποῖος χαιρετῶν καὶ μειδιῶν ἀνῆλθε τὰς κλίμακας τοῦ Διοικητηρίου καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἀνεγνώσθη δὲ μετ' ὀλίγον τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα τοῦ Βεζύρου Σαΐτ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Χιλμῆ πασσᾶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κατακλύζοντος τὰς αἰθούσας τοῦ Διοικητηρίου πλήθους.

Ζήτω τὸ Σύνταγμα, ἐφώνησεν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ μυριόστομος ὡς ἠχὼ ἡ αὐτὴ ἠκούσθη ἀπάντησις : Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁ κρατήσας τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶνε ἀπερίγραπτος.

Πάντες δακρύοντες ἠσπάζοντο καὶ συνεχαίροντο ἀλλήλους.

Ἐν γένει ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶνε ἡ ἱστορικωτέρα καὶ σημαντικωτέρα διὰ τὴν Τουρκίαν.

Εἶνε ἡ ἡμέρα ἡ ἐξασφαλίσασα τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς.

Ζήτω ἡ πατρὶς ἐφώναξαν οἱ ἀξιωματικοί.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τηλεγραφήματος ὑπὸ τοῦ Ε. Χιλμῆ πασσᾶ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεώς μας Ἀδὶλ βέης ἐκφωνεῖ θαυμάσιον λόγον διακοπτόμενος ὑπὸ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων, εἰπὼν, ὅτι οἱ λαοὶ οἱ οἰκοῦντες τὸ Τουρκικὸν Κράτος θὰ ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ διοργανῶσαν τὸ κίνημα Συμβούλιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπήλαυσαν Συντάγματος.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ραχμῆ βέης ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τοῦ διοργανώσαντος τὸ κίνημα, εἰπὼν, ὅτι ἐλπίζει τὴν φορὰν ταύτην ὅτι τὸ παραχωρηθὲν Σύνταγμα θὰ γίνῃ σεβαστὸν καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν εἰς τοὺς λαοὺς τοὺς οἰκοῦντας τὸ Τουρκικὸν Κράτος. Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα διέκοπτον τὸν λόγον τοῦ Ε. Ραχμῆ βέη.

Τέλος τὴν τρλετὴν ἐπεσφράγισεν ὁ Ε. Νεσσὶβ ἐφένδης, ἀναγνώσας τὴν κατάλληλον τῇ περιστάσει προσευχὴν, ἀναφωνήσας ἐν τέλει :

Ζήτω ἡ Πατρίς !
Ζήτω τὸ Ἔθνος !
Ζήτω ἡ Ἐλευθερία !
Ζήτω ὁ Στρατός !

Καὶ χιλιάδες κόσμου ἐζητωκραύγαζον ἐπίσης.

Ο ΛΑΟΣ

Τὸ τηλεγράφημα τῆς Μ. Βεζυρείας ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Χιλμῆ πασσᾶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακηρύσσεται τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τὸν λαόν. Ὑπεδέχθη τὸ πλῆθος δι' ἀκρατήτων ἐπευφημιῶν, βροντωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων, τὸ δὲ γεγονὸς ἐχαιρετίσθη διὰ τῶν νενομισμένων κανονιοβολισμῶν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὔτε λεπτὸν παρέρχεται ἄνευ ζητωκραυγῶν αἵτινες ἀντηχοῦν ἐκ μυρίων στομάτων.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Οἱ ὁμογενεῖς ἀπὸ τῆς χθὲς μετέσχον τῆς γενικῆς χαρᾶς ἐν τῇ πόλει μας διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος καθὼς καὶ χθὲς μετέσχον τοῦ γενικοῦ κινήματος πρὸς παραχώρησιν τοιούτου.

Σήμερον τὴν πρωΐαν συνῆλθεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ μεγάρῳ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Π. Μητροπολίτου, ἡ Δημογεροντία καὶ αἱ Ἐφορεῖαι τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον τὴν 5ην ὥραν, συνερχόμενοι εἰς τὴν Μητρόπολιν πάντες οἱ ὁμογενεῖς ἐν σώματι διέλθουν διὰ σημαιῶν τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ καταλήξουν εἰς τὸ Διοικητήριον.

Λόγοι δὲ κατάλληλοι θὰ ἐκφωνηθῶσιν ὑπὸ ὁμογενῶν καὶ θὰ ἀναγγελθῇ ἐπισήμως ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Τὰ δὲ διάφορα ἐν τῇ πόλει μας

ΦΑΡΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ Μετζήτ. 5
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 6
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 30
Αἱ συνδρομαὶ καὶ Εἰδοποιήσεις προπληρώνονται.
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 20 Παράδες
Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα
ὁδὸς Σαβρῆ-Πασσᾶ.
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΑΡΟΣ
Θεσσαλονίκη

σωματεῖα μετὰ σημαιῶν θὰ παρακολουθῶσι τὴν διαδήλωσιν.

ΤΙΜΩΡΙΑΙ

Τὸ Ὀθωμανικὸν κομιτάτον «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος,» τὸ διοργανώσαν τὸ κίνημα ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, ἐτιμώρησε διὰ θανάτου μερικοὺς ἀντιστάντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κινήματος διὰ τυφεκισμοῦ, ἐκτελεσθέντος σήμερον τὴν πρωίαν ἐν τῇ θέσει τρεῖς Βρύσεις παρὰ τὴν Τούμπαν.

Ἐπίσης δὲ χθὲς ἐφονεύθη εἷς ἀστυνομικὸς θελήσας νὰ σχίσῃ τοιχοκολληθεῖσαν προκήρυξιν.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς σήμερον διοικεῖ τὸ Κράτος ἀποτελεῖται ἀπὸ 119 ἄρθρα καὶ ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς αὔριον θέλομεν ἀρχίσῃ δημοσιεύοντες αὐτὸ, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ λαὸς ὑπὸ ποῖον πολίτευμα θέλει διοικεῖσθαι.

ΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΛΟΧΗ

Αἱ μέχρι τῆς μεσημβρίας εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ὀθωμανικοῦ κομιτάτου συγκεντρωθεῖσαι εἰδήσεις ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξ ἄλλων πλησιοχώρων πόλεων ἀνήγγειλον ὅτι ἐν ἐνθουσιασμῷ ἐγένετο πανταχοῦ δεκτὴ ἡ εἴδησις παραχωρήσεως Συντάγματος καὶ πάντες ἐν ἀδελφοσύνῃ ἑορτάζουν τὸ γεγονός.

ΔΕΙΠΝΟΝ

Τὸ Ὀθωμανικὸν κομιτάτον «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος» τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς παρέθεσε δεῖπνον εἰς πλείστους ἀξιωματικοὺς καὶ ἄλλους εἰς τὸν κῆπον τοῦ Λευκοῦ Πύργου ὅπου λόγοι ἀπηγγέλθησαν ἐνθουσιώδεις ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος.

ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον πάντα τὰ δημόσια καταστήματα θὰ εἶνε φωταγωγημένα καθὼς καὶ πλεῖσται οἰκίαι, διὰ τὸ μέγα καὶ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς παραχωρήσεως Συνματος.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς τριῶν ἐπιστατῶν μὲ μηνιαῖον μισθὸν 135 γρ. εἰς τὰ ἐν πόλει μας στρατιωτικὰ γραφεῖα.

Εἰδοποιοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ἀνωτέρω θέσεις ὅπως ἀποτανθῶσιν εἰς τὴν Σεβ. Δημαρχείαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΦΑΛΛΙΕΡ ΕΝ ΔΑΝΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας μεταβὰς κατὰ τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ διαμονήν του εἰς Ροσκίλδε κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν τάφον Χριστιανοῦ τοῦ ἐννάτου.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του προσέφερεν ὁ Φαλλιέρ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν πρόγευμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ βαθμοφόροι.

Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθη ὁ Φαλλιὲρ τὸ διοικητήριον.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΠΕΡΣΙΑ

Ἐκ Τέβρις ἀγγέλλεται ὅτι παρ' ὅλας τὰς συνδιαλλακτικὰς συμβουλὰς τοῦ διοικητοῦ ὁ Σάχης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀποστέλλει στρατόν, ἰδίως ἱππικόν, πρὸς καταστολὴν τῆς στάσεως. Ἐν ταύταις οὐδὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πράξῃ τὸ ἱππικὸν εἰς τὰς στενωπούς τῆς Τέβρις.

ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΡΟΖΕΤΣΒΕΝΣΚΗ

Ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ναυάρχου Ροζετσβένσκη εἰς τὰ λουτρὰ Νάσυχάϊμ δὲν ἐπιβεβαιοῦται.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης συνοδευόμενος καὶ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Καββαδία, μετέβη εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὅπου παρατηροῦντες τὴν κακὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ ἀρχαιολογικὸς οὗτος χῶρος ἔλαβε τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

Νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τοὺς πέριξ οἰκίσκους καὶ ἰδίως ἓν σιδιρουργεῖον καὶ μικρὸν μεταξωκλωστήριον ἀνήκοντα εἰς τὸν κ. Μακρυγιάννην.

Νὰ διορίσῃ ἐπιστάτας καὶ φύλακας ὅπως φυλάττωσι τὸν χῶρον.

Καὶ νὰ περιβάλῃ ὅλον ἐκεῖνον τὸν χῶρον διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων καὶ φραγμάτων.

Κατόπιν ὁ κ. Στάης μετὰ τοῦ κ. Καββαδίου ἀπῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐπεσκέφθησαν ὅλα τὰ μνημεῖα ὡς καὶ τὸ Μουσεῖον, ἐλήφθη δὲ ἡ ἀπόφασις ὅπως καὶ ἐκεῖ γίνῃ πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις ὅσον τὸ δυνατὸν εὐπροσωποτέρα.

Ὁ κ. Στάης ἐκάλεσε καὶ τοὺς μηχανικοὺς τοῦ Δημοσίου κ. Κακιούζην καὶ Μπαλάνον μετὰ τῶν ὁποίων συνειργάσθη καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τοῦ ὑποβάλλουν τὰ σχέδια τὰ συνταχθέντα πρὸς καλλωπισμὸν τῆς Ἀκροπόλεως ὡς καὶ τὰ σχέδια περὶ κατασκευῆς περιφερειακῆς Λεωφόρου πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ κ. Στάης καθὼς μᾶς ἀνεκοίνωσεν θὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ κυβερνήσει διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς Ἀκροπόλεως.

Chocolat Tobler au lait Suisse

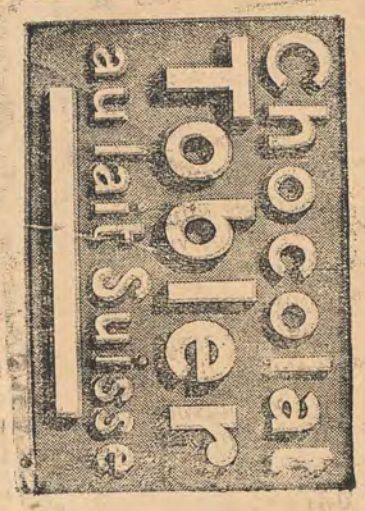

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 11 Ἰουλίου. Χθὲς εἰς τὰ Ἀνάκτορα συνεκροτήθη πολύωρον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Μ. Βεζύρης Σαΐδ πασσᾶς ὑπεστήριξεν, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ τὸ Σύνταγμα εἰς τοὺς λαοὺς, τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους διότι ἄλλως ἀπειλεῖται αὐτὴ ἡ τάξις.

Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Μ. Βεζύρου πάντες οἱ ὑπουργοὶ, προεξάρχοντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐφάνησαν σύμφωνοι, καὶ μὲ τὴν γνώμην ταύτην προσεχώρησεν ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.

Τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ὁ Μ. Βεζύρης ἀνεκοίνωσε διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς πάντας τοὺς Νομάρχας μὲ τὴν διαταγὴν ὅπως ἀνακοινώσουν ταῦτα εἰς τὸν λαόν.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ἰουλίου. — Ἡ μεγάλη ἐν Τουρκίᾳ ἐπελθοῦσα πολιτικὴ μεταβολὴ προοιωνίζει μέλλον εὐτυχέστερον εἰς τὴν Τουρκίαν λόγῳ ἐπικρατήσεως τῶν νεωτέρων φιλελευθέρων ἰδεῶν.

Ἡ Ἑλλὰς σύμπασα μετὰ χαρᾶς ἀπεδέχθη τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τῆς Τουρκίας καὶ χαίρει διὰ πᾶν ἀγαθὸν πρόσθετον εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς γείτονος χώρας καὶ ἐπικροτοῦσα εἰς πᾶσαν αὐτῆς πρόοδον.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΟΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 11 Ἰουλίου.— Ὁλόκληρος ἡ Κωνσταντινούπολις πανηγυρίζει διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος, πάντες εἰς τὰς ὁδοὺς ἀσπάζονται ἀλλήλους, ὁλόκληρος ἡ πόλις διατελεῖ σημαιοστόλιστος.

Οἱ ἐνταῦθα Πρεσβευταὶ τῶν Δυνάμεων συνεχάρησαν τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον καὶ τὸν Μ. Βεζύρην Σαΐτ.

Η ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 11 Ἰουλίου. —Ἐκ πασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων καταφθάνουν τηλεγραφήματα ὅτι πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος τῆς Τουρκίας ὅπερ ἀσφαλίζει εἰς αὐτὴν εὐοίωνον μέλλον.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 11 Ἰουλίου. —Πανταχόθεν καταφθάνουσι τηλεγραφήματα ὅτι οἱ λαοὶ ἐδέχθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΑΓΜΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 11 Ἰουλίου.— Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι οἱ «Ἐκπροὶ τοῦ Λονδίνου» ἀναφορικῶς πρὸς τὸ κίνημα τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν γράφουν:

Οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ἀναμίξεως ξένης δυνάμεως. Ἐὰν ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὴν Τουρκίαν ἀναλαμβάνει νὰ μεταρρυθμίσει τὴν διοίκησιν, ἐὰν ὁ πληθυσμὸς προτιμᾷ τὸ νέον σύστημα, τότε οὐδένα ἐνδιαφέρουσι αἱ τροποποιήσεις αὗται εἰμὴ μόνον τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας, τὸν στρατὸν καὶ τὸν Σουλτάνον. Ξένη ἐπέμβασις θὰ ἦτο δεδικαιολογημένη ἐὰν ὁ στρατὸς ἐξήσκει ἀνοφελεῖς πιέσεις καὶ ἀπαγὰς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθ' ὁλοκληρίαν ἀπεσοβήθη.

ΝΕΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Ἰουλίου.— Ἐκ Τεχεράνης ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Σάχης μετὰ τῶν ὑπουργῶν ἐπεξεργάζεται νέον Σύνταγμα διὰ τὴν Περσίαν.

Η "ΠΡΟΟΔΟΣ"

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Η 'ΠΡΟΟΔΟΣ'

ΓΕΩΡ. ΘΕΣΣΑΛΟΥ ΚΑΙ Σ'Α

ΟΔΟΣ ΣΑΜΠΡΗ ΠΑΣΣΑ (ἄνωθεν τοῦ καταστήματος Ι. Παρίση)

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θὰ εὑρίσκονται ἔπιπλα παντὸς εἴδους, ἠγγυημένα διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα, ἐκ παντὸς δὲ ξύλου πολυτελείας καὶ συνήθους. Ἐπίσης ἀναλαμβάνει παραγγελίας διαφόρων εἰδῶν ἐπιπλοποιΐας καθὼς καὶ διακοσμήσεις δωματίων διὰ ταπετσαρίας. Διαρκὴς ἔκθεσις ἐπίπλων παντὸς εἴδους: Νυολίται, κομὰ, νιπτῆρες, καθίσματα, καναπέδες, τράπεζαι, κλίναι παντὸς μεγέθους, στρώματα, σοῦστες, κρεμαστῆρες, γραφεῖα, βιβλιοθῆκαι, μπορὰ, κομοδίνα, ἑρμάρια, καθίσματα διὰ παιδία, κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἐν γένει εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο εὑρίσκονται καὶ κατασκευάζονται, ἐπὶ παραγγελίᾳ, πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐπίπλων.

ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΣΗΜ.— Ἡ εἰς τὸ ἐπιπλοπωλεῖον εἴσοδος θὰ γίνεται διὰ τῆς αὐτῆς εἰσόδου τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ι. Παρίση.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΥ καὶ Σ'ια

Εὑρίσκει τις παντὸς εἴδους ἔπιπλα

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ	ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
Ετησία μετζ. 4	*'Ετησία Λ. Τ. ΜΙΑ*	*'Ετησία φρ. χρ. 30*
Εξάμηνος „ 2 1)2	*'Εξάμηνος μετζ. 3*	*'Εξάμηνος „ „ 18*

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛᾼ ΟΔΩ ΚΟΛΟΜΒΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 20
'Ιδρυτὴς καὶ ὑπεύθυνος ἰδιοκτήτης Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
Πᾶσα ἀπόδειξις δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν
τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Διαχειριστοῦ.
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 20

Διευθυντὴς καὶ Διαχειριστὴς Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
'Αρχισυντάκτης Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1908 — ΑΡΙΘΜΟΣ (730) 14

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!!

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

'Αδελφοί! Χαρῶμεν χαρὰν μεγάλην! Τὴν στιγμὴν αὐτήν, καθ' ἣν χαράσσομεν τὰς γραμμὰς ταύτας ὁ βαρὺς γδοῦπος τῶν τηλεβόλων ἐξαγγέλλει τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς πόθου μυχίου, μιᾶς ἐπιθυμίας διακαοῦς: τὴν παροχὴν Συντάγματος εἰς τὸν λαόν, συνεπῶς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαβάρου τῆς ἐλευθερίας.

'Αδελφοί! Εἰς τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς ὑπερτάτης εὐτυχίας, καθ' ἣν τὰ δάκρυα ἀναβλύζουσιν ἄφθονα ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν τὰ πρόσωπα ἀστράπτουσιν ἐξ ἀγαλλιάσεως, λησμονήσωμεν τὰ μίση, λησμονήσωμεν τὰ πάθη καὶ παραδοθῶμεν ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς μεγαλοπρεποῦς δωρεᾶς, τὴν ὁποίαν, ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ἐπιθυμίᾳ τοῦ λαοῦ, παρέσχεν ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἰς τὸ Κράτος: Τὸ Σύνταγμα τῆς 11 Δεκεμβρίου 1876, τὸ ὁποῖον διὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν ἔζησεν, ἐξανθῆσαν ὡς τὰ ῥόδα ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ, ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ. Μετά τινας ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ λαὸς θὰ ἔχῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του, οἱ ὁποῖοι θὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, τῆς προόδου, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου καὶ θὰ φρουρῶσιν ἀκοίμητοι τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου.

'Αδελφοί! Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη νὰ μνημονεύωμεν τῶν στίχων τοῦ ἐθνικοῦ βάρδου: «Ἐμπρὸς παιδιά, ὁ καιρὸς τῆς ἐλευθερίας φθάνει». διότι ἡ σημαία τοῦ ὑψίστου τούτου ἀγαθοῦ τῶν ἐθνῶν κυματίζει μεγαλοπρεπῶς ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν ἡμῶν καὶ γαλανὸς ὁ οὐρανὸς προσμειδιᾷ ἡδέως καὶ γοητεύει τὰς καρδίας μας. Ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ δι' ἡμᾶς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου! Ἡ ἀκτίς, ἥτις διὰ μίαν μόνην στιγμὴν ἐξέλαμψε πρὸ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ποικιλωνύμων κατοίκων τοῦ Βασιλείου, ἡ ἀκτὶς ἐκείνη ἡ φαεινή, ἡ ὁποία συνεκλόνησεν ἐκ θεμελίων τὴν ὅλην μας ὕπαρξιν, διὰ νὰ μᾶς συντρίψῃ κατόπιν διὰ τῆς στυγνωτέρας ἀπογοητεύσεως, ἡ ἀκτὶς ἐκείνη ἡ θεία πολλαπλασιάζεται ἀπὸ σήμερον, ἀποτελεῖ δέσμας παχείας καὶ λαμπρὰς καὶ καταυγάζει ὡς μεγαλοπρεπὴς ἥλιος τὴν χώραν, διαλύει τὰ ἐρεβώδη σκότη τῆς δουλείας, πληροῖ ἀρρήτου συγκινήσεως τὰς καρδίας καὶ μᾶς καθιστᾷ ἀνθρώπους.

Ὢ, ναί. Μᾶς καθιστᾷ ἀνθρώπους. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἤμεθα ἄνθρωποι μέχρι τοῦδε, ἀφ' οὗ δὲν μᾶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκδηλώσωμεν τὸν ἀνθρωπισμόν μας, τοῦ ὁποίου ἡ πρωτίστη ἔκφανσις εἶνε ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως, ἡ ἀπροκάλυπτος ἔκφρασις τῆς γνώμης.

'Αδελφοί! Νέα περίοδος ζωῆς ἐγκαινιάζεται σήμερον διὰ τὰ διάφορα ἔθνη τῆς Τουρκίας. Εἴμεθα εἰς τὸ ἑξῆς συνταγματικοὶ πολῖται, εἴμεθα ἐλεύθεροι. Δυνάμεθα νὰ διακηρύξωμεν τὴν χαράν μας χωρὶς φόβον, χωρὶς ἀνησυχίαν: τὰ μαῦρα νέφη τῆς εἱλωτίας διελύθησαν. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ τὴν παλάμην ἐπὶ τοῦ στόματός μας, οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸ περιλαίμιόν μας καὶ νὰ μᾶς ῥίψῃ εἰς τὰ τάρταρα τῶν φυλακῶν, διότι ἐτολμήσαμεν νὰ ἐκφράσωμεν μετὰ θάρρους τὰ μύχια συναισθήματά μας.

'Αδελφοί! Ἀφήσωμεν νὰ ἐκχυθῇ ὅλη ἡ κατακλύζουσα τὰ σπλάγχνα μας χαρά! Εὐγνωμονήσωμεν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, διότι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ. Ἐκδηλώσωμεν ὅμως ἀνεπιφύλακτον τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸν στρατόν, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν οἱ σκαπανεῖς καὶ οἱ πρόμαχοι τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Οὐδενὸς ἔθνους οὐδεμιᾶς ἐποχῆς ἡ ἱστορία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παράδειγμα εὐγενέστερον τῆς διαγωγῆς τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν. Κατὰ μέρος οὗτοι θέμενοι πᾶσαν ταπεινὴν ἰδέαν φυλετισμοῦ, ὑπεράνω πάντων ὑψώσαντες τὰ σύμβολα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος προέταξαν τὰ στήθη κατὰ παντὸς τολμητίου, ὅστις θὰ ἐπεχείρει νὰ διεκδικήσῃ αὐτοῖς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα καὶ ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των χωρὶς οὐδὲ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐσχάτου πολίτου νὰ βλαφθῇ.

Ζήτωσαν λοιπὸν οἱ ἀξιωματικοί, ζήτω ὁ στρατός, ζήτω ἡ ἐλευθερία, ζήτω τὸ σύνταγμα, ζήτω ὁ λαός, ζήτω ἡ πατρίς!

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

[Δημοσιεύομεν τὴν χθὲς τοιχοκολληθεῖσαν, ἀναγνωσθεῖσαν καὶ ἐνθουσιάσασαν τὸν λαὸν προκήρυξιν τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἔχει ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς τοιχοκολλήσεώς της, 10 Ἰουλίου 1908, θὰ μείνῃ ὡσαύτως ἱστορική:]

ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ!

ΑΔΕΛΦΟΙ!

ΧΑΡΟΠΟΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ!

Εἶνε τριάκοντα δύο ἔτη ἀφ' ὅτου πολλὰ τμήματα τῆς φιλτάτης μας γῆς ἀποκοπέντα ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς πατρίδος καὶ τὰ ὑπόλοιπα τμήματα ἐβάφησαν ὑπὸ ἐρυθρῶν αἱμάτων· εἶνε τριάκοντα δύο ἔτη ἀφ' ὅτου τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια ἀνθρώπων χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀγέλαι κτηνῶν μὴ τολμῶντα νὰ ἐκδηλώσωσι τὸν ἀνθρωπισμόν των· εἶνε τριάκοντα δύο ἔτη ἀφ' ὅτου ἡ ὑπόληψις τοῦ ἔθνους διασύρεται, ἐνσπείρεται δὲ ἡ διχόνοια μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν συμπατριωτῶν οὐδεμίαν ἀνακούφισιν ἀπολαυόντων, διότι ἄλλοι μὲν ἐξ ἡμῶν χάνονται εἰς τὰς ἐξορίας, ἄλλοι εἰς τὰ δεσμά, ἄλλοι εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ὁ στρατὸς ἐξαναγκάζεται νὰ κάμνῃ κακὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων του, τῶν ὑπαλλήλων διαφθείρονται τὰ ἤθη, καταστρέφεται ἡ περιουσία τῶν πλουσίων μας καὶ ἐκ τῶν βαλαντίων τῶν πτωχῶν κλέπτεται τὸ χρῆμα· εἶνε τριάκοντα δύο ἔτη ἀφ' ὅτου διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς χαμερπείας, διὰ τῆς ἀτιμίας διευθυνόμεθα ὑπὸ ὀκτὼ δέκα προδοτῶν τοῦ ἔθνους, οἱ γαμψοὶ ὄνυχες τῶν ὁποίων εἶνε ἐμπεπηγμένοι εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαλλασσόμεθα πλέον.

Ἡ «ὀθωμανικὴ προοδευτικὴ καὶ ἑνωτικὴ ἐπιτροπὴ» συνήγαγε, τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἀγάπης ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς συμπατριώτας· συνεφιλίωσε τοὺς πάντας πρὸς ἀλλήλους· μὲ τὴν χεῖρα ἐντὸς τῆς χειρός, μὲ τὴν καρδίαν ἐπὶ τῆς καρδίας σώζει τὴν πατρίδα ἐκ τῶν χειρῶν τῶν τυράννων. Εἰς τὸ ἑξῆς ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος, ἕκαστος εὐτυχής, ἕκαστος φαιδρός. Ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πρὸς τελείαν ἐπιτυχίαν τούτου πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅλοι μας μίαν συμβουλήν, μίαν ὑπόμνησιν τῆς ἐπιτροπῆς: Μὴ ἀποχωρισθῆτε οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἐκ τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐθύτητος· κανεὶς ἂς μὴ ἐπιβουλευθῇ τὴν περιουσίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν οὐδενός· ἕκαστος πρὸς τοὺς ἄλλους ἂς ἐπιδεικνύῃ σέβας καὶ ἀδελφωσύνην. Μάλιστα δέ, ἡ ζωή, ἡ περιουσία, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐν τῇ πατρίδι μας διαβιούντων φίλων ξένων, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐγγύησιν καὶ ἐμπιστοσύνην μας. Ἐργαζόμενοι μόνον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἐντίμως, φιλαδέλφως καὶ νομοταγῶς, ἂς ἀφήσωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μας, ἐν τῇ γενικῇ ἱστορίᾳ φήμην ἁγνήν, ἔνδοξον καὶ αἰωνίαν. Μὴ ἀποχωρισθῆτε οὐδὲ κατὰ τρίχα ἐκ τῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἀνακοινώνῃ εἰς τὸ ἔθνος δι' ἰδιαιτέρων μέσων ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς σύμπραξιν. Γνωρίσατε δὲ ὅτι οἱ παραβαίνοντες τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ὑπομνήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ τιμωρηθῶσιν αὐστηρότατα καὶ τάχιστα. Διότι ἡ διατήρησις τῆς δόξης τοῦ ὀνόματος τοῦ ὀσμανλῆ μόνον ἀπὸ τὴν μὴ ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἐξαρτᾶται.

Ἡ πατρὶς παρ' ὑμῶν τοῦτο μόνον ζητεῖ.

Ζήτω ἡ πατρίς! Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ...

— Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω, μοῦ ἔλεγε μία κυρία χθές, ποία σκέψις ἐκίνησε τὸν Πλάστην εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ τὰ κουνούπια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνοχλοῦν τόσον. Εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτε. Κι' ἐνῷ μᾶς ἐνοχλοῦν, δὲν δίδουν ἐν τούτοις κανὲν ἀντιστάθμισμα, ὥστε νὰ τοὺς συγχωρήσωμεν τὰς ἐνοχλήσεις. Ὅταν ἀκούῃ κανεὶς ἐκεῖνον τὸν παιανά των, ὁ ὁποῖος γεμίζει τὸ δωμάτιον τὴν νύκτα, νομίζει ὅτι τὰ ἔντομα αὐτὰ ἀφεύκτως πρόκειται νὰ κατορθώσουν τίποτε σπουδαῖον. Τὰ παρακολουθεῖτε ὅμως καὶ ταχέως ἀπογοητεύεσθε· διότι βλέπετε ὅτι πετοῦν σχεδὸν ἀσκόπως, καὶ διαγράφουν εἰς τὸ κενόν, χωρὶς καμμίαν σύνεσιν, περιέργους ἑλιγμούς, ὡς βηματισμοὺς παράφρονος. Πρὸς τί λοιπὸν τόση φασαρία διὰ τίποτε;...

— Καὶ νομίζετε, ὅτι ἡ ἀπορία σας εἶνε μικρά; Ζητεῖτε, πραγματικῶς, νὰ μάθετε κάτι τι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ σοφοὶ γνωρίζουν ὅσα καὶ σεῖς. Διότι, ἀντὶ νὰ ἐρωτήσετε διατί ἐπλάσθησαν τὰ κουνούπια, καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἐκάμνετε τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν σχετικῶς μὲ τὸν ἄνθρωπον. Τί γνωρίζομεν, κυρία μου, περὶ τῆς ἰδικῆς μας ὑπάρξεως; Περίπου σχετικὰ μὲ ὅσα εἴπετε περὶ τῶν νυκτερινῶν καταστροφέων τῆς ἡσυχίας σας. Εἰς τί χρησιμεύομεν ἡμεῖς; Μήπως οἱ δρόμοι, τοὺς ὁποίους πέρνομεν εἰς τὴν ζωήν, εἶνε πλέον καλλίτεροι ἀπὸ ἐκείνους, ποῦ διαγράφουν τὰ κουνούπια εἰς τὸ κενὸν δωμάτιόν σας; Ἔχουν, νομίζετε, περισσοτέραν σύνεσιν καὶ σκοπιμότητα αἱ ἰδικαί μας τροχιαί; Κάθε ἄλλο. Καὶ θόρυβον; Ἄλλο τίποτε. Τί εἶνε ὁ βόμβος τοῦ κώνωπος ἐμπρὸς εἰς τὸν θόρυβον τῶν ἀνθρώπων; Ἡ ὀχλαγωγία τῶν αἰσθημάτων των, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς θλίψεώς των, ἡ ῥητορεία τῶν θριάμβων των καὶ οἱ θρῆνοι τῶν ἀτυχιῶν των, ἡ μεγαλαυχία τῶν ἰσχυρῶν καὶ πᾶς θόρυβος, τέλος πάντων, κατὰ τί νομίζετε ὅτι εἶνε καλλίτερος ἀπὸ τὸν βόμβον τοῦ ταλαιπώρου κώνωπος; Τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων εἶνε πλέον ἀσήμαντα ἀπὸ τὰ κινήσεις τῶν κουνουπιῶν. Διότι ἡ Ἱστορία, μέχρι τῆς ὁποίας φθάνουν αἱ κορυφαὶ τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, δὲν εἶνε μέσα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ παντὸς τίποτε καλλίτερον, ἀπὸ τὰ μελανὰ στίγματα, ποῦ ἀφίνουν αἱ μυῖαι ἐπάνω εἰς τὰς λευκὰς ἐκτάσεις τῶν τοίχων. Συλλογισθῆτε τὸ ἄπειρον—διότι νὰ τὸ φαντασθῆτε εἶνε ἀδύνατον—συλλογισθεῖτε τὰ πλήθη τῶν κόσμων, τὰ καταπληκτικὰ μεγέθη, ποῦ κυλίονται καὶ διαγράφουν τροχιὰς εἰς τὰς ἐκτάσεις του, ποῦ δὲν ἔχουν τέλος. Λοιπόν, μέσα εἰς τὴν κίνησιν αὐτήν, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχει τόση σκοπιμότης, ὅση εἰς τὸ πέταγμα τῶν κωνώπων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μεγέθη, σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι καὶ διὰ τὴν μεγαλειτέραν τροχιάν, ὑπάρχει πάντοτε μέτρον συγκρίσεως, ὥστε, ὅσον καὶ ἂν εἶνε μεγάλη, νὰ φαίνεται ὡς παλινδρόμησις καὶ ἄσκοπον μικρὸν πέταγμα κώνωπος ἀπέναντι ἄλλης ἀπείρως μεγαλειτέρας.. Τί τὰ θέλετε!... Γνωρίζομεν παραπολὺ ὀλίγα πράγματα διὰ τὸν κόσμον... Θὰ ἠμποροῦσα νὰ σᾶς ἀπασχολήσω πολὺ μὲ τοιαύτας μελαγχολικὰς σκέψεις, ἂν δὲν ἐφοβούμην ὅτι εἰς τὸ τέλος θὰ σᾶς ἐγινόμην... κουνοῦπι.

Σ. ΜΕΛΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Δηλοῦται εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητὰς τῆς «Ἀληθείας» ὅτι αἱ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας λαμβάνουσι διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς των, δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ, Διευθυντοῦ καὶ Διαχειριστοῦ τῆς «Ἀληθείας» ἢ τὴν τοῦ Περιοδεύοντος Συντάκτου κ. Κ. ΒΕΛΛΙΔΟΥ καὶ νὰ εἶνε ἀποδείξεις ἔντυποι τῆς «Ἀληθείας». Πᾶσα ἄλλη ἀπόδειξις φέρουσα οἱανδήποτε ἄλλην ὑπογραφὴν θὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ συνεπῶς οὐδεμίαν θὰ ὑπέχῃ εὐθύνην ἡ Διεύθυνσις διὰ τὰς συνεπείας.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΧΑΤΙΟΝ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ)

Περινούστατέ μοι Βεζίρη Μιδχὰτ πασσᾶ!

Ἡ ἀπό τινων χρόνων ἐνσκήψασα εἰς τὴν δύναμιν καὶ ἰσχὺν τοῦ ὑψηλοῦ ἡμῶν κράτους ἐξασθένησις, προῆλθε μᾶλλον ἐκ τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ περὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐκ τῆς παρασκελεύσεως τῶν μέσων τῶν ἐξασφαλιζόντων τὴν τῶν ὑπηκόων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην, ἢ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περιπλοκῶν. Ὁ σεβαστός μοι πατήρ, ὁ ἀείμνηστος Ἀβδοὺλ Μετζὶτ χάν, ὡς προοιώνισμα τῶν γενικῶν μεταρρυθμίσεων εἶχεν ἀνακηρύξει τὸ Χάτιον τοῦ Τανζιματίου, ὅπερ, συνᾷδον πρὸς τὰς ἱερὰς ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ δικαίου, ἐξησφάλισε τὴν ζωήν, περιουσίαν καὶ τιμὴν τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

Τὸ Τανζιμάτιον τοῦτο ἔσχεν ὡς εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τὸ νὰ ζήσωμεν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἐλευθέρως ἀνταλλάσσοντες τὰς ἰδέας καὶ τὰς σκέψεις ἡμῶν, νὰ κατορθώσωμεν τὴν σήμερον νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ ν' ἀνακηρύξωμεν τὸν Ὀργανικὸν τοῦτον Χάρτην. Κατὰ τὴν εὐτυχῆ ὅθεν ἡμέραν ταύτην μνημονεύω τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀοιδίμου πατρός μου καὶ ἀποδίδω αὐτῷ τὴν τοῦ ἀναμορφωτοῦ τοῦ Κράτους ἐπωνυμίαν.

Ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀνεκηρύχθη τὸ Τανζιμάτιον ἀπητοῦντο αἱ θεσμοθεσίαι, ἃς αἱ παροῦσαι περιστάσεις θεωροῦσιν ἀναποφεύκτους, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀοίδιμος πατήρ μου ἤθελε τότε ἀνακηρύξει τὸν σήμερον ἀνακηρυσσόμενον συνταγματικὸν χάρτην, ἀλλ' ὁ Ὕψιστος ἐπεφυλάξατο τὸ αἴσιον τοῦτο γεγονός, τὸ ἐγγυώμενον τὴν τελείαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν εὐημερίαν, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας, διὸ τῷ Παναγάθῳ ἐκφράζω μεγίστην εὐγνωμοσύνην.

Ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν σχέσεων ἡ ἀνεπάρκεια τῆς κυβερνητικῆς μορφῆς τοῦ Ἡμ. Κράτους ἐγένετο κατάδηλος, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἄωτον τῶν πόθων ἡμῶν ὑπάρχει ἡ ἄρσις τῶν κωλυόντων καὶ Ἔθνος Ἡμῶν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπωφελῶνται μέχρι τῆς σήμερον ἐκ τοῦ φυσικοῦ πλούτου καὶ τῶν προσόντων τῆς ἐμφύτου αὐτῶν ἐπιδεκτικότητος καὶ ἡ προαγωγὴ καὶ πρόοδος τῶν ὑπηκόων ἡμῶν πάσης τάξεως ἐν πλήρει ἑνότητι καὶ ἀλληλοβοηθείᾳ—εἶδον τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως ὑγιοῦς καὶ ἀσφαλοῦς κυβερνητικοῦ συστήματος, ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν νομίμων τῆς Κυβερνήσεως δικαιωμάτων, καὶ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν μὴ νομίμων, ἤτοι τῶν παραπτωμάτων καὶ καταχρήσεων, ἅτινα πηγάζουσιν ἐκ τῆς ἀπολυτοφροσύνης ἑνὸς ἀτόμου ἢ ὀλιγαρχικῆς τινος τάξεως, καὶ ὅπερ κατορθοῦται διὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ὡς ἁρμόζει εἰς πεπολιτισμένον ἔθνος, εἰς τὰς διαφόρους ἐθνικότητας, αἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸ Ἡμέτερον Κράτος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἐλευθεριῶν τούτων ἀπαιτεῖ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καὶ τοῦ συνταγματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως, ἐν τῷ Χαττίῳ δι' οὗ ἀνήγγειλλον τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν Μου εἶχον δηλώσει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Βουλῆς, ὁ δὲ περὶ τῆς Βουλῆς ταύτης ὀργανικὸς νόμος συζητηθεὶς ἐν Συμβουλίῳ συγκροτηθέντι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀποτελουμένῳ ἐκ βεζιρῶν, ἀνωτέρων οὐλεμάδων καὶ ἄλλων λειτουργῶν τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν κράτους, ἐρευνηθεὶς δὲ ἐκ νέου, ἐνεκρίθη ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ὑπουργῶν Μου. Ὁ νόμος οὗτος ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἰσλαμικοῦ χαλιφάτου, ὡς καὶ τῆς ὀσμανικῆς κυριαρχίας, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητα τῶν ὀθωμανῶν πολιτῶν, τὴν εὐθύνην καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων, τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων, τὸ ἀκριβὲς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τέλος τὴν ἐπέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν νομαρχιῶν, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀρχαὶ αὗται συνᾴδουσι πρός τε τὸ ἱερὸν δίκαιον καὶ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ ἔθνους καὶ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν Ἡμῶν ἐπιθυμίαν περὶ τῆς τῶν ὅλων εὐημερίας καὶ προόδου, ἐπερειδόμενοι εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ εἰς τὴν τοῦ προφήτου πνευματικὴν συναντίληψιν, παραδεχθέντες καὶ ἐπικυρώσαντες τὸν ὀργανικὸν τοῦτον χάρτην, ἀποστέλλομεν νῦν αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

Τῇ θείᾳ ἐπινεύσει ἀνακηρύξατε αὐτὸν ὅπως ᾖ ἐν ἐνεργείᾳ καθ' ὅλην τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν καὶ ταχέως καὶ συντόνως ἐπιλάβεσθε πάντων τῶν μέτρων ὅπως ἀπὸ τῆς σήμερον ἐκτελῶνται αἱ ἐμπεριεχόμεναι ἐν αὐτῷ ἀρχαὶ καὶ ὅσον τάχιον συνταχθῶσι καὶ ἀποπερατωθῶσιν οἱ ἐν αὐτῷ ὑπαγορευόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοί. Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁριστικὴ Ἡμῶν θέλησις, ὁ δὲ δίκαιος Θεὸς ἐπιστέψαι τὰς προσπαθείας τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους καὶ ἔθνους ἡμῶν.

Ἐξεδόθη τὴν 7ην Ζιλχιδζὲ 1293 ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ Θεοφρουρήτῳ.

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΟΥΡΑΤ

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Δημοσιευθὲν τῇ 7 Ζιλχιτζὲ 1293 (11]23 Δεκεμβρίου 1876).

Ἀρθ. 1. Τὸ ὀθωμανικὸν κράτος περιλαμβάνει τὰς ἐνεστώσας χώρας καὶ κτήσεις καὶ τὰς προνομιούχους ἐπαρχίας. Ἀπαρτίζει δ' ἓν ὅλον ἀδιαίρετον, οὗ οὐδὲν οὐδέποτε μέρος δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἐξ οἱουδήποτε λόγου.

Ἀρθ. 2. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἡ πόλις αὕτη οὐδὲν ἀποκλειστικῶς τῶν ἄλλων πόλεων τῆς αὐτοκρατορίας ἔχει ἰδιάζον προνόμιον ἢ ἀτέλειαν.

Ἀρθρ. 3 Ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία, ἥτις συνενοῖ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἡγεμόνος τὴν ἀνωνάτην χαλιφείαν τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ἀνήκει τῷ πρωτοτόκῳ τῶν ἡγεμονοπαίδων τῆς δυναστείας τοῦ Ὀσμὰν συνῳδὰ πρὸς τοὺς ἀνέκαθεν ὑφισταμένους κανόνας.

Ἀρθρ. 4 Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, καθὸ ὑπέρτατος χαλίφης, εἶναι προστάτης τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας. Εἶναι δὲ ἡγεμὼν καὶ πατισὰχ τῶν Ὀθωμανῶν.

Ἀρθρ. 5. Ἡ Α.Μ. ὁ Σουλτάνος εἶναι ἀνεύθυνος, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι ἱερόν.

Ἀρθρ. 6. Ἡ ἐλευθερία τῶν μελῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορικῆς δυναστείας, ἡ ἀτομικὴ αὐτῶν ἰδιοκτησία, ἀκίνητός τε καὶ κινητή, ἡ ἐπιχορήγησις αὐτῶν καθ' ἅπαντα αὐτῶν τὸν βίον εἰσὶν ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐγγύησιν.

Ἀρθρ. 7. Ὁ Σουλτάνος ἔχει ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς αὐτοῦ δικαιώμασι τὰ ἑπόμενα προνόμια.

Διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργούς. Ἀπονέμει τοὺς βαθμούς, τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ παράσημα. Ἐπικυροῖ τοὺς ἡγεμόνας τῶν προνομιούχων ἐπαρχιῶν κατὰ τοὺς τύπους τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς προνομίων. Διατάττει τὴν σήμανσιν τῶν νομισμάτων. Τὸ ὄνομά του ἀπαγγέλλεται εἰς τὰ τεμένη κατὰ τὴν δημοσίαν προσευχήν. Συνομολογεῖ τὰς μετὰ τῶν δυνάμεων συνθήκας. Κηρύττει τὸν πόλεμον. Συνάπτει τὴν εἰρήνην. Ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεων. Διατάττει τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις. Ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Σερὶ καὶ τῶν νόμων. Ποιεῖται τοὺς κανονισμοὺς τῆς δημοσίας διοικήσεως. Ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ποινῶν τῶν ἀπαγγελθεισῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν λῆξιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Διαλύει δ' ἐν ἀνάγκῃ τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων διατάττων τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ὀθωμανῶν.

Ἀρθρ. 8. Πάντες οἱ ὑπήκοοι τῆς αὐτοκρατορίας καλοῦνται ἀδιακρίτως Ὀθωμανοί, οἱονδήποτε κἂν ἦναι τὸ θρήσκευμα αὐτῶν.

Ἡ ἰδιότης τοῦ Ὀθωμανοῦ ἀποκτᾶται καὶ ἀπόλλυται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικευομένας περιστάσεις.

Ἀρθρ. 9. Πάντες οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπολαύουσι τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως τοῦ νὰ μὴ προσβάλλουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων.

Ἀρθρ. 10. Ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία εἶναι ὅλως ἀπαραβίαστος. Οὐδεὶς ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύναται νὰ ὑποστῇ οἱανδήποτε ποινήν, εἰμὴ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διαγραφομένους τύπους.

Ἀρθρ. 11. Θρησκεία τοῦ κράτους ἐστὶν ὁ ἰσλαμισμός. Καίπερ ὅμως τηρουμένης τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὸ κράτος προστατεύει τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν πάντων τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ θρησκευμάτων καὶ τηρεῖ τὰ θρησκευτικὰ προνόμια τὰ χορηγηθέντα εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ προσβάλλωνται ἡ δημοσία τάξις καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.

Ἀρθρ. 12. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἀρθρ. 13. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ σχηματίζειν ἐμπορικάς, βιομηχανικὰς καὶ γεωργικὰς ἑταιρίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν.

Ἀρθρ. 14. Εἷς ἢ πλείονες ἀνήκοντες εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐθνότητα ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ παρουσιάζειν ἀναφορὰς εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχὴν περὶ παραβιάσεων τῶν νόμων ἢ κανονισμῶν, αἵτινες ἐγένοντο εἴτε πρὸς ἀτομικὴν αὐτῶν βλάβην, εἴτε πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου συμφέροντος, καὶ δύνανται ἐπίσης ν' ἀπευθύνωσιν ἐν εἴδει αἰτήσεως ὑπογεγραμμένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν ὀθωμανικὴν γενικὴν συνέλευσιν ὅπως παραπονεθῶσι κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους.

Ἀρθρ. 15. Ἡ διδασκαλία εἶναι ἐλευθέρα. Ἕκαστος Ὀθωμανὸς δύναται νὰ κάμνῃ δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ μαθήματα ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ συμμορφοῦσθαι πρὸς τοὺς νόμους.

Ἀρθρ. 16. Πάντα τὰ σχολεῖα τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κράτους.

Σκέψις γενήσεται περὶ τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς ἀφομοίωσιν καὶ τακτοποίησιν τῆς διδασκαλίας τῆς διδομένης εἰς πάντας τοὺς Ὀθωμανούς. Οὐδαμῶς ὅμως προσβλησήσεται ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τῶν διαφόρων κοινοτήτων.

Ἀρθρ. 17. Πάντες οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Ἔχουσι δὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰ αὐτὰ καθήκοντα πρὸς τὴν χώραν, ἐκτὸς τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ θρήσκευμα.

Ἀρθρ. 18. Ἡ εἰς τὰς δημοσίους θέσεις ἀποδοχὴ ὅρον ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς τουρκικῆς, ἥτις εἶναι ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ κράτους.

Ἀρθρ. 19. Πάντες οἱ Ὀθωμανοὶ γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίους θέσεις κατὰ τὰ προσόντα, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητα αὐτῶν.

Ἀρθρ. 20. Ὁ ὁρισμὸς καὶ ἡ διανομὴ τῶν φόρων γίνονται συμφώνως τοῖς εἰδικοῖς νόμοις καὶ κανονισμοῖς κατ' ἀναλογίαν τῆς περιουσίας ἑκάστου φορολογουμένου.

Ἀρθρ. 21. Ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ ἰδιοκτησία, κανονικῶς κεκτημένη, ἐξασφαλίζεται. Οὐδεμία ἀπαλλοτρίωσις δύναται νὰ γείνῃ, εἰμὴ διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας, δέοντος καταδεδειγμένους, καὶ ἀντὶ προηγουμένης πληρωμῆς, συμφώνως τῷ νόμῳ τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

Ἀρθρ. 22. Ἡ οἰκιακὴ ἑστία εἶναι ἀπαραβίαστος.

Ἡ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς βίας εἰς οἱουδήποτε οἰκίαν, εἰμὴ κατὰ τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ νόμου περιστάσεις.

Ἀρθρ. 23. Οὐδεὶς δύναται νὰ βιασθῇ ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου ἐκτὸς τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τὴν ἐκδοθησομένην δικονομίαν.

Ἀρθρ. 24. Ἀπαγορεύονται ἡ δήμευσις τῆς περιουσίας, ἡ ἀγγαρεία καὶ ὁ τζερεμὲς (καταναγκαστικὸν πρόστιμον).

Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης οἱ φόροι οἱ λαμβανόμενοι νομίμως ἐν καιρῷ πολέμου καὶ τὰ μέτρα ἅπερ συνεπάγεται ἡ κήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

Ἀρθρ. 25. Οὐδὲν χρηματικὸν ποσὸν δύναται νὰ ληφθῇ λόγῳ φόρου ἢ δασμοῦ ἢ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ὀνομασίαν εἰμὴ δυνάμει νόμου.

Ἀρθρ. 26. Παντελῶς καὶ ἀπολύτως ἀπαγορεύονται τὰ βασανιστήρια ὑπὸ πάντας τοὺς τύπους.

Περὶ τῶν ὑπουργῶν

Ἀρθρ. 27. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος παρέχει τὰ ἀξιώματα τοῦ μεγάλου βεζίρου καὶ τοῦ σεῖχ οὺλ ἰσλὰμ εἰς τὰ πρόσωπα, ἃ ἡ ὑψηλὴ αὐτοῦ ἐμπιστοσύνη θεωρεῖ καλὸν νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὰ ἀξιώματα ταῦτα.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἄλλων ὑπουργῶν γίνεται δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ.

Ἀρθρ. 28. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μεγάλου βεζίρου.

Τὰ προσόντα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συμπεριλαμβάνουσι πάσας τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις τοῦ κράτους, ἐσωτερικάς τε καὶ ἐξωτερικάς.

Ὅσαι τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, γίνονται ἐκτελεσταὶ δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ.

Ἀρθρ. 29. Ἕκαστος ἀρχηγὸς ὑπουργικοῦ τινος κλάδου διαχειρίζεται ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν καθηκόντων αὐτοῦ τὰς εἰς τὸν κλάδον αὐτοῦ ἀναγομένας ὑποθέσεις· δι' ὅσας δὲ ὑπερβαίνουσι τὰ ὅρια ταῦτα ἀναφέρεται εἰς τὸν μέγαν βεζίρην.

Ὁ μέγας βεζίρης λαμβάνει τὰ δέοντα μέτρα διὰ τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῷ ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κλάδων, εἴτε παρουσιάζων αὐτὰς ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὑποβάλλων αὐτὰς εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κύρωσιν, εἴτε ἐν τῇ ἐναντίᾳ περι-

πτώσει αὐτὸς οὗτος ἀποφασίζων ἢ ὑποβάλλων αὐτὰς εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Εἰδικὸς κανονισμὸς θὰ ὁρίσῃ τὰς διαφόρους ταύτας κατηγορίας τῶν ὑποθέσεων δι' ἕκαστον ὑπουργικὸν κλάδον.

Ἄρθρ. 30. Οἱ ὑπουργοὶ εἰσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 31. Ἐὰν ἓν ἢ πλείονα μέλη τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων θέλωσι νὰ ἐγκαλέσωσιν ἕνα ὑπουργὸν ἀναλόγως τῆς εὐθύνης αὐτοῦ καὶ διὰ γεγονότα ἀναγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς, ἡ αἴτησις ἡ περιέχουσα τὴν ἔγκλησιν ἐπιδίδοται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις παραπέμπει αὐτὴν ἐντὸς ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τὸ ἐπιτετραμμένον δυνάμει τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ νὰ ἐξετάζῃ τὴν ἔγκλησιν καὶ ν' ἀποφασίζῃ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος ὅπως ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὰς συνδιασκέψεις τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ γραφείου λαμβάνεται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι καὶ δοθῶσιν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένοκ ὑπουργοῦ.

Ἐὰν τὸ γραφεῖον ἦναι τῆς γνώμης νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔγκλησιν εἰς τὴν Βουλήν, ἡ περιέχουσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔκθεσις ἀναγινώσκεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἡ Βουλὴ ἀκούσασα τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἐγκαλουμένου ὑπουργοῦ, ὅστις προσκαλεῖται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ψηφίζει διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν 2)3 τῶν παρόντων μελῶν περὶ τῶν συμπερασμάτων τῆς ἐκθέσεως. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῶν συμπερασμάτων αἴτησις ζητοῦσα τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τοῦ ἐγκαλουμένου ὑπουργοῦ διαβιβάζεται εἰς τὸν μέγαν βεζίρην, ὅστις ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου παραπομπὴ γίνεται δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ.

Ἄρθρ. 32. Εἰδικὸς νόμος θὰ ὁρίσῃ τὴν κατὰ τὴν δίκην τῶν ὑπουργῶν τηρητέαν διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 33. Οὐδεμία ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτους τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Αἱ τοιαῦται δίκαι ἀνάγονται εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ὑπουργός, οὗ ἡ εἰς δίκην παραπομπὴ ἀπηγγέλθη ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, παύεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἄχρις οὗ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἄρθ. 35. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως δι' ἠτιολογημένης ψήφου τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων νομοσχεδίου τινός, διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ὁποίου τὸ ὑπουργεῖον νομίζει καθῆκον νὰ ἐπιμείνῃ, ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διατάττει ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ δικαίων ἢ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἢ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ βάσει νέας ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 36. Ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἐὰν ἡ γενικὴ συνέλευσις δὲν εὑρίσκηται συγκεκλημένη, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως προφυλάξῃ τὸ κράτος ἐναντίον κινδύνου ἢ περιφρουρήσῃ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐπικυρούμενα δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ ἔχουσι προσωρινῶς ἰσχὺν νόμου, ἐὰν μὴ εἶναι ἐναντία εἰς τὸ Σύνταγμα· ἀλλὰ δέον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἅμα συγκληθεῖσαν.

Ἄρθρ. 37. Ἕκαστος ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνδριάσεις τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, ἢ νὰ ἐκπροσωπῆται ἐν αὐταῖς ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου αὐτοῦ.

Ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁμιλῇ πρὸ παντὸς ἄλλου μέλους τῆς Βουλῆς, ὅπερ ἤθελε ζητήσει τὸν λόγον.

Ἄρθρ. 38. Ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως ληφθείσης διὰ πλειονοψηφίας εἷς τῶν ὑπουργῶν καλῆται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις, εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις εἴτε αὐτοπροσώπως παρουσιαζόμενος εἴτε ἀποστέλλων ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ κλάδου αὐτοῦ. Ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ, ἐὰν νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀναλαμβάνων αὐτὸς τὴν εὐθύνην τῆς ἀναβολῆς ταύτης,

Περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων

Ἄρθρ. 39. Πάντες οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς διαφόρους δημοσίας λειτουργίας θὰ γίνωνται συνῳδὰ τοῖς κανονισμοῖς, οἵτινες θὰ ὁρίσωσι τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους ἀξίας καὶ ἱκανότητος διὰ τὴν παραδοχὴν εἰς τὰς θέσεις τοῦ κράτους.

Πᾶς ὑπάλληλος διοριζόμενος κατὰ τοὺς ὅρους δὲν δύναται νὰ παυθῇ ἢ νὰ μετατεθῇ.

Ἐὰν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ δικαιολογεῖ νομίμως τὴν παῦσιν αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲν δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἢ ἄλλως ἐὰν ἡ παῦσις αὐτοῦ δὲν κριθῇ ἀπαραίτητος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι οἵτινες ἤθελον ἀποδείξει καλὴν διαγωγὴν καὶ χρηστότητα, ὡς καὶ ἐκεῖνοι οὓς ἡ κυβέρνησις ἤθελε κρίνει ἀπαραίτητον νὰ θέσῃ εἰς διαθεσιμότητα, ἔχουσι δικαίωμα εἴτε εἰς τὴν προαγωγήν, εἴτε εἰς τὴν σύνταξιν εἴτε εἰς τὸν μισθὸν τῆς διαθεσιμότητος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις, αἵτινες ὁρισθήσονται ὑπὸ εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 40. Τὰ προσόντα τῶν διαφόρων λειτουργῶν θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ. Ἕκαστος ὑπάλληλος εἶναι ὑπεύθυνος ἐν τῷ ὁρίῳ τῶν προσόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 41. Πᾶς ὑπάλληλος εἶναι ὑπόχρεως νὰ σέβηται τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ὑπακοὴ ὀφείλεται εἰς τὰς διαταγὰς τὰς διδομένας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τοῦ νόμου.

Διὰ τὰς ἐναντίας πρὸς τὸν νόμον πράξεις, τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπήκουσεν εἰς ἀνώτερον δὲν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐκτελέσαντος αὐτὰς ὑπαλλήλου.

(*Ἀκολουθεῖ*)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΟΛΟΝΟΤΙ ΓΝΩΣΤΗ τυγχάνει ἡ τῶν τοῦ κόσμου τούτου πραγμάτων ἀστάθεια, τὸ δὲ ρητὸν τοῦ σοφοῦ Σόλωνος, τὸ ῥηθὲν πρὸ χιλιάδων ἐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας Κροῖσον «μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε» θὰ ἰσχύῃ βεβαίως, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ὁ κόσμος, ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἔκτακτοί τινες περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ ἀστασία τῆς τύχης καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσα μεταβολὴ ἐπέρχονται τόσον ταχέως καὶ τόσον ἀποτόμως, ὥστε ἀναγκάζεταί τις νὰ μένῃ ἐπὶ μακρὸν σχεδὸν ἐμβρόντητος καὶ ἄναυδος. Ἡ ἱστορία ἀναγράφει βεβαίως πολλὰ καταπεσόντα μεγαλεῖα, πολλὰς ἐξαφανισθείσας προσωπικότητας, ἀλλ' ἐν τῇ παρομοίᾳ ἀπαριθμήσει πρέπει νὰ διακρίνῃ τις τὰ προκαλέσαντα αὐτὰς αἴτια, ἐὰν ἦσαν ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικά, καθόσον ὅλοι οἱ ἀπὸ ἐξωτερικὰ αἴτια καταπεσόντες πολιτικοὶ κολοσσοὶ ἔκρυπτον τοὐλάχιστον ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἐσχάτην καὶ γλυκεῖάν τινα παρηγορίαν, ὅτι ἡ χώρα των ἢ τοὐλάχιστον μεγάλη τις μερὶς τῶν κατοίκων αὐτῆς ἔτρεφεν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν, τοὺς ἠγάπα καὶ τοὺς ἀνεπόλει εἰς τὴν μνήμην της. Ἐὰν ὁ Μέγας Ναπολέων ἀπέθανεν εἰς τὴν ἔρημον νῆσον τῆς Ἁγίας Ἑλένης ὡς αἰχμάλωτος τῶν Ἄγγλων, διετήρει ἐν τούτοις ἐν τῇ καρδίᾳ του ὡς γλυκεῖαν παραμυθίαν τὴν ἰδέαν ὅτι εἶχεν ἀκόμη ἐν Γαλλίᾳ φίλους καὶ ὀπαδοὺς οἵτινες τὸν ἐξετίμων, τὸν ἐθαύμαζον καὶ ἠγάπων, καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] πάντοτε ὅπως ταχθῶσι παρὰ τὸ πλευρόν του καὶ ὑπηρετήσωσιν ὡς ὄργανα πρὸς πραγματοποίησιν νέων σχεδίων του. Ἐὰν ἔχασεν ὁ Μέγας Ναπολέων θρόνον, μεγαλεῖον καὶ τὴν ὡραίαν πατρίδα του, ἀπέθανεν δ' ὡς ἐξόριστος ἐν μεμακρυσμένῃ καὶ ἐρήμῳ νήσῳ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, δὲν εἶχε χάσει ὅμως τὸ ἠθικόν του θάρρος καὶ πάντη ἡσύχως ἐπεσκόπει τὸ παρελθόν του, ὁπότε ἔγραφε τὰ ἀπομνημονεύματά του. Ἡ Γαλλία ἡ μεγάλη μερὶς τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, τὸν ἠγάπα, τὸν ἐξετίμα, ἠσπάζετο τὰς ἀρχάς του καὶ τοῦτο ἤρκει διὰ τὸν ἐξόριστον τῆς Ἁγίας Ἑλένης ἐν τῇ ἐρημίᾳ του. Οὐχ οὕτως ὅμως ἔχουσι τὰ πράγματα προκειμένου περὶ ἐκείνων οἵτινες κατασυντρίβονται ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν χώρᾳ, ἐγκαταλελειμμένοι, περιφρονημένοι καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ στρέψωσι τὸ βλέμμα των πέριξ αὐτῶν φοβούμενοι μήπως ἀπαντήσωσι σαρκαστικόν τι μειδίαμα προερχόμενον ἐκ τοῦ χλευασμοῦ, ὃν προκαλεῖ ἡ κατάπτωσις αὐτῶν ἐκ τοῦ μεγαλείου, εἰς ὃ ἀναξίως εἶχον ἀνέλθει. Οἱ πρώην κολοσσοὶ κεῖνται ὄγκοι ἄμορφοι φοβούμενοι τὸν κόσμον, τὴν ἱστορίαν καὶ ἴσως ἐν στιγμαῖς πνευματικῆς διαυγείας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.....

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΣΤΕΦΑΝ. ΝΟΥΚΑ

Κανονισθείσης τῆς ἐν τῷ μέλλοντι πορείας τοῦ Προτύπου ἡ λειτουργία αὐτοῦ ἄρξεται ἀπὸ τῆς 1)14 Σεπτεμβρίου. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων αὐτοῦ διατηρηθήσεται ὅμοιον πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῆς κοινότητος, ἰδιαιτέρα ὅμως προσοχὴ καταβληθήσεται εἰς τὴν Γαλλικήν, Μαγειρικήν, Κοπτικὴν καὶ Γυμναστικήν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγράψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ Πρότυπον Παρθεναγωγεῖον δύνανται νὰ προσέρχωνται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 7)20 Ἰουλίου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Προτύπου ἀπὸ τῆς 8—10 π. μ. (εὐρωπαϊστὶ) καθ' ἑκάστην.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Λύκειον ἀρρένων καὶ δευτεροβάθμιος παίδευσις κορασίων.

Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου εἰς τάξεις τρεῖς μετὰ ἐμπορικοῦ τμήματος.

Ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ δεκτοὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ. Ἐξαίρετος τοποθεσία μετὰ μεγάλου κήπου παρὰ τὴν θάλασσαν ἰδιοκτησία Σαρνῶ). Βίος οἰκογενειακό;. Ἐπίβλεψις τελουμένη ὑπὸ προσώπων ἀποδεδειγμένης εἰδικότητος.

Παιδικὸς κῆπος διὰ παιδία ἀπὸ 3 μέχρις 6 ἐτῶν ὑπὸ γερμανίδος παιδαγωγοῦ πρώτης τάξεως.

(11—35) Ἡ Διεύθυνσις

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Διαλυομένου τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Προτύπου Βουστασίου ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 14 Ἑλβετικαὶ ἀγελάδες, μοσχίδες καὶ ταῦροι, ὡς καὶ διάφορα ἐργαλεῖα τυροκομίας.—Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 1-3

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ," ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Σήμερον ἀπὸ πρωΐας πλῆθος ἄπειρον, φρενητιοῦν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, παραπαῖον ἐκ χαρᾶς, κατέκλυσε τὰς ὁδούς, αἱ ὁποῖαι φέρουσι πρὸς τὸ Διοικητήριον. Τὸ θέαμα ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἐξωστῶν ἦτο μοναδικὸν καὶ φαντασμαγορικόν, δάκρυα δὲ ἀνήρχοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τῶν μᾶλλον σκεπτικιστῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τόσων χιλιάδων ἀνθρώπων μεταφερθέντων ἐντὸς ὀλιγίστων ὡρῶν ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, ἐπὶ τῇ θέᾳ τόσων ποικίλων ἐθνῶν ἀδελφωθέντων ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ κλαιόντων ἐκ συγκινήσεως ὁ εἷς εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ ἄλλου.

Ἐπνίγετο κανείς, ἠσφυκτία, ἠγωνία διὰ νὰ εὕρῃ θέσιν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ σταθῇ ὄρθιος, ὅλων ὅμως τὰ πρόσωπα ἔλαμπον ἐκ χαρᾶς, φαιδροὶ λόγοι ἀντηλλάσσοντο, φωναί: ζήτω τὸ Ἔθνος, ζήτω ἡ Πατρίς, ζήτω ἡ Ἐλευθερία ἀντήχουν πανταχόθεν αὐθόρμητοι ἐξ ὅλων τῶν χιλιάδων ἐκείνων τῶν στηθῶν καὶ ὁμοβροντίαι χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν ἐξέσπανον ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Ἂν εἴπῃ τις ὅτι 30,000 ἄνθρωποι συνήχθησαν εἰς τὸ Διοικητήριον διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, θὰ εἶνε πάντοτε πολὺ κατώτερος τῆς ἀληθείας.

Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα θὰ ἐξηγγείλετο διὰ στόματος τῆς Α. Ε. τοῦ Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μακεδονίας Χουσεΐν Χιλμῆ πασσᾶ, ὅστις, ἐπιστάσης τῆς στιγμῆς προβάλλει ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ ἀναγινώσκει τὴν βεζυρικὴ ἀνακοίνωσιν.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Μ. Βεζύρου ἔλεγεν ὅτι ὁ Σουλτάνος κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἐν ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ἀπεφάσισε τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Βουλῆς, ἥτις συνέστη δι' αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῷ 1876. Ὁ Μ. Βεζύρης παρακαλεῖ τὴν Α. Ε. νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς διαταγῆς ταύτης εἰς τοὺς Νομοὺς Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου καὶ Κοσσυφοπεδίου, καὶ νὰ προκαλέσῃ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 11)21 Ἰουλίου 1908.

Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν

Θεσσαλονίκην.

Ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπιθυμίᾳ καὶ διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὸ Σύνταγμα τὸ διακηρυχθὲν τὴν 11)23 Δεκεμβρίου 1876 καὶ τὸ ὁποῖον ἀνεβλήθη διὰ λόγους τινάς, ἀποκαθίσταται ἐκ νέου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις (Γερουσία καὶ Βουλὴ) θέλει συγκληθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Παρακαλῶ νὰ ἐξαγγείλητε τὴν εἴδησιν ταύτην πρὸς τὸ Δημόσιον.

Ὁ Μ. Βεζύρης

ΣΑΊΤ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ὁ Χιλμῆ πασσᾶς προσθέτει ὅτι ἐκοινοποίησε τὴν διαταγὴν αὐτὴν εἰς τὰς ἐκτελεστικὰς ἐξουσίας τῶν τριῶν Βιλαετίων.

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ τηλεγραφήματος ἐχαιρετίσθη ὑπὸ θυέλλης χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν.

Μετὰ τὴν Α. Ε. τὸν Χιλμῆ πασσᾶν λαμβάνει τὸν λόγον ἡ Α. Εν. ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονικέων Ἀδὶλ βέης, ὅστις ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Χιλμῆ πασσᾶ ἀναγνωσθὲν τηλεγράφημα ἐπαναλαμβάνει ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς πρώτου ἄρχοντος τῆς πόλεως ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποφευχθῇ πᾶσα χύσις αἵματος παρεχώρησε τὸ ἀρχαῖον σύνταγμα εἰς τὸ κράτος του. Λέγει ὅτι μεταξὺ τῶν Ὀσμανλῆ οὐδεμία πλέον δύναται νὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ φυλῆς καὶ θρησκεύματος καὶ ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ κράτους ὀφείλουσι νὰ θεωρῶνται ὡς ἴσοι.

Οἱ λόγοι οὗτοι διεκόπησαν πολλάκις ὑπὸ τῶν χειροκροτημάτων τοῦ πλήθους.

Καὶ προχωρεῖ ὁ Ραχμῆ βέης καὶ ὁμιλεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς προοδευτικῆς καὶ ἑνωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Χιλμῆ πασᾶν καὶ τὸν στρατάρχην Ἰμβραὴμ πασσᾶν ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ σύνταγμα ἐδόθη ἤδη εἰς τὰ 1876 καὶ ὅτι πρόσωπα ῥᾳδιοῦργα καὶ κακῆς πίστεως διὰ διαφόρων τρόπων κατέπεισαν τὸν Σουλτάνον νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν. Ἀναφέρει κατόπιν τὰς ἐναντίον τῶν κακοβούλων ἀνθρώπων κατάρας τοῦ λαοῦ καὶ προσκαλεῖ τὰ πλήθη νὰ ζητωκραυγάσωσιν ὑπὲρ τοῦ Κεμὰλ βέη τοῦ Ἐμβὲρ βέη καὶ τοῦ πρίγκηπος Σαλαχεδήν.

Τὰ πλήθη ἐκχύνονται εἰς ζητωκραυγὰς φρενητιώδεις καὶ φέρουσιν ἐν θριάμβῳ τὸν πολιτικὸν πράκτορα τῶν Νεοτούρκων Ραχμὴ βέην.

Ὁ στρατὸς μὲ τὴν μουσικὴν ἐπὶ κεφαλῆς παρελαύνει καὶ ὁ λαὸς ἐκχύνεται εἰς φρενητιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ πλήθη ἀποσύρονται καὶ διευθύνονται πρὸς τὴν Δημαρχίαν, ὅπου ὁ Δήμαρχος Ἀδὶλ βέης ὁμιλεῖ πρὸς τὸν λαὸν καὶ [illegible] αὐτὸν νὰ φωταγωγήσῃ [illegible]αν ταύτην τὰς οἰκίας καὶ τὰ κ[illegible]. Μέχρις τῆς στιγμῆς καθ' [illegible]εν τὴν ἐφημερίδα ὑπὸ τὰ πιεστήρι[illegible]χὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πανηγυρίζῃ ἐκθύμως τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν.

Ὅμιλοι διατρέχουσι τὴν πόλιν ἐνθουσιωδῶς ἐκφραζόμενοι διὰ τὴν παροχὴν τοῦ Συντάγματος, πᾶς δὲ πολίτης χαίρει διότι ἠξιώθη νὰ ἴδῃ μίαν τοιαύτην ἡμέραν.

Ζήτω τὸ Σύνταγμα! Ζήτω ἡ Πατρίς!

Κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στιγμὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος παρῆσαν εἰς τὸ Διοικητήριον πάντες οἱ θρησκευτικοὶ Ἀρχηγοί. Εἰς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην μας ἐπεδαψιλεύθησαν ἰδιαίτεραι ὅλως περιποιήσεις.

Ἀτελὴς περιγραφὴ

Εἶνε τοσαύτη ἡ ἔκτασις τῶν γεγονότων καὶ τόσα πράγματα στροβυλλίζονται συγχρόνως εἰς τὴν κεφαλήν μας, ὥστε ζητοῦμεν συγγνώμην διότι ἀτελῶς ἐκθέτομεν σήμερον τὰ πράγματα.

Ὁ Ναζὶμ Πασσᾶς

Ἀναμένεται τὴν ἑσπέραν ταύτην ὁ νέος Νομάρχης Θεσσαλονίκης Ναζὶμ Πασσᾶς.

Πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας

Ἡ πλατεῖα "Ὄλυμπος" μετωνομάσθη σήμερον εἰς πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἐθνικὴ ἑορτὴ

Ἡ 11 Ἰουλίου 1908 ἀνεκηρύχθη ἐθνικὴ ἑορτὴ καὶ θὰ ἑορτάζηται κατὰ πᾶν ἔτος εἰς ἀνάμνησιν τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος.

— Σήμερον, αὔριον καὶ μεθαύριον ὁ λαὸς θὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας του. Ἡ πόλις ὅλη εἶνε σημαιοστολισμένη.

Τηλεγραφήματα

Κατὰ σωροὺς διαβιβάζονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τὰ τηλεγραφήματα, διὰ τῶν ὁποίων διερμηνεύεται ἡ χαρὰ τῶν κατοίκων ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ συντάγματος.

Τυφεκισμὸς προδοτῶν

Χθὲς τὴν νύκτα κατόπιν ἀποφάσεως τῆς νεοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς ἐτυφεκίσθησαν χαρακτηρισθέντες ὡς προδόται 2 ὑπολοχαγοὶ καὶ 2 πολῖται παρὰ τὴν θέσιν τρεῖς βρύσες. Τὰ πτώματα αὐτῶν εἶνε ἐκτεθειμένα εἰς κοινὴν θέαν.

Ὕψωσις σημαίας

Ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος ὁ πρύτανις τοῦ παρ' ἡμῖν προξενικοῦ σώματος Γ. Πρόξενος τῆς Αὐστρίας κ. Πάρα ὕψωσε τὴν αὐστριακὴν σημαίαν εἰς ἔνδειξιν τιμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΝ

"Πῦρ καὶ ἔρως γυναικός, οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ,"
Σολομῶν

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀλησμονήτους κυρίας τοῦ Πειραιῶς, ἦτο καὶ ἡ κ. Ν.

Ὡραία, ἀλλὰ πράγματι ὡραία, τριακοντοῦτις γυναικοῦλα, μὲ ὡραῖα κατάμαυρα σγουρὰ μαλλιά, μὲ ποιὸ ὡραῖα λάγνα μάτια, μὲ ρόδινα χείλη, ὅπως θὰ ἔλεγεν ἕνας ποιητής, μὲ προκλητικὸν βάδισμα, σκορπίζουσα κατὰ τὴν διάβασίν της ἀρώματα καὶ μειδιάματα, ἐνῷ ἐπιχαρίτως ἀνήγειρεν, ἀλλὰ κάπως σόκιν, τὴν μεταξίνην ἐσθῆτά της· ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὸ σκέτσο τῆς κ. Ν.

Σύζυγος πρώην πλουσίου καὶ ἐντίμου ἐμπόρου, κατὰ παράδοξον μάλιστα σύμπτωσιν ξυλεμπόρου, ἔχοντος τὸ μικρὸν ἀτύχημα νὰ εἶνε . . βλάξ.

Ὁ σύζυγος ἐπειδὴ ἦτο ἔντιμος, ἐπτώχευσεν, ἡ δὲ σύζυγος ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἔντιμος, ἐθριάμβευσεν. Ἀλλὰ κάθε θρίαμβος ἔχει καὶ τὸ τέλος του, καὶ τὸ τέλος τοῦ ἰδικοῦ της θριάμβου ἐπῆλθεν, ἅμα τῇ πτωχεύσει τοῦ συζύγου της.

Ἐτρέφετο πλέον μὲ ἀναμνήσεις παρελθουσῶν ἡμερῶν, ἀλλ' αἱ ἀναμνήσεις μόναι δὲν ἱκανοποιοῦν τὰς παλαιὰς ἕξεις.

Οἱ πολυπληθεῖς καὶ διάφοροι φίλοι ἐπέταξαν ἅμα ὡς ἤρχισαν νὰ τελειώνουν τὰ ψιλά, καὶ τὰ μεταξωτὰ ἤρχισαν νὰ τρίβωνται. Ἀπέπτησαν φοβούμενοι ἀφαιμάξεις, ἐνῷ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὸ ἀντίθετον.

Τίποτε πλέον δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς συγκρατήσῃ, ἀπολύτως τίποτε.

Οὔτε ἡ ἀνάπτυξίς της, οὔτε τὰ γερμανικά της, οὔτε οἱ εὐγενεῖς τρόποι της, οὔτε τὸ πολλὰ ὑποσχόμενον βλέμμα της, δὲν κατώρθουν νὰ σαγηνεύσουν κανένα.

«Τί πεζὸς ἔγεινεν αὐτὸς ὁ κόσμος, τί πεζός!» ἐσυνείθιζε πολλάκις νὰ λέγῃ, «ἐνῷ ἄλλοτε . . .» καὶ ἐσιώπα, καταβάλλουσα ὅμως πρὸς τοῦτο δυσχερέστατον ἀγῶνα.

Δὲν ἦτο κατάστασις πλέον αὐτή!

Αὐτή, νὰ περιφρονεῖται, αὐτή; αὐτὴ ἡ ὁποία εἶδε λεγεῶνας ὁλοκλήρους ἀνδρῶν, γονυκλινεῖς νὰ ἐπαιτοῦν ἓν μόνον βλέμμα της, ἓν μόνον μειδίαμά της;

Αὐτή, ἡ ὁποία ἐγνώριζεν ἐκ στήθους πλέον, ὁλοκλήρους στροφὰς τοῦ Οὐγγώ, καὶ τοῦ Λαμαρτίνου καὶ τόσων ἄλλων ποιητῶν, διότι μυριάκις ἤδη τὰς εἶχον ἐπαναλάβει ἐνώπιόν της μυριάδες λατρῶν καὶ θαυμαστῶν της, ἐνῷ αὐτὴ νωχελῶς ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἁπαλοῦ ἀνακλίντρου της ἐτέρπετο παίζουσα μὲ τὰς ἑκάστοτε ἐκφράσεις, ἃς ἔδιδεν εἰς τὸ πρόσωπόν του ὁ πρὸ αὐτῆς γονυπετῶς ἐκλιπαρῶν τὸν ἔρωτά της, ἐκσπῶσα ἐπὶ τέλους εἰς γέλωτας, ἐνῷ συγχρόνως διηυθέτει δῆθεν τὸν καλτσοδέτην της καὶ διὰ τοῦ ἄκρου ὀφθαλμοῦ παρηκολούθει τὸ βλέμμα καὶ τὰς κινήσεις τοῦ ἐνώπιον αὐτῆς.

Αὐτὰ ὅμως ὅλα παρῆλθον, καὶ τώρα, μόνη εἰς τὴν τραπεζαρίαν της, ἔπαιζε μὲ δέσμην κιτρινισμένων ἐπιστολῶν. Ἀηδιάσασα ἐν τέλει καὶ τὸ παιγνίδι τοῦτο, ἔκραξε:

— Μαρία!

— Ἡ κυρία μὲ ἐζήτησεν; εἶπεν ἡ ὑπηρέτρια προσελθοῦσα.

— Ναί, σὲ θέλω, δὲν μοῦ λές . . . ἐπῆγες εἰς τοῦ κ. Γ;

— Μάλιστα, κυρία.

— Αἴ, τί σοῦ εἶπε;

— Μοῦ εἶπεν, ὅτι σᾶς παρακαλεῖ νὰ τὸν συγχωρήσητε, διότι ἔχει κατεπείγουσαν ἐργασίαν καὶ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ.

— Πολὺ καλά. Εἰς τοῦ κ. Π. πῆγες;

— Ἐπῆγα, κυρία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς σχεδὸν τὰ ἴδια μοῦ εἶπε.

— Πολὺ καλά, ἀνέκραξεν, ἀρχίσασα νὰ βηματίζῃ ἐν ταραχῇ, πολὺ καλά, ἐννοῶ, μὲ ἐκδικοῦνται, αἴ, μὲ ἐκδικοῦνται; οἱ ἀχάριστοι, καλά, θὰ τοὺς δείξω ἐγώ, προσέθεσε κινοῦσα τὸ κεφαλάκι της, θὰ τοὺς δείξω.

— Ἀλήθεια, κυρία . . . ἤθελα νὰ σᾶς εἰπῶ . . . διέκοψεν ἡ ὑπηρέτρια, γιὰ 'κεῖνον τὸν νέον, τὸν φοιτητὴν . . .

— Πῶς; τί; ἀνέκραξε τιναχθεῖσα, ἐνῷ ἡ καρδία της ἤρχισε νὰ πάλλῃ ζωηρότερον, τὸν εἶδες; συνηντήθητε;

— Τὸν εἶδα, κυρία, ἐδῶ πλησίον, καὶ ἐφαίνετο σὰν κάτι νὰ εἶχε νὰ μοῦ εἰπῇ, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ μὲ πλησιάσῃ.

— Δὲν τοῦ ὡμίλησες ἐσύ;

— Ὄχι κυρία.

— Ἆ! τί ἔκαμες, καϋμένη Μαρία, πήγαινε γρήγορα, προσπάθησε νὰ τὸν συναντήσῃς, καὶ εἰπέ του ὅτι τὸν ζητῶ, ὅτι ἔχω κάτι νὰ τοῦ εἰπῶ, ὅτι τὸν χρειάζομαι, πές του ἐπὶ τέλους ὅ,τι θέλεις, ἀρκεῖ νὰ ἔλθῃ.

— Ἀμέσως κυρία, ἀπήντησεν ἡ ὑπηρέτρια, καὶ ἀνεχώρησε.

Μείνασα μόνη ἡ κ. Ν. παρεδόθη πάλιν εἰς τὴν λύπην της. Ἆρά γε θὰ ἔλθῃ; ἐσκέπτετο· ἐὰν δὲν ἔλθῃ καὶ αὐτός, τότε τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Νὰ θέσῃ ἑαυτὴν εἰς ἀποστρατείαν; Ὄχι, ποτέ, ὄχι. Αὐτὸ βεβαίως ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἀπεφάσιζεν· ἐσκύλλιαζε καὶ εἰς μόνην τὴν σκέψιν. Μήπως δὲν εἶμαι πλέον ὡραία; ἐσκέφθη πρὸς στιγμήν.

Καὶ εἰς τὴν σκέψιν αὐτήν, ὥρμησεν ἔξω τοῦ δωματίου, ἔτρεξε πρὸς τὸ μυρωμένον κομμωτήριόν της. Μὲ μάτια ὑπέρυθρα, μὲ στῆθος βράζον ἐκ τοῦ θυμοῦ, ἤρχισε νὰ ξεκουμβώνῃ ἐν βίᾳ καὶ νὰ ρίπτῃ τῇδε κἀκεῖσε ἐπὶ τῶν καθεκλῶν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ φορέματά της, γυμνωθεῖσα δὲ καὶ μόνον μὲ τὸ κατάμαυρον μεταξινον ὑποκαμισάκι της πλέον, ὅπερ ὡς μέλαν πλαίσιον περιέβαλλε τὸ ἀλαβάστρινον στῆθός της, ἔτρεξε πρὸς τὸν μέγαν τοῦ κομμωτηρίου της κρυστάλλινον καθρέπτην, ὅστις ἠδύνατο νὰ τὴν ἀντικατοπτρίζῃ ὁλόκληρον, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἔστη ἐνώπιόν του, ἐκυτάχθη καλά, μὰ καλά, ἐστράφη δεξιά, ἀριστερά, προέβαλεν ἐπιχαρίτως τὴν δεξιάν της κνήμην, σφίγγουσαν ὑπὸ μεταξίνην μέλαιναν διαφανῆ περικνημῖδα, ἀνέσυρε τὸ ὡραῖόν της ὑποκαμισάκι μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μηροῦ, διηυθέτησε τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναπαυομένας πλουσίας καὶ πολυπτύχους δαντέλλας, ἔκυψε καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία, ἀποθαυμάζουσα ἀπὸ μηροῦ μέχρι πτέρνης τὸν πόδα της, ἠγέρθη, ἔκλινεν ὀλίγον δεξιά, ἡ κεφαλή της ἤγγισε σχεδὸν τὸν καθρέπτην, ἐβύθισε τὸ βλέμμα της μέσα εἰς τὸ εἴδωλον τῶν ἰδίων της ὀφθαλμῶν, εἶτα μὲ προτεταμένην τὴν κνήμην, μὲ ἀνεσυρμένον τὸ ὑποκαμισάκι της, μὲ στῆθος ὑποφρίσσον, ἔρριψε τὴν κεφαλήν της ὀπίσω, παρετήρησε τὸ ἐκ τῶν ὄπισθεν διάγραμμα τοῦ σώματός της καὶ σειομένη, λιγυζομένη, ὑποχωρεῖ, προχωρεῖ, ἐγγίζουσα τὸν καθρέπτην, ἀπομακρυνομένη, θαυμάζουσα τὸ προκλητικὸν τῶν ἰδίων της μελῶν. Ἐξαίφνης ἔστη· εἰς τὸ ὑπὸ ἐβενώδους κόμης πλαισιούμενον κεφαλάκι της μία ἰδέα ἤρχισε νὰ χοροπηδᾷ καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ ὡραίου ἐκείνου ἀλαβαστρίνου στήθους ἀγρία ἤρξατο νὰ μυκᾶται ἡ σαρκικὴ τρικυμία. Τότε, τοῦ ὡραίου ἐκείνου πλάσματος, τῆς ἐλαφρᾶς ἐκείνης γυναικούλας, μὲ τὴν ἡδυπαθῆ εὐσαρκείαν καὶ τὴν στρογγυλότητα τῶν μελῶν τῆς ὡρίμου πλέον γυναικός, ἥτις τόσον καλὰ γνωρίζει νὰ στρώνῃ τὴν πρὸς τὸν ἡδονικὸν παράδεισον ἄγουσαν, τὸ στῆθος ἤρχισε νὰ πάλλῃ ζωηρότερον. Τὸ αἷμα ἔσφυζεν εἰς τοὺς κροτάφους, τὰ ὦτα ἐβόμβουν, ὁ λάρυγξ ἐξηράνθη, μία φλὸξ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, μία βραχνὴ οἰμωγὴ διέφυγε τῶν χειλέων της, εἷς ἡδονικὸς σπασμὸς ἐκλόνισε σύμπαν τὸ σῶμά της, καὶ τότε ὑποχωρήσασα ὡς μαινομένη δύο βήματα ἐρρίφθη ὡς ἐξηντλημένη ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ τοῦ κομμωτηρίου της τάπητος, οὗ ἡ μαλθακὴ ἁπαλότης ἐπηύξησε τὸν πόθον της. Ἤρξατο συστρεφομένη, κυλίουσα εἰς προκλητικὰς στάσεις τὸ εὔμορφον, τὸ πλαστικὸν ἐκεῖνο σωματάκι της. Κάπου-κάπου ἵστατο, ἐξέτεινε τοὺς βραχίονας ὡς νὰ ἤθελε νὰ συλλάβῃ φάντασμά τι τῆς πυρεσσούσης φαντασίας της, εἶτα, ἔσφιγγε δυνατά, πολὺ δυνατά, τὰς χεῖράς της ἐπὶ τοῦ στήθους, ἠσπάζετο παραφόρως μὲ ἄτακτα τρελλὰ φιλήματα τοὺς ἰδίους αὐτῆς βραχίονας, τοὺς ἔδακνε, τοὺς ἐμύζα, οἴμωζεν, μέχρις ὅτου ἐξηντλημένη πλέον, ἀνετράπη τελείως ἐπὶ τοῦ τάπητος, ἐξέτεινε τοὺς βραχίονας, ἥπλωσε τοὺς πόδας, ἐνῷ ὑπόκωφοι λυγμοὶ ὕψουν τὸ στῆθός της, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὡραίων της βλεφαρίδων ἓν δάκρυ ἐφάνη.

— Κυρία, σᾶς ζητεῖ ὁ νέος τὸν ὁποῖον προσεκαλέσατε.

Ἀνετινάχθη ὀρθία, μὲ κόμην χυμένην ὡς πίσσα ἐπὶ τῶν καταλεύκων ὤμων της, ὥρμησεν ὡς μαινομένη πρὸς τὴν θύραν τοῦ κομμωτηρίου, ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς ὁποίας ἵστατο ὁ νέος ἐκεῖνος φοιτητὴς μὲ τὸν πῖλον εἰς τὴν χεῖρα, τὸν ἥρπασε, τὸν ἔσυρε . . .

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν:

— Μαρία! πήγαινε γρήγορα νὰ πάρῃς ἕνα κολλάρο τοῦ κυρίου! . . .

Ἐν Μοναστηρίῳ (φυλακαὶ) Ἰούνιος 1908.

ΔΗΜ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ
φ. ν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Τὸ τέως κτίριον τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς Κωνσταντινίδου τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνοικιαστῶν ὅσοι θέλουσι νὰ ἔχωσι κατοικίαν εὐήλιον, εὐάερον καὶ ὑγιεινήν.

ΩΡΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 22 Ἰουλίου. — Ἡ «Ἡμερησία Ἐπιθεώρησις» γράφει ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ θετικῆς πηγῆς, ἐπίκειται συνέντευξιν τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Ὁ τόπος τῆς συνεντεύξεως δὲν ὡρίσθη εἰσέτι ὁριστικῶς, φαίνεται ὅμως ὅτι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν συναντηθήσονται ἐν Χομβούργ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ αὐθημερόν.— Ὁ λόρδος Κρόμμερ ὁμιλῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ὀφείλει νὰ προετοιμασθῇ δι' εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν, ἥτις δύναται νὰ ἐπέλθῃ πρὶν παρέλθῃ πολὺς καιρός. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ λόρδου Κρόμμερ ἐπροξένησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν καθ' ὅλον τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν κόσμον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ αὐθημερόν. — Ἐκ Τεχεράνης ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Σάχης μετὰ τῶν ὑπουργῶν του καταγίνεται εἰς τὴν σύνταξιν νέου συντάγματος.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ αὐθημ.— Ἐν τῇ πόλει καὶ τῷ Νομῷ Πετρουπόλεως παρετάθη ἡ κατάστασις πολιορκίας ἐπὶ ἓξ μῆνας εἰσέτι.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ αὐθημερόν. — Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Φαλλιὲρ παρέθηκε σήμερον ἐν τῇ Γαλλικῇ Πρεσβείᾳ πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Δανιμαρκίας ζεύγους. Εἰς τὸ πρόγευμα παρεκάθησαν προσέτι τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπισημότητες. Ἀκολούθως ἐπεσκέφθη ὁ Πρόεδρος τὸ Δημαρχεῖον.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Πτυχιοῦχος τῆς Βιέννης

Πρώην ἐσωτερικὸς βοηθὸς τοῦ Γκερζούνη (Gersuny) ἐν τῷ Billroth Νοσοκομείῳ τῆς Βιέννης, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, μεγάλη ὁδὸς πλησίον τῆς Καμάρας.

Πτωχοὺς ἑκάστην Τετάρτην ἀπὸ 2—4 μ. μ.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΟΙΝΩΝ

Ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγ. Ἀθανασίου ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καταστήματος τοῦ κ. **Ἀριστείδου Λάμπρου** πωλοῦνται διάφοροι οἶνοι μελανοί τε καὶ λευκοί, ὧν κυριώτεροι εἰσιν οἱ πεφημισμένοι τῆς Σιατίστης **Ἠλιαστοί**, ὡς καὶ καθαρὸν οὖζον (ρακὶ) ἐκ γνησίου ἀποστάγματος σταφυλῆς παραγόμενον.

Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ διάφορα ἄλλα στομαχικὰ ποτά. 17—50

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΘ. Γ. ΖΥΜΑΡΑΚΗ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΥ

διπλωματούχου τῶν Παρισίων βραβευθέντος ἐν τῇ Διεθνεῖ τῆς Ὑγιεινῆς Ἐκθέσει Παρισίων 1907 διὰ Μεταλλίων Ἀξίας (Medaille de Méride) καὶ Χρυσοῦ (Médaile d' or).

Παρὰ τὸ Οὖν-Καπὰν ἀπέναντι Χανίου Ἁγίας Θεοδώρας

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ. τοὺς πάσχοντας τὸ στόμα, τὰ οὖλα καὶ τοὺς ὀδόντας.

Ἐφαρμογὴ τελεία τῶν τελευταίων συστημάτων. Σφραγίσματα ἐκ χρυσοῦ, πλατίνης (amalgames), πορσελάνης κλπ.

Τεχνητοὶ ὀδόντες ἀπαραμίλλου φυσικότητος.

Ὀδοντοστοιχίαι ἐκ χρυσοῦ, πλατίνης καὶ καουτσοὺ (Vulcanite).

Ὀδοντοστοιχίαι ἄνευ πλακὸς καὶ γεφυρωτοὶ ὀδόντες σύστημα ἀμερικανικὸν (Bridge-Work). Βιδωτοὶ ὀδόντες σύστημα Logan, Dawis, Lieuweu κλπ.

Στέφανοι (couronnes) ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀλουμινίου.

Ἐργασίαι ἠγγυημέναι καὶ τιμαὶ λογικαί.

Ἄκρα ἀντισηψία.

Ἐπίσκεψις καὶ συμβουλὴ δωρεάν.

Νέος ὀδοντοϊατρὸς

Ὁ διαπρεπὴς ἰατρὸς Σύλβαν Μπρότμαν, Ἀμερικανὸς ὀδοντοϊατρός, πρώην ἀρχιβοηθὸς τῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ νοσοκομείου τῆς χειρουργικῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ τῆς Ἀμερικῆς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἤρξατο νὰ δέχηται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς χθὲς Δευτέρας.

Ὁ ἰατρὸς Μπρότμαν ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξαγωγὴν ὀδόντων κατεστραμμένων, μὲ τὸ βούλωμα αὐτῶν, κατασκευάζει ὀδόντας τεχνητούς, βιδωτούς, στεφάνας κτλ.

Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ὀδοντοϊατρεῖόν του κείμενον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆς 9—11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—6 μ. μ. 5—10

Θεραπεία κατ' ἀποκοπήν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Ι. Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ 2—4 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ, Συνοικία Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἰδιοκτησία Κ. Φωκᾶ. (Ἐσκὶ-Τζουμά) 3-30

120e ANNÉE — N° 195

MARDI 14 JUILLET
1908

DIRECTION ET ADMINISTRATION
17, Rue des Prêtres-Saint-Germain-l'Auxerrois, 17
PARIS — Ier

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE : DÉBATS-PARIS
TÉLÉPHONE..... Administration 103.00 / Rédaction..... 103.01

TOUTES LES LETTRES ET COMMUNICATIONS
doivent être adressées :
17, rue des Prêtres-Saint-Germain-l'Auxerrois, 17

l'Union Pacific s'effondrait sous un passif de plus de 200 millions. Harriman le racheta, trouva l'argent pour le payer et 100 millions pour refaire la voie. Il voulut alors acquérir le Central Pacific ; comme le directeur de ce réseau hésitait à le vendre : « J'attendrai », dit Harriman, et, le directeur étant mort peu de jours après cet entretien, il acheta non seulement le Central Pacific, mais le Southern Pacific, ce qui le rendait maître de toute la ligne transaméricaine, du Missouri à San-Francisco. Le capital de ces chemins de fer dépasse aujourd'hui 6 milliards et le revenu annuel 700 millons de francs. Aussi, dit la *Revue*, les compatriotes de Harriman lui ont-ils décerné comme surnom un glorieux à peu près ; ils l'appellent le colosse de Rhodes (*colossus of Roads.*)

Les Affaires de Macédoine

Le rapport secret bulgare, divulgué par la *Vossische Zeitung*, a évidemment bouleversé les milieux politiques de Sofia.

Tout en avouant qu'on a été « très contrarié », un télégramme inspiré a tenté d'en atténuer la portée en prétendant que les faits cités étaient inexacts ou, en tous cas, beaucoup exagérés. Mais alors pourquoi en est-on si fort contrarié ?

Cependant, dans un nouveau télégramme inspiré, on a fini par reconnaître l'authenticité totale du document, affirmée dès la première heure par la *Vossische*. Seulement on soutient cette fois qu'il n'a pas l'importance qu'on cherche à lui attribuer ; qu'il était déjà en possession d'un grand nombre de personnes en Bulgarie ; qu'il n'énonce que les vues personnelles de son auteur ; qu'enfin, la politique macédonienne du gouvernement princier est bien différente et même en contradiction avec les mesures préconisées par le mémoire secret.

Nous ferons observer qu'il est bien singulier, si ce mémoire a été vraiment en possession d'un aussi grand nombre de gens en Bulgarie, qu'aucun d'eux n'en ait parlé à personne et ne l'ait communiqué à la presse locale ou étrangère, ne fût-ce que pour le contredire et le désavouer.

S'il ne contient que les vues particulières de son auteur, qui se trouve, ne l'oublions pas, dans une position officielle importante, pourquoi ne cite-t-on pas ouvertement son nom, du moment surtout que ses vues ne sauraient soi-disant engager ni compromettre le gouvernement bulgare ?

On nous dit bien que la politique de la principauté est différente de celle que ce document préconise. Nous serions très curieux de voir expliquer moins vaguement cette politique, et nous promettons, lorsqu'on se décidera à la spécifier en détail, de l'analyser à la lumière des précisions de documents neutres et impartiaux et de révélations bulgares antérieures.

En attendant, nous prenons acte des nouvelles et graves révélations que le mémoire secret nous apporte et qui confirment, en tous points, les machinations que nous n'avons cessé de dénoncer (1) :

Justification de l'utilité des comités révolutionnaires et des bandes bulgares ;

Nécessité de compléter les bandes par le système des milices, dissimulées dans certains projets pernicieux sous l'euphémisme de gardes champêtres.

Les milices, une fois organisées, remplaceraient les bandes et le mouvement révolutionnaire, ajoute le mémoire, prendrait ainsi une forme digne de toutes les sympathies, car il paraîtrait correspondre à la volonté des habitants de la Macédoine, non à celle de la Bulgarie.

Le mémoire indique ensuite en détail les artifices perfides auxquels il recommande d'avoir recours pour tromper la vigilance des autorités turques et dégager à l'avenir la Bulgarie de toute responsabilité.

Il renferme, en outre, l'aveu précieux d'un fait d'ailleurs connu, c'est-à-dire que plusieurs « brigands » ont pris la direction des bandes et il conclut en lâchant le grand mot : retrait des troupes turques !

Les Cabinets de Londres et de Pétersbourg ont élaboré un programme commun à soumettre à l'agrément des quatre autres puissances et du Sultan. Si, malgré toutes les objections si sérieuses, si décisives dont ils ont déjà été l'objet, le projet des gardes-champêtres et celui du retrait des troupes avaient été maintenus, il est à supposer que les deux chancelleries ont dû s'empresser de les supprimer, après les révélations retentissantes du rapport secret. Ce rapport ne pouvait pas en effet expliquer plus clairement que la prétendue milice et la diminution des troupes sont destinées toutes deux, dans la pensée bulgare, à servir des vues subversives contre la Cour souveraine et contre toutes les populations de la Macédoine, sans en excepter les populations bulgares.

Et si, malgré tout, on a voulu conserver des illusions en Angleterre et en Russie sur l'excellence et

(1) Voir les *Débats* des 12 février, 14, 19, 28 et 31 mars, 7, 13 et 21 avril, 6 et 23 mai, 18 juin.

l'efficacité bienfaisante de tels moyens, on pourrait de moins en moins compter sur la naïveté de la Porte pour les accueillir.

A L'ÉTRANGER

Les Affaires du Maroc

DÉPART DU SULTAN ABD EL AZIZ POUR MÉRAKECH

Le sultan Abd el Aziz a quitté Rabat, le 12 juillet à dix heures du matin, se rendant à Mérâkech. Il a dû camper le même soir à la kasbah de Tmara, à une quinzaine de kilomètres de Rabat. Abd el Aziz emmène avec lui son frère Moulaï Mohammed, et le ministre des affaires étrangères Si Abd el Kerim ben Sliman ; le Makhzen et de nombreux notables de Rabat et de Salé accompagnent également le sultan dans son voyage. La ville de Rabat est parfaitement calme ; il n'y a eu aucun incident.

D'autre part, une dépêche de Fez en date du 8 juillet signale le bruit que Moulaï Hafid partirait le 11 juillet soit pour Rabat soit pour Mérâkech. L'*Afray*, tente royale, serait sortie, ce qui est le signe du départ imminent.

LA SITUATION A TÉTOUAN

On mande de Ceuta que, d'après les indications du consul d'Espagne, la mehalla hafidiste, s'est établie hors de l'enceinte de Tétouan.

Hier, Abd el Salem est entré dans la ville avec une escorte de 60 cavaliers. Il s'est rendu à la mosquée, où il a fait lire une lettre de Moulaï Hafid, puis il a parcouru les rues et a reçu des cadeaux.

Les canonnières *Vincente-Yanez-Pinzon* et *Marquez-de-la-Victoria* assurent les communications entre Ceuta et Tétouan.

Une dépêche de Cadix, reproduite par le *Liberal* de Madrid, annonçait, hier, que d'après des voyageurs arrivant de Tanger, une collision se serait produite à Tétouan entre la police espagnole et une tribu kabyle voisine. A la suite de cet incident, l'aviso *Princesse-des-Asturies* aurait débarqué des troupes avec des mitrailleuses.

Or, on déclare aujourd'hui à Madrid et à Tanger ne rien savoir au sujet de ce prétendu débarquement auquel on n'ajoute d'ailleurs aucune créance. En revanche, on croit voir dans la dépêche suivante de Tétouan l'explication de cette rumeur :

Tétouan, le 12 juillet. — Les Riffains racontent que, craignant un débarquement des Espagnols, ils s'embusquèrent le long du rivage afin de les repousser. Ils prétendent qu'une embarcation atterrit et qu'un homme débarqua, mais qu'ayant entendu du bruit, il regagna le bord.

Le pacha de la ville installa un poste de cent hommes à mi-chemin entre Tétouan et la mer.

Alsace-Lorraine

LES SUITES D'UN SERMON

L'abbé Mansuy, curé à Ars-sur-Moselle, subit en ce moment, dans les casemates de Strasbourg, la peine de quinze jours de forteresse qu'il encourut le jour où il célébra la fête de l'empereur.

Nous apprenons que Mgr Benzler n'a pas estimé suffisante la sévérité des juges. L'évêque allemand a voulu contraindre le vénérable prêtre, à donner sa démission. Irrité par un refus formel, il fait intervenir aujourd'hui la cour de Rome elle-même. Le clergé lorrain commente abondamment ces incidents, sur lesquels la presse messine, toujours docile, reste muette, et les électeurs d'Ars ont par avance vengé leur pasteur, en envoyant au Conseil municipal les meilleurs amis et les plus chauds partisans du curé.

Royaume-Uni

« LE DANGER DE L'AIR »

A la suite des récentes performances accomplies par le *Zeppelin* et les dirigeables français du type Lebaudy, le *Daily Mail* jette un cri d'alarme et sous ce titre suggestif : « Le Danger de l'air » vient de publier un article intéressant de M. R. P. Hearne, sur les conséquences qu'il pressent au point de vue des guerres futures à la suite des progrès significatifs réalisés par les « vaisseaux aériens » français et allemands.

M. R. P. Hearne estime qu'en cas de conflit, la navigation aérienne apparaît, surtout pour l'Angleterre, comme un redoutable péril, et il est amené à en déduire que son incomparable flotte serait actuellement impuissante à lui conserver l'invulnérabilité que sa situation géographique privilégiée lui avait assurée jusqu'à ce jour.

Il fait un douloureux parallèle entre les encouragements officiels et privés qui, en France et en Allemagne, ont soutenu et entretenu le zèle des pionniers de l'aérostation, opposé au scepticisme systématique, voire à l'indifférence dédaigneuse témoignée par le gouvernement britannique à cette science nouvelle. Et il en conclut que les aérostiers allemands et français, si puissamment stimulés, n'ont épargné ni leur temps, ni leurs peines — pas plus que leurs capitaux — pour s'adonner à la conquête de l'air, aux laborieux tâtonnements et aux hypothétiques recherches en vue de la dirigeabilité des ballons, alors que l'apathie officielle du gouvernement anglais qui persistait *per fas et nefas* à ne voir là qu'un intéressant sport nouveau, sans conséquences utilisables, n'était pas pour susciter chez nos voisins un zèle et une émulation qui auraient pu être fructueux et féconds en résultats pratiques.

Actuellement, M. R. P. Hearne le constate amèrement, les Anglais sont plus qu'en retard dans cette branche nouvelle ouverte depuis peu à l'activité humaine ; ils ne comptent pas, et pour une raison majeure : ils ne possèdent pas de dirigeables et, faute d'engins d'expérimentation et de démonstration, ils n'ont pu former des constructeurs, ni exercer des pilotes.

Quelques lignes sarcastiques sont consacrées à l'éphémère *Nulli secundus* et à sa décevante carrière. Il constate le soin jaloux qui a présidé à sa mystérieuse construction et rappelle les extraordinaires précautions qui furent prises pour cacher les secrets (?) de sa conception — véritables secrets de Polichinelle, au surplus — et il termine en affirmant qu'à l'heure présente, l'argent seul n'est plus suffisant pour amener la réussite et que ce qui fait surtout défaut en Angleterre, ce sont les spécialistes, les techniciens que des années d'études acharnées et de labeur pratique ont amenés, en France et en Allemagne, aux résultats probants qu'on a enregistrés.

ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΕΤΟΣ ΙΕ' — 'Αριθμὸς 5,193 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΔ. ΚΥΡΟΥ | 'Εσπέρα Παρασκευῆς 18 'Ιουλίου 1908

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΑΙ ΑΦΟΡΜΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

ΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΞΩ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

[Εφισιῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τῆς κατωτέρω ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνακοινώσεως πολυτίμου τῆς «'Εστίας» φίλου. Παρέχεται διὰ συντομωτάτων ὁλόκληρος ἡ παρασκηνιακὴ ἱστορία, περιεργοτάτη, ἡ καταλήξασα εἰς τὸ μέγα γεγονὸς τῆς προχθὲς Παρασκευῆς]

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Δευτέρα 14 'Ιουλίου.—"Απὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ Σαββάτου δὲν εὑρισκόμεθα πλέον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὰ περὶ ἡμᾶς καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν γινόμενα μᾶς ἐνθυμίζουσι τὰς 'Αθήνας, τὰς ταραχώδεις, τὰς ἐνθουσιώδεις, τὰς διαδηλωτικάς, τὰς φρενιτιώσας, ὅταν ὁ λαὸς ὁ κυρίαρχος ἐκδηλοῖ τὰ αἰσθήματά του ἐπ' εὐκαιρίᾳ μεγάλου τινὸς γεγονότος.

Εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην προσθέσατε τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἔθνος ὁλόκληρον, λαοὶ ποικίλοι, Μουσουλμᾶνοι καὶ Χριστιανοὶ καταδυναστευόμενοι καὶ κατατυραννούμενοι ἐπὶ μακρὸν, ἀποκτῶντες αἴφνης τὰ προσωπικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἀναιμάκτως. 'Η ἐκ τῆς ἀποτόμου μεταβολῆς συγκίνησις, ἡ χαρὰ ἡ ἐκ τῆς ἀποτόμου μεταστάσεως ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ τῆς τυραννίας εἰς τὴν πλήρη συνταγματικὴν ἐλευθερίαν ἦτο τοιαύτη, ὥστε πολλῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ δὴ Τούρκων, ἐπλημμύρουν ἀπὸ δάκρυα, δάκρυα προερχόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὰ βάθη. Πλεῖστοι διαφόρου θρησκείας καὶ ἐθνότητος ἠσπάζοντο ἀμοιβαίως ἀλλήλους, ἀμοιβαίως ἀποκαλούμενοι ἀδελφοί.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Σύντομος ἀνασκόπησις τῶν αἰτίων, ἅτινα κατέληξαν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τὸ ἀπροσδόκητον, τόσον ταχέως καὶ τόσον ἀνελπίστως, χωρὶς νὰ χυθῇ οὔτε ρανὶς αἵματος, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοὐλάχιστον, δὲν νομίζω ὅτι παρέλκει. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἄλλως τε, ὅσα κατωτέρω παραθέτω, προέρχονται ἐκ προσώπου, ὅπερ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰστὸ κίνημα κατὰ τὴν ἀφανῆ προπαρασκευήν αὐτοῦ.

'Απὸ διετίας ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Σουλτάνου — υἱὸς ἀμφιθαλοῦς αὐτοῦ ἀδελφῆς καὶ τοῦ εἰς 'Ελλάδα τὸ πρῶτον φυγόντος γαμβροῦ τῆς Α. Α. Μ. Μαχμοὺτ πασσᾶ, τοῦ μετέπειτα θανόντος ἐν Παρισίοις — μετὰ τοῦ 'Ισμαὴλ Κεμὰλ βέη, γνωστῆς φυσιογνωμίας ἐν 'Αθήναις, καὶ ἄλλων ἐν Εὐρώπῃ φυγάδων εὑρίσκοντο εἰς στενὴν καὶ συνεχῆ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ 3ου στρατιωτικοῦ σώματος Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου.

'Ο ἀρχηγὸς οὗτος, "Αραψ τὴν καταγωγὴν, διεκρίνετο διὰ τὰ φιλελεύθερα αὐτοῦ αἰσθήματα, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ κρατήσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του, βλέπων τοὺς μὲν Τούρκους ἀξιωματικοὺς ἐκτελοῦντες τὸ καθῆκον αὐτῶν μέχρι θανάτου ἐν τῇ καταδιώξει τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν, τοὺς δὲ Εὐρωπαίους (ἀξιωματικοὺς) τῆς Μακεδονικῆς χωροφυλακῆς παίζοντας ρόλον ἀνακριτοῦ μεταξὺ ἀνταρτῶν καὶ τῶν καταδιωκτῶν αὐτῶν Τούρκων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, οὐδὲν δὲ τὸ σκόπιμον καὶ λυσιτελὲς πράττοντας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου τῶν τελευταίων.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ καὶ τὴν δυσφορίαν ἐπὶ τῇ ἀνοχῇ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐκ μέρους τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως δὲν ἔπαυεν ἐκφράζων πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς, οὓς συστηματικῶς ἐκατήχει κατ' ἰδίαν, προσκαλῶν συχνὰ εἰς γεύματα παρ' ἑαυτῷ· ὅταν δὲ ἡ ἔξαψις τῶν πνευμάτων εἶχε καθολοκληρίαν συντελεσθῇ, ὅταν εἶδεν, ὅτι πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν (ἀξιωματικοὶ) ἦσαν τῶν ἰδίων γνωμῶν καὶ φρονημάτων, **ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ν' ἀποσταλῇ ἐκ Μοναστηρίου—τοῦ κέντρου τῆς δράσεως—ἐπιτροπὴ ἐκ 12 ἀξιωματικῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸν Σουλτᾶνον ἐγγράφως τὰ ἑπόμενα αἰτήματα:**

1) Παῦσιν τοῦ Μ. Βεζύρου.

2) Κατάλυσιν τῆς ἀνακτορικῆς καμαρίλας.

3) 'Ανακήρυξιν τοῦ Συντάγματος.

4) 'Απονομὴν γενικῆς ἀμνηστείας.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἔτυχον αἰσχρᾶς ἐνταῦθα ὑποδοχῆς. Οὐ μόνον οὐδὲν τῶν αἰτημάτων των ἐγένετο δεκτὸν, ἀλλὰ συλληφθέντες καὶ οἱ 12 ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Τ' 'Ανάκτορα τοῦ Γιλδὶζ πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ἀπεράσισαν νὰ στείλωσιν εἰς Μακεδονίαν τάγματά τινα τοῦ ἐν Μ. 'Ασίᾳ στρατοῦ, ἀλλ' ἡ πρωτοπορεία αὐτῶν, μόλις φθάσασα εἰς Θεσσαλονίκην, ἠνωμόλησε πρὸς τοὺς στασιαστάς. Οὗτοι ἐγνώρισαν εἰς τὰ ἀνατολικὰ τάγματα πρωτίστως τὴν δύναμιν τῶν στασιαστῶν, ἀνερχομένων εἰς ἑκατὸν χιλιάδας καὶ πλέον καὶ κεκτημένων πλέον τῶν 500 τηλεβόλων, ἐδήλωσαν δ' ἐπίσης αὐτοῖς, ὅτι δὲν ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Κράτους, δὲν ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ κατὰ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκρύθμου καὶ τῆς καμαρίλας τοῦ Γιλδίζ. 'Εντεῦθεν δὲ καὶ ἡ γοργότης, μεθ' ἧς ἡ αὐτομόλησις ἐγένετο.

'Η αὐτομόλησις αὕτη ἀπεθάρρυνε τελείως τ' 'Ανάκτορα. 'Εν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἤδη φονευθῇ ἐν Μοναστηρίῳ ὁ Σαμσὴ πασσᾶς, ὅστις ἠθέλησε νὰ φανῇ ἀντιθέτων ἀρχῶν, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ 'Οσμᾶν πασσᾶς, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁμὰς ἀξιωματικῶν συλληφθέντων καὶ ἀπαγομένων ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Δαρδανέλλια ἐτραυμάτιζε τὸν συνοδεύοντα αὐτοὺς στρατηγὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὁμόφρονας ἀξιωματικούς. Εἶνε δ' ἐκτὸς ἀμφιβολίας, ὅτι τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπέσπευσαν τὴν κρίσιν.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ Μ. ΒΕΖΥΡΟΥ

'Ο Βεζύρης Φερὴτ πασσᾶς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὸν Σουλτᾶνον δηλοῦσαν αὐτῷ ὅτι **ἐξωτερικοὶ φίλοι τοῦ Κράτους συνεβούλευον τὴν παροχὴν ἐλευθεριῶν.** 'Ο Σουλτᾶνος ὅμως ἔμενεν ἀνένδοτος.

Πίπτει ὁ Φερὴτ, καίτοι τὴν παραμονὴν τῆς πτώσεως αὐτοῦ εἶχε πανηγυρικῷ τρόπῳ δημοσιευθῇ ἡ ἀπονομὴ εἰς αὐτὸν τοῦ ἀνωτάτου γερμανικοῦ παρασήμου, τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Μέλανος 'Αετοῦ.

Εἰς τὰ πράγματα ἐκλήθησαν ὁ Σαὶτ πασσᾶς καὶ ὁ Κιαμὴλ, ἀμφότεροι φιλελεύθεροι, ὀπαδοὶ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, θιασῶται καὶ ὑπέρμαχοι τῆς καταλύσεως τῆς ἀνακτορικῆς καμαρίλας.

Κυρίως εἶχε κληθῇ κατ' ἀρχὰς ὁ Κιαμὴλ, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη νὰ γίνῃ Βεζύρης, προφασισθεὶς τὴν ἡλικίαν του, ὑπέδειξε δὲ τὸν Σαὶτ· οὗτος ἐδέχθη, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μετάσχῃ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ Κιαμὴλ ὡς ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου, ὅπως ἀκριβῶς ἔχῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ μετέχῃ ἐνεργότερον εἰς τὴν πολιτικὴν τήν τε ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικήν.

'Ο Σουλτᾶνος ἐνόμιζεν ὅτι τὸ γεγονὸς μόνον τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, γνωστῶν διὰ τὰς ἀρχάς των, γνωστῶν ὡς καταφυγόντων, ἕνεκα ἀκριβῶς τῶν ἀρχῶν τούτων, εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν πρὸ ἐτῶν, θὰ ἐπήρκει ὅπως κατασταλῶσι τὰ πνεύματα. 'Αλλ' ὅλως τὸ ἐναντίον συνέβη.

ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ

Οἱ ἐν Μακεδονίᾳ στρατιωτικοὶ τηλεγραφοῦν εἰς τ' 'Ανάκτορα τελεσιγραφικῶς—ἐν ᾧ ἐτάσσετο προθεσμία μέχρι τῆς προχθὲς Παρασκευῆς—δηλοῦντες ὅτι, ἂν μὴ γίνῃ κατὰ γράμμα ἀποδεκτὸν τὸ σύνολον τῶν αἰτημάτων των καὶ δὲν ἀπολυθῶσιν αὐθωρεὶ οἱ συλληφθέντες καὶ φυλακισθέντες ἀξιωματικοὶ, θὰ ἐβάδιζε σύμπας ὁ στρατὸς, ἀνερχόμενος εἰς ἑκατὸν καὶ πλέον χιλιάδας μετὰ 600 τηλεβόλων, κατὰ τῆς Κων)πόλεως.

Ταυτοχρόνως δὲ ἐδηλοῦτο ὅτι ἡ πρωτοπορεία τοῦ στρατοῦ τούτου ἐκ 10,000 εἶχεν ἤδη ἐκκινήσει κατὰ τῆς 'Αδριανουπόλεως.

"Απασαι δ' αὗται αἱ ἀπειλαὶ διεβιβάσθησαν διὰ τοῦ μᾶλλον ἀποτόμου τρόπου. Οὕτως οἱ τηλεγραφοῦντες ἐκ Μοναστηρίου ἐζήτησαν ὅπως εἰστὸ τηλεγραφεῖον τοῦ Γιλδὶζ προσέλθῃ αὐτοπροσώπως ὁ Σουλτᾶνος, διότι δὲν εἶχον πεποίθησιν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ καὶ οἱ βαθμοῦχοι τῶν 'Ανακτόρων θὰ μετεβίβαζον ἀκέραιον τὸ τηλεγράφημα. Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀξιώσεως ταύτης μετέβη εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ὁ ἀρχιγραμματεὺς Ταχσὴν πασσᾶς, ὅστις καὶ ἐδήλωσε τηλεγραφικῶς τὴν παρουσίαν του. 'Αλλ' οἱ ἐκ Μοναστηρίου ἐζήτησαν σκαιῷ τῷ τρόπῳ τὴν ἀπομάκρυνσίν του καὶ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου.

ΔΙΑ ΠΑΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ

Τ' 'Ανάκτορα ἐπὶ πᾶσι τούτοις διέταξαν τὸν ἐν Μήτραις (Τσατάλετζι) στρατὸν, τὸν ἀπαρτίζοντα τὸ μεῖζον μέρος τοῦ ά. στρατιωτικοῦ σώματος τοῦφρουροῦντος τὴν Πρωτεύουσαν, νὰ κάμῃ ὀχυρώματα λάθη δὲ καὶ ἄλλα μέτρα, ὅπως προλάθῃ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐκ Μακεδονίας στρατοῦ.

Πλὴν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ τάγματα Μητρῶν ἔδειξαν σημεῖα ἀνταρτικά. 'Επίσης τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει τάγματα τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν πεζοναυτῶν συνεκεντρώθησαν ἀπειλητικῶς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ναυστάθμου. Καὶ αὐτὸ τὸ τάγμα τῶν στρατιωτικῶν πυροσβεστῶν, τὸ ἑδρεῦον ἐν Πέραν, δὲν ἠθέλησε νὰ μεταβῇ πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς λαβούσης χώραν ἐν Παγκαλτῷ (συνοικίᾳ τοῦ Πέραν).

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

'Ο Μ. Βεζύρης Σαὶτ-πασσᾶς πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, δηλῶν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ κυβερνήσῃ περαιτέρω. 'Ο Σουλτᾶνος καλεῖ τότε ἀμέσως ἅπαν τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς συνδιάσκεψιν εἰς τὰ 'Ανάκτορα ὑπὸ τὴν προεδρίαν του. 'Ερωτᾷ δὲ αὐτοπροσώπως τοὺς ὑπουργοὺς, ποῖα μέτρα ἔδει νὰ ληφθῶσιν. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ὑπουργῶν ἀπαντᾷ. 'Η ἐρώτησις ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ὑπὸ τοῦ Πατσᾶχ. Εἰς τὴν τρίτην δὲ ταύτην ἐπανάληψιν ὅτε Σαὶτ καὶ ὁ Κιαμὴλ ἀπαντῶσιν εὐθαρσῶς, ὅτι ἐπιβάλλεται ὡς μόνη λύσις ἡ παροχὴ τοῦ Συντάγματος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἄλλως τε ἀμφότεροι καὶ ἄλλοτε εἶχον συνηγορήσει, ἐκτεθέντες τούτου ἕνεκεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ἀνακτορικῶν.

'Ο Σουλτᾶνος ἐσκέφθη ἐπί τινα λεπτὰ, μεθ' ὃ ἀπήντησε: «Γενέσθω».

Καὶ οὕτω διὰ τοῦ ἱραδὲ τούτου (τῆς Σουλτανικῆς ἀποφάσεως) τὸ Σύνταγμα ἐγένετο ἀποδεκτὸν τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευήν.

ΤΟ ΑΓΓΛΟΡΩΣΣΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

'Απέδειξε δηλ. ὁ Σουλτᾶνος Χαμὴτ ὅτι εἶνε πράγματι μέγας ἡγεμὼν, ἀναξ περινοούστατος καὶ διορατικώτατος, διότι πᾶς ἄλλος ἡγεμὼν ἀπολυταρχικὸς δὲν θὰ ἐνέδιδεν οὕτω ταχέως, δὲν θὰ ἐνέδιδεν ἄνευ ἐξαντλήσεως τῆς στρατιωτικῆς του δυνάμεως, μέρος τῆς ὁποίας, καὶ ἰδίως ἡ φρουρὰ τοῦ Γιλδίζ, ἐν πιστοτάτῃ.

'Εγκολπώθη τὰς φιλελευθέρας ἰδέας τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν Κιαμὴλ καὶ Σαὶτ, ἤκουσε τὰς συμβουλὰς αὐτῶν, ἐνωτίσθη μετὰ περισκέψεως καὶ ἀπολούθησε τὰς συμβουλὰς καὶ ξένων διπλωματῶν.

Καλῶς γνωρίζω ὅτι ἐκ Βιέννης ἰδίως ἐδόθησαν Αὐτῷ συμβουλαὶ εἰλικρινεῖς νὰ ἐφαρμόσῃ μέτρα ριζικὰ δι' ὅλον τὸ κράτος του, ὅπως προλάθῃ τὴν ἀπώλειαν τῆς Μακεδονίας, ὅπως προλάθῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ρωσσοαγγλικοῦ Μακεδονικοῦ σχεδίου, δεδομένου ὅτι αἱ δι' αὐτοῦ θεσπιζόμεναι μεταρρυθμίσεις διὰ τὴν Μακεδονίαν ἐπισκιάζονται ἀναντιρρήτως καὶ ἐξουδετεροῦνται καθ' ὁλοκληρίαν διὰ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅπερ ἐφαρμόζεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ δυσφορία τῆς Ρωσσικῆς διπλωματίας, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τῆς 'Αγγλικῆς κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν.

ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΕΡΙΜΕ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΕ ΤΟΥΡΖΥ

(Χρονικὸν τῆς Βασιλείας τοῦ Καρόλου Θ' ἐν Γαλλίᾳ).

'Ο λοχαγὸς ἐξηκολούθει νὰ ὁμιλῇ τρώγων.

— 'Εγνώρισα ἐπίσης καὶ τὸν πρωτότοκον Μερζύ, τὸν ἀδελφόν σας. Τὸν λοχαγὸν Γεώργιον. Πρὸ, ἐννοεῖται.

'Ο Μερζὺ ἐφάνη στενοχωρημένος.

— "Ητο πολὺ γενναῖος ἀλλὰ θερμοκέφαλος. 'Ελυπήθην πολὺ διὰ τὸν πατέρα σας. Ἡ ἐξώμοσίς του θὰ τὸν ἐλύπησε πολύ.

'Ο Μερζὺ ἐκοκκίνισεν. Εἶπε μερικὰς λέξεις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἀδελφόν του ἀλλ' ἦτο φανερὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος κατεδίκαζε τὴν πρᾶξίν του.

— "Α! Αὐτὸ σᾶς στενοχωρεῖ, βλέπω! εἶπεν ὁ λοχαγός. "Ας τ' ἀφήσωμεν. Εἶνε μεγάλη ἀπώλεια διὰ τὴν θρησκείαν μας καὶ ἀπόκτημα σπουδαῖον διὰ τὸν Βασιλέα, ὅστις τοῦ φέρεται πολὺ τιμητικά.

— "Ερχεσθε ἐκ Παρισίων; ἠρώτησεν ὁ Μερζὺ διὰ ν' ἀλλάξῃ θέμα. 'Ο κύριος Ναύαρχος εἶνε ἐκεῖ; Θὰ τὸν εἰδατε βέβαια. Εἶνε καλὰ;

— "Ηρχετο ἀπὸ τὸ Μπλοᾶ μετὰ τῆς Αὐλῆς ὅταν ἡμεῖς ἐφεύγαμεν. Εἶνε θαυμάσια. Κρατάει ἀκόμη γιὰ εἰκοσιπέντε πολέμους. 'Η Μεγαλειότης του τοῦ κάμνει τόσας τιμὰς, ὥστε οἱ παπισταὶ σκάζουν ἀπὸ τὸ κακόν των.

— 'Αλήθεια! Ποτὲ ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ τὸν τιμήσῃ ἀναλόγως τῆς ἀξίας του.

— Εἶδα χθὲς τὸν Βασιλέα εἰς τὴν σκάλα τοῦ Λούβρου νὰ σφίγγῃ τὸ χέρι τοῦ ναυάρχου. 'Ο κύριος Γκύζης, ὅστις ἦτο πλησίον ἐφαίνετο ταπεινωμένος.

— 'Ο ναύαρχος εἶνε πολὺ εὔμορφος ἀνδρας ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του! εἶπεν ἡ Μίλλα.

— Τὸν προτιμῶ ἀπὸ κάθε νεαρὸν καθολικόν! προσέθεσεν ἡ Τρούδη.

— Εἶνε ὁ στύλος τῆς θρησκείας!

— 'Αλλὰ εἶνε πολὺ αὐστηρὸς εἰς τὴν πειθαρχίαν! εἶπε κινῶν τὴν κεφαλὴν ὁ λοχαγός.

'Ο ὑπασπιστὴς ἔναμε μορφασμὸν ἐπιδοκιμασίας τῶν λόγων τοῦ λοχαγοῦ του. 'Εφαίνετο ὅτι εἶχε πεῖραν τῆς αὐστηρότητος τοῦ ναυάρχου.

— Δὲν ἐπερίμενα, παλαιὸς πολεμιστὴς, σὰν καὶ σᾶς νὰ κατακρίνῃ τὴν αὐστηρότητα τῆς πειθαρχίας! εἶπεν ὁ Μερζὺ πρὸς τὸν λοχαγόν.

— Βεβαίως. Δὲν λέγω ὄχι! 'Η πειθαρχία χρειάζεται. 'Αλλ' ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ λαμβάνῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τί ὑποφέρει ὁ στρατιώτης καὶ νὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ μικρὰν ἀνακούφισιν. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. Καὶ ἂν καὶ μὲ ἐκρέμασεν, ἂς πιοῦμε εἰς ὑγείαν τοῦ κυρίου Ναυάρχου.

— 'Ο Ναύαρχος σᾶς ἐκρέμασε; ἀνέκραξεν ὁ Μερζύ. Εἶσθε πολὺ καλὰ γιὰ ἕνα κρεμασμένον.

— Ναί, διάβολε! Μὲ ἐκρέμασε! 'Αλλὰ δὲν τοῦ κρατῶ ἔχθραν. "Ας πιοῦμε στὴν ὑγειά του!

— Καὶ ὁ λοχαγὸς γεμίσας τὰ ποτήρια διέταξε γενικὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Ναυάρχου Κολινύ.

'Αμέσως κατόπιν ὁ Μερζὺ ἠρώτησε:

— 'Αλλὰ διατί ἐκρεμάσθητε, λοχαγέ;

— Γιὰ τιποτένιο πρᾶγμα. "Ενα μοναστῆρι τοῦ Σαιντόνζ, τὸ ὁποῖον ἐλεηλατήσαμεν καὶ τὸ ὁποῖον ἐκάη κατόπιν... κατὰ τύχην.

— Ναί! 'Αλλὰ κανεὶς καλόγηρος δὲν ἐγλύτωσε! εἶπε γελῶν ὁ ὑπασπιστής.

— Τί σημαίνει ἂν καοῦν μερικοὶ καλόγηροι; Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα νὰ θυμώσῃ ἕτσι ὁ ναύαρχος. Διέταξε νὰ μὲ κρεμάσουν. "Ολαι αἱ παρακλήσεις τῶν ἀξιωματικῶν δὲν τὸν ἔκαμαν ν' ἀλλάξῃ γνώμην. "Ω! ὅταν θυμοῦμαι τὴν κρεμάλα τὸ λαρύγγι μου ξηραίνεται.

— Πιὲ νὰ τὸ δροσίσῃς! εἶπεν ἡ Μίλλα πληροῦσα τὸ ποτήριον τοῦ λοχαγοῦ. 'Εκεῖνος ἄδειασε τὸ ποτήρι του καὶ ἐξηκολούθησεν:

— 'Εθεώρουν τὸν ἑαυτόν μου χαμένον, ὅταν μοῦ ἦλθε στὸν νοῦν καὶ εἶπα στὸν Ναύαρχον: «Λιπὸν, 'Εξοχώτατε, ἔτσι κρεμοῦν τοὺς πολεμιστὰς τοῦ Ντρέ;»

'Ο ναύαρχος ἀπεμακρύνθη ὀλίγον καὶ καλέσας τὸν λοχαγὸν Κορμιὲ τοῦ εἶπεν ἰδιαιτέρως μερικὰς λέξεις. Κατόπιν ἔφυγε λέγων:

— «Νὰ τὸν κρεμάσετε γρήγορα!»

«Καὶ πράγματι μὲ ἐκρέμασαν. 'Αλλὰ τὴν στιγμὴν, ποῦ ἐπνιγόμην ὁ λοχαγὸς Κορμιὲ ἐπλησίασε καὶ ἔκοψε τὸ σχοινί. Τὸν εὐχαρίστησα καὶ ἔφυγα διὰ νὰ κρυφθῶ.

"Υστερα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Λορνιὰκ ὁ ναύαρχος μὲ εἶδε καὶ μοῦ εἶπε:

— Δίτριχ, φίλε μου, ἀφοῦ δὲν ἐκρεμάσθης πήγαινε νὰ τουφεκισθῇς!

Καὶ μοῦ ἔδειξε μίαν τάφρον. 'Ενόησα τί ἤθελε νὰ εἰπῇ καὶ ὥρμησα εἰς τὴν ἔφοδον.

Τὴν ἑπομένην παρουσιάσθην ἐνώπιόν του κρατῶν τὸ καπέλλο μου τρύπιο ἀπὸ σφαῖρες.

— 'Εξοχώτατε, τοῦ εἶπα, ἐτουφεκίσθην!

'Εγέλασε καὶ μοῦ ἔδωκε τὸ βαλάντιόν του.

— Πάρε, μοῦ εἶπε, ν'ἀγοράσῃς καινούργιο καπέλλο!

'Απὸ τότε εἴμεθα καλοὶ φίλοι. Τί πλιάτσικα εἰς τὸ Λορνιάκ. Περιουσίες ὁλόκληρες εὑρήκαμε.

— Καὶ τί γλέντι εἰς τῆς καλόγρηες τοῦ μεγάλου Μοναστηριοῦ! προσέθεσεν ὁ ὑπασπιστής.

Αἱ γυναῖκες ἐγέλασαν καὶ οἱ στρατιῶται τριγύρω ἐχειροκρότουν.

'(Ακολουθεῖ)

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σελήνη 5 ἡμερῶν

'Αν. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 5. — Δύσ. ὥρ. 7 λεπ. 6

Δίου καὶ Μακρίνης ὁσίων

ΟΙ ΣΚΟΥΜΠΡΑΙΟΙ

'Εκινδυνεύσαμεν νὰ λησμονήσωμεν τὸ Βασίλειον τῶν Σκουμπραίων, ἂν δὲν μᾶς τὸ ἔφερον εἰς τὴν μνήμην νέα τούτων κατορθώματα, καθὼς ἐλησμονήσαμεν—ἐλησμόνησαν δηλαδὴ οἱ ἁρμόδιοι—τὴν περίφημον ἐκείνην σύλληψίν των τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συλλαβόντος αὐτοὺς ἀξιωματικοῦ καὶ διαφευσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὥστε νὰ διαταχθῇ καὶ ἀνάκρισις διὰ τὴν κωμικὴν ἐκείνην ἱστορίαν. Τὰ νέα τῶν Σκουμπραίων κατορθώματα δὲν εἶνε μικρά, μένει δὲ τώρα νὰ ἴδωμεν, ἂν θὰ ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον τὸ Βασίλειόν των καὶ μεταξὺ δύο πλέον Συνταγματικῶν Κρατῶν, τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Φοβερὰ ζήλεια ἔχει πέσει τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὰς 'Αθήνας μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τόσαι διαδηλώσεις ἐκεῖ, κι' ἐδῶ τίποτε! Καὶ ἡ περίστασις δὲ αὐτὴ ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐπιχειρηματικὰ πνεύματα εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Κανεὶς δὲν ἐσκέφθη τί χρυσοῦς δουλειὰς θὰ ἔκαμνε μία διοργάνωσις ἐκδρομῶν μέχρι Κων)πόλεως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διαδηλώσεων!

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

'Εξαιρετικῶς τιμητικὴ εἶνε ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ κυπέλλου, τὸ ὁποῖον ἡ Βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἀτυχῆ νικητὴν τοῦ Μαραθωνίου Ντοράντο.

'Επὶ τοῦ κυπέλλου ἔχει γαραχθῇ:

«Ντοράντο—Πιέτρι—'Ενθύμιον Μαραθωνίου 'Αγῶνος — 'Απὸ Ολύνδσορ εἰς Στάδιον—'Η Βασίλισσα 'Αλεξάνδρα».

'Η ἐπιγραφὴ ἀποτελεῖ τὴν καλλιτεράν ἠθικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὸν ἀτυχήσαντα δρομέα.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Δὲν ἠξεύρομεν ἐπὶ ποίων βάσεων στηρίζει τὰς σκέψεις της, ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις κατηρτίσθη ὅπως μελετήσῃ, καὶ μελετᾷ ἤδη, τὸ ζήτημα τῆς περιστολῆς ἢ τῆς προληψέως (;) τῶν πυρκαϊῶν.

'Η τοιαύτη μέριμνα εἶνε βέβαια ἀξιέπαινος, ἀλλ' ἐὰν εἶνε τόσον δύσκολον νὰ σβύνωνται αἱ πυρκαϊαὶ χωρὶς νερὸ, ὅσον καὶ τὸ νὰ κατασκευάζωνται μακαρόνια χωρὶς ἀλεύρι· ἡ ὁμελέττα χωρὶς αὐγά, θὰ εἶνε ἐπίσης δύσκολος καὶ εἰς τὴν 'Επιτροπὴν αὐτὴν ἡ κατασκευὴ μέτρων κατὰ τῶν πυρ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΛΤ-ΦΑΣ

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ,,

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟΝ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Παρασκευή, 11.30' π.μ. (ἀπ' εὐθείας).—Ἡ μεταστροφὴ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς Τουρκίας εἶνε πλήρης.

Εἰς τοὺς «Τάϊμς» καὶ τὰς ἄλλας ἐφημερίδας τηλεγραφοῦν σήμερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκεῖ ἀφίξει τοῦ νεοδιορισθέντος πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Γ. Λόουθερ, οἱ Τοῦρκοι διωργάνωσαν πολυπληθῆ πρὸς ὑποδοχήν του διαδήλωσιν προέβησαν δὲ καὶ εἰς ἄλλας φιλαγγλικὰς ἐκδηλώσεις.

Οἱ «Τάϊμς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων στηριζόμενοι ἀπαριθμοῦσι τοὺς μετὰ τῆς Τουρκίας Ἀγγλικοὺς δεσμοὺς καὶ τονίζουν τὰς θυσίας εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἀγγλία πλέον ἢ ἄπαξ ὑπεβλήθη ὑπὲρ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ ἀρθρογράφος περαιτέρω συμβουλεύει μετριοπάθειαν εἰς τοὺς Νεοτούρκους μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις ἔστεψε τὸ κίνημά των καὶ σύμπραξιν μετὰ τῶν Εὐρωπαίων ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ Σουλτᾶνος ἀποκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρθρογράφου τοῦ παγκοσμίου φύλλου ἡγεμὼν ἐντελῶς ἐξαιρετικῆς ἀντιλήψεως καὶ μεγάλης πείρας (ruler of extraordinary intelligence and great experience).

Συμβουλεύει δὲ ἐν τέλει τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη, ὅπως μὴ προβάλουν εἰς τὴν τελουμένην ἐν Τουρκίᾳ ὀργάνωσιν δυσχερείας, αἵτινες αὐστηρότατα θὰ ἀποδοκιμασθῶσι.

Ἄλλαι πληροφορίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀγγέλλουν ὅτι οἱ ἐξόριστοι ἐξακολουθοῦν ὁλονὲν ἐπιστρέφοντες, ἀντιθέτως δὲ φεύγουν ἐκ Τουρκίας ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου οἱ τῆς καμαρίλας τοῦ Γιλδὶζ καὶ οἱ κατάσκοποι.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης, ἡ ὁποία διετίθετο διὰ μόνην τὴν κατασκοπίαν, ἀνέρχεται εἰς εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκων.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Αἱ περιβόητοι προβοσκίδες τοῦ Ἀρσακείου κατερρίφθησαν ἐπὶ τέλους.

— Ἤδη οἱ ἐργάται καταγίνονται εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν διαφόρων καταστημάτων.

— Κατὰ τὸ ὑπάρχον σχέδιον, αἱ προσόψεις τῶν καταστημάτων τούτων θὰ βγοῦν ἕνα μέτρον ἀκόμη πρὸς τὰ ἔξω.

— Τὸ «διαβολὸ», τὸ ἀριστοκρατικὸν αὐτὸ παιγνίδι, ἐξελαϊκεύθη ἐντελῶς.

— Εἰς ὅλας τὰς συνοικίας κοριτσάκια καὶ ἀγοράκια παίζουν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια των μὲ πολλὴν δεξιότητα.

— Δύο σκαπανεῖς καὶ ἕνας πυροβολητὴς σήμερον τὴν 2αν πρωινήν, ἐν κραιπάλῃ μέθης, ἐχαλοῦσαν τὸν κόσμον εἰς τὴν Πλάκαν.

— Μὴ πρὸς κακοσανισμὸν τοῦ Φρουραρχείου!

— Ὁ Ἰάπων βουλευτής, τοῦ ὁποίου τὴν παράνομον ὑλοτομίαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀβέρωφ» κατηγγείλαμεν χθές, προέβη καὶ εἰς δεύτερον κακούργημα, θελήσας νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πρῶτον μὲ... καλαμπούρι!

— Ἰσχυρίσθη δηλαδὴ ὅτι δὲν ἔκοψε τὸ δένδρον, ἀλλὰ τὸ ἔσπασεν ἀπὸ τὴν ρίζαν καὶ τοῦτο διὰ ... ἀποδίξη ὅτι εἶνε.... ριζοσπάστης!!

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς ὑπ' αὐτὸ ἀρχὰς ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς τὴν παραίτησιν δικαστικῶν λειτουργῶν ὑπερωρισμένων προσώπων.

— Ἡ ἐγκύκλιος ἀφορᾷ ἰδίως τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ συμβολαιογράφους, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων συχνὰ ὑποβάλλονται τοιαῦται παραιτήσεις.

— Προσκληθέντες ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναμένονται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι Πατρῶν καὶ Σύρου.

— Θὰ συμμετάσχουν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τῆς Συνόδου ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν 30 τρέχοντος πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς κατὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Γεωργιάδου ἀποφάσεως.

— Ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς αἱ δοκιμαὶ τῶν ἠλεκτροκινήτων τραμ εἰς τὴν γραμμὴν Ὁμονοίας- Σιαθμοῦ Λαρίσσης.

— Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε εὐχάριστος.

— Οἱ δυνάμενοι νὰ συγκρίνουν τὰ νέα Ἀθηναϊκὰ τραμ μὲ τὰ ἠλεκτροκίνητα τῶν Πατρῶν εὑρίσκουν τὰ ἰδικά μας πολὺ κομψότερα.

— Ἀναμένεται κατ' αὐτὰς ἀπὸ τὸ Μιλᾶνον ἡ πρώτη ἀποστολὴ τῆς κινίνης τοῦ Κράτους.

— Ἡ βοαδύτης προῆλθεν ἐκ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐντεῦθεν ἀποστολῆς καὶ ἐπικολλήσεως τῶν σημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονοπωλίου.

— Διὰ τὴν προμήθειαν ἀθρόαι αἰτήσεις ἀγοραστῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

— Ἤρχισε τὰς συνεδριάσεις της εἰς τὴν Νομαρχίαν ἡ μεγάλη ἐπιτροπή, τὴν ὁποίαν συνέστησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ὑπόδειξιν μέτρων πρὸς πρόληψιν, περιστολὴν καὶ καταπολέμησιν τῶν πυρκαϊῶν.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἡ ἐργασία κατενεμήθη εἰς τμήματα, ὡρίσθησαν δὲ καὶ οἱ εἰσηγηταὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν.

— Τὴν 21 τρέχοντος μηνὸς θὰ ἐνεργηθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξετάσεις τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀποκτήσουν πτυχίον καθηγητοῦ τῆς Γερμανικῆς.

— Καὶ τὴν ἐπομένην ἐξετάσεις διὰ πτυχίον καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς.

— Καὶ μία γκάφα ἀπὸ τὰς τελευταίας παρασημοφορίας τῶν στρατιωτικῶν.

— Εἰς τὸν ταγματάρχην τῆς χωροφυλακῆς κ. Δαμηλάτην ἀπενεμήθη διὰ δευτέραν φορὰν ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος.

— Ἡ πρώτη φορὰ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἐνταῦθα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

— Εἰς τὸ «Ἑρμεῖον» ἐκπιοῦνται τὰ ἀπομείναντα θερινὰ φορέματα καὶ καπέλλα εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας, κάτω καὶ τῆς ἀξίας.

— Εὐκαιρία ὅπως ὠφεληθῇ πᾶς ἔχων ἀνάγκην.

— Τὸ «Ἑρμεῖον» παρέλαβε χθὲς νέαν συλλογὴν νυμφικῶν φορεμάτων.

— Ἀμφότερα τὰ ἐργοστάσιά του ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα ἕνεκα παραγγελιῶν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, παρακλήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνέστησεν εἰς τὰς ἀστυνομίας νὰ λάβουν μέτρα κατὰ τῶν βλασφήμων.

Τὸ Λαγωνικὸ

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς

Τὴν 4ην μ. μ. ἀναχωρεῖ διὰ τοῦ Ἀγγλοαιγυπτιακοῦ ἀτμοπλοίου «Ὀσμανιὲ» μεταβαίνων εἰς Κων)πολιν μέσῳ Σμύρνης ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς κυρίας Καγιώ.

Τοὺς ἐπισήμους ξένους ἐπρόκειτο νὰ συνοδεύσουν δι' ἀτμακάτου ἐκ Φαλήρου μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου πλὴν τοῦ κ. ἐπιτετραμμένου, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, ὁ κ. Μπαλτατζῆς καὶ ὁ κ. Γούναρης.

Ἀναχώρησις τοῦ κ. Γρυπάρη

Τὴν μεσημβρίαν ἀνεχώρησε ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ «Σερβία» ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης.

Δυστύχημα εἰς τὸ Λαύριον

Ἀπὸ τὸ Γραμματικὸν ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅτι ὁ ἐργάτης Δ. Καλάζος ἐκ τοῦ χωρίου Κοντάκιτης Παρνασσίδος ἐφονεύθη πεσὼν ἐντὸς φρέατος ἱκανοῦ βάθους. 78 δρ. εὑρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ.

Πτῶμα εἰς τὸν Πειραιᾶ

Περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν σήμερον ὁ φρουρὸς παρὰ τὴν Πειραϊκὴν Χερσόνησον χωροφύλαξ ἀνεῦρεν εἰς θέσιν «Λουδιάρη» πτῶμα 17ετίδος κόρης ἐκβρασθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον πρὸς ἀναγνώρισιν.

Ἐκ τῆς γενομένης αὐτοψίας οὐδὲν σημεῖον κακώσεως ἀνεκαλύφθη.

Συνάγεται ὅτι πρόκειται μᾶλλον περὶ αὐτοκτονίας. Τὸ ἀπόγευμα θὰ γείνῃ καὶ ἡ νεκροψία ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τῆς Εἰσαγγελίας.

Κίνησις

Ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν πρὸς εὐρυνσιν τῶν σπουδῶν του ὁ κ. Μάριος Δουρούτης διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Μνημόσυνον

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ πολυκλαύστου φροντιστοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ Ἀναργύρου Λεμπέση τελοῦσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Παλαιοῦ Νεκροταφείου Πειραιῶς ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

Ἡ συγκοινωνία μας

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 19 Ἰουλίου.—Εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον (Ρωσσικὸν) 10 π. μ. Εἰς Χίον καὶ Σμύρνην (Πανταλέοντος) 9 π. μ. Εἰς Βουλγαρίαν (Τζῶν) 10 π. μ. Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Φλόριο) 11 π. μ. Εἰς Χίον καὶ Σμύρνην (Φλόριο) 11 π. μ. Εἰς Ἤπειρον (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Δαρδανέλλια, Κων)πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Λόϋδ) 4 μ. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Γουδῆ) 5 μ. μ. Εἰς Κρήτην (Ρωσσικὸν) μεσημβρίαν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἐν Λαυρίῳ διακεκριμένου ἰατροῦ κ. Ἰωάννου Φασανέλη μετὰ τῆς δεσποινίδος Σουσούλας Κυπαρίσση θυγατρὸς τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ κ. Περικλέους Κυπαρίσση.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΜΙΑ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ

Μεταξὺ τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα ἐνταῦθα κύκλων δὲν θεωροῦνται πιστευτὰ ὅσα ἀνεγράφηταν σήμερον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων περὶ τῶν ἐπὶ Συνόδου δηλώσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὅτι τάχα μεταβὰς παρὰ τῷ Μ. Βεζύρῃ ὅπως τὸν συγχαρῇ διὰ τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὸ ἀξίωμα ἐξέφρασε ταυτοχρόνως καὶ τὴν λύπην του διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος!!!

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἴδησις σχετικὴ ἐπισήμου πηγῆς δὲν ὑπάρχει, τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀντικείμενον καὶ πρὸς τὴν λογικὴν καὶ πρὸς ὅσα ἀκόμη αὐτὸς ὁ Πατριάρχης πρὸ δύο μόλις ἡμερῶν εἶπεν εἰς ὄμιλον διαδηλωτῶν ἐκ λογίων καὶ ἐπιστημόνων Ἑλλήνων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων μεταβάντων εἰς τὸ Φανάριον.

Οἱ διαδηλωταὶ ἐξέτρασαν εἰς τὸν Πατριάρχην τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ παρεκάλεσαν τὴν Α. Παναγιότητα νὰ διαβιβάσῃ τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ταῦτα πρὸς τὸν Σουλτᾶνον.

Ἀπαντῶν ὁ Πατριάρχης εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς, ἅτινα ἐνδεχόμενον μὲν νὰ ἐθεωρήθησαν ἐπιφυλακτικά, ἐπεβάλλοντο ὅμως εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του:

«Εἰς τὴν προσφώνησίν του ὁ προσφωνήσας με ἐκδηλοῖ χαρὰν ἐπὶ τῷ γεγονότι, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος ἐπανέφερεν ἐν ἰσχύι τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, καὶ μὲ παρακαλεῖ, ὅπως ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐκφράσω εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἄνακτα, ταυτοχρόνως δὲ καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ Ἕλληνες Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι θὰ διατηρήσωσιν ὑπὸ τὸ νέον καθεστὼς ἁπάσας αὐτῶν τὰς προνομίας.

«Ἐπαινῶ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην, ἀλλὰ συγχρόνως δὲν δύναμαι νὰ ὑποσχεθῶ, ὅτι θὰ ἐκπληρώσω τὴν διαβιβασθεῖσάν μοι πρόκλησιν ἄνευ τῆς προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν δύο Σωμάτων τῶν διεπόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ συνιστῶ εἰς πάντας ὑμᾶς φρόνησιν».

Καὶ ἐκφράζεται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα πληρέστατα δικαιολογημένη ἀπορία, πῶς ἦτο δυνατὸν μετὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ λεχθῶσιν ὅσα ἀναφέρονται ὅτι ἐλέχθησαν ἐπὶ Συνόδου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου.

ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΑ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18 Ἰουλίου [Τηλεγράφημα Πρακτορείου Ἀθηνῶν].—**Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, 150,000 στρατιῶται τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας δὲν θὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα πρὶν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος ἐξασφαλισθῇ.**

Κατὰ τηλεγραφήματα τῶν Προξένων οἱ κυριώτεροι Ἀλβανοὶ ἀρχηγοὶ ἔφθασαν εἰς Πριζρένην, ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ ἐπισήμως.

Ὅλοι οἱ ἐν ταῖς ἐκεῖ φυλακαῖς κρατούμενοι ἀπελύθησαν. Ἀνάλογοι εἰδήσεις ἐλήφθησαν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ βιλαετίου.

Εἰς Ἀδριανούπολιν ἀληθὴς στρατιωτικὴ δικτατορία ἐγκατεστάθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 18 Ἰουλίου. *(Τηλεγράφημα Πρακτορείου Ἀθηνῶν).*— **Ὁ Σουλτᾶνος ἀνήγγειλεν, ὅτι χορηγεῖ γενικὴν ἀμνηστείαν εἰς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς φυγάδας Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους.**

Ὑπολογίζεται εἰς 200,000 ὁ ἀριθμὸς τῶν καταφυγόντων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΜΠΝΕΕΙ ΦΟΒΟΥΣ

ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Παρασκευὴ ὥρα 10.50' π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Κων)πόλεως παριστῶσι τὴν κατάστασιν ὡς ἐμπνέουσαν σοβαροὺς φόβους παρ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν ἡσυχίαν. Οἱ Νεότουρκοι, οἱ ὁποῖοι κυριαρχοῦν φαίνονται ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἀπαιτητικώτεροι. Οὕτω ζητοῦν ἤδη τὴν μετατόπευσιν τοῦ 3ου στρατιωτικοῦ σώματος, ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψε τὸ τελευταῖον κίνημα, ἀπὸ Μακεδονίας εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ὁ Σουλτᾶνος δὲν θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι θὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἴδησις, ὅτι τὸν τέως ὑπουργὸν τῶν Ματαλλείων καὶ Δασῶν Σελὴμ Μελχαμὲ πασσᾶν, ὡς καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀδελφοῦ του, πρεσβευτοῦ ἐν Ρώμῃ, ἐφυγάδευσε διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας. Ἡ διάδοσις ἐν τούτοις διαψεύδεται ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰταλικῆς πρεσβείας.

Οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ὡς καὶ ὁ τρίτος ὁ Χαμπὶπ Μελχαμέ, φοβερὸς κατάσκοπος τῶν Νεοτούρκων ἐν Θεσσαλονίκῃ (ὅστις ἀποπειραθεὶς ἐπίσης νὰ δραπετεύσῃ σενελήφθη ἐν Μουσταφᾶ-Πασσᾷ) καταδιώκονται ἀμειλίκτως ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18 Ἰουλίου. *(Τηλεγράφημα Πρακτορείου Ἀθηνῶν).*—**Αἱ ὑπό τινων ἐφημερίδων παρεχόμεναι εἰδήσεις, καθ' ἃς οἱ ξένοι ἐν Μακεδονίᾳ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ὑπάλληλοι ἠπειλήθησαν καὶ εὑρίσκονται ἐν κινδύνῳ, δὲν ἐπιβεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν τηλεγραφημάτων τῶν Προξένων. Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα πλήρης ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν Μοναστηρίῳ. Ὁ ὑπαγματάρχης Νιαζῆ καὶ ὁ Ἀλβανὸς ἀρχηγὸς Τσερκὲζ Τοπούλης ἀφίκοντο αὐτόθι. Ὁ Τοπούλης εἶνε ὁ δημιουργὸς τῶν γενομένων ἐπιθέσεων ἐν τῷ βιλαετίῳ τῶν Ἰωαννίνων. Σήμερον ἀναμένονται ἐν Μοναστηρίῳ αἱ κυριώτεραι βουλγαρικαὶ συμμορίαι ὅπως καταθέσουν τὰ ὅπλα των. Οἱ Ἑλληνομακεδόνες, ἐξαιρουμένων τινῶν, διατάζουσιν ἀκόμη (!!;).**

Τὰ παραρτήματα τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἀναγγέλλουν, ὅτι ὁ Ζεκὴ πασσᾶς, γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ Ριζᾶ πασᾶ.

Αἱ φῆμαι, καθ' ἃς οἱ ἐνταῦθα Πρεσβευταὶ ἢ αἱ Κυβερνήσεις των ἐπρόκειτο νὰ συζητήσουν ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς προστασίαν τῶν ὑπηκόων των καὶ τῶν συμφερόντων των, ὡς καὶ τὰ διαδοθέντα περὶ ἐπεμβάσεως παρὰ τῇ Πύλῃ ἢ περὶ στρατιωτικῆς ἀναμίξεως διαψεύδονται κατηγορηματικῶς ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων διπλωματικῶν κύκλων, παρ' ὧν δηλοῦται, ὅτι δὲν ὑπάρχει δόγος προσφυγῆς εἰς τοιαῦτα μέτρα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κατὰ σημερινὰς ἀσφαλεῖς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, μέλη τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου περιερχόμενα πάσας τὰς πόλεις ἐπιβλέπουν τοὺς Τούρκους ὑπαλλήλους πρὸς πρόληψιν οἱασδήποτε κακοχρήσεως ἢ ἀταξίας μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων τῶν ψηφισθησομένων ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Οὐδὲν ἐν τούτοις τὸ ἄτοπον παρετηρήθη μέχρι τοῦδε.

Εἰς τὴν Σμύρνην οἱ Ὀθωμανοὶ ἀξιωματικοὶ παρέχουν ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις εἰς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες κυκλοφοροῦσιν εὐρύτατα. Διαδηλώσεις γίνονται ἐλευθέρως.

ΣΥΜΠΡΑΞΕΙΣ

ΑΛΒΑΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΟΙ ΟΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 12 Ἰουλίου (*Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς «Ἑστίας»*). Καὶ ἐδῶ ἐγένετο ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἐν ἀληθεῖ ἐπιβλητικότητι ριφθέντων 21 κανονισοβολισμῶν ὑπὸ μιᾶς πυροβολαρχίας τὴν ὁποίαν οἱ Νεότουρκοι ἀξιωματικοὶ εἶχον τοποθετήσει τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Στρατώνων.

Διὰ προκηρύξεων ὅλοι οἱ Τοῦρκοι εἶχον προσέλθει εἰς μεγάλην διαδήλωσιν τὴν μεσημβρίαν δὲ παρετέθη μέγα πολυτελὲς γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον προσεκλήθησαν πολλοὶ τῶν ἡμετέρων παρεκάθισαν δὲ οἱ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ.κ. Δόνος καὶ Χαρισιάδης. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐρρίπτοντο κανονιοβολισμοὶ καὶ πυροβολισμοὶ ἀπὸ τὰς οἰκίας τῶν Μουσουλμάνων.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν γεγονότων αὐτῶν εἶχεν ἐπέλθει σύμπραξις τῶν Νεοτούρκων μετὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ στοιχείου ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

1ον) Ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῆς γλώσσης των καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς τὰ σχολεῖά των, ὡς καὶ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία παντὸς ἐντύπου εἰς τὴν Ἀλβανικήν.

2ον) Παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς τὸ προνόμιον νὰ στρατολογῶνται οἱ ἄνδρες καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ βιλαετίου Ἰωαννένων ἀποκλειστικῶς ἐξ Ἀλβανῶν. Ὁ τρίτος ὅρος, τῆς ἀναγνωρίσεως Ἀλβανικῆς σημαίας, δὲν ἐγένετο δεκτός.

Ἀπέναντι τῶν Νεοτούρκων οἱ Ἀλβανοὶ ἀνέλαβον τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις:

1ον) Ν' ἀνακηρύξωσι τὸ Σύνταγμα εἰς πάσας τὰς Ἀλβανικὰς πόλεις, συμπράττοντες μετὰ τῶν ἐκεῖ Τουρκικῶν φρουρῶν καὶ

2ον) Ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θέσωσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Νεοτούρκων δύναμιν ἐκ 2000 ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους δύνανται ν' ἀντιτάξουν κατὰ πάσης ἀντιστάσεως πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ των.

ΕΙΔΗ ΛΟΥΤΡΟΥ

Κουστούμια, παντελονάκια, μπουρνούζια, σινδόνια, σκούφιες σωσίβια πρὸς ἐκμάθησιν κολυμβήματος καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ λουτροῦ.

Στοῦ **ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

σακκάκια ἐλαφρά, καθὼς καὶ κοστούμια ἕτοιμα εἰς ὡραῖα χρώματα ἀπὸ λινό, χακί, εἰς μεγάλην συλλογὴν ἀπὸ δρ. 25 τὸ κουστούμι στοῦ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΓΑΙΡΙΑ. Πωλοῦνται ἐπιπλα τάπητες Περσικοὶ καὶ βάζα Κινέζικα ἀναχωρούσης οἰκογενείας, Ὁδὸς Σκουφᾶ 30 Α. Ὧραι ἐπισκέψεως 8—11 1)2.

Ἔγκριτος οἰκογένεια, διαθέτουσα ἓν ἢ δύο δωμάτια ἐκ τῆς καινουργοῦς κατοικίας της εἰς κεντρικωτάτην θέσιν, τὰ ἐνοικιάζει ἢ εἰς κυρίαν ἢ δι' ἐπιπλα ἀποδημούσης οἰκογενείας, ἢ δι' ὁ,τι δήποτε πράγματα πρὸς ἐξασφάλισιν.

Πληροφορίαι χαρτοπωλείου Καράμπελα καὶ Παπαδρόσου ἐναντι ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη.

Πωλοῦνται ἔπιπλα εἰς ἄριστην κατάστασιν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ὁδὸς Θρασυβούλου Ζαΐμη 15 ἄνω πάτωμα.

Ὧραι ἐπισκέψεως καθ' ἑκάστην 10—12 καὶ 4—6.

Ζητεῖται δημοδιδάσκαλος εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Λύκειον τοῦ κ. Τσελίου.

Διδάκτωρ τῆς θεολογίας, ὑπηρετήσας ὡς Ἑλληνοδιδάσκαλος, ἀναλαμβάνει προγυμνάσεις μαθητῶν Ἑλλην. Σχολείου ἢ Γυμνασίου. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑστίας».

Πωλοῦνται μὲ τιμὰς **εὐκαιρίας** κεντρικώτατα μαγαζεῖα καὶ οἰκίαι ἀποφέροντα εἰσόδημα πλέον τῶν 10 καὶ 12 %. «Γραφεῖα Συμβάσεων» 6 Εὐριπίδου 6.

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ

Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΜΕΛΧΑΜΕ

ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς πρωϊνὴν συνάδελφον ἐγράφη σήμερον ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀτμοπλοίου «Βοσνία» πρὸς προστασίαν τοῦ τέως Τούρκου ὑπουργοῦ Μελχαμὲ πασσᾶ, ἐλήφθησαν τῇ συστάσει τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ναμπῆ βέη.

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα παρεκλήθημεν ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Τουρκικῆς πρεσβείας νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἑξῆς δήλωσιν :

«**Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Πρεσβεία διαψεύδει κατηγορηματικῶς, ὅτι προέβη εἰς διαβήματα παρὰ τῇ Βασιλικῇ Κυβερνήσει, ὅπως προστατεύσῃ τὸν τέως ὑπουργὸν τῶν μεταλλείων Μελχαμὲ, φυγάδα μεταβαίνοντα εἰς Ἀγκῶνα.**

Σ. Ε. Τὴν μεσημβρίαν σήμερον ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Βοσνία» οὗτινος ἐπιβαίνει ὁ Τοῦρκος τέως Ὑπουργὸς μεταβαίνων εἰς Ἀγκῶνα.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ κ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ

Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν μελετᾷ ἤδη διαφόρους μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν Ναύσταθμον, συμφώνως μὲ τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐκ τῆς τελευταίας ἐκεῖ ἐπιθεωρήσεώς του συνήγαγεν.

Ἐκ τῶν πρώτων φροντίδων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔσται—κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας—καὶ ἡ ἐφαρμογὴ μέτρων, δι' ὧν νὰ καταστῇ ἡ διαμονὴ τῶν ἀξιωματικῶν ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἀνεκτὴ κατὰ τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ὑπηρεσία τοὺς ὑποχρεοῖ πρὸς τοῦτο.

Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων περιλαμβάνεται ἡ ἀνέγερσις οἰκημάτων διὰ τὴν διαμονὴν τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ ἵδρυσις ἑστιατορίου καὶ λέσχης, καὶ ἄλλαι τοιαῦται μεταρρυθμίσεις.

Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα, εἰς τὸ τελευταῖον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, προτάσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπικειμένης τῆς συμπληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἕλληνος λιμενάρχου ἐν Κων)πόλει (κενωθείσης ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ τέως τοιούτου Λεμπέση), δίδηται αὕτη τοῦ λοιποῦ εἰς μάχιμον ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὄχι πλέον εἰς οἰκονομικόν, ὡς μέχρι τοῦδε.

Συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος θὰ διορισθῇ ὡς λιμενάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἷς ὑποπλοίαρχος, ὁριζόμενος κατ' αὐτὰς καὶ τιθέμενος εἰς ἀργίαν συμφώνως μὲ τὰ κεκανονισμένα διὰ τὸ μὴ ὀργανικὸν τῆς θέσεως.

Ἂν αἱ πληροφορίαι μας εἶνε ἀκριβεῖς, ὁ πιθανώτερος ὑποψήφιος διὰ τὴν θέσιν εἶνε ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Βούλγαρης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μετ. Τραπεζῶν		Λονδῖνον	
Τράπ. Ἐθν.	3.812.50	Consols....	86.13—16
» Ἀθηνῶν	120.—	Hellénique	50.—
» Ἀνατολ.	121.—	Monopole	50.—
» Κρήτης	133.—	Rente	39.50
Ἡνοποιημέν.	103.75	**Παρίσιοι**	
Ὁμολ.Μελιγ.	102.25	Rente Franç.....	96.05
Λαχ. Ἐθνικῆς	442.—	Ban.d'Athéne	111.—
Νέαι Λαχειοφ.	98.25	» Thessal	119.—
Μετ. διάφοροι		Chem.deFerPel	83.75
Σιδ. Πειραιῶς	336.—	Electricité	86.50
» Θεσσαλ.	138.25	Laurium	52.[
» Πελοπον.	89.25	ChancesurLond	25.12
Διαχ.Δ.Προσ.	316.—	**Συνάλλαγμα**	
Ἠλεκτρικῆς	93.50	Λονδίνου ὄψεως	27.05
Μετ. Λαυρίου	56.50	Παρισίων »	108.—
Πυριτιδοπ.	73.50	» τέλ.τρ.	107.7)8
Δημ. Ἔργων	57.25	» Δεκεμβ.	
Μεταλλεῖα	51.50	Εἰκοσάφραγκον	21.57
Προν.Σταφιδ.	293.—	Μάρκα	133.50
Ἱδρυτ.Τίτλοι	56.—	Κορῶναι	113 50

Ο ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΟΥ

ΣΤΙΓΜΑΙ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

ΠΤΩΜΑ ΣΥΡΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

ΟΙ ΤΥΠΟΙ ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11 Ἰουλίου. *(Τοῦ συνεργάτου τῆς «Ἑστίας».)*—Τὸ μέγα ἀθλητικὸν γεγονὸς τῶν νεωτέρων χρόνων, ὁ Μαραθώνιος δρόμος τῆς Λονδινίου Ὀλυμπιάδος, ἐσημειώθη μὲ ὑπερτάτης ἀγωνίας στιγμὰς τῶν μυριάδων τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπερεπλήρουν χθὲς τὸ παμμέγιστον Ἀγγλικὸν Στάδιον. Ὁ γενναῖος δρομεύς, ὁ ἐν τῷ ἀθλητισμῷ ἀπόγονος τοῦ Φειδιππίδου Ἰταλὸς Ντοράντο, περὶ ἀρετῆς τὸν ἀγῶνα ποιούμενος, διεκινδύνευσεν ἐν τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ τὴν ζωήν του διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν νίκην.

Ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἤδη μιλίου συνηγωνίζετο μὲ τὸν Νοτιο-Ἀφρικανὸν Χήφερον, διεκδικῶν μὲ αὐτὸν τὰ πρωτεῖα, εἰς ἀπόστασιν δ' ἑνὸς χιλιομέτρου ἀπὸ τοῦ Σταδίου τὸν ἐπέρασε καὶ νικηφόρος εἰσήρχετο εἰς τὸ Στάδιον. Ἀλλὰ ἡ ψυχικὴ καὶ σωματική του ἀντοχὴ εἶχε φθάσει φαίνεται, εἰς τὸ ἄκρον ὅριον· ἡ ἐξάντλησις ἦτο μεγίστη· τὸ χρῶμα τοῦ θανάτου—ὅπως φαίνεται ἔν τινι νεωτέρᾳ εἰκόνι ὁ Φειδιππίδης—περιέβαλλε τὴν μορφήν του, τὰ μέλη του ἐκάμπτοντο δυσπειθῆ πλέον, ἐτρίκλιζε μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸ Στάδιον, παρέπαιεν, ἐκλονίζετο, προκαλῶν τὴν συγκίνησιν τῶν θεωμένων, οἵτινες ἐπὶ τῷ φοβερῷ θεάματι συνεκράτησαν τὴν ἔκρηξιν τῶν ζητωκραυγῶν των.

Ὁ Ντοράντο ἐν ὑστάτῃ προσπαθείᾳ συγκρατεῖται ὀλίγον καὶ κάμνει βήματά τινα, παραπαίων πάντοτε, τέλος δὲ πίπτει.

Οἱ ἐν τῷ στίβῳ προστρέχουν καὶ τὸν περιποιοῦνται ἐκ τοῦ προχείρου, ὁ δὲ δρομεὺς σηκώνεται, τεντώνει τὰ μέλη του καὶ κινεῖται. Ἐκ νέου ὅμως πίπτει, ἐνῷ ἡ ἀγωνία τῶν μυριάδων θεατῶν κορυφοῦται ἐπὶ τῇ θέᾳ ξεψυχισμένου, καταβάλλοντος ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν ὅπως κινηθῇ, σταθῇ ὀρθός.

Δυσπεριγράπτου τραγικότητος στιγμαὶ διέρρευσαν ἐν τῷ Σταδίῳ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ δρομέως μέχρι τῆς πρὸ τῶν Βασιλικῶν θώκων ἀφίξεώς του, πολυάριθμοι δὲ λιποθυμίαι, ἐν αἷς καὶ μία ἑλληνική, εἶνε ἀρκετὰ χαρακτηριστικαί. Ὁ δρομεὺς ἐπάλαιε κυριολεκτικῶς μὲ τὸν θάνατον. Πεντάκις ἔπεσε καὶ ἀνεσηκώθη, κατόπιν ἐντριβῶν καὶ καταβρεγμάτων· ἐφαίνετο ὅμως διατηρῶν καθαρώτατα συνείδησιν τῶν συμβαινόντων.

Προσεπάθει, μὲ τὰ δυσκίνητα μέλη του νὰ συγκρατηθῇ ὄρθιος ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πτῶσιν, ὁπότε ὅλοι ἐφοβήθησαν καταστροφὴν τελειωτικήν, οἱ ἐν τῷ στίβῳ προσέφερον εἰς αὐτὸν τὸν βραχίονα καὶ τὸν ἐβοήθησαν νὰ βηματίσῃ ὀλίγον. Τέλος κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πρὸ τῶν Βασιλικῶν θώκων τέρμα. Δύο-τρία λεπτὰ μόλις διέρρευσαν ἀπὸ τῆς εἰσόδου του μέχρι τοῦ τέρματος καὶ αἱ στιγμαὶ αὐταὶ ἦσαν στιγμαὶ ὑπερτάτης ἀγωνίας διὰ τοὺς θεατάς.

Οὔτε αἱ αἱματηραὶ ταυρομαχίαι οὔτε ἴσως αἱ πρὸ ἐκφυλισμένων καὶ ἀγρίων θηριομαχίαι ἄλλων ἐποχῶν ἔχουν προκαλέσει τοιαύτην ἀγωνίαν καὶ συγκίνησιν, ὁποίαν τὸ θέαμα τοῦ ἀγωνιζομένου μὲ τὸν Χάρον εὐγενοῦς δρομέως.

Ἴσως δὲ ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ (;!) συνεκράτησε μέχρι τέλους καὶ τὴν ἔκρηξιν ζωηρῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ νικητοῦ.....

Ὅταν μετά τινας στιγμὰς ἡ Ἰταλικὴ σημαία ἐκυμάτιζεν εἰς τὸν ἱστὸν ὑπὲρ τὴν Ἀμερικανικήν, ὁ Ντοράντο δὲ ἦτο πλέον ἐκεῖ διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴν νίκην του· εἶχε μεταφερθῇ βασταζόμενος, ἡμιαναίσθητος, λιπόψυχος εἰς τ' ἀποδυτήρια, ὅπου ἔλαβε τὰς πρώτας ἰατρικὰς περιθάλψεις. Ἡ κατάστασίς του ἦτο τόσον σοβαρά, ὥστε ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐκπνεύσῃ· περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς διεδόθη μάλιστα ἡ εἴδησις περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἥτις ὅμως εὐτυχῶς διεψεύσθη.

Καὶ εἶχε φθάσει εἰς καλὸν σχετικῶς ρεκὸρ ὁ φιλότιμος δρομεύς· 2 ὥρας 54' 46'' 2)5, ἐνῷ ὁ εὐθὺς μετ' αὐτὸν ἐλθὼν Ἀμερικανὸς Χαίϋς εἶχε ρεκὸρ 2 ὥρ. 55'' 18'', αὐτὸ δὲ ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Διότι ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπή, ἐπὶ τῇ γενομένῃ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἐνστάσει ὅτι ὁ Ντοράντο ἔπεσε πρὸ τοῦ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα καὶ ὅτι διὰ νὰ φθάσῃ ὑπεστηρίχθη, παρὰ τὸν κανονισμόν, ἐδέχθη ὅτι πράγματι ὁ Ἰταλὸς δρομεὺς δὲν ἔφθασε κανονικῶς εἰς τὸ τέρμα καὶ τὸν ἀπέκλεισεν (disqualified) ἐντελῶς τοῦ ἀγῶνος, ἀνακηρύξασα πρῶτον τὸν Χαίϋς καὶ δεύτερον τὸν Χήφερον.

Εἶνε δικαία ἢ πολὺ αὐστηρὰ ἡ ἀπόφασις αὐτή ; Δικαία βεβαίως καὶ τυπικὴ ἠμπορεῖ νὰ εἶνε, ἀλλὰ τί σᾶς λέγει ἡ συγκινητικωτάτη ὁμολογία τοῦ Ντοράντο εἰπόντος :

— Ἐγὼ νομίζω καὶ πιστεύω ὅτι εἶμαι νικητής. Δὲν ἔχασα οὔτε στιγμὴν τὰς αἰσθήσεις μου καὶ ἤκουσα τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας, ὅταν δὲ ἠθέλησαν νὰ μὲ ὑποστηρίξουν τὴν πρώτην φοράν, τοὺς εἶπα νὰ μὲ ἀφήσουν. Διατὶ δὲν μὲ ἄφιναν καὶ τὴν τελευταίαν φοράν ;...

Ἀλλ' ὅ,τι ἔκαμαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Σταδίου ἦτο στοιχειωδεστάτης φιλανθρωπίας ἔργον μέχρι τινός. Ἐν τῇ συγκινήσει των ἴσως καὶ τῇ ταραχῇ ἐλησμόνησαν ὅτι αἱ περιποιήσεις ἔπρεπε νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ νὰ συνέλθῃ ἁπλῶς καὶ ν' ἀναλάβῃ τὰς αἰσθήσεις, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ προχωρήσῃ βασταζόμενος. Αὐτοὶ οἱ τύποι· ἀλλ' ἡ οὐσία εἶνε ὅτι ὁ Ντοράντο εἶνε νικητής. Ἐνίκησε τὸν θάνατον καθ' ἣν στιγμὴν μὲ τὴν ψυχὴν στὸ στόμα ἐπάλαιε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα· ὁ μέγας, ὁ ὑπεράνθρωπος νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου, εἶνε ὁ Ντοράντο, ὅπως τὸν ἀνακηρύσσει καὶ ὁ Κόναν Ντόϋλ. Καὶ τοῦ ἠξίζε τὸ ἰδιαίτερον κύπελλον, τὸ ὁποῖον σήμερον, ὅλως εὐεκτῶν καὶ ἐπευφημούμενος ἀπὸ τὰς μυριάδας τῶν θεατῶν, ἐπῆρεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς χαριτοβρύτου Ἀνάσσης.

Κς

ΑΘΡΟΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΙ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΩΝ

Ἐνεργουμένης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὰ διάφορα λιμενικὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προέβη εἰς τὴν τιμωρίαν ὑπερτριάκοντα εἰρηνοδικῶν, διότι ὡς πρόεδροι τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν παρημέλησαν τὴν εἴσπραξιν διαφόρων δικαιωμάτων τῶν λιμενικῶν ταμείων.

Ἡ τιμωρία συνίσταται εἰς κράτησιν ἑνὸς μηνὸς ἐπιδόματός των.

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΡΑΧΜΑΝΙ

Καὶ ὁ νομάρχης Φθιώτιδος ἐπαναλαμβάνει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν σήμερον κατὰ πληροφορίας τοῦ Δημάρχου Ἐλατείας, ὅτι ἡ ραγδαιοτάτη προχθεσινὴ βροχὴ ἐπέφερε σημαντικωτάτας ζημίας εἰς τὸ Δραχμάνι, κατακλύσασα τὰ ὑπόγεια οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, παρασύρασα δημητριακοὺς καρπούς, βλάψασα τὰς βαμβακοφυτείας τοῦ χωρίου Μπραχανίου καὶ ἀναγκάσασα τοὺς κατοίκους νὰ καταφύγουν ἐπὶ τῶν στεγῶν.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ πηγὴ τῶν πληροφοριῶν τοῦ Νομάρχου εἶνε ἡ αὐτὴ μὲ τὴν χθεσινήν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἰδέα, ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερβολῶν.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ χθεσινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρομείου σταχυολογοῦμεν τὰς πρώτας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς εἰδήσεως περὶ παραχωρήσεως Συντάγματος εἰς τὴν Τουρκίαν ἀνὰ τὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ κέντρα.

Ἐν Βιέννῃ ἡ εἴδησις προὐξένησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους διπλωματικοὺς κύκλους, καίτοι κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν ἡ ἀπόφασις δὲν ἐθεωρήθη ἢ ὡς ἐπιτηδεία τοῦ Σουλτάνου λοξοδρομία πρὸς προσωρινὸν κατευνασμὸν τῶν πνευμάτων. Ἡ εἴδησις συνεζητεῖτο κυρίως ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ Τουρκία διὰ τῆς μεταβολῆς καθεστῶτος θὰ ἀντλήσῃ ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ μόνη τὰς δυσχερείας τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην ἐν Μακεδονίᾳ; Κατ' ἀρχὴν δὲ δὲν θ' ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εὐρώπης ἐν Μακεδονίᾳ ἀποκρούουσα πάσας τὰς σχετικὰς προτάσεις τῶν Δυνάμεων ; Τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα προκύπτουν κατὰ τοὺς ἐν Βιέννῃ ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ γεγονότων. Τὸ νὰ ἐκφέρῃ ὅμως κανεὶς γνώμην ἐπὶ αὐτῶν θεωρεῖται πρόωρον καὶ παρακεκινδυνευμένον.

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν Ρώμῃ γνώμην, ὁ Σουλτᾶνος ἐπαναφέρων τὸ Σύνταγμα, ὑπελόγισε καὶ ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποκτᾷ οὕτω, ὅπως ἐνεργητικώτερον ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ πραγμάτων.

Ἂν ὁ Ἀβδοὺλ—Χαμὴτ θ' ὡρῇ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ὡς ἀπάντησιν εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀνακοινώσεως τῶν νέων προτάσεων μεταρρυθμίσεων ἂν ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἐπιδείξῃ, ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐργασθῇ μόνη καὶ ἄνευ ξένων, ἔστω καὶ ἐμμέσων, ἐπιρροῶν ἐν τῷ Κράτει της, ἡ σύγκλησις Βουλῆς ἐν Τουρκίᾳ θὰ ἔχῃ οὐχὶ μικρὰς συνεπείας διὰ τὴν διεθνῆ πολιτικήν.

Δὲν φαίνεται πιθανόν, ὅτι ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ παραιτηθῶσιν εὐκόλως τῶν προτάσεών των. Καὶ ζήτημα εἶνε ποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ ἀπέναντι αὐτῶν ἡ Τουρκία.

ΓΝΩΜΗ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Αὐστριακὸς διπλωμάτης, παραμείνας ἐπὶ ἔτη ἐν Τουρκίᾳ, εἶπεν ἐρωτηθεὶς πρὸς συντάκτην τοῦ «Ν. Ἑλ. Τύπου» :

— Φυσικά, πρέπει νὰ περιμένῃ κανεὶς τὰ γεγονότα πρὶν ἢ ἐκφέρῃ κρίσιν θετικήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, ἔν εινε βέβαιον, τὸ ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ δύνανται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπεμβαίνουν ἐν Τουρκίᾳ. Ὁ Σουλτᾶνος, ἔχων μετ' αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὸ κίνημα, θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀντίστασίν του κατὰ τῶν μεταρρυθμίσεων.

«Ἂν αἱ Δυνάμεις θελήσουν καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπέμβουν εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ, φόβος ὑπάρχει ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν θὰ ἐκραγῇ πυρκαϊά, ἐκ τῆς ὁποίας πλεῖστοι μεγάλοι κίνδυνοι θὰ προκύψουν. Τὸ Μύρστεγ καὶ τὸ Ρεβὰλ δυσκόλως θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν».

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Κατ' ἰδαιτέρας ἡμῶν ἐκ Κων)πόλεως πληροφορίας, μεταξὺ τῶν χιλιάδων σημαιῶν, αἵτινες ἐκυμάτισαν τὴν προχθὲς Τρίτην, ἦσαν καὶ πολυάριθμοι ἑλληνικαὶ ὁμίλου Ἑλλήνων, ὅστις διασχίσας τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πέραν, μετέβη διὰ Γαλατᾶ, Τοπ-Χανὲ, Δολμᾶ Μπαχτσὲ, Βεσικτὰς εἰς Γιλδίζ. Ὑπὸ τὸν κυματισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Τουρκικῶν σημαιῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς διαδηλώσεως Ἕλλην προσεφώνει τοὺς διοικητὰς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν σταθμῶν, οἵτινες καὶ ἀνταπήντων καταλλήλως.

Αἱ σημαῖαι ὅμως αἱ ἑλληνικαὶ ἐδέησε νὰ σταματήσωσιν εἰς Βεσικτάς, τὸν τελευταῖον σταθμὸν πρὸ τοῦ Γιλδίζ, κατ' ἀπαίτησιν τῶν ἐκεῖ ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐθεώρησαν ὅτι ἦτο ἄτοπον διαδηλωταὶ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τῶν Ἀνακτόρων μὲ ἑλληνικὰς σημαίας.

Ἐπρόκειτο ὅμως περὶ παρεξηγήσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐνόμισαν ὅτι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἐκράτουν τὰς ἑλληνικὰς σημαίας· οὐχ ἧττον οἱ διαδηλωταὶ ἵνα δείξωσι τὰ αἰσθήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἔλλειψιν οἱασδήποτε ὑστεροβουλίας ἔσπευσαν νὰ καταθέσωσι τὰς σημαίας των τὰς Ἑλληνικὰς καὶ ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὰς δι' Ὀθωμανικῶν τοιούτων. Δύο ὅμως ἔκρυψαν αὐτὰς καὶ τὰς ἀνεπέτασαν πρὸ τοῦ Γιλδίζ.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον οἱ διαδηλωταὶ παρέλαβον τὰς Ἑλληνικάς των σημαίας μεθ' ὧν καὶ ἐπανῆλθον εἰς Πέραν.

Ἐδήλωσε δὲ τότε ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ὅτι τὰς σημαίας ἐκράτουν Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἵτινες συμμετεῖχον τῆς χαρᾶς τῶν ὁμαιμόνων των Ἑλλήνων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων. Ὁ διοικητὴς τοῦ Βεσικτὰς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὅτι οὐδεμίαν εἶχε κακὴν πρόθεσιν ἐμποδίσας τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἤθελε δὲ μόνον νὰ προλάβῃ οἱανδήποτε παρεξήγησιν ἐν ᾗ περιπτώσει ἔβλεπε τὰς σημαίας ταύτας ὁ Ἄναξ.

Ο ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΖΗΤΕΙ ΣΤΟΛΟΝ

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὁμιλῶν εἰς τὴν ναυτικὴν Σχολὴν τοῦ Νιούπορτ, εἶπεν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔχουν ἀνάγκην ἰσχυροῦ στόλου διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν θέσιν των ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

Ἁπλῆ προστασία τῶν ἀκτῶν τῆς Συμπολιτείας δὲν ἀρκεῖ. Τοῦ ναυτικοῦ ἡ ἀποστολὴ εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα, καὶ ἡ ἀξία του δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ μόνον εἰς τὸ ἀξιόμαχον αὐτοῦ πρὸς ἐπίθεσιν.

«Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, ἐπέρανεν ὁ Ροῦζβελτ, πρέπει νὰ καταρτίσουν στόλον πρώτης τάξεως διὰ νὰ τηρήσουν τὴν θέσιν των ἐν τῇ παγκοσμίῳ κινήσει.»

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20 τρ. μηνὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Δημοπρατηρίῳ δημοπρασία πρὸς ἐνοικίασιν τῆς χορτονομῆς καὶ τοῦ κήπου τοῦ κτήματος Τράχωνες.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐθν. Στόλου)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον 19 τρ. καὶ ὥραν 9 π. μ. μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, μητρὸς καὶ μάμμης

ΜΑΡΙΑΣ ΓΙΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις 18 Ἰουλίου 1908.

Ὁ σύζυγος

Ἀθανάσιος Γιοτόπουλος

Τὰ τέκνα

Ἀριστοτέλης Γιοτόπουλος, Ἀντιόπη Καρακαντᾶ, Αἰκατερίνη Γιοτοπούλου Σπυρίδων Καρακαντᾶς.

Οἱ ἔγγονοι

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θ' ἀποσταλῶσι).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον 19 Ἰουλίου μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφιλημένου μας ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΛΛΙΤΣΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἀθῆναι τῇ 18 Ἰουλίου 1908.

Οἱ ἀδελφοὶ

Εὔθυμ. Καλλίτσης, Αἰκατ. Κουτσοπαπᾶ, Παναγιώτα Τσαγγάρη, Μαριγὼ Γεωργέλου, Ἀθηνᾶ Μοσχούση, Στάμω Μουγίου, Εὐμορφία Καλλίτση, Φλωρεντία Καλλίτση, Ἀριάδνη Μελαχούρη, Ἀνδρ. Κουτσοπαπᾶς, Γεώργιος Μουσχούρης.

Οἱ ἀνεψιοὶ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὥραν 9 π.μ. ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Παλαιοῦ Νεκροταφείου Πειραιῶς ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου μας

ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΛΕΜΠΕΣΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσερχόμενοι συνενώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1908

Οἱ ἀδελφοὶ

Σταματίνα Ἐμμ. Ταρσανᾶ, Πολυξένη Ροΐλου, Κίμων Λεμπέσης, Μαρίνα Λεμπέση, Ἐμμ. Ταρσανᾶς, Πέτρος Ροΐλός.

Οἱ ἀνεψιοὶ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν ἡ ἐνέργεια διαφόρων ἐπισκευῶν ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Κηφισιᾶς καταστήματι τῆς Σχολῆς, συμφώνως τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τοῖς ὅροις συμφωνιῶν τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἰωάννου Παπαδάκη.

Ἡ μειοδοσία ἐνεργηθήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, αἱ δὲ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ παραδοθήσονται εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς τὴν 28ην ὁδεύοντος μηνὸς ἀπὸ 9–11 π. μ.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ καταστήματος τῆς Ριζαρ. Σχολῆς, ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 8—12 Π. Μ. καὶ 4 1)2—6 Μ. Μ.

Ἀθῆναι 18 Ἰουλίου 1908

(**Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συμβουλίου**)

ΕΚΟΥΣΙΟΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 20 τρέχοντος πωλεῖται εἰς τὸ Δημοπρατήριον, εἰς ἑκούσιον πλειστηριασμόν, οἰκόπεδον κείμενον εἰς Ἀμπελοκήπους μεταξὺ τῆς Μαρασλείου Ἀκαδημίας καὶ τῆς ἐπαύλεως τοῦ κ. Σκουλούδη. Πρώτη προσφορὰ δρ. 4 κατὰ πῆχυν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἐξ Αἰγύπτου ἐπανακάμψας καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀναγνούς, ὅτι πληθὺς ἐκ τῶν ταλαιπωρηθέντων ἐν τῇ ξένῃ ὁμογενῶν ἀδελφῶν εἶνε φθισικοί, θέλων δε, τό γε νῦν ἔχον, ἵνα φανῶ ἐμμέσως χρήσιμός πως τῇ φιλτάτῃ Πατρίδι, ἀναλαμβάνω τὴν δωρεὰν θεραπείαν τῶν ἀποδεδειγμένως πτωχῶν ἐκ τούτων.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν τοιούτων ἤθελον συστήσει ἵνα ἐξαιτήσωνται προσηκόντως παρὰ τῆς Πολιτείας ἄσυλον στέγης πρὸς νοσηλείαν των καὶ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὅσῳ δὲ ἐνωρίτερον προσέλθωσι, τόσῳ ταχύτερον καὶ θεραπεύονται. Εἰς 300 καὶ πλέον ὑπολογίζονται οἱ ἀπὸ δεκαπενταετίας θεραπευθέντες ἀπηλπισμένοι φθισικοί.

Ἀλλ' ἀτυχῶς εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον δὲν ὑπάρχει ποιὸς ν' ἀκούσῃ τέτοια πράγματα!

Ὁδὸς Νίκης καὶ Ἁγ. Νικοδήμου ἀρ. 5

Ὁ ἐξ Ἠπείρου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Ἰατρὸς καὶ χημ. φαρμακοποιὸς

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου οἰκίας ἀριθ. 32. Πληροφορίαι κάτω πάτωμα ὁδὸς Γερανίου ἀρ. 32. 165

καϊῶν. Εὐχόμεθα μολαταῦτα.... νὰ διαψευσθῶμεν!

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΙ

Εἰς τὸν Γερμανικὸν Τύπον γίνεται συζήτησις ἀκόμη διὰ τὸ Ποντικονῆσι τῆς Κερκύρας ἐξ ἀφορμῆς τῆς περιφήμου εἰκόνος τοῦ Μπαῖκλιν «Ἡ νῆσος τῶν νεκρῶν».

Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μπαῖκλιν, ὁ καθηγητὴς Φόγκελ τῆς Λειψίας ὑποστηρίζει ὅτι ὁ μέγας ζωγράφος οὐ μόνον δὲν ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ Ποντικονῆσι διὰ τὸν πίνακά του ἀλλ' οὔτε εἶχε ἴδῃ τὴν μικρὰν νῆσον ὅταν τὸν συνέθεσεν.

Ἡ «Νῆσος τῶν Νεκρῶν» ἐξετελέσθη ἐν Φλωρεντίᾳ τὸν Ἀπρίλιον καὶ τὸν Μάϊον τοῦ 1880 κατὰ παραγγελίαν τῆς κομήσσης Ὀριόλα, ἥτις ἐζήτησε παρὰ τοῦ Μπαῖκλιν μίαν εἰκόνα, ἥτις «νὰ φέρῃ εἰς ὀνειροπολήσεις».

Ὁ Μπαῖκλιν ἐξετέλεσε τὸν πίνακα, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του πρωτότυπον. Ἴσως ὅμως νὰ ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὴν νῆσον Πόντζα τοῦ κόλπου τῆς Γαέτας.

ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙ;

Ποικιλία τηλεγραφικῶν πληροφοριῶν ὑπάρχει περὶ τῆς τύχης τοῦ περιφήμου Ἰζζὲτ-βέη τοῦ εὐνοουμένου β' ὑπασπιστοῦ τοῦ Σουλτάνου.

Πηγαίνει διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Μέκκας.

Πηγαίνει διοικητὴς (;) τοῦ σιδηροδρόμου Χεδζάζης.

Πηγαίνει μὲ ἀποστολὴν εἰς τὸ Ἰκόνιον.

Ὅλα αὐτά, νομίζομεν, δύνανται νὰ συμπτυχθοῦν εἰς τὴν ἀρχικῶς τηλεγραφηθεῖσαν πρὸς τὴν «Ἑστίαν» εἴδησιν:

Πηγαίνει εἰς ἐξορίαν!

Η «ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΝΑ»

Ἐπαίχθη χθὲς διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Τ. Μωραϊτίνη «Ἡ Πρωθυπουργίνα».

Τὸ ἔργον, σατυρίζον τὰς νεωτεριστικὰς ἰδέας τῶν γυναικῶν, ἔχει πνευματώδη διάλογον καὶ σκηνὰς πράγματι κωμικάς. Τραγουδάκια ἐπίσης ἀρκετὰ εὔμορφα τὸ στολίζουν καὶ ἡ δρᾶσίς του ἐν γένει, πολὺ ζωηρά, τέρπει τὸν ἀκροατήν.

Ἡ κυρία Νίκα, ὡς Πρωθυπουργίνα, διέπλασεν ἕνα ρόλον ζωηρότατον, προσθέσασα διὰ τῆς ὑποκρίσεώς της πολλὰ εἰς τὸ ἔργον.

Τὸ θέατρον ἦτο πλῆρες ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅστις ἐκάλεσε διὰ χειροκροτημάτων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν συγγραφέα.

ΤΑ ΑΛΕΥΡΟ-ΠΙΤΥΡΑ

Φαίνεται ὅτι ὁ διευθύνων τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς κ. Γαλανούλης, ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀπόντος κ. τελώνου, εἶνε ὑπάλληλος πολλῆς φιλοτιμίας καὶ δραστηριότητος. Αἱ τελευταῖαι ἀνακαλύψεις τῶν ἀλευροπιτύρων ὀφείλονται εἰς τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν του ἐπὶ τῶν ὑπὸ φόρτωσιν ποσῶν. Τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι, ὅταν θέλουν οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι, δυσκολώτατα εἰσχωρεῖ κατάχρησις.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

Οἱ παρακολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν διορισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους προέβη ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ κ. Στράτης εὑρίσκονται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἐκλογήν, εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τόσης ἐπιστασίας ξεχωρίζει τοὺς δυνα[μ]ένους πράγματι νὰ ὠφελήσουν εἰς τὴν θέσιν, ἡ ὁποία τοῖς δίδεται.

Καὶ ἕνας τοιοῦτος ἀκόμη ἔγεινε προχθὲς ὁ τοῦ ἐπιμελητοῦ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, τοποθετηθέντος εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοῦ ἐγκρίτου ἰατροῦ κ. Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ.

Ὁ κ. Φωτεινός, διατελέσας ἄλλοτε ἐπὶ μακρὸν ἐσωτερικὸς βοηθὸς τοῦ ἰδίου Νοσοκομείου, εἶχε καταλίπει τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις, ἀσχοληθεὶς δὲ ἔκτοτε εἰς τὰς διασημοτέρας κλινικὰς τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας, κατέστη κράτιστος ἐπιστήμων εἰς τὸν σπουδαιότατον αὐτὸν κλάδον, μέλλων σπουδαίως νὰ ὠφελήσῃ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀπὸ τῆς νέας του ταύτης θέσεως.

Ο „ΡΩΜΗΟΣ"

Τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμβάντα ἐνέπνευσαν τὸν Σουρῆν διὰ τὸ αὐριανὸν φύλλον τοῦ «Ρωμηοῦ». Συνταγματικὴ Τουρκία ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τοὺς στίχους του.

Ἰδοὺ καὶ μερικαὶ περιλήψεις τῶν θεμάτων του:

Τὸ Σύνταγμα τὸ Τουρκικὸν
ὄντως συμβὰν μοναδικόν.

Ὕμνος μετὰ στεφάνων
στὸν κραταιὸν Σουλτᾶνον.

Ἐκ τῆς Σταμποὺλ ἐπιστολὴ
τοῦ πατριώτου Φασουλῆ.

Ὁ «Ρωμηὸς» εἶνε σημειωτέον, ἡ περισσότερον ἐν Τουρκίᾳ γνωστὴ ἐφημερίς. Θὰ κυκλοφορήσῃ αὔριον συγχρόνως ἐν Ἀθήναις καὶ Σμύρνῃ καὶ τὴν Κυριακὴν ἐν Κων)πόλει.

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἔχομεν πρὸ ἡμῶν τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Κοινωνικῶν καὶ Νομικῶν Ἐπιστημῶν». Ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεώς της ὀφείλονται εἰς ὁμάδα νέων ἐπιστημόνων, ἐν Εὐρώπῃ τελειοποιηθέντων, οἵτινες εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν τὴν σημασίαν περιοδικοῦ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ παρακολουθοῦντος ὅλα τὰ ζητήματα καὶ συγκεντροῦντος πρωτοτύπους μελέτας τῶν ἐπιστημόνων μας.

Τὸ πρῶτον τεῦχος εἶνε πλούσιον εἰς ὕλην ἐνδιαφέρουσαν καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως. Πλὴν τῶν ἄρθρων καὶ τῶν ἀνακοινώσεων καὶ βιβλιογραφία ἐπιμελημένη προστίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ τεύχους.

Τοιουτοτρόπως τὸ πρῶτον σοβαρὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν βλέπει τὸ φῶς ἐν Ἑλλάδι ἀπευθυνόμενον πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἐξυπηρετοῦν κάποιαν ἀνωτέραν ἀποστολὴν δι' αὐτούς, τὴν τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν Ἐπιστήμην των.

Ἡ ἐπιτυχία του ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ὁ νομικός μας κόσμος ἀποδίδει εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος πνευματικὴν ἐργασίαν.

Τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀνέλαβε τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη.

ΘΕΑΤΡΑ

ΦΑΛΗΡΟΥ. Σήμερον ἀργεῖ· αὔριον τὰ «Χελιδόνια», μὲ ὑψίφωνον τὴν δεσποινίδα Βάντερνοτ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Διὰ πρώτην φορὰν «Ὁ Ἰωάννης Κωλέτης» χαρακτὴρ εἰς πράξεις 3, ὑπὸ τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου.

ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ. «Τὰ νέα Παναθήναια».

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. Διὰ δευτέραν φορὰν «Ἡ Πρωθυπουργίνα» τοῦ Τίμου Μωραϊτίνη.

ΑΡΝΙΩΤΗ. Ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδράματος «Ἡ Φαβορίτα».

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. «Τοῦ Κουτρούλη τὸ πανηγύρι».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ Ἱπποδρομίου.

ΤΣΟΧΑ. Ὁ Κινηματογράφος Παττέ.

ΠΑΝΑΜΑ. Τὰ γνήσια Παναμᾶ Ἰσημερινοῦ ἀνδρῶν καὶ κυριῶν εἰς φυσικωτάτους χρωματισμοὺς ἀμεταβλήτους ἀπὸ 25 δραχμὰς ἔχει ὁ Χρυσικόπουλος εἰς μεγάλην συλλογήν.

Ὅλα τὰ ἀνδρικὰ εἴδη νεώτατα καὶ ἀσυναγώνιστα εἰς τιμὰς καὶ εἰς ποιότητας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 1507 (1908) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Σωτηρίου Βεζανῆ, κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος διὰ τῶν πληρεξουσίων του δικηγόρων Α. Δαργέντα καὶ Α. Δουμπιώτου καὶ τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Τσιμηνάκη κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ διαμένοντος ἤδη ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας, μὴ παραστάντος.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι δραχμὰς πεντακοσίας ἑξήκοντα πέντε (565) ἐντόκως πρὸς 9 0]0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν. καὶ

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ ἐνάγοντος δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δραχ. τριάκοντα (30) καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1908.

Ὁ Προεδρεύων — Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. Ρωμᾶνος — **Φ. Βυλασδόπουλος**

Ἀκριβὴς περίληψις
Ἀθήνησι, τῇ 10 Ἰουλίου 1908.
Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Α. Δαργέντας

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Χάριν τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων ἑκάστοτε ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν **Ἑλ. Τεκτόνων**, γνωστοποιεῖται, ὅτι τὸ τεκτονικὸν μέγαρον **τῆς μόνης νομίμου διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνεγνωρισμένης** ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Τεκτονικῶν Συνεδρίων Ἑλληνικῆς Τεκτονικῆς Δυνάμεως κεῖται ἐπὶ τῆς **ὁδοῦ Νίκης ἀριθ. 26.**

Τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Γραμματείας προιτὰ καθ' ἑκάστην 6—7 μ. μ.

Συνεδριάσεις καθ' ἑκάστην περὶ ὥραν 9 μ. μ. *(Ἐκ τῆς Γραμματείας)*

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ **Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

τέως chef de clinique τῆς ἐν Παρισίοις κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Fauvel

Εἰδικὸς νοσημάτων **Λάρυγγος, Ὤτων Ρινός, Λαιμοῦ.**

Μετῴκησεν ἐπὶ τῆς πλατείας Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ἀριθ. 4. Ἔμπροσθεν ἀκριβῶς τῆς ἐκκλησίας καὶ Συλλόγ. «Παρνασσοῦ». Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. 3—6 μ. μ.

ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ JOBTS-ZIMMER

Ἡ Εὐκινένη ἔχει τὰς αὐτὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τῆς κινίνης, δὲν εἶνε δὲ πικρὰ καὶ ἀπεδείχθη ὡς ἐξαίρετον φάρμακον κατὰ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν καὶ κατὰ τῶν νοσημάτων τῶν παίδων.

Ἡ Βαλιδόλη (Validol) ἄριστον ἀναληπτικόν, ἀνθυστερικόν, ἀντινευρασθενικὸν καὶ στομαχικὸν φάρμακον. Ἐξαίρετον κατὰ τῆς ναυτίας τῆς θαλάσσης.

Ἡ Δυμάλη (Dymal) ξηρὸν ἀντισηπτικόν, ἄοσμον, μὴ δηλητηριῶδες καὶ μὴ ἐρεθιστικόν. Ἐξαίρετον ἀναπλήρωμα τοῦ ἰωδοφορμίου, οὐσιωδῶς δ' εὐωνότερον τούτου. Εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα. Ἀντιπρόσωπος τῶν ἐργοστασίων Φρ. Φρὰγκ νὲ Ἀθήναις.

Τὸ φυσικὸν καθαρτικὸν ὕδωρ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ
εἶναι τὸ μόνον εὐάρεστον εἰς τὴν γεῦσιν ὀυτικὸν καθαρτικόν.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἠπείρου ἀριθμ. 17 μεσαῖον καὶ εἰσόγειον ἐξ ὀκτὼ δωματίων, τριῶν ἀποθηκῶν, εἰσόδων, πλυντηρίου μεγάλου κήπου καὶ αὐλῆς, πάντων ἰδιαιτέρων, μετ' ἐγκαταστάσεων ἀεριόφωτος. Πληροφορίαι ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ἀριθ. 12 Α'. 163

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σ)βρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκείου ἀρ. 1 (δευτέρα πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ)διώροφος οἰκία συγκειμένη ἐξ 8 ἐν ὅλῳ δωματίων καὶ πάντων τῶν λοιπῶν χρειωδῶν μετὰ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ι. Βασιλοπούλῳ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς ὁδὸς Σοφοκλέους. 159

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ. — ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δι' **Ἐργοστάσιον** μέγα ἢ μικρόν, διὰ **Τυπογραφεῖον, Γραφεῖα Ἐφημερίδος** ἢ παντὸς εἴδους Γραφεῖα πολυετῶς ἢ ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὰ ἐν τῇ νεοκτίστῳ Στοᾷ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων μαγαζεῖα ἓν ἢ πλείονα συνεχόμενα εἴτε εἰς τὸ βάθος αὐτῆς εἴτε μὲ τὴν πρόσοψιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου. **Προσέτι ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ** μονοκατοικίαι μὲ νερὸν ἄφθονον, σταῦλον εὐρύχωρον, κλπ. ἀντὶ 25 δρ. κατὰ μῆνα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Θ. Ἀποστολοπούλῳ, (ὁδὸς Εὐριπίδου 6). 158

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας ἀριθ. 50 καὶ Μαυρομιχάλη γωνιαίας μεγάλης οἰκίας μετὰ τοῦ παρὰ τὴν εἴσοδον ὡραίου κήπου της. Περιλαμβάνει δώδεκα εὐρύχωρα δωμάτια πολυτελῶς διεσκευασμένα, ἐπὶ πλέον ἰδιαίτερον λουτρὸν μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν, μαγειρεῖον, μικρὸν μπουφέ, δωμάτιον ὑπηρέτου, ἀποθήκας, πλυντήριον κ.λ.π., ἠλεκτρικὸν φῶς μετὰ πλήρους ἐγκαταστάσεως καὶ τῶν λαμπῶν κ.λ.π. Εἴσοδος ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας τελείως ἀνεξάρτητος τοῦ μεσαίου εἶνε ὡς μονοκατοικία. Ἐν αὐτῷ πωλοῦνται καὶ διάφορα ἔπιπλα καινουργῆ. 134

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ κατοικίαι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς ἀριθ. 2 μεγάλην οἰκίαν Πεσμαζόγλου, μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς, λουτρὰ κ. λ. π. Μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη καὶ μία εἰς τὴν Στοὰν Πεσμαζόγλου ὁδὸς Πανεπιστημίου. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται διάφορα μαγαζεῖα εἰς τὴν Στοάν, ἐν οἷς καὶ τὸ ζυθοπωλεῖον. Ἀπευθυντέον τῷ κ. Γ. Χ. Νοταρᾷ. 143

ΜΑΓΑΖΕΙΑ δύο μετ' ἀνωγείου οἰκίας πήχεων τετραγων. 475 ἐνοικιάζονται ἐν τῇ ὁδῷ Προαστείου ἀριθ. 8 ἀπέναντι οἰκίας Ρικάκη, ἀπὸ 1ης Σ)βρίου μετὰ ὑπογείου· βάθος μαγαζείου 25 μέτρων· εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει καὶ φοῦρνος. Δίδεται ὁλόκληρος δι' ἓν ἔτος ἢ περισσότερον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ Ξενοδοχεῖον «Ἑρμῆς» ἀρ. 55. 164

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σατωβριάνδου οἰκίας τοῦ κ. Γ. Λεβίδου. Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12ης τῆς πρωΐας καὶ 4—6ης μ. μ. καθ' ἑκάστην. Πληροφορία παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ διαθερίζοντι ἐν Κηφισιᾷ ἢ ἐν τῷ Γραφείῳ κ. Γ. Κοντογιάννη, ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 8, καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἀπὸ 1ης προσεχοῦς 7βρίου τρία μεσημβρινὰ ἐνδιαιτήματα τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας οἰκίας τοῦ κ. Γ Λεβίδου, ἐξ ὀκτὼ δωματίων ἕκαστον, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἐν τῇ ἐν λόγῳ οἰκίᾳ κατὰ Τρίτη καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 9ης 11ης τῆς πρωΐας ἢ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ κ. Γ.Κοντογιάννη, ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 8, καθ' ἑκάστην. 130

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἢ μέρος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαλαωρίτου ἀριθ. 10. Ὧραι ἐπισκέψεως 5 ἕως 7 μ. μ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν κ. Βωτῆ ὁδὸς Σουρμελῆ ἀριθ. 4. 162

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης 7βρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 6 μεγάλη ἀνατολικομεσημβρινὴ οἰκία κ. Π. Ζούζουλο κατάλληλος διὰ Ξενοδοχεῖον, γραφεῖα ἢ 2 κατοικίας. Πρῶτον πάτωμα ἐννέα δωμάτια πολυτελῆ, λουτρὸν ἠλεκτρικὸν φῶς. Ἄνω πάτωμα δέκα δωμάτια πολυτελῆ, λουτρὸν καὶ ἠλεκτρικὸν φῶς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἰωάννῃ Χρ. Ἰωάννου Χρηματιστήριον ἢ παρὰ τῷ κ. Γ. Κοντογιάννῃ Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 8. 103

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ σήμερον ἢ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μονοκατοικία μεσημβρινὴ περιέχουσα 7 δωμάτια, λουτρόν, ἀποθήκας, κηπάριον, σταῦλον καὶ ἐγκατάστασιν ἀεριόφωτος Ὁδὸς Τρικόρφων ἀριθ. 4. Πάροδος Γ' Σεπτεμβρίου. 79

ΑΝΤΙ ΔΡΑΧ. 140,000

Πωλεῖται στερεῶς κτισμένη καὶ εὐμαρῶς διεσκευασμένη, μετὰ ἐγκαταστάσεως καλοριφὲρ καὶ ἠλεκτρικοῦ φωτός, τριώροφος μονοκατοικία ἐντὸς κήπου, κειμένη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἠπίτου ἀριθ. 15, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ πήχεων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν 1723 περίπου, ἐξ ὧν 343.20 καταλαμβάνει ἡ οἰκοδομή.

Ὥρα ἐπισκέψεως τῆς πωλουμένης οἰκίας 6—7 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Ἀπευθυντέον διὰ πλείονας πληροφορίας

DEUTSCHE LEVANTE-LINIE
ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΦΙΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον	«Kypros»	τὴν 4 Ἰουλίου	ἐκ	Βορδὼ
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Stambul»	τὴν 8 Ἰουλίου	ἐξ	Ἀμβούργου
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Paros»	τὴν 11 Ἰουλίου	ἐξ	Ἀμβέρσης
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Enos»	τὴν 18 Ἰουλίου	ἐξ	Ἀμβούργου

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον	«Patmos»	τὴν 23 Ἰουλίου	ἐξ	Ἀμβέρσης
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Pera»	τὴν 29 Ἰουλίου	ἐξ	Ἀμβούργου
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Seriphos»	τὴν 3 Αὐγούστου	ἐξ	Ἀμβέρσης
Τὸ ἀτμόπλοιον	«Lemnos»	τὴν 7 »	ἐξ	Ἀμβούργου

Ὁ Γενικὸς Πράκτωρ
Ε. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΔΙΑΛΗΣΜΑ

Ἐν τῷ Λυκείῳ Διαλησμᾶ γίνεται προγύμνασις τῶν μαθητῶν ὅσοι θὰ ὑποστῶσιν εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὰ γυμνάσια 8—12. Ἐπίσης ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ προγυμνάζονται μαθήτριαι διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
„ΑΙ ΘΕΡΜΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑ„
ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ

Ἔναρξις 1 Μαΐου—15 Σεπτεμβρίου

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ὡραιότερον καὶ πλουσιώτερον ξενοδοχεῖον τῶν ἑλληνικῶν λουτρῶν. ΛΟΥΤΡΑ ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου. ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ἀρίστη. ΥΠΗΡΕΣΙΑ τελεία. ΔΩΜΑΤΙΑ μετὰ καὶ ἄνευ τροφῆς. ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ πρώτης τάξεως μὲ τιμὰς λογικάς.

ΤΙΜΑΙ δωματίων ἄνευ τροφῆς ἀπὸ δρ. 4.
ΤΙΜΑΙ » μετὰ τροφῆς pension ἀπὸ δρ. 10.

Διευθυντής: ΟΣΚΑΡ ΔΑΡΙΓΚ

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ **ΝΕΣΤΛΕ**

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΩΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην,
ΜΠΑΡΜΠΙΑΝΙ ΚΑΙ ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΦΛΕΚΤΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Αἱ αὐταὶ τιμαὶ μὲ τὰ συνήθη ξύλινα πατώματα. Μεγίστη στερεότης, ἀντοχὴ καὶ κομψότης.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν Γραφεῖον

Ε. ΤΣΙΛΛΕΡ
(Ὁδὸς Μαυρομιχάλη, ἀριθ. 4)

Τὸ γνωστὸν ἀρχιτεκτονικὸν Γραφεῖον **Ε. Τσίλλερ** ἐξετέλεσε μέχρι τοῦδε πλέον τῶν 600 οἰκοδομῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ μέγαρα τῆς **Ἀκαδημίας, Βιβλιοθήκης, Ἀνάκτορα τοῦ Διαδόχου, Ναούς, Θέατρα, Μουσεῖα, Τραπέζας, Ἐξοχάς, Ἀγορὰς κ. λ. π.** Συνιστᾷ τὸ νέον σύστημα τῶν ἀφλέκτων πατωμάτων χωρὶς νὰ εἶνε ἀκριβότερα ἀπὸ τὰ συνήθη ξύλινα πατώματα.

ΠΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ

ΣΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ & ΔΗΜΟΥΛΗ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 51

Ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ὑποκαμισσάκια Americaine δρ. 2.60

Σινδόνια λουτροῦ ἕκαστον δραχμὰς 12, 13 50, 15.

Μπουρνούζια λουτροῦ ἕκαστον δρ. 18-22

Τουλπάνια διὰ κουνουπιέρες τὸ τόπι δρ. 3,20, ἐγχώριον διὰ κουνουπιέρες ὁ πηχ. λεπ. 35.

Τοῦλι πλάτους 3 πηχ. διὰ κουνουπιέρες ὁ πῆχυς δρ. 1.40.

Κουβέρται βαμβακεραὶ ἑκάστη δραχ. 10, 12, 14.50, 18, 20.

Σινδονόπανα πλάτους πήχ. 2 6)8 ὁ πῆχυς 1,20.

Ἐγχώριον ἱταμὶν ὁ πήχ. 25.

Καραβόπανα διὰ τέντες ὁ πήχ. 90—1,20—1,50.

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΤΗΣ

Ὑφηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ
Ὁδὸς Κλεισόβου 9 (Πάροδος πλατείας Κάνιγγος)

Δέχεται τὰς πασχούσας ἐκ γυναικολογικῶν νοσημάτων καθόλου, καθ' ἑκάστην 8—9 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.

(Διὰ τὰς βουλομένας τῶν Κυριῶν ὁρίζονται ἰδιαίτεραι ὧραι κατόπιν προσυνεννοήσεως).

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΥ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, παραπλεύρως τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Γαλλίας, «*Ἀμερικανικὸν*» ἀνθοπωλεῖον ἀνέλαβον οἱ κ. κ. Γεώργιος Πονηράκης καὶ Νικόλαος Τσακωνιάτης.

Οἱ νέοι διευθυνταὶ δηλοῦσιν εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν των, ὅτι τὸ κατάστημάτων ἐπλουτίσθη μὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀνθέων τῶν κτημάτων τοῦ κ. Πονηράκη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν τὰ ὡραιότερα καὶ σπανιώτερα τριαντάφυλλα καὶ ἄνθη ἐν γένει τῆς ἐποχῆς, καθὼς καὶ φυτὰ καὶ δένδρα παντὸς εἴδους.

Οἱ Ἀθηναῖοι φιλανθεῖς θὰ εὑρίσκουν εἰς τὸ «Ἀμερικανικὸν» ἀνθοπωλεῖον ὅ,τι ζητήσουν καὶ εἰς τιμὰς πάντοτε λογικάς.

Ἐκτελεῖται παντὸς εἴδους ἀνθοδετικὴ ἐργασία καὶ κατασκευάζονται στέφανοι μὲ καλλιτεχνικὴν τελειότητα.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
Δ. Γ. ΜΩΡΑΪΤΟΥ

Τὸ ταχύπλουν καὶ ἠλεκτροφώτιστον ἀτμόπλοιον «Δελφὶν» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἑκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ 9 μ. μ. Διὰ **Σῦρον, Τῆνον, Κόρθεον, Ἄνδρον, Κέον, Σμύρνην, Βαθύ, Καρλόβασι.**

» ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 5 μ. μ. ἐκ Πειραιῶς Διὰ **Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.**

Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεῖ
14—Λεωφόρος Αἰγέως—14
Ἐν Ἀθήναις Σοφοκλέους 2.

ΚΟΥΦΕΤΑ

Καθημερινῶς νέα Γαλλικὰ ἀμυγδάλου Μπραλινὲ, Σοκολάτας κλπ. πρὸς 4 δρ. ἡ ὀκᾶ τὰ ἐκλεκτὰ καὶ τῆς α' ποιότητος δρ. 3.20. Σιρόπια δροσιστικὰ καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν γάμων καὶ βαπτίσεων ὡς καὶ Μπομπονιέρες εὑρίσκετε στὸ ΡΑΖΑΡ Στοᾶς Ἀρσακείου. Εὐθηνότατα.

ΣΤΟΥ ΣΑΚΚΗ

17 Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 17

Ἐταμὶν ἐγχώρια ὁ πῆχυς λεπτὰ 20
Βορδοῦρες » » 10
Ὑποκαμισάκια εἰς ὅλα τὰ χρώματα, ἕκαστον δραχμὰς 2.80

'Ετος 19 — Περίοδος Β' — 'Αριθ. 5241

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι..... Ἐτησία Δρ. 30 Ἑξάμηνος Δρ. 15. —
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » Φρ. 40 » Φρ. 20. —
Ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ » Ρούβλια 15 » Ρούβλια 7 1)2

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 17, ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 410

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΣ

(ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευτέρα, 21 'Ιουλίου (3 Αὐγούστου) 1908

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος Δραχ. 1. — Ἐν τῇ Δ' λεπτὰ 50
Ἐν τοῖς Χρονικοῖς καὶ Κοινωνικοῖς ὁ στίχος Δραχ. 1.50
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἐπιστολαί, χρηματικὰ ἐμβάσματα κτλ. διευθύνονται:
Ἐφημερὶς "ΠΑΤΡΙΣ,, Ἀθῆναι—Journal "PATRIS,, Athènes

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΨΥΧΡΑΙΜΙΑΝ ΚΑΙ ΦΡΟΝΗΣΙΝ

Ἐξήρθη ἀναλόγως τῆς σημασίας του τὸ μέγα ἐν Τουρκίᾳ κίνημα, τὸ ἀπολῆξαν εἰς τὴν πολιτικὴν μεταρρύθμισιν, τὴν λύσασαν τόσα συγχρόνως ἐπικίνδυνα διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ διὰ τὴν Ἀνατολὴν ζητήματα. Καὶ πάντες οἱ εἰλικρινεῖς τῆς Τουρκίας φίλοι, οἱ κοινὰ μετ' αὐτῆς ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῇ εἰρηνικῇ εὐημερίᾳ ἔχοντες συμφέροντα, προεξάρχοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἐτόνισαν παιᾶνας εἰς τὴν μεγάλην μεταβολὴν καὶ ἀπέδωκαν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον πρὸς τοὺς γενναίους σκαπανεῖς τῆς πολιτικῆς προόδου τῆς Χώρας των.

Τὸ μέγα ἔργον ἐν τούτοις δὲν συνετελέσθη. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ κρισιμώτερον αὐτοῦ σημεῖον. Αἱ μεγάλαι πολιτικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰ Κράτη, δὲν συντελοῦνται αὐθημερόν. Ἀκολουθοῦν ἐξέλιξιν, ἥτις πολλάκις εἶνε ἐπίπονος καὶ ἐπικίνδυνος καὶ φέρει τοὺς λαοὺς εἰς κατωφερείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύσκολον εἶνε εἰς τοὺς ἡγέτας νὰ συγκρατήσουν τὴν λαϊκὴν ὁρμήν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἶνε πάντοτε κακὸς σύμβουλος, ὡς ἀποκλείων τὴν ἄκραν ψυχραιμίαν καὶ τὴν σωφροσύνην, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀποφυγὴν παρεκτροπῶν καὶ ἐξωθήσεως εἰς τὰ ἄκρα. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων Ἐπαναστάσεων τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον σκορπίζεται περὶ αὐτάς, κηλιδοῦται πάντοτε καὶ ὑπὸ στιγμάτων βαρβαρότητος, στιγμάτων αἱματηρῶν, τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἴχνη παροδικῶν πλὴν σοβαρῶν ὑπερεξάψεων τοῦ λαϊκοῦ μένους.

Ἡ σημερινὴ ἐν τούτοις ἐποχὴ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ πνεύματος καὶ τῶν εὐρυτέρων ἰδανικῶν, ἐπιβάλλει μεγαλειτέραν φρόνησιν καὶ πνεῦμα ψυχραιμότερον εἰς τοὺς σκαπανεῖς τῆς προόδου. Αἱ ἀναίμακτοι καὶ αἱ εἰρηνικαὶ Ἐπαναστάσεις, θὰ λαμπρύνουν τὴν ἱστορίαν τοῦ αἰῶνος τούτου, ὡς πολύτιμα δῶρα τῆς μεγάλης πνοῆς, ἥτις δημιουργεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Λαῶν καὶ σκορπίζει τὰ τελευταῖα ῥάκη τοῦ δεσποτισμοῦ, τοῦ καταδικασθέντος ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη παρακολουθεῖ σήμερον μετ' ἀνησυχίας τὸ ἐν Τουρκίᾳ συντελούμενον μέγα ἔργον, ἐξαρτῶσα μεγάλα ζητήματα ἐκ τῆς τροπῆς, ἣν θὰ λάβουν αἱ βάσεις τῶν κυριαρχούντων ἐν τῇ ζυμώσει στοιχείων. Ὁ στρατὸς καὶ ὁ κλῆρος, αἱ δύο πανίσχυροι ἐν Τουρκίᾳ δυνάμεις, εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς σήμερον τοῦ κινήματος. Καὶ βαρεῖα εἰς χεῖράς των κεῖται ἡ εὐθύνη, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἐπιτυχία ἔστεψε τὰς προσπαθείας των. Κρατοῦν τὰς τύχας τῆς Τουρκίας, ἐξαρτωμένης ἐκ τῆς συνέσεως καὶ τῆς γαλήνης, μετὰ τῆς ὁποίας θὰ προσβλέψουν πρὸς τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ τὸ ἀπομένον εἰσέτι ἀτελές.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐντεῦθεν, οἱ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Τουρκίας ἐνδιαφερόμενοι, καὶ οἱ μεγάλοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, οἱ ἐξαρτήσαντες τὰς τύχας των ἐκ τῆς ἐν εὐνομίᾳ καὶ ἐλευθέρᾳ ἀναπτύξει προόδου τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, μίαν ἔχομεν ν' ἀποτείνωμεν συμβουλὴν πρὸς τοὺς δρῶντας σήμερον ἐν τῇ γειτονικῇ Χώρᾳ. Νὰ κρατηθῶσι πάσῃ δυνάμει ἐντὸς τῶν μέτρων εἰς τὸν ἀγῶνά των καὶ νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι σήμερον πρὸ παντὸς, πᾶσα ὑπερβολὴ καὶ πᾶσα ἐξώθησις τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ἔ- [illegible] κίας, κατὰ κεφαλῆς τῶν ὁποίων τόσον ἰσχυρὸν κατηνέχθη κτύπημα, μόνον ἐπὶ τοιούτου τινὸς ἐνδεχομένου ὑπολογίζουν, διὰ ν' ἀνακύψουν καὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰς περιστάσεις, ὡς ἔπραξαν μέχρι τοῦδε.

Ἡ ψυχραιμία ἐν τῇ νίκῃ καὶ ἡ σωφροσύνη μόνον, δύνανται νὰ καταστήσουν ὡρίμους τοὺς καρποὺς τῆς πρώτης ἐπιτυχίας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἡ δεσποινὶς τοῦ τηλεφώνου, τῆς ὁποίας ἀκούω τὴν φωνὴν κάθε φορὰν ποῦ ἀποφασίζω νὰ προσφύγω εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ Γκράχαμ Μπέλ, πιθανὸν νὰ μὴ εἶνε πάντοτε ἡ ἰδία. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ τηλέφωνον ἀκούει κανεὶς μόνον—καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται — χωρὶς ὅμως καὶ νὰ βλέπῃ, ἡ δεσποινὶς τοῦ τηλεφώνου εἶνε πάντοτε δι' ἐμὲ μία, τῆς ὁποίας τὴν μορφὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἔχει δημιουργήσει ἡ φαντασία μου ὑπερανθρώπους.

Φαντάζομαι τὴν δεσποινίδα τοῦ τηλεφώνου ὡς ὂν παράδοξον καὶ ὀνειρῶδες, τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον μὲ μίαν μεγάλην ἀποστολήν. Νὰ ἐκδικηθῇ ἐναντίον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἀσχήμου φύλλου δι' ὅλας τὰς ἀξιώσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἀπὸ αἰώνων καταπιέζουν τὴν γυναῖκα, τὴν στασιάζουσαν σήμερον καὶ ζητοῦσαν τὴν ἰσότητα.

Διότι μεταξὺ τοῦ συνδρομητοῦ, ὅστις ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Κέντρον καὶ τῆς φωνῆς, ἥτις ἀπαντᾷ ἐκεῖθεν, οἱ ὅροι τῆς σημερινῆς ζωῆς εἶνε ἀνεστραμμένοι. Ἡ γυναικεία φωνὴ εἶνε ὁ ἀπόλυτος δεσπότης ὁ σκληροκάρδιος, ὁ ἐπιβλητικός, ὁ κεραυνοβολῶν μὲ τὴν περιφρόνησίν του καὶ πνίγων μὲ τὴν εἴρωνα ἀπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἀντιτάσσει εἰς κάθε ἐξέγερσιν νεύρων, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ. Ἡ ἀνδρικὴ φωνὴ ζητεῖ πάντοτε κάτι, παρακαλεῖ, ἱκετεύει, ὀργίζεται, ἀπειλεῖ, ἀλλὰ πάντοτε εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ καὶ συντρίβεται προσκρούουσα ἐπὶ μιᾶς ἀρνήσεως, ἥτις ἔχει τὴν ἀπόλυτον γαλήνην τῆς ἀδεκάστου μοίρας.

Οἱ ἄνδρες πολὺ πρὶν διορίσουν γυναῖκας εἰς τὸ τηλέφωνον, ἔπρεπε νὰ κάμουν προπόνησιν. Καὶ ἡ μόνη προπόνησις, ἡ ὁποία χωρεῖ, εἶνε γενικὴ παραίτησις ἀπὸ πάντων τῶν δικαιωμάτων ὑπεροχῆς, τὰ ὁποῖα ζηλοτύπως ὑπερασπίζουν ἕως σήμερον. Διότι εἶνε τῆς ὑπερτάτης ἀπελπισίας διὰ τὴν ἀνδρικὴν θέλησιν νὰ εἶνε ἀνίσχυρος καὶ μηδαμινὴ ἀπέναντι τοῦ ὄντος, τὸ ὁποῖον συνείθισε νὰ ὑποτάσσῃ. Πολὺ προτιμοτέρα εἶνε μία γενικὴ παραίτησις ἀπὸ πάσης ὑπεροχῆς, μία μοιρολατρικὴ ὑποταγὴ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου, ἀπὸ τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν δοκιμασίαν.

Αἱ δεσποινίδες τοῦ τηλεφώνου, παρακαλοῦνται νὰ μὴ θυμώνουν. Αἱ σκέψεις αὐταὶ περικλείουν ἁπλῶς ἕνα στεναγμόν, χωρὶς οὔτε ἐξέγερσιν, οὔτε ἀνταρσίαν νὰ σημαίνουν. Εἶνε τὸ πρῶτον παράπονον τοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν συνδρομητοῦ τοῦ τηλεφώνου.

Ψ.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Εἰς ἄλλην στήλην δίδομεν αὐθεντικὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν σκέψεων τοῦ κ. Γούναρη, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Δὲν πρόκειται οὔτε περὶ αὐξήσεως τῶν ποσοστῶν τῶν κρατήσεων, οὔτε περὶ αὐξήσεως τῶν συνταξίμων ἐτῶν. Ὅλα αὐτὰ ἐφευρέθησαν διὰ νὰ ἐξεγείρουν τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὡς θέλοντος δῆθεν διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων! Τέχνασμα ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον ἀντιπάλων σοβαρῶν. Αἱ αὐθεντικαὶ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν, ἐξηγοῦν περὶ τίνος πρόκειται σαφέστατα. Ἀντὶ δὲ οἱ κακόπιστοι νὰ θέλουν ἐξ ἀφορμῆς ἀνακριβῶν εἰδήσεων, ἐπίτηδες τιθεμένων εἰς κυκλοφορίαν, νὰ ὑβρίζουν καὶ νὰ προπηλακίζουν ἄνδρας μοχθοῦντας ὑπὲρ τῶν κοινῶν, καλλίτερον θὰ ἔπραττον ἐὰν ἐδημοσίευον [illegible] τῶν διατάξεων ἐκείνων τῶν περὶ συντάξεων νόμων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀνάγκην τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως πρὸς συγκρότησιν λογικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ συνόλου, οἷον σκοπεῖ νὰ καταρτίσῃ ἡ μελετωμένη κωδικοποίησις τῶν νόμων περὶ συντάξεων.

ΑΛΗ ΦΕΡΟΥΖΑ ΒΕΗΣ

Ὁ νεότουρκος ἀξιωματικός, μεθ' οὗ ἔσχε συνέντευξιν, παρατιθεμένην ἐν ἄλλῃ στήλῃ, ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τῆς «Πατρίδος» κ. Σ. Μελᾶς.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Τὸ Κράτος ἀδυνατεῖ πλέον νὰ σώσῃ τοὺς ὑπηκόους του ἀπὸ τοὺς Σκουμπραίους. Καὶ πᾶσαι αἱ ἐλπίδες αὐτῶν στρέφονται πρὸς τὸν Θεόν.

Εἰς τὰ σύνορα οἱ χωρικοὶ δύνανται νὰ συμπληρώσουν τὸ «Πάτερ ἡμῶν» ὡς ἑξῆς:

«...Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Πονηροῦ καὶ τῶν Σκουμπραίων. Ἀμήν».

ΑΙ ΔΥΟ ΣΗΜΑΙΑΙ

Κάτι τὸ παράξενον καὶ τὸ παράδοξον καὶ τὸ ἐκπληκτικόν, ἐφάνη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Μία ἐμφάνισις ἐξωτική, παραδοξοφανής, ἀπίστευτος καὶ ἐν τούτοις εὐχάριστος.

Δύο σημαῖοι ἐκυμάτιζαν διεσταυρωμέναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πλήθους τῆς διαδηλώσεως, ἥτις διέσχισε τὴν ὁδὸν Σταδίου. Ἡ σημαία ἡ Ἑλληνική, ἡ κυανόλευκος, καὶ ἡ σημαία ἡ Τουρκικὴ ἡ ἐρυθρὰ μὲ τὴν ἡμισέληνον, ἡ συμβολίζουσα σήμερον ἀνατολὴν νέας ἐποχῆς καὶ αἷμα ζωῆς νέας.

Τὸ θέαμα ἦτο πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἴσως καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς παλαιοὺς πόνους τῆς φυλῆς καὶ τὰ αἰώνια της ὄνειρα καὶ τὸ βαθὺ παράπονον. Ὅλοι ἐν τούτοις ἐχειροκρότουν τὴν ἕνωσιν ἐκείνην τῶν δύο σημαιῶν καὶ τὰ βλέμματα μέσα εἰς τὴν ἔκπληξίν των, εἶχον καὶ τῆς χαρᾶς τὴν ἔκφρασιν.

Τὸ γεγονὸς ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ. Εἶνε ἴσως ἡ ζωηροτέρα ἐκδήλωσις τῶν μεγάλων νεωτεριστικῶν ἰδεῶν διὰ τὴν ἀδέλφωσιν τῶν λαῶν, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ δώσῃ, Κράτος μήπω συνελθὸν ἐκ τῶν πόνων τῆς δουλείας.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

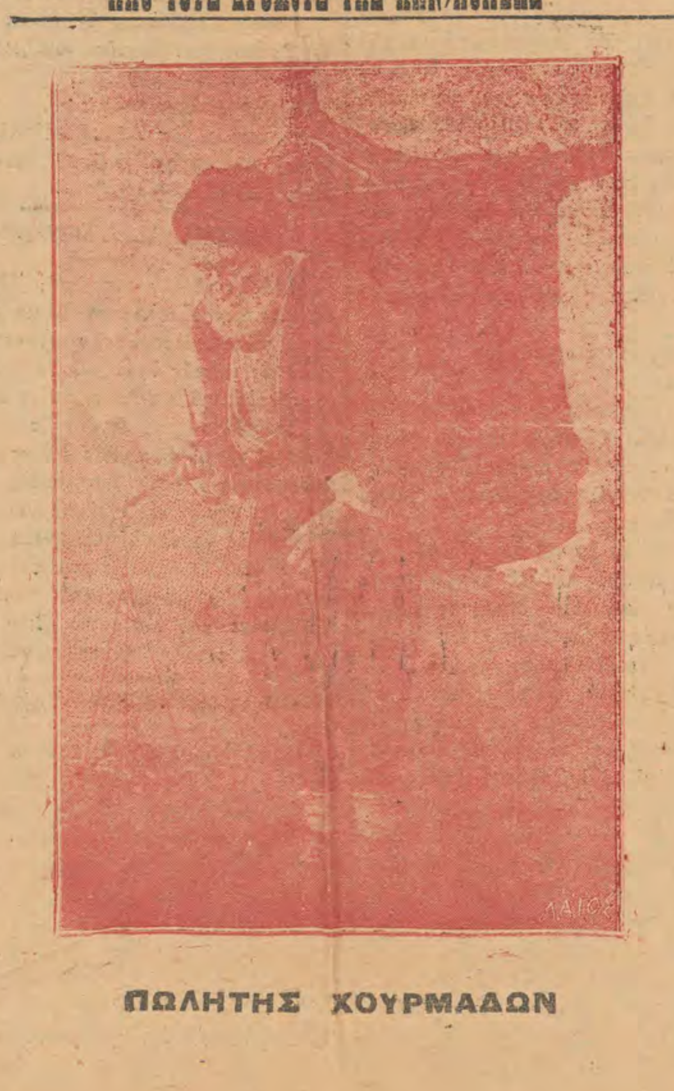

ΠΩΛΗΤΗΣ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ

ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΙ

Ἡ συνέντευξις τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην ἀπεσταλμένου τῆς «Πατρίδος» μὲ τὸν ἀρχικομιτατζῆν Σανδάσκη, δίδει σαφῆ ἐντύπωσιν περὶ τοῦ φοβισμένου δισταγμοῦ, μεθ' τὸν ὁποῖον οἱ Βούλγαροι ἀποβλέπουν πρὸς τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολήν.

Δέχονται μὲ φαινομενικὴν προθυμίαν τὸ παρόν, ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ πράξουν ἀλλέως, ἀλλ' ὁμιλοῦν μὲ ὕποπτον ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ μέλλοντος. Τὸ μέλλον δι' αὐτοὺς εἶνε πολὺ δυσάρεστον. Ἀπὸ τοῦδε μάλιστα σκέπτονται περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον θ' ἀντιδράσουν κατὰ τῆς ἀσυμφόρου δι' αὐτοὺς ἠρεμίας καὶ γαλήνης ἐν Μακεδονίᾳ.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως τὸ πεδίον δὲν θὰ εἶνε τόσον πρόσφορον διὰ τὴν λῃστρικὴν δρᾶσιν τοῦ παρελθόντος. Οἱ πληθυσμοὶ τῆς Μακεδονίας δὲν θὰ εἶνε ἀδιάφοροι διὰ τὴν τάξιν ἐν τῇ χώρᾳ των. Θὰ ἔχουν νὰ ὑπερασπίσουν τὸ μεγαλείτερον ἀγαθὸν ἑνὸς λαοῦ, τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ πληθυσμὸς ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, γιγαντοῦται καὶ κατασυντρίβει.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Περιμένομεν ἐπὶ τέλους νὰ δοθῇ ἐν μάθημα ἀπὸ τὴν Πύλην πρὸς τὸν περίφημον Κοπάσην τῆς Σάμου, ὅστις ἐφαντάσθη τὴν νῆσον ἰδικόν του βιλαέτι καὶ ἀρνεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ διὰ τοὺς ἀθῴους δεσμώτας τῶν τελευταίων ταραχῶν, τὸ γενικὸν μέτρον τῆς Σουλτανικῆς χάριτος.

Εἴμεθα περίεργοι ἐπὶ τέλους νὰ ἴδωμεν ἂν ὁ Κοπάσης εἶνε ἰσχυρότερος ἀπὸ τοὺς Ἰτζὲτ καὶ ἀπὸ τοὺς Ἰμβραὴμ καὶ τοὺς Μελχαμέ, τοὺς ὁποίους παρέσυρεν ἡ πνοὴ ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ.

Πρέπει ἐπὶ τέλους ὁ Κοπάσης ν' ἀναγκασθῇ νὰ μεταβῇ...εἰς Ἀμερικὴν πρὸς εὕρεσιν τύχης, διότι θέσιν ἐν Τουρκίᾳ βεβαίως δὲν ἔχει πλέον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

— ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
— ΠΩΣ ΕΝΗΡΓΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ
— ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΝΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΑΝΔΑΝΣΚΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ'

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Πέμπτη πρωΐα 17 Ἰουλίου.— Μόλις ἡ «Κέρκυρα» τοῦ Γιαννουλάτου εἰσήρχετο, χθὲς τὸ πρωΐ, εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὑπεδέχθησαν ζητωκραυγαί, ἀπὸ τοὺς λεμβούχους καὶ τοὺς ὀλίγους πρωϊνοὺς περιπατητὰς τῆς παραλίας, καθὼς καὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο νὰ παραλάβουν συγγενεῖς των ἢ φίλους ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον.

— Ζήτω τὸ σύνταγμα !...

— Γιασασὶν μεστρουτιγιέτ !...

Καὶ ἡ ἐκτεινομένη ἐπὶ χαριτωμένης καμπύλης, παραλία τῆς πόλεως, ἥσυχος ἀκόμη αὐτὴν τὴν ὥραν, ἀπέδιδεν, εἰς χαμηλὸν καὶ λιπόψυχον τόνον, τὴν ἠχὼ τῶν ζητωκραυγῶν ὡς κουρασμένη, πλέον ἀπὸ τὸν συνεχῆ πανηγυρισμὸν τῶν περασμένων ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ ἐντεῦθεν...Ὁ πρέσβυς τῆς Σερβίας Ἀθηνῶν καὶ ὁ πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐν Πάτραις, Ὀχανὲς ἐφένδης, μετὰ τῶν ὁποίων συνεταξείδευα, παρακολουθοῦν μὲ τὰ λορνιόν των, ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τὴν κίνησιν τοῦ λιμένος, ὡσὰν διὰ ν' ἀνακαλύψουν τὴν ἐλευθερίαν περιδιαβαίνουσαν, κάπου ἐκεῖ, εἰς τὸ παραλιακὸν πεζοδρόμιον !..

ΠΕΡΙΠΤΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΠΑΣΜΟΙ

Μαζῆ μὲ τὴν κατάδυσιν τῆς ἀγκύρας ἕνα σμῆνος ἀπὸ Ἑβραίους λεμβούχους μὲ τὴν μπερδεμένην γλῶσσάν των—αὐτὴ ἡ γλῶσσα μοιάζει μὲ τὸ . . . σταφιδικὸν ζήτημα—εἰσορμᾷ καὶ ἀνακατώνει τὸ πᾶν. Ἡ Θεσσαλονίκη δὲν εἶνε διόλου εὐτυχεστέρα εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας γενικῶς, καὶ πηγαίνω νὰ πιστεύσω ὅτι ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸν ἥλιον λεμβοῦχοι ὁμοιάζουν ὡς δίδυμα. Ἀνάμεσ' ἀπὸ τὸ πανδαιμόνιον αὐτό, συλλαμβάνει τὸ μάτι μερικὰ συμπλέγματα ἀπεριγράπτως συγκινητικά. Γέρων φεσοφόρος, πολιὸς καὶ πατριαρχικὸς τὴν θέαν, ἀγκαλιάζει τὸ παιδί του ἐκεῖ εἰς κάποιαν γωνιάν.

— Γιασασὶν Μαστρουτιγιέτ ! . . .

— Ζήτω τὸ Σύνταγμα ! . . .

Καὶ κλαίει . . . Καὶ κλαίουν καὶ οἱ δύο...

Τρεῖς Ἀρσακειάδες, «ἄρτι δοῦσαι τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις» ἐν Ἀθήναις, καὶ διευθυνόμεναι αἱ δύο εἰς Σέρρας καὶ μία ἐδῶ, πρὸ τοῦ προφανοῦς κινδύνου νὰ ὑποστῶσι ῥαγδαῖα φιλήματα, χάριν τοῦ . . . Συντάγματος ῥίπτονται κατὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὰς γραίας συγγενοῦς των καὶ . . . προλαμβάνουν τὸ κακόν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἐπὶ τέλους ἀποβιβαζόμεθα. Τὸ θέαμα τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς θαλάσσης, θαυμάσιον. Τὰ ὑψηλὰ σπίτια τῆς παραλίας, τῶν ὁποίων ἡ συνέχεια διακόπτεται διὰ νὰ ὑψώσουν τὴν κορυφήν των πρὸς τὸν ζωηρότατον μπλὲ χρώματος αἰθέρα τῆς Θεσσαλονίκης, τὰ φουντωτὰ δένδρα· σπίτια εὐρωπαϊκοῦ ὕφους, τὰ ἠλεκτρικὰ τράμ, ὡραιότατα καὶ κομψότατα, αἱ ἀπαραμίλλου καθαριότητος ἅμαξαι μὲ τὰ περίφημα ἄλογά των,—τί ὡραῖα τὰ Τουρκικὰ ἄλογα!...—αἱ ὁποῖαι διασταυροῦνται πυκναί, καίτοι πρωΐ ἀκόμη, οἱ πλατεῖς παραλιακοὶ δρόμοι, τὰ μεγάλα δημόσια κτίρια, τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ ἄλλα, δίδουν εἰς τὴν πόλιν ἕνα τόνον εὐρωπαϊκόν. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ μιναρέδες, ὡς λευκαὶ λόγχαι, φυλάσσοντες τὰ κάτωθέν των ἀναπαυόμενα τζαμιά, ἱστορικὰ ἄλλα καὶ ἄλλα γεννηθέντα ἀπὸ Ἑλληνικὰς ὀνομασίας, τὸ λευκὸν ὄνειρον τοῦ Λευκοῦ Πύργου (Μπιὰζ Κουλέ), ὁ ὁποῖος ὑψώνεται ὡς πύργος Ἑλληνικοῦ παραμυθιοῦ πέραν πρὸς τὴν λεωφόρον τῆς παραλίας καὶ καθρεπτίζεται εἰς τὰ ἥσυχα νερά, τὰ φεσάκια τῶν Τούρκων, ὡς ἐσπαρμένα χαριέντως, εἰς τὴν παραλίαν, ἄνθη ἐρυθρά, τὰ ῥάσα, τὰ σαρίκια, ὡς αἱ πράσιναι ζῶναι τῶν Χόντζηδων μὲ τὴν ῥαθυμίαν των καὶ τὸ πυκνὸν γένειόν των, τὰ ζωηρὰ χρώματα τῶν ἀμφιέσεων τῶν Ἑβραίων γυναικῶν, ὅπου τὸ ἀναμμένον κόκκινον συμφιλιώνεται ἀπὸ τὸ πράσινον βαθὺ καὶ μὲ τὸ χρυσοκίτρινον, πέριξ τὴν κεφαλήν, αἱ γιασμακοφοροῦσαι χανούμ, ποῦ περνοῦν φευγαλέαι ἐπὶ ἁμαξῶν, ἀραιαί, καὶ προκαλοῦν μὲ τὸ μυστήριον καὶ τὸ αἴνιγμα τοῦ γιασμακιοῦ των, οἱ ἀρχαῖοι δασεῖς καὶ ἡλιοκαεῖς, ἄκομψοι καὶ τραχεῖς Τοῦρκοι στρατιωτικοί, μὲ τὸ ῥάθυμον βάδισμα καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην εἰς τὰ μάτια, ὅλ' αὐτὰ καὶ ἄλλα δίδουν τὸν ἀνατολικὸν τόνον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ συνάντησις τῶν δύο πολιτισμῶν ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ τέρας. Ἀλλ' ὅμως κάτω ἀπὸ τὸ ζωηρὸν ἐκεῖνο καὶ παθητικὸν φῶς, ἀπὸ τὸν γυρισμὸν ἐκείνων τῶν χρωμάτων, ἁπλώνεται ἡ μῖξις τῶν δύο βίων, μὲ τὰς λεπτομερείας καὶ τὰς γενικότητάς των. καὶ δὲν εἶνε διόλου ἀντιπαθητική, ὅπως δὲν εἶνε κι' αἱ ψηφιδωταὶ εἰκόνες...

Ἀποβιβαζόμεθα. Μᾶς ζητοῦν διαβατήριον, ἀλλ' οὔτε τὸ κυττάζουν κἄν.

— Εἶσθε ἐλεύθεροι...

— Εὐχαριστῶ...Ζήτω τὸ Σύνταγμα!...

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΙΝ.— ΕΦΗΜΕΡΙΔΙΤΙΣ

Μόλις ἀποβιβάζομαι πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ πόλις ἁπαξάπασα, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου τούρκου ἀξιωματικοῦ μέχρι τοῦ κατωτάτου ἑβραίου πωλητοῦ καβουρδισμένη ἀμυγδάλων καὶ σπόρων διαβάζει. Ἕνας μικρὸς γυμνόπους περνᾷ κρατῶν καὶ αὐτὸς ἕνα... προχθεσινὸν παράρτημα. Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ συντάγματος μέχρι σήμερον ἐξεδόθη ἓν ἑκατομμύριον παραρτημάτων. Τὰ πλεῖστα δὲ παρὰ μὴ δημοσιογράφων. Οἱ ἑβραῖοι πρωτοστατοῦν. Αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας γράφουν τὰ παραρτήματα αὐτὰ εἶνε κυρίως ἀνυπόστατοι. Διότι καὶ ἐδῶ μαζὶ μὲ τὸ σύνταγμα ἀφίχθησαν «οἱ πολιτικοὶ κύκλοι» καὶ ὁ ἄνευ σύρματος τηλέγραφος, ἐπιτρέπων νὰ μανθάνωμεν μερικὰ νέα, ἀπὸ τὸ Λονδῖνον καὶ τὸ Βερολῖνον, καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν χωρὶς τὸ τηλεγραφεῖον νὰ ἔχῃ καμμίαν εἴδησιν. Ἐν τούτοις ὁ κόσμος διαβάζει... Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐργασθῇ. Ὅλοι ἔχουν προσβληθῆ ἀπὸ ἐφημεριδίτιδα καὶ αἱ ἀκρίδες αὐταὶ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν μέχρι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἐδημιούργησαν ἕνα χάος, ἕνα λαβύρινθον ἀπὸ τὰ ψεύτικα καὶ κάποτε πραγματικὰ γεγονότα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἐξέλθῃς φωτισμένος πρέπει ἐξάπαντος νὰ φονεύσῃς τὸν Μινώταυρον, ὁ ὁποῖος λέγεται εὐπιστία καὶ ψηλάφησις τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἀκόμη φαίνεται ὡς ὄνειρον...

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Ζωηροί, ἀκμαῖοι, φρονιματισμένοι. Κομψοί, καθαροί, τέλειοι Εὐρωπαῖοι. Ἀκούραστοι δέ. Μὲ ἁμάξας, μὲ τράμ, μὲ τὰ πόδια, μὲ πᾶν μέσον συγκοινωνίας τρέχουν δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀκατήχητος διὰ νὰ τὸν κατηχήσουν. Ἐργάζονται λυσσωδῶς. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν δύναμιν λόγου σπανίαν. Ὅπου δέκα, ὅπου δεκαπέντε, εἴκοσιν ἄνθρωποι, κι' ἕνας στὴ μέση ἀγορεύων, διδάσκων εὐγλώττως καὶ λογικῶς. Ζητοῦν νὰ δώσουν εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐννοήσῃ τὸ ἔργον των, νὰ αἰσθανθῇ κατὰ βάθος τοὺς σκοποὺς των καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας. Διότι σκέπτονται νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν λαὸν πλέον ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον ποτὲ ἐπιβουλευθῇ τὸ Σύνταγμα οἱ Παλαιότουρκοι καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Γιλδιζιακῆς κλίκας, οἱ φίλοι τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ καὶ ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἀκούει καὶ τοὺς καμαρώνει καὶ πείθεται καὶ διδάσκεται. Εἰς τὰ καφενεῖα, τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ξυθοπωλεῖα καὶ τοὺς κήπους καὶ τὰ καπηλεῖα, τὸ ἴδιον θέαμα. Ἕνας ἀξιωματικός, ἐν μέσῳ ἀριθμοῦ τινος πολιτῶν, διδάσκει. Πίνουν, ζητωκραυγάζουν διὰ τὸ Σύνταγμα, διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τσιμποῦν κάτι τι καὶ ξεκουράζονται· κατόπιν τὸ μάθημα ἀρχίζει ἐκ νέου. Τὰ ἴδια γίνονται καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν. Τὰ ἴδια γίνονται παντοῦ. Ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ μόλις ἰδοῦν ἀξιωματικόν, τὸν πλησιάζουν, τοῦ σφίγγουν τὰ χέρι μὲ συγκίνησιν καὶ...ἀρχίζει τὸ μάθημα αὐθωρεί. Τοῦτο δὲ γίνεται πρὶν δοθῇ τὸ Σύνταγμα καὶ θὰ γίνεται μέχρι τελείας ἀφυπνίσεως τοῦ λαοῦ. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ δὲ μὲ πόσην πειθὼ κι' ἐνεργητικότητα διεξάγεται ἡ προπαγάνδα, ἀρκεῖ νὰ σημειώσω, ὅτι στρατιῶται τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἐλθόντες μαζῆ μὲ τοὺς ὑπασπιστὰς τοῦ Σουλτάνου διὰ τὰς πρὸ μηνὸς ἀνακρίσεις ἐναντίον τῶν Νεοτούρκων, προσηλυτίσθησαν ἀμέσως κι' ἔγιναν Νεότουρκοι ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας !... Χάρις εἰς αὐτούς, οἱ Νεότουρκοι ἠδύναντο ν' ἀκούουν τὰ συμβούλια τῶν ὑπασπιστῶν, κρυμμένοι εἰς τὸ ἴδιον μὲ αὐτοὺς δωμάτιον !... Μετ' ὀλίγον οἱ Νεότουρκοι θὰ ἠμποροῦν νὰ βασίζωνται καὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ μὲ σπουδαιοτάτας ἐλπίδας. Περὶ τούτου μαρτυροῦν οἱ λόγοι τοῦ διακεκριμένου Νεοτούρκου Ναζὴμ βέη, ἰατροῦ, τοὺς ὁποίους ἐκήρυξε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς του, ὅτε ἐπέστρεφεν ἐκ Σμύρνης.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

«Ἑνωθῶμεν ἀδελφοί μου,—εἶπε—καὶ ὦμεν ἄγρυπνοι, διότι ἡ πρώην πολιτεία θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς πρώτης εὐκαιρίας διὰ νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ καὶ ματαιώσῃ τὴν ὡραίαν ταύτην ἐλευθερίαν ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἔθνος πεπολιτισμένον δύναται νὰ ζήσῃ».

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Μανιακῆ Ζαζὲ Ρεφὶκ βέης, ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων μελῶν τοῦ «κομιτάτου τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς προόδου» παρευρισκόμενος μεταξὺ τοῦ πλήθους, ἀναφωνεῖ:

«Κατάρα καὶ δυστυχία εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος οἵτινες θὰ τολμήσουν νὰ προσβάλωσι τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, τὸ ὁποῖον ἀνελάβομεν. Φοβερὰ ἐκδίκησις τοὺς περιμένει !...»

Καὶ εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ λαός, κατὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον κατηχήθη καὶ κατηχεῖται, θὰ τοὺς σπαράξῃ ἐν ᾗ περιπτώσει θελήσουν νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴν ἐλευθερίαν του αὐτὴν τὴν φοράν...

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ὅλη ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐπέρασε μὲ ἡσυχίαν ἕως τὸ ἀπόγευμα, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν Πρέσοβαν τῆς παλαιᾶς Σερβίας, και-

Ι. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
21/7/1908 32

μένην ἄνωθεν ἀρκετὰ τῶν Σκοπείων, ἑπτακόσιοι πολῖται, διὰ νὰ πανηγυρίσουν εἰς τὴν πόλιν τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ εὐχαριστήσουν τὸ κομιτᾶτον διὰ τὰς ἐνεργείας του πρὸς παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος. Πράγματι, κατὰ τὰς πέντε τὸ ἀπόγευμα, δι' ἐκτάκτου τραίνου, ἔφθασαν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Καδῆν των, τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἐν γένει ἀρχὰς τοῦ τόπου καὶ λοιποὺς προκρίτους. Πλῆθος λαοῦ τοὺς ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καθὼς καὶ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀξιωματικῶν, ἐκ μέρους τοῦ κομιτάτου τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς προόδου. Οἱ Πρεσβῦται ἦσαν τοῦρκοι, ἕλληνες, βούλγαροι καὶ ἐλάχιστοι σέρβοι. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἔφθασαν καὶ ἄλλοι τριακόσιοι ἀπὸ τὴν Δυϊράνην ὀθωμανοὶ καὶ χριστιανοὶ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Καϊμακάμην των καὶ τὸν ἐπίσκοπον Πολυανῆς Φώτιον. Ἐκεῖθεν ἐξεκίνησαν ὅλοι μαζὶ καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Ἐγνατίας καὶ Σαπρῆ πασᾶ, κατευθύνθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ἐλευθερίας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΥΡΑΝΝΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οὐδέποτε εἶδον διαδήλωσιν, ποῦ νὰ τὴν διαπνέῃ περισσότερον στρατιωτικὸν πνεῦμα, ποῦ νὰ ὑποτάσσῃ τὸν ἐνθουσιασμόν της περισσότερον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως καὶ τῆς κοσμιότητος.

Ἡ πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας κατακλύζεται ἀπὸ τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐσυνείθισεν εἰς τὰ πανηγύρια καὶ ζητεῖ ἀφορμήν...Μικροὶ ἑβραῖοι πωληταὶ ἐπὶ δίσκ ουχαλκοῦ πωλοῦν σήματα τοῦ κομιτάτου. Εἶνε λευκὸς σταυρὸς μὲ κόκκινον κέντρον καὶ ἀστέρα χρυσοῦν. Πολλοὶ ἀγοράζουν.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Ἡ διαδήλωσις, μέσῳ ἀπεριγράπτου πανδαιμονίου καὶ ἐνθουσιασμοῦ φθάνει κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τοὺς ἐξώστας τῶν παραπλεύρων οἰκιῶν διακρίνονται ὁ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρόξενος τῆς Ρωσσίας καὶ τρεῖς Ρῶσσοι ἀξιωματικοί—Βούλγαροι τὴν καταγωγήν. **Διότι τὸ κατώρθωσαν καὶ αὐτὸ οἱ δαιμόνιοι Βούλγαροι. Νὰ ἐκπαιδεύσουν καὶ νὰ κατατάξουν εἰς τὸν ρωσσικὸν στρατὸν, διὰ νὰ τοὺς στείλουν ἐδῶ !...**— καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς ἐδῶ.

Πρῶτον, παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ κομιτάτου ἀνεγνώσθη τὸ σύνταγμα, ἄρθρον πρὸς ἄρθρον καταχειροκροτούμενον καὶ ζητωκραυγαζόμενον. Ἔπειτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Ρεφὴκ βέης, ὅστις ἀπηύθυνε θερμότατον χαιρετισμὸν εἰς τοὺς συρρεύσαντας χωρικούς, ὅπως πανηγυρίσουν. Μετὰ τοῦτον ἠκολούθησεν ὁ Καϊμακάμης Διϋράνης. Ἔπειτα ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπίσκοπος Πολιανῆς Φώτιος, ἐκφωνήσας ὡραιότατον λόγον.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΑΝΔΑΝΣΚΗ

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ ἐπισκόπου Φωτίου καταχειροκροτηθέντα ὡμίλησαν ὁ Ἐξαρχικὸς ἐπίτροπος τῆς Βουλγαρικῆς κοινότητος, ὁ διευθυντὴς τῆς Σερβικῆς σχολῆς καὶ τελευταῖος ὁ Σανδάσκη. Ὁ Βούλγαρος κομιτατζῆς διὰ φωνῆς βροντώδους ἐζωγράφισε κατ' ἀρχὰς τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας ποῦ ὑπέστησαν αἱ συμμορίαι του χάριν τῆς ἐλευθερίας. Ἐκοιμήθημεν εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἐτρώγαμεν κακῶς, ἐβαδίζαμεν πάντοτε, ἐκηρύσσομεν πάντοτε, ἐπολεμοῦμεν πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Σήμερον ἂς τὴν ἀπολαύσωμεν... Ἔπειτα, λεπτότατα ὑπαινισσόμενος τὸ γνωστὸν δόγμα του, λέγει ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἐπεδίωκε καὶ αὐτὸς, μίαν ἐλευθερίαν τῶν πληθυσμῶν μακρὰν αὐτῆς τὴν ὁποίαν ὑπέσχοντο αἱ Δυνάμεις μὲ τὰς δολοπλοκίας των. Ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρετηρήθη ὅτι ἔκαμε καὶ ὁ ἐξαρχικὸς ἐπίτροπος—καὶ τὴν ἀποκαλεῖ ἀρπακτικὴν καὶ ἐπιβουλευομένην τὴν ἐλευθερίαν τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν. Καταλήγει δὲ εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἑνώσεως τῶν Μακεδονικῶν στοιχείων πρὸς διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσλαλιᾶς τοῦ Σανδάσκη οἱ πρόξενοι ἐμόρφαζον, ἐνῷ ὁ τῆς Ἀγγλίας ἰδιαιτέρως ἐμειδία κατὰ τρόπον χαρακτηριστικώτατον.

Τὸν Σανδάνσκη διεδέχθη καὶ πάλιν ὁ Ρεφὴκ Βέης, προτρέψας τοὺς διαδηλωτὰς νὰ διασκεδάσουν εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοίκους νὰ τοὺς φιλοξενήσουν. Κάτω τὸ πλῆθος, ἐν ἐνθουσιασμῷ, παρουσίαζεν εἰς μίαν στιγμὴν χιλιάδας ἐγκαρδίων περιπτύξεων καὶ χαρακτηριστικωτάτων συμπλεγμάτων. Οἱ περισσότεροι ὀφθαλμοὶ ἦσαν δακρυσμένοι.

ΤΑ ΕΞ ΑΜΑΞΗΣ

Ἡ διαδήλωσις ἤρχισε νὰ τίθεται ἐν κινήσει, ὅτε ἐξαίφνης ἀνέρχεται εἰς μίαν ἅμαξαν ὁ Βούλγαρος δημοσιογράφος καὶ ὀπαδὸς τοῦ Σανδάνσκη Μελιράδεφ, μὲ ἐπαναστατικὴν τὴν ἀμφίεσιν καὶ τὸ ὕφος, μ' ἀκτένιστα μαλλιὰ καὶ γένεια, μελαψὸς καὶ σχεδὸν βλοσυρὸς, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ ἀγορεύῃ πραγματικῶς τὰ ἐξ ἀμάξης. Ἀπαγγέλλει, καθ' ὃν χρόνον τὰ πλήθη συνωθοῦνται πέριξ του ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον συμπυκνούμενα, δριμύτατον κατηγορητήριον κατὰ τῶν Δυνάμεων.—Τί τραβάνε κι' αἱ Δυνάμεις !...—ὕβρισεν ἀλληλοδιαδόχως τὸν Σουλτᾶνον, τὸν Καραγεώργεβιτς, τὸν Ἡγεμόνα Φερδινάνδον καὶ τὸν βασιλέα Γεώργιον, μὲ ὕβρεις ἀρκετῆς κομψότητος. Τέλος ἐκήρυξε καὶ αὐτὸς τὴν ἕνωσιν καὶ τὴν ἀδελφότητα τῶν ἐθνοτήτων τῆς Μακεδονίας. Ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ἐξόδων τοῦ Κομιτάτου δωμάτια διὰ τοὺς ξένους τούτους, εἰς τὰ διάφορα ξενοδοχεῖα, οἱ δὲ διαδηλωταὶ διεσπάρησαν ἀνὰ τὴν πόλιν διασκεδάζοντες καὶ μεταδίδοντες τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνεδίδοντο κραυγαὶ χαρᾶς, ἄσματα θούρια καὶ ἦχοι ὀργάνων καὶ τουμπελεκίων μέχρι βαθυτάτης νυκτὸς, τῆς ὁποίας τὰ γεγονότα θ' ἀφηγηθῶμεν, ἰδίᾳ ἐκεῖνα τοῦ κήπου τοῦ «Λευκοῦ Πύργου», τὰ ὁποῖα τὸν καθιστοῦν πραγματικῶς ἀλησμόνητον.

Σ. ΜΕΛΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

—ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΕΠΙΦΑΝΗ ΤΟΥΡΚΟΝ —ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΑΝΔΑΝΣΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Παρασκευὴ 17 Ἰουλίου. (*Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας*).— Μόλις κατὰ στοιχειώδη ἰχνογραφικὸν τρόπον παρέστησα εἰς τὴν πρώτην μου ἐπιστολὴν ὅ,τι ἀντελήφθην προχείρως, περὶ τῆς κατευθύνσεως τῶν νεοτουρκικῶν τάσεων, εὐθὺς μετὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος.

Σήμερον, ἀφοῦ ἦλθον εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου τῆς «Προόδου καὶ τῆς Ἑνώσεως», θὰ σᾶς μεταδώσω εὐθὺς ἀμέσως δύναμαι νὰ εἴπω ὅ,τι ἠμπορῶ νὰ ὁμιλήσω, κατὰ προσέγγισιν, ἐπὶ τῆς ἐπικρατούσης ἤδη καταστάσεως καὶ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν λαμβάνει τὸ ἀπὸ τόσων δεκάδων ἐτῶν ἀπασχολοῦν τὸν Αἷμον καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν Μακεδονικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐπηρεασθὲν σπουδαίως ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων λαμβάνει τροπὴν νέαν, ἐνδιαφέρουσαν ἐξ ἴσου σοβαρῶς, καὶ τώρα ὅσον καὶ πρίν. Μάλιστα ἴσως περισσότερον τώρα πάρα πρίν.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον ν' ἀνατρέξω πολὺ εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν. Τὸ πρώην καθεστὼς ἐσχάτως ἐπιδεινωθὲν, εἰς τὴν ὕπαιθρον Μακεδονικὴν χώραν, συνεπείᾳ τῆς ἐντάσεως τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἀλληλοσπαραγμῶν, προεξαρχόντων τῶν Βουλγάρων πάντοτε, καθεστὼς νοσοῦν ἀλλὰ καὶ ἀνίατον λόγῳ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀνίατον παρ' ὅλα τὰ ἰατρικὰ φάρμακα τῶν εὐρωπαίων διπλωματῶν, ἀνίατον παρ' ὅλην τὴν μεταμφίεσιν τῆς Εὐρώπης εἰς χωροφύλακα τῆς Τουρκίας.

Τὸ «κομιτᾶτον τῆς προόδου καὶ τῆς ἑνώσεως», τοῦ ὁποίου τὸ κατηχητικὸν ἔργον, ἀριθμεῖ πολλὰ ἔτη ὑπάρξεως, εἶχεν ἀποδώσει καρπούς, οἵτινες εἶχον ὡριμάσει τελείως, πρὸ τινων ἀκόμη μηνῶν.

Ὄχι τόσον ἡ σκέψις ὅτι μὲ μίαν καλὴν τουφεκιὰν ἠδύναντο τὰ ἐπιτύχουν δύο τρυγόνια—τὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Συντάγματος—ὅσον τὸ δεδομένον ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ὅσον καὶ ἂν ἐτεντώνετο μέχρι Μακεδονίας καὶ Θεσσαλονίκης, ἔπεισε τοὺς νεοτούρκους νὰ ἱδρύσουν τὸ στραταρχεῖον των, ἐδῶ καὶ νὰ ἐκλέξουν τὴν Μακεδονίαν ὡς ὁρμητήριον.

Ἡ σκέψις ὅτι διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν συνταγματικῶν ἰδεῶν ἔρχεται ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἡ λύσις τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως μεταγενεστέρα. Ὥστε, ὡς καὶ οἱ ἴδιοι μετ' ἀγανακτήσεως μοῦ ἀπέκρουσαν, πᾶσα ἀνάμιξις ξένων διπλωματικῶν ἐνεργειῶν ἀποκλείεται. Ὁ ἐκ Βερολίνου πνεύσας ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐπιστεύθη αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς ὅτι ἐφούσκωσε τὰ πανιὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν Τούρκων, ὑπῆρξεν ἁπλῆ ὑπόθεσις. Δὲν ἐδίστασαν ἐπιφανεῖς ἐξ αὐτῶν νὰ μοῦ χαρακτηρίσουν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὡς συκοφαντικήν. Μοῦ ἀνέφερον πλεῖστα ὅσα ἐπεισόδια ὑπὲρ τοῦ ὅτι εὑρίσκονται ἐν καλῇ πίστει καὶ πᾶν ὅ,τι ἐγένετο εἶνε αὐθόρμητον ἄνθος φυτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκαλλιέργησαν ἐπιμόνως ἐπὶ σειρὰν μακρὰν ἐτῶν.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

Ὥστε τὸ κίνημα ὑπῆρξεν αὐθόρμητον. Ἡ σκέψις τῆς ἐπιλύσεως καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, συγχρόνως, ἦλθε φυσική. Τὸ Κομιτᾶτον τὸν παρελθόντα Μάϊον ὑπέβαλε διὰ τῶν ἐν Μοναστηρίῳ Προξένων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν δύο τούτων Δυνάμεων, μακρὸν ὑπόμνημα, τοῦ ὁποίου τὴν ὑποβολὴν μόνη ἐγνώριζε καὶ ἀνήγγειλεν ἡ «Πατρὶς» τότε.

Τὸ ὑπόμνημα περιγράφαν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ἀσχολεῖται κατόπιν μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσσίας, τὴν ὁποίαν κατηγορεῖ ὡς ὑποβοηθοῦσαν τοὺς Βουλγάρους.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὸ ὑπόμνημα ὑποστηρίζει ἀκόμη τὰ ἑξῆς σπουδαιότατα: Ὅτι ἡ Εὐρώπη, ἀφοῦ δεικνύει ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἄλλας ἐθνικότητας τῆς Μακεδονίας, διατί δὲν δεικνύει ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τοὺς Ὀθωμανούς, οἵτινες ἀποτελοῦν τὰ 55 ο)ο τῶν τριῶν βιλαετίων, ἂν καὶ αὐτοὶ—οἱ Νεότουρκοι—ὄχι μόνον δὲν ἐζήτησαν νὰ προσελκύσουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποποιοῦνται πάσει δυνάμει; Ὅτι, μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας, θὰ ζήσουν ὅλοι καλά, διότι θρησκευτικὸς φανατισμὸς δὲν ὑπάρχει πλέον, ὡς πρὸς τὸ μέρος των. Ὅτι μέγα μέρος τῆς ἀνωμαλίας ὀφείλεται εἰς τοὺς *ταραχοποιοὺς γείτονας* τῆς Τουρκίας.

Ὅτι ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας θὰ κριθῇ μετὰ τὰς τύχας ὅλου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὅτι τὸ κακὸν ἔγκειται εἰς τὸ σύστημα (τὸ καταλυθὲν σημειῶ). Ἐν τέλει τὸ κομιτᾶτον τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς προόδου *ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν δύο τούτων Δυνάμεων*.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα. Καὶ φαίνεται ὅτι πραγματικῶς οἱ Νεότουρκοι ἔτυχον ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Ἄγγλων φιλελευθέρων ποιᾶς τινος συνδρομῆς, πλατωνικῆς βεβαίως.

Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησαν ραγδαῖα τὰ γεγονότα τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Νεοτούρκων, τῆς ἐξόδου τοῦ Ἐνδὲρ βέη εἰς τὴν ὕπαιθρον Μακεδονίαν πρὸς κατήχησιν τῶν πληθυσμῶν, καὶ ἡ παραχώρησις τοῦ Συντάγματος ἐν τέλει.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΟΣ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΥ

Ποία ἡ θέσις τῆς Μακεδονίας μετὰ τὸ Σύνταγμα; Ποία ἡ θέσις τῶν Εὐρωπαίων εἰς Μακεδονίαν, μετὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, εἰς τὴν χώραν; Αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια προβληματικὰ ἐρωτήματα τίθενται τώρα μὲ τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἂν καὶ ἀρκετὰ σαφῶς διαγράφεται, διὰ μέσου τῶν γραμμῶν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τῶν νεοτούρκων, τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ ἀντίληψίς των, ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐν τούτοις ἠθελήσαμεν νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν προσπαθοῦντες νὰ φωτίσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πτυχάς του.

Ὁ Ἀλῆ Φερουζᾶ βέης, λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ἐκ τῶν διακεκριμένων Τούρκων ἀξιωματικῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ συμμαθητὴς τοῦ Ἐνδὲρ Βέη, καὶ στενὸς φίλος τοῦ γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας κ. Ι. Δραγούμη, υἱοῦ τοῦ κ. Στεφ. Δραγούμη, εἶνε τέλειος τύπος ἀξιωματικοῦ καὶ ἀνεπτυγμένου ἀνθρώπου. Νεαρώτατος, μόλις εἰκοσαετής, εἶνε Νεότουρκος ἐκ τῶν φανατικωτέρων, κατέχων θέσιν εἰς τὸ Κομιτᾶτον.

Μ' ἐδέχθη φιλοφρονέστατα.

— **Ἐν πρώτοις φίλε μου, ἔχω νὰ σοῦ ἀναγγείλω νέα: Ὁ Ραχμὴ βέης ὁ ἀπεσταλμένος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κομιτάτου εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην Σαῒτ πασσᾶν, διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὰ αἰτήματα τῶν Νεοτούρκων, ἤτοι τὴν πλήρη ἀναγνώρισιν τοῦ Κομιτάτου, τοῦ ὁποίου ὁ Σουλτᾶνος ἀπήτησε τὴν διάλυσιν, καὶ τὴν παράδοσιν εἰς ἡμᾶς τῶν τηλεγράφων καὶ τῶν ταχυδρομείων, εἴχομεν εἰδήσεις ὅτι ἐγένετο δεκτὸς, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τοῦ κομιτάτου καὶ τὴν πλήρη παραχώρησιν πάντων τῶν αἰτημάτων. Ὁ Σουλτᾶνος, ὅστις πρότερον ἠρνεῖτο τὰς παραχωρήσεις ταύτας ἐπείσθη τέλος ὅτι οἱ σκοποί μας εἶνε ἐθνικοὶ ἀφ' ἑνὸς καὶ ὅτι δὲν ἀφορῶσιν εἰς τὸ πρόσωπόν του. Ἀφ' ἑτέρου ἐπίσης ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων κινητηρίων τροχῶν τῆς μηχανῆς τοῦ Κομιτάτου ὁ Ἀχμὲτ Ριζᾶ βέης ἐξόριστος εἰς Παρισίους, φθάνει εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τὴν δοθεῖσαν ἀμνηστείαν.**

ΤΟ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

— Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ μοῦ διαγράψητε, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, πῶς φρονεῖ τὸ κομιτᾶτόν σας ὅτι θ' ἀποβῶσι τὰ πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ μετὰ τὴν νέαν φάσιν τῶν πραγμάτων...

Ὁ Ἀλῆ Φερουζᾶ ἐμειδίασεν:

— *Ἀδημονεῖτε νὰ μάθετε;... Τὰ πράγματα καθ' ἡμᾶς θὰ ἔχουσιν ἁπλουστάτην ἔκβασιν. Ἐννοοῦμεν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐλευθερίας, τὰ φυλετικὰ πάθη ὀφείλουν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς νέας καταστάσεως. Διότι βεβαίως πάντες ἐζήτουν ἐλευθερίαν... ἀφοῦ τὴν ἀπήλαυσαν καὶ θὰ τὴν ἀπολαύσουν καὶ εἰς τὸ μέλλον—σᾶς ἐγγυώμεθα, διότι ἀγρυπνοῦμεν—ποῦ εὑρίσκουν ὅτι δὲν δίδεται πλήρης ἱκανοποίησις τῶν πόθων των;...*

— Βεβαίως... Ἀλλ' ἂν—παρ' ἐλπίδα—ἀναφυῶσι καὶ πάλιν ἔριδες;...

— *Νὰ σᾶς πῶ... Θὰ ἐπεμβαίνῃ τὸ κομιτᾶτον, καὶ θὰ λύῃ εἰρηνικῶς τὰς διαφοράς των, διότι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συμβίωσιν τῶν ἐθνοτήτων. Μ' ἐννοεῖτε;...*

— Σᾶς ἐννοῶ. Ἀλλ' ἂν αἱ ἔριδες δὲν ὑποχωρήσουν καὶ δὲν κατευνασθοῦν διὰ τῆς πειθοῦς;...

— *Αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ποτέ! Ἔχομεν τὴν ἐγγύησιν ὅτι αἱ διάφοροι ἐθνότητες θὰ συμβιώσουν ἀδελφικῶς. Τὰ χθεσινὰ φιλήματα βουλγάρων κι' ἑλλήνων καὶ τούρκων καὶ σέρβων ἀνταρτῶν δὲν σᾶς πείθουν περὶ αὐτοῦ; Ἡ ἐν ἀδελφότητι παρέλασις τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων κατὰ τὰς διαδηλώσεις, δὲν σᾶς φαίνεται ἀρκετὰ πειστικὸν ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν μας;*

—Βεβαίως ζωντανὸν ἐπιχείρημα...Ἀλλὰ τότε τί θὰ γείνουν οἱ ἐνταῦθα Εὐρωπαῖοι διπλωμάται;

— Αὐτοὶ πρέπει νὰ πάρουν τὰς ἀποσκευάς των καὶ νὰ ταξειδεύσουν. Θ' ἀλλάξουν τὸν ἀέρα των καὶ θὰ τοὺς δοθῇ καιρὸς νὰ ἐπιμεληθοῦν καὶ τὰς ὑποθέσεις των, τὰς ὁποίας παρημέλησαν...

— Μὰ ὑποθέτετε, ὅτι θὰ θελήσουν νὰ φύγουν;

— Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω—διότι εἶμαι καὶ κάπως ἀδέξιος εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν διπλωματίαν— τί λόγον ὑπάρξεως θὰ ἔχουν ἐδῶ...Πᾶν ὅ,τι κάμνομεν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν πλήρους ἐλευθερίας, δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ κάμνομεν, διὰ νὰ τοὺς πείσωμεν, ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχομεν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν, ἐγγυωμένην πᾶσαν ἀσφάλειαν, ἀφίνω ὅτι ἕκαστος τῶν πολιτῶν, ἐλεύθερος ἤδη, ἀποτελεῖ καὶ ἕνα φύλακα, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ αὐτὴν τὴν ἔκφρασιν, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλησίον

—Λησμονεῖτε νομίζω κάτι τι...

—Τί πρᾶγμα;

—Ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι εἶνε ἐγκατεστημένοι δυνάμει διεθνῶν πράξεων, εἰς τὴν χώραν σας.... Δὲν νομίζετε ὅτι πρέπει ν' ἀνακληθοῦν ἐπίσης διὰ διεθνῶν πράξεων;... Τοῦτο νομίζω ἐλησμονήσατε...,

— Διόλου! Αὐτὸ ἐννοεῖται οἴκοθεν. Αἱ Δυνάμεις θὰ πεισθῶσι καὶ θ' ἀνακαλέσωσι τοὺς ἀνθρώπους των. Δὲν δύνανται ἄλλως νὰ πράξουν, χωρὶς νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὸ φῶς ὅτι ἐκρύπτετο κάτωθι προσχημάτων... Τὸ Σύνταγμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐμπεδοῦνται, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ. Τὸ κομιτᾶτον ἀγρυπνεῖ ἐπ' αὐτῶν. Αἱ διαφοραὶ θὰ λύωνται δι' ἡμῶν. Τὰ γενικὰ ζητήματα θὰ συζητῶνται εἰς τὴν Βουλὴν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐθνοτήτων. Τίνα λόγον θὰ ἔχει σᾶς παρακαλῶ, ἡ ἐποπτεία τῶν Δυνάμεων;...

—Κανένα βεβαίως... Ἴσως παρατείνουν τὴν ἀμφιβολίαν των περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τὴν... παραμονήν των, εἰς Μακεδονίαν.

—Δὲν θὰ λάβουν ἀφορμὰς ἀμφιβολίας, βεβαιωθῆτε.

Ἡ συνομιλία μας ἐστράφη κατόπιν, ὅλως ἀπροόπτως ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

— Νὰ ἐγνωρίζετε λοιπὸν, πόσον καλὸν μᾶς ἔκαμε τὸ βιβλίον τοῦ βουλευτοῦ σας κ. Δραγούμη!... Ἐννοῶ τὸ φυλλάδιον τῆς ἀγορεύσεώς του περὶ Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλήν σας. Τὸ ἐδιαβάσαμεν καὶ πραγματικῶς ἐπείσθημεν ὅτι ἡ Μακεδονία εἶχε καταντήσει σχεδὸν αὐτόνομος!.. Ἐκεῖ, εἰς τὸ φυλλάδιον αὐτὸ ἀντελήφθημεν τὸν κίνδυνον τῆς Μακεδονίας!... Ὁ κ. Δραγούμης ἀπέδειξεν ὅτι τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο ἦτο σχεδὸν μία αὐτονομία. Εὐτυχῶς τὰ πράγματα ἔλαβον εὐχάριστον τροπήν...

Ὁ Ἀλῆ Φερουζᾶ ἔμεινεν ἀναπολῶν τὸ παρελθόν.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

— Μίαν, κάπως ἀδιάκριτον ἐρώτησιν, μοῦ ἐπιτρέπετε, κύριε;

— Μάλιστα...

— Θὰ ἐπιτρέπεται ἡ προφορικὴ προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐθνικότητος καὶ τῆς θρησκείας τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων:

— Ἡ ἐρώτησίς σας, παρ' ὀλίγον νὰ ἦτο ἀδιάκριτος... Ἐν τούτοις. Σᾶς λέγω: Ναί!... Καθεὶς ἠμπορεῖ ἐδῶ νὰ κινῆται ἐλευθέρως. Μὲ μίαν παρατήρησιν: ὀφείλει νὰ κινῆται ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν νόμων καὶ νὰ μὴ δίδῃ ἀφορμὰς εἰς ἔριδας καὶ ἀντεγκλήσεις, καὶ νὰ μὴ ἐξάπτῃ τὰ φυλετικὰ πάθη. Ἄλλως τοῦτο ἀκριβῶς ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς ἐντοπίους Ἕλληνας δημοσιογράφους, χθὲς, ὁ Ρεφὴκ βέης, εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἀνδρῶν τοῦ κομιτάτου. Δύνασθε—τοὺς εἶπε—νὰ ἐπιμεληθῆτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντά σας, ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι εἴσθε συνταγματικοὶ πολῖται τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Μὴ λησμονῆτε, συγχρόνως, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δημιουργῆτε ἀντεγκλήσεις καὶ ἔριδας μεταξὺ τῶν συμφιλιωθεισῶν ἐθνικοτήτων, καὶ ν' ἀφαιρῆτε, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λίθους ἀπὸ τὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἐστήσαμεν μὲ τόσας θυσίας καὶ κόπους...

Ἐδῶ ἐσταμάτησεν ὁ Ἀλῆ Φερουζᾶ βέη.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΑΝΔΑΝΣΚΗ

— ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΟΡΙΣΤΟΝ

Ἀπὸ προχθὲς παρεπιδημεῖ, ὡς σᾶς ἔγραφα, εἰς Θεσσαλονίκην ὁ περίφημος Βούλγαρος κομιτατζῆς Σανδάσκη μετὰ τοῦ ἐμπίστου ὑπαρχηγοῦ του Πανίτσα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέτυχεν, ὡς γνωστὸν, τὸν φόνον τοῦ Σαράφωφ, διότι οὗτος ἤρχετο εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, ἀπέφευγε πᾶσαν τοιαύτην συνεννόησιν ἔχων τὸ δόγμα «Ἡ Μακεδονία» διὰ τοὺς Μακεδόνας». Κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ Πανίτσα τοῦ Ντελιράδεφ, Βουλγάρου δημοσιογράφου ἀσπαζομένου τὰς ἀρχάς του, καὶ τοῦ Οἰκονόμωφ, ἐμπίστου ἀκολούθου του παρὰ τοῦ κομιτατζῆ τούτου, μὲ τὸν ὁποῖον πολλάκις ἠσχολήθη ἡ «Πατρὶς» καὶ ἐν γένει ὁ Τύπος διὰ τὰ συνεχῆ κατορθώματά του καὶ τὴν ἀπαράμιλλον δραστηριότητα καὶ ἐπιμονὴν δράσεώς του, ἀφειδῆ εἰς κηρύγματα, ἀλλὰ καὶ βιαιότητας, ἐζήτησα μίαν συνέντευξιν. Ὁ Σανδάσκη ἠρνήθη κατ' ἀρχάς. Σήμερον ὅμως τὴν πρωΐαν μ' ἐδέχθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ

Εὐθὺς ὡς ἡ θύρα ἠνοίχθη, κατόπιν βαρείας ἀπηχήσεως ἑνὸς «ἀντρέ»! εὑρέθην εἰς τὸν κοιτῶνά του. Σκυμμένος, ἐπάνω εἰς μίαν δέσμην χαρτιῶν, ἔγραφεν ὁ Πανίτσας, ἄνθρωπος μετρίου ἀναστήματος, μὲ εὐγενῆ χαρακτηριστικὰ, μὲ γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μαλλιὰ ξανθὰ δακτυλιδωτά. Ὕψωσε τὴν κεφαλήν του, διακόψας πρὸς στιγμὴν τὴν ἐργασίαν του καὶ μὲ ἠτένισε δι' ἀγαθοτάτου βλέμματος. Ἂν τὸν συνήντων αἴφνης εἰς τὸν δρόμον θὰ ἐπίστευα ὅτι διαβάζει τὴν Ἁγίαν Γραφὴν, ὅτι πηγαίνει νὰ κάμῃ τὴν...προσευχήν του. Τόσον φαίνεται ἀγαθός. Ἐν τούτοις αὐτὸς ἐφόνευσε τὸν περιβόητον Σαράφωφ. Σημειώσατε δὲ ὅτι ὁ θεῖός του—Πανίτσας ἐπίσης—θεῖός του ἐκ πατρὸς, εἶνε ὁ φονεὺς τοῦ πολλοῦ Σταμπούλωφ. Κατάγεται ἀπὸ τὴν παραδουνάβιον Ράγωβαν τῆς Βουλγαρίας.

— Ὁ κ. Σανδάσκη παρακαλῶ;...

Ὁ Πανίτσας σηκώνεται καὶ διὰ νεύματος μοῦ δεικνύει τὸν ἀρχηγόν του, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου καπνίζων. Εἶδα, ἔτσι, τὴν μορφήν του, ἀνάμεσα ἀπὸ καπνούς. Ἰδού τον. Ἡλιοκαής, μὲ μεγάλα χαρακτηριστικὰ καὶ ὀξέα. Τὸ βλέμμα του ἔχει πολλὴν ἐσωτερικότητα καὶ εἶνε αἰνιγματῶδες. Ὑψηλὸς, μὲ μέτωπον εὐρὺ, μύστακα κομμένον κατὰ τὰ ἄκρα, ὑπὲρ χείλη συνεσφιγμένα καὶ ἀπολήγοντα εἰς μίαν κλίσιν, εἰς ἄκρον χαρακτηριστικὰ, πρὸς τὴν σιαγόνα, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύεται πυκνὴ γενειάς, ἡ ὁποία μοῦ ἐνθυμίζει κατ' ἀντίθεσιν, τὴν...ἀποψίλωσιν τῶν Ἑλληνικῶν δασῶν. Δὲν χειρονομεῖ. Φαίνεται ἄνθρωπος γροθιᾶς καὶ θελήσεως, εὐρύστερνος, μακρόχειρ καὶ βαρὺς ἐν γένει. Ἡ φωνή του βραχνὴ καὶ βαθεῖα, νομίζεις ὅτι ἀκούεται ἀπὸ κάπου βαθειά...

— Ὁ κ. Σανδάνσκη;...

Ἑλληνικά, κουκούτσι. Γαλλικὰ ἐπίσης. Μένει ἡ διεθνὴς γλῶσσα τῶν νευμάτων. Μοῦ νεύει νὰ καθίσω.

ΠΕΡΕΜΒΑΣΙΣ ΔΙΕΡΜΗΝΕΩΣ

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ζωή. Ἐσυλλογίσθην ὅτι εἶνε μὲν εὔκολον πολλάκις ὀλίγα νεύματα νὰ κυριεύσουν τὴν τρυφερὰν καρδίαν καμμιᾶς νεαρᾶς ὑπάρξεως, ἀλλὰ τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ Σανδάνσκη εἶνε ἀδύνατον ἐντελῶς. Μόνον πολιτικὴν συνέντευξιν δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ κανεὶς διὰ νευμάτων. Ἐμεσολάβησε λοιπὸν διερμηνεύς, πρόσφυξ ἐκ Βάρνης, μένων εἰς Θεσσαλονίκην.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ διερμηνεὺς μεταφράζει ἐγὼ ρίπτω τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸν Σανδάνσκη. Ἀσυγκίνητος καθ' ὁλοκληρίαν, ἂν καὶ κάμνει καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον δι' ἐμέ... Ἀλλὰ μὲ τρόπον Ὀλύμπιον, νὰ ἐννοούμεθα.

Η ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ ΤΑΧΥΤΗΣ

Παραλείπω τὸν διερμηνέα, συντομίας χάριν.

— Εἶμαι εὐτυχὴς κ. Σανδάνσκη ποῦ συναντῶ ἕνα πατριώτην τοῦ ἀναστήματός σας ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκεν ἀφορμὴν ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τ' ὄνομά του, πάντοτε εὐφήμως. Ἤθελα νὰ ἔχω κατὰ συνέπειαν τὴν γνώμην σας, ἐπὶ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς, τὴν ἐντύπωσιν ποῦ σᾶς ἐπροξένησε καὶ τὰς σκέψεις σας ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἠσκήσατε ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν διαμερισμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ ἡ θέσις αὐτὴ ἀπέναντι τῶν πληθυσμῶν ἐκείνων ἐπιτρέψατε νὰ συμπεράνω ὅτι σᾶς ἐπιβάλλει νὰ μᾶς ἀνακοινώσητε τὰς ἰδέας σας..

Ὁ Σανδάνσκη κατεβίβασε τὰς πυκνὰς ὀφρῦς κι' ἐφάνη σκεπτόμενος. Ἔπειτα ἀπήντησε βραδέως λέξιν πρὸς λέξιν σὰν νὰ ἐδάγκωνε κάθε συλλαβήν:

— Αὐτὸ τὸ ὁποῖον συνέβη εἶνε βέβαια ὅ,τι ἐπεδιώξαμεν κατὰ προσέγγισιν. Ὁ ἰδεικός μας ἀγὼν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ καθεὶς τὴν ἐλευθερίαν του. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐδόθη τὸ Σύνταγμα ὄχι μόνον ἐδῶ ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μέχρι τῶν συνόρων, ἐγὼ τοὐλάχιστον θὰ προσπαθήσω νὰ ὑποδείξω ὅτι πρέπει νὰ ἑνωθῶμεν διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ὅ,τι μᾶς ἔδωσαν. Αὐτὰ σκέπτομαι ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐπηκολούθησε σιγή. Ὁ Σανδάνσκη ἐφαίνετο μελαγχολῶν.

— Ἑλλὰς, ἐπανέλαβε μετ' ὀλίγον, Σερβία, Βουλγαρία, τὰ κράτη αὐτὰ ἐδημιούργησαν μίαν κατάστασιν ἀνυπόφορον εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἐγὼ καὶ οἱ ὀπαδοί μου ἀνέκαθεν ἀντεπράττομεν. Νομίζω ὅτι ἐπολιτεύθην εἰλικρινῶς ὅταν ἐκήρυσσον ὅτι ἡ Μακεδονία εἶνε διὰ τοὺς Μακεδόνας. Τώρα ἐδόθη τὸ Σύνταγμα... Δὲν ἠμπορῶ νὰ παραπονεθῶ ὅτι δὲν εἶνε μία λύσις καὶ αὐτή...

Αὐτὴ πλησιάζει τὰς ἀρχάς μου. Ὅλας ἐκείνας τὰς ὁποίας τὰ Κράτη τοῦ Αἵμου ἐπεδίωκαν τὰς ἀποδοκιμάζω καὶ εἰργάσθην ἐναντίον των πάντοτε... Πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐλευθερία ποῦ ἐδόθη πρέπει νὰ μονιμοποιηθῇ. Αἱ σκέψεις αὐταὶ μὲ πείθουν νὰ εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἀδελφώσεως τῶν ἐθνοτήτων, ἐνῷ ἠμποροῦσα, ἂν ὄχι ἀπὸ τίποτε ἄλλο ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν κεκτημένην ταχύτητα τὴν ὁποίαν εἶχον ἀπὸ τὰς ἐνεργείας μου, νὰ ἐξακολουθῶ ἐμμένων εἰς τὰς ἀρχάς μου. Ἐν τούτοις τὸ συμφέρον μας εἶνε ἡ ἀδελφοποίησις πρὸς τὸ παρόν...

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΟΡΙΣΤΟΝ

— Λοιπόν; ἐξακολουθῶ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Σανδάνσκη. Λέγετε πρὸς τὸ παρόν; Τί σκέπτεσθε λοιπὸν διὰ τὸ μέλλον;

Μὲ ἠτένισε μὲ ἀθυμίαν.

— Δὲν σκέπτομαι τίποτε !... Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς 'πῶ τίποτε περισσότερον. Ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται ἐκλογαί, ἐφ' ὅσον τὸ Σύνταγμα δὲν συζητῆται, ἐφ' ὅσον τὸ πρόγραμμα τοῦ κομιτάτου, τῆς προόδου καὶ τῆς ἑνώσεως, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπακριβῶς, δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τίποτε διὰ τὸ μέλλον. Ἂς γίνουν πάντα ταῦτα, ἂς μονιμοποιηθῇ τὸ καθεστὼς, τὸ ὁποῖον ὀνειρεύθησαν οἱ Νεότουρκοι καὶ τότε θὰ ἴδωμεν, ἐὰν αὐτὸ εἶνε σύμφωνον μὲ τὰ ἰδανικά μας, ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Πάντως σήμερον εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐθνοτήτων, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀνατεθείσης ἐλευθερίας. Ἀργότερον βλέπομεν...

Μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι (τὸ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ μοῦ σπάσῃ) καὶ μοῦ ὑπέδειξεν, ὅτι δὲν εἶχε τίποτε περισσότερον νὰ προσθέσῃ.

Ὁ Πιανίτσας μὲ χαιρετᾷ ὑποκλινέστατα καὶ καθὼς κλείω τὴν θύραν, φεύγων, βλέπω τοὺς δύο ἄνδρας κύπτοντας ἐπὶ τῆς δέσμης τῶν χαρτιῶν των καὶ ἀνταλλάσσοντας φράσεις εἰς χαμηλὴν φωνήν...

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Ἂς ἀποβάλουν κάθε φόβον οἱ διστάζοντες νὰ πιστεύουν ὅτι τὸ ἀποδοθὲν εἰς τὸν τουρκικὸν λαὸν σύνταγμα δὲν θὰ ὑποστῇ τὴν τύχην, ποῦ ὑπέστη καὶ τὸ προγενέστερον. Τὴν φορὰν αὐτὴν οἱ νεότουρκοι ἀγρυπνοῦν ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν ἡσύχασαν οὔτε λεπτὸν ἀφοῦ ἔλαβαν ὑπ' ὄψει τὰς ἀντιδράσεις τῶν παλαιοτούρκων, τὴν παλινβουλίαν πολιτικὴν τοῦ πρώην αὐτοκράτορος καὶ νῦν συνταγματικοῦ μονάρχου των, καὶ τὰς δολοπλοκίας τῆς διπλωματίας, ὑπῆρξεν ἀρκετὰ γενναία. Τὸ νεοτουρκικὸν κομιτᾶτον δὲν θέλει ἀναπαυθῇ. Κατὰ τὸ φαινόμενον οἱ ὁρατοὶ νεότουρκοι προπαγανδισταὶ—διότι ὑπάρχουν καὶ ἀόρατοι ἀποτελοῦντες τὸ ἐκτάκτου ὀργανώσεως κέντρον, ἄγνωστον ποῦ ἑδρεῦον καὶ ἀπὸ τίνας ἀποτελούμενον—ἐργάζονται πάσει δυνάμει διὰ τὴν κατεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς ὁδοῦ καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν λεπτομερειῶν τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' οἱ ἀόρατοι, καθὼς καὶ ἡ κεφαλή, θὰ ἐξακολουθήσουν τὸ προπαγανδιστικὸν ἔργον των ἄγρυπνοι ἐπὶ μίαν ἀκόμη δεκαετίαν, ὡς πληροφοροῦμαι παρὰ στενοτάτων φίλων τῆς προπαγάνδας. Καὶ δὲν θὰ παύσουν ἄλλως αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐνέργειαι νὰ γίνωνται, ὡς καὶ πρὶν παραχωρηθῇ τὸ Σύνταγμα, πρὶν τὸ κομιτᾶτον ἴδῃ τὴν πλήρη καὶ ριζικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνταγματικοῦ βίου ἐν Τουρκίᾳ.

Εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐμμένουν, ἐπικαλούμενοι τὴν προσοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἔννοιαν ἀποδίδουν ὑψίστην σημασίαν, οὐχὶ ἀδίκως. Θὰ ἴδω, ἀσφαλῶς, τινὰς τῶν κορυφαίων, ἐνταῦθα, νεοτούρκων καὶ ὑποθέτω ὅτι ἡ «Πατρὶς» θὰ θελήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς γνώμας των, ἐν λεπτομερείαις κι' ἐν ἐκτάσει. Εἶνε τὸ μόνον σήμερον ζωντανὸν στοιχεῖον κι' ἐγγυᾶται ἀφομοιῶνον, εἰς τὰς ἰδέας του καὶ τὰς ἀρχάς, τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς Τουρκίας, ὅτι θέλει κατορθώσει ἀπὸ τὴν ἑτοιμοθάνατον καὶ γραῖαν αὐτοκρατορίαν, νὰ κάμῃ ὥστε νὰ πηδήσῃ ἕνα συνταγματικὸν Κράτος λαμπρὸν καὶ φιλοπρόοδον, μ' ἕνα σφυγμὸν ζωῆς ἐφήβου.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ

ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ ΝΑΖΗΜ-ΜΠΕΗ ΚΑΙ ΕΝΒΕΡ-ΜΠΕΗ

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΒΟΥΝΣΕΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Εὐχαρίστως παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς συναδέλφου «Ἀκροπόλεως» τὰ κατωτέρω ἀφορῶντα τὰ προχθὲς ἐν Ἀϊδελβέργῃ τελεσθέντα ἀποκαλυπτήρια τοῦ Γερμανοῦ Χημικοῦ Βοῦνσεν:

Προχθὲς ἐτελέσθησαν ἐν Ἀϊδελβέργῃ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ χημικοῦ Βοῦνσεν τοῦ θανόντος κατ' Αὔγουστον τοῦ ἔτους 1899. Τὸ φῶς, ὅπερ ἡ μεγαλοφυΐα του διέχυσε φωτίζει τὸν κόσμον ὁλόκληρον δι' ἀπειρίας μαθητῶν ἀποστόλων τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀγαθοεργίας. Ὁ Βοῦνσεν ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν μαθητῶν του ἑκατοντάδα ὅλην καθηγητῶν Πανεπιστημίων. Κατὰ τὸν θάνατόν του ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Κ. Δαμβέργης εἶχε κάμει ἐπιμνημόσυνον διάλεξιν εἰς τὸν σύλλογον «Παρνασσὸν» πρὸς τιμὴν τοῦ κορυφαίου Γερμανοῦ φυσιοδίφου. Ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀϊδελβέργης, εἶχε τότε ἀπευθύνει θερμοτάτην εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς τὸν καθηγητὴν κ. Δαμβέργην, τοῦ ἔπεμψε δὲ καὶ φωτογραφίαν παριστάνουσαν τὸν Βοῦνσεν ὅταν τὸ πρῶτον εἶχε γίνει καθηγητής. Πρὸς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν κ. Δαμβέργην ἐστάλη τώρα ἐκτὸς τῆς τυπικῆς προσκλήσεως καὶ ἰδιαιτέρα ὑπὸ τῆς διοργανωτικῆς τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἐπιτροπῆς.

Μὴ δυνάμενος νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως ὡς ἐπεθύμει διακαῶς ἔπεμψε χθὲς κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

«Ἀπὸ τῶν προπόδων τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ ὑγρῶν ὀφθαλμῶν ἐκδηλοῦται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ παρὰ τὴν παγκόσμιον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν εὐγενῆ μορφὴν τοῦ ἀποκαλυπτομένου σήμερον ἀνδριάντος τοῦ μεγαλοφυοῦς χημικοῦ Ροβέρτου Βοῦνσεν.

Μετ' ἀρρήτου συγκινήσεως καταθέτω καὶ ἐγὼ ὁ μαθητής του εὐλαβῆ χαιρετισμὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐγέννησε τοὺς παλαιοτάτους σοφούς, ἰδιαζόντως δὲ τιμᾷ τοὺς διαδόχους των, ὧν περικλεὲς ὑπόδειγμα εἶνε ὁ σήμερον παγκοσμίως τιμώμενος μέγας ἐρευνητὴς καὶ ἀπαράμιλλος χημικὸς τῆς Ἀϊδελβέργης».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλῶ τῇ ἀξιοτίμῳ πελατείᾳ μου, ὅτι ἀνακαινίζων προσεχῶς τὸ κατάστημά μου ἐκποιῶ ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα μὲ ἔκπτωσιν 30 ο)ο ἤτοι κατμήρια τῶν δρ. 15 μόνον 10.50 ὁ πῆχυς, τῶν δρ. 12 μόνον 8.40, τῶν δρ. 10 δρ. 7 καὶ τῶν δρ. 8 μόνον 5.60 τὸν πῆχυν. Ἐπίσης λινὰ καὶ φανέλλες εἰς τιμὰς πολὺ μικροτέρας τῆς πραγματικῆς ἀξίας.

Ἐκποιῶ προσέτι ἅπαντα τὰ ἔπιπλα καὶ σκελετὰ ἕνεκα νέας ἐγκαταστάσεως τοιούτων.

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4, οἰκία στρατηγοῦ Σμολένσκη.

Γεώργιος Μπαλάσκας

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ „ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ"

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9 π.μ. Διὰ Λουτρακίου, Ἰτέαν Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα Ζαβέρδαν καὶ Λευκάδα.

Ἐπάνοδος εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων Παρασκευὴν 2 μ.μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 π.μ. Διὰ Λουτρακίου [illegible] Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν καὶ Καρβασαρᾶν.

Ἐπάνοδος εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων Τρίτην 2 μ. μ.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΟΣ [247]—2077 · ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 · ΔΕΥΤΕΡΑ, 21 Ἰουλίου 1908

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9	....	
Ἑξάμηνος	» 16	*Χρυσᾶ φράγκα*	20
Ἐτησίως	» 30	*Χρυσᾶ φράγκα*	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος ἐξ 121 τοὐλάχιστον σελ. μεγάλου 4ου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ**

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος........ *λεπτὰ 20*
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος........ *λεπτὰ 50*

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ]

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Ὁ θρίαμβος τῶν Νεοτούρκων εἶνε πλήρης οὔτε δ' ἦτο δυνατὸν νὰ γένηται ἄλλως, διότι, ὡς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, Νεότουρκοι εἰσὶ πάντες, διότι πάντες, ἐξαιρέσει τῶν ξένα δουλευόντων συμφέροντα καὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἀδιστάκτως πιστεύουσιν, ὅτι ἡ διάπλασις Νέας Τουρκίας ἀποτελεῖ τὴν μόνην λύσιν, τὴν μόνην διαρρύθμισιν, τὴν μόνην δυνατὴν διακανόνισιν τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος. Ὅτι τοιαύτην εἶχον καὶ ἔχουσι γνώμην οἱ γηγενεῖς τῆς Αὐτοκρατορίας πληθυσμοί, γνώμην, ἧς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐκδήλωσιν διημφισβήτουν μέχρις ἐπ' ἐσχάτων οἱ ἀγνῶτες καὶ οἱ πώρωσιν πάσχοντες, μαρτυροῦσι τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ πανταχοῦ τῆς Τουρκίας ἐκτυλισσόμενα ἐκπληκτικὰ συμβάματα, ἅτινα, μίαν καὶ ἑνιαίαν παρουσιάζοντα τὴν ἀνατολικὴν ψυχήν, συνοψίζονται εἰς μίαν μεγάλην, ἔντονον ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας τῆς Νέας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀνατολῆς. «Ἡ Ἀνατολὴ εἰς τὴν Ἀνατολὴν» βοῶσι τὰ συνωθούμενα ἐν ἀπαραμίλλῳ ἐνθουσιασμῷ πλήθη, οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ἀλβανοί, ἀδελφωμένοι, τῶν ἐπηλύδων καὶ ξένων ζητοῦσι τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ χωρῶν ἐφ' ὧν οὐδ' ἴχνος δικαιώματος ἔχουσιν οὗτοι. Καὶ ὁ Σουλτᾶνος, ἀντάξιος μέχρις ὥρας ἐπιδεικνύμενος τῶν πανανατολικῶν ἐκδηλώσεων καὶ διαδηλώσεων, προσφωνεῖ τὰ πλήθη καὶ κηρύσσει, ὅτι τὸ Σύνταγμα θὰ παραμείνῃ ἐσαεί, ἡ ἀπροσμάχητος καὶ σεβαστὴ τῶν ἰσοπολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἡ ἀκρόπολις. Καὶ οὕτω Σουλτᾶνος, στρατός, λαός, πάντες, ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκείας, συνεργάζονται καὶ συμπράττουσι πρὸς ἐμπέδωσιν τοῦ συνταγματικοῦ βίου, πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἐκείνων, οἵτινες ἐγένοντο οἱ δήμιοι καὶ οἱ ἀπαίσιοι βασανισταὶ ἑνὸς εὐφυοῦς Σουλτάνου καὶ μιᾶς ἀπαραμίλλου χώρας.

Ἐν τῇ προηγουμένῃ ἡμῶν Ἀνατολικῇ ἐπιθεωρήσει ἐγράψαμεν, ὅτι οἱ Νεότουρκοι δὲν θ' ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν τοῦ Συντάγματος ἀνακήρυξιν καὶ ὅτι θ' ἀπαιτήσωσι τὴν παροχὴν ἐγγυήσεων περὶ τῆς ἀπαρεγκλίτου τηρήσεως αὐτοῦ. Ἐγράφομεν ὅτι, ἐὰν δὲν ἀπονεμηθῇ ἀμέσως *γενικὴ ἀμνηστεία* καὶ ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῶσι τοῦ τε Γιλδὶζ καὶ τοῦ ὑπουργείου ἐκεῖνοι, οἵτινες καὶ ἐργάται ἀπαίσιοι καὶ νεκροθάπται τῆς Τουρκίας ἐγένοντο, οἱ Νεότουρκοι δὲν θὰ θεωρήσωσι λήξαντα τὸν ἀγῶνα αὐτῶν. Διότι Σύνταγμα ἄνευ *γενικῆς ἀμνηστείας*, Σύνταγμα ἄνευ ἐκδιώξεως τῶν ἀπαισίας μνήμης ἐργατῶν τῆς αὐταρχικωτέρας Ἀπολυταρχίας, δὲν δύναται οὔτε νὰ νοηθῇ οὔτε νὰ ὑπάρξῃ. Η. Α. Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος, κατανοήσας τὴν ἀλήθειαν ταύτην, σεβόμενος τὴν θέλησιν τῆς χώρας, ἐν μιᾷ φωνῇ τὸ δίκαιον, τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ πρέπον ἀξιούσης, ἐξεδίωξε τοῦ ὑπουργείου τοὺς ὑπὸ πᾶσαν ἔννοιαν τῆς λέξεως ἀχρείους καὶ ἤρξατο ἀπομακρύνων ἐκ τοῦ Γιλδὶζ τοὺς διαφόρους Ἰτζέτηδες, Μελχαμέδες, ὡς θὰ ἀπομακρύνῃ καὶ ἄλλους, προγραφέντας ὑπὸ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου. Τὰ ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐπισυμβαίνοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τελευταίως ἐκτυλιχθέντα γεγονότα, αἱ παρὰ παρακατασκόπων γενόμεναι ἀποκαλύψεις, ἃς ἄφοβοι καὶ ἀτάρβητοι ἤκουσαν καὶ εἶδον οἱ Νεότουρκοι, καὶ ἡ φωνὴ ὁλοκλήρου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διαμαρτυρομένης, ὑπέδειξαν καὶ ὑπεδήλωσαν ἐκείνους, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι θέσιν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, ἐκείνους οἵτινες οἰκτρὸν θ' ἀποθάνωσι θάνατον, ἐὰν δὲν τραπῶσι τὴν εἰς τὴν ξένην ἢ εἰς τὴν ἐξορίαν, ἐπὶ διαπράξει ἐγκλημάτων κοινοῦ δικαίου, ἄγουσαν. Ἡ καταδίωξις τοῦ Ἰτζετ πασᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καταζητουμένου ὑπὸ τοῦ δικαίως μαινομένου πλήθους, ἡ ἐν Πειραιεῖ πολιορκία τοῦ Ἰταλικοῦ «Βοσνία», οὗ ἐπέβαινεν ὁ Σελὴμ Μελχαμέ, ὁ ἀπαίσιος ὑπουργὸς τῶν Δασῶν καὶ τῶν Μεταλλείων καὶ ἡ σύλληψις ἐν Ἀθήναις κατασκόπων, χάριν τῆς δημοσίας τάξεως, ἣν θὰ διετάρασσον οἱ ἐνταῦθα Νεότουρκοι, φονεύοντες δίκην κυνῶν αὐτούς, πάντα ταῦτα μαρτυροῦσιν, ὅτι σοβαραὶ θὰ ἐπιφανῶσι περιπλοκαί, ἐὰν οἱ ἀπαρτίσαντες τὴν φοβερὰν Καμαρίλλαν δὲν ἐκδιωχθῶσιν.

Ὁ Σουλτᾶνος, ὃν περισσὴ διακρίνει ὀξύτης, δὲν θὰ παρίδῃ βεβαίως τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκαθάρσεως τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν κλάδων τοῦ Γιλδὶζ καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης διὰ τῆς ἐκδιώξεως τῶν μιαρῶν ἐργατῶν τῶν εἰσκομισάντων τὸ ἄγος, ὃ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἐλυμαίνετο τὴν Τουρκίαν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἐκ τηλεγραφημάτων καὶ ἀνταποκρίσεων μανθάνομεν, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐλευθερωταὶ εἰσὶ κατάπληκτοι ἐπὶ τῷ μεγάλῳ γεγονότι τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος καὶ μαίνονται κυριολεκτικῶς, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος πλήσσονται τὰ βουλγαρικὰ δίκαια καὶ δικαιώματα καὶ ὅτι ὑπονομεύεται αὐτῆς τῆς Ἐξαρχίας ἡ ὕπαρξις. Καὶ μαίνονται αὐτοὶ οἱ ἐλευθερωταί, αὐτοὶ οἱ καὶ ἡρωεσοὶ μάρτυρες τοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ πρὸ τοῦ Χρυσοῦ Μόσχου ὑποκλινομένου Τύπου τῆς Ἑσπερίας, διότι, ἀπελεύθεροι ὄντες, εἰσὶν ὀνελεύθεροι, διότι οὐδέποτε εἰργάσθησαν ἢ ἔθυσάν ποτε πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἐλευθερίας, διότι ὡς Κωμῳδοὶ μετὰ τῶν Σλαύων πάντων τοῦ Εὐαγγελίου ἐγένοντο, κατὰ τὴν ἀθάνατον ἔκφρασιν τοῦ Ρεϊνάχ, οὕτω καὶ πλαστογράφοι, στραγγαλισταί, δήμιοι τῆς Ἐλευθερίας ἠθέλησαν νὰ γένωνται. Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος προυκάλεσε τἀποκαλυπτήρια τῶν διαφόρων ἐλευθερωτῶν καὶ ἐπαισχύντων σταυροφόρων, ἤδη δέ, τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας ἀπανταχοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας κηρυχθείσης καὶ τῶν Τούρκων, τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ἀλβανῶν ἀποφασισάντων τὴν ἐν συνταγματικῇ ἐξελίξει ἐνίσχυσιν καὶ διοργάνωσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ Οἰκοδομήματος, οἱ ποικίλοι Ἐλευθερωταὶ ποικίλα μηχανῶνται, ἵνα ματαιώσωσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, ἵνα ἀνακινήσωσιν ὑπὸ ἄλλην μορφὴν τὸ Μακεδονικὸν Ζήτημα, ὅπερ δὲν ὑπάρχει οὔτε ὑφίσταται, ἀφ' ἧς τὸ ὅλον Ἀνατολικὸν Ζήτημα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς λύσεως εἰσῆλθε διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος. Καὶ εἷς Κομιτατζῆς, ὁ βρωμερὸς Σανδάσκυ, κηρύττει δημοκρατικὰ ἐν Σέρραις δόγματα, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ διαφορὰς πολιτειακῶν βλέψεων, ἐλπίζων, ὅτι οὕτω θἀποπλανήσῃ ἢ καὶ θὰ προσελκύσῃ τοὺς ἁπλοϊκούς.

Καὶ οἱ Βούλγαροι ὅλοι τῆς Μακεδονίας, οἱ ἀποτελοῦντες ἀστειοτάτην ἀγροτῶν καὶ ἐπηλύδων σταγόνα ἔν τε τῷ συνόλῳ τοῦ Ἑλληναλβανοτουρκικοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, Ἀλβανικαῖς, Τουρκικαῖς ἐθνολογικαῖς ὁμάσι κατὰ μέρος, ἐὰν ἠσπάζοντο τὰ δόγματα τοῦ Κομιτατζῆ Σανδάσκυ, βεβαίως τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα δὲν θ' ἀναβιώσῃ, διότι οἱ Βούλγαροι τοιαῦτα τολμῶντες θὰ κατασυνετρίβοντο μέχρις ἑνός.

Ὁπωσδήποτε ὅμως Τοῦρκοι, Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες ἔχομεν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ μὴ παρίδωμεν τὰς διαγραφομένας καὶ διαφαινομένας νέας σλαυϊκὰς πλεκτάνας καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἀπαράβατον καὶ ἀπρόσκοπτον τοῦ Συντάγματος ἐφαρμογήν, μὴ ἐπηρεαζόμενοι οὐδὲ προσέχοντες, ἀλλὰ καὶ ἀποτρέποντες τοὺς περὶ ἡμᾶς τεινομένους νέους δηλητηριώδεις πλοκάμους. Προσέξωμεν ἄρα καὶ ἀμυνθῶμεν ἀτάρβητοι καὶ ἀπτόητοι τῆς Νέας Τουρκίας, τῆς Ἀνατολῆς.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ εἰδικοῦ ἡμῶν ἀπεσταλμένου, σχόντος συνέντευξιν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀπεκάλυψεν αὖθις, ὅτι ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' οὔτε συνῆλθεν οὔτε θὰ συνέλθῃ ποτὲ καὶ ὅτι κατέχει τὸν Θρόνον τῶν Φωτίων, τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῆς πλειάδος ἐκείνης τῶν ὑπερόχων ἡμῶν Ἱεραρχῶν ἐπὶ ζημίᾳ καὶ ὀλέθρῳ τοῦ Γένους τῶν Γραικῶν, οὗ ἐτάχθη φρουρὸς καὶ πρόμαχος. Ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' πάντοτε ἀντιτίθεται εἰς τοῦ Γένους τὴν θέλησιν, πάντοτε ἀντιδρᾷ κατὰ εὐγενῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων, πάντοτε, μὴ ἀνερχόμενος τοῦ κοινοῦ καὶ στενοῦ ἐπιπέδου, ἐνῷ ἐβίωσε, βιοῖ καὶ θὰ βιώσῃ, ἀπεργάζεται συμφορὰς καὶ καταστροφάς. Ἐπιφαίνεται τὸ Σχίσμα, δι' οὗ ἐσώθη ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη καὶ δι' οὗ κατεστάλη, περιωρίσθη ἡ Σλαυϊκὴ προέλασις. Ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' κηρύσσεται κατὰ τοῦ Σχίσματος, παρὰ τὴν γνώμην τῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῶν λογάδων τοῦ Γένους. Ἐπιφαίνονται διαφοραὶ πρὸς Σλαύους ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

Ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' κηρύσσεται ὑπὲρ τῶν Σλαύων. Ἐπιφαίνεται τὸ ζήτημα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνοτήτων (!;). Ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' συντάσσει τὸ γνωστὸν ὑπόμνημα καὶ ἐξεργάζεται τὴν κατάτμησιν τοῦ Βασιλείου τῶν Γραικῶν Γένους. Οἱ Ρουμᾶνοι ζητοῦσι τὴν δημιουργίαν κοινοτήτων ρουμανικῶν παρὰ ταῖς μητροπόλεσιν. Ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' δημιουργεῖ κοινότητα ἑ λ λ η ν ι κ ὴ ν ἐν Σκοπίοις, δημιουργεῖ τοὐτ' ἔστι προηγούμενον, ὅπερ ἀποβαίνει τὸ μέγα τῶν Ρουμάνων ἐπιχείρημα. Ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲν ὑπεραμύνεται τοῦ πρώην καθεστῶτος, ἀλλὰ δείκνυται εὔνους εἰς μεταβολὴν αὐτοῦ. Ἐν Κύπρῳ ἀναμιγνύεται κατὰ τρόπον ἥκιστα εὐπρεπῆ καὶ κ α ν ο ν ι κ ό ν, προκαλῶν διενέξεις καὶ διαφοράς, αἵτινες εὐτυχῶς ἀποτρέπονται χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Κινδυνεύει ἡ Μακεδονία, ἀπειλεῖται ἡ Θράκη, πλήττονται αἱ προνομίαι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐχθροὶ τὰ πάντα περὶ ἡμᾶς μηχανῶνται, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης δὲν συγκινεῖται, περὶ πολλὰ καὶ τὴν ἐν τῷ Θρόνῳ διατήρησιν αὐτοῦ μεριμνῶν καὶ τυρβάζων. Ἀνακηρύσσεται τὸ Σύνταγμα, ὁ μυριόστομος ἡ φωνὴ τοῦ Γένους χαιρετίζει, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης, διαφωνῶν πρὸς τὸ Γένος, ἀντιδρῶν, ἐκφράζων ἀμφιβολίας καὶ ποιούμενος ὑπαινιγμούς, προσπαθεῖ νὰ ἐμβάλῃ, νὰ ἐμφυσήσῃ τὴν δυσπιστίαν καὶ ὁμιλεῖ περὶ συγχωνεύσεως ἐθνοτήτων.

Καὶ ὁμιλεῖ περὶ συγχωνεύσεως ἐθνοτήτων, καθ' ἣν ὥραν, τόσων αἰώνων παρελθόντων ἄνευ συγχωνεύσεως ἐθνοτήτων, διανοίγεται νέον Καθεστώς, νέος πολιτικὸς βίος, κατοχυρῶν τὰ δίκαια τῶν γηγενῶν, ἀσφαλίζων τὴν ἀκεραιότητα τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἀποκαλύπτων νέους ὁρίζοντας δράσεως καὶ ἐνεργείας, ὑποδεικνύων ὁποία δέον νὰ ᾖ ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ Γένους. Καὶ καθ' ἣν ὥραν τὸ νέον Καθεστὼς σῴζει τὴν Μακεδονίαν, σῴζει τὴν Θράκην, σῴζει τὴν Ἤπειρον, σῴζει τὴν Ἀλβανίαν, σῴζει τὴν Τουρκίαν, σῴζει τὴν Ἀνατολὴν πᾶσαν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξανίσταται κατὰ τοῦ νέου Καθεστῶτος, ὑποδηλῶν φόβους καὶ κινδύνους, λησμονῶν τὸν σλαυϊκὸν κίνδυνον, φοβούμενος μὴ ἡ Οἰκουμενικότης αὐτοῦ πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ὁποίας τὰ πάντα θυσιάζει, ὑποστῇ ἔκπτωσιν διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως ἴσως πάντων τῶν Σλαύων, οἵτινες ἄσπονδοι ἐκηρύχθησαν ἐχθροὶ τῆς Νέας Τουρκίας. Βεβαίως Πατριαρχικὴ μεταβολὴ ἥκιστα συμβιβάζεται πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἥτις ἐπιβάλλει, ὅπως ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος οὐδ' ἐπὶ ἡμέραν παραμείνῃ ἐν χηρείᾳ, ἀλλὰ πάντως ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὀφείλει ν' ἀποσυρθῇ τῆς οἰακυβερνήσεως τοῦ σκάφους τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐὰν ἐξακολουθῇ διαφωνῶν πρὸς τὸ Γένος, τοῦ ὁποίου τὴν γνώμην σαφῶς ὑπεδήλωσαν καὶ ὑποδηλοῦσιν αἱ πανηγυρικαὶ ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας ἁπάσας διαδηλώσεις. Πρέπει νὰ μάθῃ ὁ Πατριάρχης, ὅτι οἱ Ἕλληνες πάντες ἐννοοῦσι νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, οὔτε συγχωνεύσεις οὔτε ἄλλο τι φοβούμενοι, καὶ ὅτι εἰς οὐδένα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ οὗτος, θὰ ἐπιτρέψωσιν ἀντίθετον πολιτείαν.

Καὶ αὐτὴ ἡ Ἐπίσημος καὶ Πολιτικὴ Ἑλλάς, ἧς τὴν γνώμην τελευταίως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τόσῳ ἀπαραμίλλως διετύπωσεν, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῆς Συμπολιτεύσεως, τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν Ἀκροατηρίων, ὁ διαπρεπὴς πολιτευτὴς κ. Στέφανος Δραγούμης, φρονεῖ, ὅτι ἡ πιστὴ καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ γενικῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν θὰ σώσῃ μόνον τὴν Ἀνατολήν. Ἐὰν εἰς τὴν Πανελλήνιον ταύτην γνώμην διαφωνῇ ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ', πρέπει ἀμέσως νἀποχωρήσῃ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἵνα μὴ διὰ Πανελληνίου ἐξεγέρσεως ἐκβληθῇ ἐκεῖθεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

ΑΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΔΕΣ

Εἰς τὴν Βυρτεμβέργην ἡ Πυροσβεστικὴ Ἑταιρία ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της 42 νέας γυναῖκας, ἐπίτηδες ἀσκηθείσας ὡς πυροσβέστιδας, αἵτινες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐκτελοῦν γυμνάσια κατὰ σειρὰν διηρημέναι εἰς δύο οὐλαμούς. Ἑκάστη ἐξ αὐτῶν ἐφοδιάζεται δι' ἰδίας δαπάνης μὲ κάδον, τὸν ὁποῖον φέρει ἐνδεδυμένη τὴν πυροσβεστικὴν στολήν της ἀνὰ πᾶσαν Κυριακήν. Ἕκαστος οὐλαμὸς ἔχει τὸν ὁδηγόν του, ἥτις κρατεῖ τὸν κατάλογον, ἐκλέγεται δὲ αὕτη ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Αἱ πυροσβέστιδες τῆς Βυρτεμβέργης ἔχουσι πολλάκις θαυμασθῆ διὰ τὴν ἀφοβίαν καὶ τὴν δεξιότητα μὲ τὴν ὁποίαν εἰσέρχονται εἰς τὰς φλόγας τῶν καιομένων οἰκιῶν καὶ σβύνουν τὰς πυρκαϊάς....

Μερικαὶ ἐξ αὐτῶν εἶνε ὄντως ὡραῖαι νεάνιδες καὶ κατώρθωσαν νά.... ἀνάψουν πολλὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ στήθη τῶν περιέργων, οἱ ὁποῖοι συγκεντροῦνται νὰ τὰς ἐπευφημήσωσι κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ ζῳοτομία καὶ ὁ νόμος

Κατὰ τὴν «Ἰατρικὴν «Ἐπιθεώρησιν» τοῦ Λονδίνου, μία τῶν ἐκεῖ ἑταιριῶν πρὸς προστασίαν τῶν ζῴων ἐνήγαγεν εἰς δίκην τὸν φυσιοδίφην Ρίθερσον ὡς παραβάντα τὸν νόμον, ὁ δὲ δικαστὴς παρεδέχθη τὴν κατηγορίαν. Ὁ Ρίθερσον εἶχε λάβει παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιχειρῇ ζῳοτομίας, ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὰ ζῷα εὑρίσκονται ἐν ἀναισθησίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ναρκωτικοῦ. Κατὰ τὸ ἐν Λονδίνῳ ἀγγλικὸν ἰατρικὸν συνέδριον, λόγου γενομένου περὶ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ ἐγκεφάλου, προσήχθησαν δύο πίθηκοι ὑποστάντες ἐγχείρησιν κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐφονεύθησαν δὲ συγχρόνως μετὰ δύο κυνῶν ὑπὸ ἑτέρου καθηγητοῦ τοῦ Φάρδιγκ ὅπως ἀνευρεθῇ ἡ ἕδρα καὶ ἡ διάδοσις τῆς προξενηθείσης βλάβης.

Ἀλλ' ὅπως παραταθῶσι τὰ τοιαῦτα πειράματα ἐπὶ χρόνον μακρότερον ἀπῃτεῖτο ἰδιαιτέρα ἄδεια, τὴν ὁποίαν προηγουμένως παρέλειψε νὰ ζητήσῃ ὁ Ρίθερσον. Ἡ «Ἰατρικὴ Ἐφημερὶς» δημοσιεύει ἐκτενῆ ἀλλεπάλληλα ἄρθρα ἐναντίον τοιαύτης «ἐπονειδίστου» δίκης.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ζῳοτόμος καθηγητὴς θὰ καταδικασθῇ εἰς 50 λιρῶν πρόστιμον καὶ θὰ ἀπαγορευθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ζῳοτομία.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΙΛΔΙΖ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΗΝΟΙΞΕ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ ΤΟΥ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ — ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΧΑΦΙΕΔΕΣ — ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΟΙΚΙΑΙ—ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ — Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ — ΕΙΣΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΓΙΛΔΙΖ — Η ΦΡΕΝΙΤΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ — Ο ΛΑΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ — ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18 Ἰουλίου. — Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπισκέπτεται σήμερον ὁ ξένος τὴν Βασιλεύουσαν εἶνε τόσον παράδοξοι, ὥστε ὅσοι ἀνέγνωσαν τὰς περιγραφὰς τοῦ Δε-Ἀμίτσις καὶ τοῦ Πέτρου Λωτῆ πρέπει νὰ ζητήσουν νέας ἐκδόσεις τροποποιημένας εἰς τὰς βάσεις τῆς περιγραφῆς. Ἡ Ἁγία Σοφία πένθιμος καὶ μαύρη ἐκ τοῦ μακράν, μελαγχολική, πνιγμένη ἐκ τοῦ πλησίον, μὲ τὸν τροῦλόν της κινδυνεύοντα νὰ καταρρεύσῃ, μένει πάντοτε Ἁγία Σοφία. Ὁ Βόσπορος διατηρεῖ τὴν γραφικότητά του, τὰ δὲ θέλγητρα τῆς Πόλεως ἁμιλλῶνται πάντοτε πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Σταυροδρομίου ὅπως ἀκόμη πάντοτε ὁ κρότος τῶν ἁμαξῶν εἰς τὰ καλντιρίμια καὶ τῶν σκύλων τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων αἱ ὑλακαὶ καλύπτουν πάντα ἄλλον θόρυβον. Ναί. Ὅλα αὐτὰ ἀπέμειναν τὰ ἴδια. Ἀλλ' ἡ Κων)πολις δὲν τρομοκρατεῖται, ἡ Κων)πολις δὲν παρουσιάζει τὸ μυστήριον τῆς σιγηλῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς τρομοκρατίας. Ἡ Κων)πολις πανηγυρίζει νυχθημερόν, ἡ Κων)πολις ἰλιγγιᾷ. θὰ ἔλεγα ἀκόμη ὅτι κραιπαλεῖ, ἂν παραδειγματικὴ τάξις καὶ ἀσφάλεια δὲν ἐβασίλευε. Ἀπὸ τοῦ Γεδὶ-Κουλὲ μέχρι τοῦ Σιρκετζῆ, ἀπὸ τοῦ Γαλατᾶ μέχρι τοῦ Σισλῆ, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Μπισὶκ Τὰς τοῦ περικλείοντος τὸ Γιλδὶζ ἄνδρες Μουσουλμᾶνοι, Χριστιανοὶ καὶ Ἑβραῖοι, ἀδελφοποιημένοι πανηγυρίζουν, ἀσπάζονται ἀλλήλους διαμείβουν τὰς σκέψεις των ἐλευθέρως ἀλλὰ καὶ μετὰ πρωτοφανοῦς σεβασμοῦ. Αἱ γυναῖκες αἱ μέχρι τῆς προχθὲς ἀκόμη, κυρτωμέναι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ συνέχοντος τοὺς πάντας φόβου, αἱ κρυπτόμεναι ὑπὸ τὸ χάριεν γιασμάκι καὶ τὴν ἄκομψον ὀμπρέλλαν ἀπετίναξαν καὶ τὸ μὲν καὶ τὴν δέ, πανηγυρίζουσαι καὶ αὐταὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας αὐτῆς. Ἀπὸ πάντων τὰ στήθη μέγα βάρος, τρομακτικὸς ἐφιάλτης ἀνεσύρθη, ἀπεσπάσθη, ἔφυγε, ἐλαφρότεροι δὲ οἱ ἄνθρωποι τώρα κυκλοφοροῦν, ὁμιλοῦντες χωρὶς νὰ κινδυνεύουν πλέον νὰ τσακίσουν τὸν λαιμόν των παρατηροῦντες γύρω μήπως τοὺς κατασκοπεύῃ ὁ ἀπαίσιος Χαφιές.

Δὲν ἐνδιαφέρει νὰ εἴπω—μετὰ τὸ πλῆθος τῶν τηλεγραφημάτων—πῶς ἡ Κων)πολις πρὶν ἀκόμη μάθῃ τὰ ἀκριβῆ τῆς Μακεδονίας γεγονότα καὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν Νεοτούρκων, ἐπληροφορεῖτο κατάπληκτος καὶ τρίβουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι ὁ Πατισὰχ δι' ἀνακοινωθέντος πρὸς τὰς Τουρκικὰς ἐφημερίδας ἐπανέθετεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ Σύνταγμα τοῦ Μιδχὰτ πασᾶ. Δὲν ἐνδιαφέρει πλέον ἀκόμη ν' ἀναπτύξω τὴν ἀρχικὴν δυσπιστίαν, ἥτις μετεβλήθη εἰς βεβαιότητα ὅταν οἱ Χαφιέδες, οἱ κατὰ χιλιάδας ἀριθμούμενοι αὐτοὶ κατάσκοποι διέκοψαν περιδεεῖς τὸ χυδαῖον ἔργον των, οὔτε ἀκόμη τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Νεοτούρκων ἐν Κων)πόλει ρητόρων, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ἰατροφιλοσόφου Ριζᾶ-βέη ἐνθαρρυνθέντες ἤρχισαν νὰ ὁμιλοῦν εἰς τὰ συλλαλητήρια τὰ ὁποῖα αὐτοσχεδίως συνεκροτοῦντο εἰς πᾶσαν ρύμην καὶ εἰς πᾶσαν ἀγυιὰν κεντρικῶν καὶ ἀποκέντρων τῆς Κων)πόλεως συνοικιῶν.

Ὅ,τι ἐνδιαφέρει κυρίως εἶνε ὅτι αἱ Ἀρχαὶ καίτοι μὴ καταλυθεῖσαι, δὲν ὑφίστανται πλέον ἀπὸ τῆς 11 Ἰουλίου. Πλήρης ἀναρχία ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ἀναρχία ὅμως πρωτοφανής, ἀναρχία ἥτις θὰ μείνῃ σταθμὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τιμητικὴ σελὶς τῆς ἱστορίας τῶν Ἐθνοτήτων, αἵτινες ἀδελφικῶς οἰκοῦσι τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων.

Ἰδεώδης ἀναρχία, καθ' ἣν οἱ φόνοι παύουσι καὶ ἐλαττοῦνται, αἱ κλοπαί, καθ' ἣν ὁ βάναυσος ἀστυφύλαξ συμπεριφέρεται ὄχι ὡς ἀρχὴ ἀλλ' ὡς πολίτης ὡσὰν νὰ ἦτο ἁβρὰ δεσποινὶς ζητοῦσα γαμβρόν, καθ' ἣν ὁ στρατὸς εἶνε ὁ μειλιχιώτερος συνεσταλμένης χανουμίσσης, καθ' ἣν ὁ λαὸς ὁ πανίσχυρος ὁ παντοκράτωρ ὁ δυνάμενος—ἂν ἤθελεν ὅπως ἐγένετο καὶ εἰς ἄλλας ἀναρχίας παρομοίας φύσεως—νὰ διαρπάσῃ, νὰ φωνεύσῃ νὰ λῃστεύσῃ, νὰ ὀργιάσῃ, κάθηται συζητῶν χαρωπός, εὐτυχὴς καὶ εὔελπις! Διότι ὁ λαὸς τυναισθάνεται τὸ Σύνταγμα. Κυρίως εἰπεῖν δὲν ζητεῖ νὰ διοικήσῃ αὐτός. Οὐχὶ τοῦτο. Ὁ λαὸς ζητεῖ ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως νὰ ἐργασθῇ, νὰ ζήσῃ, νὰ εὐχαριστηθῇ, καὶ νὰ ἔχῃ ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας τὴν ὁποίαν μόνον ἡ παροχὴ ἐγγυωμένου ταύτην Συντάγματος, ἠδύνατο μόνη νὰ ἐξασφαλίσῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀντίληψις τοῦ Μωαμεθανικοῦ λαοῦ περὶ τοῦ Συντάγματος, τὴν ὁποίαν κατὰ κρείσσονα λόγον καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι καὶ Ἰουδαῖοι ἔχουν ἐπίσης.

— Αἱ συνέπειαι τοῦ Συντάγματος

Ὁ λαὸς οὕτω πανηγυρίζει τὴν ἀπελευθέρωσίν του, χαίρει δ' ἔτι μᾶλλον διά τε τὴν εἰρηνικὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς, καὶ ἰδίως διὰ τὴν χαρὰν τὴν ὁποιαν εἰς κάθε μήνυμά του ἐκδηλοῖ ὁ προσφιλὴς αὐτοῦ Ἄναξ περὶ τῆς γενναίας παραχωρήσεως αὐτοῦ. Ὁ Πατισὰχ εἶνε Πατισάχ. Ὁ ὀθωμανὸς αὐτὸν γνωρίζει πατέρα καὶ ὅπως ὁ υἱὸς μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς βλέπει αἰρομένην τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς ὑφισταμένην παρεξήγησιν, οὕτω καὶ ὁ Τουρκικὸς λαὸς χαίρει διὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην χωρὶς ὁ Πατισὰχ νὰ ὑποστῇ τὸ παραμικρόν. Ζητεῖ διὰ τῶν Νεοτούρκων τὴν καθαίρεσιν τῶν ἐμπίστων ἐκείνων, οἵτινες παρέσυρον τὸν Πατισὰχ ἔξω τῆς εὐθείας. Ζητεῖ τὴν σύλληψιν τοῦ Σελὴμ-Μελχαμὲ τοῦ φαύλου ὑπουργοῦ τῶν Δασῶν καὶ τῶν Μεταλλείων, ὅστις ἀπεγύμνωσεν οἰκογενείας ὁλοκλήρους καὶ κατέστρεψε κόσμον, ἀγανακτεῖ δὲ σήμερον πληροφορηθεὶς ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐφυγάδευσε τοιοῦτο βρωμερὸν ὑποκείμενον. Ζητεῖ τὴν σύλληψίν του. Ζητεῖ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀπαισίων Χαφιέδων τοῦ ἀρχιγραμματέως Ἰτζὲτ-πασᾶ, καὶ

Ὁ Ἰτζὲτ πασᾶς

Ὁ κατορθώσας νὰ δραπετεύσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοῦ «Κεδιβιὲ» περίφημος Ἰτζὲτ πασᾶς, τέως ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Σουλτάνου.

χαίρει μανθάνων ὅτι οὗτος συνελήφθη κομιστὴς μάλιστα καὶ συναλλαγματικῆς 60,000 λιρῶν. Ζητεῖ τὸν περιορισμὸν τῶν ἄλλων σατραπίσκων τοῦ Γιλδὶζ, οἱ ὁποῖοι ποικιλοτρόπως τὸν ἐτυράννησαν, τὸν ἐβασάνισαν, τὸν συνέτριψαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὸν ἔπνιξαν, τοῦ ἀπεμύζησαν μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ αἷμα!.. Ὅλα αὐτὰ νὰ ἐκλείψουν. Καὶ ἐκλείπουν σήμερον. Αὔριον θὰ δυνηθῇ μετ' ἀνακουφίσεως νὰ ἐργασθῇ λέγων μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἐξέλιπον ἐντελῶς.

Εἶνε μέγα τὸ γεγονός, ἀφάνταστον διὰ τὴν Τουρκίαν, παρατηρῶ δὲ λαὸν πλανώμενον τῇδε κἀκεῖσε ὡς ἐν διαρκεῖ ὀνείρῳ, μαγευμένον ἀπὸ τὸ ἄγνωστον αὐτὸ παραμῦθι τῆς Χαλιμᾶς τὸ ὁποῖον λέγεται Ἐλευθερία.

Μία μόνον πικρία ἐπεσκίασε τὴν χαρὰν αὐτήν. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν καταδίκων καὶ ὑποδίκων τοῦ κοινοῦ δικαίου. Χίλιοι κατάδικοι ἀπελύθησαν διὰ νὰ μείνῃ ἐντὸς τῶν ἀπεράντων φυλακῶν τῆς τρομοκρατηθείσης Κων)πόλεως εἷς καὶ μόνος! Εἷς καὶ μόνος διότι αὐτὸς ἐγκλημάτισε μετὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀμνηστείας!.. Ὁ λαὸς θλίβεται διότι φοβεῖται τὰς κακὰς ἕξεις τῶν καταδίκων, δὲν πιστεύει δὲ ὅτι ὁ ὅρκος περὶ μὴ ἐπαναλήψεως τοῦ ἐγκλήματος ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἔξοδόν των θὰ ἐπαρκέσῃ. Εἰς τὴν Θ)νίκην εἷς ἀμνηστευθεὶς ἔκλεψε, συλληφθεὶς δὲ ἐστερήθη ὡς λέγεται ἐνταῦθα τῆς δεξιᾶς του τὴν ὁποίαν ἀπέκοψαν πρὸς ἐκφοβισμὸν οἱ ἐγγυηθέντες διὰ τοὺς ἀμνηστευθέντας. Εἶνε θρῦλος; εἶνε ἀλήθεια; Δὲν γνωρίζω. Γνωρίζω ὅμως ὅτι σήμερον τὴν πρωΐαν εἷς ἐκ τῶν βαρυποίνων καθ' ὃν χρόνον οἱ πρώην συντροφοί των, διεσκέδαζον μὲ τὰς οἰκογενείας των, ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ δύο φόνους πρὸς ἐκδίκησιν τοὺς ὁποίους ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς εἶχεν ἀπειλήσει. Ἡ ἀπόλυσις τῶν καταδίκων αὐτῶν καὶ ἰδίως τὸ γεγονὸς τοῦτο παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Χαφιέδες, οἵτινες ἤρχισαν πάλιν νὰ ἐμφανίζωνται — Ἀλλὰ τώρα μὲ τὴν ἐρυθρόλευκον κογκάρδαν τῶν συνταγματικῶν καὶ...φιλελευθέρων— παρέσχε λέγω τὴν εὐκαιρίαν εἰς αὐτοὺς νὰ διαδίδωσι τὴν ἐπαπειλουμένην ἐγκληματικὴν καταιγίδα, τὸ κράτος τῆς καταδικοκρατίας, τὸν ζόφον νέων φρικτῶν ἡμερῶν τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ κουμπουρίου. Δὲν ἠπατήθην ὅμως ὁ λαός, οὐδ' ἐφοβήθη. Καὶ ἂν ἐλαφρὰ φρικίασις ἐφάνη πρὸς στιγμὴν διαδραμοῦσα τὰς συνοικίας, ἡ φρικίασις αὐτὴ διελύθη καὶ ἐξηλείφθη ὅταν ἐγνώσθη ὅτι τῇ παρακλήσει τῶν Νεοτούρκων ὁ Σουλτᾶνος δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ Γιλδὶζ διὰ τὸ σημερινὸν προσκύνημα, ἀλλὰ μέσῳ τοῦ λαοῦ του θὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Πόλιν, τὴν Ἰσταμπούλ τὴν περικαλλῆ, καὶ εἰς ὅποιον ἤθελεν ἐκλέξει τέμενος. Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ συγκίνησις ἐκ τῆς διαδόσεως ταύτης, πρωτοφανοῦς δὲ ἀφελείας σχόλια καὶ συζητήσεις ἤρχισαν καθ' ὅλην τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν καὶ τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον. Οἱ εὐπιστότεροι ὥρισαν ὅτι ὁ Σουλτᾶνος θὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν «Ἁγίαν-Σοφίαν», τὸ μεγαλείτερον τζαμί. Ἄλλοι πάλιν ὥριζαν τὸ Καρα Ἀχμέτ.

Δύσπιστοί τινες ἐβεβαίουν ὅτι ὁ Σουλτᾶνος μὴ ἀρεσκόμενος νὰ διελαύνῃ μέσον τοῦ λαοῦ του εἰς τὰς στενωπούς, θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Δολμᾶ-Μπαχτσὲ καὶ ἐπιβαίνων τῆς μεγάλης ἀκάτου του θὰ προσκυνήσῃ εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἐγιούπ, διασχίζων οὕτω τὴν Κων)πολιν διὰ τοῦ Κερατείου κόλπου.

Αἱ διαδόσεις ὅμως διεδέχοντο ἀλλήλας, καὶ τὰ ἐκδοθέντα τουρκικὰ καὶ ἑλληνικὰ παραρτήματα προεκάλεσαν τοιαύτην σύγχυσιν, ὥστε ὅταν σήμερον ἐξύπνησεν ἡ Κων)πολις, δὲν ἐγνώριζε ποῦ ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ ἀπὸ πρωΐας διὰ νὰ καταλάβῃ θέσιν κατάλληλον ὥστε νὰ ζητωκραυγάσῃ ὑπὲρ τοῦ γενναιοδώρου της Πατισάχ, πρώτην φορὰν μέλλοντος νὰ διέλθῃ πλησίον τῆς παλλούσης καρδίας της.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Διαρκὴς ἐρώτησις ἦσαν τὰ βλέμματα, αἱ χειρονομίαι καὶ οἱ λόγοι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ἡ ὁμίχλη περιέβαλλεν ἀκόμη τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ κόσμος ἐπηγαινοήρχετο ἤδη διερωτώμενος·

— Ποῦ θὰ προσκυνήσῃ ὁ Πατισάχ.

Τὸ προσκύνημα συνήθως τελεῖται εἰς τὸ Χαμηδιὲ-Τζαμεσί, τὸ περίκομψον τέμενος τὸ ὁποῖον ὁ Σουλτὰν Ἀβδοὺλ-Χαμὴτ-Χὰν ὁ Β' ᾠκοδόμησεν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Γιλδίζ. Ἀλλὰ σήμερον δὲν θὰ ἐγίνετο ἐκεῖ. Αὐτὴ ἦτο ἡ γενικὴ πεποίθησις, διότι ὅλοι εἶχον πληροφορηθῆ ὅτι ὁ Σουλτᾶνος μετ' εὐμενείας ἤκουσε τὴν παράκλησιν, καὶ ἐδέχθη νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ λαοῦ του, πρὸς τὸν ὁποῖον προχθὲς ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Γιλδὶζ-Κιόσκ, ἐκφράσας τὴν χαράν του διὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἀγαπᾷ τὸν λαόν του ὡς ἴδιά του τέκνα. Ἀλλ' ὁ Σουλτᾶνος ἔκαμε κἄτι πλειότερον. Δὲν μετέβη αὐτὸς πρὸς τὸν λαόν του. Ἤνοιξε τὰς πύλας τοῦ Γιλδὶζ καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐλεύθερον, φρενιτιῶντα νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τῆς Μεγαλειότητός του.

— Τὸ Γιλδίζ

Οὐδέποτε Ἀνάκτορον περιεβλήθη ὑπὸ τόσου μυστηρίου, ὑπὸ τόσου δέους ὑπὸ τόσης φρίκης. Λόφος ὁλόκληρος κατειλημμένος ἀπὸ κήπους μαγευτικοὺς ἔσπαρα μίαν ἡμέραν μὲ θαυμαστὰ Ἀνάκτορα διῃρημένα εἰς περίπτερα κομψὰ ὅλων τῶν ρυθμῶν καὶ παντὸς μεγέθους.

Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ γῆς στόλισμα ὅπερ νὰ μὴ στολίζῃ τὸ «Περίπτερον τῶν Ἀστέρων» τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ ἐνδιαίτημα τοῦ Πατισάχ.

Οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐτόλμησε νὰ διαβῇ τὸ κατώφλιόν του ἄνευ διατυπώσεων ἀγρίας ἀληθῶς φύσεως, καὶ ἂν τις ἐπιπόλαιος ἢ περίεργος εἶχε τὸ θράσος νὰ ρίψῃ λαθραῖον βλέμμα μέσῳ τῶν κιγκλιδωμάτων τοῦ περιβόλου ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ μεγίστη ἀπόστασις καὶ αἱ ἐδαφικαὶ κυρτώσεις ἐξαφανίζουν τὰ Ἀνάκτορα, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπιπτε θῦμα τῆς βαρβαρότητος ἐκείνων, οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι παρεῖχον ἐκδούλευσιν εἰς τὸν Ἄνακτα ἀπομακρύνοντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ του.

Καὶ ὅμως ὅταν περὶ τὴν 10 1)2 αἱ ἁμαξαι τῶν ἐπισήμων ξένων μὲ τοὺς χρυσοφοροῦντας καβάσηδες διέσχιζον τὴν Λεωφόρον τοῦ Δολμᾶ-Μπαχτσέ, καὶ ἐζήτουν ν' ἀνέλθουν πρὸς τὸ Γιλδίζ, ἠναγκάσθησαν ν' ἀναχαιτίσουν τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους, διότι χιλιάδες λαοῦ κατέκλυζον ἤδη τὸν δρόμον, ἀναμένουσαι τὴν διέλευσιν τοῦ Πατισάχ.

Αἱ πρῶται γραμμαὶ τῶν συγκεκινημένων ἐκείνων περιέργων ἐπληροφορήθησαν τότε ἀπὸ τοὺς φύλακας τοῦ Γιλδίζ, ὅτι ὁ Πατισὰχ δὲν θὰ ἐξέλθῃ τώρα εἰς προσκύνημα. ἐπιφυλασσόμενος νὰ πράξῃ τοῦτο μετὰ τρία προσκυνήματα ἀκόμη εἰς τὸ προσφιλέστατόν του Χαμηδιέ-Τζαμισί.

Πᾶς τις θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ λαὸς δυσηρεστήθη διὰ τὴν εἴδησιν ταύτην, Τοὐναντίον. Ὁ λαὸς ἂν δὲν ηὐχαριστήθη, ᾐσθάνθη ὅμως περισσοτέρας δυνάμεις καὶ ἔσπευσε ταχεῖ τῷ ποδὶ νὰ καταλάβῃ ἐκτεταμένον πεδίον ἔξω τῶν κιγκλίδων, καὶ εἰς τὸ μέρος ὅπου κατὰ τὰ συνήθη προσκυνήματα παρατάσσονται συντάγματα ὅλα ἱππικοῦ, καὶ ἀπὸ μίαν γωνίαν τοῦ ὁποίου φαίνεται μόλις μία πτυχὴ τοῦ προσκυνήματος.

Ὅλον ἐκεῖνον τὸν χῶρον κατέκλυσαν χιλιάδες λαοῦ, τοῦ ἄλλου, τοῦ μὴ δυνηθέντος νὰ εἰσέλθῃ παραμένοντος ἀκόμη ἔξω εἰς τὴν ἀνηφορικὴν λεωφόρον.

— Τὸ μήνυμα τοῦ Σουλτάνου

Ἡ ἐλευθερία ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τοιοῦτο ὕψος, ὥστε νὰ γίνεται τέλειον τὸ Ἀνακτορικὸν Ρεπορτάζ.

Τί εἶπε καὶ τί ἐσκέφθη ὁ Σουλτᾶνος, διαδίδεται εἰς τὸν λαὸν μὲ τῆς ἀστραπῆς τὴν ταχύτητα καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς φαντασίας. Μόνος ἀπεφάσισε; Μόνος ἐσκέφθη ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς κινδύνους ἐὰν ὑπῆρχον κίνδυνοι; Μόνος κατενόησε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ἣν ὤφειλε νὰ τρέφῃ πρὸς τὸν λαόν του ἰδίως ὅταν αὐτὸς ἐπεδείκνυεν ἐμπιστοσύνην; Ὁ Σαὶτ-πασᾶς τὸν συνεβούλευσε; Τὸ ὑπουργι-

---

21 Ἰουλίου-**ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,**-Ἀριθ. 3

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

[Ὑπὸ Ριχάρδου Μὰρς]

Γ'

Τὸ Κιόσκι

Ἡ κυρία Ὄθεν δὲν ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν της καλά, ὅπως πάντοτε ὅταν τῆς συνέβαινε κάτι δυσάρεστον. Καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τῆς συνέβαινεν ἀρκετὰ δυσάρεστον πρᾶγμα. Ἡ συμπεριφορὰ τῆς Δωρίδος ἐξηκολούθει ἡ αὐτή, καὶ τὰ παράπονα τῆς μητρὸς δὲν ἐλαμβάνοντο καθόλου ὑπ' ὄψιν.

— Ἀλήθεια, Δωρίς, ἐὰν ἐξακολουθήσῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μὲ κάμῃς ν' ἀρρωστήσω στὰ καλά. Ξεύρεις πόσον μὲ βλάπτουν αἱ συζητήσεις, καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εὑρίσκομαι εἶνε ἀληθῶς κινδυνώδεις.

Ἡ κυρία Ὄθεν ἔρριψε τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ἔλαβεν ἀπὸ τὸ τραπεζάκι ποῦ ἦτο πλησίον της φιαλίδιον κολώνιας, ἔβρεξε τὸ μανδήλι της καὶ τὸ ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της.

Παρὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ἡ μητέρα της, ἡ κόρη ἐπέμεινε μετὰ πείσματος.

— Λυποῦμαι, μητέρα, ἀλλὰ σεῖς ἐδημιουργήσατε τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Ἐὰν θέλετε σεῖς νὰ μὲ ὑποβάλλετε εἰς τοιούτους ἐξευτελισμούς...

— Εἶμαι ἐγὼ ἡ αἰτία... Σὲ ὑποβάλλω εἰς ἐξευτελισμούς;... Ἀλλὰ δὲν σκέπτεσαι ὅτι τὰ πάντα ὀφείλονται εἰς σέ! Ὦ! τὸ φτωχό μου τὸ κεφάλι! Θεέ μου! Σοῦ τὸ λέγω, σοῦ τὸ ἐπαναλαμβάνω, θὰ ἀρρωστήσω γιὰ καλά!..

Ἡ Δωρὶς ἀντὶ νὰ δείξῃ συμπάθειαν διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῆς μητρός της ἀπ' ἐναντίας ἠρεθίσθη περισσότερον. Τὰ μάτια της ἔλαμψαν ἐξ ὀργῆς.

— Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φιλονεικῶ μαζῆ σου περισσότερον. Εἶσαι ἀξία μομφῆς...

— Διατί;

— Διότι ὤφειλες πλέον νὰ ἐννοήσῃς ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν θέσιν εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρίου Θύρστων!

— Τοῦ κυρίου Θύρστων! Ὁμιλεῖς περὶ αὐτοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον!...

«Δωρίς, μὲ κάμνεις νὰ τρελλαθῶ, ἀλλὰ δὲν τὸν ὠνόμαζες Ἀλλὰν καθ' ὅλην σου τὴν ζωήν;

— Δὲν θὰ τὸν ὀνομάσω πλέον Ἀλλάν. Σοῦ τὸ δηλῶ κατηγορηματικῶς, καὶ ἀναμφιβόλως εἶσαι ἡ τελευταία ἡ ὁποία μοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι τὸν ὠνόμαζον Ἀλλὰν εἰς ἄλλους χρόνους!...

— Ὦ! τὸ φτωχό μου κεφαλάκι! Γιατί μοῦ μιλεῖς ἔτσι, δυνατὰ Δωρίς;...

— Ἐννοῶ καθαρὰ τί σκέπτεσαι, καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἐπιμονήν σου. Ἀλλὰ νομίζεις ὅτι μπορῶ νὰ σταματήσω ἕως ἐδῶ ὅταν γνωρίζω τὰς προθέσεις τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθη;

— Θὰ ἔπαιρνε μιὰ γυναῖκα, ἀκόμη καὶ ἂν ἔπαιρνε σένα! Ἐὰν σὲ ἤθελε θὰ τὸν ἔπαιρνες, ἀλλ' εἶνε ἀνωφελὲς νὰ φαινώμεθα θυμωμέναι διότι τὰ πράγματα ἦλθον διαφορετικά...

— Μητέρα, διατί δὲν ἔχεις τὸ θάρρος νὰ ἴδῃς κατὰ πρόσωπον τὴν ἀλήθειαν;...

— Ὦ! Τὸ φτωχό μου κεφαλάκι! Γιατί μιλεῖς ἔτσι δυνατά;

—Δὲν γνωρίζεις κατὰ ποῖον τρόπον διεσκέδασε μαζῆ μου, διὰ νὰ μὲ παραιτήσῃ κατόπιν. ὅπως πετοῦν ἕνα παληὸ γάντι;

«Εἶσαι μητέρα μου, καὶ εἶχες καθῆκον νὰ μὲ ὑποστηρίξῃς, ἀλλὰ οὔτε τὸ ἐσκέφθης κἄν.

—Ἐὰν εἶχες λιγάκι μυαλό, δὲν θὰ ἔλεγες αὐτὰς τὰς ἀνοησίας. Ὁμιλεῖς ὡς ἐὰν εἶχε ζήσει μεταξὺ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ νὰ σκεφθῇς, ὅτι καὶ ὁ Ἀλλὰν ἦτο ἄνδρας ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι...

—Πιστεύω, μητέρα, ὅτι μόνον ἄνθρωπος σὰν τὸν κύριον Ἀλλὰν θὰ μετεχειρίζετο τὴν κόρην, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν γάμου, κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Τὸν ἐσυγχώρησα τόσες φορὲς εἰς πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν συγχωρήσω. Πόσες φορὲς μοῦ ἐπαρουσιάσθη μετανοιωμένος, ἱκετεύων με νὰ λησμονήσω καὶ εἰς τὸ τέλος.... μετὰ ἕνα μῆνα, νυμφεύεται μίαν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐγνώρισεν εἰς διάστημα δεκατεσσάρων μόλις ἡμερῶν... Καὶ μοῦ λέγεις ὅτι ἐὰν μὲ ἤθελε θὰ τὸν ἔπαιρνα. Βεβαίως, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἔπρεπε νὰ τὸν νυμφευθῶ...

—Ἀκριβῶς αὐτὴ εἶνε ἡ σκέψις μου, καὶ τοῦτο φανερώνει ὅτι ὑπῆρξες ἀνόητος καὶ ἀνίκανος εἰς τὸ νὰ ἐκμεταλλευθῇς τὴν κατάλληλον περίστασιν ὅταν σοῦ παρουσιάσθη.

—Μητέρα, διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ποῦ σοῦ ἔχω, ἐπιθυμῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν λογαριάζεις τί λέγεις. Ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα εἶνε καθαρά. Παρὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μὲ μετεχειρίσθη, σὺ μὲ ὡδήγησες ἐδῶ εἰς τὸ σπίτι του, ἀμέσως μετὰ τὸν μῆνα τῶν γάμων του καὶ τώρα μοῦ προτείνεις νὰ μείνωμεν ἐδῶ; Ὄχι ὄχι! Τίποτε δὲν φανερώνει ὅτι θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ μᾶς δεχθῇ καὶ ὅτι ἡ σύζυγός του θὰ ἀπέβαλλε τὴν ἀλαζονίαν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς μεταχειρίζεται. Ὅσον ἀφορᾷ σᾶς εἴσθε κυρία νὰ κάμητε ὅ,τι θέλετε. Ἐγὼ θ' ἀναχωρήσω αὔριον....

—Ὄχι, δὲν θὰ κάμῃς οὔτε βῆμα. Ἐὰν δὲν παύσῃς νὰ ὁμιλῇς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ὀργισθῶ, καὶ τότε θὰ μετανοήσῃς ἀλλὰ θὰ εἶνε πολὺ ἀργά. Παρὰ τὴν ὑπεροψίαν σου θὰ σὲ κάμω νὰ γνωρίσῃς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα. Δὲν ξεύρεις ὅτι διὰ νὰ φθάσωμεν ἕως ἐδῶ ἠναγκάσθην νὰ ἀλλάξω τὸ τελευταῖον χαρτονόμισμα τῶν πέντε στερλινῶν;...

— Μητέρα!..

— Μάλιστα, τὸ τελευταῖόν μας χαρτὶ τῶν πέντε στερλινῶν, καὶ δὲν μοῦ μένουν τώρα παρὰ δύο λίραι. Ἐὰν ἐπιμένῃς εἰς τὴν ἰδέαν σου νὰ ἀναχωρήσῃς αὔριον, σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι μόλις θὰ εἶχα νὰ πληρώσω τὸ εἰσιτήριόν σου μέχρι Λονδίνου. Καὶ ἔπειτα τί θὰ σοῦ... τί θὰ μᾶς συνέβαινε;...

Ἡ κόρη ἐκύτταζε τὴν μητέρα μὲ διεσταλμένους τοὺς ὀφθαλμούς.

—Μητέρα, εἶνε ἀληθές!

—Ἀπολύτως, τελείως ἀληθές! Δὲν κατέχω παρὰ δύο στερλίνας... δὲν ξεύρω τί ἔχεις ἐσύ;..

—Ὅσον δι' ἐμὲ μόλις ἔχω ὀλίγα σελλίνια, τὰ ὁποῖα ὅλα μαζῆ μόλις ἀνέρχονται εἰς μισὴν λίραν....

— Αἴ, λοιπὸν αὐτὰ εἶνε ὅλα-ὅλα...

— Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ... Δὲν ἐπίστευα ὅτι εἴμεθα πτωχαὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ!.. Ἐπίστευα... Ἐπίστευα ὅτι εἴχατε κάτι κατὰ μέρος, μητέρα!..

— Αἱ οἰκονομίαι μου ἔχουν ἐξαντληθῆ πρὸ πολλοῦ καιροῦ.

— Τότε... Τότε πῶς ἐζήσαμεν ἕως τώρα;

— Εἶνε προτιμότερον νὰ μὴ μ' ἐρωτᾷς.

«Δὲν θὰ σοῦ ἔλεγα τίποτε ἂν δὲν μ' ἐστενοχωροῦσες τόσον. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῦ σοῦ ἀπέδειξα ὅτι μᾶς εἶνε ἀδύνατον ν' ἀναχω-

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ Ι' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,

Οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ' ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παραδίδοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζουσι τὸ φύλλον, θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ Πρακτορείου καὶ τῶν Ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «Ἀθηνῶν»

ΔΕΛΤΙΟΝ διὰ τὸ δέκατον Παράρτημα «Ἀθηνῶν»

κὸν Συμβούλιον μήπως; Ἀγνοῶ. Γνωρίζω μόνον ὅτι τὴν 11 παρὰ τέταρτον τῆς σήμερον συνέβη κάτι τὸ ὁποῖον οὐδέποτε συνέβη, κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπιστεύετο ἂν ἐλέγετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ, κάτι τέλος τὸ ὁποῖον διαδοθὲν ἀστραπιαίως εἰς τὴν Κων)πολιν ἐπροκάλεσε τὴν δυσπιστίαν ἀντὶ τῆς χαρᾶς διὰ τὸ ἀπολύτως ἀπίθανον τοῦ πράγματος.

Ὁ Σουλτᾶνος κατανοήσας τὸν πόθον τοῦ λαοῦ του νὰ τὸν ἴδῃ, νὰ ζητωκραυγάσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, διέταξε ν' ἀνοιχθοῦν αἱ πύλαι τοῦ Γιλδίζ.

Αἱ πύλαι τοῦ Γιλδὶζ ν' ἀνοιχθοῦν εἰς τὸν λαὸν, εἰς τὰς χιλιάδας ἐκείνας εἰς ἡμέραν προσκυνήματος! Αἱ πύλαι τοῦ Γιλδὶζ ἐλεύθεροι, χωρὶς ἑκατοντάδας χωροφυλάκων καὶ Χαφιέδων! Αἱ πύλαι τοῦ Γιλδὶζ τέλος γέφυραι τῆς πρώτης ἐπικοινωνίας τοῦ Πατισὰχ μετὰ τοῦ λαοῦ του!

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις τὴν κατάπληξιν καὶ τῶν χωροφυλάκων οἵτινες διεβίβασαν τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ Πατισὰχ, καὶ ἐκείνων οἵτινες ἀσφυκτιῶντες παρὰ τὴν κλειστὴν ἀκόμη πύλην πρῶτοι ἐπληροφοροῦντο τὴν ἀπίστευτον εἴδησιν.

Πλησίον ἐκεῖ ἀπηλπισμένος καὶ ἐγὼ εἶχα σπεύσει μεταξὺ τῶν πρώτων, καὶ συνεσφιγμένος μεταξὺ ἑνὸς χαμάλη τοῦ Γαλατᾶ—ὅστις εὐτυχῶς δὲν ἀπεπειράθη νὰ μάθῃ τὴν θαυμαστήν του γλῶσσαν—καὶ ἑνὸς χαλικούτη, ἀγωνιζόμενος νὰ ὠθήσω διὰ ν' ἀναπνεύσω, καὶ ἀναπνέων ὅλων τῶν μύρων τὴν ἀπόπνοιαν, ἐθλιβόμην διότι δὲν εἶχα ζητήσει ἐν καιρῷ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν ὅπως παρακολουθήσω τὸ προσκύνημα ἀπὸ τοῦ περιπτέρου τῶν Ἐπισήμων.

— Θέλετε ἄδειαν διὰ τὴν σήμερον, μοῦ ἀπήντησε κατάπληκτος εἷς ὑπάλληλός της τὴν 9 πρωϊνήν; Ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον. Νὰ ὑποβάλλετε τοὐλάχιστον τὴν ἐρχομένην Τρίτην τὴν αἴτησίν σας διὰ νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὸ προσκύνημα τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς! Τί νὰ τὸ κάμω τὸ προσκύνημα ἐκεῖνο; Ἤθελα σήμερον, καὶ τὰ βλέμματά μου, ἐγκαταλείποντα τὴν ἀνωφερῆ ὁδὸν, ἥτις ἀπὸ τῆς πύλης ἐκείνης τοῦ κυρίως περιβόλου ἀνήρχετο πρὸς τὰς τρεῖς τῶν Ἀνακτόρων αὐλοθύρας, παρετήρουν τὸ κομψὸν περίπτερον τοῦ ὁποίου ὡς σταφυλαὶ ἐκρέμαντο οἱ προλαβόντες οἵτινες καὶ θὰ ἔβλεπον ἀνετώτερον τὸν Ἄνακτα.

Τὴν μελαγχολίαν μου αὐτὴν διέκοψεν αἰφνιδίως ἡ κατάπληξις. Ἡ πρὸ ἐμοῦ πύλη ἠνοίχθη.

Ἠνοίχθη ἡ Πύλη τοῦ Γιλδὶζ καὶ ὁ ὄπισθεν αὐτῆς λαὸς κατάπληκτος, ἐνεὸς, κυριολεκτικῶς ἐμβρόντητος ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του. Οὐδεὶς ἐκινήθη.

Ἐδέησεν ὅπως οἱ φύλακες ἐπαναλάβουν μειλιχίως, φιλοστόργως, πατρικῶς τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἄνακτος, διὰ νὰ παρέλθῃ ἡ πρώτη ζάλη, ἡ πρώτη «σαστισμάρα».

Εὑρέθη κάποιος, ὁ θαρραλεώτερος, ὁ μᾶλλον περίεργος ἴσως, ὅστις ἐκίνησε τὸν πόδα. Διέβη μὲ τὸν ἕνα πόδα τὸ κατώφλιον, χωρὶς νὰ ἀποσπάσῃ τὰ διαποροῦντα, τὰ ἀμφιβάλλοντα, τὰ ἀνήσυχα βλέμματα ἀπὸ τοὺς φύλακας. Διῆλθεν εἶτα ὁλόκληρον τὴν πύλην καὶ ζαλισμένος, ἴσως μετανοῶν ἔκαμεν ὀλίγα βήματα. Ἀλλ' ἤδη ὁ δεύτερος ἐμιμήθη τὸν πρῶτον, καὶ τὸν δεύτερον τρίτος, καὶ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα, ἀθορύβως ὡς σκιαί, ὡς ἀσύλληπτα ὄντα χιλιάδες λαοῦ εἰσώρμων ἐντὸς τῶν κήπων τοῦ Γιλδὶζ, διὰ νὰ κατακλύσουν τὴν παράδοξον ἐκείνην κατωφέρειαν ἥτις ἀπὸ τῶν αὐλοθυρῶν τῶν Ἀνακτόρων κατέρχεται εἰς μῆκος ἑκατὸν πεντήκοντα μέτρων κάμπτει εἰς τὴν αὐλόθυραν τοῦ Χαμηδιὲ-Τζαμεσί, καὶ χάνεται εἰς τὴν πολυτελῆ τοῦ τεμένους ὑελόφρακτον θύραν.

Ὁ ἰλιγγιῶν ἐκεῖνος κόσμος, ὁ λαϊκὸς, ὁ ἄδολος, δὲν ἐγνώριζε ποῦ νὰ μεταβῇ, ποῦ νὰ σπεύσῃ, ποῦ νὰ σταθῇ. Τ' ἀπάτητα ἐκεῖνα μέρη, τὰ ἱερὰ, τὰ ἄγνωστα, τὰ μυστηριώδη ἀποκαλύπτονται εἰς τὰ θαμβωμένα ὄμματά του, δελεαστικὰ ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ καταπατήσεως τοῦ Γιλδίζ.

Σπανίως ἄνθρωποι ἐφέρθησαν ἀβρότεροι καὶ εὐγενέστεροι πρὸς μεγιστᾶνας, ὅσον οἱ μεγιστᾶνες τοῦ Γιλδὶζ πρὸς τὸν λαὸν κατὰ τὴν σημερινὴν ἀνεξαλείπτου μνήμης ἡμέραν.

Ἀκολουθῶ τὰ πλήθη, ζαλισμένος. Δὲν ἠξεύρω καὶ ἐγὼ ποῦ νὰ ὑπάγω. Πνίγομαι εἰς τὸν κατέρυθρον ὠκεανὸν τῶν φεσίων ὑπὸ τὰ ὁποῖα στάζει ἄφθονος ἱδρὼς ἐπάνω εἰς μορφὰς γελαστὰς τώρα καὶ χαρωπάς. Ἐδῶ βλέπω πλατύσκιον δένδρον,—ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεσφενδονίσθη ἡ βόμβα τοῦ Ζωρὶς—καὶ παρατηρῶ μυρμηκυιὰν μικρῶν καὶ μεγάλων νὰ ἀναρριχᾶται καὶ νὰ διακλαδώνεται εἰς τοὺς πλατεῖς κλάδους του. Ἄνω τῶν ἑκατὸν ἀτόμων ἔχουν ἀναρριχηθῆ. Ἀλλὰ τὴν προσοχήν μου ἀπασχολεῖ μία ἄλλη ἀναρρίχησις, μία ἐπίθεσις, μία πραγματικὴ ἔφοδος εἰς τὸν παρὰ τὸ Περίπτερον τῶν Ἐπισήμων, κρεμαστὸν κῆπον ὅπου αἱ ἀκακίαι εὐεργετικὴν ἁπλώνουν τὴν σκιάν των, ἐνῷ κομψὴ κρήνη χύνει δροσερὸν καὶ διαυγέστατον τὸ ὕδωρ τοῦ Γιλδίζ.

Ἀναρριχῶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τοὺς κρεμαστοὺς αὐτοὺς κήπους, καὶ μέσω τοῦ παντοδυνάμου ἐκείνου λαοῦ ὑψώνω τώρα περιφρονητικὰ βλέμματα πρὸς τὸ ὑπερκείμενον περίπτερον ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ὁποίου ἐξακολουθοῦν νὰ κρέμανται ὡς σταφυλαὶ οἱ δύσμοιροι Ἐπίσημοι οἵτινες ἠγωνίσθησαν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα νὰ εὕρουν μίαν ἄδειαν διὰ νὰ ἴδουν ἀμυδρῶς μίαν καὶ μόνην πτυχὴν τῆς τελετῆς, ἐνῷ ἐνώπιόν μου καὶ ὑπ' ἐμὲ ὁλόκληρος ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον θὰ διέλθῃ ὁ Πατισὰχ μέχρι τοῦ Τζαμίου ἐκτείνεται ἐπιβλητικός. Γελῶ διότι συλλογίζομαι πῶς εὑρέθην μέσα εἰς τὸ Γιλδὶζ πλανώμενος ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων του, καθήμενος ν' ἀναπαυθῶ ὀλίγον ἐπὶ τῆς χλόης του, κατασβύνων τὴν δίψαν μου εἰς τὴν κρήνην ἐκείνην. Ἀλλὰ γελῶ ἀκόμη πλειότερον διότι συλλογίζομαι ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ συναποκομίσω ἀπὸ τὸ Γιλδὶζ μαζῇ μὲ τὰς ὡραίας ἀναμνήσεις καὶ ἄσχημά τινα ζωΰφια! Ἀπὸ τὸ Γιλδίζ!

Αἴφνης βλέπω ἕνα ἀξιωματικὸν τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Λιγυρὸς εἰς τὴν περίκομψον στολὴν τοῦ ὑπιλάρχου προχωρεῖ πρός με καὶ ἀντιλαμβανόμενός με ὡς ξένον μὲ εὐκολύνει νὰ κατέλθω.

Εἶνε ὁ Μεχμὲτ-Ἀλῆ βέης ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου καὶ υἱὸς τοῦ Ἀρχιθυρωροῦ τοῦ Πατισὰχ Μπεκὴρ Ἀγᾶ Σχερατλερῆ Πασᾶ. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ἀξιωματικὸς μὲ ὁδηγεῖ εἰς ἄλλο μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἴδω ὁλόκληρον τὴν τελετὴν μὲ ὅλας της τὰς λεπτομερείας.

— Ἡ παράταξις τοῦ στρατοῦ

Εἶνε ἤδη 11 π. μ. ὥρα καὶ ὁ λαὸς ἀκόμη κυκλοφορεῖ διαπορῶν πῶς ἀκόμη δὲν κατέλαβε τὰς θέσεις του ὁ στρατός. Πασάδες λευκοφόροι μὲ τὰ στήθη κατάστολιστα ἀνεβοκαταβαίνουν μέσω τοῦ ὄχλου ἐκείνου τοῦ ἡσύχως ὀργιάζοντος. Οἱ Γιαβέρηδες τοῦ Σουλτάνου μὲ τὰς γραφικὰς στολάς των καὶ τὰ ἐρυθρότατα μανίκια τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται ζωηρὰ κάτω ἀπὸ τὰ ἀνοιγμένα μαῦρα φαρδομάνικα ὡς στρατιῶται ἐγκαταλειφθέντες ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς παρελθόντας τοῦ μεσαιῶνος χρόνους, πηγαινοέρχονται ὁπόταν ἡ πρώτη σάλπιγξ ἀκούεται. Καταφθάνει ὁ στρατός.

Δὲν ἔρχεται ὅμως ὁλόκληρος! Ποῦ νὰ χωρέσουν ἄλλως τε δεκαπέντε χιλιάδες στρατοῦ μέσα εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν τὸν ὁποῖον κατέκλυσαν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Σουλτάνου ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων λαοῦ.

Πρώτη καταφθάνει ἡ Αὐτοκρατορικὴ μουσικὴ ἥτις παιανίζουσα ρυθμίζει τὸ βῆμα εἰς τὸ τάγμα τῶν λεγομένων Ζουάβων, οἵτινες μὲ τὰς λευκὰς στολάς των καὶ τὰ ἐρυθροπράσινα σαρίκια τὰ ὑπενθυμίζοντα τὸ περικάλυμμα τῶν Γενιτσάρων προχωροῦσι μὲ τὸ θεατρικὸν βάδισμα τὸ ὁποῖον τοὺς ἐδίδαξαν οἱ Γερμανοί. Ἀκολουθεῖ εἶτα ἡ Αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ τοῦ Γιλδὶζ καὶ τελευταῖον τὸ ναυτικὸν, ἐνῷ πέραν τρία τάγματα ἱππικοῦ παρατάσσονται ἔξω τοῦ κιγκλιδώματος. Τριπλοῖ, πενταπλοῖ σχηματίζονται οἱ κύκλοι, σιγὰ-σιγὰ ἐκτοπίζοντες τὸν λαὸν ἀπὸ τὸ μέσον τῆς κατωφεροῦς Λεωφόρου. Πλησιάζει ἡ μεσημβρία καὶ συγκεντρωμένα τὰ πλήθη ἀτενίζουν τὰς ἁμάξας τῶν συζύγων τοῦ Πατισὰχ, αἵτινες κατέρχονται πρὸς τὸ τέμενος.

Διαβαίνουν αἱ ἅμαξαι ἐκεῖναι καὶ ὁρμεμφύτως ὁ λαὸς χαμηλώνει τὰ ὄμματα.

Μετ' ὀλίγον μία ὀχλοβοὴ ἀκούεται ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ περιφήμου δένδρου. Δὲν εἶνε τίποτε. Δεκὰς κλάδων μὴ ἀντέχουσα εἰς τὸ ὑπερβολικὸν βάρος ἐθραύσθη αἰφνιδίως καὶ κατέπεσε παρασύρουσα τριακοντάδα ὅλην ἐκ τῶν ἀναρριχηθέντων. Πίπτουν καὶ τραυματίζονται ἐλαφρῶς τραυματίζοντες ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἱσταμένους. Ἡ βοὴ παρατείνεται ἐπί τινας στιγμάς. Οἱ τραυματίαι ὅμως ἀνασηκώνονται καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Γιλδὶζ νοσοκομεῖα. Εὐτυχεῖς ἄνθρωποι. Ἔπρεπε ν' ἀναρριχηθοῦν καὶ νὰ πέσουν διὰ νὰ διέλθουν μόνοι αὐτοὶ τὸ κατώφλιον τῶν Ἀνακτόρων.

Ἀλλὰ ταυτοχρόνως αἰσθάνομαι ὅτι πρέπει νὰ εὐγνωμονήσω τὸν Μεχμὲτ-Ἀλῆ-βέην. Διότι ἂν δὲν ἦτο αὐτὸς θὰ εὑρισκόμην καὶ ἐγὼ ἐπάνω εἰς τὸν κρεμαστὸν κῆπον καὶ θὰ ἔπιπτον μαζῆ μὲ τοὺς ἄλλους, ὅταν ὑπεῖκον εἰς τὴν ἀνήκεστον ὤθησιν τοῦ πλήθους ἀπεσπάσθη ὁλόκληρον τὸ κιγκλίδωμα. Εὐτυχῶς οὐδεὶς ἢ σχεδὸν κανεὶς δὲν ἐτραυματίσθη. Μόλις ἀποκαθίσταται ἡ τάξις, καὶ ἀρχίζουν νὰ κατέρχωνται ἐκ τῶν Ἀνακτόρων πρὸς τὸ τέμενος, εἰς δύο στίχους οἱ πασάδες οἱ φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ Μουσίρη. Ὑπερβαίνουν τοὺς ἑβδομήκοντα. Ὁ Σεϊχουλισλάμης βαίνει καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ τέμενος.

— Ἡ κάθοδος τοῦ Πατισὰχ

Μεσημβρία! Τὰ πάντα εἶνε ἕτοιμα. Ἡ συγκίνησις κορυφοῦται. Ὁ χότζας τοῦ Χαμηδιὲ-Τζαμεσὶ ἐμφανίζεται εἰς τὸν μιναρὲν καὶ προσκαλεῖ τὸν Χαλίφην καὶ τοὺς πιστοὺς τῆς ἐνορίας νὰ προσέλθουν. Στιγμαί τινες ἀπολύτου σιγῆς παρέρχονται. Πάντες ἔχουν τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφανισθῇ ὁ Πατισάχ.

Αἴφνης σάλπισμα ὡς βάρβαρος λαρυγγισμὸς ἀκούεται. Φρικίασις διατρέχει τὰ πλήθη τὰ ὁποῖα συγκλονίζει ὡς φοβερὰ ὁμοβροντία μία κραυγὴ παρατεταμένη, διάτορος, οὐρανομήκης, προδίδουσα ὅλην τὴν ἁγνότητα καὶ τὸ ἄδολον τῆς λατρείας ἑνὸς λαοῦ πρὸς τὸν Ἄνακτά του.

— Πατισαχὶν τσὸκ γιασά!

Εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῆς Βυζαντινῆς εὐχῆς:

— Πολλὰ τὰ ἔτη σου, Βασιλεῦ!...

Ὅλων τῶν μουσικῶν παιανιζουσῶν ταυτοχρόνως καλύπτονται οἱ ἦχοι ἀπὸ τὴν βοὴν αὐτὴν τὴν ἀτελείωτον, τὴν συγκεχυμένην, τὴν βοὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ εἷς τελειώνει διὰ ν' ἀρχίσῃ ὁ ἄλλος, διὰ νὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν τῆς διαθέρμου εὐχῆς, ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως μέχρι τῆς ἐξαφανίσεως αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἐμφανίζονται οἱ λευκοχίτωνες ἱππεῖς τῆς ἰδιαιτέρας φρουρᾶς τοῦ Ἄνακτος. Οἱ θυμοειδεῖς ἵπποι ἐν μικρῷ τριποδισμῷ κατέρχονται χωρὶς εἰς τὴν μεγίστην κατωφέρειαν νὰ διολισθαίνουν χάρις εἰς τὴν λεπτὴν ἄμμον τὴν ὁποίαν δεκάδες κάρρων ἐσκόρπισαν ἐκεῖ.

Ἰδοὺ μία καὶ μόνη ἅμαξα. Πελώριοι ἵπποι φαίνονται ὅτι τὴν σύρουν. Πράγματι ἀναχαιτίζουν τὴν φοράν της, συγκρατούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀμαξηλάτου ὅστις πλέει κυριολεκτικῶς εἰς τὸν χρυσόν.

Ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ὁ Πατισάχ. Εἶνε ὄρθιος ἐντὸς τῆς ἁμάξης. Τὸν βλέπουν τὰ πλήθη διὰ πρώτην φοράν. Τὰ πλήθη ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπαγορευθῆ καὶ τὸ ὄνομά του νὰ προφέρουν, τὰ πλήθη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μόλις προχθὲς εἶδα τὴν εἰκόνα του τυπωμένην εἰς ἐπιστολικὰ δελτάρια καὶ εἰς πίνακας μεγάλους, τώρα τὸν βλέπει ζωντανὸν, κινούμενον, χαιρετίζοντα δι' ἐπανειλημμένων κινήσεων τῆς χειρός. Καὶ πᾶσα κίνησίς του εἶνε σύνθημα νέας ἐντάσεως εἰς τὴν διάτορον ζητωκραυγὴν, ὅπως εἰς τὴν τρικυμίαν τὰ μεγάλα κύματα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀγκοῦνται περισσότερον πελώρια ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Διαβαίνει ὁ Πατισὰχ, εἰς ἀπόστασιν μέτρων τινῶν καὶ τὸ πλῆθος τότε μόνον ἀντιλαμβάνεται ὅτι αὐτὸ τὸ βλέπει τὸ αἰσθάνεται μέσα εἰς τὸ μέχρι πρὸ μιᾶς ὥρας ἀκόμη ἀπαραβίαστον Γιλδίζ.

Τί ἐνδιαφέρει τὰ πλήθη ἂν ὄπισθεν τῆς Σουλτανικῆς ἁμάξης ἐφ' ἧς συνεπιβαίνουσιν ὁ Μ. Βεζύρης Σαῒδ πασᾶς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ὀμὲρ Ροσχῆ πασᾶς, σύρουν τρέχοντες τὰ χρυσᾶ γηρατεῖα πασάδες μεγαλώνυμοι. Πεντήκοντα περίπου εἶνε οἱ ἀκολουθοῦντες ταχέως μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους, ἀσθμαίνοντες ἀλλ' ἐκτίοντες τὸν φόρον ὑποταγῆς πρὸς τὸν Πατισάχ. Τὴν πομπὴν καὶ ἄλλοι ἱππεῖς κλείουν.

Καὶ ἡ ἅμαξα προχωρεῖ πάντοτε, μέσῳ τοῦ ζητωκραυγάζοντος στρατοῦ καὶ πλήθους.

Εἷς κινηματογράφος—ἄλλοτε οὔτε ἡ ἀθωοτέρα φωτογραφικὴ μηχανὴ τῆς τσέπης δὲν ἐπετρέπετο—παραλαμβάνει τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν τῆς περιέργου εἰκόνος διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἡμέραν.

Ἔφθασεν ὁ Σουλτᾶνος εἰς τὸ τέμενος. Πολυτελὴς τάπης καθαρίζει ἐπιμελῶς τὰ ὑποδήματά του. Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τρὶς ὁ Πατισὰχ στρέφεται πρὸς τὸν λαόν του καὶ μὲ φιλικὰς χειρονομίας ἀνταποδίδει τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ του, καὶ εἶτα ταχὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ τέμενος νὰ προσευχηθῇ.

— Ὁ Σουλτᾶνος

Πάντες θὰ ἦσαν βεβαίως περίεργοι νὰ μάθουν καί τινας λεπτομερείας. Ἦτο συγκεκινημένος ὁ Πατισάχ; Ὁ Ἄναξ ὅστις τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τῆς Τουρκίας ἠδύνατο ἂν ἤθελε νὰ κρατῇ εἰς χεῖράς του, ἐφαίνετο φοβισμένος εἰς τὴν θέαν τόσου πλήθους, ἀσυνήθιστος εἰς τοῦτο;

Θὰ ἦτο ἀστεϊσμὸς ἂν μετὰ τὴν ἐμφάνισίν του τὴν σημερινήν, ἔλεγέ τις ὅτι ὁ Σουλτᾶνος ἦτο δυσηρεστημένος ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων, ἂν ἦτο στενοχωρημένος ἐκ τῆς θέας τοῦ λαοῦ ἐκείνου ἰδίως μετὰ τὴν περυσινὴν ἀπόπειραν· τοὐναντίον, ὄρθιος ὡς ἦτο χειρονομῶν καὶ χαιρετίζων, γελαστὸς μέσα εἰς τὰς ψαρὰς τρίχας, αἵτινες περιέστεφον τὴν μορφὴν, ὁ Πατισὰχ ἐφαίνετο συμμεριζόμενος τὸν ἀκράτητον τοῦ πλήθους ἐνθουσιασμόν. Ἐφαίνετο ἀκόμη καταληφθεὶς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἰλίγγου, μάλιστα ὅταν ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ τεμένους ὁπότε αἱ αὐταὶ σκηναὶ ἐπανελήφθησαν. Βραχνὴ τώρα ἡ φωνὴ τοῦ πλήθους διελάλει.

— Πατισαχὶν τσὸκ γιασά!...

— Ὁ Μπουρχανεδδὶν

Οὐδεὶς ἴσως ἐπρόσεξεν ὅτι τώρα ἀντὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν σουλτανικὴν ἅμαξαν ἐκάθητο πάλιν ὁ πρίγκηψ Μπουρχανεδδὶν ἐφένδης ὁ τεταρτότοκος υἱὸς τοῦ Σουλτάνου καὶ δέκατος τέταρτος κατὰ σειρὰν διαδοχῆς, αὐτὸς ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἠθέλησεν ἡ ἐκπεσοῦσα καμαρίλλα τοῦ Γιλδὶζ ν' ἀνυψώσῃ, πείθουσα τὸν Σουλτᾶνον ν' ἀνακηρύξῃ τὸν Μπουρχανεδδὶν ἐφένδην διάδοχον ἵνα σωθῇ καὶ διαιωνισθῇ ὁ παλαιοτουρκισμός.

Παρ' ὅλον τὸ Σύνταγμα, παρ' ὅλην τὴν κρατοῦσαν πεποίθησιν ὅτι ἡ νόμιμος ἐπὶ τὸν θρόνον διαδοχὴ δὲν ἤθελε νὰ διασαλευθῇ; μήπως ὁ Πατισὰχ δὲν μετέβαλε γνώμην; ἢ μήπως οὐδέποτε αὐτὸς οὗτος ἔσχε τὴν γνώμην ταύτην. καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμίαν ποτὲ εἶχε σχέσιν πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς ἡ προτίμησις αὐτὴ ἡ φιλόστοργος πατρὸς ἰδιαιτέρως ἀγαπῶντος ἓν ἐκ τῶν ἰδίων του τέκνων;

Ὅπως καὶ ἂν εἶχε τὸ πρᾶγμα ὁ Μπουρχανεδδὶν-Ἐφένδης ζωηρὸς καὶ γελαστὸς ἀντεχαιρέτα καὶ αὐτὸς τὰ πλήθη τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἄνοδον διασπάσαντα τὰς ἐξαπλᾶς ζώνας τοῦ στρατοῦ ἠκολούθησαν τὴν ἅμαξαν καὶ ἐσταμάτησαν ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ περιπτέρου, εἰς τὰ ὁποῖα τρὶς ἐνεφανίσθη ὁ Σουλτᾶνος ἀντιχαιρετῶν τὰ ζητωκραυγάζοντα πλήθη, ἐξέφρασε δὲ δι' ὀλίγων τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης ἐκείνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ καλῇ ὑποδοχῇ ἧς ἔτυχε τὸ Σύνταγμα,

Μέχρι τῆς 2 μ. μ. ὥρας παρέμεινεν ἔξωθι τοῦ Γιλδὶζ-Κιὸσκ ὁ λαὸς ἐκεῖνος, κάθιδρως ἀσφυκτιῶν, ἀλλὰ καὶ τρώγων τοὺς ἄρτους τοὺς ὁποίους κατ' ἔτος μοιράζουν κατ' ἐντολὴν τοῦ Σουλτάνου.

— Εἰσβολὴ εἰς τὸ τέμενος

Μετὰ τὴν βαθμιαίαν ἀποχώρησιν τοῦ πλήθους, πολλοὶ διέβησαν τὴν αὐλόθυραν τοῦ Χαμηδιὲ-Τζαμεσί, περίεργοι δὲ διότι οὐδεὶς ἠμπόδιζε τὴν εἴσοδον διέβησαν καὶ τὸν οὐδὸν τοῦ τεμένους. Ἐξέβαλον τὰ ὑποδήματα καὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὸ περίκομψον αὐτὸ ναΐδριον ὅπου ὁ Ἀραβικὸς ρυθμὸς σχετισμένος μὲ τὴν Γαλλικὴν ἀρχιτεκτονικὴν προσδίδει ἐκτάκτως εὐχάριστον τὴν θέαν. Μετ' ὀλίγον κατὰ ἑκατοντάδες εἰσήλαυνον εἰς τὸ τέμενος τὰ πλήθη κρατοῦντα εἰς χεῖρας τὰ ὑποδήματα.

Σεβασμὸς καὶ μεγαλοπρέπεια περιέργεια καὶ ἐπιβλητικότης ἦσαν ἀνακατευμένα μέσα εἰς τὰς ποικίλας μορφὰς τῶν Μουσουλμάνων, Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων οἵτινες κοινὴν τὴν κατάπληξιν αἰσθανόμενοι, ἐφαίνοντο ἀδελφωμένοι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς φιλοστόργου ἐλευθερίας ἣν τοῖς παρεῖχεν ὁ Ἄναξ.

Τὰ περίεργα σημεῖα τῆς τελετῆς αὐτῆς εἶνε κάποιος Πραπρᾶς τῆς Κ)πόλεως, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθεν εἰς μίαν ἅμαξαν καὶ προσεφώνησε τὰ πλήθη ἔξωθι τοῦ Γιλδίζ. Ταὐτοχρόνως μία μουσικὴ Βλάχων πλανοδίων ἐπαιάνιζε τὸν Ὀθωμανικὸν ὕμνον. Καὶ αὐτὰ διήρκεσαν μέχρι τῆς 2 μ. μ. ὥρας ὁπότε ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀποχωρῇ καὶ νὰ ἐπανακάμπτῃ εἰς τὰ ἴδια Τὸ Μπεσὶκ-Τὰς ἐπλημμύρισεν ἀπὸ κόσμον, σιγηλότερον τάφου, ὁ Δολμᾶ-Μπαχτσὲς ὁμοίως καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Γαλατᾶς καὶ ἡ Ἰσταμποὺλ ἐδέχοντο τοὺς παλινοστοῦντας.

— Ἡ ὁδὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Δὲν εἶχεν ἀκόμη τελειώσει τὸ προσκύνημα ὁπότε ἡ εἴδησις τῆς εἰσόδου τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Γιλδὶζ καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Πατισὰχ μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου ἀστραπιαίως διεδόθη. Κανεὶς δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀρχὴν, πάντες δὲ δυσπίστως εἶχον. Ἐχύθησαν ὅμως μετ' ὀλίγον οἱ χείμαρροι τῶν αὐτοπτῶν εἰς τὸν Γαλατᾶν ἰδίως καὶ εἰς τὴν Ἰσταμποὺλ καὶ ἤρχισαν αἱ ἀφηγήσεις. Μέχρι βαθείας νυκτὸς ἐξηκολούθησεν ἡ πανήγυρις αὐτή, εἰς ἅπαντα τὰ κέντρα. Εἰς τὸν κῆπον τῶν Μνηματακίων ὅπως συνήθως καὶ χθὲς οἱ περιπατηταὶ συνεκεντροῦντο περὶ τὸ περίπτερον τῆς μουσικῆς ν' ἀκούσουν τοὺς αὐτοσχεδίους ῥήτορας ὁμιλοῦντας περὶ ἐλευθεριῶν, περὶ Συντάγματος, περὶ Εὐρώπης καὶ περὶ συμπράξεως τῶν ἐθνοτήτων τῆς Τουρκίας πρὸς περίσωσιν τῆς κοινῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου.

Εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ταξιμίου οἱ ἀνεπτυγμένοι συνεκέντρωσαν διαδήλωσιν ἐκ πεντακισχιλίων περίπου ἀνθρώπων οἵτινες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τῶν Μωαμεθανῶν, Ἑλλήνων, Ἀρμενίων, Ἀλβανῶν καὶ Ἰουδαίων. Εἰς τὰ λοιπὰ κέντρα ἐξηκολούθησαν αἱ αὐταὶ συζητήσεις καὶ τὰ ἴδια σχόλια, ἓν δὲ μόνον θλιβερὸν κροῦσμα ἐσημειώθη. Εἰς τὰ Μνηματάκια κάποιος Παλαιότουρκος περιστοιχιζόμενος ἀπὸ ὁμόφρονας ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ὑποδεικνύων τοὺς κινδύνους τῆς ἀναρχίας, ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος. Οἱ Νεότουρκοι ὅμως ἀκροαταὶ ἐξηρεθίσθησαν καὶ τὸν ἀπεδοκίμασαν, ὅταν δὲ ὁ ῥήτωρ ἐξύβρισεν αὐτοὺς εἷς ἀξιωματικὸς ἐξιφούλκησεν. Ἀλλ' ἐν καιρῷ ἐκρατήθη. Τί εἶνε ὅμως ἓν κροῦσμα εἰς τὸ χάος αὐτὸ καὶ τὸν λαβύρινθον!

Ἐκτὸς ὅμως ὅλων αὐτῶν ἡ Κων)πολις δὲν ἔχασε τὴν ὄψιν της. Ὁ Γαλατᾶς εἰργάσθη ὅπως συνήθως καὶ μετὰ τὴν ἐργασίαν, οἱ σιδηρόδρομοι, αἱ ἅμαξαι καὶ τὰ ἀτμόπλοια ἐπανέφεραν τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς οἰκίας των ἢ τὰ θέρετρά των. Ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν δὲν ἔπαυσεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν κίνησίν της. Τὴν δὲ νύκτα ὅταν ἀπέμεινε μόνον ὁ κόσμος τῶν διασκεδάσεων ἠκούετο τὸ μονότονον κτύπημα τοῦ ῥοπάλου τῶν νυκτοφυλάκων ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, καὶ τὰ γαυγίσματα τὰ φρικώδη τῶν σκύλων ὁσάκις ἄλλος σκύλος ἄλλης γειτονιᾶς ἐτόλμα νὰ διαταράξῃ διερχόμενος τὴν ἡσυχίαν τοῦ λίαν σεβαστοῦ ὕπνου των..

— Καὶ ὀλίγα συμπεράσματα

Δὲν θέλω νὰ ἐκταθῶ εἰς πολλὰ συμπεράσματα. Ἂς τὰ ἐξαγάγῃ ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς περιγραφῆς του πρώτου πραγματικοῦ προσκυνήματος μετὰ τὴν κατανόησιν τῆς παραχωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἡ γαλήνη βασιλεύει εἰς τὴν πόλιν τὴν μεθυσθεῖσαν γλυκέως ἐκ τῶν ἐλευθεριῶν. Δὲν κραιπαλεῖ, ὄχι, οὐδὲ ὀργιάζει Κάμνει χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας της, ὄχι κατάχρησιν. Ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἐλλείπουσιν· χιλιάδες ἀνθρώπων ὑπαλλήλων στρατιωτικῶν πολιτικῶν καὶ μυστικῶν τοῦ Κράτους μένουν ἄνευ ἐργασίας, ἄνευ εἰσπράξεων, ἄνευ ἐλπίδος ἐπαναφορᾶς ἂν ἔφυγαν, παραμονῆς ἂν δὲν ἀπεδιώχθησαν. Ὁ λαὸς ζητεῖ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην πάντες οἱ περὶ τὸν Σουλτᾶνον ἐκεῖνοι οἵτινες παρεπλάνων αὐτόν. Φθάνει ἀκόμη καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ πρώην Μεγάλου Βεζύρου Φερὴτ πασᾶ.

Ὁ Ραγκὴπ-πασσᾶς, Χαλκιδεὺς τὸ γένος βαθύπλουτος δὲ ἤδη ἐν Κων)πόλει λόγῳ τῆς Σουλτανικῆς εὐνοίας κρατεῖται ὑπὸ περιορισμόν.

Ὁ Κινὰν-πασᾶς κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ. Ἀλλὰ μένουν καὶ ἄλλοι πολλοί. Τὸ Γιλδὶζ φαίνεται διατεθειμένον ν' ἀσπασθῇ τὰς νεοτουρκικὰς σκέψεις τοῦ Ἄνακτος. Ἀλλ' ὑπάρχουν συνήθειαι τῶν ὁποίων ἡ μεταβολὴ σημαίνει καταστροφήν. Ὅταν δὲ καταστρέφεται κανεὶς, δὲν θέλει νὰ καταστραφῇ μόνος. Παρασύρει καὶ προκαλεῖ τὸν ὄλεθρον.

Ἡ γαλήνη ἡ ἐπιφαινομένη παντοῦ, θὰ ἦτο μεγίστη καὶ περὶ τῆς Σουηδίας ἀκόμη ἂν ἐπρόκειτο. Εἶνε ὑπερμέτρως μεγάλη διὰ τὴν Τουρκίαν. Ὄντως εἶνε ἀγαθώτατος λαὸς, εἶνε δὲ καὶ ὁ τιμιώτερος καὶ νομοταγέστερος ὁσάκις ὁ νόμος ἢ μᾶλλον ἡ παρανομία διὰ τῆς βίας ἐπιβάλλεται. Ἀλλ' ἡ γαλήνη, ἡ ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῷ ἡσυχία, ἡ ἀλλαγὴ ἡ ἀπότομος συνηθειῶν καὶ ἕξεων τόσων καὶ τόσων αἰώνων δὲν θὰ παρέλθουν τόσον ἥσυχα. Αὐτὰ φοβοῦμαι εὐχόμενος νὰ διαψευσθῶ.

Γ. Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΞΑΝΘΗΣ

— Πρωτοφανὴς ἐνθουσιασμὸς καὶ ὡραῖα ἐπεισόδια

ΞΑΝΘΗ, 17 Ἰουλίου.—Τὴν Κυριακὴν 13 Ἰουλίου σᾶς ἀπέστειλα σύντομον περιγραφὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἐν Ξάνθῃ παρὰ τῆς ἐκ Δράμας ἐπίτηδες ἐλθούσης ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς συνεχίζω σήμερον αὐτήν.

Μετὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τῶν ἐνταῦθα κατοίκων ἐγένετο τὴν νύκτα μεγάλη ὑποδοχὴ μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ μεγάρῳ, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς λοχαγὸς τοῦ ἐπιτελείου Ρουσιανῆ μπέης εἰς καθαρεύουσαν Ἑλληνικήν. Εἶτα δὲ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν Ἰωακεὶμ Σγουρὸς ζητωκραυγάσας ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ στρατοῦ. Τὸ πλῆθος ἐζητωκραύγασε φρενιτιωδῶς, ἡ μουσικὴ ἔπαιξε διάφορα θούρια καὶ ἐνθουσιαστικὰ κομμάτια καὶ ἐν διαδηλώσει ὡδηγήθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τὰ καταλύματά των.

Τὴν Κυριακὴν 13 Ἰουλίου τὴν 4 ὥραν πρωϊνὴν πλῆθος ἀμέτρητον μὲ δύο μουσικὰς, μὲ σημαίας συνταγματικὰς (λευκὰς μὲ ἐρυθρὰς ἐπιγραφὰς «Ζήτω τὸ Σύνταγμα. ζήτω ἡ Πατρίς, ζήτω τὸ Ἔθνος, ζήτω ἡ Ἐλευθερία») καὶ μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν, προέπεμψε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Παρέστησαν καὶ αἱ ἀρχαί· ὁ φανατικὸς παλαιότουρκος Καϊμακάμης ἡμῶν ἦτο κατάμαυρος ὀρειχάλκινος κάθε ζήτω οὐρανομήκες ἐκπεμπόμενον ἀπὸ τὰ στόματα τοῦ πλήθους τὸν διεπέρα ὡς δίκοπος μάχαιρα· κάπου κάπου ἠναγκάζετο καὶ ἐκεῖνος «μὲ μισὸ στόμα» νὰ φωνάζῃ γιοσιασοῦν Βατὰν (Ζήτω ἡ Πατρίς). Τί νὰ κάμῃ ἀνάγκα καὶ Θεοὶ πείθονται. Εἰς τὸ Σύνταγμα εἶχεν ὁρκισθῆ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἀπειλὴν ρεβόλβερ Ναγκάν· ἦτο εὔκολον πρᾶγμα νὰ ξεχάσῃ τοὺς παλαιοὺς βαζιβουζουκισμούς του; Εἰς τὸν σταθμὸν μέσα εἰς ἐκείνην τὴν ἀνθρωποπλήμμυραν, μέσα εἰς τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν ἀνῆλθεν καὶ ὁ διακεκριμένος ἰατρὸς Χνκίζογλου εἰς ἓν βαγόνιον καὶ ὡμίλησεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν, διὰ τοὺς γενναίους μας ἀξιωματικούς.

Τὸ τί ἔγεινε ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν ὁμογενῶν ἰδίως δὲν περιγράφεται· ἀνεθάρρησαν, τὰ ἐνόμιζαν ὅλα ψεύτικα πρὸς τὸ θεαθῆναι, ὅταν ὅμως εἶδαν ὁμογενῆ τινα τὸν ἰατρὸν κ. Χεκίμογλου νὰ ὁμιλῇ τόσον ἐλεύθερα, νὰ καυτηριάζῃ τὴν παρελθοῦσαν τυραννικὴν ἐξουσίαν, νὰ ὑβρίζῃ τοὺς πρωταιτίους ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἦσαν, νὰ χλευάζῃ τοὺς παλαιοὺς οἱ ὁποῖοι ἀναγκαστικῶς τώρα προσπαθοῦν νὰ γίνουν ἄνθρωποι καὶ ἦσαν ἀρκετοὶ ἐνώπιόν μας τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τότε ὅλον τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἐξέσπασεν εἰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος τῆς ἐλευθερίας, τοῦ στρατοῦ, τῆς Πατρίδος. Ἡ ἁμαξοστοιχία ἐξεκίνησε ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων καὶ βροντοφώνων γιασιὰ, ζήτω, οἱ ἀξιωματικοὶ, παρέλαβον μαζῆ των ἐν Γκιουμουλτζοὺκ καὶ τὸν Ἱεράρχην μας μὲ πολλοὺς προκρίτους Ἕλληνας καὶ Ὀθωμανοὺς καὶ τὸν ὑποφαινόμενον διὰ τῆς βίας σχεδὸν διὰ νὰ ὁμιλήσω καὶ ἐκεῖ. Καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἔμπλεοι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, διότι εἴμεθα ἐπὶ τέλους καὶ ἡμεῖς ἐλεύθεροι· ἴσως μπορούσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκφράσωμεν ὅ,τι ᾐσθανόμεθα, ὅ,τι ἐσκεπτόμεθα, χωρὶς νὰ φοβούμεθα τὸν βούρδουλαν τοῦ τυχόντος ἀστυνόμου, ἢ τοῦ τυχόντος ἀστυφύλακος.

Εἰς τοὺς δύο σταθμοὺς μέχρι Γκιουμουλτζίνης, αἱ ἀξιωματικοὶ κατερχόμενοι κατήχουν τοὺς παρατεταγμένους στρατιώτας καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ ζητωκραυγάζουν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Εἰς τὸν σταθμὸν Ναρλῆ-Κιᾶ κατῆλθε καὶ ὁ Μητροπολίτης μας καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς ἐπίτηδες κατελθόντας κατοίκους τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου Γιαπίκιοϊ, καὶ ἦτο τῷ ὄντι συγκινητικὸν τὸ θέαμα νὰ βλέπῃ κανεὶς ἐκείνους τοὺς ἀγραμμάτους, τοὺς τρομαγμένους χωρικοὺς νὰ ζητωκραυγάζουν διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν Γκιουμουλτζίναν πολὺ πλῆθος καὶ τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοὶ, μὲ μουσικὰς θριαμβευτικῶς εἰσήλθομεν· ὁ Μητροπολίτης μας ἐστηρίζετο εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ρουσιανῆ μπέη τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς· ὄπισθεν πλῆθος, ἀνθρωποπλήμμυρα, ὅλαι αἱ ἀρχαὶ πλὴν τοῦ φανατικοῦ παλαιοτούρκου Μουτεσαρίφη, ὁ ὁποῖος κατῆλθε μόνον μέχρι τοῦ προαυλίου τοῦ Διοικητηρίου, ἐκεῖ ὅμως δὲν καταδέχθη ὁ Ρουσιανῆ μπέης νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ τὸν ἀπεδίωξε καὶ μὲ κίνημα τῆς χειρὸς ἀνήλθομεν ἐπάνω μέσα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Διοικητηρίου, ὅπου ἀφοῦ προτήτερα ὁ Ρουσιανῆ μπέης ἐξύβρισεν ἐλεεινὰ μὲ τὰ ὑβριστικώτερα λόγια τὸν Μουτεσαρίφην (πρόστυχε, ἐλεεινὲ, οὐτιδανὲ) τὸν ὥρκισεν ἐπὶ τοῦ Κορανίου διὰ τὸ Σύνταγμα, ὅτι ἀπὸ τοῦδε θὰ εἶνε τίμιος εὐσυνείδητος, πιστὸς τηρητὴς τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι θὰ λησμονήσῃ τὰ παλαιὰ κακουργήματα τῆς παρελθούσης τυραννικῆς πολιτείας.

Κατόπιν ὡμίλησε καὶ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Ἱεράρχης καὶ τὸ πλῆθος ἐξέσπασεν εἰς ἀτελεύτητα ζήτω. Ἔπειτα ἀνῆλθεν ἢ μᾶλλον ἀνεβίβασαν εἰς τὸ βῆμα μὲ μεγάλην ὅλως δυσκολίαν διότι ζυγίζει 122 κοιλὰ τὸν ἔγκριτον ἰατρόν μας κ. Χεκίμογλου καὶ ἐκεῖνος ὡμίλησεν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, τῆς συναδελφοσύνης, ὡμίλησε διὰ τὸ Σύνταγμα, διὰ τὴν περασμένην τυρανικὴ ζωή μας, διὰ τὸ μέλλον μας καὶ κατῆλθε μέσῳ ἀτελευτήτων ζήτω καὶ γιασιά. Τὴν ἡμέραν διωργανώσαμεν διαδήλωσιν μέσα εἰς ἁμάξας, προηγεῖτο ἡ μουσικὴ τῆς ἐνταῦθα Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος λαμπρὰ κατηρτισμένη καὶ μὲ σημαίας, πλῆθος ἀρκετόν, ὁ κόσμος μᾶς ἔβλεπεν ὀλίγον τρομαγμένος. Μετέβημεν εἰς τὴν Ἀρμενικὴν ἐκκλησίαν. εἰς τὸ Ἰσραηλιτικὸν Σχολεῖον εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὴν νύκτα διωργανώσαμεν λαμπαδηφορίαν μὲ μουσικὴν καὶ μὲ ἀτελείωτα ζήτω. Εἰς τὰς 9 ὅμως μ. μ. ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ προπεμφθεῖσα ὑπὸ πλήθους ἀνεχώρησε διὰ τὸ Δεδεαγάτς, ἡμεῖς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν διὰ τὴν Ξάνθην, ἀφοῦ ἐξηντλήθημεν νὰ φωνάζωμεν ζήτω διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὸ Σύνταγμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον διένειμε χθὲς τὰ κατωτέρω τηλεγραφήματά του διὰ τὰ Τουρκικὰ πράγματα.

— Διάφοροι πληροφορίαι

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 20 Ἰουλίου.—Ὁ Μ. Βεζύρης δὲν μετέβη χθὲς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην παρὰ μόνον εἰς τὰς 4 τὸ ἀπόγευμα, τοῦθ' ὅπερ ἐγέννησε τὴν φήμην περὶ Βεζυρικῆς κρίσεως.

Αἱ φῆμαι αὗται ἐν τούτοις δὲν ἐπιβεβαιοῦνται Λέγεται μόνον ὅτι κάποια διαφωνία ἀνεφύη μεταξὺ τοῦ Μ. Βεζύρου καὶ τοῦ Κιαμὴλ πασᾶ.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπανέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ ζήτημα, ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ εἶνε συνταγματικὴ πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, ὑπέβαλε μάλιστα καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζεται ἡ ἀνάγκη τοῦ καταρτισμοῦ Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, δυναμένης νὰ ὑπερπηδήσῃ πᾶν ἀπρόοπτον.

Τὸ Ὀθωμανικὸν Κομιτᾶτον «Ἕνωσις—Πρόοδος» (τμῆμα Κων)πόλεως) δημοσιεύει ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μουρὰτ βέην, παλαιὸν Νεότουρκον, διευθυντὴν καὶ συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Νιζάμ. Ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρει, ὅτι ὁ Μουρὰτ βέης οὗτος δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς μέλος τοῦ Κομιτάτου, καὶ ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Κων)πόλεως συνίσταται ἀπὸ κεντρικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία τηρεῖται μυστική, αὐτὴ δὲ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέτρα κατὰ τῶν ψευδῶν προκηρύξεων.

Ὁ Κιαμὴλ βέης, ὑπάλληλος τῆς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας τοῦ Σουλτάνου, διετάχθη νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Ὁ πλωτάρχης Σαμῆ βέης, ὅστις μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Φεχὴμ πασᾶ ἔλαβε τὴν θέσιν του, ἐξεδιώχθη τῶν Ἀνακτόρων καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου.

Εἰς τοὺς κατασκόπους δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Ὁ τέως Γεν. Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβολικοῦ Ζεκῆ πασᾶς δημοσιεύει ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Ἰκδάμ», ἐν τῇ ὁποίᾳ λέγει ὅτι ἄδικοι εἶνε αἱ κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεις τοῦ Τύπου. Ὁ Ζεκῆ ὁρκίζεται ὅτι θὰ τηρήσῃ τὸ Σύνταγμα προσθέτει δὲ ὅτι ὅσοι καταφέρονται ἐναντίον του ἔχουν προσωπικὰ διότι δὲν τοὺς ὑποστήριξεν εἰς τὰς διαφόρους τελευταίας παραχωρήσεις τῆς ἠλεκτροκινήσεως.

Ὁ Σουλτᾶνος κατὰ τὴν προχθεσινὴν παρουσίασιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Περσίας εἶπεν εἰς τὴν Ἐξοχότητά του, ὅτι ὁ λαός του ἱκανοποιήθη μὲ τὸ Σύνταγμα καὶ τὰς ἄλλας παραχωρήσεις προσθέσας ὅτι εὐκταῖον θὰ ἦτο καὶ ὁ Σάχης νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά του.

ΑΛΛΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

«Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτοῦ του μετὰ τοῦ Σεϊχουλισλάμη, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς δηλώσεις ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου.

«Ἡ Α. Μ. εἶπεν, παρεχώρησε τὸ Σύνταγμα διότι θεωρεῖ πλέον τὸν λαὸν του ὥριμον διὰ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐλευθερίας καὶ δικαιώματα.

«Ὁ Σουλτᾶνος ὡρκίσθη ἐπὶ τοῦ Κορανίου, νὰ τηρήσῃ πιστῶς τὸ Σύνταγμα· ἐπομένως εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος οἱαδήποτε τῶν ἐλευθεριῶν καταπάτησις ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Καλίφου, ὅστις θὰ παρέβαινεν οὕτω τὸν ὅρκον του».

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου ὡς πρὸς τὸ βάσιμον τῶν κυκλοφορουσῶν φημῶν περὶ ἐνδεχομένης ἐκθρονίσεως τοῦ Σουλτάνου, ὁ Σεϊχουλισλάμης ἀπήντησεν.

«Ἐκθρόνισις τοῦ Σουλτάνου τοῦ παραχωρήσαντος τὸ Σύνταγμα καὶ ὁρκισθέντος πίστιν εἰς αὐτὸ θὰ ἦτο δυνατὴ μόνον ἐν περιπτώσει παραφροσύνης ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20 Ἰουλίου.— Ἡ «Λοκαλαντζάιγκερ» διαψεύδει τὴν φήμην ὅτι ἀνώτεροι Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ θὰ κληθῶσι πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ.

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φῶς» ἀναγράφει ὅτι ὁ Ἰτζὲτ πασᾶς μεταβαίνει εἰς Κωστάντσαν.

Ο ΜΕΛΧΑΜΕ... ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ

— Ὅλα εἶνε λαμπρά!

ΚΕΡΚΥΡΑ 20 Ἰουλίου (τηλεγραφικῶς).— Εἰς συνέντευξιν ὁ ἐπιβαίνων τῆς «Βοσνίας» τοῦ Φλόριο Ὀθωμανὸς τέως ὑπουργὸς τῶν Μεταλλείων Σελὴμ πασσᾶς Μελχαμὲ ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ ἔσται διαρκείας καὶ οὐχὶ πρόσκαιρος, ὡς πιστεύουν τινές.

«Τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος ἐχαρακτήρισεν ὡς προελθοῦσαν ἐξ ἐσωτερικῶν ἀποκλειστικῶς λόγων, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀπολυταρχικῆς καὶ καταπιεστικῆς διοικήσεως, κατὰ τῆς ὁποίας ὑπολανθάνουσα, ἀλλὰ γενικὴ ἀγανάκτησις ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ κινήματος τοῦ Μοναστηρίου.

Ὁ Σελὴμ πασσᾶς προσδοκᾷ τὰ βέλτιστα ἐκ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, δι' οὗ δημιουργεῖται καθεστὼς καθ' οὗ οὐδὲν κόμμα θέλει ἐναντιωθῇ. Καὶ αὐτὸς ἀτομικῶς συντάσσεται ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου ἀπὸ 30ετίας εἶνε ὑπέρμαχος, πιστεύει δὲ ὅτι τῷόντι θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰλικρινῶς.

Ὁ Ὀθωμανὸς τέως ὑπουργὸς διαψεύδει τὰς περὶ φυγῆς του κυκλοφορησάσας φήμας, βεβαιοῖ ὅτι παρῃτήθη διὰ λόγους ὑγείας, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁποίας καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ Κων)πόλεως, προσθέτει δὲ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ. Οὐδείς, καθὰ ἰσχυρίζεται, τὸν κατηγορεῖ, οὔτε φυγοδικεῖ.

Ὁ Σελὴμ πασσᾶς ἐπέρανε τὰς ἀνακοινώσεις του, εἰπὼν ὅτι ὁ Σουλτᾶνος εἶνε μεγαλοφυής, ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς τῶν Τούρκων ἁγνὸς καὶ ὑγιής.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Σελὴμ εἶνε μᾶλλον προϊὸν φόβου διότι εἰς πάντα συνομιλητήν του διαβλέπει Νεότουρκον ἐχθρόν.

ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ ἀμνηστεία εἰς τὴν Σάμον

Ἀσφαλεῖς ἐκ Σάμου πληροφορίαι ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ περίφημος Ἡγεμὼν Κοπάσης δὲν ἐκοινοποίησε, τοὐλάχιστον μέχρι τοῦδε, εἰς τὴν νῆσον τὸν Αὐτοκρατορικὸν Ἰραδὲν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐχορηγήθη γενικὴ ἀμνηστεία εἰς πάντας τοὺς πολιτικοὺς καταδίκους, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ διὰ τὰ ἐν Σάμῳ τελευταῖα γεγονότα κατηγορούμενοι.

Τὴν ἄρνησίν του ταύτην φαίνεται ὅτι ἐδικαιολόγησεν ὁ Κοπάσης παραστήσας πρὸς τὴν Πύλην ὅτι διὰ τῆς ἀμνηστείας ἠπειλεῖτο διατάραξις τῆς τάξεως.

— Οἱ ἐνταῦθα ὁπλαρχηγοί

Παρουσιάσθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ναμπῆ βέη ηὐχαρίστησαν αὐτὸν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, παρακαλέσαντες συγχρόνως ὅπως αἱ εὐχαριστίαι των αὗται διαβιβασθῶσιν καὶ πρὸς τὸν Σουλτᾶνον.

ΑΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τὸ Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν διένειμε τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματά του.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 20 Ἰουλίου. — Σήμερον τὴν πρωΐαν διαρκούσης τῆς πρωΐας εἰς τὸν στρατῶνα Ταξὶμ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ὡρκίσθησαν εἰς τὸ Σύνταγμα ἐνώπιον πλήθους κόσμου ἐκ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ δημοσιογράφοι. Τοὺς τελευταίους τούτους ἐνηγκαλίσθησαν ἀναφωνοῦντες.

— Ζήτω ἡ Ἐλευθερία, καὶ ἡ ἀδελφοποίησις

Ὅμοιαι σκηναὶ ἐγένοντο καὶ θὰ γείνωσι εἰς τοὺς λοιποὺς στρατῶνας, Ἀγνοεῖται ὅμως ἂν καὶ ἡ φρουρὰ τοῦ Γιλδὶζ θὰ πράξῃ τὸ αὐτό.

Ἔκτακτον παράρτημα τῆς «Ἰκδὰμ» δημοσιεύει τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ τοῦ στόλου τῶν Δαρδανελλίων, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Μαρία» ἀφίκετο τὴν νύκτα.

Ὁ Μουτεσαρίφης καὶ ὁ Ἄγγλος πρόξενος μετέβησαν εἰς τὸ σκάφος διὰ νὰ ὁμιλήσωσι πρὸς τὸν Ἰτζέτ.

Ὁ Πρόξενος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Πρεσβείας του. Ὁ διοικητὴς τοῦ Στόλου ζητεῖ ὁδηγίαν, προσθέτων ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ πλήθους καθίσταται ὁλοὲν ὁρμητικώτερος.

Ἐκ τούτου ὑπάρχουσι φόβοι μήπως κατὰ τὴν ἔκδοσίν του πέσῃ θῦμα τῆς ὀργῆς τοῦ πλήθους.

Ἡ «Ἰκδὰμ» δημοσιεύει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει κομιτάτου τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου τῶν Ὀθωμανῶν».

«Σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀγαπητοὶ συμπατριῶται, νὰ μὴ παρεξηγήσητε τὴν παροῦσαν κατάστασιν. Ὁ Σουλτᾶνος μας εἶνε τὸ μόνον μας καταφύγιον. Εἰς τὸ μέλλον τὸ πρόσωπόν του τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ αἵματος ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. Παρακαλοῦμεν νύκτα καὶ ἡμέραν ὅπως ἡ ζωή του διατηρηθῇ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους. Σκοπός μας ἦτο νὰ ἀπομακρύνωμεν προδότας τινὰς καὶ ὁ Πατισὰχ μας παρεχώρησεν ἡμῖν τοῦτο μετὰ μεγαλοπρεπείας. Ὁ στρατὸς ἐπόθει τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χαιρετισμοὺς οἵτινες καὶ τῷ παρεσχέθησαν. Τίποτε πλέον δὲν ἔχει τις νὰ σκεφθῇ ἢ νὰ ζητήσῃ. Ζήτω ὁ Σουλτᾶνος

— Ἀντικατάστασις εἰς Ἀδριανούπολιν

Ἡ ἁμαξοστοιχία ἡ τακτικὴ ἀφίκετο εἰς Κων)πολιν μετὰ πεντάωρον καθυστέρησιν. Λέγεται ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῶν γεγονότων τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ὁ διοικητὴς τῆς Ἀδριανουπόλεως ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβῃ τὸν σταθμὸν κατὰ τῶν ἐπαναστατουμένων ἀξιωματικῶν.

Δύο συντάγματα Πεζικοῦ ἠρνήθησαν

Κατὰ τὰς προξενικὰς πληροφορίας τῆς χθὲς λέγεται ὅτι ἡ ἀντεπανάστασις ἐξερράγη εἰς Κων)πολιν,

νὰ ὑποκαύσωσι εἰς τὸ Κομιτᾶτον τῶν Νεοτούρκων καὶ θὰ ὁδεύσωσι κατὰ τῆς Κων)πόλεως ὁδηγούμενοι ὑπὸ Χοτζάδων.

Τὰ καταστήματα ἔκλεισαν καὶ μέγας πανικὸς βασιλεύει ἐν Κων)πόλει. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους κατέφυγον εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Γαλλίας. Ἡ κατάστασις δύναται ν' ἀποβῇ κινδύνους.

Λέγεται ὅτι θὰ σταλῇ ἐκεῖ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἀπολαύων τῆς ἐμπιστοσύνης ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἡ θέα ὅμως τῆς ἀφιχθείσης ἁμαξοστοιχίας παρέχει τὴν πίστιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Ἀνδριανουπόλει ἐβελτιώθη.

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΦΟΝΟΣ

Χθὲς ὁ Ἰταλὸς Δομένικος εἰς τὴν θέσιν Λόχα ἐφόνευσε διὰ κτηματικὴν διαφορὰν τὸν Κ. Ἀργυρίου ἢ Μυλωνᾶν.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

— Ἀντικατάστασις τοῦ Κοπάση

Ἡμιεπίσημοι πληροφορίαι βεβαιοῦσιν ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Κοπάση ἐφένδη, ἡγεμόνος τῆς Σάμου.

Ὁ Κοπάσης θ' ἀνακληθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Κατάσχεσις λαθρεμπορίου

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐν Πειραιεῖ λεμβοῦχός τις ἐπὶ τῇ θέᾳ ναύτου τινὸς τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου ἀποσπάσματος ἐγκατέλιπε σάκκον ζαχάρεως προερχομένης ἐκ λαθρεμπορίου καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. Ὁ ναύτης τὴν σάκχαριν παρέδωκεν εἰς τὸ τελωνεῖον.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ, ΑΙΜΑΤΟΣ
Ν. Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Ἰατρὸς — Μικροβιολόγος — Παθολόγος — Εἰδικὸς εἰς τὰ νοσήματα τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ αἵματος — Διευθυντὴς τοῦ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
Σπουδάσας ἐπὶ 4ετίαν, ἐν Γαλλίᾳ μὲν ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Παστέρ, ἐν Γερμανίᾳ δὲ ὡς βοηθὸς τοῦ διασήμου καὶ παγκοσμίου φήμης καθηγητοῦ φὸν **Μπέριγκ.**
17—Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη—17

ρήσωμεν αὔριον. Κατόπιν τούτου πιστεύω ὅτι τελειώνει ἡ φιλονεικία μας...

— Μητέρα... ἔχετε... ἔχετε λάβει χρήματα ἀπὸ τὸν Ἀλλὰν Θύρστων;...

— Σοῦ λέγω μόνον ἕνα πρᾶγμα: Ὅτι ἐννοῶ νὰ λάβω χρήματα ἀπὸ τὸν Ἀλλὰν Θύρστων.

— Μητέρα!..

— Ἀλλὰ δὲν ἀκούεις λοιπόν; Εἶσαι κωφή; Πιστεύω ὅτι ὄχι. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν μὴ φωνάζεις τόσον δυνατά. Γνωρίζω καλῶς ὅτι σὲ κακομεταχειρίσθη, κατὰ τρόπον μάλιστα ἐντελῶς ἀνάξιον, καὶ ἔχω σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ τοῦ δείξω ὅτι δὲν θὰ μᾶς ξεφύγῃ ἔτσι, χωρὶς τίποτε. Ἢ λοιπὸν θὰ μοῦ δώσῃ μὲ τὸ καλὸν μίαν καλὴν ποσότητα, γενναίαν ποσότητα, εἰς ἀποζημίωσιν, ἢ θὰ δεχθῇ τὸν δικηγόρον μου.

— Μητέρα... ἐγώ... δὲν θέλω τίποτε...

— Δὲν θέλεις τίποτε;... Δωρὶς μὴ ἐξακολουθεῖς νὰ εἶσαι ἀκόμη ἀνόητος; Στὸ τέλος πῶς ἠμπορεῖς νὰ τὸν ἐμποδίσῃς; Ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσω περὶ τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ ὅ,τι τοῦ ζητήσω, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον σὲ μετεχειρίσθη. Παρ' ὅλα ὅσα ἠμπορεῖς νὰ εἴπῃς ἐναντίον του, ὁ Ἀλλὰν Θύρστων εἶνε ἄνθρωπος γενναιόδωρος καὶ δὲν δύνασαι νὰ τὸν ἐμποδίσῃς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιθυμίας μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Φαίνεται, ὅτι αἱ Περσικαὶ ἀνωμαλίαι θὰ λάβωσι διαστάσεις λίαν ἐπιφόβους ἴσως δὲ καὶ διεθνεῖς περιπλοκάς. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σάχου ἐζήτησε νὰ φύγῃ μετὰ τῶν τέκνων καὶ νὰ εὕρῃ καταφύγιον εἰς Κωνσταντινούπολιν τηλεγραφήσας ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν Σουλτᾶνον. Ἡ ἄδεια ἐδόθη ἀλλ' εἶνε ἀδύνατος πλέον ἡ φυγή. Οἱ φιλελεύθεροι ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ ἄγριοι στρατιῶται τοῦ Σάχου σφάζονται καὶ μάχονται ἐντὸς τῆς Τεχεράνης χρησιμοποιοῦντες καὶ πυροβόλα. Μετ' ὀλίγον θὰ κριθῇ ἀναπόδραστος ἡ παρέμβασις τῆς Εὐρώπης καὶ τότε ὁ κίνδυνος τῶν διεθνῶν περιπλοκῶν δὲν εἶνε παντάπασιν ἀπίθανος πλέον.

ΤΑ ΠΕΡΣΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ἡ βασιλοκτονία τῆς Πορτογαλλίας

Ὁ ἐν Λισσαβῶνι ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῶν φύλλων, ἀναφέρει ὅτι αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου ἐλήφθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Λισσαβῶνος. Ἐν αὐτῇ ὁ Ἐδουάρδος ἐκφράζει τὴν λύπην του ὅτι διαρκούσης τῆς δικτατορίας τοῦ Φράγκο κακῶς ἐπληροφορεῖτο περὶ τῶν ἐν Πορτογαλλίᾳ καὶ ὅτι ἂν καλῶς ἐξετίθεντο αὐτῷ τὰ πράγματα δὲν ἤθελε διστάσει νὰ δώσῃ γνώμην περὶ τῶν μέσων τῆς ἀποφυγῆς τῆς συμφορᾶς αὐτῆς ὑφ' ἧς ἐδοκιμάσθη ἡ Πορτογαλλικὴ βασιλικὴ οἰκογένεια.

Διαδήλωσις ζυθοπωλῶν

Διαδήλωσις ζυθοπωλῶν ἔλαβε χώραν ἐν Χάϊδ Πὰρκ τοῦ Λονδίνου. Ἡ πομπὴ τῆς διαδηλώσεως κατελάμβανεν ὁδὸν μήκους 3 μιλίων. Κατ' αὐτὴν μεγάλως ἐπιτυχοῦσαν ὡμίλησαν μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ὁμιλητῶν καὶ ὁ Κυρ. Τσῶρτσιλ ὅστις ἐποιήσατο σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν εἰς τοὺς ζυθοπώλας, σχετικὴν μὲ τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας τοῦ ζύθου.

Ἡ φιλελευθέρα κυβέρνησις ἐν Ἀγγλίᾳ

Τὸ χθεσινὸν ταχυδρομεῖον νέαν πάλιν μᾶς ἀνήγγειλεν ἧτταν τῆς φιλελευθέρας κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τοῦ Χάγγερστον.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη διεξήχθη πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης διὰ τοῦ θανάτου τοῦ φιλελευθέρου βουλευτοῦ Οὔπρων βουλευτικῆς θέσεως, ὅστις πρὸ διετίας εἶχεν ἐκλεγῇ μὲ πλειονοψηφίαν 401 ψήφων. Ἤδη βουλευτὴς ἐξελέγη ὁ συντηρητικὸς Ροῦπερτ Γκίνεζ πλειονοψηφίσας τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου κατὰ 1143 ψήφους.

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σελήνη 7 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 5 λ. 06. — Δύσις ὥρ. 7.

Συμεὼν τοῦ προφήτου

ΣΥΝΕΒΗ κάτι ἐκτάκτως ἀστεῖον εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐνεργειῶν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τῆς κλοπῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ἀστυνομία καὶ ἐνδιαφερόμενοι ἠρνοῦντο πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, φρονοῦντες, δικαίως, ὅτι ἡ δημοσίευσις ἠδύνατο νὰ βλάψῃ τὸ ἔργον τῶν ἀρχῶν. Καὶ ὅμως προχθὲς τὰ περισσότερα Ἀθηναϊκὰ φύλλα εἶχον στήλας ὁλοκλήρους διὰ τὴν κλοπὴν μὲ λεπτομερείας μάλιστα ἐπεχούσας τύπον ἀνακοινωθέντος, τόσον ὅμοιαι μεταξύ των ἦσαν αἱ λεπτομέρειαι αὗται.

Τί συνέβη λοιπόν; Ποῖος εἶχε δώσει τὰς πληροφορίας καὶ μάλιστα τὰς λεπτομερείας των; Ἁπλούστατα: Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις ὅταν οἱ ἀνώτεροι κατορθώσουν νὰ τηρήσουν μυστικότητα—διότι καὶ αὐτὸ συμβαίνει δύσκολα—εὑρίσκεται κάποιον κατώτερον ὄργανον ἀναμεμιγμένον εἰς τὰς ἐνεργείας τὸ ὁποῖον προθυμότατα καὶ διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴν μικρὰν δόξαν νὰ ἐφημεριδογραφηθῇ ὡς «δραστήριος» σπεύδει νὰ ἐκμυστηρευθῇ εἰς τοὺς δημοσιογράφους μερικὰ μυστικὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἐνεργείας.

Αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Κάποιος «δραστήριος» δὲν ἐκρατήθη. Ἐπῆρε τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς εἶπε μερικά. Ἐκεῖνοι προσέθεσαν καὶ τὰ ἄλλα. Πέντε ἢ ἓξ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν μὲ αὐτὴν τὴν ἐνδιαφέρουσαν ποικιλίαν ὕλης, ἡ ὁποία δὲν ἐνδιαφέρει κανένα.

Τώρα ἂν ἐβλάβη τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως, ἂν ἐπῆλθε ζημία, ἂν οἱ παθόντες εἶδαν νὰ πτερυγίζῃ καὶ ἡ τελευταία ἐλπὶς περὶ συλλήψεως τῶν δραστῶν τῆς κλοπῆς, αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν οὔτε διὰ τὸν «δραστήριον» οὔτε διὰ τὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν μὲ αὐτὸ τὸ ἀστυνομικὸν ρεπορτάζ. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ συμβαίνῃ τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, προϊστάμενον ὅλων τῶν ἀστυνομιῶν καὶ ἑπομένως ὅλων τῶν «δραστηρίων» τοῦ κράτους.

Ἡ σκόνη τῶν Χαυτείων

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, ἰδίως κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, συναθροίζονται εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα τῶν Χαυτείων καὶ πρὸ πάντων τὸ—ἄριστον ἄλλως— Πανελλήνιον δὲν ἔχουν ὄσφρησιν καὶ στεροῦνται ὁράσεως.

Τὰ σύννεφα τῆς σκόνης ἀποπνίγουν καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ἵππων, τῶν πυκνῶν, ἁμαξῶν αἱ ὁποῖαι σταθμεύουν ἐκεῖ εἶνε ἱκανὰ νὰ τρέψουν εἰς φυγὴν καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν πάθει χρονίαν ἀμβλύτητα τῶν ὀσφραντικῶν νεύρων.

Νεράκι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πρωτεύουσαν; Τὸ μέρος ἐκεῖνο, πολυσύχναστον καὶ ἀποτελοῦν τὸ νυκτερινὸν κέντρον ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσῃ πρὸ παντὸς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ καταστηματάρχαι τοὐλάχιστον τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν καλὴν κατάστασιν καὶ τὴν καθαριότητα τῶν γειτονικῶν ὁδῶν δὲν διαμαρτύρονται; Τὸ κατάβρεγμα εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα πρέπει καὶ ἄφθονον νὰ εἶνε καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας νὰ γίνεται.

Τέλος ὁ κ. Δήμαρχος ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι δὲν εἶνε εὔκολον εἰς ὅλους μας νὰ παραθερίζωμεν εἰς τὰς Βιέννας, ὅπου βεβαίως τὸ κατάβρεγμα δὲν πιστεύομεν νὰ θεωρῆται ὑπερβολικὴ πολυτέλεια. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ πρέπει νὰ στείλῃ τοὺς ναύλους εἰς ὅλους τοὺς συνδημότας του νὰ μεταβῶσιν εἰς Βιέννην ἢ ἂς ἐπανέλθῃ νὰ ζήσῃ μετ' αὐτῶν.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

[Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Παλαιολόγου]

Οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε ἐξωργισμένοι διὰ τὸ ἀληθὲς πραξικόπημα τοῦ τρόπου καθ' ὃν παρηγγέλθη ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παλαιολόγου. Ὁ γλύπτης κ. Θ. Θωμόπουλος ἔλεγε χθὲς εἰς καλλιτεχνικὸν κύκλον ἐν τῷ γραφείῳ μας:

— Θὰ κάμωμεν ὅ,τι δυνάμεθα διὰ ν' ἀποδείξωμεν πόσον ὑστερόβουλος καὶ ἀντεθνικὴ καὶ ἀντικαλλιτεχνικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις αὐτή.

— Δηλαδὴ τί θὰ κάμετε;

— Πρὸς τὸ παρὸν ἐργαζόμεθα νὰ κατασκευάσωμεν προπλάσματα ἀνδριάντος εἰς τὸν Παλαιολόγον. Ὅταν ἔλθουν τὰ ξένα καὶ τεθοῦν εἰς κοινὴν θέαν θὰ καλέσωμεν τὸν κόσμον νὰ ἴδῃ καὶ τὰ ἔργα τὰ ἰδικά μας τὰ ὁποῖα θὰ ἐκθέσωμεν. Μία τοιαύτη παραβολὴ θ' ἀποτελέσῃ, νομίζομεν, τὸ καλλίτερον κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δικαιολογουμένη τώρα μᾶς λέγει, ὅτι μετενόησεν διὰ τὴν ἀρχικήν της ἀπόφασιν...

Κοτσίδες εἰς τὴν Σμύρνην

Ποῦ νομίζετε ὅτι εὑρίσκετε ὁ κ. «ὁ Μανώλης Καλομοίρης»; Εἰς τὴν Σμύρνην καὶ μία μάλιστα ἐφημερὶς ἡ «Ἡμερησία» ἥτις διακρίνεται διὰ τὰς μαλλιαρὰς αὐτῆς τάσεις φιλοξενεῖ ἄρθρον του διὰ τοῦ ὁποίου χωρὶς ἐντροπὴν προσαγορεύει τοὺς Ἕλληνας «Ρωμηούς» καὶ τοὺς καλεῖ νὰ πανηγυρίσουν τὸ «γεγονότο»—κατὰ τὸ τσιρῶτο—τῆς παροχῆς τοῦ Συντάγματος μεταχειριζόμενοι ἐφ' ἑξῆς τὴν γλῶσσαν Πάλλη καὶ Ψυχάρη».

Ἐχάθη τὸ λεμονότο καὶ τὸ πεπονουφλουδότο ἀπὸ τὴν εὐφυᾶ, τὴν καλαίσθητον καὶ τὴν πατριωτικωτάτην Σμύρνην; . .

Ὁ «Κωλέττης»

Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ ἐν συρροῇ κόσμου παίζεται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὸ ἱστορικὸν ἔργον ὁ «Κωλέττης» τοῦ κ. Πολ. Ἀρκάς.

Σήμερον πάλιν ὁ «Κωλέττης».

Ὁ τροχιόδρομος

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ τροχιοδρόμου νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν γραμμὴν Ἀκαδημίας-Π. Φαλήρου τὰς δύο κομισθείσας νέας ἀτμομηχανάς.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Ἠκούσθη κατὰ τὸ χθεσινὸν ἐν τῷ Θεάτρῳ συλλαλητήριον.

— Καὶ τί γίνεται μέσα εἰς τὸ θέατρον.

— Συλλαλητήριον διὰ τὸ Σύνταγμα...

— Ἐδῶ πάντοτε τὸ Σύνταγμα τὸ κάμνομεν θέατρον...

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

— Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους
— Ὁ λόγος τοῦ κ. Βουτυρᾶ
— Εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν

ΤΟ ΕΠΙΔΟΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Σύμπασα ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐλθόντες ἔσπευσαν χθὲς εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἵνα ἐκφράσωσι τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των πρὸς τὸ Τουρκικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς γενναιότητός του καὶ τῆς ἐπιμονῆς του ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ἀντάξιον τῆς ἐλευθερίας, τῆς ὁποίας ἀπό τινων ἡμερῶν ἀπολαμβάνει.

Τὴν 6 μ. μ. οὐδ' ἐλάχιστος χῶρος ἔμεινε κενός, πλεῖστοι δὲ προσερχόμενοι δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Θέατρον εἰς τρόπον ὥστε μετ' οὐ πολὺ καὶ ὁλόκληρος ἡ πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου πλατεῖα εἶχεν ὑπερπληρωθῇ κόσμου.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ πλήθους δὲν περιγράφεται. Πανταχοῦ ἰδέαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνεπτύσσοντο καὶ πανταχοῦ σκέψεις καὶ κρίσεις περὶ τοῦ νέου ἐν Τουρκίᾳ πολιτειακοῦ καθεστῶτος.

Ἐντὸς τοῦ Θεάτρου καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς εὑρίσκεται ἡ ἐπιτροπὴ τῆς διοργανώσεως τοῦ Συλλαλητηρίου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 6 μ. μ. ὥραν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Βουτυρᾶς, ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤ. ΒΟΥΤΥΡΑ

—Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν ἀνατέλλουσιν αἴφνης στιγμαὶ ἀστκλήπταυ καὶ ἀφθάτου μεγαλείου, στιγμαὶ αἵτινες προσθέτουσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος τὰς ἀγλαοτέρας καὶ φαεινοτέρας αὐτῆς σελίδας. Ἀπόγονοι καὶ γόνοι τῶν Ἐθνῶν τούτων, ὅσοι σήμερον προσήλθετε ἐνταῦθα ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐλθόντες ἢ καταφυγόντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, οἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ Βασιλείου τούτου ὁρμώμενοι, ἐξίσου δὲ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ γείτοσιν αὐτοῖς Ἕλλησι καὶ Ὀθωμανοῖς ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, τῆς εὐκλείας καὶ τῆς προόδου τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν δύο τούτων λαῶν τῶν περισωσάντων διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐπὶ αἰῶνας τὴν κοινὴν ταύτην πατρίδα ἀπὸ τῶν λῃστρικῶν ἐπιδρομῶν ἐπηλύδων στιφῶν.

Πάντες λέγω, ὅσοι προσήλθετε ἐνταῦθα μεθ' ὑπερηφανείας ἀναμιμνήσκεσθε, ὅτι ὁ πρωτότοκος τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ὁ Προμηθεὺς τὸ ζωογόνον τῆς ἐλευθερίας πῦρ κλέψας ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ἐχορήγησε πρῶτος καὶ μόνος τὸ πῦρ τοῦτο εἰς σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐγένετο οὕτω τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ὁ μέγας διάδοχος.

— «Ἀδελφοὶ» Ὀθωμανοί

Ἀλλὰ εἰς τὴν σελίδα τῆς Ἀνατολῆς ἐπεφυλάσσετο μία ἔτι σελαγίζουσα σελὶς καὶ τὴν σελίδα ταύτην προσέθηκαν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Ὀθωμανοί. (Ζωηρόταται ἐπευφημίαι.) Λέγω ἀ δ ε λ φ ο ὶ καὶ οὐδεὶς βεβαίως ἐξ ὑμῶν θὰ θεωρήσῃ τὴν προσηγορίαν ταύτην ὡς παραδοξολογίαν. Οἱ Ὀθωμανοὶ τοῦ 1908 δὲν εἶνε πλέον τὰ τρομακτικὰ ἐκεῖνα στίφη, ἅπερ ἐπήρχοντο εἰς Κων)πολιν ὡς κατακτηταὶ πέντε αἰῶνας μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῆς σαρκὸς ἡμῶν διαπλασθέντες ὡς Ἔθνος, εἶνε σήμερον ἀληθεῖς τῶν Ἑλλήνων ἀδελφοί, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ πυρὸς διαφλεγόμενοι. (Εὖγε! Εὖγε! Χειροκροτήματα)

«Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἐπὶ αἰῶνας ὅλους ἐχώρισεν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων ἀμοιβαία δυσπιστία, καταλήξασα εἰς ἀδιάλλακτον ἐχθρότητα. Ἀλλὰ τῆς δυσπιστίας ταύτης καὶ τῆς ἐχθρότητος ἡ μόνη ἀληθὴς αἰτία ἦτον ἡ ἄνωθεν τυραννία, ἥτις ἀπέβη ὀλεθριωτέρα ἴσως εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς ἢ εἰς τοὺς Ἕλληνας. ἡ ἔλλειψις ἐλευθερίας ἥτις εἶχε παρακωλύσει μέχρι τοῦδε τὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν, συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν τῶν δύο ἐθνῶν.

— Ἡ ἀνεξιθρησκεία τῶν Ὀθωμανῶν

«Ἐξ ἐπιπολαίας κρίσεως ἡ αἰτία αὕτη ἀπεδόθη εἰς διαφορὰν τῆς θρησκείας. Ὄχι! μυριάκις ὄχι! Ἐκ μακρᾶς πείρας γνωρίζων καὶ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνας δύναμαι ἀδιστάκτως ν' ἀποφανθῶ ὅτι ἀμφότεροι οἱ λαοὶ οὗτοι τοῦτο τὸ κοινὸν ἔχουσι γνώρισμα, ὅτι στερρῶς ἀμφότεροι εἰς τὸ πάτριον δόγμα ἐμμένοντες εἰσὶν οἱ ἀνεξιθρησκότατοι πάντων τῶν λαῶν, τιμῶντες τὰ θρησκεύματα τῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἑτεροθρήσκων ἐθνῶν ὅσον καὶ τὸ ἑαυτῶν.

— Τὸ ἔργον τῆς ἐν Τουρκίᾳ τυραννίας

«Ὁ περιλάλητος τουρκικὸς φανατισμὸς οὐδέποτε ἐξηγέρθη παρὰ τῷ Ὀθωμανικῷ λαῷ ἢ μόνον ὁσάκις ἡ τυραννία ζητοῦσα ν' ἀπαλλαγῇ δυσχερειῶν ἐξῆπτεν αὐτὸν ὅπως καταπνίξῃ τὸ Ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν Ὀθωμανῶν διὰ θρησκευτικῆς χειροπέδης».

Ἐξακολουθῶν μετὰ ταῦτα ὁ κ. Βουτυρᾶς ἐξιστορεῖ πῶς ἀνένηψεν ἡ Ὀθωμανικὴ φυλὴ καὶ κατίσχυσαν αἱ ἔμφυτοι ἀρεταὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ἔθνους καὶ ποιούμενος μνείαν τῶν ἐνθαρρύνσεων οὐλαμοῦ ὅλου ὀθωμανῶν εὐπατριδῶν εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ἡμῶν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τελευτᾷ οὕτω:

— Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν Ὀθωμανικὸν στρατὸν καὶ εἰς τοὺς γενναίους αὐτοῦ ἀξιωματικούς, οἵ-

Σ. Τ. Βουτυρᾶς

τινες τοιαύτην προσέθηκαν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἔθνους τὸ φρόνημα κατανοήσας καὶ τὴν πλάνην εἰς ἣν κατέρριψεν αὐτὸν κατιδὼν ὁ πρὸς καιρὸν μὲν παραπλανηθείς, ἀλλὰ πάντοτε μεγαλόφρων καὶ φιλόπατρις Ἄναξ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Σουλτᾶνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ ὁ Β' προθύμως καὶ τάχιστα τὰς αἰτηθείσας συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἐξεχώρησε καὶ ὁ τέως ἀθέατος ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὡς πατὴρ μετὰ τέκνων.

»Ὑπὸ τὴν ζωογόνον αὔραν τῆς ἐλευθερίας ἠδελφώθησαν αὐθωρεὶ πάντες οἱ λαοί, ἰδίᾳ δ' οἱ δύο μέγιστοι αὐτῶν, οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐκεῖ ὅπου ἔρημος νεκρῶν ἐξετείνετο καὶ σιγὴ θανάτου ἡπλοῦτο χοροὶ καὶ πανηγύρεις τελοῦνται ὑπὸ τῶν λαῶν ἠδελφωμένων, οἵτινες συγκρατοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἀδιατάρακτον τὴν τάξιν καὶ καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν ἀστυνομικὴν ἐπίβλεψιν, τὰ πολύκροτα διπλωματικὰ σχέδια δι' ὧν ἀπεσοβεῖτο ὁ διαμελισμὸς τῆς κοινῆς πατρίδος ἀνετράπησαν, καὶ ὁμολογεῖται σήμερον ὑπ' αὐτῶν τῶν τέως δυσμενέστατα πρός τε τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι ἡ Ἀνατολὴ θ' ἀναγεννηθῇ διὰ τῆς συμπράξεως τῶν δύο τούτων μεγίστων αὐτῆς στοιχείων.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀδελφότητος, ἣν ἐκθύμως πανηγυρίζουσιν πάντες οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἀδελφοὶ ἡμῶν Ὀθωμανοὶ καὶ Ἕλληνες. Τῆς ἑορτῆς ταύτης δὲν ἠδυνάμεθα νὰ μένωμεν ἀμέτοχοι, οἵ τε ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης καταγόμενοι καὶ οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ τούτῳ ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Διὸ καὶ συνήλθομεν εἰς τὸ πάνδημον τοῦτο συλλαλητήριον, ὅπως συναγαλλόμενοι καὶ συνευφραινόμενοι, εἰς μὲν τὸν μεγαλόφρονα Σουλτᾶνον διαβιβάσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ προθύμῳ ἐκχωρήσει τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, εἰς δὲ τὸν γενναῖον στρατὸν καὶ εἰς ἀξιωματικοὺς αὐτοῦ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὴν δέουσαν φιλοπατρίαν καὶ τὴν παραδειγματιστὸν φιλαδελφίαν ἣν ἐπεδείξατο εἰς πάντας μὲν τοὺς λαούς, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς ὀθωμανικὸν ἔθνος τὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν ἀσπασμὸν καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἔχουσι καὶ θὰ ἔχωσιν ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Βουτυρᾶ ἀποδέχονται φρενητιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα. Ἐπὶ πολὺ ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ νὰ χειροκροτῇ καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζῃ, μέχρις οὗ, ἀποκατασταθείσης σχετικῆς ἡσυχίας, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γ. Σκαλιέρης προσέρχεται ἵνα ἀναγνώσῃ τὸ ψήφισμα.

Τὸ πλῆθος ἀνυπόμονον ἀναμένει τὸν κ. Σκαλιέρην νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ κ. Γ. Σκαλιέρης καταληφθεὶς ὑπὸ συγκινήσεως δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐξάλλους τοῦ πλήθους ζητωκραυγὰς ἀποχωρεῖ, ἵνα ἀναγνώσῃ πρὸς τὸν λαὸν τὸ ψήφισμα ὁ κ. Βουτυρᾶς.

Τὸ ψήφισμα, ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐνεκρίθη διὰ βοῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἔχει ὡς ἑξῆς·

Συνελθόντες σήμερον εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ Ἀθηνῶν πάντες οἱ ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐνδημοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις συμπαρισταμένου καὶ τοῦ πλήθους τοῦ Ἑλλ. Βασιλείου πρὸς ἑορτασμὸν τοῦ μεγάλου γεγονότος ἐπὶ τῇ παρὰ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐκχωρήσει τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν εἰς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν λαοὺς ψηφίζομεν τὰ ἑπόμενα:

1) Ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ προθύμῳ χορηγίᾳ εἰς τοὺς λαοὺς Αὐτῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ἰσονομίας καὶ ἰσοπολιτείας.

2) Διαβιβάζομεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ θαυμασμοῦ ἡμῶν πρὸς τὸν γενναῖον ὀθωμανικὸν στρατόν, τὸν πρωτοστατήσαντα ὑπὲρ τῆς παροχῆς τῶν ἐλευθεριῶν τούτων καὶ κηρύξαντα τὸ μέγα κήρυγμα τῆς ἀδελφώσεως πάντων τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου λαῶν, ἰδίως δὲ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων πρὸς παγίωσιν μὲν τῆς ἐλευθερίας ταύτης, περιφρούρησιν δὲ τῶν κοινῶν δικαίων καὶ συμφερόντων καὶ τῆς μεγάλης κοινῆς πατρίδος κατὰ πάσης ξενικῆς ἐπιβολῆς.

3) Διαβιβάζομεν τὸν ἀσπασμὸν ἡμῶν εἰς τὸ ἀδελφὸν Ὀθωμανικὸν Ἔθνος συγχαίροντες αὐτῷ τε καὶ ὑμῖν διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἀδέλφωσιν καὶ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἐγκαινιαζομένην κοινὴν σύμπραξιν ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν.

4) Ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως ἀρθῇ πᾶσα μὲν δυσχέρεια πρὸς ἐπάνοδον τῶν φυγάδων εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, πᾶσα δὲ ἀφορμὴ παρνενοήσεως μεταξὺ τῶν δύο Ἐθνῶν.

5) Ἐκφράζομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι πρὸς ἄρσιν τῶν παρεννοήσεων αὐτῶν θέλει ἐπιλυθῇ αἰσίως καὶ τὸ ζήτημα τῆς Σάμου.

6) Πρὸς τοὺς φιλοπάτριδας ἐκείνους Ὀθωμανούς, οἵτινες ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Νεοτούρκων ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὄκνως καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως ἐργασθέντες καὶ τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς εὐγενοῦς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας θυσιάσαντες ἐξήγειραν τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθνους, ἐκφράζομεν τὸν συμπαθῆ ἡμῶν θαυμασμόν.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐπιδοθήτω εἰς τὴν Α. Ε. τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας παρακαλούμενον νὰ διαβιβάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον, εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Μ. Βεζύρην καὶ εἰς ἅπαν τὸ Ὀθωμανικὸν Ἔθνος μετὰ τῆς πανδήμου διαβεβαιώσεως ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀδελφικῶς καὶ προθύμως θὰ συμπράττῃ μετ' αὐτῶν πρὸς ἄμυναν τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Σ. Σῖμος, Γ. Πὼπ, Σ. Βουτυρᾶς, Φ. Βιρβίλης

— Ὁ Ἰχσὰν-βέης καὶ ὁ Νουρεντὶν-βέης

Εἶνε ἀμφότεροι δύο ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τῆς Τουρκικῆς Διπλωματίας.

Ὁ Ἰχσὰν-βέης, συνταγματάρχης τῶν γενικῶν Ἐπιτελῶν καὶ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐνταῦθα Τουρκικῆς πρεσβείας. Ὁ Νουρεντὶν βέης Γενικὸς πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐν Σύρῳ.

Ἀμφότεροι παρευρέθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ γενόμενον χθὲς συλλαλητήριον καὶ μετὰ συγκινήσεως παρηκολούθησαν τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους καὶ εἶδον τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλήθους.

Τοὺς δύο τούτους διακεκριμένους διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ψηφίσματος ὁ διευθυντὴς τῆς συναδέλφου «Πατρίδος» κ. Σῖμος παρουσίασε πρὸς τὸν λαόν. Τί ἐπηκολούθησε τότε εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ὁλόκληρον τὸ θέατρον ἐσείετο ἐκ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ζητωκραυγῶν, πολλοὶ δὲ ἔτεινον μακρόθεν πρὸς αὐτοὺς τὴν χεῖρα βροντοφωνοῦντες τουρκιστί.

— Πατισαχιμὶζ τσὸκ γιασᾶ!

— Κανοῦνι ἐσεσὶ γιασασίν! Ζήτω τὸ Σύνταγμα! Ζήτω ὁ Σουλτᾶνος!

Οἱ Ἰχσὰν καὶ Νουρεντὶν βέης συγκεκινημένοι ηὐχαρίστουν ὑποκλινόμενοι τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πολὺ ἐξηκολούθει νὰ συνταράσσῃ τὴν αἴθουσαν τοῦ Θεάτρου διὰ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν χειροκροτημάτων του.

— Εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν

Μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος ὅλον ἐξεχύθη εἰς τὴν πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου πλατεῖαν, ὅπου ἀνέμενε τὴν ἔξοδον τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐν σώματι μεταβῇ μετ' αὐτῆς εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν καὶ ἐπιδώσῃ τὸ ψήφισμα.

Ἀπὸ τῆς ὀπισθίας θύρας τοῦ Θεάτρου ἐξέρχεται μετ' ὀλίγον ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τῶν Ἰχσὰν βέη καὶ Νουρεντὶν βέη Ὁ κόσμος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν Τούρκων διπλωματῶν ἐκρήγνυται εἰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐνθουσιώδεις φωνάς.

— Ζήτω τὸ Σύνταγμα!

— Ζήτω ὁ τουρκικὸς στρατός!

Πολλοὶ λαμβάνουσι τὸν Νουρεντὶν βέην εἰς τὰς χεῖράς των καὶ περιάγουσιν αὐτόν, ἐνῷ ἐκεῖνος πάντοτε μειδιῶν εὐχαριστεῖ τὸν λαὸν ὁμιλῶν πρὸς αὐτὸν ἑλληνιστί.

Ὁ ἐντὸς τοῦ Θεάτρου κόσμος συγχωνευθεὶς τοιουτοτρόπως μετὰ τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ ἀναμένοντος πλήθους ἀπετέλεσαν ὀγκώδη διαδήλωσιν ἥτις διὰ τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Ἀμαλίας, ἡγουμένου τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Ἀγακίδου μὲ τὴν τουρκικὴν καὶ ἑτέρου μὲ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, κατηυθύνθη εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν.

— Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ψηφίσματος

Ἐντὸς τῆς πρεσβείας εἰσῆλθεν ἡ ἐπιτροπή, τὴν ὁποίαν λίαν φιλοφρόνως ἐδέχθη ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς Ναμπῆ-βέης.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Βουτυρᾶς, ἐπιδίδων πρὸς τὸν Τοῦρκον διπλωμάτην τὸ ψήφισμα εἶπε τὰ ἑξῆς γαλλιστί.

«Ἐξοχώτατε,

Ἡ ἰδέα τῆς μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους συμπράξεως οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ κατέχῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἤδη δέ, ὅτε αἱ περιστάσεις, ἀποδεικνύουσαι τὸ ὀρθὸν τῆς γνώμης ταύτης, ἀπαιτοῦσι καὶ ἐπιβάλλουσι τὴν σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν σχέσεων· οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες καὶ ἐκ Τουρκίας καταγόμενοι Ἕλληνες ἀθρόως συνελθόντες ἔχοντες δὲ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μὲ ἐπιφόρτισαν νὰ σᾶς ἐγχειρίσω τὸ ψήφισμα τόδε.»

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ναμπῆ-βέης παραλαμβάνων τὸ ψήφισμα ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς, γαλλιστὶ ἐπίσης.

«Εἶμαι πολὺ συγκεκινημένος ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων τῆς συμπαθείας πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀκραιφνοῦς αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐχαριστῶ πολύ. Πάντα ταῦτα θὰ διαβιβάσω πρὸς τὸν Σουλτᾶνον.»

— Ὁ Ναμπῆ-βέης εἰς τὸν ἐξώστην

Ἀλλ' ἐνῷ ἐν τῇ κομψῇ αἰθούσῃ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας ἐγίνοντο ταῦτα, ὁ λαὸς κάτω εἰς τὴν ὁδὸν ἐζητωκραύγαζεν, ἐχειροκρότει καὶ κυριολεκτικῶς ἐμαίνετο.

Ἕνεκεν τούτου ὁ Ναμπῆ-βέης ἐπιθυμῶν καὶ ὁ ἴδιος ἀτομικῶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος συμπάθειάν του ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην.

Τί ἐπηκολούθησε τότε εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ζητωκραυγαὶ οὐρανομήκεις καὶ ἐνθουσιασμὸς ἀκράτητος κατέλαβε τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς πλέον μαινόμενον ἔσειε τοὺς πίλους του, φωνάζον:

— Ζήτω τὸ Σύνταγμα!

— Ζήτω ὁ Σουλτᾶνος.

Ἐνῷ ὡς ἐπῳδὸς ἠκούετο ἐνίοτε καὶ ἀσθενής τις φωνὴ λέγουσα τουρκιστί.

— Πατισαχιμὶζ τσὸκ γιασᾶ!

Ὁ Ναμπῆ βέης πρὸ τῆς φρενίτιδος ταύτης ἥτις εἶχε καταλάβει τὸ πλῆθος καὶ τῆς ὁποίας παρίστατο μάρτυς ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Σύρῳ γενικὸν πρόξενον τῆς Τουρκίας Νουρεντὶν βέην νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ πλῆθος. Πράγματι ὁ Νουρεντὶν βέης εὐχαριστήσας τὸ πλῆθος ἐδήλωσε πρὸς αὐτὸ ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας θὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν Σουλτᾶνον τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος ζητωκραυγάσαν καὶ πάλιν ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ὡς καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ διελύθη.

— Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ναμπῆ βέη

Ἐγνώσθη, ὅτι περὶ τὴν ἑσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ναμπῆ βέη ἀπέστειλε μακρὸν τηλεγράφημα εἰς Κωνσταντινούπολιν περιγράφων ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τοῦ Συλλαλητηρίου.

— Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ

Ἐπίσης τὰ τοῦ συλλαλητηρίου ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὰς ἐφημερίδας των καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀνταποκριταὶ τῶν ξένων ἐφημερίδων.

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ

μὲ τὴν crème Mousseline Breland *ὅταν δοκιμάσητε αὐτήν, καθόσον εἶνε τὸ μόνον ἀσφαλὲς πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθηρότητος καὶ δροσερότητος τῆς ἐπιδερμίδος. Ἡ* crème Breland *εἶνε τὸ μόνον προϊὸν τὸ ὁποῖον ἔτυχε τῶν ἀνωτέρων βραβείων τῶν τελευταίων ἐκθέσεων Παρισίων, Νεαπόλεως καὶ Λονδίνου. Ἡ γνησία* crème Breland *φέρει τὰς δύο ὑπογραφὰς* Schapira-Breland. *Κεντρικὴ ἀποθήκη ὁδὸς Κολοκοτρώνη 10 παρὰ τῇ Βουλῇ) Ἀθῆναι.*

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 o/o

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ"

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

[ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ]

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 10.20 μ.μ.

Τὰ Πατριαρχικὰ προσωρινῶς ἐκόπασαν. Οἱ σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκκλησιασθέντες εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναὸν ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου.

Μετὰ τὴν πρωινὴν λειτουργίαν ἀπετελέσθη ἐνθουσιώδης διαδήλωσις. Ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην ἐξεφώνησε λόγον. Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὰ Πατριαρχικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

— Διαβεβαιοῦμεν τὸ Γένος ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὅτι θὰ διαφυλάξωμεν τοὺς ὅρκους, οὓς ἐδώκαμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Η ΦΡΟΥΡΑ ΤΟΥ ΓΙΛΔΙΖ

Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ

[ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ]

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 10.20' μ. μ.

Πεντακοσίους στρατιώτας ἐρχομένους ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπως ἀντικαταστήσωσι τὴν Σουλτανικὴν φρουράν, ἐσταμάτησε μεταβὰς ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἅγιον Στέφανον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Τοῦτο ἐγένετο θεωρηθείσης ἐπισφαλοῦς τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τοῦ Γιλδίζ.

Η ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΙ

[ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ]

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 10.20' μ.μ.

Ἡ διαίρεσις μεταξὺ τῶν Νεοτούρκων ὀξύνεται. Ἡ κυρία διαφωνία ἔγκειται εἰς τὸ εἶδος τοῦ Συντάγματος ὅπερ δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἕνεκα τοῦ γεγονότος τούτου ἀπειλοῦνται, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν. μεγάλαι περιπλοκαί.

Ο ΚΙΑΜΗΛ ΠΑΡΗΤΗΘΗ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 11.55 μ. μ.

Τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Κιαμὴλ πασᾶ διεδέχθη ὁ Ἀβδουραχμὰν πασᾶς. Οἱ ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων παραμένουσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν θρησκευμάτων ἀνετέθη εἰς τὸν φιλελληνικώτατον Τοῦρκον Χασὰν Φεχμῆ πασᾶν.

Ο κ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20 Ἀπριλίου
ὥρα 9.30' μ.μ.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὁ αὐτόθι πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κλ. Ραγκαβῆς ἐν συνεντεύξει αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ζάϊτ» ἐν σχέσει μὲ τὸ νέον πολιτικὸν καθεστὼς ἐν Τουρκίᾳ ἀνέπτυξε τὰς ὠφελείας, αἵτινες θὰ προκύψουν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν συνταγτικῶν θεσμῶν.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 9.30 μ. μ.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ αὐτόθι φρουρὰ ὤμοσε σήμερον πίστιν πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ἡ ὁρκωμοσία τῆς φρουρᾶς τῆς Κων)πόλεως ἐγένετο πανηγυρικῶς.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΓΙΟΥΧΑΪΖΟΜΕΝΟΝ

ΣΜΥΡΝΗ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 7.20' μ. μ.

Τὸ Βουλγαρικὸν ἀτμόπλοιον ὅπερ κατέπλευσε σήμερον κατὰ τὴν ὥραν τῆς διαδηλώσεως ἐγιουχαΐσθη καὶ ἐσυρίχθη ὑπὸ τῶν χιλιάδων τῶν διαδηλωτῶν.

Η ΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΤΖΕΤ ΠΑΣΣΑ ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

[ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ]

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 11 καὶ 20' μ.μ.

Τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε ὁ Ἰτζὲτ πασᾶς ἐκρατήθη εἰς τὰ Δαρδανέλλια. Οἱ νεότουρκοι ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀπήτησαν παρὰ τοῦ πλοιάρχου τὴν παράδοσιν τοῦ φυγάδος.

Ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος ἠρνήθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ἠπείλησε δὲ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ κάμῃ καὶ χρῆσιν ὅπλων.

Ὁ Λιμενάρχης ἐκράτησε τὸ ἀτμόπλοιον ἔσπευσε δὲ νὰ ζητήσῃ ὁδηγίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ πλοίαρχος ἀποβὰς εἰς τὴν ξηρὰν ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν του. Ὁ πρεσβευτὴς ἔσπευσε νὰ κάμῃ ἐντόνους παραστάσεις παρὰ τῇ Τουρκικῇ Κυβερνήσει ἐκ τῆς ὁποίας παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ συμβουλευθῇ καὶ τὴν Κυβέρνησίν του, Ὁ ἄγγλος πρεσβευτὴς ἐτηλεγράφησεν εἰς Λονδῖνον, ἀναμένονται δὲ αἱ διαταγαὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Γρέυ, ὅπως ἐκδοθῇ ὁ Ἰτζὲτ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νεοτούρκων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

[ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΑΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ]

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 11 καὶ 55' μ.μ.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἀνεσχηματίσθη ὁλόκληρον. Ἅπαντες οἱ Παλαιότουρκοι ἐπαύθησαν, ἀντικατασταθέντες ὑπὸ Νεοτούρκων.

Ο ΣΑΜΠΑΧΕΔΔΙΝ ΚΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΑΝ, 20 Ἰουλίου
Μεσονύκτιον

Ἀπόψε ἐλήφθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα τοῦ αὐτόθι ἀρχηγοῦ τῶν Νεοτούρκων πρίγκηπος Σαμπαχεδδὶν πρὸς τὴν Πύλην. Τὸ τηλεγράφημα παρήγαγεν αἴσθησιν διότι ἐν αὐτῷ ζητεῖται ἡ ἐξασφάλισις ἁπάντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

ΣΜΥΡΝΗ 20 Ἰουλίου
ὥρα 7.20' μ. μ.

Σήμερον τέλος, τῇ δραστηρίᾳ ἐπεμβάσει καὶ ἐνεργείᾳ τῶν Προξένων κατωρθώθη ἡ ἀποφυλάκισις τῶν ἀμνηστευθέντων πολιτικῶν καταδίκων. Οἱ ἐλευθερωθέντες κατάδικοι ἀνέρχονται εἰς 210.

Ο ΕΜΒΕΡ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ

ΣΜΥΡΝΗ, 20 Ἰουλίου
ὥρα 7.20. μ. μ.

Ὁ Ἐμβὲρ ἀρχηγὸς τοῦ κομιτάτου ἀναμένεται αὔριον ἐνταῦθα ἐρχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης. Τῷ ἑτοιμάζεται μεγάλη ὑποδοχή.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΣΜΥΡΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΣΑ

ΣΜΥΡΝΗ 20 Ἰουλίου
ὥρα 7.20 μ. μ.

Ἡ προαγγελθεῖσα σημερινὴ ἑλληνικὴ διαδήλωσις ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν ὑπὸ ἔποψιν πλήθους καὶ μεγαλοπρεπείας.

Οἱ διαδηλωταὶ ὑπερβαίνοντες τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας, μετὰ σημαιῶν καὶ φέροντες ἐρυθρολεύκους κογκάρδας ἐπὶ τοῦ στήθους μετέβησαν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, κατόπιν διὰ τῆς προκυμαίας κατέληξαν εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ τὸν στρατῶνα, ἔνθα προσφωνήσαντος δι' ἐνθουσιώδους προσλαλιᾶς τοῦ ἐπισκόπου ἀντεφώνησεν ὁ Βαλῆς ἀνελθὼν εἰς γηραιὰν πλάτανον.

Κατὰ τὴν διαδήλωσιν ἀνεγνώσθη δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον γενόμενον μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτὸν θ' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν Βεζύρην καὶ τὸ κομιτᾶτον τῶν Νεοτούρκων.

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

10 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Π σα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

19 Ἰουλίου

Ἡ βαροπίεσις ἐν Ἑλλάδι ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῆται περὶ τὴν κανονικήν, ἡ δὲ διανομὴ αὐτῆς τείνει νὰ καταστῇ ὁμαλή.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ θερμὸς καὶ σχεδὸν ξηρὸς μὲ οὐρανὸν τὸ πλεῖστον αἴθριον. Ἄνεμοι ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐπικρατῶσιν οἱ ἐτησίαι (Β-ΒΔ) μετρίως ἰσχυροί. Θάλασσα ἐν τῷ Αἰγαίῳ κυματώδης ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Μεσογείῳ ὀλίγον τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 π. μ. βαρ. 758,8, θερμ. 29.0, ἡ μεγ. 32,5, ἡ ἐλαχ. 22,2, καὶ ἡ μέση ὑγρασία ὀλίγη (41).

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 21 Ἰουλίου.—Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Λόϋδ) μεσημβρίαν.— Εἰς Σμύρνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Μεσσαζερῆ) 4 μ.μ.—Εἰς Αἴγυπτον, Κύπρον (Διακάκη) 9 π.μ. — Εἰς Θεσσαλονίκην, Σερβίαν (Γιαννουλάτου) 5 μ.μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδόκαρπος

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κατάστασις περὶ τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου ἐν γένει τῆς ἐσοδείας 1907 ἀπὸ 1 ἕως τέλους Ἰουνίου 1908 καὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ἐσοδείας ταύτης.

Αἱ ἐπαρχίαι ἐξ ὧν παρήχθη ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδόκαρπος εἶνε αἱ: Ἠλείας ἥτις παρήγαγε λίτρας 1009435 ἐξαχθείσας διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν καὶ 514693 διὰ τοῦ λιμένος Κατακώλου, Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης ἥτις παρήγαγε λίτρας 91.595 ἐξαχθείσας διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Πυλίας ἥτις παρήγαγε λίτρας 106,880 ἐξαχθείσας διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Ὀλυμπίας καὶ Λακεδαίμονος ἥτις παρήγαγε λίτρας 110.887 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν καὶ 66,454 διὰ τοῦ λιμένος Κατακώλου, Πατρῶν παρήγαγε λίτρας 41,446 αἵτινες ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ὁμωνύμου λιμένος, Κορινθίας ἥτις παρήγαγε λίτρας 67,213 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Αἰγιαλείας—Καλαβρύτων ἥτις παρήγαγε λίτρας 1009 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Ναυπακτίας παρήγαγε λίτρας 1896 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Μεσολογγίου—Βονίτσης παρήγαγε 62526 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Τριφυλίας ἥτις παρήγαγε 655216, αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, Χαλκίδος, Γυθείου αἱ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς αἵτινες παρήγαγον 2032 αἱ ὁποῖαι ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, καὶ Κεφαλληνίας ἥτις παρήγαγε λίτρας 371235 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου καὶ 48538 αἵτινες ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Ληξουρίου.

Ἤτοι ἐν συνόλῳ παρήχθησαν ἐν ταῖς ἄνω δώδεκα ἐπαρχίαις. 2157635 λίτραι σταφιδοκάρπου ἐξαχθεῖσαι διὰ τοῦ λιμένος Πατρῶν, 581115 διὰ τοῦ λιμένος Κατακώλου, 371,275 διὰ τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου καὶ 48,588 διὰ τοῦ λιμένος Ληξουρίου.

Τὸ σύνολον τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου ἀπὸ 1ης ἕως τέλος Ἰουνίου 1908 ἔχει κατ' ἐπαρχίας οὕτω: Ἠλείας 15,241.32. Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας 91,595. Πυλίας 406.380, Ὀλυμπίας καὶ Λακεδαίμονος 177.341, Πατρῶν 41,446, Κορινθίας 67.212, Αἰγιαλείας-Καλαβρύτων 1009 Ναυπακτίας 9890, Μεσολογγίου-Βονίτσης 62, 526, Τριφυλίας 655,216, Χαλκίδος, Γυθείου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 2,032 καὶ Κεφαλληνίας 4197,73.

Τὸ σύνολον τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1907 ἕως τέλος Μαΐου 1908 ἔχει κατὰ ἐπαρχίας οὕτω:

Ἠλείας 66917874, Καλαμῶν-Μεσσήνης 22, 995605, Πυλίας 16392648, Ὀλυμπίας-Λακεδαίμονος 14124031, Πατρῶν 31826261, Κορινθίας 22811938, Αἰγιαλείας-Καλαβρύτων 25, 733090, Ναυπακτίας 808968, Μεσολογγίου-Βονίκτσης 2195714, Τριφυλίας 19564297, Ναυπλίας καὶ Ἄργους 66831, Φθιώτιδος-Δωρίδος 261953, Χαλκίδος-Γυθείου-Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 62800, Κεφαλληνίας 15269445, Ζακύνθου 16, 915811, Λευκάδος 168671, καὶ Ἰθάκης 145, 588.

Τέλος δὲ τὸ σύνολον τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1907 ἕως τέλους Ἰουνίου 1909 ἔχει κατ' ἐπαρχίας οὕτω. Ἠλείας 6,842.006, Καλαμῶν-Μεσσηνης 23.087,400. Πυλίας 16.499,028. Ὀλυμπίας Λακεδαίμονος 14,301,372. Πατρῶν 31,867, 707. Κορινθίας. 22679151, Αἰγιαλείας Καλαβρύτων 25.735.099. Ναυπακτίας 813.864 Μεσολογγίου-Βονίτσης 2.258.240, Τριφυλίας 20.319.513, Ναυπλίας Ἄργους 66.831, Φθιώτιδος καὶ Δωρίδος 261.963 Χαλκίδος, Γυθείου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 64. 832, Κεφαλληνίας 156. 89218, Ζακύνθου 1.691.541 Λευκάδος 163.672, καὶ Ἰθάκης 145.588

— **Ἡ σουλτανίνα**

Ἐκ τῶν λιμένων Πατρῶν, Κατακώλου, Αἰγίου ἐξήχθη σταφὶς σουλτανῖνα κατὰ τὰς κάτωθι ποσότητος καὶ χρονικὰς περιόδους.

Ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1907 ἕως τέλους Μαΐου 1908 ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν, ἐξήχθησαν λίτραι 2.418.942, Κατακώλου 31.161, Αἰγίου 184. 087, καὶ Ναυπλίου 31.953 ἤτοι ἐν ὅλῳ λίτραι 2.666.150.

Ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1907 ἕως τέλους Ἰουνίου 1908 ἐξήχθησαν.

Ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν λίτραι 2418942, Κατακώλου 31168, Αἰγίου 184087 καὶ Ναυπλίου 3195, ἤτοι ἐν ὅλῳ λίτραι 2,662,150.

Κατὰ τὴν χρῆσιν 1907 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1907 ἕως τέλους Ἰουνιου 1908 ἐξήχθησαν λίτραι σταφιδοκάρπου Ἑπτανήσου ἐσοδείας 1907 32.494,699.

Κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον, ἐξήχθησαν λίτραι σταφιδοκάρπου τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν 226, 720,396.

— **Ὁ προορισμὸς τοῦ εἴδους**

Ὁ ἐξαχθεὶς μέχρι τέλους Ἰουνίου τῆς ἐσοδείας 1907 σταφιδόκαρπος ἦτο προωρισμένος διὰ τὰς ἑξῆς χώρας.

Ἀγγλίαν λίτραι 13566685, Ἀμερικὴν 35, 759599, Γερμανίαν 38805109, Ὁλλανδίαν 32007832, Αὐστραλίαν 8466607, Αὐστρίαν 10074081, Γαλλίαν 1739361, Ἀφρικὴν 233301, Αἴγυπτον 19674, Ἰνδίας 50994, Ρωσσίαν 47. 238. Βέλγιον 435089, Ἰταλίαν 267404, Τουρκίαν 3577 καὶ Ρουμανίαν 13489.

Ἤτοι ἐξήχθη διὰ τὰς 15 ταύτας ξένας χώρας ἐκ τῆς ἐσοδείας 1907 σταφιδόκαρπος 259,215, 094 λιτρῶν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς ηὔξησε κατὰ 17 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων. Κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν στατιστικὴν τοῦ Βέϊμ οἱ κάτοικοι τῆς γηΐνης σφαίρας συμποσοῦνται σήμερον εἰς 1,455,927,000 διανεμομένους ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν Εὐρώπην κατοικοῦν 315,929,000, εἰς τὴν Ἀσίαν 834.707,000, εἰς τὴν Ἀφρικὴν 205,679,000, εἰς τὴν Ἀμερικὴν 95,495,000, εἰς τὴν Ὠκεανίαν 4,031,000 καὶ τέλος εἰς τὰς Πολικὰς Χώρας 82,000.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΟΥ

Ἔλαβον ἀδείας γάμου οἱ: Δημήτριος Καλλίμαχος μετὰ τῆς Ἀποστολίας Λεονάρδου. Γεράσιμος Εὐμορφόπουλος μετὰ τῆς Ἥρας Μαλάμου, Κωνσταν. Παντελάκης μετὰ τῆς Χρυσηΐδος Δασκαλοπούλου, Μάρκος Παυλιώτης μετὰ τῆς Εἰρήνης Μανιοῦ, Ζαχαρίας Καλύβας μετὰ τῆς Κοντυλίας Νιανιάρα, καὶ Ἐπαμεινώνδας Βασιλακόπουλος μετὰ τῆς Χαρικλείας Χαρχαντερῆ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἐν Λαρίσῃ τὴν 3 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ κατασκευὴ τμήματος τῆς πρὸς τὴν παραλίαν Ἀγυιᾶς διακλαδώσεως τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Λαρίσης Ἀγυιᾶς—Συνόρων ἀπὸ Ἀγυιᾶς εἰς παραλίαν Ἀγυιᾶς (Ἀγυιόκαμπος).

Τὸ ἔργον προυπολογίσθη εἰς δραχμὰς 50,000, ἐκ τῶν ὁποίων 987.73 δραχμὰς δι' ἀπροόπτους δαπάνας, ἐφ' ὧν οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ ἐργολάβος.

—Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ συντήρησις τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισιᾶς καὶ Δεκελείας εἰς Χαλκίδα μετὰ τῆς εἰς λιμένα Ὠρωποῦ διακλαδώσεως διὰ τὴν περίοδον 1908—1909. Τὸ ἔργον προυπολογίσθη εἰς δραχμὰς 41.700, ἐκ τῶν ὁποίων 90,60 δι' ἀπροόπτους δαπάνας, ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας τοὺς ἑκατόν.

—Ἐν Βόλῳ τὴν 25, 26 καὶ 27 Ἰουλίου ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἐν τῷ νομῷ Μαγνησίας καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἁλμυροῦ εἰς Κωφούς. Τὸ ἔργον προυπολογίσθη εἰς δραχμὰς 9.000, ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας τοῖς ἑκατόν.

—Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25, 26 καὶ 27 Ἰουλίου ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ συντήρησις τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος διὰ τὴν περίοδον 1908—1909. τὸ ἔργον προυπολογίσθη εἰς δραχμὰς 5.700, ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδες τοῖς ἑκατόν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

[Μικραὶ ἀπαντήσεις]

Μ. Ε. Ἐνταῦθα.—Βεβαίως. Ἀφοῦ εἰσήχθησαν τόσα καὶ τόσα θὰ εἰσαχθῇ καὶ τὸ «κρίκετ» ὡς Ἀγὼν Ὀλυμπιακός. Ἔπειτα θὰ εἰσαχθῇ τὸ «Πόκερ» καὶ τέλος ὁ «μπακαρᾶς». **Περιέργῳ,** Σῦρον.—Τὰ γράμματα δι' ὧν ἀναγινώσκουν οἱ τυφλοὶ εἶνε κοκκίδες προεξέχουσαι ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ διὰ τῆς ἀφῆς κατανοούμενα. Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον καὶ βιβλία ἑλληνικὰ ἔγραψεν διὰ τῆς γραφῆς ταύτης ἡ δεσποινὶς Εἰρήνη Λασκαρίδου.—**Δ. Ε.** Ἀλεξάνδρειαν. Ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

[Ἐν καθ' ἑκάστην]

Ὁ ποιητὴς Ἐρρῖκος Χάϊνε ἔλεγε κάποτε πρὸς φίλον του:

— Ὁ θεῖός μου ἦλθεν εἰς Παρισίους. Ὅταν μὲ ἐπεσκέφθη μὲ ἠρώτησεν:

— Ἐξακολουθεῖς λοιπὸν πάντοτε νὰ μὴ κάμνῃς τίποτε;

— Ὄχι γράφω ποιήματα.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς λέγω καὶ ἐγώ, ὅτι δὲν κάνεις τίποτε...

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

[Διεθνὴς ἀνθολογία]

Οὐδεὶς ἔζησε χωρὶς νὰ χύσῃ δάκρυα.

(Βολταῖρος)

— Περιφρόνει τὸν ὑπερήφανον ἄνθρωπον ὅστις αἰσχύνεται νὰ δακρύσῃ.

(Κινεζικὴ παροιμία)

— Μία ἡμέρα δακρύων καταβάλλει πολὺ περισσότερον ἢ ἓν ἔτος ἐργασίας.

(Λαμαρτῖνος)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

[Ἄρθρα καὶ κρίσεις]

ΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

[Ἐκ τοῦ «Σκρὶπ»]

«Εἶνε ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ δούλου Γένους ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ ἐκδηλούμεναι αἱ τοιαῦται αὐτοῦ πεποιθήσεις δύνανται νὰ ἐπιδράσωσι σπουδαίως εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἤθελον περιορισθῇ εἰς τὰ ὅρια ἀτομικῶν ἰδεῶν. Καὶ ἂν ὑπάρχουν τοιαῦται ἰδέαι, οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράζωνται ἐπισήμως, ἔστω καὶ ὡς ἀτομικαί, ἴσως δὲ οὐδ' ἐν τῇ συνεδριάσει τῶν Δύο Σωμάτων ἔπρεπε νὰ ἐκφρασθῶσιν, ἀφοῦ, ὁπωσδήποτε, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐπίσημος πρὸς τὴν Πύλην γλῶσσα συγχαρήτηρια μόνον θὰ ἐξέφραζεν».

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

[Ἐκ τῶν «Καιρῶν»]

«Κατὰ τὰ ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλματα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ἐξεδήλωσε θλῖψιν ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ Συντάγματος. Δικαιολογήσας τὴν γνώμην Του ἐνώπιον τῆς Συνόδου εἶπεν, ὅτι φοβεῖται μήπως διὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἰσότητος ἐπέλθῃ ἀφομοίωσις τῶν πληθυσμῶν, ἀπολέσῃ δὲ τὰ προνόμια αὐτοῦ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Δυστυχῶς, ὁ νῦν Πατριάρχης, μεθ' ὅλα Αὐτοῦ τὰ προσωπικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα, περιπίπτει ἀπὸ ἀτυχήματος εἰς ἀτύχημα Ὅτε ἐπεδίωξε τὴν Πατριαρχείαν δευτέραν φορὰν καὶ εὗρεν ἀντίστασιν παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῷ μακαρίτῃ Τρικούπῃ, ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ, καὶ ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα ἐγένετο ρωσσομανής, ὡς ἀπέδειξαν αἱ πράξεις Αὐτοῦ, διαμένοντος ἐν Ἄθωνι.

«Ἀντὶ νὰ καταργηθῶσι τὰ πατριαρχικὰ προνόμια, θὰ ἐνισχυθῶσι διὰ τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἀπήλλαξεν αὐτὰ ἐπικινδύνων πολεμίων. Ἀπόδειξιν τούτου παρέχουσιν οἱ ἀρχιερεῖς, «οἱ ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἀρχιεπισκοπάς των καὶ μετέχοντες τῶν διοικητικῶν συμβουλίων Ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα προδήλως θὰ χρησιμεύσῃ ὡς θαυματουργὸν ὄργανον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποστῇ μείωσιν ἡ ἐξουσία τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις βασίζεται ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ ὁσημέραι προοδεύοντος καὶ ἐνισχυομένου Ἑλληνικοῦ στοιχείου;»

Η ΕΛΛΑΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

[Ἐκ τῆς «Πατρίδος»]

«Εἶνε πλάνη ὅτι ἡ Ἑλλὰς κυβερνᾶται φιλελευθέρως. Ἡ Ἑλλὰς κυβερνᾶται ὀλιγαρχικῶς, Ἀπὸ τοῦ 64. Ἡ Βουλὴ εἶνε συνταγματικὸν πλάσμα. Ἡ δὲ Κοινὴ Γνώμη οὐδαμοῦ ἐκπροσωπεῖται. Οὔτε καὶ διαρκῶς ἡ Κοινὴ Γνώμη διαφαίνεται. Κατὰ περιόδους μόνον καὶ σπανίως. Καὶ οὐχὶ συσσωματωμένη καὶ ἐπιβλητική. Ἀλλὰ χαώδης καὶ ἀναρχικὴ καὶ ἀκέφαλος. Δυναμένη νὰ βλάψῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ ὠφελήσῃ. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ ἀνατροφὴ εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ὀργανωθῇ ἐσωτερικῶς. Λέγοντες δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἱδρυθῇ κόμμα Νεοελλήνων, δὲν ἀστειευόμεθα. Πιστεύομεν σοβαρῶς ὅτι δύναται νὰ προκύψῃ σημαντικὴ ὠφέλεια ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοιούτου τινὸς ἐθνικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον νὰ σκοπῇ νὰ ἐπιβάλῃ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Πολιτείαν, τὴν κακοδαιμονοῦσαν καὶ ἐκπροσωπουμένην ἀπὸ τοὺς Παλαιοέλληνας, οὕτως εἰπεῖν».

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ 'ΑΘΗΝΑΣ' ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

[Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως»]

«Ὁ Πατριάρχης λοιπὸν φοβεῖται μὲ τὴν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολὴν συγχώνευσιν τῶν ἐθνοτήτων. Ὅ,τι δὲν συνέβη ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὸ κράτος ζοφεροῦ δεσποτισμοῦ, θρησκευτικοῦ διωγμοῦ καὶ φανατισμοῦ, ἀπειλεῖ ἤδη ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσοπολιτεία. Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν τινὲς οἱ οὕτω σκεπτόμενοι μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων ἀκόμη. Στηρίζουν οὗτοι τοὺς φόβους των εἰς τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἰδεῶν τῶν Νεοτούρκων, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς καθαρῶς ἐθνικήν. Σκοποῦσαν δηλονότι τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Τουρκισμοῦ, τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπικράτησιν αὐτοῦ πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐκτουρκισθοῦν κατὰ τὸ φρόνημα, τὰς ἰδέας, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ ἦθος ἐὰν ὄχι καὶ τὴν ψυχήν. Καὶ βεβαίως τοιαύτας συνεπείας θὰ εἶχεν ἡ νέα κατάστασις, ἐὰν τὸν δεσποτισμὸν τὸν πολιτικὸν διεδέχετο ὁ δεσποτισμὸς ὁ ἐθνικός, ἡ ἀπολυταρχία τῶν ἰδεῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι περὶ τοῦ ἐναντίου».

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Ἐκ τοῦ «Κράτους»]

«Οἱ δὲ Ἄγγλοι ὑπὸ τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἀνάγκης βιαζόμενοι ποιοῦνται τεχνικὴν μεταβολὴν καὶ ἐῶντες χαίρειν τὴν μέχρι τοῦδε Ἀντιτουρκικὴν αὐτῶν πολιτικήν, ἐῶντες χαίρειν τοὺς φίλους αὐτῶν Βουλγάρους οὓς ὡς τυφλὸν ὄργανον μέχρι τοῦδε μετεχειρίζοντο διὰ τὴν ἀντιγερμανικὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ πολιτικήν, ἐπανέρχονται εἰς τὴν φιλότουρκον πολιτικὴν τοῦ Βήκονσφηλδ, ἥτις καὶ μόνη εἶνε ἤδη σύμφορος αὐτῇ.

«Τὸ ἐπελθὸν ἐν Τουρκίᾳ πολιτικὸν θαῦμα εἶνε ἀρκετὰ εὐφυεῖς οὗτοι νὰ ἐννοῶσι πόθεν προέρχεται καὶ τὰς συνεπείας αὐτοῦ ὑπολογίζοντες σπεύδουσι νὰ ἐναγκαλισθῶσι τὴν Τουρκίαν».

PYJAMA SUITS στὸ **«ΕΙΔΙΚΟΝ»** Σταδίου 21.

ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

[ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ]

Τὸ φρικῶδες ἔθιμον τῆς ἀνθρωποθυσίας διατηρεῖται ἐν πλήρει ἰσχύϊ παρὰ τοῖς ἀγρίοις τῆς Ἀφρικῆς. Κατά τινα ἐπιστολὴν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικίας Κέϊπ—Κάστλ ὁ βασιλεὺς τῆς φυλῆς Ἀσσαντῆ διέταξεν ἐσχάτως τὴν σφαγὴν διακοσίων νεανίδων, τοῦτο δὲ πρὸς οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἢ ὅπως μεταχειρισθῇ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ τῆς ἀσβέστου, ἥτις ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐπισκευὴν ἑνὸς τῶν βασιλικῶν μεγάρων. Τὴν φοβερὰν εἴδησιν ἐκόμισε μία τῶν νεανίδων, ἐκ τῶν προωρισμένων διὰ τὸ ἀπαίσιον ἔργον, κατορθώσασα νὰ διαφύγῃ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως.

Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ μέγαρα τοῦ Ἄστεως θέλουσι προβῇ εἰς δοκιμάς, τὰς ὁποίας μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας παρακολουθεῖ τὸ κοινόν.

Πρόκειται περὶ προσλήψεως τῶν κωφαλάλων εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἀποχωρίσεως τῶν ἐφημερίδων. Ἂν ἐπιτύχῃ ἡ δοκιμὴ τὰ δυστυχῆ αὐτὰ ὄντα θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ κερδίζωσι τὸν ἄρτον των εἰς Ἀγγλικὰ ταχυδρομεῖα.

Καταργεῖται πλέον ὁριστικῶς εἰς τὰ σχολεῖα ἡ πιστευομένη ὡς ὑγιεινὴ μέθοδος τοῦ Τεβὲλ περὶ ὀρθίας γραφῆς ἐπὶ ὀρθίου ἱσταμένου τετραδίου. Τώρα δύο εἰδικώτατοι ἄνδρες, ὁ καθηγητὴς τῆς καλλιγραφίας Δενουαγιὲ καὶ ὁ βοηθὸς τῆς κλινικῆς τοῦ Σαρκῶ Λούνδζυ ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς κυρτῆς γραφῆς ἐπὶ κεκλιμένου τετραδίου. Ἡ μέθοδος τοῦ καθέτως γράφειν θεωρεῖται ὡς συνεπαγομένη τὴν ἀνύψωσιν πρὸς ἀριστερὰ τῆς ράχεως. Οὕτω καταργεῖται μία καλλιγραφία ἢ μᾶλλον ἡ καθαρογραφία κερδίζει ὅμως ἡ ὑγιεινή.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ «ΑΘΗΝΑΣ»

[Γνῶμαι-Σκέψεις-Ἐντυπώσεις]

[Ἡ πρωτεύουσα ἄνευ ἀστυνόμων]

Φίλε κ. Συντάκτα,

Ἀθρόαι ἤρχισαν αἱ χορηγούμεναι μακραὶ ἀναρρωτικαὶ καὶ διὰ λουτρὰ ἄδειαι πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀστυνόμους τῆς πρωτευούσης, καθόσον ἅπαντες ἐξῃτήσαντο τοιαύτας. Πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Δαμηλάτης καὶ οἱ κ. κ. Τζωρτζάκης, Πετσετάκης, Παπακωνσταντίνου, Ἀγγελίδης καὶ Μωράκης, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ κατ' αὐτάς, ἑπομένως αἱ Ἀθῆναι μένουσιν ἄνευ ἀστυνόμων μὴ δυναμένου ἑνὸς ἢ καὶ δύο μόνον ὑπολειπομένων ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὰ 9 ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Οὕτω ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται λίαν πλημμελῶς ἕνεκεν τῆς καταφανοῦς ἐλλείψεως ἀστυνόμων. Ἀντὶ πρόοδος καὶ ἀρκοῦσα ἀστυνομία διὰ τοῦ νέου θεσμοῦ ὀπισθοδρόμησις καὶ πενιχρότης. Τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν ἂς ἴδωσιν οἱ διευθύνοντες τὴν χώραν καὶ ἂς θεραπεύσωσι ταύτην προλαμβάνοντες τὴν παντελῆ ἐρήμωσιν ἀστυνόμων καὶ τῆς πρωτευούσης.

Φιλοπρόοδος

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Οἱ ἀγῶνες τῶν Παρισίων

Ὀλίγος κόσμος παρηκολούθησε τὰ ἀγωνίσματα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς διεθνοῦς ἀθλητικῆς συγκριτικῆς ἐπιδείξεως (μάτς) ἣν διωργάνωσεν ἡ «Ἕνωσις τῶν Γαλλικῶν ἀθλητικῶν σωματείων» εἰς τὸ Στάδιον τῆς Παρισινῆς «Πρωΐας.»

Εἰς τοὺς ἀγῶνας μετεῖχον Γάλλοι, Βέλγοι, Ἀμερικανοὶ καὶ Ἕλληνες τῶν ἐν Λονδίνῳ ἀγωνισθεισῶν ὁμάδων.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ προγράμματι τῆς χθὲς περιλαμβανομένους δρόμους οἱ Ἕλληνες ἔσχον δύο πρῶτα βραβεῖα καὶ ἓν τρίτον, ἐλθόντων τοῦ Σκουταρίδου πρώτου εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μέτρων (ἀντικαπ), τοῦ Πασχαλίδου πρώτου εἰς τὸν δρόμον τῶν 400 μέτρων (ἀντικαπ) καὶ τοῦ Δημητρίου τρίτου εἰς τὸν δρόμον τῶν 800 μέτρων.

Ὁ Τσικλητήρας ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος ἄνευ φορᾶς, ὁ Δώριζας τρίτος εἰς τὴν ἐλευθέραν δισκοβολίαν.

Εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς ἐλευθέρας δισκοβολίας κατερρίφθη τὸ ρεκὸρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ Λονδίνου.

Σήμερον τελοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ ἀγωνίσματα.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ.—«Ἡ ξανθὴ περροῦκα» κωμῳδία εἰς πράξεις 3 διασκευὴ Γρ. Ξενοπούλου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.—Ἡ πρωθυπουργίνα.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.—«Ἡ λύρα τοῦ γέρω Νικόλα» εἰς πράξεις 3.

ΑΡΝΙΩΤΗ.—Ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδράματος «Ἡ Μποέμ».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.—Νέαι ταινίαι.

ΦΑΛΗΡΟΥ.—Σήμερον ἀργεῖ αὔριον «Οἱ κώδωνες τῆς Κορνεβίλλης».

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

— **Μία θεατρικὴ στατιστικὴ**

Τὸ Μελόδραμα τῆς Βιέννης ἐδημοσίευσε στατιστικὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1907 μέχρι τῆς 22 Ἰουνίου 1908, ὁπότε καὶ διέκοψε δι' ἱκανὰς ἡμέρας τὰς ἐργασίας του. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην ἐδόθησαν 312 παραστάσεις, 86 ἔργων 53 διαφόρων συνθετῶν. Ἐξ αὐτῶν 40 ἔργα 29 συνθετῶν γερμανῶν ἐπαιχθησαν 208 φοράς, 15 ἔργα 8 Ἰταλῶν 113 φοράς, 13 Γάλλων 74 φοράς, 3 Οὔγγρων 6 φοράς. Τοῦ Βάγνερ τὰ ἔργα εἶχον τὸ ρεκόρ. Δέκα ἐξ αὐτῶν ἐπαίχθησαν 59 φοράς.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΦΙΝΑ ΜΑΛΛΙΝΑ
ΟΜΟΙΑ ΜΑΛΛΟΒΑΜΒΑΚΑ
ΛΙΝΑ
ΧΑΚΙ

Γ. Δ. ΣΤΑΜΠΑΔΟΣ

ΟΔΟΣ ΝΤΕΚΑ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Βατίσται, Ζεφύρια, Τσίτια, Κρετὸν, Μερινὰ

Πανιὰ, Χασέδες, Λευκὰ Σινδονόπανα, Κουβέρται

ΕΚΛΕΚΤΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΜΑΛΛΙΝΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΒΑΜΒΑΚΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. *Γεράσιμος Σταθᾶτος* τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, πρώην ἔμμισθος ὀφθαλμίατρος τοῦ ὀφθαλμιατρείου St. Victor d' Amiens, θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τραχώματα, τριχίασιν, καταρράκτας, γλαυκώματα ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ του ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 7.

Διονύσιος Τριαντάφυλλος, *ὑφηγητὴς τῆς Νευρολογίας καὶ Φρενολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, ἰατρὸς τῆς Ἀστυκλινικῆς δέχεται 3-5 μ.μ. ὁδὸς Ἀθηνᾶς 8.*

— Ὁ ὑφηγητὴς τῆς ὠτολογίας καὶ λαρυγγολογίας κ. **Μ. Παπαθανασόπουλος** δέχεται εἰδικῶς τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων τῶν **ὤτων, λάρυγγος, ρινὸς καὶ φάρυγγος** ἀπὸ 9—11 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. ὁδὸς *Κολοκοτρώνη 11,* ὄπισθεν τῆς Βουλῆς.

—**Κλινικὴ τῶν ὠτικῶν, ρινικῶν καὶ λαρυγγολογικῶν νοσημάτων τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ Βασιλείου Α. Δεκάζου εἰδικῶς σπουδάσαντος ἐπὶ τετραετίαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ τὰ ἀνωτέρω νοσήματα.**

Θεραπεία τῶν ἄνω νοσημάτων διὰ τῶν νεωτάτων θεραπευτικῶν μεθόδων. Ὧραι ἐπισκέψεως 11-12 π.μ. 3—6 μ.μ. Ὁδὸς Αἰόλου 55 ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκείου ἀρ. 1 (δευτέρα πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ) διώροφος οἰκία συγκειμένη ἐξ 8 ἐν ὅλῳ δωματίων καὶ πάντων τῶν λοιπῶν χρειωδῶν μετὰ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ.μ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ι. Βασιλοπούλῳ, Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς ὁδὸς Σοφοκλέους.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας ἀριθ. 49 οἰκίας συγκείμενον ἐκ δέκα δωματίων, μαγειρείου, λουτῆρος καὶ ὅλων τῶν χρειωδῶν φωτισμοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀεριόφωτος μετὰ τῶν σχετικῶν λαμπτήρων. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 5—7 μ.μ. Πληροφορίαι ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἄνω πάτωμα.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΔΕΜΑΤΩΝ, ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ, ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΕΚ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ

Κλύσματα διάφορα	Ὀφθαλμοὶ τεχνητοὶ
Ζῶναι κοιλίας	Ζυγοὶ διάφοροι
Ὀμφαλεπίδεσμοι	Κάλτσαι ἐλαστικαὶ
Εἴδη ἐκ καουτσοὺκ	Ξυράφια αὐτόματα
Γάντια μασάζ	Οὐροδοχεῖα ἀκρατείας
Ὀρθοπεδ. στηθόδεσμοι	Καπόται Ἀγγλικαὶ
Πτυελύστραι ἀσθενῶν	Σουσπανσουάρ
Προσκέφαλα ἐλαστικὰ	Λορνιὸν
Ὀμματοϋάλια	Βαρόμετρα
Καθετῆρες	Θερμόμετρα

Ἔκπτωσις 25 τοῖς ο/ο ἐπὶ τοῦ τιμολογίου

Πάντα ταῦτα αὐτοπροσώπως ἐξελέγησαν παρὰ τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ Γ. Ρεβελάκη.

61—Ὁδὸς Κολοκοτρώνη—61

Ἀριθ. τηλεφώνου 542

ΩΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου

Ὄπισθεν Βουλῆς, *διασταύρωσις ὁδῶν Βουλῆς καὶ Καραγεώργη τῆς Σερβίας (πρώην Μουσῶν) ἀρ.* **14**

Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Βιέννῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν καθηγητῶν Ssoerk Schrotaer, Politzer Urdan schisebt, θεραπεύει τοὺς ἐξ ὠτικῶν, λαρυγγικῶν καὶ ρινικῶν νοσημάτων πάσχοντας.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 καὶ 3—5

ΟΙ ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ ΜΑΣ ἔχουν τὸ HORS CONCOURS **«ΕΙΔΙΚΟΝ» Σταδίου 21.**

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ ΔΙ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BERGOUGNAN & C

CLERMONT-FERRAND-FRANÇE

Τὸ μεγαλείτερον ἐργοστάσιον τῆς οἰκουμένης διὰ Καουτσοὺκ ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων. Κατασκευασταὶ τῶν περιφήμων Καουτσοὺκ Pneumatiques «Le Gaulois», Antiderapants.

Τὰ καουτσοὺκ «Le Gaulois» *κατέχουν σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν πρώτην γραμμήν. Ἐπέτυχον τὰ 4 πρῶτα βραβεῖα κατὰ τὰς μεγάλας δοκιμὰς εἰς τὴν Ἑλβετίαν τῆς 24 Μαΐου 08* «Coupe Monod» *ἐπὶ αὐτοκινήτων* Piccard, Clement, Stella. *Αἱ* Pneumatiques «Le Gaulois» *εἶνε ἐν χρήσει εἰς τὰ αὐτοκίνητα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος.*

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀντιπροσώπου διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην κ. J. Max. Schapira *10 Κολοκοτρώνη, Ἀθῆναι*

ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

WIL VILLA AURORA ST GALL

Ταχεῖα καὶ τελεία σπουδὴ τῶν γλωσσῶν, Γερμανικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Ἱσπανικῆς. Ἐμπορικὸς καὶ τεχνικὸς κλάδος, οἰκοτροφεῖον καὶ ἐνδιαίτημα ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων. Τιμαὶ μέτριαι, ἀληθὴς οἰκογενειακὴ ζωή. Καλλίστραι συστάσεις ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Ἐξωτερικῷ. Προγράμματα εἰς ζήτησιν παντὸς βουλομένου. Ἀπευθυνθῆτε πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἀργυροῦν βραβεῖον εἰς τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Βορδῶ—Ἐπίσημα συστατικὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ τῶν Δημάρχων Λουτρακίου καὶ Ἄνδρου

Ἀποκλειστικὴ *ἐκμετάλλευσις τῶν ὑδάτων Λουτρακίου, Κυλλήνης καὶ Ὄσσης (Τσάγεζι) ὑδάτων Σαρίζης Ἄνδρου.*

Ὁ Δήμαρχος Ἄνδρου πιστοποιεῖ, ὅτι **μόνον** *ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρία πληροῖ τὰς φιάλας ἐν τῇ πηγῇ Σαρίζης.* **Ὅλαι αἱ** *φιάλαι τῆς Ἑταιρίας πληροῦνται εἰς τὰς πηγ ὥστε νὰ διατηροῦνται τὰ συστατικά των.*

Ἀποφεύγετε *τὰς δαμιτζάνας, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ὕδωρ χάνει τὰ συστατικά του.* **Ἀποφεύγετε** *ἄλλα ὕδατα Λουτρακίου ἀντλούμενα ἐκ φρεάτων συνορευόντων μὲ βόθρους. Προτιμᾶτε τὰ ὕδατα τῆς Ἑταιρίας* **νωπότερα, ἀποτελεσματικώτερα καὶ εὐθηνότερα** *τῶν Εὐρωπαϊκῶν.*

14—ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ—14

21 Ἰουλίου—ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΩΝ „ΑΘΗΝΩΝ„ — Ἀριθ 113

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΝΗΝΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΙΖ'.

Εἰς τὴν Κούρτην τῆς Ἁγίας Σοφίας

Ὅταν τὴν εἴδησιν ταύτην ἔφερεν εἰς αὐτὴν ὁ μισσὺρ Τζεφρῆς, ἡ Κομνηνὴ κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς κρίσεως, μετὰ λιποθυμίαν δὲ πολύωρον, ἣν δὲν ἴσχυσε νὰ διακόψῃ ταχέως οὔτε φάρμακόν τι, οὔτε ἡ μέριμνα τῆς κυρᾶς τῆς Χαλανδρίτσας βοηθουμένης ἀπὸ τὰς σκλάβας, ἡ Κομνηνὴ ἀνένηψεν, ἀλλ' ἀνένηψε βυθισμένη εἰς τὴν ἀοριστίαν αὐτήν, τοῦ βλέμματος καὶ τῆς σκέψεως καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ὑπάρξεως. Ἐπύρεσσεν οἰκτρῶς, τὰ δὲ χείλη της κάπου-κάπου ἠνοίγοντο, κάτι ἐψιθύριζον καὶ εἶτα ἐπανεκλείοντο διὰ νὰ μειδιάσῃ μὲ πικρὸν παράπονον, ἐνῷ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀδάκρυτοι καὶ στεγνοὶ καὶ κατέρυθροι ἔμενον ἀπλανεῖς.

Ὁ πνευματικός της, γέρων Ἀρτινὸς ἱερεύς, τρὶς τῆς ἡμέρας ἔκαμνε παράκλησιν ὑπὲρ τὸ προσκέφαλον τῆς ἀσθενοῦς, ἠναγκάζετο δὲ μετὰ σπουδῆς ν' ἀπομακρυνθῇ, διότι ᾐσθάνετο ὅτι μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ἐνεπνέετο ὡς ἱερωμένος, ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασίν του καὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ συγκλονιστικῆς συγκινήσεως εἰς τὴν θέαν τῆς προσφιλοῦς κόρης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς νηπίου ἡλικίας ἐποδηγέτησε.

Πένθος καὶ κατήφεια αἰφνιδίως εἶχε διαχυθῇ εἰς τὸ ἕως τότε ἀμέριμνον Χλωμοῦτσι, νεκρὸν μᾶλλον ἐκ τῆς πλήρους ἀκινησίας ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ τὸ κάστρον.

Ἀκριβῶς τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἀσπρογέρακα, χωρικοί τινες ἐκ τῶν περιχώρων εἶχον ἔλθει εἰς τὸ κάστρον νὰ ἀναγγείλουν ὅτι ἔρχεται μετὰ τῆς στρατιᾶς του ὁ Βιλλαρδουῖνος, ἀλλ' ὅτι διηρχόμενος ἐκ τῆς Μονῆς τῶν Φρεμμενούρων δὲν θὰ ἔκαμπτε τὸν ἀνηφορίτην πρὸς τὸ κάστρον ἀλλὰ θὰ ἐξηκολούθει τὴν ὁδοιπορίαν κατευθυνόμενος πρὸς τὴν Ἀνδραβίδαν.

Ἡ στρατιὰ μάλιστα διεκρίνετο ἤδη, ὁ δὲ μισσὺρ Τζεφρὲς ἀνελθὼν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων εἶδε τὰ λάμποντα ὅπλα καὶ τὰ ἀκτινοβολοῦντα κράνη, μέσῳ τῆς σκόνης, τὴν ὁποίαν ἀνύψου ὁ ποδοβολητὸς τόσων ἵππων. Ὄντως ἡ πρωτοπορία εἶχε διέλθει τοὺς Φρεμμενούρους καὶ δὲν ἔκαμπτε πρὸς τὸ Χλωμοῦτσι.

—Πολὺ παράξενον μοῦ φαίνεται τὸ πρᾶγμα, εἶπεν ἡ κυρὰ τῆς Χαλανδρίτσας, ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὸν σαμπελάνον τὸ γεγονὸς τοῦτο. Μοῦ βαρυφαίνεται διότι ἔστειλα παιδόπουλον εἰς τὸν Πρίγκηπά μας νὰ κοπιάσῃ, διότι εἶνε ἄρρωστη ἡ καλή μου κυρά. Καὶ τώρα νὰ μὴν ἔρχεται!...Εἶνε βαρύ!...Πολὺ βαρὺ τὸ πρᾶγμα.

Ὁ Τζεφρὲς ἐστέναξε. Δὲν ἐγνώριζε καὶ αὐτὸς τί νὰ εἴπῃ.

Ἀλλ' αἴφνης ἀσθενικὸν σάλπισμα ἔφθασε μέχρις αὐτῶν, καὶ τὸ σάλπισμα ἐκεῖνο πολλῆς χαρᾶς θὰ ἐπλήρωσε τὸ Τζεφρέν, διότι τὸ σύνοφρυ πρόσωπόν του ἐχαμογέλασε, καὶ τείνων τὸ οὖς ἠκροάσθη.

—Ἔρχεται καλή ἀρχόντισσα! Καλὲ ὁ πρίγκηψ ἔρχεται! Καὶ ἐμεῖς ποῦ τὸν ἐκακομελετήσαμεν! Πηγαίνω νὰ βάλω τὸ γουναρικὸν καὶ τὸ καισαρίκι μου.... νὰ βάλω τὴν χρυσῆν μου ἁλυσσίδα καὶ τ' ἀσημένια μου κλειδιὰ εἰς τὴν ζώνην νὰ τὸν ὑποδεχθῶ ὅπως πρέπει.

Ἐνῷ δὲ ἡ κυρὰ τῆς Χαλανδρίτσας ἔτρεχε πρὸς τὴν πριγκήπισσαν, ὁ γηραιὸς σαμπελάνος σπεύσας εἰς τὸ δῶμά του περιεβλήθη τὴν ἐπίσημον στολὴν καὶ τρέχων ἔφθασεν εἰς τὴν πύλην, καθ' ἣν ὥραν αὐτὴ ἠνοίγετο διάπλατος διὰ νὰ εἰσέλθῃ καλπάζων ὁ Βιλλαρδουῖνος Ἦτο ἀφρισμένος ὁ κορακομέλας ἵππος του, λευκὸς δὲ ἀφρὸς περιέλουε τὰ κατέρυθρα κούρκουρά του.

Δι' ἑνὸς ἅλματος ὁ πρίγκηψ τοῦ Μορέως ἐπήδησε κατὰ γῆς, ταχέως δ' ἐστράφη πρὸς τὸν σπεύδοντα σαμπελάνον.

—Ἡ κυρά μου εἶνε ἄρρωστη βαρειά; ἠρώτησε μὲ τόνον, ὅστις ἀνησύχησε τὸν Τζεφρέν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἂν προέδιδεν ὀργήν, ἀγανάκτησιν ἢ ἀνησυχίαν ἢ τρόμον.

—Βαρειὰ δὲν εἶνε, αὐθέντα μου, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ καλά. Ἂν εἶνε ὁρισμός σου κόπιασε νὰ τὴν ἰδῇς.

Καὶ ἀσθμαίνων ἠκολούθησε τὸν Βιλλουρδουῖνον, ὅστις πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του ἐκ Κων)πόλεως ἐδείκνυεν ὅτι εἶχε κάποιαν ζωὴν μέσα του

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Μορέως ἐντὸς δευτερολέπτων τινῶν ἔφθασεν εἰς τὸ δῶμα τῆς πριγκηπίσσης, ἐστάθη ὅμως, διότι ὁ πνευματικὸς τῆς Κομνηνῆς μὲ τοὺς δακτύλους ὑψωμένους ηὐλόγει τὴν ἄφιξίν του, ἐνῷ μὲ τόνον αὐστηρὸν τῷ ἔλεγε:

—Καιρὸς ἦτο νὰ ἔλθῃς, τέκνον μου....

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ὅπως προεφέροντο καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεφέροντο ἐπάγωσαν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας τοῦ πρίγκηπος καὶ τὸν ἠνάγκασαν ἀνήσυχος νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματα πρὸς τὴν κυρὰν τῆς Χαλανδρίτσας ἥτις τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξερχομένη τοῦ πριγκηπικοῦ κοιτῶνος μὲ πρόσωπον τὸ ὁποῖον προσεπάθει νὰ καταστήσῃ χαρωπὸν εἶπε:

— Καλῶς ὥρισεν ἡ αὐθεντία σου.

— Πῶς εἶνε ἡ Ἄννα; ἠρώτησεν ὁ Βιλλαρδουῖνος πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ γάμου του προφέρων τὸ ὄνομά της.

Τὸ πρᾶγμα τόσῳ κατέπληξε τὴν ἀγαθὴν ἀρχόντισσαν, ὥστε πρὸς στιγμὴν ἔμεινεν ἄλαλος. Συνελθοῦσα ὅμως ταχέως ἥψατο τῆς χειρὸς τοῦ πρίγκηπος καὶ εἶπε.

— Περίμενε τὴν αὐθεντίαν σου νὰ τὴν γειάνῃ. Ἔλα! Ἔλα αὐθέντα μου καλέ.

Καὶ σύρουσα τὸν πρίγκηπα διῆλθε τὸ κατώφλιον.

Ἡ Κομνηνὴ ἡμικεκλιμένη ἐπὶ τῆς κλίνης, ὠχροτέρα τοῦ συνήθους μὲ τὴν πλουσίαν κόμην της παρθένον παντὸς κοσμήματος ἀπλουμένην γύρω ἀπὸ τὴν θελκτικὴν ἐκείνην μορφὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας παραπονετικὸν ἀλλὰ καὶ θελκτικὸν χαμόγελον εἶχεν ἀνθίσει, ἔτεινε τὰς χεῖράς της, καὶ μὲ ἀσθενικὴν φωνὴν τὸν ἐκάλει.

Πῶς εἶχε γίνει ἡ μεταβολὴ ἐκείνη, ἦτο μυστήριον διὰ τὸν μισσὺρ Τζεφρὲν ὅστις τὴν ἐπίστευε ψυχορραγοῦσαν. Ἀλλὰ τὸ μυστήριον δὲν ὑπῆρχε διὰ τὴν κυρὰν τῆς Χαλανδρίτσας, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπανελθοῦσα πλησίον τῆς ἀσθενοῦς τῇ εἶπε χαρωπή.

— Ἄφησε τὰ ἀλλάγιά του ὁ αὐθέντης μας, κυρά, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ κάστρον νὰ σὲ ἰδῇ.

Ποία χαρὰ ἐζωγραφήθη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Κομνηνῆς, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ ποτὲ ἡ καλή της φίλη. Τὰ βλέμματα τὰ ἄτονα, τὰ ἀπλανῆ ἐκίνησαν καὶ πλήρη ἐλπίδων προσηλώθησαν ἐπ' αὐτῆς. Ἠκτινοβόλησεν ἡ μορφή, καὶ τὰ χείλη διανοιχθέντα ἐψιθύρισαν:

— Δὲν μὲ γελᾷς καλή μου;

— Ἔρχεται!.. Μοῦ τὸ εἶπε ὁ Τζεφρές.

— Δὲν μὲ γελᾷς! Τὸ νοιώθω! εἶπεν ἡ Κομνηνὴ ἐπιθέτουσα τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας. Καὶ μέσα μοῦ τὸ λέγουν οἱ παλμοί... Ἀρχίζει πάλιν καὶ κτυπᾷ ἡ πεθαμένη μου καρδιά...

Καὶ τανύσασα τὰς χεῖρας ἐν ἀφάτῳ ψυχικῇ ἡδονῇ, ἐστέναξεν ἐξ ἀνακουφίσεως.

— Ὢ! Δόξαν νὰ ἔχῃς Παναγία!..

Ἰδοὺ ὁ Βιλλαρδουῖνος ἔρχεται.

Ἡ μορφή του εἶνε ἀνήσυχος. Ἴσως τρέμει συγκεκινημένος. Τὸν βλέπει ἡ Κομνηνή, τείνει τὰς χεῖρας καὶ ἐκεῖνος τὴν φιλεῖ θερμῶς, καὶ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρά γε τὴν ἀγαπᾷ τώρα!

Ἡ Κομνηνὴ δὲν τολμᾷ νὰ τὸ πιστεύσῃ. Ποσάκις δὲν διεψεύσθη εἰς τὴν ἐλπίδα της αὐτήν. Ἴσως ἐπλανᾶτο καὶ πάλιν, ἴσως ἦτο ὄνειρον, ἴσως μόνον τὴν ἐλυπήθησαν διότι ἦτο ἀσθενής. Καὶ ἡ Κομνηνὴ ἐξερράγη εἰς λυγμούς, λυγμούς, οἵτινες συνεκλόνησαν, καὶ αὐτὸν τὸν Βιλλαρδουῖνον.

Δύο δάκρυα ἐκύλισαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πρίγκηπος. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα ἐκεῖνα ἤρκεσαν νὰ κατευνάσουν τὴν συγκίνησίν του... Καὶ μετά τινας στιγμάς, ἐνῷ ἀκόμη ἡ Κομνηνὴ ἐθρήνει, ἐνῷ εἶχεν ἀνάγκην παρηγορίας θερμῆς καὶ θερμοτέρας περιπτύξεως, διὰ νὰ ὁποτιναχθῇ ἡ μόνωσίς της, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ ἐρημία, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ἡ καρδία ἡ τρωθεῖσα, ὁ πρίγκηψ τοῦ Μορέως ἀφῆκε σιγὰ-σιγὰ τὰς χεῖράς της ἐκείνας καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν ἀπομάσσουσαν τὰ δάκρυά της κυρὰν τῆς Χαλανδρίτσας εἶπε.

— Πρέπει νὰ τὴν ἀφήσωμεν νὰ ἡσυχάσῃ!.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΕΤΟΣ ΙΕ' — 'Αριθμὸς 5,197 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΔ. ΚΥΡΟΥ | 'Εσπέρα Τρίτης 22 'Ιουλίου 1908

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ 'Αναργ. Σιμοπούλου ἐξέλιπεν ἀληθῶς μία τῶν μᾶλλον ἐξεχουσῶν φυσιογνωμιῶν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν κόσμου. Φυσιογνωμία ἐξόχως ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος διὰ τὸ ὑπόμονον μεθ' οὗ ἀπὸ ἀσημοτάτων ἔφθασεν ὅπου ἔφθασεν. 'Απὸ τοὺς θεληματικοὺς ἐκείνους χαρακτῆρας, οἵτινες πλάττοντες καθ' ἑαυτοὺς ἓν ὄνειρον φιλοδοξίας, δύνανται πάντοτε νὰ τὸ πραγματοποιήσουν, ἀρκεῖ νὰ ζήσουν. Διότι γνωρίζουν νὰ ἐπιμένουν καὶ νὰ ὑπομένουν. Διότι δὲν κινδυνεύουν ποτὲ νὰ συντριβοῦν ὑπὸ ραγδαίας φορᾶς. Διότι ὑπολογίζουν πάντοτε, πάντοτε ἕτοιμοι νὰ παρακάμψουν τοὺς σκοπέλους, καὶ ἂν εἶνε ἀνάγκη νὰ τοὺς ἄρουν, εὑρίσκοντες ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ὑπομονὴν ὅπως τοὺς ἐξαφανίσουν σιγὰ σιγά.

❖

Ἕνα πτωχόπαιδο εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν, ἀπὸ ἀσημοτάτων γονέων, τὸ ὁποῖον ηὐτύχησε νὰ εὕρῃ προστάτας τῆς νοημοσύνης του, ἢ μᾶλλον νὰ κατακτήσῃ τοιούτους προστάτας διὰ τῆς εὐφυΐας του. Καὶ ἀναπτυχθὲν καὶ διαπλασθὲν διὰ τῶν ἰδίων του καὶ μόνον φροντίδων, ἐνεπνεύσθη τὴν πολιτικὴν φιλοδοξίαν πλησίον τῶν προστατῶν του.

'Ο ἀγὼν ἦτο μέγας. Τὰ ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν ἦσαν πολλά. Διὰ νὰ γείνῃ βουλευτὴς ὄχι τόσον, ὅσον διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν, τὴν ὁποίαν ἐφιλοδόξει. 'Αλλ' ἐγνώριζε νὰ ἐπιμένῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ. Καὶ ἔφθασεν ! Ἔφθασε δὲ ἐπιβληθεὶς διὰ τῆς ἱκανότητός του, οὐχὶ εὐνοηθείς.

Ὅταν ὁ Τρικούπης ἐπάλαιε τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἀγῶνας τῆς οἰκονομικῆς του πολιτικῆς, ὁ Σιμόπουλος ἦτο ἀληθινὰ ὁ πρῶτός του μαχητὴς ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τῆς 'Αντιπολιτεύσεως, ἐπιθέσεων δὲ σφοδρῶν καὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀπαιτοῦντος γνῶσιν καὶ γνώσεις. Καὶ ὅμως δὲν ἦτο ἐκ τῶν 'Υπουργῶν τοῦ Τρικούπη. Οἱοσδήποτε ἄλλος οὕτω παρορώμενος θὰ ἀπεχαιρέτιζε τὸν ἀρχηγόν. 'Ο Σιμόπουλος ὅμως ὑπελόγιζεν ὅτι ἐκεῖ ὅπου εἶχε θέσει θεμέλια ἐκεῖ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο καὶ ἡ φιλοδοξία του μίαν ἡμέραν. Καὶ ἀνέμενε τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ῥέβαιος ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀνατείλῃ, χωρὶς νὰ ἀκούῃ κανένα ἐκ τῶν πολλῶν του φίλων, τῶν δυσφορούντων καὶ ἀγανακτούντων διὰ τὴν τοιαύτην παραγνώρισιν. 'Ανέμενε, μειδιῶν πάντοτε πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ.

❖

Εἰς τὸν περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν εὐθυνῶν τῆς πτωχεύσεως ἀγῶνα ἀληθῶς ἐθριάμβευσεν ἐν τῇ Βουλῇ, ἐπιμείνας εἰς ἀναλυτικωτάτην τῶν ἀριθμῶν μελέτην διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν αἰτίαν τῆς πτωχεύσεως εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικήν, ἀπαλλάξῃ δὲ τὸν ἀρχηγόν του μεγάλου μέρους εὐθυνῶν. Καὶ ἦτο καὶ τῆς ρητορικῆς του γνώρισμα καὶ ἀρετὴ τὸ ὑπόμονον καὶ τὸ ἀπαθὲς ἀπέναντι οἱασνδήποτε ἐπιθέσεων τῶν πρὸς οὓς ἀπηυθύνετο. Αἱ κατὰ τῶν ἀνιιπάλων μομφαί του ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐξέφευγον τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἄκοντος ! Οὔτε δὲ ἐπέμενεν εἰς αὐτὰς οὔτε ἐπανήρχετο. Πράγματι ἀβρότατος πάντοτε.

Ὅτε τῷ 1892 ἐγένετο τὸ πρῶτον 'Υπουργὸς, θὰ ἐνόμιζεν ὁ ἀγνοῶν τὴν εὐστροφον ἀντίληψίν του ὅτι τὸν ἀνέμενεν ἀσφαλὴς ἀποτυχία ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου οὐδέποτε εἶχεν ἀσχοληθῇ. Καὶ ὅμως ἡ ὑπουργία ἐκείνη ἀφῆκεν ἐποχήν. Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται καὶ ὁ ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ὁρκωτικοῦ μας συστήματος, καὶ ἄρα τῆς δικαιοσύνης τῶν Κακουργιοδικῶν. Διότι ὁ νοῦς τοῦ Σιμοπούλου ἐστράφη εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἱκανῶν ἐπιτελῶν, καὶ εὗρεν εἰς τὸν δικαστικὸν κόσμον ὅλοις τοὺς βοηθοὺς καὶ τοὺς ὁδηγοὺς, ὧν εἶχεν ἀνάγκην. 'Αρετὴ, ἥτις κυρίως δέον νὰ διακρίνῃ τοὺς ἀξίους πολιτικοὺς ἄνδρας, μήτε εἰς πάντα δυναμένους νὰ εἶνε εἰδικοὶ, μήτε ὅπου εἶνε ὀφείλονται νὰ ἀρκῶνται εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν φῶτα.

❖

'Αλλ' ὁ 'Υπουργικὸς πόθος τοῦ Σιμοπούλου ἐστρέφειο εἰδικῶς πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον καὶ κατέλαβε τῷ 1899,—διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὴν ὀλιγόμηνον 'Υπουργίαν τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Καὶ εἰς τοῦτο κατεδηλώθη ὅλη ἡ ἰδιοσυγκρασία τοῦ χαρακτῆρός του, εὐκαμψία καὶ εὐστροφία καὶ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ, δεινὴ ἐπιτηδειότης εἰς αὔξησιν τῶν δημοσίων προσόδων.

Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι χωρὶς ριζικὰς καὶ ἐπιδεικτικὰς φορολογικὰς μεταβολὰς συνετέλεσεν εἴπερ τις καὶ ἄλλος εἰς αὔξησιν τῶν προσόδων τοῦ Κράτους. Γνώστης τῆς ὑπηρεσίας, γνώστης τοῦ 'Ελληνικοῦ χαρακτῆρος, γνώστης ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τῆς φυλῆς, ἐγνώριζεν ὅσον ἄλλος κανεὶς νὰ ἐπωφελῆται πᾶσαν κατάστασιν προσώπων καὶ πραγμάτων ὅπως ἡ εἰσπραξις ὁλονὲν αὐξάνεται καὶ μηδέποτε ὑστερῇ.

❖

'Ο κυριώτατος δὲ μοχλὸς τοῦ κόμματος. Δεινὸς εἰς τὸ καταρτίζειν καὶ συγκρατεῖν πλειονοψηφίας. Ἂν ἦτο ὁρμητικώτερος εἰς τὴν φιλοδοξίαν του, ἡ πρώτη πρωθυπουργία τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη θὰ ἦτο ἴσως καὶ ἡ τελευταία· διότι ἠρίθμει τότε ὁ Σιμόπουλος περὶ τοὺς 70 φίλους ἐν τῷ κόμματι ! Περίεργος ὅμως ἀδυναμία· ἄρινε νὰ θωπεύουν οἱ φίλοι οὗτοι τὴν περὶ ἀρχηγίας ἰδέαν, ἀρκούμενος εἰς αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ἀπόλαυσιν. Εἴτε ἐξ ὑπολογισμοῦ εἴτε ἐξ ἀδυναμίας χαρακτῆρος, οὐδέποτε πράγματι εἶχεν ἀποφασίσει καθ' ἑαυτὸν τὴν ἐπιδίωξιν ἀρχηγίας, περιοριζόμενος εἰς τὴν καλλιεργουμένην ἰδέαν τῆς συναρχηγίας.

❖

Ἀλλὰ τὰ ἀνθρώπινα μεταβάλλονται. Καὶ αὐτὸς ὁ μέγας στιλοβάτης τοῦ κόμματος, ὁ δημιουργὸς πλειονοψηφιῶν, ὁ καλύπτων μὲ τοὺς προϋπολογισμούς Του ὅλας τὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰς ἀδυναμίας τῶν Κυβερνήσεων τοῦ κ. Θεοτόκη, ὁ συναρχηγὸς, αἴφνης ἐκπίπτει ἡμέραν τινὰ τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξαναγκαζόμενος εἰς παραίτησιν.

'Η πτῶσις ἐκείνη ἐκλόνισε πλέον διὰ παντὸς τὴν θέσιν του. Τὸ κόμμα ὅλον συνεκεντρώθη περὶ τὸν κ. Θεοτόκην.

Καὶ ὅμως ἐκεῖ ὅπου πάντες ὡμίλουν περὶ ῥήξεως καὶ ἀποστάσεως ὁριστικῆς καὶ τελειωτικῆς, ὁ Σιμόπουλος δὲν ἀφῆκε νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ οὐδεμιᾶς τοιαύτης ἰδέας. Καὶ πάλιν ὑπολογιστικὸς, καὶ πάλιν ὑπομονητικὸς, ἕως οὗ ἡ ἐπομένη πρωθυπουργία τοῦ κ. Θεοτόκη φέρει καὶ πάλιν τὸν Σιμόπουλον εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

❖

'Αλλ' ἡ τύχη εἶχε πλέον εἰσέλθει εἰς τὴν φάσιν τῆς δυσμενείας καὶ ὁ κ. Γ. Θεοτόκης εἰς τὴν φάσιν τῆς παναρχηγίας. Δευτέρα δὲ τῶν πραγμάτων τροπὴ τελευταῖον, καὶ ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἀπομακρύνεται καὶ πάλιν τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν φορὰν αὐτὴν διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

'Η περίστασις ἐκείνη ἀπέδειξεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη, ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος τοὐλάχιστον, δὲν ἔχει βαθείας ῥίζας τὸ συναίσθημα τῆς φιλίας καὶ τῶν κομματικῶν ὑποχρεώσεων. Καὶ ὅμως ὁ Σιμόπουλος οὔτε καὶ τότε ἠγανάκτησεν, οὔτε καὶ τότε ἀπώλεσε τὴν ὑπομονήν του. 'Αλλ' εἶχεν ἤδη ἀπολέσει, φαίνεται, τὴν ἐφ' ἑαυτοῦ πεποίθησιν. Ἴσως καὶ ἕνεκα τῆς νόσου, ἥτις κατέλαβε τὸ οὐχὶ ρωμαλέον σῶμα, τὸ κατεξηντλημένον ὑπὸ τόσης καὶ τόσης ἐργασίας. Διότι ἦτο πράγματι τύπος φιλεργίας, ἀκάματος. Τὴν φιλοπονίαν δὲ μόνον δὲν ἀπώλεσεν οὔτε μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ἠδύναιτο καὶ μόνον νὰ κινῆται.

❖

Ἡ Πολιτεία αὕτη ὀφείλει ἀληθῶς εἰς τὸν Σιμόπουλον ὑπηρεσίας πολλὰς, ἴσως δὲ δὲν εἶνε ἡ μικροτέρα τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἡ αὐταπάρνησις, μεθ' ἧς ἀντεμετώπιζε τὴν δυσμένειαν τῆς κοινῆς γνώμης, δυσφορούσης πάντοτε κατὰ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν αὔξησιν καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

"Η ΞΑΝΘΗ ΠΕΡΟΥΚΑ,,

'Επαίχθη χθὲς τὸ βράδυ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν «Ν. Σκηνὴν» ἡ κωμῳδία τοῦ Τσέχωφ, τὴν ὁποίαν διεσκεύασεν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, συγγράψας σχεδὸν νέον ἔργον, ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος.

'Η κωμῳδία, φάρσα μᾶλλον καὶ χονδροκομμένη μάλιστα, ἔχει βάσιν της πολὺ ἔξυπνην παρεξήγησιν. Ἕνας νεαρὸς ἀξιωματικὸς ντύνεται γυναικεῖα μὲ ξανθὴν περρούκαν διὰ νὰ φωτογραφηθῇ πρὸς συνέχισιν μιᾶς φάρσας, τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ἡ ἐξαδέλφη του. Καὶ ἡ μεταμφίεσις αὐτὴ προκαλεῖ παρεξηγήσεις καὶ ἐπεισόδια.

'Επάνω εἰς ἕνα τοιοῦτον θέμα ἕνας Μπισσὼν θὰ ἔγραφε τὴν μᾶλλον ἐξωφρενικὴν καὶ εὔθυμον φάρσαν.

'Ο Τσέχωφ ὅμως καὶ ὁ κ. Ξενόπουλος ἐμούδιασαν πάρα πολὺ καὶ ἠδίκησαν τὸ θέματων. 'Η φάρσα ἐν τούτοις προχωρεῖ μόνη της καὶ παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν συγγραφέων κατορθώνει νὰ εἶνε εὔθυμος καὶ νὰ προκαλῇ τὸν γέλωτα. 'Ο κόσμος τῆς χθεσινῆς πρώτης πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς, δὲν ἔφυγε δυσηρεστημένος.

'Ο κ. Γαβριηλίδης, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς — γυναῖκα ἔπαιξε μὲ ὅσην τρέλλαν ἐπέβαλλεν ὁ ρόλος του. Μποροῦσε ἐν τούτοις νὰ εἶνε, ἂν ἤθελεν, ἀκόμη καλλίτερος καὶ ζωηρότερος. Καὶ ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη ἐδημιούργησεν ἕνα πολὺν καλὸν μικρὸν ρόλον.

Δύο τύποι θαυμάσιοι ὁ Λεπενιώτης-στρατηγὸς καὶ ὁ Παλμύρας κομψευόμενος.

'Ο Σαγιὼρ μὲ ἕνα τόσον δὰ μικροσκοπικὸν ρόλον ἠδίκησε τὴν κωμῳδίαν. Μποροῦσε νὰ τῆς δώσῃ μεγαλειτέραν ζωὴν παίζων ἄλλον ρόλον. Ἔστω καὶ τὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ -δεσποινίδος. Χ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σελήνη 9 ἡμερῶν

'Αν. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 5. — Δύσ. ὥρ. 7 λεπ. 6

Φωκᾶ ἱερομ. καὶ 'Ιεζεκὴλ προφήτου

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΕΙΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ

'Η ἐπίσκεψις τῶν μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ γενομένη εἰς τὰς 'Υψηλότητάς των θερμοτάτη ὑποδοχὴ ἀποτελοῦν βεβαίως τὴν ζωηροτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ἀδελφώσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου.

Οἱ πρίγκηπες 'Ανδρέας καὶ Χριστόφορος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης 'Αλίκης ἐν μέσῳ χιλιάδων 'Ελλήνων ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἰυχόντες ἐξαιρετικῶν ὅλως τιμῶν, καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν ναὸν τῆς 'Αγίας Σοφίας συνοδείᾳ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς 'Ελλάδος καὶ τῶν ἀνωτέρων 'Οθωμανῶν τιτλούχων, τοὺς ὁποίους ὁ Σουλτᾶνος ὥρισε ξεναγούς των.

Οἱ πρίγκηπες θὰ φιλοξενηθοῦν σήμερον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν αὔριον τὸν Πατριάρχην, ἐκτελοῦντες τοιουτοτρόπως διπλοῦν καθῆκον, τοῦ ὁποίου ἡ σημασία ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις εἶνε ὅλως ἐξαιρετική.

'Η ἐπίσκεψις τῶν μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας τῆς 'Ελλάδος εἰς τὸν Συνταγματικὸν Μονάρχην τῆς 'Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εἶνε εἷς χαιρετισμὸς τῆς ἐλευθέρας Εὐρώπης πρὸς τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐνομουμένων, ἔχον τόσα στοιχεῖα προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Δὲν ἐπιδέχεται, νομίζομεν, συζήτησιν τὸ δίκαιον τῶν διαμαρτυριῶν τῶν Πατησιωτῶν κατὰ τοῦ σχεδίου ἐγκαταστάσεως Φθυσιατρείου ἐν τῇ συνοικίᾳ των.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὰ νοσοκομεῖα τῶν μεταδοτικῶν καὶ μολυσματικῶν νοσημάτων ἱδρύονται μακρὰν τῶν κατοικουμένων περιοχῶν καὶ διὰ λόγους εὐπρεπείας καὶ ἠθικῆς ἀνακουφίσεως.

Τὰ Πατήσια δὲν εἶνε πλέον ἐξοχή. Εἶνε συνοικία τῆς πόλεως πυκνοκατῳκημένη, ἥτις διεκδικεῖ δικαίωμα ἀνεγνωρισμένον καὶ ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ τῆς λογικῆς.

Εἶνε τάχα τόσον πυκνοκατῳκημένη ἡ 'Αττικὴ, ὥστε μόνον εἰς τὰ Πατήσια νὰ ὑπάρχῃ θέσις διὰ Φθισιατρεῖον ;

ΠΟΙΟΝ ΕΠΕΙΡΑΞΑΜΕΝ ;

Διατί πάλιν ἡ μῆνις τῆς συνάδελφου «Πατρίδος» εἰδικῶς διὰ τὰ γραφέντα ὑπὸ τῆς «'Εστίας» ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν συνιάξεων ;

'Ημεῖς οὔτε τὴν γονιμότητα εἰς ἰδέας τοῦ κ. Γούναρη εἰρωνεύθημεν, οὔτε ζητήματα νἱοθεσίας ἐθίξαμεν. Παρηκολουθήσαμεν ἁπλῶς ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν ἐφημερίδες κηδεμονεύουσαι τὸν κ. 'Υπουργὸν ἐδημιούργησαν, καὶ ἐξεφράσαμεν κατόπιν χαρὰν διὰ τὴν.... χειραφέτησιν αὐτοῦ.

Ἂν καὶ εἰς αὐτὸ ἡμαρτήσαμεν, ἂς μᾶς συγχωρήσῃ τοῦ Παναγάθου Θεοῦ ἡ ἀνεξάντλητος ἐπιείκεια.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Οἱ Σκουμπραῖοι ἤρχισαν καὶ ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς 'Αρχὰς τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους, τὰς ὁποίας ἀπειλοῦν μὲ αἰχμαλωσίαν.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπιδοκιμάσωμεν τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῶν Σκουμπραίων καὶ νὰ εὐχηθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σχεδίων των. Ὅταν αἱ ἀρχαὶ πέσουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Σκουμπραίων, ἀφοῦ τὸ ἀντίθετον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, ὁ τόπος θ' ἀναπνεύσῃ ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι δὲν ἔχει πλέον ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀσφάλειάν του καὶ οἱ Σκουμπραῖοι θὰ φανοῦν ἐπιεικέστεροι πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

'Οπωσδήποτε ἡ συστημένη ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν ληστῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἂς θεωρηθῇ ὡς δεῖγμα προόδου καὶ ἐξημερώσεως τῶν ἠθῶν.

Καὶ αὐτὸ ἀκόμη σημαίνει κάτι.

—(35)— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΕΣΤΙΑΣ,, —(35)—

ΚΑΡΟΛΟΥ ΛΩΡΑΝ

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΑΡΔΙΑΙΝΩΜΕΝΑΙ

I

Τὸ ἄλσος τῆς 'Αρτέμιδος

'Ο Ράϊχστατ ἐχαίνετο ἀναγενώμενος. Τὰ χρώματα τῆς ζωῆς ἐπανήρχοντο εἰς τὰς παρειάς του. 'Ακούων τὰς γλυκείας τῆς πριγκηπίσσης λέξεις, ἔκαμπτε τὸ γόνυ, ἕτοιμος νὰ γονυπετήσῃ πρὸ αὐτῆς.

— 'Εγερθῆτε, 'Υψηλότατε ! εἶπεν ἐκείνη ἀποτόμως καὶ μὲ φωνὴν ἀποφασιστικήν. 'Εκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ, δὲν γονατίζει. Εἶνε νέος ἀλλὰ διατάσσει !

Καὶ ἐνῷ ἐκεῖνος ἔμενεν ἀκίνητος πρὸ αὐτῆς, ἡ Παυλίνα ἐξηκολούθησε :

— Εἶσθε πράγματι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐνόμισα ὅτι ἐμάντευσα, ἢ ἡ νεότης σας θὰ ἀρκεσθῇ ἁπλῶς εἰς μερικὰς ταπεινωτικὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας ἐσκέφθησαν νὰ σᾶς δώσουν διὰ ν' ἀπασχολήσουν τὸ πνεῦμά σας ; Σκοπεύετε νὰ φθάσετε μίαν ἡμέραν μέχρι τῆς χώρας, ὅπου βαρὺ καθῆκον σᾶς ἀναμένει, ἢ θ' ἀρκεσθῆτε νὰ γυμνάζετε εἰς τὸ Πράτερ μερικοὺς Γερμανοὺς γρεναδιέρους ὑπὸ τὸ ἐπιτικὲς βλέμμα τῶν ἐχθρῶν σας ;

— Ὄχι ! Ὄχι ! 'Ομιλήσατε !

— Θέλετε νὰ ζήσετε ἐδῶ ὡς ἔκπτωτος πρίγκηψ, χωρὶς κινδύνους καὶ χωρὶς δόξαν ; Εἴπατέ το. 'Η Παυλίνα θὰ ἐξαφανισθῇ διὰ παντὸς, κλαίουσα τὸ διαλυθὲν ὄνειρόν της. Θέλετε νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν ἀγαπημένην Γαλλίαν, ὅπου σᾶς καλοῦν αἱ ἡρωικαὶ ἀναμνήσεις καὶ ὁ ἀναγεννώμενος ἐνθουσιασμὸς ὁλοκλήρου λαοῦ ; Τότε ἐλᾶτε, 'Υψηλότατε, ἀκολουθήσατέ με ! Σᾶς ἀγαπῶ !

Ὁ Ράϊχστατ ἔκυψε πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς εἶπε :

— 'Η καρδία μου ὁμιλεῖ διὰ τῶν χειλέων σας. 'Η φωνή σας ἐκφράζει τὴν σκέψιν μου. Πρὸ πολλοῦ ἔχω λάβει τὴν ἀπόφασίν μου, κυρία, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τέλους δύναμαι νὰ τὸ εἰπῶ.

'Η Παυλίνα τὸν παρετήρησε μὲ βλέμμα πλῆρες λατρείας.

— Χωρὶς σᾶς, ἐξηκολούθησεν ἐκεῖνος, ἤμουν μόνος καὶ ἐδίσταζον περιττῆς δυνάμεώς μου. 'Η σκοτεινὴ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος τυραννία ἑνὸς ἀνθρώπου ἐσχημάτισε περὶ ἐμὲ ἀτμόσφαιραν δισταγμοῦ...

— Καὶ τώρα ;

— Τώρα ; Χάρις εἰς σᾶς δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον οὔτε τί ἐκράτει τὴν νεότητά μου οὔτε τί παρέλυε τὸ θάρρος μου. Τὴν στολὴν ταύτην τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπιβάλλουν θὰ τὴν πετάξω διότι δὲν εἶνε ἰδική μου. Τὸ ξίφος, τὸ ὁποῖον φέρω, εἶνε πολύτιμον λείψανον. Ἔλαμψεν ἄλλοτε εἰς τὰς Πυραμίδας καὶ εἶνε καιρὸς νὰ τὸ ἀνασύρω τῆς Γερμανικῆς θήκης !

— Ἄ ! Τί χαρά ! ἀνέκραξεν ἡ Παυλίνα μὲ τοὺς ὀρθαλμοὺς λάμποντας.

Καὶ ἐκεῖνος μειδιῶν πρὸς αὐτὴν μὲ τρυφερότητα.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε τώρα νὰ σᾶς ἀγαπῶ, κυρία ; Δὲν εἶνε πλέον ὁ Φραγκίσκος-Ράϊχστατ ὁ προσπίπτων πρὸ τῶν ποδῶν σας. Εἶνε ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης, ὅστις σᾶς ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας του.

Καὶ αἱ δύο ὑπάρξεις ἥνωσαν τὴν καρδίαν των εἰς ἕνα πρῶτον θερμὸν ἐναγκαλισμόν.

— Ἐγνώριζα ὅτι καρδία γενναία ἔπαλλεν εἰς τὸ στῆθός τας. Εὑρίσκω ἀληθῶς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησα ! εἶπεν ἡ Παυλίνα.

'Ο νεαρὸς δουὺξ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἔρωτος ἐλησμόνει τὰ πάντα περὶ αὐτόν.

— 'Αγαπημένη μου ! ἐψιθύριζε. Εἶσθε κοντά μου ! 'Ακούω τὴν φωνήν σας !

— Ξέρετε, ὅτι ἐκεῖ κάτω ἡ εἰκών σας, ὡς παιδίου στολίζει σὰν εἰκόνισμα τὰς καλύβας τῶν χωρικῶν ;

— Σᾶς ἀγαπῶ !

— Ξέρετε ὅτι αἱ σημαῖαί σας σκεπασμέναι ἀπὸ χρυσάφι καὶ σκόνην στολίζουν τοὺς θόλους τῶν ἐκκλησιῶν ;

— Ἄ ! Πόσον εἶμαι εὐτυχής !

'Η Παυλίνα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐλησμόνει τὸν ἔρωτα. 'Εκεῖνος ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἔρωτος δὲν ἤθελε νὰ σκεφθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τίποτε ἄλλο.

'Η Παυλίνα ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου ἐδωλίου σχεδὸν ἐξηντλημένη. 'Η χεὶρ της συνήντησε τὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖον ἡ 'Ερμίνα ἀρῆκεν ἐκεῖ θειλὴν προσφορὰν εἰς μακρυνὸν ὄνειρον. Τὸ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρά της.

— Τί ὡραῖον, ποῦ εἶνε ! εἶπε. Κυττάξετέ το, 'Υψηλότατε !

— 'Αρήσατέ το ! εἶπεν ἐκεῖνος. Ξεύρομεν τάχα ποῖαι χεῖρες τὸ ἤγγισαν ;

— Ἐν τούτοις ἦτο ἐκεῖ πρὸ ὀλίγου καὶ παρέστη μάρτυς τῶν ὅσων εἴπομεν.

'Ο Ράϊχστατ τὸ ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρός της καὶ τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς 'Αρτέμιδος !

— 'Αφήσατέ το ! Τὸ κατόθετω προσφορὰν εἰς τὴν Θεάν !

Καὶ νεύων εἰς τὴν Παυλίναν νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ἀνῆλθε ταχὺς τὰς βαθμίδας τῆς σκιάδος.

— Φράντζ ! Φράντζ ! ἐκάλεσε μὲ φωνὴν βραχνὴν διὰ νὰ μὴ ἀκουσθῇ μακράν.

— Τί κάμνετε ; εἶπεν ἡ Παυλίνα ἀνήσυχος.

— Καλῶ ἕνα φίλον ! Μὲ ἤκουσε καὶ ἔρχεται. Θὰ ἰδῆτε τὸ μόνον ὃν τὸ ὁποῖον ἕως σήμερον μοῦ ἦτο ἀφωσιωμένον ! Δὲν δύναμαι νὰ τοῦ ἀποκρύψω τὴν χαράν μου. Ἄλλως τε πρέπει νὰ σᾶς γνωρίσῃ διότι δυνατὸν νὰ λάβωμεν τὴν ἀνάγκην του.

'Ο Φράντζ ἐφάνη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν κορυφὴν τῆς μαρμαρίνης κλίμακος.

— Φίλε, τοῦ εἶπεν ὁ Ράϊχστατ, πήγαινε νὰ κόψῃς τὸ ὡραιότερον ῥόδον τὸ ὁποῖον θὰ εὑρῇς καὶ φέρε το ἐδῶ. Ἔχω νὰ σοῦ ὁμιλήσω !

('Ακολουθεῖ)

οποῖος θὰ παρακολουθήση, θὰ ἔχη ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ι. Χατζόπουλος.

Τὸν στέφανον τῆς Βουλῆς θὰ καταθέση προσφωνῶν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. Αἰγιαλείδης, τὸν δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσφωνῶν ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Λόγους θὰ ἐκφωνήσουν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως: ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Δ. Στεφάνου, ἐκ μέρους δὲ τῆς Βουλῆς ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Βοκοτόπουλος.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατηρτίσθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἡμέρα ἐνεργείας τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παρνασσίδος ἡ 14η Σεπτεμβρίου.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου, συνελθὸν σήμερον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀναργύρου Σιμοπούλου, ἐκδηλοῖ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ θλῖψιν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνδρὸς τὰ μάλα ὠφελήσαντος τὴν ἑταιρίαν διὰ τῆς ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὡς Συμβούλου καὶ ὡς Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπηρεσίας του καὶ τὰς πολλὰς ἄλλως προσενεγκόντος αὐτῇ ὠφελείας.

Ἀποφασίζει δὲ συγχρόνως νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκφραθῶσι τῇ οἰκογενείᾳ του τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, 22 Ἰουλίου 1908

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Β.Κάββας

Τὰ μέλη
Γ. Λιδωρίκης, Ἀνδρέας Π. Καμπᾶς, Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς Α' ἀναπληρωτικὸς, Ἀθ. Γεώρμας Β' ἀναπληρωτικός.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀναργύρου Σιμοπούλου συνελθὸν σήμερον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν καὶ ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν μακρὰν ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ ὡς Συμβούλου καὶ ὡς Προέδρου τοῦ Συμβουλίου πολύτιμον ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἐκδηλοῖ τὴν βαθεῖαν θλῖψίν του ἐπὶ τῇ στερήσει τοιούτου ἀνδρὸς καὶ ἀποφασίζει συνάμα νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του. Νὰ κοινοποιηθῇ δὲ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1908.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Β. Κάββας

Τὰ μέλη
Α. Π. Καμπᾶς, Γ. Κατσελίδης, Γ.Λιδωρίκης

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας

ΑΝΑΡΓΥΡΟΝ Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΝ
(Βουλευτὴν Παρνασσίδος)

ἀποβιώσαντα σήμερον κηδεύομεν αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 4 1)2 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1908

Ἡ σύζυγος
Αἰκατερίνη Α. Σιμοπούλου
Τὰ τέκνα

Ἰωάννα Χριστοδούλου, Βιργινία Α. Σιμοπούλου, Νικόλαος Α. Σιμόπουλος, Ἀλεξάνδρα Δ. Σιμοπούλου, Ἀλεξ. Χριστοδούλου.

Οἱ ἀδελφοί *Οἱ ἔγγονοι*

(Ἰδιαιτέραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν).

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ὑποπράκτωρ τῶν ἐφημερίδων Ἀμαρουσίου-Κηφισίας, Νικήτας Παππαδογιάννης ἀνεδείξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ κ. Ἠλ. Μαρνέρι ὀνομάσας αὐτὸν Νικήτα· τοῦ εὐχόμεθα νὰ τοῦ ζήσῃ.

Προχθὲς Κυριακὴν ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνα ὁ κάλλιστος νέος Δ. Χαλκιόπουλος μετὰ τῆς ἀβρᾶς δεσποινίδος Νίνας Βρατσάνου. Τοὺς δακτυλίους ἀρραβῶνας ἀντήλλαξεν ὁ προσωπάρχης τοῦ ταχυδρομείου κ. Λακουτάρης. Εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Λουτράκιον ὁ κ. Ἀνδρέας Φόρος.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας ὁ ἔμπορος κ. Ἰωάνν. Κανδρεβιώτης πρὸς προμήθειαν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς χειμερινῆς ἐποχῆς, διὰ τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 27 «**Οἶκον Νεωτερισμῶν**» Ἰω. Κανδρεβιώτου καὶ Χαριλάου Τσεμπελῆ.

Λογιστὴς δυνάμενος νὰ κρατήσῃ καὶ ἀλληλογραφίαν Γαλλιστὶ, Ἀγγλιστὶ καὶ ἐν μέρει Γερμανιστὶ, ζητεῖ θέσιν παρά τινι ἐμπορικῷ, τραπεζιτικῷ ἢ καὶ παραγγελιοδοχικῷ οἴκῳ. Πληροφορίαι ὡρολογοποιεῖον Ἡλιοπούλου, κάτωθι Ταχυδρομικοῦ μεγάρου.

Ἀπωλέσθη δακτύλιος δεσίματος ἀρχαίου, μὲ ἀδάμαντα κίτρινον. Ἐπειδὴ εἶνε ἀνάμνησις, παρακαλεῖται θερμῶς ὁ εὑρὼν αὐτὸν νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὸν κ. Π. Κανδρεβιώτην, ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 9, καὶ ὡς ἀμοιβὴν θὰ λάβῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ζητοῦνται πρὸς ἀγορὰν διαφόρου ἀξίας οἰκίαι καὶ οἰκόπεδα κείμενα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. Ὑποθέσεις ἐπείγουσαι «Γραφεῖα Συμβάσεων καὶ κτηματικῶν συναλλαγῶν» Εὐριπίδου 6.

ΜΕ ΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἕως τώρα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἦτο βέβαιος περὶ τῆς ἐνημερότητος τῶν ἐπισήμων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφημάτων.

—Καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὰ πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἔρχονται δύο ἡμέρας: ἐνωρίτερον τῶν ἐπισήμων.

— Χθὲς ἐπείσθη καὶ περὶ τῆς ἐνημερότητος καὶ ἀκριβείας καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων πληροφοριῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς καταστάσεως τοῦ Σιμοπούλου.

— Ὅλαι αἱ πληροφορίαι τῆς Κυβερνήσεως ἔφερον ὡς νεκρὸν τὸν Σιμόπουλον ἀπὸ χθὲς τὸ μεσημέρι.

— Καὶ εἰς τὴν Βουλὴν στὰς 12 1)2 ἀνεπετάσθη μεσίστιος ἡ σημαία.

— Εἰς τὰς 4 πάλιν ἡ σημαία ἤρθη ἕνεκα νεωτέρων πληροφοριῶν.

— Μετὰ μίαν δὲ ὥραν ὅλαι αἱ κυβερνητικαὶ πληροφορίαι ἐβεβαίουν ἐπισήμως τὸν θάνατον.

— Κι' ἕνα φαινόμενον ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

— Μία ἀμυγδαλιά, τὴν ὁποίαν ὁ Σιμόπουλος εἶχε φυτεύσει ὁ ἴδιος εἰς τὴν Κηφισιάν, ἐμαράνθη κατ'αὐτὰς αἰφνιδίως.

— Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσε καὶ ἐπισήμως τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀθλητικῆς συγκριτικῆς ἐπιδείξεως τῶν Παρισίων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλ. ὁμάδα.

— Τὴν πρώτην ἡμέραν, εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μ. ἐπρώτευεν ὁ Σκουταρίδης καὶ εἰς τῶν 400 ὁ Πασχαλίδης, εἰς δὲ τῶν 800 ἦλθε τρίτος ὁ Δημητρίου.

— Εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος ἄνευ φορᾶς πρῶτος ἦλθεν ὁ Τσικληπτήρας καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν δισκοβολίαν τρίτος ὁ Δώριζας, καταρριφθέντος καὶ τοῦ ρεκὸρ τῶν Ἀγώνων τοῦ Λονδίνου.

— Τὴν δευτέραν ἡμέραν εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς πρῶτος ἦλθεν ὁ Τσικληπτήρας εἰς δὲ τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ δεύτερος ὁ Μπανίκας καὶ τρίτος ὁ Κουντουριώτης.

— Εἰς τὸν δρόμον τῶν 500 μ. ὁ Δημητρίου ἦλθε τρίτος.

— Εἰς τὸν ἀκοντισμὸν ἔτυχον τιμητικῶν βραβείων οἱ Δώριζας, Ζούρας καὶ Γεωργαντᾶς.

— Ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπιτροπῆς παρέστησαν εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ὁ γνωστὸς φίλαθλος καὶ ὑφηγητὴς κ. Γ. Παρασκευόπουλος ἰατρὸς καὶ ὁ κ. Ι. Χρυσάφης ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος τῶν ἀθλητῶν.

— Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ «Πανελληνίου» ἱδρύθη ἴδιον τμῆμα σουηδικῆς γυμναστικῆς διὰ τὰς ἀποφοίτους τοῦ Ἀρσακείου.

— Τὰ μαθήματα ἤρχισαν ἀπὸ χθὲς εἰς τὰς 15 ἐγγραφείσας πτυχιούχους τοῦ Ἀρσακείου, διδάσκοντος τοῦ κ. Καρβελλᾶ.

— Τὰ μαθήματα αὐτὰ θὰ γίνωνται τρὶς τῆς ἑβδομάδος: Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

— Τὴν Παρασκευὴν μέσῳ Πατρῶν ἐπανέρχεται ἡ ὁμὰς τῶν ἀθλητῶν μας ἀπὸ τὸ Λονδῖνον καὶ τοὺς Παρισίους.

— Ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Συνδέσμου τῶν ἀθλητικῶν σωματείων καὶ τῶν ἄλλων συλλόγων θὰ ὑποδεχθοῦν αὐτοὺς καὶ θὰ διοργανώσουν καὶ γεύματα πρὸς τιμήν των.

— Ἀπὸ τὸ Σάββατον ἀρχίζουν πάλιν παραστάσεις εἰς τὸ «Ἀθήναιον».

— Θὰ παίξῃ Ἑλληνικὸς θίασος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Κοτοπούλη.

— Τὴν Παρασκευὴν ἀρχίζουν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν δημοδιδασκάλων.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Διδασκαλείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τμηματάρχου κ. Γ. Δροσίνη.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξετασθησομένων ἀνέρχεται εἰς 75, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 5 δημοδιδασκάλισσαι.

— Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος μᾶς ἔρχεται νέον ἱπποδρόμιον διὰ νὰ μὴ λείπῃ καὶ ἡ ποικιλία αὐτὴ ἀπὸ τὰ θεάματα τῆς πρωτευούσης.

— Θὰ παίξῃ εἰς τοῦ Τσόχα ἢ εἰς τὴν Ἀλάμπραν.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διεξήχθησαν χθὲς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος καθηγητοῦ τῆς Γερμανικῆς.

— Καὶ οἱ δύο προσελθόντες πρὸς ἐξετασιν κ. κ. Βουβουλίκας καὶ Θεοχάρης ἔτυχον διπλώματος.

— Ἐξακολουθοῦν ἐπιμελημέναι ἰδιαιτέρως αἱ δοκιμαὶ τοῦ «Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ» τοῦ ἱστορικοῦ δράματος τοῦ κ. Σ. Νικολοπούλου, τὸ ὁποῖον θὰ παιχθῇ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος.

— Τὸ ἔργον τοῦτο, στηριζόμενον μόνον εἰς ἱστορικὰς ἀληθείας, εἶνε γραμμένον μὲ πολλὴν τέχνην.

— Χορὸς, ἄριστα καταρτισθεὶς, θὰ ψάλῃ τὸ τελευταῖον Πολυχρόνιον τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

— Ἡ πρώτη, πιθανώτατα, θὰ δοθῇ τὴν Παρασκευήν.

Παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ

Τὴν 1ην μ. μ. μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ συνειργάσθη ἐφ' ἱκανὸν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ε. Ἐμπειρίκος.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν τελωνοφυλάκων

Εἰς ὅμιλον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὑποστάντων τελευταίως ἐξετάσεις διὰ τὴν θέσιν τοῦ τελωνοφύλακος ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κ. Δημητριάδης ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀκυρωθοῦν αἱ ἐξετάσεις καθ' ὅσον καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἐβεβαιώθη ὅτι συνέβησαν πολλαὶ παρατυπίαι.

Ἡ συγκοινωνία μας

ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 Ἰουλίου.—Εἰς Κρήτην (Γουβῆ) 10 π. μ. Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Ἤπειρον (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Σάμον (Ἀγαΐαν) 10 π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Διακάκη) 5 μ. μ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ
ΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΕΡΑΝ, Τρίτη ὥρα 10. 20' π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Ὅλαι αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες, οὐδὲ τῶν Τουρκικῶν ἐξαιρουμένων, γράφουν σήμερον ἐνθουσιωδῶς καὶ διὰ μακρῶν περὶ τῶν χθεσινῶν κατιπληκτικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ ἀποβιβάσει τῶν Ἑλλήνων Βασιλοπαίδων Ἀνδρέου καὶ Χριστοφόρου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης, τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως ὅλως ἐξαίρεται ἡ ὡραιότης, ἡ χάρις καὶ ἡ προσήνεια.

Ἐπὶ τοῦ Ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπου αἱ Ψηλότητές των διενυκτέρευσαν, παρετέθη τὴν ἑσπέραν χθὲς γεῦμα εἰς τὸν Πρεσβευτὴν κ. Γρυπάρην, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας καὶ τὸν ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Σουλτάνου Τζεβὰτ Πασσᾶν, ὅστις εἶχεν ὁρισθῇ ξεναγὸς τῶν Πριγκήπων.

Τὰς Αὐτῶν Ψηλότητας θὰ δεχθῇ σήμερον ὀλίγον πρὸ μεσημβρίας ὁ Σουλτάνος εἰς τὸ Γιλδὶζ καὶ θὰ κρατήσῃ κατόπιν τοὺς Πρίγκηπας εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν γεῦμα.

Ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας ὥρισεν ὅτι θὰ ἐδέχετο σήμερον τὴν Πατριαρχικὴν ἀποστολήν, ἡ ὁποία θὰ εὐχηθῇ Αὐτοῖς τὸ «ὡς εὖ παρέστησαν».

Οἱ πρίγκηπες θὰ ἀποδώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Πατριάρχην μεταβαίνοντες ἐπὶ τούτῳ αὖριον εἰς Φανάριον.

Εἶνε λίαν πιθανὸν αἱ Α. Ψηλότητες νὰ ἐπισκεφθῶσι κατὰ τὴν διέλευσίν των τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Σμύρνην.

Πρὸς τοῦτο καταβάλλονται ἀπὸ χθὲς ἐνέργειαι διὰ τῆς Πρεσβείας μας ὑπὸ τῶν ἐν Σμύρνῃ ὁμογενῶν.

ΦΟΒΕΡΑ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τρίτη ὥρα 11.15' π. μ. (ἀπ' εὐθείας).—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βασιγκτῶνος, ὅτι ἡ κοιλὰς Κούτενεϋ εἰς τὴν πολιτείαν Ἰτάχο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατεστράφη ὁλόκληρος ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τῶν ἀπεράντων δασῶν. Ἡ ἐν τῇ κοιλάδι δὲ πόλις Φέρνυ ὡς καὶ τὰ περίχωρα μετεβλήθησαν εἰς τέφραν.

Οἱ νεκροὶ μέχρι τοῦδε ἀνέρχονται εἰς 800, αἱ δὲ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 100 ἑκατομμύρια.

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ
ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τουρκικὸν πολεμικὸν μεταφέρον 750 κληρωτοὺς ἐκ Σμύρνης εἰς Αὐλῶνα προωρισμένους διὰ τὴν Σκόδραν, προσήραξεν ἀπέναντι τῆς Κερκύρας.

Ὁ νομάρχης καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ νὰ συνεννοηθοῦν πρὸς ἀνέλκυσίν του.

Τὸ Τουρκικὸν ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν βοήθειαν ἄλλων πλοίων, τὰ ὁποῖα προσεφέρθησαν νὰ τὸ ρυμουλκήσουν.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΪΤ ΠΑΣΣΑ
ΑΥΤΟΣ ΠΑΙΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ
ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΖΥΡΟΥ
ΠΟΙΟΣ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΕΡΑΝ, Τρίτη μεσημβρία (ἀπ' εὐθείας).—Πολλαὶ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται δριμέως κατὰ τοῦ Μ. Βεζύρου, εἰς ὃν ἀποδίδουν τὴν εὐθύνην τοῦ καταρτισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως μὲ στοιχεῖα ἀνεκανότητος, ὁποῖα οἱ ὑπουργοὶ τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων.

Αἱ ἐφημερίδες φρονοῦν, ὅτι ἐὰν ὁ Σαΐτ πασσᾶς ἐπέμενε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, θὰ τὸν ἔπειθεν ὅπως ὅλοι οἱ Ὑπουργοὶ ἐκλεγοῦν μεταξὺ τῶν νέων στοιχείων καὶ ὄχι τῶν παλαιῶν ἀνεκάνων μεγιστάνων.

Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφοροῦμαι ὁ Σαΐτ-πασσᾶς λίαν προσεχῶς, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἴσως, παραιτεῖται τοῦ ἀξιώματος τοῦ Μ. Βεζύρου, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Κιαμὴλ-πασσᾶ, νῦν ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22 Ἰουλίου. *(Τηλεγράφημα Πρακτορείου Ἀθηνῶν)*—Πλείονται ἐφημερίδες, σχολιάζουσαι τὸ Χάτι Χουμαγιοὺν τὸ ἐκδοθὲν χθὲς, ἐπικρίνουσι τὴν διάταξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σουλτᾶνος διορίζει τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Ἡγεμόνος, τὸ ὁποῖον καθορίζει τὸ ὄν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Ὁ μόνος ἐμπνέων ἐμπιστοσύνην εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Εἰς τὴν «Τανίν» φαίνεται ἀνεξήγητον πῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐξακολουθεῖ παραμένων εἰς τὴν θέσιν του μετὰ τὴν κατ' αὐτοῦ διαθήλωσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην της διότι ἡ Πύλη δὲν ἐγκαταλείπει τὰς παλαιὰς της περὶ προσώπων ἰδέας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22 Ἰουλίου. *(Τηλεγράφημα Πρακτορείου Ἀθηνῶν).*—**Ἡ ἐφημερὶς «Σαμπὰχ» ἀγγέλλει, ὅτι ἐπιτροπὴ ἐκ 300 περίπου στρατιωτῶν τοῦ Β΄ σώματος μετ' ἀξιωματικῶν ἀφίκοντο χθὲς, ὅπως εὐχαριστήσωσι τὸν Σουλτᾶνον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Σουλτάνου, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὸ Γιλδὶζ, ὅπου καὶ πρόγευμα τοὺς παρετέθη τιμητικόν. Εἶτα ὁ στρατὸς παρετάχθη πρὸ τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὁ Σουλτᾶνος ἐμφανισθεὶς ἐκ τινος παραθύρου ἐκάλεσε τὸν ἐπὶ κεφαλῆς λοχαγὸν Καδρὶ-βέην, εἰς ὃν εἶπεν:**

«Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος διότι σᾶς εἶδον. Χαιρετίζω τοὺς στρατιώτας ὡς τέκνα μου καὶ σᾶς δίδω τὴν ἐντολὴν νὰ διαβιβάσητε τοὺς χαιρετισμούς μου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους σας τοῦ ὑμετέρου στρατιωτικοῦ σώματος».

Οἱ στρατιῶται ἐπευφήμησαν τὸν Σουλτᾶνον, εἶτα δὲ ἀνεχώρησαν ἐπανερχόμενοι εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ὁ στρατὸς οὗτος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀποτελεῖ μέρος τῶν δύο συνταγμάτων τῆς Ἀδριανουπόλεως, τὰ ὁποῖα κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐπρόκειτο νὰ βαδίσουν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Πολλαὶ αὐθεντικαὶ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις βεβαιοῦν, ὅτι τὴν ἐκ 350 ἀνδρῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴν ταύτην τῆς φρουρᾶς τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀνέμενον εἰς τὸν ἐκεῖ σιδηροδρομικὸν σταθμὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ Κων)πόλεως ὅλοι οἱ λοιποὶ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς.

Εἰς τούτους πάντας ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσε τὰ λαβόντα χώραν ἐν Κων)πόλει, τὸ πρόγευμα τοῦ Γιλδὶζ καὶ τοὺς λόγους τοῦ Σουλτάνου, διένειμε δὲ συγχρόνως πλείστας εἰκόνας τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Μ. Βεζύρου.

Ο ΙΖΖΕΤ
ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΡΕΔΟΘΗ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τρίτη ὥρα 11.15' π. μ. (ἀπ' εὐθείας). Αἱ ὁδηγίαι, αἱ δοθεῖσαι ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἐν Κων)πόλει πρεσβείαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Ἰζζὲτ πασσᾶ εἶνε ὅτι ἡ παράδοσις τοῦ πρώην αὐλικοῦ εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς καθίσταται ἀδύνατος διὰ τὴν ἔλλειψιν συμβάσεως ἐκδόσεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

Κατόπιν τούτου τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ἀπέπλευσεν ἐκ Δαρδανελλίων φέρον καὶ τὸν Ἰζζὲτ πασσᾶν μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ "ΤΑΪΜΣ,,

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τρίτη, 11. 15' π.μ. (ἀπ' εὐθείας). — Εἰς τοὺς «Τάϊμς» τηλεγραφοῦν σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν τελευταίων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων δηλώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ (Σ. Ε. Τὴν ὅλην συζήτησιν βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς ἄλλην σελίδα) ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ κρίνων εὐνοϊκῶς τὴν ἐν Τουρκίᾳ δημιουργηθεῖσαν νέαν κατάστασιν, ἐκφράζει δὲ μόνον φόβους μήπως οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες δὲν ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων ἐξακολουθοῦντες τηνέν Μακεδονίᾳ δρᾶσίν των.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ
ΤΑΧΥΤΗΣ ΘΩΡΗΚΤΟΥ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τρίτη 11. 15'. π. μ. (ἀπ' εὐθείας). Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀφίκετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπανερχόμενος ἐκ Καναδᾶ, ὅπου παρέστη κατὰ τὰς ἐκεῖ τελεσθείσας μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ τριακοστετηρίδι τῆς ἱδρύσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Καναδᾶ Κουέμπεκ.

Ὁ Πρίγκηψ Διάδοχος ἐπέβαινε τοῦ θωρηκτοῦ «Ἰντόμιταμπλ», τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε ταχύτητα 23. 13 μιλίων, ὑπερτερήσαν τοῦ ὑπερωκεανίου «Λουζιτανία».

Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου συνειργάσθη ἐπὶ ὥρας μακρὰς κάτω εἰς τὰς μηχανάς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ οἰκογένεια Σπυλιανοῦ Γ. Ἀναστασοπούλου, συντετριμμένη ἐκ τῆς ἐπελθούσης αὐτῇ συμφορᾶς καὶ ἀδυνατοῦσα νὰ ἐκφράσῃ ἰδιαιτέρως ἑκάστῳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς, πράττει τοῦτο δημοσίᾳ πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμεριστάντας τὸ πένθος αὐτῆς.

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΠΕΡΣΥ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζήτησις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων—τῆς ὁποίας εἴχομεν ἤδη ὡς πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τηλεγραφικὰς περιλήψεις—προεκλήθη ὑπὸ τοῦ νεοεκλεγέντος—εἰς τὴν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων Κάμπελ Μπάννερμαν κενωθεῖσαν βουλευτικὴν ἕδραν—ἀλλὰ προφανῶς μεγάλου μέλλοντος φιλελευθέρου βουλευτοῦ, τοῦ κ. Πονζόμπυ, ἐκλέξαντος ὡς θέμα τοῦ *παρθενικοῦ* του λόγου ἐν τῇ Βουλῇ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα καὶ τὴν ἱστορίαν του, ἣν ἀνεσκόπησε.

Τὸ πολύπλοκον καὶ δυσχερὲς τοῦ θέματος διὰ βουλευτὴν νέον, τὸ πρῶτον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Βουλήν, ἐπροξένησεν αἴσθησιν καὶ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν κατ' ἀρχάς, κατόπιν δὲ ἐπιδοκιμασίας καὶ χειροκροτήματα ὡς καὶ εὐφημοτάτην μνείαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Πόνζομπυ ὑπέδειξεν ὡς τὸν καταλληλότερον καὶ ἱκανώτερον ἀρχηγὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ Δυνάμεις θέλουν πράγματι νὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ κάμουν τὸ καλόν.

ΤΟΛΜΗΡΟΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τὸν κ. Πονζόμπυ διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Λύντς, καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁμιλήσας. Κατέκρινε καὶ οὗτος τὴν βραδύτητα τῶν Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ κατέληξεν ὑπεράγαν *τολμηρῶς* μὲ τὴν γνώμην, ὅτι πιθανώτατα οἱ Νεότουρκοι σήμερον ν' ἀπεδέχοντο τὴν παλαιὰν πρότασιν τοῦ κ. Γκρέϋ περὶ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας ἀπηλλαγμένου οἱασδήποτε ἐξαρτήσεως ἐκ Κων)πόλεως, δεδομένου ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ προϋποθέσει πλήρους μεταβολῆς διοικήσεως ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὸ νέον καθεστώς, **ἡ Μακεδονία θὰ ἐξακολουθήσῃ παρουσιάζουσα ἰδιαίτερον πρόβλημα ἄξιοῦν εἰδικὴν λύσιν ???**

Ο ΣΕΡ ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΙΛΚΕ

Τρίτος ῥήτωρ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ σὲρ Κάρολος Δίλκε, ὁποῖος ὅμως ἐπωφελήθη μόνον τῆς συζητήσεως διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἐπιβάλλεται μείζων προσοχὴ περὶ τὴν φράσεων τῶν συζητούντων, προκειμένου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν σχέσεών της καὶ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργειῶν της μεθ' ὡρισμένης μόνον ὁμάδος Δυνάμεων (τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας), «καθ' ὃν χρόνον εὑρισκόμεθα πράγματι εἰς σχέσεις φιλικωτάτας πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις». Καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἔφθασε νὰ παρίσταται ἡ Μ. Βρεττανία «ὡς ἐπιδιώκουσα καὶ ἐπιτυχοῦσα τὴν ἀπομόνωσιν μιᾶς μεγάλης Δυνάμεως» (τῆς Γερμανίας).

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΠΕΡΣΥ

Τὸν λόγον λαμβάνει κατόπιν ὁ τέως ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ πολὺς λόρδος Πέρσυ, ὑπὲρ πάντα ἴσως ἄλλον γνωρίζων τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ἐξ αὐτοψίας δέ. Οἱ βουλευταὶ πυκνοῦνται νὰ τὸν ἀκούσουν. Εἶνε δέ, σημειωτέον, ὁ λόρδος Πέρσυ ὁ πιθανώτατος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ μέλλοντος, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τῶν συντηρητικῶν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, τριακονταεπταετὴς μόλις.

Ἀρχίζει μὲ τὴν εὐχήν, «ὅπως ἡ Κυβέρνησις δυνηθῇ νὰ εἴπῃ τι, τὸ ὁποῖον νὰ ἄρῃ τὴν ἀτυχῆ ὑπόνοιαν, ἣν ἡ ἐξωτερικὴ ἡμῶν πολιτικὴ φαίνεται ἐξεγείρουσα εἰς τινὰ κύκλους ἐν Γερμανίᾳ. «Θίγει εἶτα δι' ὀλίγων τὸ ζήτημα τοῦ Κόγκου καὶ σπεύδει ταχὺς πρὸς τὸ Μακεδονικόν.

«Θὰ ἤμην εὐτυχής, λέγει, ἐὰν ὁ ἐντιμότατος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἤθελε θεωρήσει συνᾷδον πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ προβῇ εἰς δήλωσίν τινα περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος σχετικῶς πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν πραγμάτων τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν Τουρκίᾳ.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ Θ' ΑΥΞΗΣΗ

«Μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων ὀργάνων τοῦ Τύπου φαίνεται κρατοῦσα ἡ γνώμη, ὅτι κατόπιν τῶν συμβάντων τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐν Τουρκίᾳ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία θὰ χρειασθῶσι χρονικόν τι διάστημα ὅπως ῥίψωσιν εἰς τὰ πέριξ τὸ βλέμμα καὶ ἀναθεωρήσωσι τὴν θέσιν των πρὶν ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Σουλτᾶνον τὰ νέα των μεταρρυθμιστικὰ διὰ τὴν Μακεδονίαν σχέδια.

«Φρονῶ δὲ καὶ ἐγώ, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐντύπωσις πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ ἀβάσιμος. Διότι οἱασδήποτε ἄλλα ἀποτελέσματα ἤθελον προκύψει ἐκ τοῦ σημερινοῦ συνταγματικοῦ ἐν Τουρκίᾳ κινήματος, εἶνε σχεδὸν βέβαιον, ὅτι ἡ νέα κατάστασις θὰ ἐπαυξήσῃ μᾶλλον ἢ θὰ ἐλαττώσῃ τὴν γενικὴν δυσαρέσκειαν καὶ τὴν ἀντίδρασιν εἰς πᾶσαν ἐκ τῶν ἔξω ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς χώρας των.

«Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἐπιθυμία πρὸς εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἶνε εὐρύτατα διαδεδομένη τόσῳ μεταξὺ τῶν Μωαμεθανῶν ὅσῳ καὶ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν τῶν κατοικούντων ἐν Τουρκίᾳ. Ταυτοχρόνως ὅμως εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ γενικὴ αὐτὴ ἐπιθυμία προέκυψε κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι μόνον ἡ ἄρσις τῶν σοβαρωτέρων τῆς κακῆς διοικήσεως καταχρήσεων θὰ ἔσωζε τὴν χώραν των ἐκ τῆς διαρκοῦς καὶ ἐξευτελιστικῆς κηδεμονίας τῶν Δυνάμεων».

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

«Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω—ἑρμηνεύων ἀτομικήν μου γνώμην—ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, ἐγὼ τοὐλάχιστον κατώρθωσα νὰ προσατενίσω μὲ οἱανδήποτε δόσιν ἱκανοποιήσεως ἢ καὶ ἁπλῆς ἐλπίδος τὰ σχέδια τῆς λεγομένης αὐτονομίας, μερικῆς ἢ ἄλλης, τῆς προωρισμένης διὰ τὰς ξεχωριστὰς αὐτὰς ἐπαρχίας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

«Τὸ ἐπ' ἐμοὶ φρονῶ, ὅτι δὲν εἶνε σοβαρὸν (it is idle), **δεδομένης καὶ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος, νὰ προσδοκᾷ τις νὰ πεισθοῦν οἱ Μωαμεθανοί, ὅτι τοιαύτη πολιτικὴ (ἐπιβολὴ αὐτονομίας εἰς τὴν Μακεδονίαν) σημαίνει τι ἄλλο ἢ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς διαμελισμὸν τῆς χώρας των· οὐδὲ νομίζω βέβαια, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἔχει πιθανότητά τινα νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.**

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ

«Ὁ ἐντιμότατος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἶχε κατ' ἀρχὰς τὴν γνώμην, ὅτι δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ ζητήσῃ τις παρὰ τῆς Τουρκίας νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἐν Μακεδονίᾳ στρατόν της, χωρὶς ταυτοχρόνως ἢ νὰ ζητηθῇ καὶ ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἀνάλογος στρατοῦ ἐλάττωσις ἢ αἱ Δυνάμεις νὰ ἐγγυηθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῶν Τουρκικῶν συνόρων. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὐτὴ περὶ ἐγγυήσεως τῶν Δυνάμεων πρὸς τὴν Τουρκίαν ἔπεσε τότε ὡς ἐκ τῆς στάσεως, ἣν ἐτήρησεν ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις. Καὶ ἀντεπρότεινεν ὁ ἐντιμότατος ὑπουργὸς κατόπιν, προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Μακεδονίας, ὅπως αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι μὴ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΣΕΡ Ε. ΓΚΡΕΫ. Εἶπον ὅτι ἔπρεπε νὰ προτιμῶνται αἱ δαπάναι αἱ διὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν.

Ο ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΛΟΡΔΟΣ ΠΕΡΣΥ. Δὲν ὑπάρχει μεγάλη διαφορά· διότι προτιμωμένων ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἀναγκῶν τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τὸ ὑπόλοιπον θὰ ἦτο ἀνεπαρκέστατον διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ μεγάλου στρατοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν ἐν Μακεδονίᾳ.

«Ὁποῖον δὲ θὰ ἦτο τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τοιαύτης πολιτικῆς; Βεβαίως οὔτε ὀρθὸν οὔτε δίκαιον, προκειμένου νὰ ἐπιρριφθῇ κατὰ μέγα μέρος τὸ βάρος τῆς συντηρήσεως στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν φορολογουμένων ἄλλων μερῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

«Καὶ ἐξῆρα τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅπως καταδείξω τὸ ἐξαιρετικῶς δυσχερές, τὸ ἀδύνατον κατὰ τὴν γνώμην μου τῆς τοιαύτης διαχειρίσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

«Σήμερον ἐν τούτοις εὑρισκόμεθα καθὰ φαίνεται, ἐνώπιον γενικοῦ κινήματος πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν φυλῶν καὶ ὅλων τῶν θρησκευμάτων, ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδιωκόντων κοινὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῇ βάσει κοινοῦ πατριωτισμοῦ.

«Δικαίωμά μας νὰ ἤμεθα αἰσιόδοξοι ἢ ἀπαισιόδοξοι ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν τὴν τελικὴν τοῦ κινήματος· ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἐπιβάλλεται ν' ἀπόσχωμεν οἱασδήποτε ἐνεργείας τεινούσης νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του.

«Ἡ χώρα αὕτη (ἡ Ἀγγλία) ἀπήλαυεν ἀνέκαθεν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπαινετῆς φήμης ὅτι εἶναι ἡ μόνη πιθανῶς Δύναμις ἐν Εὐρώπῃ ἡ μὴ ἔχουσα ἰδιαίτερα συμφέροντα. Καὶ ἐλπίζω ἐν εἰλικρινείᾳ ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην θὰ δείξωμεν καὶ διὰ τῶν λόγων μας ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν διπλωματικῶν ἡμῶν ἐνεργειῶν, ὅτι τίποτε δὲν θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ πλειότερον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σημερινοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἐκ τῶν ἔσω κινήματος, ἡ ὁποία ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μετ' ἐνδιαφέροντος ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας». (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Ο ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΚΡΕΫ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ ἠγέρθη ἀμέσως κατόπιν ὅπως ἀπαντήσῃ. Κατ' ἀρχὰς ἠθέλησε ν' ἀνατρέψῃ τὸ περὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ στρατοῦ ἐπιχείρημα τοῦ λόρδου Πέρσυ, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ ὕπαρξις τόσου στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ δὲν ἐπιβάλλεται μόνον ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῶν βιλαετίων τούτων, (ὁπότε θὰ ἀπετέλει ἀδίκημα ἡ συντήρησις αὐτοῦ ἐκ τῶν φόρων τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἄλλης Τουρκίας), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς φρουρήσεως τῶν συνόρων χάριν τῆς ἀκεραιότητος τῆς ὅλης Αὐτοκρατορίας.

Η ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Αἱ ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν Τουρκίᾳ δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ μεταφρασθοῦν ἐπὶ λέξει.

Ὁ σὲρ Ἔδουαρδ ἐζήτησε συγγνώμην μὴ δυνάμενος ὑπὸ τὰς δημιουργηθείσας νέας συνθήκας νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων. «Ἡ κατάστασις, εἶπε, μετεβλήθη καὶ μετεβλήθη τόσον αἰφνιδίως καὶ τόσον ῥιζικῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ὥστε νὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ περιορισθῶ εἴς τινας μόνον γενικὰς παρατηρήσεις· πρέπει δὲ νὰ εἶνε ἁπλῶς γενικαὶ αἱ παρατηρήσεις μου δεδομένου ὅτι εἶνε ἀκόμη πολὺ ἐνωρὶς δι' ὡριστικὰς καὶ ἐσκεμμένας γνώμας».

Προχωρῶν ὁ Ἄγγλος ὑπουργός, δικαιολογεῖ τὴν ἐπιβεβλημένην ἀνάγκην τὴν ἐκ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως, ἥτις ὑπεχρέωσε τὴν Ἀγγλίαν νὰ λάβῃ τὴν στάσιν ἣν ἔλαβεν. «Ἡ ῥίζα τοῦ κακοῦ ὑπῆρξεν ἡ κακή, ἡ ἀνίκανος διοίκησις ἡ ἐξεγείρασα τὰς ὀρέξεις τῶν γειτονικῶν Κρατῶν ἢ τῶν πολιτῶν τῶν γειτονικῶν Κρατῶν, ἢ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ οἰκούντων τῆς αὐτῆς πρὸς τὰ γειτονικὰ Κράτη ἐθνότητος, ὅπως ἕκαστος ἐνισχύσῃ τὴν ἰδίαν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνότητα εἰς βάρος τῶν ἄλλων».

. . . .

ΠΕΡΙΤΤΕΥΟΥΝ ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Καὶ ἀφηγεῖται τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν Ἀγγλικὴν πρότασιν περὶ καταρτισμοῦ εὐζώνων σωμάτων ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἀμερόληπτον καὶ δραστηρίαν καταδίωξιν τῶν συμμοριῶν, ὅταν ἐπῆλθον τὰ τελευταῖα ἀπρόοπτα γεγονότα.

«Τὸ ἐξαιρετικὸν δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε τοῦτο: ὅτι τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, μολονότι συνοδευθέντα ὑπὸ βίας δυναμένης νὰ ἐκτραπῇ εἰς σοβαρωτέρας ταραχάς, ἐπέφερον ὅλως τοὐναντίον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ὄχι μόνον τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ γενικὴν χαράν. Ἡ κατάστασις ἡ οὕτω δημιουργηθεῖσα εἶνε λίαν ἀξιοσημείωτος. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἱ συμμορίαι, τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ καταδιώξωμεν διὰ τῶν εὐζώνων σωμάτων, διελύθησαν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ διεσπάρησαν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν των τελευταίων γεγονότων.

«Καὶ φυσικά, ἐὰν ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐξακολουθήσῃ, ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ συμμορίαι διελύθησαν ὁριστικῶς, ἡ ἀνάγκη τῶν εὐζώνων σωμάτων ἐκλείπει καθ' ὁλοκληρίαν.

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

«Χαιρετίζομεν εὐφροσύνως τὴν νέαν κατάστασιν καὶ ἐκφράζομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ εἶνε παροδική. Πεποίθαμεν, ὅτι τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Ἑλλάς, θὰ καταβάλωσι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μονιμότητος τῆς νέας τροπῆς τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἐπωφεληθοῦν οἱουδήποτε συμβάντος ἐν Μακεδονίᾳ εἰμὴ μόνον διὰ τὸ καλόν. Πεποίθαμεν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ Κράτη θὰ πράξωσι τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως ἐμποδίσωσιν ἐφεξῆς τὸν καταρτισμὸν συμμοριῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἐδάφει καὶ θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων πρὸς διατήρησιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

«Οἱ σκοποί μας οὐδέποτε ὑπῆρξαν πολιτικοί, ἀλλὰ μόνον ἀφιλοκερδέστατα φιλάνθρωποι. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ὑπῆρξε πάντοτε δι' ἡμᾶς ζήτημα καλῆς κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ κακοῦ καθεστῶτος εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ, **μολονότι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν θέλουν ἀκόμη νὰ τὸ πιστεύσουν.** Ἐλέχθη ὅτι σκοπὸς ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἦτο ν' ἀποσπάσωμεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Σουλτάνου τὴν χώραν παραβιάζοντες τὴν ἀκεραιότητα τῶν κτήσεών του· ἀλλ' οὐδεμία ὑπάρχει φυσικὰ ἐν τούτῳ ἀλήθεια.

«Ἐλέχθη ἐπίσης, ὅτι σκοπός μας ἦτο νὰ συνδράμωμεν τοὺς Χριστιανοὺς ἐναντίον τῶν Μωαμεθανῶν· ἀλλ' ὡς πάντες γνωρίζομεν ἐλάβομεν ἐνεργὸν μέρος ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι συνεπείᾳ τῶν ἐκ τῆς συνθήκης ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων Δυνάμεων ἀνελάβομεν δι' ὡρισμένα μέρη τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας· ὡς γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι ἐὰν ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς ὑπέφερεν ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως, δὲν ὑπέφερε βέβαια ὀλιγώτερον καὶ ὁ Μωαμεθανικὸς πληθυσμός.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

«Καταλήγομεν δηλ. ἐκ νέου εἰς τοῦτο· ὅτι ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι μόνη μας ἐπιθυμία εἶνε νὰ ἴδωμεν εἰσαγομένην καλὴν διοίκησιν· **καὶ ἐὰν ἡ ἡ Τουρκία πρόκειται σήμερον νὰ βελτιώσῃ τὴν ὅλην τῆς Αὐτοκρατορίας διοίκησιν, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῇ τόσον διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ὅσον καὶ διὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς ἡ προστασία καλῆς διοικήσεως τότε αἱ Μακεδονικαὶ μεταρρυθμίσεις εἶνε ζήτημα λελυμένον ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀναλαμβανούσης αὐτὰς καὶ ἐφαρμοζούσης ὅ,τι ἡμεῖς ἀπὸ τοσούτου χρόνου εἰσηγήθημεν· κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον τὰ πράγματα θὰ διεξαχθοῦν καλλίτερα παρὰ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβάλωμεν μερικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς δυστροποῦσαν Κυβέρνησιν.**

ΦΟΒΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

«Ἐξεφράσθησαν φόβοι (ὑπότινος τῶν προλαλησάντων) ὅτι ἐνδεχόμενον τὰ πράγματα νὰ μὴν ἀποβῶσι μέχρι τέλους εἰς καλόν, ὅπως ἐφάνησαν ἐξ ἀρχῆς. **Ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ἀναμείνωμεν γεγονότα.** Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅ,τι δύναμαι νὰ εἴπω εἶνε τοῦτο μόνον· ὅτι αἱ συμπάθειαί μας πρέπει νὰ στραφῶσι πρὸς τοὺς προσπαθοῦντας νὰ εἰσαγάγουν μεταρρυθμίσεις· καὶ θὰ ἤμην ὁ τελευταῖος ὁ ὁποῖος ἤθελε προφητεύσει ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται θ' ἀποτύχουν.

«Ἐὰν οἱ σήμερον ὑπὲρ εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων ἐργαζόμενοι ἐπιτύχουν, πρέπει νὰ ἐπιτύχουν διὰ τῶν ἰδίων των ἐνεργειῶν· ἀλλ' αἱ συμπάθειαι μας εἶνε μαζῇ των.

«Τὸ ἐφ' ἡμῖν θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐπιτηροῦντες ἐν εἰλικρινείᾳ, (we shall continue watchful and earnest), ὡς ἀνέκαθεν, τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς ἐξασφαλίσεως καλῆς διοικήσεως εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Τουρκίας διὰ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφερόμεθα.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΙΔΟΣ ΦΡΟΥΡΗΣΕΩΣ

«Κατὰ τὴν παροῦσαν ὅμως στιγμὴν εἶνε ἀδύνατον νὰ προΐδῃ τις διὰ τίνων μεθόδων ὁ τελικὸς οὗτος σκοπὸς θὰ ἐπιτευχθῇ. Θὰ εἴπω μόνον σχετικῶς πρὸς τὰ τελευταῖα ἐν Τουρκίᾳ συμβάντα ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως χαιρετίζομεν τὴν εἴδησιν τῆς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος.

«Εὐχαρίστως ἐπίσης χαιρετίζομεν τὴν εἴδησιν τῆς ἐπιβολῆς τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος· καὶ χωρὶς νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἔντασιν τῆς ἐπιτηρητικῆς ἡμῶν προσοχῆς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ μείωσίν τινα ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν, ὅπως πράξωμεν τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως, ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ τηρήσωμεν στάσιν συμπαθοῦς ἀναμονῆς (τῆς ἐξελίξεως δηλαδὴ τῶν γεγονότων· ἡ ἀγγλικὴ φράσις εἶνε «expectant and sympathetic attitude).

Ἡ ὅλη περὶ τῆς Μακεδονίας συζήτησις διήρκεσεν ἐπὶ 2 1)2 ὥρας.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ. **Πωλοῦνται** προθῆκαι καταστημάτων (βιτρίναι) διαφόρων μεγεθῶν, ἐργαλειοθῆκαι δι' ἰατρούς, βιβλιοθῆκαι, ὑελωτὰ τραπέζια, ἓν στέμμα, καὶ πλεῖστα διάφορα ἅπαντα μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν.

Ἐπίσης ἐν ἁμαξάκι δίτροχον μετὰ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων.

Πληροφορίαι ὁδὸς Σταδίου 13 γωνία ἔναντι ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΓΩΝΙΑ - Η ΚΗΔΕΙΑ - ΑΙ ΤΙΜΑΙ

Ἀθρόος ὁ κόσμος κατέκλυζε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ Στροφύλι, προσερχόμενος διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἑτοιμοθανάτου πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀναργύρου Σιμοπούλου.

Ἐφ' ὅσον δὲ αἱ ὧραι παρήρχοντο, τὸ τέλος ἐφαίνετο ἐγγύτερον, παραλῦον καὶ τὰς ἰατρικὰς φροντίδας καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων τὰς εὐχάς. Μετὰ τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὧν μετέλαβε περὶ τὴν 2 1)2 μ. μ.—ὡς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν—ὁ πάσχων πολιτευτὴς ἐβυθίσθη καὶ πάλιν εἰς μακρὸν λήθαργον ἐλάχιστα διακοπτόμενος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὁπότε καὶ διεκρίνετο μεγάλη ἀγωνία.

Ἐπὶ τέλους τὴν 3 1)2 πρωϊνὴν ὥραν σήμερον, μετὰ τὴν ἐσχάτην κρίσιν, ὁ Σιμόπουλος παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ παριστάμενοι ἰατροὶ ἐβεβαίωσαν ἀμέσως τὸ τέλος, οὗτινος ἡ ἀναγγελία, καίτοι ἀναμενομένου ἐβύθισεν εἰς πένθος τὸν οἶκον.

Ὁ βουλευτὴς κ. Λιδωρίκης, παριστάμενος μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς παρὰ τὸ προσκέφαλον τοῦ πάσχοντος, ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν ἀφῆκεν ἰδιαιτέραν τινὰ παραγγελίαν.

Ἡ νὺξ παρῆλθεν ἐν πενθίμῳ συγκεντρώσει τῶν οἰκείων περὶ τὸν νεκρόν, τὴν πρωΐαν δὲ ὁ Σιμόπουλος ἀπετέθη εἰς πολυτελὲς δρύϊνον φέρετρον καὶ πολλοῦ κόσμου παρακολουθοῦντος μετεφέρθη ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἐκεῖ ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία ἀναχωρήσασα τὴν 9 1)2 π. μ. ἀπὸ τὸ Στροφύλι παρέλαβε τὴν σορόν, συνοδείᾳ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν, τῶν ἰατρῶν καὶ ἄλλων. Εἰς τοὺς σταθμοὺς Κηφισιᾶς, Ἀμαρουσίου καὶ Ἀθηνῶν κόσμος πολὺς ἀνέμενε τὴν διέλευσιν καὶ τὴν ἄφιξιν τῆς ἁμαξοστοιχίας.

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Λαυρίου τὸ φέρετρον μετεφέρθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε συνοδείαν ἐφ' ἁμαξῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως οἶκον Σιμοπούλου, ὅπου ἀπετέθη εἰς κεντρικὴν αἴθουσαν, καταλλήλως διασκευασθεῖσαν.

Πλῆθος κόσμου κατέκλυζεν ἀδιαλείπτως τὴν οἰκίαν, ἀθρόα δὲ κατέφθανον τὰ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πανταχόθεν.

Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος διερμήνευσε διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοί, ἀθρόοι οἱ βουλευταὶ καὶ ἄλλοι.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραμένει κλειστὸν εἰς ἔνδειξιν πένθους.

ΟΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

Οἱ στέφανοι παρηγγέλλοντο ἀθρόοι εἰς τὰ διάφορα ἀνθοπωλεῖα ἀπὸ τῆς χθές.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα Τσούτσου, Καντόρου, Ξενάκη, Φλεριανοῦ καὶ «Ἀμερικανικὸν» παρηγγέλθησαν οἱ ἑξῆς στέφανοι:

Τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου, τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη, τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Ρούφου, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου, τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν αὐτῶν Σιδηροδρόμων, τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας τῶν Μονοπωλίων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας, τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας, τῆς Ἀσφαλιστικῆς «Ἐθνικῆς», τῆς Δωρικῆς Ἀδελφότητος, τῶν ἀδελφῶν Τερτίπη, τῆς κ. Αἰκατ. Ζλατάνου, τῆς οἰκογενείας Χέλμη, τοῦ κ. Σαμίου, τῆς οἰκογενείας Ζωιτοῦ.

Πρὸς τούτοις τῶν οἰκογενειῶν Φάρου, Βιτσαξῆ, Βορτσέλλα, Λούρου, Ι. Σιμοπούλου, Α. Ἀντωνίου, Γιαμαρέλου, Παπαηλιοπούλου, Σεγδίτσα, Λιδωρίκη, Κοντοῦ, Δ. Δεδούση, Ι. Δεδούση ΙΙ. καὶ Α. καὶ Ι. Δελμούζου, Κ. Τρικούπη (τέως ὑπουργοῦ) Κομανοῦ, Δούμα, Κούκη, Ἀγ. Χέλμη (παραγγείλαντος τηλεγραφικῶς ἐκ Καΐρου) καὶ τῶν ἀδελφῶν Καράλη καὶ Παπαστάθη.

Καὶ ἀκόμη πολυτελὴς ἐκ μέρους τοῦ δήμου Παρνασσίδος, καὶ ἕτερος ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΜΑΙ

Ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἤρξατο ἡ ταρίχευσις τοῦ νεκροῦ, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Σκλαβοῦνος.

Ἡ κηδεία ὡρίσθη ὅτι θὰ γίνῃ αὔριον τὴν 4 1)2 μ. μ. εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως.

Διάταγμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέν, κανονίζει, ὅτι εἰς τὸν θανόντα πολιτευτὴν θ' ἀποδοθοῦν αἱ τιμαὶ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, τὸν ὁποῖον ἔφερε, μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ὅμως τιμήν, ὅπως ὁ στρατὸς παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν μέχρι τοῦ Νεκροταφείου, τοῦθ' ὅπερ δὲν γίνεται ἐπὶ πολιτικῶν.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ στρατοῦ,

ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΕΡΙΜΕ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΕ ΤΟΥΡΖΥ

(Χρονικὸν τῆς Βασιλείας τοῦ Καρόλου Θ΄ ἐν Γαλλίᾳ).

III

Οἱ κομψευόμενοι

Εἷς ἐκ τοῦ ὁμίλου τῶν νέων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους συνήντησεν ὁ Μερζύ, δὲν ἐφαίνετο μετέχων τῆς γενικῆς εὐθυμίας.

— Πολὺ μελαγχολικὸς ἔγινες, Γεώργιε ! τοῦ εἶπεν εἷς ἐκ τῆς συντροφιᾶς. Εἶνε ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας ποῦ δὲν ἄνοιξες τὸ στόμα σου. Θὰ γίνῃς καλόγηρος λοιπόν ;

Τὸ ὄνομα Γεώργιος ἔκαμε τὸν Μερζὺ νὰ προσέξῃ, ἀλλὰ δὲν ἤκουσε τὴν ἀπάντησιν.

— Στοιχηματίζω ἑκατὸν πιστόλας, ὅτι εἶνε πάλιν ἐρωτευμένος μὲ κάποιαν ἐνάρετον! κυρίαν εἶπεν ἄλλος ἐκ τῆς συντροφιᾶς. Σὲ λυποῦμαι, δυστυχῆ. Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ἀτυχὴς διὰ νὰ συναντήσῃ μίαν σκληρὰν εἰς ὅλον τὸ Παρίσι.

— Πήγαινε εἰς τὸν μάγον Ρουδὲκ νὰ σοῦ δώσῃ φίλτρον !

— Ἴσως ὁ φίλος μας ὁ λοχαγὸς ἀγαπᾷ καμμίαν καλογραίαν. Αὐτοὶ οἱ Οὐγενότοι, ἐξωμόσαντες καὶ μὴ, τὰ βάζουν συνήθως μὲ τὰς μοναχάς.

Μία φωνὴ τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως, ἀπήντησε :

— Διάβολε ! θὰ ἤμην ὀλιγώτερον μελαγχολικὸς ἐπρόκειτο διὰ κανένα ἔρωτα. Ἀλλὰ ὁ Πόνς, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχα δώσει μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐπέστρεψε καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι εἰς τὴν οἰκογένειάν μου ἐπιμένουν νὰ μὴ θέλουν νὰ γείνῃ λόγος περὶ ἐμοῦ.

— Ὁ πατέρας σου εἶνε τῆς παλαιᾶς γενεᾶς ! Εἶνε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ ἤθελαν νὰ κυριεύσουν τὸ Ἀμβοάζ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ λοχαγὸς Γεώργιος, στρέψας τὴν κεφαλήν, εἶδεν ἀπέναντί του τὸν Μερζύ. Ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ὥρμησε πρὸς αὐτὸν μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτάς. Ὁ Μερζὺ οὐδὲ στιγμὴν ἐδίστασεν. Ἐνηγκαλίσθη περιπαθῶς τὸν ἀδελφόν του. Πιθανόν, ἂν ἡ συνάντησις ἦτο ὀλιγώτερον ἀπρόοπτος, νὰ ἐφαίνετο μᾶλλον ἀδιάφορος.

Μετὰ τοὺς πρώτους ἐναγκαλισμοὺς καὶ τὰς διαχύσεις ὁ Γεώργιος ἐστράφη πρὸς τοὺς φίλους του.

— Κύριοι, εἶπε, εἴδατε τὴν ἀπρόοπτον συνάντησιν. Συγγνώμην διότι σᾶς ἀφίνω διὰ νὰ μείνω μόνος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, τὸν ὁποῖον ἔχω νὰ ἰδῶ ἑπτὰ ἔτη !

— Διάβολε ! Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφήσῃς σήμερα. Τὸ γεῦμα ἔχει παραγγελθῇ. Δὲν μπορεῖς νὰ λείψῃς.

Καὶ ὁ ὁμιλῶν τὸν ἥρπασεν ἐκ τοῦ μανδύου.

— Ὁ Μπεβὶλ ἔχει δίκαιον ! εἶπεν ἕνας ἄλλος. Δὲν σὲ ἀφίνομεν νὰ φύγῃς !

— Ἂς ἔλθῃ καὶ ὁ ἀδελφός σου μαζῆ μας. Ἀντὶ ἑνὸς καλοῦ συντρόφου, θὰ ἔχωμεν δύο.

— Συγγνώμην, εἶπεν ὁ Μερζύ, ἀλλ' ἔχω πολλὰς ὑποθέσεις νὰ περατώσω. Ἔχω ἐπιστολάς...

— Τὰς ἀφίνετε δι' αὔριον.

— Πρέπει νὰ δοθοῦν σήμερον.. εὐθεῖα πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω, ὅτι εἰρίσκομαι χωρὶς χρήματα καὶ πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ πάρω.

— Ὡραῖα δικαιολογία! εἶπον ὅλοι μαζῆ. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ μὴ γευματίσετε μὲ καλοὺς χριστιανοὺς διὰ νὰ ὑπάγετε νὰ δανεισθῆτε ἀπὸ Ἑβραίους!

— Σταθῆτε, φίλε μου ! εἶπεν ὁ Μπεβὶλ δεικνύων βαλάντιον ὀγκώδες, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιδεικτικῶς κρεμασμένον εἰς τὴν ζώνην του. Θεωρήσατε τὸ βαλάντιον αὐτὸ ὡς κοινόν. Τὰ χαρτιὰ μὲ ἔχουν εὐνοήσει ἀπὸ τινος χρόνου.

— Πᾶμε ! Πᾶμε ! εἶπαν ἐν χορῷ οἱ ἄλλοι.

Ὁ λοχαγὸς εἶδε τὸν ἀδελφόν του διστάζοντα ἀκόμη.

— Ἔχεις καιρὸν νὰ δώσῃς τὰ γράμματα ! τοῦ εἶπεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρήματα, ἔχω ἐγώ ! Ἔλα μαζῆ μας νὰ γνωρίσῃς τὴν ζωὴν τῶν Παρισίων.

Ὁ Μερζὺ ἐδέχθη καὶ ὁ ἀδελφός του τὸν παρουσίασεν εἰς τοὺς φίλους του. Τὸν βαρῶνον δὲ Βωδρεῖγ, τὸν ἱππότην Ρεϊνού, τὸν ὑποκόμητα Μπεβὶλ καὶ ἄλλους. Τὸν ἐνηγκαλίσθησαν ὅλοι καὶ τελευταῖος ὁ Μπεβὶλ, ὅστις τοῦ εἶπε:

— Ὦ ! Ὦ ! Ἔχεις μυρωδιὰ αἱρετικοῦ. Στοιχηματίζω ὅτι ἀνήκετε εἰς τοὺς προτεστάντας !

— Εἶνε ἀληθές ! εἶπεν ὁ Μερζύ.

— Εἴδατε πῶς διακρίνω ἕνα Οὐγενότον μεταξὺ χιλίων ; Διάβολε ! Εἴδατε πόσον σοβαρὰ ὁμιλοῦν οἱ διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν θρησκείαν των;

— Ὑποθέτω ὅτι ἀστειότης ἐπὶ τοιούτων θεμάτων δὲν ἁρμόζει.

— Ὁ κύριος δὲ Μερζὺ ἔχει δίκαιον ! εἶπεν ὁ βαρῶνος Βωδρεῖγ. Καὶ σὺ Μπεβὶλ θὰ πάθῃς κάτι ἂν ἐξακολουθῇς τὰς εἰρωνείας σου ἐπὶ θρησκευτικῶν θεμάτων.

— Ὡραῖα ! Ὁ τρελλότερος μεταξύ μας κάμνει διδαχάς !

— Ὅ,τι καὶ ἂν εἶμαι σέβομαι τὰ σεβαστά !

— Ἐγὼ σέβομαι μόνον...τὴν μητέρα μου! Εἶνε ἡ μόνη τιμία γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΘΕΑΤΡΑ

ΦΑΛΗΡΟΥ. Σήμερον «Κλὸς ντὲ Κορνεβίλ» μὲ ὑψίφωνον τὴν δεσποινίδα Βάντερνοτ.

ΑΡΝΙΩΤΗ. (Ἰταλικὸν Μελόδραμα) «Τροβατόρε».

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. «Ὁ Κινηματογράφος».

Αὔριον πάλιν «Ἡ Πρωθυπουργίνα».

ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ. «Ἡ ξανθὴ περρούκα».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ὁ Ἰωάννης Κωλέτης».

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. «Ἡ Γκόλφω».

ΤΣΟΧΑ. Ὁ κινηματογράφος Πατέ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΞΕΝΩΝ,

(Πλατεῖα Συντάγματος)

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1908, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ κ. Νικόλ. Δαμασκηνὸς δέχεται προτάσεις εἰς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἀριθ. 42 καὶ ὥρας 8 π. μ. καὶ 4 μ. μ.

POUR avoir des professeurs munis du Brevet supérieur d'enseignement, des institutrices, des gouvernantes français. S'adresser à l'Institut Français, 12 Ophtalmiatriou, de 10 h. à midi.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΤΟΣ Θ΄.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Κατάστασις τῆς 30 Ἰουνίου 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον Κεντρικοῦ καὶ Υ]μάτων	Μεταλλικὸν*	Δρ.	2,518,826.25		
	Τραπεζ. γραμμάτια	»	498,600.—		
	» » Ἐθν. Τραπ. Ἑλλάδ.	»	1,309.43	3,018,735.68	
Προεξοφλήσεις γραμματίων ἐμπορικῶν..	Κεντρικ.	»	334,035.49		
	Υ]μάτων	»	1,819,275,24	2,153,310.73	
Συν]καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.....	Κεντρικ.			319.45	
Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν.....	Υ]μάτων			9,682.25	
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἁπλᾶ.....	Κεντρικ.	»	47,469.65		
	Υ]μάτων	»	37,361.01	84,830.66	
» » » εἰς ἀν]τὸν λ]σμὸν....	Κεντρικ.	»	32,630.95		
	Υ]μάτων	»	35,142.10	67,773.05	
» » » ἐμπορευμάτων.....	Κεντρικ.	»	97,434.95		
	Υ]μάτων	»	5,905.—	103,339.95	
» ἐνυπόθηκα ἁπλᾶ.....	Κεντρικ.	»	160,637.72		
	Υ]μάτων	»	18,024.77	178,662.49	
» » χρεωλυτικὰ	Κεντρικ.	»	858,376.55		
	Υ]μάτων	»	493,820.42	1,352,196.97	
» » » ἐγγυήσει Κυβερν.	Κεντρικ.	»	267,848.40		
	Υ]μάτων	»	382,323.85	650,172.25	
» » εἰς ἀν]τὸν λ]σμὸν.....	Κεντρικ.	»	125,968.43		
	Υ]μάτων	»	140,503.55	266,471.98	
» Δημοτικὰ.....	Κεντρικ.	»	566,032.23		
	Υ]μάτων	»	6,493.85	572,526.08	
» Καλλιεργείας	Κεντρικ.	»	72,769.05		
	Υ]μάτων	»	530,035.55	602,804.60	
Ἐξωτερικοὶ Λ]σμοί.....	Κεντρικ.			1,155,465.94	
Λ]σμοὶ παρ' ἡμῖν τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	Κεντρικ.			3,996.98	
Σ]καὶ καὶ Φ]καὶ εἰσπρακτέαι.....	Κεντρικ.	»	76,940.15		
	Υ]μάτων	»	49,463.13	126,403.28	
Διάφοροι Λ]σμοί.....	Κεντρικ.	»	989,545.25		
	Υ]μάτων	»	10,084.50	999,629.75	
Ἐντάλματα Δημοσίου.....	Κεντρικ.			136.65	
Ὁμολογίαι καὶ τοκομερίδια Δαν. ἐν γένει	Κεντρικ.			27,839.—	
Κατάστημα Τραπέζης.....				122,886.20	
Κτήματα »				118.75	
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.....	Κεντρικ.	»	211.60		
	Υ]μάτων	»	9,615.20	9,826.80	
Ἔξοδα ἐγκαταστ. καὶ κατασκευῆς τρ]τίων	Κεντρικ.	»	39,443.34		
	Υ]μάτων	»	9,706.50	49,149.84	
Υ]μάτων ἐκκρεμεῖς δοσοληψίαι.....				49,688.79	
				Δρ. 11,605,968.12	

* Ἐξ ὧν Δρ. 180,837.12 εἰς νικέλινα καὶ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας
καὶ » 317,199.— » ἀργυρᾶ » » » »
Ἐν ὅλῳ Δρ. 498,036.12 διὰ λ]σμὸν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ.	5,000,000.—		
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον	»	166,641.40		
» προνοίας	»	45,000.—		
Τραπεζικὰ γραμμάτια παρασκευασθέντα τῶν 25 Δρ. Α΄ ἐκδόσεως	* »	766,850.—		
» » » » 100 » » »	. »	249,700.—		
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς ἄτοκον ἀν]τὸν λ]σμὸν ἐκ τακτ. προσόδων	»	2,150,278.25		
» » ἄτοκοι ἐξ εἰσπράξεων προσθέτου φόρου 3 %	»	14,824.80		
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Λ]σμὸς ἔντοκος χρυσοῦ	»	58,060.24		
» » » » » τρ]γραμματίων της	»	7,161.80		
Ὑποκαταστήματα Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.....	»	5,825.80		
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	Κεντρικ. Δρ.	67,564.40		
	Υ]μάτων »	15,000.—	»	82,564.40
Ἐκκρεμ. Λ]σμοὶ ἐξ. Σ]γῶν τρίτ. Κεντ. καὶ Υ]μάτων			»	34,938.65
Δάνειον Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς κτηματικῆς πίστεως ἐν Κρήτῃ			»	1,000,000.—
Κομισταὶ Σ]κῶν καὶ φ]κῶν	Κεντρικ. Δρ.	79,488.36		
	Υ]μάτων »	49,434.13	»	128,922.49
Καταθέσεις ἄτοκοι.....	Κεντρικ. »	376,392.98		
	Υ]μάτων »	48,879.66	»	425,272.64
Καταθέσεις ἔντοκοι	Κεντρικ.		»	206,628.15
» » εἰς ἀν]τὸν Λ]σμὸν..	»		»	131,277.30
» Ταμιευτηρίου	Κεντρικ. »	750,876.10		
	Υ]μάτων »	130,742.67	»	881,618.77
Μερίσματα παρελθουσῶν ἑξαμηνιῶν			»	111,308.—
Μέρισμα πρώτης ἑξαμηνίας 1908.....			»	110,000.—
Τόκοι Δανείων ἐνυποθήκων χρεωλυτικῶν	Κεντρικ. »	12,872.70		
	Υ]μάτων »	602.90	»	13,475.60
Τόκοι Δανείων ἐνυποθ. χρεωλυτ. ἐπὶ ἐγγυήσει τῆς Κυβερνήσεως.....	Κεντρικ. »	4,227.80		
	Υ]μάτων »	689.—	»	4,916.80
Τόκοι Δανείων Δημοτικῶν	Κεντρικ.		»	417.50
Κέρδη καὶ Ζημίαι. Ὑπόλ. ἀφιέμενον διὰ τὴν ἑπομένην ἑξαμηνίαν			»	10,285.53
			Δρ.	11,605,968.12

* Τραπεζικὰ γραμμάτια παρασκευασθέντα..... Δρ. 1,016,550.—
» » » ὑπάρχοντα ἐν τοῖς ταμείοις » 498,600.—
» » » εἰς κυκλοφορίαν ..... Δρ. 517,950.—

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Α΄ Ἑξαμηνίας 1908

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἔξοδα διαχειρίσεως	Κεντρικ. Δρ.	34,056.93			
	Υ]μάτων »	22,563,80	Δρ.	56,620.73	
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ κατασκευῆς τρ]τίων μας τὰ ἀποσβεσθέντα ..	Κεντρικ. »	2,075.96			
	Υ]μάτων »	1,077.50	»	3,153.46	
Τόκοι Ταμιευτηρίου	Κεντρικ. »	13,582.05			
	Υ]μάτων »	455.51	»	14,037.56	
Τόκοι ἐντόκων καταθέσεων.....	Κεντρικοῦ		»	3528.—	
» » » εἰς ἀ]τὸν λ]σμὸν »			»	978.35	
Τόκοι λ]σμῶν μας μετ' Ἐθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος Α΄ ἑξαμ. 1908. Ἀπόσβεσις ἐκ διαφ. λ]σμῶν			»	5,310.58	
Χαρτόσημον μερίσματος Β΄ ἑξαμην. 1907. Ἀπόσβεσις ἐκ διαφόρων λ]σμῶν	»	1,485.40			
Χαρτόσ. μερισμ. Α΄ ἑξαμ. 1988 εἰς διαφ. λ]σμούς.	»	1,485.40	»	2,970.80	
Ἀποθεματικὸν προνοίας—τὰ μεταφερθέντα			»	5,000.—	
Κατάστημα Τραπέζης—τὰ ἀποσβεσθέντα.....			»	2,000.—	
Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ Υπο]μάτων			»	2,691.60	
Κέρδη καθαρὰ (Τὰ διανεμόμενα	»	129,411.80			
(Τὰ ἀφιέμενα διὰ τὴν ἑπομ. ἑξαμ.	»	10,285.53	»	139,697.33	
			Δρ.	235,988.41	

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Κέρδη καὶ ζημίαι, ὑπόλοιπον μεταφερθὲν ἐκ τῆς προηγουμένης ἑξαμηνίας .....Δρ.				4,991.74
Προεξοφλήματα γραμμ. ἐμπορικῶν....	(Κεντρικ. »	10,636.70		
	(Υ]μάτων »	65,071.15		75,707.85
» Δανείων καλλιεργείας..	(Κεντρικ. »	2,084.15		
	(Υ]μάτων »	15,731.80		17,815.95
Τόκοι δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἁπλῶν.....	(Κεντρικ. »	1,323,75		
	(Υ]μάτων »	1,206.41		2,530.16
» » » εἰς ἀν]τὸν λ]σμὸν	(Κεντρικ. »	1,278.25		
	(Υ]μάτων »	1,351.60		2,629.85
» » » ἐμπορευμάτων..	(Κεντρικ. »	825.20		
	(Υ]μάτων »	67.65		892.85
» » ἐνυποθ. ἁπλῶν.....	(Κεντρικ. »	6,273.45		
	(Υ]μάτων »	663.80		6,937.25
» » » χρεωλυτικῶν.....	(Κεντρικ. »	23,534.05		
	(Υ]μάτων »	17,402.85		40,936.90
» » » » ἐγγυήσ. Κυβερ	(Κεντρικ. »	13,114.55		
	(Υ]μάτων »	14,740.74		27,855.29
» » » εἰς ἀν]κτὸν λ]σμὸν..	(Κεντρικ. »	4,290.60		
	(Υ]μάτων »	6,684.45		10,975.05
» » Δημοτικῶν	(Κεντρικ. »	16,131.85		
	(Υ]μάτων »	355.10		16,486.95
» Διάφοροι.....	(Κεντρικ. »	9,096.30		
	(Υ]μάτων »	900.55		9,996.85
» Προκαταβολῶν ἐπὶ Φ]τικῶν....	(Κεντρικ. »	395.65		
	(Υ]μάτων »	161·15		556.80
Σ]τικαὶ διαφοραί.....	(Κεντρικ. »	7,631.72		
	(Υ]μάτων »	6,347.42		13,979.14
Προμήθειαι.....	(Κεντρικ. »	773.99		
	(Υ]μάτων »	400.60		1,174.59
» Σ]κῶν καὶ Φ]κῶν εἰσπρακτέων	(Κεντρικ. »	1,789·44		
	(Υ]μάτων »	676.25		2,465.69
Διάφορα κέρδη.....	Κεντρικ. »			55.50
			Δρ.	235,988.41

Διανομὴ καθαρῶν κερδῶν Α΄ ἑξαμηνίας 1908 ἐπὶ δραχ. 129,411.80, ὡς ἄνω.

Κράτησις 10 % δι' ἀποθεματικὸν (ἄρθρ. 53 Καταστατικοῦ) ἐπὶ ποσοῦ δραχ. 129,411.80..... Δρ. *12,941.20*
Κράτησις 5 % δι' ἀμοιβὴν προσωπικοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος (ἄρθρ. 53 Καταστατικοῦ) ἐπὶ ποσοῦ δραχ. 129,411.80 » *6,470.60*
Μέρισμα διανεμητέον τοῖς μετόχοις πρὸς δραχ. 2,75 ἐπὶ μετοχῶν 40,000..... » *110,000.—*
Δρ. *129,411.80*

Τὸ μέρισμα ἀπηλλαγμένον χαρτοσήμου πληρώνεται ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1908 ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς οἰκείας μερισματαποδείξεως :
Ἐν Κρήτῃ : *Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης Κρήτης καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν Ἡρακλείου, Ρεθύμνης, Λασηθίου καὶ Σφακίων.*
» *Ἑλλάδι :* *Παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.*
» *Ἀλεξανδρείᾳ :* *Παρὰ τῇ* National Bank of Egypt.
» *Καΐρῳ :* » » » » » »

Ἐν Χανίοις, τῇ 30 Ἰουνίου 1908.

Ὁ Διοικῶν Σύμβουλος
Β. ΔΟΥΚΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Δ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ

(Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ—ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 Ἰουλίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.
Ἐτησία ρβλ. 12
Ἑξάμηνος 6
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ.
Ἐτησία φρ. 36
Ἑξάμηνος 18

ΑΡΙΘ. 231

ΚΟΣΜΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
ΚΑΤ'
ΑΠΟΚΟΠΗΝ.

ΑΡΙΘ. 231

Ἀρχισυντάκτης ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ | Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ | Διευθυντὴς ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ | Διεύθυνσις ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ Journal „Kosmos" Odessa | Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΤΗ ΟΘΩΜ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ;

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΘΕΣΤΟΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἐπανάστασις τῶν νεοτούρκων, ἡ σύμπαρομαρτήσασα ταύτη στρατιωτικὴ στάσις καὶ ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τούτων προκύψασα ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσις ἐπήνεγκον ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ καταστάσει τοιαύτην ἀναστάτωσιν, ὥστε κατήντησε νὰ σιγήσωσι σήμερον ἅπαντα τὰ ζητήματα καὶ νὰ συγκεντρωθῇ ἡ γενικὴ προσοχὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ταύτης διασταυρωθεῖσαι εὐρωπαϊκαὶ προτάσεις περὶ τῶν ἐπενεκτέων ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων ἔπαυσαν σχεδὸν συζητούμεναι ἐν τῷ τύπῳ, ἡ μόνη δὲ κυριαρχοῦσα σήμερον συζήτησις εἶναι ἂν τὸ Σύνταγμα θὰ ἐφαρμοσθῇ πράγματι ἐν Τουρκίᾳ, ἐπ' ὠφελείᾳ ταύτης καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν λαῶν καὶ ἑπομένως πρὸς ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, ἢ ἂν ἡ παροχὴ τοῦ Συντάγματος ὑπῆρξε δέλεαρ, δι' οὗ ἡ Πύλη ἀπεπειράθη ν' ἀποστρέψῃ ἑαυτῆς τὴν γενικὴν προσοχήν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τῆς πλειοψηφίας τοῦ τύπου εἶναι καὶ πιθανωτέρα, ἐλπίζεται ὅτι διὰ τῆς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπορρεούσης ἄρδην ἀνατροπῆς τῶν τέως καθεστώτων θὰ ἐπέλθῃ κατάστασις μὴ ἐπιβάλλουσα πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν μεταρρυθμίσεων, ὁποῖαι αὗται εἶχον διατυπωθῇ τελευταίως ὑπὸ τῶν Δυνάμεων. Ἐὰν πιστεύσωμεν μάλιστα εἰς εἴδησιν τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως», ἀναδημοσιευομένην—ὑψηλῇ βεβαίως ἐπινεύσει—πομπωδέστατα ὑπὸ τῶν ἐν πλήρῃ πλέον ἐλευθερίᾳ γραφουσῶν βυζαντινῶν ἐφημερίδων, ὅτι δηλαδὴ **ἡ εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴ τοῦ Μουνὶρ πασᾶ ἔσχε σκοπὸν τὴν περὶ Μακεδονίας συνεννόησιν τῶν ἀνακτοβουλίων Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Βελιγραδίου** καὶ ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὴν ἔτι σπουδαιοτέραν εἴδησιν, τὴν ὑπ' αὐτῶν ὡσαύτως τῶν βυζαντινῶν συναδέλφων ἀναγραφομένην, ὅτι **ἐπίκειται ἡ συνομολόγησις ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας,** τότε ἐξ ἅπαντος ἡ σκηνογραφία τῆς Μακεδονίας ριζικῶς μεταβάλλεται, πᾶσα δὲ μεταρρύθμισις ἔξωθεν ἀποβαίνει προδήλως ἐφεξῆς περιττή.

*
* *

Καὶ πράγματι· εἰς τί ἐφεξῆς θὰ χρησιμεύσῃ ἡ ὡς κύριον θέμα τὴν εἰρήνευσιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀλληλοκρουομένων ἐθνικοτήτων ἔχουσα διεθνὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ δρᾶσις τῶν Δυνάμεων, ἀφοῦ **αὗται αἱ ἐθνικότητες αυται, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν ὑποστηριζόντων αὐτὰς ὁμοεθνῶν Κρατιδίων, ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐξομαλίσωσι τὰς ἔριδάς των, τῇ προφρόνῳ καὶ εἰλικρινεῖ συναρωγῇ τῆς κυριάρχου Δυνάμεως, ἧς τὰς πράξεις θὰ κρίνωσιν ἐφεξῆς ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν ἐθνικοτήτων ἐν τῷ κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον συγκληθησομένῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοινοβουλίῳ;**

Ἡ κατάστασις, ὡς βλέπομεν, μετεβλήθη πράγματι καὶ οὐχὶ λόγοις μόνον, ἀφ' ἧς ὥρας ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος καθιέρωσε δι' ὑψηλοῦ διατάγματος Σύνταγμα καὶ Κοινοβούλιον ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ δὴ ὡρκίσθη πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα ἐπὶ τοῦ Κορανίου ἐνώπιον τοῦ Ὑπάτου τοῦ Ἰσλαμισμοῦ θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ Σεΐχ-οὑλ-Ἰσλάμη. Καὶ ἂν ἐπιτευχθῶσιν ὅσα τὸ Σύνταγμα τοῦτο καὶ αἱ τουρκικαὶ προκηρύξεις ἐπαγγέλλονται, βεβαίως τότε τὰ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐκπονηθέντα μεταρρυθμιστικὰ προγράμματα καταρρέουσιν αὐτὰ ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ μᾶλλον ἀποβαίνει περιττὸν νὰ γίνῃ κἂν ἀπόπειρα ἐφαρμογῆς αὐτῶν. Ἐὰν μάλιστα ἐπιτευχθῇ ἀληθῶς εἰλικρινὴς συμφωνία ἀνὰ μέσον τῶν εἰρημένων τριῶν ἢ τεσσάρων — σὺν τῷ τοῦ Βουκουρεστίου — ἀνακτοβουλίων καὶ δὴ ἡ ἔτι σπουδαιοτέρα συνεννόησις ἀνὰ μέσον Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος καὶ ἀποσυρθῶσι τοῦ πεδίου τοῦ ἀγῶνος τὰ διάφορα ἐπαναστατικὰ σώματα, ὥστε τὸ Σύνταγμα νὰ δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐλευθέρως, ἀπροσκόπτως καὶ ἀνέτως ἐν Τουρκίᾳ, τότε δικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος, τοῦ κόμματος τῆς Προόδου ὡς τιτλοφορεῖται, παρακαλοῦντος τὰς Δυνάμεις ἵνα ἀνακαλέσωσιν τοὺς χρέη διοργανωτῶν καὶ μεταρρυθμιστῶν ἐκτελοῦντας ἐν Μακεδονίᾳ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους των.

Καὶ δὲν θὰ ἦτο πράγματι λυσιτελέστερον καὶ φυσικώτερον καὶ εὐκοπώτερον νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλας ἄνευ ξένης ἐπεμβάσεως αἱ ἐθνότητες ἐν Μακεδονίᾳ; Ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γῆς αὗται γεννηθεῖσαι, τὸν αὐτὸν ἀρχαιόθεν ἀέρα ἀναπνεύσασαι, τὰς αὐτὰς ὑπαστᾶσαι διὰ μέσου τῶν αἰώνων συμφορὰς καὶ περιπετείας, τὰς αὐτὰς ἔχουσαι οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ ταὐτὰ ἔθιμα, θὰ συνεννοοῦντο βεβαίως εὐχερέστερον πρὸς ἀλλήλας ἢ ἐμπνεόμεναι ὑπὸ τῶν ἀντιζηλιῶν τῶν περὶ τὸν Αἷμον ἀντιπάλων Κρατιδίων. Τὸ ἔργον δὲ τῆς πρὸς κοινὴν προαγωγὴν συμπνοίας καὶ συμπράξεως τῶν ἐθνοτήτων τούτων θ' ἀποβῇ ἐφεξῆς εὔκολον ὡς ἐκ τῆς ἐλευθερίας, ἣν θὰ παρέχῃ αὐταῖς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ τῆς προστασίας, ἣν θὰ ἐπιδαψιλεύῃ αὐτοῖς ἡ ἀνὰ μέσου τῶν εἰρημένων Κρατιδίων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ τῆς Πύλης ἐξ ἄλλου συνεννόησις, ἂν πράγματι ἐπιτευχθῇ τοιαύτη. **Θὰ ὑπάρχῃ ἄλλως τε ἐφεξῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοινοβούλιον, ἐν ᾧ θὰ συνέρχωνται ἀντιπρόσωποι τῶν ἐθνοτήτων τούτων, κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀριθμητικῆς αὐτῶν δυνάμεως καὶ ἐν ᾧ θὰ κρύπτωνται αἱ ἐλλείψεις καὶ αἱ ἀνάγκαι των καὶ θὰ ἐπιζητῆται, συζητῆται καὶ ἐπιψηφίζηται ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων τούτων καὶ ἡ διόρθωσις παντὸς κακῶς ἔχοντος.**

*
* *

Ὡς βλέπομεν, αἴσιον μέλλον προσμειδιᾷ τῇ Τουρκίᾳ καὶ τοῖς ὑπὸ ταύτην λαοῖς. Ἐπίκειται ἡ ἐπιτολὴ ἡμερῶν αἰσίων ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς παλιγγενεσίας.

Ἀλλὰ... ἀλλὰ... ἀλλ' οἱ χρυσοῖ οὗτοι λόγοι καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, ἵνα προσλάβωσι σάρκα καὶ ὀστᾶ, **ἀπαιτεῖται πρώτιστα πάντων νὰ παγιωθῇ τὸ Σύνταγμα.** Ἀλλὰ θὰ ἑδραιωθῇ ἄρα γε καὶ θὰ τελεσφορήσῃ τὸ Σύνταγμα τοῦτο; **Θὰ συνεργασθῇ πράγματι ἡ Πύλη μετὰ τῶν περὶ τὸν Αἷμον χριστιανικῶν Κρατῶν; Θὰ συνεννοηθῶσι πραγματικῶς καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ ταῦτα πρὸς ἄλληλα, ἐπὶ τῇ βάσει ἕκαστον τῶν ἱστορικῶν καὶ ἐθνολογικῶν αὐτου δικαίων, χωρὶς νὰ ζημιωθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων;** Ἐπὶ πλέον—ὅπερ τὸ σπουδαιότερον—θ' ἀφεθῇ τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα ἐλεύθερον ἐκ μέρους τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ὅπως λειτουργήσῃ συμφώνως πρὸς τοὺς 119 ὅρους αὐτοῦ;

Τοῦτο ἐν γούνασι Θεῶν κεῖται, καθ' ἃ λέγει καὶ ὁ ἐν Μοναστηρίοις ἀνταποκριτὴς ἡμῶν ἐν ἄλλῃ στήλῃ τοῦ παρόντος φύλλου. Τὸ καθ' ἡμᾶς, πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐμπέδωσις τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ λειτουργία ἀρκοῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν κοινὴν εὐημερίαν ἐν Τουρκίᾳ.

Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τοὺς φίλους τῆς ἰσότητος, δικαιοσύνης καὶ προόδου τούρκους νὰ πραγματοποιήσωσι τὰ ὅσα ἐπαγγέλλονται. Ἀπόκειται πρωτίστως τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ καὶ τῇ νῦν πεφωτισμένῃ καὶ φιλοπάτριδι αὐτοῦ Κυβερνήσει, ἵνα κατανοήσωσι πλέον, ὅτι **ἡ ἐλευθερία καὶ εὐημερία τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ αὐτῶν λαῶν καὶ ἡ εἰς τούτους παροχὴ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐπιβάλλονται πλέον ἀναποδράστως αὐτοῖς, ἐὰν θέλωσι νὰ σώσωσι τὴν κυριαρχίαν των καὶ παραγάγωσιν ἐκ σαθρᾶς καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν λιποψυχούσης Αὐτοκρατορίας συνταγματικὸν Κράτος ἑδραῖον, πλούσιον, εὐρύτατον καὶ εὔδαιμον. Καὶ εὐτυχῶς ἀφθονοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ των τὰ στοιχεῖα τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου καὶ εὐημερίας.**

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΣΙ ΡΩΜΟΥΝΟΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Κουτσόβλαχοι τοῦ Βουκουρεστίου ἐτηλεγράφησαν τῷ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραθερίζοντι δημαγωγῷ Τάκῃ Ἰωννέσκου, κακίζοντες τὸν γηραιὸν πολιτευτὴν κ. Κὰρπ, τολμήσαντα ἐν τῇ εἰλικρινείᾳ καὶ τιμιότητι αὐτοῦ νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ρωμοῦνοι ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς δὲν ὑπάρχει μακεδονορρωμουνικὸν ζήτημα. Ἀπαντῶν ὁ εἰρημένος δημοκόπος πρὸς τοὺς προστατευομένους του λυμεῶνας τῶν ἑλληνικῶν περιουσιῶν καὶ κομπογιαννίτας Κουτσοβλάχους τοῦ Βουκουρεστίου καθησύχασεν αὐτούς, εἰπὼν ὅτι ὁ Κὰρπ δὲν εἶνε Κυβέρνησις καὶ ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν θ' ἀνέλθῃ ποτὲ εἰς τὸ ἀξίωμα, ἐκτὸς ἐὰν ἐγκαταλίπῃ τὰς σημερινὰς γνώμας του καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, (ἀνάγνωθι ἀσυνειδησίαν) ἱκανοποιῶν οὕτω τοὺς Κουτσοβλάχους».

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ κ. Κὰρπ καὶ τοῦ κόμματος τῶν ζουνιμιστῶν «Ἐπόκα» γράφει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ θαυμάσιον ἄρθρον, ἐν ᾧ λούει λατόκορφα κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον Κουτσουβλάχους καὶ μακεδονορρωμουνικὰ ὄργανα.

«Δὲν ὑπάρχουσι μακεδόνες — λέγει ἡ «Ἐποκα»—ἐν Βουκουρεστίῳ ἀλλὰ μόνον ψευδομακεδόνες. Ὑπάρχει ἐν Βουκουρεστίῳ εἶδος Μακεδόνων πολὺ ἐνδιαφέρον. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν Μακεδόνων συνίσταται ἐκ τῶν «ψευδομακεδόνων», οἱ ὁποῖοι ἀνίκανοι νὰ ζήσωσιν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐργασίας, ἐπιζητοῦσι νὰ ἐκμεταλλευθῶσι πᾶσαν περίστασιν, πᾶν ἐπεισόδιον χάριν ἀτομικῶν ὅλως σκοπῶν. Οἱ ψευδομακεδόνες οὗτοι εἶνε τακτικοὶ θαμῶνες τῶν μικροκαφενείων τοῦ Βουκουρεστίου, ἀποτελοῦσι δὲ τὸν μακεδονικὸν συρφετόν.

Τινὲς ἐξ αὐτῶν μετέβησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐκεῖθεν ἔφυγον ἐν ἐλεεινῇ καταστάσει. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν γνωρίζουσι τὴν Μακεδονίαν τόσῳ καλῶς ὅσῳ γνωρίζει αὐτὴν εἷς κάτοικος τοῦ Βουκουρεστίου, ὅστις δὲν διῆλθε τὴν μεθόριον γραμμήν. Διὰ τοὺς ψευδομακεδόνας ἡ Μακεδονία δεν κεῖται πέραν τοῦ Δουνάβεως οὔτε ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἀλλ' ἐνταῦθα, ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐνταῦθα διεξάγουσι τὸν... ἡρωϊκὸν ἀγῶνά των κατὰ τῶν πολλῶν ἐχθρῶν τῶν Κουτσοβλάχων. Ἐκ Βουκουρεστίου καταστρέφουσι τὰς συμμορίας τῶν ἀνταρτῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἀπονέμουσι τίτλους καὶ διπλώματα εἰς δῆθεν μεγάλους ψευδοπατριώτας. Κατ' αὐτοὺς οἱ Μακεδονομάρτυρες εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσι τὸ Βουκουρέστιον.

Εἰς ἐπίμετρον εὑρίσκονται ἐν Βουκουρεστίῳ ἄνδρες, οἵτινες δι' ἓν συμφέρον ὅλως διόλου ἰδιοτελὲς χρησιμοποιοῦσι τοὺς ψευδομακεδόνας εἰς πράξεις ἥκιστα ἐντίμους. Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς οἱ μακεδόνες οὗτοι μετετόπιοαν τὴν Μακεδονίαν εἰς τὸ Βουκουρέστιον».

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐνεποίησεν ἀγανάκτησιν ἐν ταῖς τάξεσι τῶν μακεδονορρωμούνων ἀγυρτῶν, ἑτοιμάζονται δὲ καὶ πάλιν ἡρωϊκὰ... συλλαλητήρια ἅτινα καταλήγουσι πάντοτε εἰς τὰ καπηλεῖα καὶ τοὺς ἀποκέντρους κήπους τοῦ Βουκουρεσίου, ἔνθα ὁ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμὸς ξεθυμαίνει εἰς μέθην καὶ ὄργια.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κάθοδος τῶν στασιαστῶν.—Ὑποδοχὴ αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ.—Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος.—Ἡ συμμετοχὴ Ἑλλήνων, Βουλγάρων καὶ Ἑβραίων.—Αἱ σημαῖαι.—Αἱ κωδονοκρουσίαι καὶ αἱ δοξολογίαι. Ὅρκος τῶν ἐθνικοτήτων εἰς τὸ Σύνταγμα.—Ἀποφυλακίσεις.

ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΗΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, 10 Ἰουλίου 1908.

Εὐφραίνεται σήμερον ἐνταῦθα ἡ χώρα καὶ ἀγάλλονται οἱ οὐρανοί! Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν κρούονται εὐφροσύνως καὶ πλῆθος πιστῶν τρέχει εἰς τοὺς ναούς, ἵνα προσευχηθῇ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἀγαθῷ ὅπερ ἐδόθη ἡμῖν τουρκικῇ πρωτοβουλίᾳ. Εἴμεθα συνταγματικοὶ πλέον! Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς σύνταγμα!! Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι μικρὸν οὔτε τυχαῖον. Εἶναι νέα περίοδος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, νέα περίοδος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου τοῦ δούλου ἡμῶν Γένους. Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα θὰ διατηρηθῇ ἄρα γε, θὰ εὐδοκιμήσῃ θὰ ἐπιτύχῃ; Τοῦτο ἐν γούνασι Θεῶν κεῖται. Καὶ ὅμως καὶ ἂν ὁ τουρκικὸς λαὸς δὲν ὡρίμασεν εἰσέτι διὰ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ ἂν οἱ σύνοικοι αὐτοῦ ἢ μᾶλλον οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ διατελοῦντες χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ αἰφνιδίως σήμερον ἐνώπιον τοῦ ἀπροόπτου εὑρεθέντες ἀγνοοῦσιν ἐν ἀμηχανίᾳ τί νὰ πράξωσι, τὸ *βέβαιον* εἶναι ὅτι πολὺ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐχύθη αἷμα ἀθώων ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς Μακεδονικῆς γῆς πρὸς τιμὴν τῆς ἐλευθερίας, ἣν οἱ τέως τύραννοι καὶ οἱ τυραννούμενοι πανηγυρίζουσι σήμερον ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς. Εἴθε αἱ ἐπαγγελίαι τῶν νεοτούρκων νὰ ἀληθεύσωσιν, ἐφαρμοζομένου πράγματι τοῦ ἐπαγγελλομένου ἡμῖν δαψιλῆ τὸν καρπὸν τῆς ἰσότητος καὶ δαψιλῆ τὸν καρπὸν τῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης Συντάγματος. Εἴθε ὅμως καὶ αἱ ἀπαισιοδοξίαι ἡμῶν νὰ διαρραγῶσιν ὡς πομφόλυγες καὶ ἀνατείλῃ πράγματι καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς πολυπαθεῖς καὶ τουρκοκρατουμένους ἂν ὄχι ἡ ποθητὴ ἀνάστασις, δηλαδὴ ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησις, διότι τοῦτο εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος δύσκολον διὰ τοὺς γνωστοὺς πολιτικοὺς λόγους ἀλλ' ἡ ἡμέρα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης.

*
* *

Μολονότι ὁ τηλέγραφος θὰ ἀνήγγειλεν ἡμῖν βεβαίως ἐν ἐκτάσει τὰ τε τελευταῖα αἱμάκτηρα γεγονότα τῶν νεοτούρκων καὶ τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν σύγκρουσιν αὐτῶν ὡς καὶ τὴν Σουλτανικῇ ἐπινεύσει ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος, ἐν τούτοις ἐπιτρέψατε καὶ εἰς ἐμέ, αὐτόπτην θεατὴν τῶν γεγονότων, νὰ ἐπιστείλω γραμμὰς τινας ἐν εἴδει ἐντυπώσεων ἐκ τοῦ πρὸ τῶν ὀμμάτων μου ἐκτυλιχθέντος θεάματος.

Τὸ τέως τυραννικὸν πολίτευμα ἐκηδεύθη χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν πομπῇ. Εἴθε νὰ μὴ ἀναστῇ ὡς ἐν ἔτει 1876.

Τὸ ὑπὸ τὸν Νιαζῆ σῶμα, ὅπερ εσχηματίσθη εν Ρέσνῃ πρὸ τριῶν ἑβδομάδων, ἀνέπνευσε δὲ τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τοῦ ὄρους Πετρίνου, ἀφοῦ εξηγνίσθη λουσθὲν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Λυχνίτιδος Λίμνης, (*) μικρὸν πρὸ τῆς δύσεως τῆς χθὲς Τετάρτης κατελθὸν ἀπὸ Διαβατοῦ ἐστάθμευσεν εν Δοβλατζίκι. Ἐκεῖθεν ἔδωκε τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς μεταπολιτεύσεως ἵνα δράσῃ. Ὁ συνωμότης στρατὸς τῆς φρουρᾶς Μοναστηρίου ἀναστὰς ἀμέσως κατέλαβε τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας, ὧν οἱ φύλακες δὲν ἀντέστησαν. Μέχρι τῆς 4 ὥρας τουρκιστὶ τῆς νυκτὸς τὸ πᾶν ἦτο συντετελεσμένον.

Οἱ ἐπαναστάται τοῦ σώματος Νιαζῆ ἐκ Δοβλετζικίου ἐζήτησαν νύκτωρ τὸν Ὀσμὰν Φεϊζῆ, ἵνα μεταβῇ ἐκεῖ συνοδείᾳ τῆς μικρᾶς φρουρᾶς ἥτις ἐστάλη αὐτῷ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Ὀσμὰν πασᾶς ἀπεστάλη εἰς Ρέσναν σήμερον ὡς αἰχμάλωτος, οἱ δὲ ἀντάρται καὶ ἡ φρουρὰ Μοναστηρίου ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν τὸ πρόγραμμά των.

Ὁ στρατός, ἡγουμένης τῆς μουσικῆς ἐβάδιζεν ἐν παρατάξει εἰς συνάντησιν τῶν στασιαστῶν κατερχομένων ἐκ Δοβλετζικίου εἰς τὴν Πόλιν. Ἡ συνάντησις ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ διοικητηρίου, ὅπερ κατέλαβον οἱ ἀντάρται. Πρὸ τῶν στρατώνων συνήχθη πλῆθος ἄπειρον. Ἐκεῖ ἀπεκηρύχθη ἡ τυραννία καὶ ἀνεκηρύχθη τὸ σύνταγμα διὰ ζητωκραυγῶν τοῦ λαοῦ. Χιλίαρχος ἀξιωματικὸς ἠγόρευσεν εἰς ἐπήκοον τοῦ πλήθους, ἐκφωνήσας ἐνθουσιωδέστατον λόγον, οὗτινος τὸ κείμενον δημοσιεύομεν θὰ ἐπεσκίαζε πιστεύσατέ μοι τὴν αἴγλην πολλῶν φημιζομένων ἐπὶ στωμυλίᾳ ρητόρων τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινοβουλίων. Μετ' αὐτὸν ὡμίλησεν ἡ Α. Π. ὁ Ἕλλην ἐπίσκοπος Πέτρας κ. Αἰμυλιανὸς ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ὡμίλησαν μετέπειτα εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων. Αἱ σημαῖαι τῆς παρελάσεως τῶν τούρκων ἔφερον ὡς ἐπιγραφὴν τὰς γλυκείας ἀλλὰ φεῦ! δυσχερεῖς εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Τουρκίᾳ λέξεις Σύνταγμα, Ἀδελφότης, Ἰσότης καὶ Ἐλευθερία. Αἱ σημαῖαι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν δύο, ὧν ἡ μὲν ἐρυθρὰ καὶ ἡ ἑτέρα πρασίνη μετὰ ἡμισελήνων. Ἡ σημαία τῶν βουλγάρων ἦτο ἐπίσης ἐρυθρὰ ἡμισέληνος. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες μικρῷ ὕστερον ὕψωσαν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τρίτην σημαίαν φέρουσαν ἑλληνιστὶ τὴν λέξιν Σύνταγμα.

*
* *

Μετὰ τὴν αὐθόρμητον ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἄλλο φαιδρὸν γεγονὸς ἐξετυλίχθη, γεγονὸς ὑψίστης σημασίας. Χίλιοι ἑκατὸν πεντήκοντα κατάδικοι, ὑπόδικοι, ἔνοχοι καὶ ἀθῶοι, κακοῦργοι καὶ μάρτυρες τῆς ἀληθείας, ἀπολυθέντες ὑπὸ τῶν νεοτούρκων τῶν δεσμωτηρίων, ἀπεδίδοντο ἔξαλλοι καὶ δακρύοντες ἐκ χαρᾶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν οἰκογενειῶν των καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι, ἅμα ἀπολυθέντες, κατηυθύνθησαν ἵνα δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ἀπολυτρώσει των οἱ μὲν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ναούς, ἄλλοι εἰς τοὺς βουλγαρικούς, ἄλλοι εἰς τὸ κουτσοβλαχικὸν παρεκκλήσιον καὶ ἄλλοι ἐπὶ τέλους εἰς τὰ τζαμία, κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὰς πεποιθήσεις των. Καὶ τῶν ἐξορίστων δὲ καὶ φυγάδων αἱ οἰκογένειαι ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ὅτι πάντες οὗτοι ἀμνηστεύονται ὁσονούπω, ἐσκίρτησαν ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Εἴησαν πράγματι εὐλογημένοι καὶ ζήτωσαν οἱ ἄνδρες τῆς δράσεως, ἔστωσαν μουσουλμάνοι πολῖται καὶ στρατιωτικοί, διότι τὸ πραξικόπημα αὐτῶν ἂν τελεσφορήσῃ, ἡ ἱστορία θ' ἀναγράψῃ αὐτὸ ὡς ἓν τῶν περιδοξοτέρων γεγονότων τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ὡς ἐξάγνισιν τούτου δι' ὅσα ἐπὶ πέντε περίπου αἰῶνας ἔπραξε κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

*
* *

Περὶ δύσιν ἡλίου ἡ πόλις κατεφωταγωγήθη εἰς ἔνδειξιν χαρᾶς ἐπὶ τῷ ἐπιτευχθέντι αἰσίῳ γεγονότι. Καὶ ἡ χαρὰ αὕτη ὑπῆρξε πράγματι εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος. Πυροβολισμοὶ καὶ ἰδίως διὰ περιστρόφων ἠκολούθησαν τὴν φωταψίαν παραταθέντες μέχρι 5 ὥρας τουρκιστὶ τῆς νυκτός. Ἀλλ' οἱ πυροβολισμοὶ οὗτοι, ἀνάμνησις ἀπαισίων ἡμερῶν, ἂν ἔθελγε τοὺς δράστας, δυσηρέστησε τοὺς φρονίμους πολίτας, οἵτινες ἠρκοῦντο διὰ λόγων νὰ διερμηνεύσωσι τὴν ἀγαλλίασιν τὴν πληροῦσαν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὰς καρδίας των.

Σήμερον 11 Ἰουλίου περὶ ὥραν 11 οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἐκάλεσαν ἡμᾶς εἰς ἔκτακτον προσευχήν. Καὶ ἔτρεξαν πολλοὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐκ πόθου τοῦ νὰ ἴδωσι τοὺς ἀποφυλακισθέντας ἐν σώματι προσερχομένους εἰς τοὺς ναούς, ὅπως εὐχαριστήσωσι τῷ σώσαντι αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀγνώστου τύχης Θεῷ. Ἡ κωδωνοκρουσία, ἀπηγορευμένη τέως αὐστηρότατα, ἠκούσθη μετὰ παλμῶν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ κόσμου ὡς ἄγγελμα σωτηρίας, ὡς αἴσιος οἰωνὸς διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἡμετέρου γένους.

Σπουδαῖον γεγονὸς τῆς ἡμέρας ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς δοθεὶς σήμερον πανηγυρικῶς ὅρκος πίστεως εἰς τὸ Σύνταγμα ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐνώπιον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν οἱ βούλγαροι καὶ αἱ ἄλλαι ἐθνικότητες.

Τὰς τελετὰς ταύτας ἐπεσφράγισε μεγαλοπρεπεστάτη παρέλασις ἑλλήνων, βουλγάρων, ἑ-

(*) Ἡ Λίμνη τῆς Ἀχρίδος εἶνε ἱερὰ διὰ τοὺς Σλαύους. Ἐπέχει θέσιν Ἰορδάνου ποταμοῦ, διότι εν αὐτῇ οἱ σλαῦοι ἱεραπόστολοι Κύριλλος, Μεθόδιος, Κλήμης, Ναούμ, Σάββας, Ἀγγελάριος καὶ ἄλλοι ἔδρασαν κατηχήσαντες τὸν χριστιανισμὸν εἰς τὰ πλήθη τῶν Μυσῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πᾶς σλαῦος περιηγητὴς ερχόμενος εἰς Ἀχρίδα, Πογραδέτς ἢ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ὁσίου Ναούμ, θεωρεῖ ὕπατον καθῆκόν του νὰ κολυμβήσῃ ἐν τῇ εἰρημένῃ λίμνῃ. Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς λίμνης ταύτης σώζεται περικαλλέστατος ναΐσκος, λίαν παρημελημένος σήμερον, φέρων ἐπιγραφὰς μαρτυρούσας ὅτι ὁ Ὀρόσης, βασιλεὺς τῶν Σέρβων, ἔκτισε τὸ λαμπρὸν τοῦτο μνημεῖον τῆς εὐσεβείας, ὅπερ χρησιμεύει σήμερον κατὰ μὲν τὸ θέρος ὡς φωλεὰ ὄφεων, ἐν ὥρᾳ δὲ χειμῶνος ὡς καταφύγιον τῶν ἁλιέων.

βραίων καὶ ἄλλων, ἡγουμένης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς. Κατὰ τὴν ἐνθουσιώδη ταύτην παρέλασιν, ἐν ᾗ ἔλαβον μέρος καὶ οἱ τοῦρκοι καὶ καθ' ἣν ἀνευφημήθη τὸ Σύνταγμα, ἀνεφάνη ἡ δύναμις ἑκάστης ἐθνικότητος, ἀναλαμψάσης καὶ πάλιν τῆς ἑλληνικῆς πλειονοψηφίας.

Ταῦτα γράφω ὑμῖν πετῶντι τῷ καλάμῳ ἔξαλλος καὶ ἐγὼ ἐκ τῆς παγκοίνου χαρᾶς, εὐχόμενος ἵνα τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα ἀναδειχθῇ πράγματι Σύνταγμα μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων αὐτῷ ἀγαθῶν, ἤτοι τῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης, ὧν ἔχει πράγματι ἀνάγκην ὁλόκληρος ἡ Τουρκία καὶ ἰδίᾳ ἡ πολυστένακτος Μακεδονία, ἥτις διατελεῖ ἀπὸ ἐτῶν τὸ θέατρον ἀδικίας, ἀνομίας, ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ κακοδαιμονίας. Εἴθε !

ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΩΝ

ΣΟΒΑΡΑ

Ἐν τῇ πληθώρᾳ τῶν φαιδρῶν εἰδήσεων, δι' ὧν λούουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν αἱ βυζαντιναὶ συνάδελφοι εὕρομεν καί τινα λυπηρὰν πληροφορίαν, ἣν ἀναγράφομεν ὧδε μετὰ μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος, εὐχόμενοι ἐκ καρδίας ἵνα διαψευσθῇ ὡς τάχιστα. Ἐγράφη δηλονότι ὑπὸ μερίδος τοῦ τύπου, ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ', ἐπισκεπτόμενος τὸν Μέγαν Βεζύρην Σαῒτ πασᾶν, ὅπως συγχαρῇ αὐτῷ ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα ἀναρρήσει του, ΣΥΝΕΛΥΠΗΘΗ ΑΥΤΩ ΑΜΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. Τ' αὐτὰ φύλλα προσθέτουσιν ὅτι κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν συνεδρίαν τῶν δύο Ἐθνικῶν Σωμάτων, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνακοινωσάσης πιστῶς τὰ κατὰ τὴν εἰρημένην μετὰ τοῦ βεζύρου συνέντευξίν του, τὰ μέλη σφόδρα κατεπλάγησαν, εἷς δὲ τῶν συνοδικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. οὔτε ὡς ἄτομον οὔτε ὡς ἐθνάρχης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διερμηνεύσῃ συλλυπητήρια διὰ τὸ Σύνταγμα, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ σύμπας ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας διάκειται συμπαθέστατα πρὸς τὸ νέον πολίτευμα.

Τῇ ἐπαύριον ἐφημερίς τις διέψευσε τ' ἀνωτέρω ὡς ἀνακριβῶς γραφέντα, προσθεῖσα, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης συνεχάρη μὲν τῷ Βεζύρῃ ἐπὶ τῷ Συντάγματι, διετύπωσεν ὅμως ἐπιφυλάξεις τινὰς ὡς πρὸς τὰ προνόμια τοῦ Γένους. Ἐν τούτοις κατὰ τὰς ληφθείσας χθὲς νεωτέρας ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις, ἡ περὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου δυσμενὴς κρίσις τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ ὁσημέραι ἐπιτείνεται, καθ' ἃ ἄλλως τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ κατ' αὐτοῦ διοργανωθὲν ἢ καὶ γενόμενον ἤδη (ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰ τηλεγραφήματα) συλλαλητήριον, ἐπεβλήθη δὲ ἡ παραίτησις τῆς Α. Παναγιότητος, ἥτις καὶ ἐπίκειται.

Καὶ ταῦτα, ὡς προείρεται, ἀναγράφομεν, ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος, μὴ ἐγγυώμενοι διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν.

Εὐχόμεθα ἵνα αἱ ἀπαίσιαι αὗται φῆμαι ταχέως διαψευσθῶσιν, ἀναλάμψῃ δὲ καὶ πάλιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ ἡ ἐπιβάλλουσα μορφὴ τοῦ κλεινοῦ ποιμενάρχου, ὁποῖος πράγματι ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε, δηλαδὴ ὁ ἀληθὴς καὶ ἄξιος κυβερνήτης τῶν τυχ ν τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΛΕΤΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἐθνολογικῷ Μουσείῳ κατανυκτικὸς ἁγιασμὸς ἐν τῷ ἀνοίγματι τῶν πυλῶν αὐτοῦ εἰς τὸ κοινόν, μετὰ πάροδον μακρᾶς ἀργίας ἕνεκα τῶν ἐπισκευῶν τῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνίου. Ὁ ἁγιασμὸς ἐτελέσθη ἐν τῇ κεντρικῇ αἰθούσῃ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς μεγαλοπρεποῦς τραπέζης τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως Ὄθωνος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας, συμβούλων καὶ τοῦ Μουσείου.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Οἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διορισθέντες ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ Ἱστορικὸν Συνέδριον τοῦ Βερολίνου καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Πολίτης, Λάμπρος καὶ Καρολίδης ἀνεχώρησαν διὰ Βερολῖνον. Ὁ κ. Λάμπρος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Συνεδρίου θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κοπεγχάγην ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὸν προσεχῆ 8]βριον διοργανοῦται ἐν Λονδίνῳ διεθνὲς ἠλεκτρολογικὸν συνέδριον εἰς ὃ προσεκλήθη καὶ ἡ Ἑλλάς. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον οὐδένα θὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο, θὰ παρακληθῇ δὲ ἡ ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικὴ πρεσβεία ὅπως παραλαμβάνουσα τὰς ὑποβληθησομένας εἰς τὸ συνέδριον ἐκθέσεις ἀποστείλῃ αὐτὰς εἰς Ἀθήνας.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Τὸν νέον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν κ. Γούναρην ἀπασχολεῖ ἀπὸ ἡμερῶν τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῶν διαφόρων τελωνείων τοῦ Κράτους. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ κ. Γούναρης ἀπὸ ἡμερῶν συνεργάζεται μετὰ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τελωνιακοῦ τμήματος κ. Στυλούδη.

Ὁ κ. Γούναρης ἐπίσης ἐκ τῶν παρατηρήσεων

(Συνέχειαν τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεων ἴδε τετάρτην σελίδα).

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Δὲν λέγομεν ὑπερβολὴν ἰσχυριζόμενοι ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος γενόμεναι διαδηλώσεις καὶ πανηγύρεις ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μοναστηρίῳ καὶ ἄλλαις μεγαλουπόλεσι τῆς Τουρκίας ὑπερέβησαν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ φαντασθῇ ὁ νοῦς τοῦ Ἀνατολίτου, συνειθισμένου τέως νὰ ζῇ ἐν περιορισμῷ, ἐπιβαλλομένῳ αὐτῇ ὑπὸ τῆς ἀδηρίτου δουλείας καὶ ἀρκουμένου εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς θαυμασίας φύσεως τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἡμεῖς ἔτι οἱ ἐξῳκειωμένοι πρὸς τὸν ἐλεύθερον βίον τῆς πεπολιτισμένης κοινωνίας δὲν θὰ ἐπιστεύομεν εἰς τὰ ἐν Κων]πόλει ἐκτιλισσόμενα θεάματα, ἂν μὴ ἀνεγινώσκομεν ταῦτα ἐν μακραῖς πεπιγραφαῖς ἐν ταῖς βυζαντιναῖς συναδέλφοις καὶ ἐν ἐπιστολαῖς φίλων.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιγράψωμεν ὧδε —διότι ἐλλείπει ἡμῖν ὁ χῶρος—τὰς πρὸ τῶν Ἀνακτόρων πολλαπλᾶς διαδηλώσεις ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν, οὔτε τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπαίθρια συλλαλητήρια—πρωτοφανῆ ἐν Τουρκίᾳ—καθ' ἃ δὲ τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ ἐξύμνησαν ἐν χορῷ τ' ἀγαθὰ τῆς ἰσότητος, ἐλευθερίας, εὐνονομίας καὶ δικαιοσύνης, καυτηριάσαντες διὰ πεπυρακτωμένου λόγου τὸ... ἕως τῆς παραμονῆς τουτέστι τῆς 11 Ἰουλίου **ἐπάρατον** καὶ **ἐπαίσχυντον**, ὡς εἶπον, καθεστός. Ἀλλ' οὔτε θὰ παρακολουθήσωμεν κατὰ πόδας τὰς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Σταμποὺλ, τοῦ Πέραν καὶ τοῦ Ταξιμίου παρελάσεις τῶν διαφόρων σχολῶν, τουρκικῶν καὶ ἑλληνικῶν, τῶν συλλόγων, τῶν σωματείων, παρελάσεις καὶ λαμπαδηφορίας συνοδευομένας ὑπὸ στρατοῦ μετὰ μουσικῆς, περὶ τῶν θεαμάτων τούτων ἐγράψαμεν ἱκανὰ ἐν τῷ προελθόντι φύλλῳ καὶ διότι ὁ χῶρος, ὡς εἴπομεν, δεν ἐπιτρέπει ἵνα ἐπανέλθωμεν ἐκ δευτέρου διεξοδικώτερον.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, πρωτοφανῆ, διὰ τὰ χρονικὰ τῆς Τουρκοκρατίας, σκηνήν, ἀνέλπιστον καὶ ἀπίστευτον περίεργον καὶ ἀπρόπτον μωαμεθανικὴν διαδήλωσιν γενομένην ἀποκλειστικῶς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκ μέρους ὁμάδος ἐπιλέκτων μωαμεθανῶν, υἱῶν μεγιστάνων, πασάδων καὶ εὐπατριδῶν, ἐξ ἧς δ' ἐδηλώθη τρανώτατα πόσον ὁ μωαμεθανικὸς κόσμος ἐκτιμᾷ ἐν συνειδήσει τὸ λυσιτελέστατον ἔργον τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ αὐτοῦ ἰθαγενοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ πόσον βασίζεται καὶ πάλιν ἐπὶ τούτου ἐν τῷ νέῳ βίῳ, τῷ συνταγματικῷ βίῳ, εἰς ὃν ἀπὸ ἑβδομάδος ἀπεδύθη, ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς—καὶ δικαίως—νὰ ζήσῃ ἐφ' ἑξῆς βίον ἐλεύθερον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ διαδήλωσις αὕτη ἐγένετο μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τοὺς διαδηλωτὰς σημαιοφοροῦντας ἔφερον πολυπληθεῖς ἅμαξαι.

Ἡ Α. Θ. Παναγιοτης ἐνδίδουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν διαδηλωτῶν, ἐν ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ ζητωκραυγαζόντων, κατῆλθεν ἐνηγκαλισμένος ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῶν διαδηλωτῶν καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν Χίου καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, μέχρι τῆς ἔξω πρὸς τὴν ὁδὸν μεγάλης πύλης τῶν Πατριαρχείων.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΝΕΑΡΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ

Στὰς πρὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ ῥήτωρ τῆς διαδηλώσεως, ὅστις ἦν νεαρὸς τοῦρκος ἄριστα μεμορφωμένος, ἀπήγγειλεν ἐνθουσιωδεστάτην προσφώνησιν:

Πατρὶκ ἐφέντη (Κύριε Πατριάρχα), εἶπεν ὁ ἐνθουσιώδης μωαμεθανὸς, βλέπεις τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαράν μας, ἥτις ἐπὶ τρεῖς ἤδη ἡμέρας περιδονεῖ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν καὶ ὅλον τὸ σῶμά μας. Αὐτὴν τὴν χαρὰν ἤλθομεν νὰ ἐκδηλώσωμεν καὶ εἰς τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε ἤδη γνωστὸν τὸ γεγονὸς τὸ προκαλοῦν τὸν ἐνθουσιασμόν μας. Ἀποτελοῦμεν τοῦ λοιποῦ ἓν Ἔθνος καὶ ἔχομεν μίαν Πατρίδα, ὑπὲρ ἧς ὀφείλομεν πάντες νὰ ἐργασθῶμεν».

Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησεν ὅτι συμμερίζεται τὴν χαράν των καὶ ὅτι πρέπει νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν Ἔθνος θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν συμπολιτῶν Μουσουλμάνων ὑπὲρ τῆς κοινῆς Πατρίδος.

Οἱ λόγοι οὗτοι τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξῆψαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν διαδηλωτῶν, ὥστε **αἴροντες ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὸν Πατριάρχην κατησπάζοντο τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς παρειὰς, οὗτος δὲ ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει ἀντησπάζετο τοὺς διαδηλωτὰς ἐπὶ τοῦ μετώπου.**

Τὸ θέαμα ἦτο εἰς ἄκρον συγκινητικὸν, προὐκάλεσε δὲ δάκρυα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΝ

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπισχνοῦνται τοῖς συμπολίταις αὐτῶν πλήρη ἰσότητα, ὅπως πάντες ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ ἐθνικότητος συμπράξωσι καὶ συνεργασθῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς αὐτῶν πατρίδος. Περὶ τούτου μαρτυρεῖ θαυμασία πρὸς τὸν λαὸν προκήρυξις τοῦ «Προοδευτικοῦ καὶ Ἑνωτικοῦ Κομιτάτου», ἧς περίληψις ἔχει ὡς ἕπεται :

Χάριτι θείᾳ τὸ Προοδευτικὸν καὶ ἑνωτικὸν Ὀθωμανικὸν κομιτάτον κατώρθωσεν ὅπως συλλέξῃ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ὑπηκόους ὀθωμανοὺς ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Κατώρθωσεν ὅπως ἀδελφοποιήσῃ πάντας.

Κατώρθωσεν ὅπως διὰ τῆς ἑνώσεως ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα τῶν ἁλύσεων, μεθ' ὧν ἦτο δεσμευσμένη.

Ἕκαστος πλέον εἶνε ἐλεύθερος, ἕκαστος εἶναι εὐτυχής, ἕκαστος εἶνε περιχαρής.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο ἐντελῶς καὶ τὸ ῥηθὲν κόμμα ἔχει ἀπὸ τὸν λαὸν μίαν ἀπαίτησιν, παρέχει εἰς αὐτὸν μίαν σύστασιν:

Νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ κατὰ κεραίαν τῆς τιμιότητος, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς μετριοπαθείας.

Τοὐναντίον αἱ ἐνθουσιώδεις διαδηλώσεις καὶ τὰ ἔσχατα μέτρα ἐπισκιάζουσι τὸν ἱερὸν σκοπόν.

Οὐδεὶς ἃς ἐπιβουλευθῇ τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου.

Ἕκαστος ἃς ἐπιδιώξῃ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην εἰς τὸν ἄλλον.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ τιμή, ἡ περιουσία καὶ ζωὴ τῶν ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν εὑρισκομένων ξένων εἶναι ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν ἡμῶν.

Πρέπει νὰ δώσωμεν τὸ μοναδικὸν παράδειγμα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν, διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου, ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν διὰ τῆς τιμιότητος, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνώσεως.

Ὅπως δὲ ἡ ἐργασία αὕτη ἀποβῇ τελεσφόρος, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῆτε οὐδόλως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ προοδευτικοῦ καὶ ἑνωτικοῦ κόμματος.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν καλῶς τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ὑπέχουσιν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τὰ μέτρα καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ κόμματος, Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν, διότι ἡ δόξα τῶν ὀθωμανῶν περιφρουρεῖται διὰ τῆς τιμῆς καὶ διὰ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος.

Ἡ πατρὶς μόνον τοῦτο ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν».

Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ἓν τῶν θαυμασιωτέρων ἔργων τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως ἡ κατάργησις τῆς λογοκρισίας καὶ ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἣν καὶ αὐτὸς ὁ τουρκικὸς τύπος ἐξαιρεῖ, ἀνακηρύττων καὶ ἀνομολογῶν μετὰ παρρησίας τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου προκύψοντα ἀγαθά.

Ὅτι δὲ ὁ τύπος ἀνέκτησε πράγματι τὸ δικαίωμα τοῦ λέγειν τὴν ἀλήθειαν, ἀποδεικνύει οὐ μόνον αὐτὴ ἡ σειρὰ τῶν τελευταίων φύλλων, ἅτινα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἀγαλλιάσεως διεξήλθομεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἐν οἷς πρώτην ἤδη φορὰν παρελαύνουσιν, ἄνευ, οὕτως εἰπεῖν, γιασμακίου ἅπαντα τὰ σύγχρονα πολιτικὰ γεγονότα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ αὗται αἱ κατάραι, ἃς οἱ ὁμογενεῖς συνάδελφοι ἀποτείνουσι πρὸς τὸν τέως δημοσιογραφικὸν βίον των, βίον πράγματι ἄβιωτον.

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Η „ΠΡΟΟΔΟΣ"

«Ὁ ἐδῶ τύπος—λέγει σὺν ἄλλοις ἡ ἀξιόλογος συνάδελφος «Πρόοδος»—πᾶν ἄλλο ἐξετέλει ἢ τὴν ἀποστολήν του. Ἦτο ὁμοίωμα τύπου, ὑφισταμένου χωρὶς καμμίαν ὀντότητα, μόλις ἀναδίδοντος ἐλάχιστα ἴχνη πνοῆς καὶ ἐπὶ πλέον καθημερινῶς προπηλακιζομένου καὶ ἐξευτελιζομένου τόσονεὶς τὴν ἀποστολὴν τουὅσον καὶ εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν αὐτόν. Τὸ κατ' ἐξοχὴν λοιπὸν ὄργανον τοῦ πνεύματος, ἡ μεγάλη παντὸς ἔθνους δύναμις, κατέκειτο λιπόψυχος ὑπὸ τὸ κράτος περιορισμῶν ἀδικαιολογήτων καὶ αὐθαιρεσίας συνεχῶς ζωηροτέρας, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον τῆς ἱκανοποιήσεως ὀλίγων ἀτόμων.

Τὸ Σύνταγμα ἀποδίδον τὴν φυσικήν του εἰς τὸν τύπον ἐλευθερίαν καταργεῖ ὅλους αὐτοὺς τοὺς περιορισμοὺς καὶ ὅλας τὰς αὐθαιρεσίας.

Ἡ λογοκρισία ἡ βιαία καὶ αὐθαίρετος καταργεῖται καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀποδίδονται τοιαῦται ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁποῖαι θὰ εἶναι χάρις εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου Σουλτάνου ἀποδοθεῖσαν εἰς τὴν χώραν ἐλευθερίαν.

Φιλοδοξοῦμεν λοιπὸν, ἀφοῦ ἐδόθησαν εἰς ἡμᾶς τὰ δικαιώματα τοῦ τύπου, ν' ἀναδείξωμεν τοιοῦτον ἄξιον καὶ τῆς ἀποστολῆς του καὶ τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἔχει καὶ τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνομεν ἀπὸ σήμερον. Ὁ τύπος πρέπει σήμερον νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Καὶ θὰ εὑρεθῇ βεβαίως, διότι ἐκτιμᾷ τὸ ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη εἰς αὐτόν.

Θὰ ἔχῃ λοιπὸν ἡ Αὐτοκρατορία τὸν τύπον της. **Τύπον ἐλεύθεραν καὶ ὑπερήφανον, ὄχι περιωρισμένον καὶ δουλοπρεπῆ.** Ἀλλὰ καὶ τύπον σοβαρὸν συγχρόνως, μὴ παρεκτρεπόμενον καὶ μὴ περιερχόμενον εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, τύπον μὴ ζητοῦντα νὰ ἐπικρατήσῃ διὰ τοῦ ἐκτραχηλισμοῦ καὶ διὰ τῆς παραγνωρίσεως τοῦ ὀφειλομένου εἰς ἕκαστον σεβασμοῦ. Τύπον μὴ κατερχόμενον εἰς ἐξευτελισμούς, καὶ μὴ θυσιάζοντα τὰ πάντα εἰς τὴν χρηματολογίαν.»

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η „ΠΡΩΪΑ"

Ἡ δὲ «Πρωΐα» ἐντονώτερον γράφει τὰ ἑξῆς:

«Μόνα τὰ ἐκ τοῦ ἐρέβους τῆς δουλοφροσύνης τὴν διαβίωσιν αὐτῶν ποριζόμενα ἄθλια ὄντα ἀποδυσπετοῦσι πρὸς τὴν νέαν τῶν πραγμάτων φάσιν, ἀδυνατοῦντα, ἵνα πρὸς τὸ τῆς ἐλευθερίας θεῖον φῶς ἀτενίσωσι.

Νυκτερίδες ἀπαίσιαι, ἢ μᾶλλον ἑρπετὰ εἰδεχθῆ, μετὰ βδελυγμίας ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενα καὶ ἀποδιοπομπούμενα !

Πανηγυρίζουσι πάντες ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ, ἀλλ' ἡ τῶν δημοσιογράφων ἐν τῇ παγκοίνῳ ταύτῃ πανηγύρει εὐφροσύνη ὑπερβαίνει τὰ πάντα.

Ἀναμιμνησκόμενοι οὗτοι, οἵων ἀγραμμάτων καὶ φαύλων τοῦ ἔργου αὐτῶν καπήλων ὑποχείριοι ἦσαν, εὐλόγως αἰσθάνονται ἀνακούφισιν εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν. ὅτι ἀπηλλάγησαν ὀλετήρων, οἵτινες ἐν τῷ χαλκείῳ τῆς δουλοφροσύνης ἐσφυρηλάτουν τὰς τοῦ τύπου πέδας».

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ.—ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Τὴν κατάργησιν τῆς καταπτύστου κατασκοπείας, ἥτις πάντοτε μὲν ἰδίως δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρμενικῆς ἐκρήξεως καὶ τῶν μακεδονικῶν Ἀΐδι προΐαψε λεγεῶνας ὅλας μαρτύρων ἀρμενίων, ἑλλήνων καὶ τούρκων ἔτι, ἀγγέλλει ὁ τύπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς ἑξῆς φλογερᾶς γλώσσης, μαρτυρίου καὶ ταύτης τῆς ἐλευθερίας, ἧς νῦν ἀπολαύει.

«Οἱ τρομεροὶ κατάσκοποι —γράφει—τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν, ὁ α' ἀντιστράτηγος Ἰσμαὴλ πασᾶς, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν καταπτύστων ῥαδιουργιῶν του ἐρρήμαξε κυριολεκτικῶς τὰς σχολὰς ταύτας, τῶν ὁποίων ἦτο ἐπιθεωρητής, ἐπαύθη.

Τὸν ἔπαυσε δὲ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ὁ Ὁποῖος μετ' ἀγανακτήσεως ἐπληροφορήθη τὰ συμβαίνοντα. Ἐπαύθη δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ γυναικάδελφός του Ἐσὰτ βέης, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν προαχθεὶς εἰς συνταγματάρχην καὶ διευθυντὴν ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Αὐτοκρ. Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἀπείρους ἐδυσσοδόμησεν ἀτιμίας. Ἡ παῦσις τῶν δύο τούτων στρατιωτικῶν γενικὴν ἐπροξένησε χαράν».

Τὴν δὲ ἀποφυλάκισιν τῶν πολιτικῶν καταδίκων καὶ ἄλλων ἀθώων, ὡς καὶ τῶν ἀδίκως φυλακισθέντων — ὡς ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ τοῦρκοι, κατ' ἔμπνευσιν τῶν ὁποίων γράφουσιν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες — Ἑλληνομακεδόνων ἐπαναστατῶν, τῶν ὑπερασπισάντων σὺν τῇ ζωῇ τῶν ὁμοεθνῶν των καὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς Αὐτοκρατορίας, αἱ Ἑλληνικαὶ συνάδελφοι ἀγγέλλουσιν διὰ τῶν ἑξῆς πρωτοφανῶν ἐπὶ γενναιότητι γραμμῶν.

«Αἱ φυλακαὶ ἠνοίχθησαν καὶ πάντες οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι ἀπελύθησαν.

Εἰς τοὺς εἰς αὐτὰς κρατουμένους Ἕλληνας ἀντιληστανταρτας, τοὺς ὑπερασπίσαντας κατὰ τῶν δολοφόνων καὶ αἱμοχαρῶν κομιτατζίδων τὰ δίκαια τῆς Τουρκίας καὶ τῶν σφαζομένων Ἑλλήνων, παρετέθη γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον πάντες Ὀθωμανοὶ καὶ ὁμογενεῖς ἀδελφωθέντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος.

Τινὲς τῶν ἐξορίστων πολιτικῶν καταδίκων ἀφίκοντο ἤδη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξορίας τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντάρα κλειστὸν μεῖναν κατάστημά των ἤνοιξε, οὗτοι δὲ ἔρχονται προσεχῶς.

Ὁ διάσημος συγγραφεὺς καὶ πατριώτης Ἀλῆ Κεμὰλ βέης ἅμα τῇ λήψει τῆς εἰδήσεως περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ Συντάγματος ἀπελθὼν ἐκ Παρισίων ἀφίκετο καὶ οὗτος εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν».

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠ' ΑΥΤΗΝ ΕΘΝΗ

Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὁ βυζαντινὸς τύπος, ἑλληνικὸς τουρκικὸς καὶ ἀλλόγλωσσος, ἐλευθέρως πλέον πραγματεύεται τὰ πολιτικὰ ζητήματα, περὶ ὧν δὲν ἠδύνατο οὔτε λέξιν πρὸ δύο ἑβδομάδων νὰ εἴπῃ ἢ ἂν ἔγραφε περὶ αὐτῶν ὡμίλει συγκεκαλυμμένως, μὴ δικαιούμενος νὰ γράφῃ τὰ ὀνόματα «Μακεδονία», «Κρήτη», «ἐπέμβασις ξένων Δυνάμεων» καὶ ἄλλα παραπλήσια. Οὕτω, περὶ τῶν ἐνεστώτων ζητημάτων ἡ συνάδελφος «Πρωΐα» γράφει ἔντονον ἄρθρον, ἐν ᾧ κακίζει τὴν ξένην ἐπέμβασιν καὶ δὴ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν, ὅτε τὸ Σύνταγμα παρέχει πλέον τῇ τε Τουρκίᾳ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν λαοῖς τὴν δύναμιν, ἵνα αὐτοὶ μόνοι λύσωσι τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοὺς ζητήματα. Χάριν περιεργείας δημοσιεύομεν περίληψιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

«Ἡ Κωνσταντινούπολις—γράφει — πανηγυρίζει· ἡ πόλις ἐκείνη ἥτις κεῖται ἐκεῖ ὅπου ἑνοῦνται δύο θάλασσαι καὶ χωρίζονται δύο ἤπειροι, ἡ πόλις ἥτις ζῇ βίον ἱστορικὸν 25 αἰώνων, περιεβλήθη τὴν χαρμόσυνον αὐτῆς νυμφικὴν στολὴν καὶ ἀνεῦρεν ὅλην τὴν νεανικὴν χάριν, ὅλον τὸ σφρῖγος τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας της.

Ἀλλὰ μόνον χαρὰν γενικὴν δὲν προὐκάλεσεν ἡ ἀναστήλωσις τοῦ συντάγματος. Εἶναι πλουσία εἰς πολιτικὰ γεγονότα ὑψίστης σημασίας, φέρει ἄνω κάτω κυριολεκτικῶς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν. Καὶ ποῦ τώρα τὰ διαβούλια τῶν εὐρωπαίων πολιτικῶν ; τί θ' ἀπογίνῃ ἡ ἐν Ρεβὰλ συνεννόησις καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Μυρστέγης ; **Ὑπὲρ τίνων θὰ ἐργασθῶσι τὰ ἐν Λονδίνῳ φιλανθρωπικὰ κομιτᾶτα ;** Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα αὐθορμήτως προβάλλουσιν εἰς πάντα ἐξετάζοντα τὴν διεθνῆ κατάστασιν. **Ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν· δὲν ὑπάρχει πλέον Μακεδονία ἢ Ἀλβανία ἢ τμήματα ἄλλα, ὑπὲρ ὧν ἀποκλειστικῶς θὰ μεριμνᾷ ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία. Ὑπάρχει ἑνιαῖον κράτος, τὸ ὁποῖον θὰ φροντίσῃ περὶ τῶν ἰδίων του συμφερόντων, εὐγενῶς ἀπορρίπτον τὴν κηδεμονίαν, τὴν ὁποίαν τόσον προθύμως προσέφερον οἱ ἀπρόσκλητοι κηδεμόνες.** Θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον τὰς δηλώσεις τῶν εὐρωπαίων διπλωματῶν σχολιαζόντων τὸ αἴσιον γεγονός· θὰ μάθωμεν πῶς κρίνουσι τὰ πράγματα ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐσυνήθιζον ν' ἁλιεύωσιν εἰς θολὰ νερά, **ἐπιδιώκοντες ἴδια συμφέροντα καὶ ἰδίους σκοπούς.** Θ' ἀκούσωμεν τοὺς ὑπὲρ τῶν πελατῶν των θρήνους τῶν ἐν Λονδίνῳ χριστιανικώτατα σκεπτομένων μελῶν τοῦ βαλκανικοῦ κομιτάτου. Εἰς πάντας ἡμᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι καλοθεληταὶ οἵτινες προβαίνουσιν εἰς συγκρίσεις τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος παρ' ἡμῖν καὶ τῆς ἀναστηλώσεως αὐτοῦ καὶ προμαντεύουσι πράγματα, τὰ ὁποῖα μόνον ἡ κακοβουλία των ὑπαγορεύει. Ὁμοιάζουσι πρὸς κυνηγούς, οἵτινες βλέπουσι τὸ θήραμα διαφεῦγον τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσιν ἀκριβῶς ἡμᾶς· ἢ μᾶλλον οὐδέποτε μᾶς ἐγνώρισαν. Θὰ πεισθῶσιν ἐφεξῆς ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ πρὸς τὸν Θρόνον, τὸ κράτος καὶ τὴν χώραν ἡμῶν ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα».

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἀποφαίνονται μετὰ πρωτοφανοῦς δριμύτητος ἅπασαι σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οὕτω καθ' ἃ διαβεβαιοῖ ἡ «Πρόοδος», ἡ ἀπροσδόκητος λύσις τῆς νεοτουρκικῆς περιπλοκῆς, διὰ τῆς παροχῆς Συντάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαούς, προὐξένησε μεγάλην λύπην ἐν Βουλγαρίᾳ.

Οἱ Βούλγαροι προβλέπουσιν ἐκ τῆς λύσεως ταύτης ματαίωσιν τῶν φιλοβουλγαρικῶν σχεδίων τῆς Ἀγγλίας καὶ κατίσχυσιν τῶν ἀντιβουλγαρικῶν προθέσεων Γερμανίας καὶ Αὐστρίας.

Τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουσιν **ὡς τελείαν ἐξόντωσιν τῶν βουλγαρικῶν ὀνείρων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ συνιστῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν πόλεμον.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Βούλγαρος ὑπουργὸς σφοδρῶς διεμαρτυρήθη παρὰ τῷ Αὐτοκρατορικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Τουρκίας Κιαμὴλ βέῃ διὰ τὰς προσπαθείας ἃς ἀναπτύσσει ἀπό τινος ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις, **πρὸς ἀπομόνωσιν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῇ Βαλκανικῇ διὰ τῆς ἐπιδιωκομένης τουρκοελληνοσερβικῆς συνεννοήσεως.**

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ . . .

Ἐπισφραγίζοντες τ' ἀνωτέρω, εὐχόμεθα, ὡς καὶ ἐν τῷ προτέρῳ φύλλῳ ἐλέγομεν, ἵνα πάντα τ' ἀνωτέρω αἴσια ἀγγέλματα ἀποβῶσιν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν πραγματικότης ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν πολυπληθῶν λαῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἄλλοτε κατόχου καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐδάφους ἑλληνικοῦ, ὅπως διαψευσθῶσιν οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἀπαισιοδόξων—καὶ οἱ τοιοῦτοι φεῦ ! εἶναι ἀναρίθμητοι — ὅτι καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1908 θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τοῦ 1876. Ὁ μὴ γένοιτο !

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Οἱ φιλοπάτριδες συνάδελφοι τοῦ Βυζαντίου ἀνέλαβον ἐπὶ τέλους τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον θέσιν των, ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης δὲ Δευτέρας καταθέλγουσιν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐμβριθῶν, περιεσκεμμένων καὶ μεστῶν ἀδόλου φιλοπατρίας καὶ ἑλληνικωτάτων αἰσθημάτων ἄρθρων των. Δεσμῶται τέως τὰς χεῖρας καὶ τὸν νοῦν, παρίσταντο πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀγνοούντων τ' ἀνατολικὰ πράγματα ξένων ὡς ἀστοιχείωτοι, ὡς ἀνιστόρητοι, ὡς παραγνωρίζοντες ἑαυτούς, ὡς δουλόφρονες, ὡς ἐστερημένοι παντὸς φιλογενοῦς αἰσθήματος, Ἕλληνες, ἐν ἑνὶ λόγῳ μόνον τ' ὄνομα καὶ οὐχὶ τὴν ὑπόστασιν. Ἠγνόουν οἱ ἀνίδεοι Ζωΐλοι, ὅτι οἱ εἰρημένοι συνάδελφοι διετέλουν ὑπὸ τρομοκρατίαν ἀπερίγραπτον, καὶ ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη παραδρομὴ τοῦ καλάμου των οὐ μόνον θὰ ἐπέφερε τὴν παῦσιν τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν λυσιτελεστάτης διὰ τὸ δοῦλον ἔθνος ἐφημερίδος των, ἀλλὰ θὰ ἐξετίθει εἰς κίνδυνον αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν γραφόντων, διὰ τῆς φυλακίσεως ἢ ἀπελάσεως αὐτῶν, ταὐτοσήμων πρὸς θάνατον.

Ἀλλὰ τὸ ἀπαίσιον τοῦτο παρελθὸν παρῆλθεν θείᾳ χάριτι ἀνεπιστρεπτεί, ὡς πεποίθαμεν. Ἡ ἐλευθερία ἀπεδόθη εἰς τοὺς συναδέλφους, οὓς καὶ δυνάμεθα πλέον ἀπὸ τοῦδε νὰ προσαγορεύσωμεν ὡς τοὺς φυσικοὺς καὶ μόνους ὑπερασπιστὰς τῶν συμφερόντων τοῦ θεοφρουρήτου δούλου Ἑλληνισμοῦ, ὡς τοὺς μόνους δυναμένους νὰ ψέξωσι τὰ παρ' ἡμῖν ψεκτὰ καὶ θέσωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῶν θέσιν, ἅτε εἰδότας καὶ παρακολουθοῦντας τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ὁ δοῦλος Ἑλληνισμὸς ἔχει ἐφεξῆς τὸν τύπον του, ὡς θὰ ἔχῃ τὸ Κοινοβούλιόν του.

Συγχαίροντες λοιπὸν τοῖς ἀγαστοῖς συναδέλφοις τοῦ κλεινοῦ Βυζαντίου ἐπὶ τῇ διαμειδιασάσῃ πλέον καὶ εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίᾳ ἐν τῇ σκέψει εὐχόμεθα αὐτοῖς ἐκ καρδίας πλήρη ἐπιτυχίαν ἐν τῇ νέᾳ αὐτῶν σταδιοδρομίᾳ σὺν τῇ ἐπιπροσθέτῳ εὐχῇ ἵνα ἀναγγέλλωσιν ἡμῖν ἀείποτε αἴσια ἐθνικὰ γεγονότα. Εἴθε.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Εἶναι δυστύχημα πράγματι διὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ὅτι τὸ συμφέρον πολλάκις ὠθεῖ πολλοὺς τῶν ἡμετέρων εἰς πράξεις, αἵτινες κινοῦσι τὸν οἶκτον καὶ ἐκείνων ἔτι πρὸς ὄφελος τῶν ὁποίων αἱ τοιαῦται πράξεις γίνονται. Ὡς τοιαύτην ἀντεθνικὴν πρᾶξιν στιγματίζουσιν αἱ συνάδελφοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν πρό τινων ἡμερῶν τελεσθέντα ἐν Πύργῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας γάμον τῆς θυγατρὸς τοῦ ἑκατομμυριούχου ὁμογενοῦς κ. Κ. Τρ. μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐπίσης βουλγάρου κ. Ι. Β. Π. Ὁ γάμος τῆς Ἑλληνίδος ταύτης ηὐλογήθη ὑπὸ σχισματικῶν ἱερέων.

Κατὰ τὴν στέψιν ταύτην γενομένην — ὡς λέγει βυζαντινὴ συνάδελφος — ἐν τῇ βουλγαρικῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ

ΚΟΣΜΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΡΩΣΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 Ἰουλίου.—Φωκᾶ ἱερομάρτυρος.

οὐχὶ ἐν τῇ ἁρπαγείσῃ ἑλληνικῇ, οὐδεὶς Ἕλλην παρευρέθη, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πύργου ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρραβῶνος ἔπαυσαν πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης. Τὰ σχόλια περιττά.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Καίτοι τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα πληροῖ ἱκανὰς στήλας καὶ τοῦ παρόντος φύλλου, ἐν τούτοις ὁ χῶρος δὲν ἐπέτρεψεν ἡμῖν οὐδὲ σήμερον νὰ ἐξαντλήσωμεν ἅπασαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν σχετικὴν ὕλην. Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ ἐν τῷ ἑπομένῳ φύλλῳ εἰς τὰ διάφορα ζητήματα, τοῦτο μόνον σήμερον θὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐκ τῆς τουρκικῆς ἀρθρογραφίας ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι **ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία εἶνε γεγονὸς τετελεσμένον καὶ ὅτι ἅπαντα τὰ βέλη τοῦ τουρκικοῦ τύπου συγκεντροῦνται κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν σχεδίων.** Ὅτι καὶ ἡ Σερβία φαίνεται μετέχουσα τῆς συμφωνίας ταύτης καὶ περὶ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐν τούτοις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ τουρκικοῦ τύπου ἡ εἰς Βουκουρέστιον ἀποστολὴ τοῦ Μουνὶρ Πασᾶ ἐντελῶς ἀπέτυχε, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ Ρωμουνία δὲν μετέχει τῆς εἰρημένης συμφωνίας.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ

ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΣΣΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ἐπίσημος δεξίωσις, ἧς αἱ Α. Α. Β. Υ. Υ. ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του Ἀλίκης καὶ τῶν τέκνων των καὶ ὁ πρίγκηψ Χριστόφορος ἔτυχον ἐν Ὀδησσῷ, ἀφικόμενοι τῇ 5.41 ἑσπερινῇ ὥρᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ὑπῆρξε λαμπροτάτη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, τεκμηριώσασα αὖθις περιτράνως τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὰς δύο Δυναστείας, ὡς καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν εἰλικρινῆ ἀγάπην τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἡμῶν ρώσσων. Τοῦ καιροῦ συμβαλομένου εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς ὑποδοχῆς τῶν Ἑλλήνων βασιλοπαίδων, δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ἡ δεξίωσις αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀληθὴς πανήγυρις, εἰς ἣν οὐκ ὀλίγον συνεβάλετο καὶ ἡ παρουσία τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πλήθους ἀδελφῶν ρώσσων.

Τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς προσκαλεσάσης τοὺς κατοίκους τῶν ὁδῶν δι' ὧν θὰ διήρχετο ἡ ἐπίσημος πομπή, ἵνα σημαιοστολίσωσι τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματά των, ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ ὁδὸς, ἡ ὁδὸς Αἰκατερίνης καὶ αἱ περὶ τὸ βουλεβάρτον ὁδοὶ ἐξωραΐσθησαν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ περὶ ὥραν 2 μ. μ. διὰ σημαιῶν, ἐξαγγέλλουσαι οὕτω ὅτι τὰ τέκνα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ στενοὶ συγγενεῖς τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἔμελλον μετά τινας ὥρας νὰ διέλθωσι δι' Ὀδησσοῦ, κατευθυνόμενοι εἰς τὴν πατρίδα των, τὰς κλεινὰς Ἀθήνας.

Πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς Πετρουπόλεως, τῆς κομιζούσης τοὺς ὑψηλοὺς ξένους, πλῆθος ἄπειρον ρώσσων καὶ ἑλλήνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατέκλυζε τὸν σταθμόν, ἀναμένον μετὰ παλμῶν τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας, πρὸ τῆς ἀποβάθρας δὲ παρετάσσετο λόχος τοῦ 60 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τοῦ Ζαμότσκι μετὰ μουσικῆς. Ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀφίξεως προσῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν πρὸς δεξίωσιν τῶν πριγκήπων αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἡγουμένων τῆς Α. Ε. τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Χερσῶνος στρατηγοῦ βαρόνου Κάουλμπαρς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου αὐτοῦ, τῆς Α. Ε. τοῦ ὑποστρατήγου κ. Τολματσὼφ, γενικοῦ διοικητοῦ Ὀδησσοῦ ἐπίσης μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς Α. Ε. τοῦ δημάρχου κ. Μωϋσέεφ, τοῦ βοηθοῦ τοῦ Πολιτάρχου κ. Ναμπόκωρ, τοῦ συνταγματάρχου κ. Ρέβα, τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ λοχαγοῦ Ταμπίεφ καὶ ὑπολοχαγοῦ Σκουρίδεν, τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλη μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του, τοῦ λογοκριτοῦ κ. Ἰωάννου Σπαθάρη καὶ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων. Ἐν τῷ σταθμῷ παρῆσαν πρὸς τῷ ἄλλῳ κόσμῳ ὁ κλῆρος τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤτοι οἱ αἰδ. ἱερεῖς κ. κ. Κωνσταντῖνος Καββαδίας καὶ Ἀντώνιος Βαλσαμάκης, μέλη τῆς Ἀγαθοεργοῦ Ἀδελφότητος καὶ τῆς Κοινότητος, μαθήτριαι τοῦ Ροδοκαναχείου Παρθεναγωγείου μετὰ τῆς διευθυντρίας αὐτῶν κυρίας Ἑλένης Δετζώρτζη καὶ τῶν διδασκαλισσῶν καὶ πλεῖστοι ὅσοι Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες.

* * *

Τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰσελθούσης εἰς τὸν σταθμὸν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἀκριβῶς ὥραν, αἱ Α. Α. Ἐξοχότητες ὁ στρατηγὸς Κάουλπαρς, ὁ ὑποστράτηγος Τολματσὼφ καὶ ὁ πρόξενος κ. Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλης ἔσπευσαν εἰς προϋπάντησιν τῶν Ἑλλήνων βασιλοπαίδων. Τοὺς πρίγκηπας κατελθόντας μετὰ τῶν συνοδευσάντων αὐτοὺς ἐπισήμως Αὐτοκρατορικῇ ἐπινεύσει ἐκ Πετρουπόλεως μέχρις Ὀδησσοῦ Ἐξ. βαρόνου Βὸλφ, σταυλάρχου, συνταγματάρχου Σκοροπάτσκι ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ὡς καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου ὑπολοχαγοῦ κ. Μεταξᾶ, οἱ δύο διοικηταὶ καὶ ὁ ἕλλην πρόξενος προσηγόρευσαν πρῶτοι διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε, τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς ἀνακρουσάσης τὸν ἐθνικὸν ὕμνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πλήθους ἀνευφημοῦντος δι' ἀτελευτήτων καὶ βροντωδῶν «Ζήτω» καὶ «Οὐρρά«. Ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν στρατηγῶν καὶ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῶν, παρήλασε πρὸ τοῦ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ τοῦ σταθμοῦ παρατεταγμένου λόχου, ὃν καὶ ἐχαιρέτισε στρατιωτικῶς. Μεθ' ὃ ἡ Α. Ε. ἡ σύζυγος τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ βαρονὶς Κάουλπαρς, ἡ ἀξιότιμος σύζυγος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ὀδησσοῦ κ. Λυδία Τολματσὼφ, ἡ ἀξιότιμος σύζυγος τοῦ Ἕλληνος προξένου κυρία Καψαμπέλη καὶ ἄλλαι Ἑλληνίδες προσήνεγκον τῇ Α. Βασιλικῇ Ὑψηλότητι τῇ πριγκηπίσσῃ Ἀλίκῃ καὶ τοῖς βασιλόπαισιν Ἀνδρέᾳ καὶ Χριστοφόρῳ λαμπροτάτας ἀνθοδέσμας ἐκ ρόδων καὶ ἄλλων ἀνθέων. Εἰς τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας, εἰσελθόντας εἶτα εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν λεγομένην αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ, ἡ Α. Ε. ὁ δήμαρχος Ὀδησσοῦ κ. Μωϋσέεφ προσήνεγκεν ἐπὶ δίσκου κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν παρὰ τῷ ρωσσικῷ λαῷ ἔθιμον ἄρτον καὶ ἅλας, μεθ' ὃ ἐγένοντο αἱ νενομισμέναι παρουσιάσεις, καθ' ἃς ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλης ἐπαρουσίασεν εἰς τὰς Α. Α. Β. Υ. Υ. τοὺς βασιλόπαιδας τοὺς παρισταμένους Ἕλληνας ἱερεῖς, ὡς καὶ τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν προκρίτους Ἕλληνας, ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ ἔγκριτος ὁμογενὴς κ. Ἐλευθέριος Παυλίδης ἐξεφώνησε βραχύτατον ἀλλὰ καλλιεπέστατον λόγον, ἐξάρας τὸ γεγονὸς τῆς πριγκηπικῆς ταύτης ἐπισκέψεως.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Παυλίδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὑψηλότατοι,

Λίαν εὐτυχῆ λογίζω ἐμαυτὸν τὴν στιγμὴν ταύτην τυχόντα τῆς τιμῆς νὰ προσαγορεύσω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας τὰς Ὑμετ. Ὑψηλότητας διὰ τοῦ «ὡς εὖ παρέστητε!»

Ἡ φήμη περὶ τῆς ἀφίξεως τῶν Ὑμ. Ὑψηλοτήτων ἀστραπιαίως ἀνὰ τὴν πόλιν διαδοθεῖσα συνεκίνησε τὰς καρδίας πάντων τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα τέκνων τῆς κοινῆς καὶ ἀγαπητῆς μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος. Βαρυαλγοῦντες πάντες ἡμεῖς ἐκ νοσταλγίας, ὅσον καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ καὶ μόνον «καπνὸν ἀποθρώσκοντα ἐκ τῆς πατρίδος» ἐπιθυμήσας νὰ ἴδῃ, παρηγορούμεθα σήμερον καὶ συναγαλλόμεθα μετὰ τῶν Ὑμετ. Ὑψηλοτήτων, αἵτινες μετὰ μακροχρόνιον διατριβὴν ἐν τῇ ξένῃ ἐπανακάμπτουσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν φιλτάτων οἰκείων καὶ εἰς τὴν πολυπόθητον πατρίδα.

»Οὐδὲν γὰρ γλύκιον πατρίδος οὐδὲ τοκήων γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων

λέγει ὁ Ὅμηρος.

Ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν οἰκοκυροῦντα τὴν πατρίδα μας Βασιλικὸν Ὑμῶν Οἶκον καὶ ἡ πρὸς τὸν Γενάρχην Αὐτοῦ ἀγάπη, ἥτις ἀποτελεῖ κυρίως τὴν ἰσχύν Του, συνέλεξε πάντας ἡμᾶς τοὺς μετ' ἐγκαρδίων εὐφημισμῶν τὴν στιγμὴν ταύτην δεξιουμένους τὰς Ὑμετέρας Ὑψηλότητας.

Πάντες ἡμεῖς, ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ μικροῦ μὲν σήμερον, ἀλλ' εὐγενοῦς καὶ φιλοβασιλικωτάτου λαοῦ, τοῦ διδαχθέντος παρὰ τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ προγόνων, ὅτι «εἷς κοίρανος ἔστω εἷς βασιλεύς, ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστι κακόν· αὕτη πόλεις ὄλλυσιν», προσήλθομεν ἐν προδήλῳ ἀγαλλιάσει, ἵνα δι' Ὑμῶν τῶν ἀμφιθαλῶν βλαστῶν τοῦ ἡγεμονεύοντος ἡμῶν Οἴκου ὑποβάλωμεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοῦ Θρόνου τὴν ἀπεριόριστον ἡμῶν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Ὑψηλότατοι! φρονῶ ὅτι πιστῶς διερμηνεύω τὸν πόθον καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας ἐὰν παρακαλέσω θερμῶς ἵνα αἱ Ὑμ. Ὑψηλότητες μνήμονες τῆς ἀπερίττου μὲν γενομένης Αὐταῖς δεξιώσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας πρὸς τὴν Προστάτριαν αὐτῆς τὴν Σεπτὴν ἡμῶν Ἄνασσαν ἀνθ' ἧς τυγχάνομεν παρ' αὐτῆς εὐμενείας.

Ἐπὶ τούτοις ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ἐκδηλώσωμεν ἐμφανέστερον τὰ πρὸς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν Οἶκον εἰλικρινῆ ἡμῶν αἰσθήματα ἀναφωνοῦντες: — Ζήτω ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ὁ Α'.

— Ζήτω ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἡμῶν Ὄλγα.

— Ζήτωσαν αἱ Α Β. Υ. οἱ βασιλικοὶ ἡμῶν πρίγκηπες.

Εἶτα ὁ κόμης κ. Κουναβνίτσιν, πρόεδρος τοῦ Ρωσσικοῦ Συνδέσμου καὶ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «ὑπὲρ τοῦ Τσάρου καὶ τῆς Πατρίδος», ἐνεχείρισε τοῖς βασιλόπαισι τα σήματα τοῦ οὗ προΐσταται ἐθνικοῦ Συνδέσμου, ἀνευφημοῦντος ἐνθουσιωδῶς τοῦ παρισταμένου ἐπιλέκτου ρωσσοελληνικοῦ κόσμου. Μεθ' ὃ ὁ διοικητὴς τοῦ συντάγματος Ζαμότσκι—οὗ ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τυγχάνει, ὡς γνωστόν, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων Ὄλγα—συνταγματάρχης κ. Μιχαήλωφ ὑπέβαλε τῇ Α. Β. Υ. τῷ πρίγκηπι Ἀνδρέᾳ ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ εἰρημένον σύνταγμα, ἐκφράσας Αὐτῷ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ὑψηλὴν εὔνοιαν, δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸ ἡ Μεγαλειοτάτη Ἄνασσα τῶν Ἑλλήνων, τόσῳ κατὰ τὸν τελευταῖον ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον ὅσῳ καὶ κατὰ τὴν ἐν Κρήτῃ διαμονὴν αὐτοῦ.

* * *

Ἐξελθόντες τοῦ σταθμοῦ οἱ Ἕλληνες πρίγκηπες ἐπέβησαν λαμπροτάτων τρίππων ρωσσικοῦ συστήματος ἁμαξῶν ἀνθοστολίστων καὶ ἐξωραϊσμένων διὰ κυανολεύκων ταινιῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν δύο Διοικητῶν καὶ τῶν κυριῶν αὐτῶν ἐπίσης ἐπιβαινόντων λαμπρῶν ἁμαξῶν, ὡς καὶ τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπειρίας κόσμου, ἐν μέσῳ δὲ ἀτελευτήτων «Ζήτω» καὶ «Οὐρρά» κατηυθύνθησαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ὁποίου συνεκεντροῦτο ἄπειρον πλῆθος ἑλλήνων καὶ ρώσσων καὶ ἔνθα ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ αἰδ. ἱερέως κ. Κωνσταντίνου κρατοῦντος σταυρόν. Κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἁμάξης κάθοδον τῆς Α. Ε. τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ὑποστρατήγου κ. Τολματσὼφ, ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἀνευφήμησεν αὐτὸν ἐνθουσιωδέστατα, οἱονεὶ ἐκδηλῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν θαυμασίαν διοίκησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἡσυχίαν ἧς ἐπὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἀπολαύει ἡ μεγαλούπολις αὐτή, τὰς δὲ ζητωκραυγὰς τῶν Ἑλλήνων ἡ Α. Ε. ἐδέξατο ὀρθὸς ἐπὶ τῆς ἁμάξης καὶ χαιρετίζων φιλομειδέστατα τοὺς ἕλληνας διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ πιλικίου, σφόδρα συγκεκινημένος, καθ' ἃ ἐδήλου ἡ ἐξ ἀγαλλιάσεως ἀπαστράπτουσα μορφὴ αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ναῷ ἐτελέσθη σύντομος δοξολογία παρισταμένου ἀπείρου πλήθους ὁμογενῶν καὶ ρώσσων, καθ' ἣν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ Α. Αἰδ. ὁ ἱερεὺς κ. Κωνσταντῖνος Καββαδίας προσηγόρευσε τοὺς πρίγκηπας ὡς ἑξῆς·

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΔ. ΙΕΡΕΩΣ ΚΩΝ. ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Ὑψηλότατε!

Προσαγορεύων Ὑμᾶς διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε ἐκφράζω συνάμα τὴν μεγάλην χαράν, ἣν αἰσθάνεται ἡ ἐνταῦθα ἑλλην. παροικία ἐπὶ τῇ διελεύσει τῶν Ὑμετέρων Ὑψηλοτήτων διὰ τῆς ὡραίας ταύτης πόλεως. Πρὸς δὲ διαβεβαιῶ Ὑμᾶς, ὑψηλότατοι πρίγκιπες ὅτι εὐτυχὴς λογίζεται ἡ ἡμετέρα παροικία βλέπουσα τοὺς ἐνδόξους βλαστοὺς τοῦ βασιλεύοντος οἴκου τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἡ παρουσία προκαλεῖ συγκίνησιν, εἰς ἡμᾶς ὁρῶντας ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐγενῶν πόθων τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους. Ἡ μεγάλη ὁμόδοξος χώρα, ἐν ᾗ ζῶμεν ἐλευθέρως καὶ εὐδαιμόνως ὡς ἐν ἰδίᾳ πατρίδι, αὐτὴ αὐτὴ καθίσταται ἀφορμὴ τοῦ βλέπειν κατὰ καιρὸν Ὑμᾶς τὰ ἔνδοξα μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος. Εἴησαν πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ Μεγαλειοτάτου καὶ Κραταιοτάτου Ἄνακτος Νικολάου τοῦ Β'. τοῦ καὶ παρασχόντος τὴν παροῦσαν ἡμῖν εὐφροσύνην! Εἴησαν προσέτι μακραὶ αἱ ἡμέραι τῶν σεπτῶν Ὑμῶν Γεννητόρων, τῶν τοιούτους ἀγλαοὺς καρποὺς ἀναδειξάντων. Κύριος κατευθύνοι τὰ διαβήματα Ὑμῶν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν Σας καὶ τὴν ἔξοδόν Σας! Κύριος σκέποι Ὑμᾶς!

* * *

Περατωθείσης τῆς ἱεροτελεστίας, οἱ πρίγκηπες προσελθόντες περιειργάσθησαν μετὰ σεβασμοῦ τὸ κενοτάφιον, ἐν ᾧ ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη ἀνεπαύθη τὸ ἱερὸν σκῆνος τοῦ ἐθνομάρτυρος καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' ὡς καὶ τὸν τάφον τῆς ἡγεμονίδος Ὑψηλάντου. Εἶτα δὲ ἐπιβάντες καὶ αὖθις τῶν ἁμαξῶν, ἐν συνοδείᾳ τῶν ξεναγῶν, διῆλθον τὰς ὁδοὺς Αἰκατερίνης καὶ τὸ βουλεβάρτον Νικολάεφ βριθούσας πλήθους ζητωκραγοῦντος καὶ ἀνευφημοῦντος ἐνθουσιωδέστατα καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὸ πρὸ τῆς προκυμαίας ἠγκυροβολημένου ρωσσικὸν ἀτμόπλοιον «Τσάρος». Ἐν τῷ λιμένι ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ λιμενάρχου κόμητος Τόλστοϊ, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν τῶν λιμένων τῆς Μαύρης θαλάσσης κ. Δαμασκὶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρείας κ. Τόμροτ καὶ πολλῶν ἄλλων. Ταυτοχρόνως κατέφθανον καὶ ἡ Α.Ε. ὁ βαρόνος Κάουλμπαρς, ὁ βοηθὸς αὐτοῦ στρατηγὸς Φὸν-δὲρ-Φλὶτ, ὁ ὑποστράτηγος Τολματσὼφ, καὶ ὁ ἕλλην πρόξενος κ. Καψαμπέλης. Αἱ Α Α.Β.Υ.Υ. ἐπεβιβάσθησαν τοῦ ἀτμοπλοίου «Τσάρου» ἔνθα ἐνθουσιωδῶς ἀνευφημήθησαν ὑπὸ τοῦ παραταχθέντος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πληρώματος. Περὶ τὴν 7ην οἱ πρίγκηπες ἐδέχθησαν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, ἥτις ἐχαιρέτησε τὴν ἄφιξιν αὐτῶν. Περὶ τὴν 8.1]2 ἐκ νέου ἐπεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τοὺς πρίγκηπας ἡ Α.Ε. ὁ βαρόνος Κάουλμπαρς, ἡ Α.Ε. ὁ ὑποστράτηγος Τολματσὼφ καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Καψαμπέλης, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του οὓς οἱ ὑψηλοὶ ξένοι παρεκάλεσαν νὰ λάβωσιν μέρος εἰς τὸ δεῖπνον αὐτῶν, ὅπερ ἔληξεν περὶ τὴν 10.12 ὥραν τῆς ἑσπέρας, τῇ δὲ 11 ἀκριβῶς οἱ προσκεκλημένοι ἀποχαιρετίσαντες τοὺς πρίγκηπας ἀπῆλθον τοῦ ἀτμοπλοίου.

Τῇ ἑπομένῃ Κυριακῇ περὶ ὥραν 8.1]2 τῆς πρωίας ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη ἐδέχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος πολλὰς ἑλληνίδας κυρίας, ἐν αἷς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ροδοκαναχείου Παρθεναγωγείου, μεθ' ὧν συνδιελέχθη ἐφ' ἱκανὰ λεπτὰ τῆς ὥρας προσηνέστατα, ἀποτείνασα ἑκάστῃ καὶ ἀνὰ μίαν φράσιν, τοῦθ' ὅπερ παρήγαγεν ἄφατον εὐφροσύνην καὶ ἐνθουσιασμὸν παρὰ ταῖς Ἑλληνίσι τῆς Ὀδησσοῦ.

Ὁ ἐξ Ὀδησσοῦ ἀπόπλους τῶν βασιλοπαίδων τῆς Ἑλλάδος ἐχαιρετίσθη μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ρωσσικοῦ κόσμου ὡς ἡ ἄφιξις, παρόντων μυριάδων ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς προκυμαίας. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου «Τσάρου» προσῆλθον ὅπως ἀποχαιρετίσωσι τοὺς πρίγκηπας αἱ Α.Α.Ε.Ε. ὁ στρατηγὸς Κάουλμπαρς, ὁ ὑποστράτηγος Τολματσὼφ, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμ. Καψαμπέλης καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπισημότητες, ἐν αἷς καὶ πρόκριτοι ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, πρὸς οὓς ἅπαντας αἱ Α.Α. Β.Υ.Υ. οἱ Ἕλληνες βασιλόπαιδες ἐξέφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν εὐγνωμοσύνην των ἐπὶ τῇ λαμπροτάτῃ δεξιώσει ἧς ἔτυχον ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Ὀλίγῳ πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ ἀτμοπλοίου, φωτογράφοι προσελθόντες ἐφωτογράφησαν τοὺς βασιλικοὺς πρίγκηπας ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὡς καὶ διαφόρους σκηνὰς τοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας συνηγμένου ἀπείρου κόσμου.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Τσάρος» μετὰ τὸ τρίτον σύριγμα ἐξῆλθε κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν μεγαλοπρεπῶς τοῦ λιμένος Ὀδησσοῦ, ἀνευφημοῦντος καὶ ζητωκραυγοῦντος ἑλληνορρωσσιστὶ τοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας κόσμου καὶ ἀντιχαιρετιζόντων τῶν πριγκήπων διὰ τῶν μανδυλίων των.

Τοιαύτη ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ ἡ λαμπρὰ δεξίωσις, ἣν ἔσχον κατὰ τὴν δι' Ὀδησσοῦ διέλευσιν αὐτῶν οἱ νεαροὶ βλαστοὶ τῆς ἡμετέρας Δυναστείας ἐκ μέρους τῶν σεβαστῶν ἀρχῶν, ἡγουμένων τῶν Α. Α. Ἐξοχοτήτων τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ στρατηγοῦ βαρόνου Κάουλμπαρς καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ὀδησσοῦ ὑποστρατήγου Τολματσὼφ, οἷς ὀφείλεται πράγματι εὐγνωμοσύνη ἐκ μέρους ἡμῶν, καθ' ὅσον, ὑποδεχόμενοι θαυμασίως τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας, ἐτίμησαν ἐξόχως καὶ τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν Ὀδησσοῦ, ἣν πατρικώτατα ὁμολογουμένως προστατεύουσι, καὶ ἐν γένει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἐπισφραγίζοντες τ' ἀνωτέρω, ὀφείλομεν ἐκ καθήκοντος ὡσαύτως νὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ καρδίας καὶ τῷ κ. Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλῃ, τῷ ρέκτῃ, πατριωτικωτάτῳ καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιολόγῳ προξένῳ ἡμῶν, ὅστις ὁμολογουμένως οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐπεμβάσεως, τῆς ἐργασίας του καὶ τῶν μεγάλων συμπαθειῶν, ὧν ἀπολαύει παρὰ ταῖς ἐνταῦθα σεβασταῖς ἀρχαῖς, ἵνα προσδοθῇ εἰς τὴν ἐπίσημον ἐν Ὀδησσῷ δεξίωσιν τῶν Ἑλλήνων πριγκήπων ὁ χαρακτὴρ μεγάλης ἑλληνορρωσσικῆς ἐθνικῆς διαδηλώσεως, ἥτις οὐκ ὀλίγον ἐτίμησε καὶ αὐτὸν καὶ ὁλόκληρον τὴν παροικίαν, ἥτις δὲ θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΣ

Κυριολεκτικῶς κατάπληξιν ἐνεποίησεν εἰς τὰς Α. Α. Β. Υ. Υ. τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας ἡ αὐθόρμητος ἐν Ὀδησσῷ δεξίωσις ἧς ἔτυχον ἐκ μέρους τοῦ ρωσσικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ κόσμου. Ἡ ἀδελφικὴ δὲ διαδήλωσις αὐτὴ ἐνεποίησεν ἄφατον εὐαρέσκειαν καὶ εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Ὀδησσοῦ ὑποστράτηγον Τολματσὼφ, ἀνευφημηθέντα πανταχοῦ ἐνθουσιωδέστατα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅστις καὶ ἐπανειλημμένως ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν τῷ προξένῳ ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλῃ. Εἰς ἔνδειξιν μάλιστα τῆς εὐαρεσκείας αὐτοῦ ἡ Α. Ε. ὁ ὑποστράτηγος Τολματσὼφ μετὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ φέροντος τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας ἀτμοπλοίου παραλαβὼν τὸν κ. Καψαμπέλην μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου του ἐξέδραμε μέχρις Ἀρκαδίας, ὅπως διὰ μακρῶν διερμηνεύσῃ τὴν μεγάλην αὐτοῦ εὐαρέσκειαν.

Αὐθημερὸν ὁ κ. Ἐμμ. Καψαμπέλης μετὰ τῆς Κυρίας Καψαμπέλη ἐπεσκέψαντο ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τὰς Α. Α. Ε. Ε. τὸν σταυλάρχην βαρόνον Π. Βὸλφ καὶ τὸν ὑπασπιστὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος συνταγματάρχην κ. Π. Σκοροπάτσκη, τοὺς συνοδεύσαντας τοὺς ἡμετέρους βασιλόπαιδας ἐκ Πετρουπόλεως μέχρις Ὀδησσοῦ. Τῇ ἑσπέρᾳ παρετέθη παρ' αὐτοῖς δεῖπνον ἐν ᾧ παρεκάθισεν σὺν ταῖς Α.Α.Ε. τῷ Στρατιωτικῷ Διοικητῇ Χερσῶνος στρατηγῷ Κάουλμπαρς καὶ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ Ὀδησσοῦ ὑποστρατήγῳ Τολματσὼφ καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμ. Καψαμπέλης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.— Ἡ διανομὴ τοῦ Χάτι-Χουμαγιοὺν, ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ Σουλτανικὸν φιρμάνιον ἀποκαθίστησι τὸ πρώην καταργηθὲν Σύνταγμα, δηλοῖ δ' ὅτι ἡ χώρα ὡρίμασεν ἤδη διὰ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ὅπερ οὐδέποτε πλέον θὰ παραβιασθῇ. Περαιτέρω ἀναγράφονται 15 ἄρθρα ἐν οἷς μεταξὺ τῶν ἄλλων λέγεται ὅτι ἅπαντες οἱ πολῖται ἀπολαύουσι προσωπικῆς ἐλευθερίας. Οὐδεὶς ἄνευ ἐννόμου αἰτίας δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην, νὰ συλληφθῇ, νὰ φυλακισθῇ ἢ ὑποστῇ οἱανδήποτε τιμωρίαν.

Ἡ σύγκλησις ἐκτάκτων δικαστηρίων ἀπαγορεύεται. Ἡ κατοικία εἶναι ἀπαραβίαστος. Ἅπαντες οἱ ὑπήκοοι δικαιοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ὁ τύπος πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν φύλλων δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν κυβερνητικὸν ἔλεγχον. Αἱ ἀτομικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἐφημερίδες δὲν θὰ κατακρατῶνται ἐν τοῖς ταχυδρομείοις. Ἐπαναφέρεται ἡ ἐλευθέρα ἐκπαίδευσις. Οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπακούωσιν εἰς διαταγὰς ἀντιθέτως ἐχούσας πρὸς τοὺς νόμους, εἰσὶ δὲ ἐλεύθεροι ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ ὑποβάλλωσι παραίτησιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως αἱ Α. Α. Υ. Υ. οἱ Ἕλληνες πρίγκηπες Ἀνδρέας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου Αὐτοῦ Ἀλίκης καὶ ὁ πρίγκηψ Χριστόφορος ἀφικόμενοι μετὰ μεσημβρίαν τῆς προχθὲς Τρίτης εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐγένοντο ἐνθουσιωδέστατα δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ λαοῦ. Οἱ Ἕλληνες βασιλόπαιδες, πρῶτοι πάντων ἐπισκεπτόμενοι τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἔμελλον νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ὅπως ἐπισήμως συγχαρῶσιν Αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐπιτευχθείσῃ μεταπολιτεύσει. Θὰ ἐπεσκέπτοντο ἅμα καὶ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη κρίνεται ὡς νέα ἐκδήλωσις τῆς ἐπιτευχθείσης ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας καὶ ὡς ἐνέχουσα μεγίστην πολιτικὴν σημασίαν.

Ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἀπελθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου κατ' ἐπανάληψιν συνδιαλεχθεὶς περὶ τῆς νέας ἐν Τουρκίᾳ καταστάσεως πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων)πόλει κ. Ἰωάννης Γρυπάρης ἐπέστρεψεν ἐν σπουδῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν πανηγυρικὴν δεξίωσιν τῶν Ἑλλήνων πριγκήπων.

Κατὰ τὰ βυζαντινὰ φύλλα οἱ μωαμεθανοὶ τῆς Μακεδονίας παρεκάλεσαν τοὺς ξένους ἀξιωματικοὺς τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπεκδυθῶσι τὴν στολήν των, ὡς μὴ ἀναγνωριζομένης πλέον τῆς ἰδιότητός των.

Ταὐτὰ φύλλα διαβεβαιοῦσιν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ σώματα ἐν Μακεδονίᾳ, παρουσιαζόμενα εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, δηλοῦσιν ὑποταγήν. Ὁ ἀρχηγὸς Ἀποστόλης διοικῶν σῶμα ἀφίκετο εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τῶν ὀπαδῶν του. **Ἐν τῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐχαιρέτισαν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς παιανιζούσης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς** τὸν . . . ἑλληνικὸν ὕμνον. Τῇ ἑσπέρᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλη παρετέθη γεῦμα, ἐν ᾧ παρεκάθισαν 70 τοῦρκοι ἀξιωματικοί, πολλοὶ ἕλληνες καὶ βούλγαροι.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Μακεδονίας πολλοὶ τοῦρκοι, συλληφθέντες ἐπὶ ἀποπείρᾳ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τιμῆς τῶν χριστιανῶν, ἐξεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν συνοπτικῶς καὶ ἐθανατώθησαν πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων. «παρελθούσης ἀνεπιστρεπτεὶ—ὡς λέγουσιν αἱ ἐπίσημοι δηλώσεις—τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐπετρέποντο ἀποινῶς παρανομίαι κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ καὶ μάλιστα τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.»

Τὰ διατάγματα τοῦ Μεγάλου Βεζύρου δέον νὰ φέρωσι τὸ κῦρος τοῦ Σουλτάνου. Ἀκολούθως τὸ φιρμάνιον περιλαμβάνει ὁδηγίας πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους.

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.—Ἐν Ἀδριανουπόλει 2 πεζικὰ συντάγματα ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὸ νεοτουρκικὸν κομιτάτον. Τὰ καταστήματα εἶνε κεκλεισμένα. Ἐν τῇ πόλει ἐπικρατεῖ πανικός. Οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι κατέφυγον εἰς τὸ προξενεῖον τῆς Γαλλίας.

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.—Οἱ Εὐρωπαῖοι ἀξιωματικοὶ τῆς Μακεδονικῆς χωροφυλακῆς κατέθεσαν τὴν ἐντολὴν αὐτῶν. Οἱ γάλλοι ἀξιωματικοὶ συνηθροίσθησαν εἰς Σέρρας, οἱ ἄγγλοι ἐν Δράμᾳ. Οἱ ρῶσσοι, οἱ αὐστριακοὶ καὶ οἱ ἰταλοὶ παραμένουσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἔκτακτα παραρτήματα τοῦ τουρκικοῦ τύπου ἀναγράφουσι τὸν μετασχηματισμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Σεΐχ-Οὐλ-Ἰσλὰμ διατηρεῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ. Ὁ Σαῒδ πασᾶς παραμένει ὡς Μέγας Βεζύρης, ὁ Ἀβδουραχμὰν πασᾶς διωρίσθη ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου, ὁ Χασὰν Φεχκῆ πασᾶς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Διευθυντὴς τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν, Χατζῆ Ἀκὶφ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ βοηθὸς γραμματεὺς τῆς Μεγάλης Βεζυρίας Μεχμὲτ Ἀλῆ ὑπουργὸς τῶν Βακουφίων, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων Ἐπιτροπῆς Τεφὶκ πασᾶς ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Δασῶν, ὁ Ἀγᾶς μέλος τῆς Μακεδον.κῆς τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων. Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης Ἰσοὺφ πασᾶς διωρίσθη νομάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.— Χθὲς ὁ Σουλτάνος ἐξῆλθεν ἀνὰ τὴν πόλιν ἰγκόγνιτο ἀκολουθούμενος ὑφ' ἑνὸς ἀνωτέρου αὐλικοῦ. Ὁ Σουλτάνος εἰσήρχετο εἰς τὰς οἰκίας, ἐλάμβανεν μέρος εἰς τὰς διαδηλώσεις, ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα λίαν εὐχαριστημένος.

Τὸ πλῆθος πληροφορηθὲν τὸν περίπατον τοῦτον τοῦ Σουλτάνου συνηθροίσθη πρὸς τῶν ἀνακτόρων ἔνθα ἀνευφήμησεν Αὐτόν.

Οἱ νεότουρκοι παραμένουσι κύριοι τῆς καταστάσεως. Ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ στρατοῦ ὁσημέραι ἑδραιοῦται. Κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ Σουλτάνου παρίστατο ὁ στρατός.

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ὁρκωμοσία τοῦ Σουλτάνου παρήγαγεν ἀνέκφραστον ἐντύπωσιν χαρᾶς. Ὁ Σαῒδ πασᾶς ἀνέγνωσε τὸ κείμενον τοῦ ὅρκου, ὅπερ ἐπροξένησεν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν. Τὴν τρίτην ὁ στρατὸς θὰ ὁρκισθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα.

Αἱ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται σφοδρῶς ἐναντίον τῶν μεγιστάνων καὶ Αὐλικῶν, ἀποπλανησάντων τὸν Σουλτάνον καὶ διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ὑπουργείου διευκολύνοντος τὴν φυγὴν τῶν μεγιστάνων ἐχθρῶν τῆς καταστάσεως.

Ἡ ἐφημερὶς «Σαμπὰχ» ἀπαιτεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ Μέλανος γραφείου τῶν ταχυδρομείων ὡς καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν παραμεινάντων εἰσέτι κατασκόπων.

Οἱ πρόξενοι ἐξ Ἀδριανουπόλεως τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν πρεσβείας ὅτι ἡ αὐτόθι κατάστασις ἐπεδεινώθη. Ἐκ Κων]πόλεως ἀνεχώρησεν εἰς Ἀδριανούπολιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

καὶ μελετῶν τούτων ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐν μέρει διαρρύθμισις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῶν.

Τα ΚΑΠΝΑ

Κατὰ τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πληροφορίας, αἱ τελευταῖαι βροχαὶ ὠφέλησαν τὰς καπνοφυτείας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διατρεχούσας τέως τὸν κίνδυνον τῆς ἀποξηράνσεως, λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης φοβερᾶς ἀνομβρίας.

Ελληνικα αντιτορπιλλικα

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν εὑρίσκεται ἐν Χαβρῃ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Βέλος» πρὸς παραλαβὴν τῶν πυρομαχικῶν καὶ ταχυβόλων του καὶ ἐκτέλεσιν συμπληρωματικῶν πυρῶν. Αἱ ἐργασίαι αὗται θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἅμα τῷ κατάπλῳ καὶ τοῦ ἑτέρου ἀντιτορπιλλικοῦ «Σφενδόνη». Τὰ συμπληρωματικὰ πυρὰ θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ κυβερνήτου τῆς «Σφενδόνης» κ. Ἠπίτου, τοῦ ὑποπλοιάρχου κ. Κριεζῆ καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ «Βέλους» κ. Ρούση.

Οι προσφυγες

Διὰ Β. Διατάγματος χορηγεῖται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1997, ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν 1 ἑκατ. πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ Βουλγαρίας, Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Ρωμουνίας προσφύγων.

Το εμποριον της Θεσσαλιας

Ἐδημοσιεύθη ἀγγλικὴ προξενικὴ ἔκθεσις ἐν ᾗ γίνεται κρίσις περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὸ 1907, ἡ θέσις τοῦ ὁποίου χαρακτηρίζεται ὡς λίαν εὐχάριστος, συγκρινομένη πρὸς τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Σοβαρα κλοπη

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μέγαρον τῆς κ. Σλῆμαν διεπράχθη σοβαρωτάτη κλοπή. Ὅλη σχεδὸν ἡ πολυτιμοτάτη νομισματικὴ συλλογὴ τοῦ μακαρίτου Σλῆμαν, ἣν εἶχεν κληροδοτήσει εἰς τὴν σύζυγόν του, ἔγεινεν ἄφαντος. Μεταξὺ τῶν κλαπέντων συγκαταλέγονται καὶ πολλὰ νομίσματα ἀνευρεθέντα κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Σλῆμαν γενομένας ἀνασκαφὰς τῆς Τροίας. Οἱ λέπται μέχρι τοῦδε εἶνε ἄγνωστοι. Ἡ ἀξία τῶν κλαπέντων ἀνέρχεται εἰς 200 χιλ. δραχ.

Το νομισματικον μουσειον

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου κ. Ι. Σβορῶνος ἔλαβεν ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον εἰς τὸ συνερχόμενον ἐν Βερολίνῳ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς ἱστορίας.

Ὁ κ. Σβορῶνος ἀνεχώρησεν ἤδη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενος συγχρόνως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ Β. Διατάγματος ἵνα μελετήσῃ πρὸς συμπλήρωσιν μεγάλου ἔργου περὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀθηναίων, τὰς νομισματικὰς συλλογὰς Αὐστρίας, Ἑλβετίας, Γερμανίας, Δανίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Σβορώνου θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Θὰ ἐπισκεφθῇ δὲ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν συλλογὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας εὐμενῶς προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ.

Εισπραξεις Πειραιως

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου εἰσεπράχθησαν ἐν τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς δρ. 573,370.55 καὶ εἰς χρυσὸν 50,699.24. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δεκαήμερον παρ. ἔτους προκύπτει διαφορὰ ἐπὶ πλέον δραχ. 47,677.95 καὶ εἰς χρυσὸν 6,704.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμπειρῖκος ἐκοινοποίησε τὸ ἑξῆς ἔγγραφον:

«Ἡ ἀτμήρης ἐμπορικὴ ἡμῶν ναυτιλία τυγχάνει ὡς γνωστὸν εἷς τῶν σημαντικωτέρων κλάδων τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Διὰ τοῦ κλάδου τούτου καὶ ἐργασία παρέχεται εἰς τοὺς ναυτικοὺς ἡμῶν πληθυσμοὺς καὶ πληρώματα διὰ τὸ Βασ. Ναυτικὸν ὁπωσδήποτε παρασκευάζονται καὶ ἡ εὐπορία τῆς χώρας ἐνδυναμοῦται.

Ἔχει καθῆκον ἡ Πολιτεία νὰ προνοῇ περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν στόλου καὶ περὶ τῆς διηνεκοῦς προόδου αὐτοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας ἐν τῷ σκοπῷ, ὃν ἐπιδιώκουσιν οἱ τὰ κεφάλαια αὐτῶν διαθέσαντες ὑπὲρ τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

Καθ' ἃ παρατηρεῖται ἀπό τινος, μέγας συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ἐξασκεῖται, ὁ ὁποῖος ἄρδην ἀνατρέπει τὴν ἐπικερδῆ βάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων διὰ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν ναύλων καὶ συμβάλλει εἰς τὴν πλήρη καταστροφὴν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ἕτερον κακὸν γεννᾶται ἐκ τοῦ ἀμέτρου τούτου συναγωνισμοῦ, ἅμιλλα δηλ. περὶ τὴν ταχύτητα ἐξ ἧς καὶ μέγας κίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἐπιβατῶν.

Τοιαύτη κατάστασις δὲν ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ ἡμᾶς ἀπαθεῖς. Δι' ὃ ἐθεωρήσαμεν πρὸ παντὸς ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλωμεν εἰς πεφωτισμένην καὶ πεπειραμένην μελέτην τὸ ζήτημα τοῦτο, ἵνα διαφωτισθῶμεν περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι δυνατὸς ὁ διὰ νομοθετικοῦ μέτρου κανονισμὸς τοῦ ζητήματος, ἢ διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὁποία καὶ ὁπόση ἐξουσία δέον ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀσφαλῆ μελέτην τοῦ προκειμένου ζητήματος».

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατηρτίσθη ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν καὶ ἐκ τῶν κκ. Δ. Παπαμιχαλοπούλου νομικοῦ συμβούλου, Ι. Λαζαρίδου καὶ Γ. Σοχόλη, δικηγόρων, Ι. Καλοστύπη διευθυντοῦ τῆς «Σφαίρας», Ἀλεξ. Σαχτούρη, Θ. Ἀγγελῆ καὶ Ν. Κατσούλη ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 50000000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὔγουστον 1906 εἰς δραχ. 260,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΑΘΗΝΑ'Ι'ΚΗ»

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55—56 ὁδὸς Μπισοπαγκέιτ), Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾶ καὶ Σταμποὺλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Πάτραις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χανίοις Ἡρακλείῳ Κρήτης.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν. Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις τοκομεριδίων, ἐκδίδει συναλλαγματικὰς ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐκτελεῖ τὴν εἴσπραξιν γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ χρηματικὰς ἐντολάς. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ.—Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιορίζει τόκον 4 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ.—Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (τσὲκ) ἐπὶ τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν		δραχ.	3 ο)ο
» » »	μετὰ ἓξ μῆνας	»	3.50 ο)ο
» » »	μετὰ ἓν ἔτος	»	4 ο)ο
» » »	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	»	5 ο)ο

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (τσὲκ) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (τσὲκ) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδηλωμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ.—**Ἡ Τράπεζα** δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΜΙΧΛΗΛ ΚΩΝ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ

Οἶκος ἱδρυθεὶς τῷ 1860 — ΕΝ ΒΑΤΟΥΜ

1) Κεντρικὸν Κατάστημα ὁδὸς Κουταΐσκαγια Τουρέσκι παζάρ, ἰδιοκτησία αὐτοῦ. Πωλοῦνται ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ εἴδη βαμβακερῶν ὑφασμάτων καὶ Περσικοὶ τάπητες.

2) Ὑποκαταστήματα νεωτερισμοῦ, ὁδὸς Λωρὶς-Μελικόβσκαγια, οἰκία Ταΐρωβα. Πωλοῦνται ἐν αὐτῷ τσοχικά, μεταξωτά, κασμίρια καὶ μάλλινα διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας, παντὸς εἴδους, πάντοτε τοῦ τελευταίου συρμοῦ, τῶν καλλιτέρων Ἐργοστασίων Ρωσσίας καὶ Εὐρώπης ὡς καὶ ὅλα τὰ εἴδη βαμβακερῶν ὑφασμάτων.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ **χονδρικαὶ καὶ λιανικαί.**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΒΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΩΣ

22 — Ὁδὸς Αἰκατερίνης — 22

Ἀναλαμβάνει τὴν βαφὴν καὶ καθαρισμὸν παντὸς εἴδους φορεμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Εἰδικὸς καθαρισμὸς παραπετασμάτων (περντέδων) δι' ἰδίας μεθόδου.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ

14 — Ὁδὸς Πούσκιν — 14

Ἀναλαμβάνει τὴν πλύσιν διὰ νέας ὅλως μεθόδου παντὸς εἴδους ἀσπρορρούχων, χωρὶς νὰ φθείρῃ αὐτά.

Διὰ τοὺς Ἕλληνας πελάτας τὸ Κατάστημα ἐξαιρετικῶς ἀναλαμβάνει τὴν παραλαβὴν καὶ μεταφορὰν κατ' οἶκον.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ὁ κ. **ΜΙΧ. ΓΑΛΑΤΗΣ** ἐν Ἀθήναις
Στοὰ Χρηματιστηρίου ἀριθμὸς 10

Πώλησις καὶ ναυπήγησις ἀτμοπλοίων μὲ μεγάλας πιστώσεις καὶ εὐκολίας πληρωμῆς μοναδικάς.

Ἀποστολὴ λιστίνων παντὶ αἰτοῦντι.

Ζητήσατε κατάλογον

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ Α
Δ. Ν. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

δωρεὰν περιγραφὴ μὲ λεπτομερείας

Συνιστᾷ τὸν νεωστὶ ἐφευρεθέντα γνήσιον τοῦ Κομμωτηρίου σάπωνα «ΚΙΑ», ἐγγυᾶται τὴν ὕπαρξιν τοῦ φυσικοῦ προϊόντος «Κίλ» ἐν τῷ ρηθέντι σάπωνι.

Ο ΣΑΠΩΝ οὗτος μαλακύνει τὸ δέρμα, καθαρίζει τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ λίπους καὶ κόνεως, καθιστᾷ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἁπαλὰς ὡς ἡ **ΜΕΤΑΞΑ**

δι' ὃ συνιστᾶται πρὸς πλύσιν παιδίων

Ἰδίως δὲ ὠφελεῖ κατὰ τὰ θαλάσσια λουτρά.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΑ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ὁδὸς Μάλο Ἀρναούτσκαγια καὶ Νόβού.-Οἰκία Γκρέγερωφ Ἀριθ. 6—20

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὑρίσκονται παντὸς εἴδους τρόφιμα, ἰχθῦς ταριχευμένοι, διάφορα ἀποικιακά, τέϊον, σοκολάτα, καφέ, κακάον, κομφέτα καὶ μάλιστα ἐκλεκτοὶ οἶνοι Χίου 17 ἐτῶν, ὡς καὶ ἡδύποτα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΥΛΙΚΕΙΟΝ „ΑΝΑΤΟΛΗ“
Ρ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

22—Ὁδὸς Γκρέτσισκαγια—22

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ καὶ πασιγνώστῳ τούτῳ Ἑλληνικῷ Ἑστιατορίῳ ὁ πελάτης καὶ ὁ μᾶλλον δύστροπος δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ εὑρίσκων ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ στιγμῇ:

ΦΑΓΗΤΑ ΝΩΠΑ, καλῶς κατεσκευασμένα δι' ἀρίστου ὑλικοῦ κατὰ ἑλληνικὴν καὶ ρωσσικὴν μαγειρικήν.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ, ΖΥΘΟΝ, ΟΙΝΟΥΣ καὶ ΗΔΥΠΟΤΑ ἀρίστης ποιότητος.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΠΡΟΘΥΜΟΝ.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΑΜΕΜΠΤΟΝ καὶ

ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΑΣ ΝΑ ΠΑΡΑΣΧΩΣΙΝ ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗ ΜΟΡΦΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ οἰκογενειάρχης, πτυχιοῦχος παιδαγωγικῶς μεμορφωμένος, ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην εἰς πλεῖστα τῆς Ἑλλάδος ἐκπαιδευτήρια εὐδοκίμως διδάξας, ἤδη δὲ ἀπὸ ἑξαετίας διαμένων ἐν Ὀδησσῷ, ἔνθα πλείστους Ἑλληνόπαιδας, τελείως ἀγνοοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εὐδοκίμως καὶ εὐμεθόδως κατ' ἰδίαν ἐδίδαξε καὶ ἑλληνπρεπῶς ἐμόρφωσε προπαρασκευάσας δ' ἅμα αὐτοὺς προσηκόντως, κατέταξεν εἰς Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, Γυμνάσια καὶ Ἐμπορικὰς Σχολὰς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, δέχεται νῦν οἰκοτρόφους 5-6 ἑλληνόπαιδας, ἡλικίας 7-15 ἐτῶν, ἀναλαμβάνων νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τὴν πάτριον γλῶσσαν καὶ ἑλληνοπρεπῶς μορφώσῃ· πρὸς δὲ ἀναδέχεται προγυμνάζων αὐτοὺς εἰδικῶς καὶ καταλλήλως, νὰ κατατάξῃ εἰς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον ἢ Ἑλληνικὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν (Ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, Ἐμπορικὴν Σχολὴν Χάλκης, Ροβέρτειον Σχολὴν Κωνσταντινουπόλεως κλπ.) Παραλλήλως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν θὰ διδάσκηται ἡ Ρωσσικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα ὑπὸ ἄριστα μεμορφωμένης οἰκοδιδασκαλίσσης. Πρὸς τοῖς ἄλλοις θὰ παρέχηται τοῖς τροφίμοις καὶ μουσικὴ μόρφωσις διδασκομένου τοῦ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ εἰδικῆς τῆς μουσικῆς διδασκαλίσσης, ἀποπερατωσάσης τὰς σπουδάς της ἐν τῷ ἐν Ὀδησσῷ αὐτοκρατορικῷ Ὠδείῳ.

Βίος καθαρὸς οἰκογενειακός. Τροφὴ καθαρὰ καὶ ὑγιεινή. Διδασκαλία εὐμέθοδος καὶ παιδαγωγοῦσα. Αὐστηροτάτη ἠθικὴ ἐπίβλεψις. Στοργὴ μητρική.

Ἔστωσαν βέβαιοι οἱ γονεῖς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθρέψωσιν Ἑλληνοπρεπῶς τὰ τέκνα των, ὅτι καλλιτέραν εὐκαιρίαν δὲν δύνανται νὰ εὕρωσιν. Ἂς ἔχωσι δὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ οἰκογένεια εἰς ἣν τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων των θὰ ἀναθέσωσιν, ἀθορύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεων ἐργαζομένην, θὰ ἐπιτελέσῃ εὐσυνειδήτως καὶ φιλοτίμως τὸ καθῆκον ὅπερ ἀναλαμβάνει.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βιβλιοπωλεῖον Ζερβάτη—Περάκη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΙΣΟΔΟΥ 30 ΚΑΠΙΚΙΑ

Γωνία τῆς ὁδοῦ Δεριμπᾶ καὶ παρόδου Κολόδεζνι ἀριθ. 17

Ὧραι ἐπισκέψεων ἀπὸ τῆς 8—3 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ.

Ἐγχειρήσεις ἄνευ πόνου μὲ γενικὴν ἢ τοπικὴν ἀναισθησίαν.

Τεχνητοὶ ὀδόντες (εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς πάντας.

Οἱ ἄποροι γίνονται δεκτοὶ ἀπὸ τῆς 8—10.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Δωμάτια καθαρά, εὐήλια καὶ καλῶς ἐπιπλωμένα εὑρίσκονται ὑπ' ἐνοίκιον παρά τινι ὁμογενεῖ Κυρίᾳ. — Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν ὁδὸς Αἰκατερίνσκαγια ἀριθ. 22, κατοικία 6.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ὡς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (τσὲκ) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1)2	τοῖς ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μηνῶν
2	»	»	»	»	»	1	ἔτους
2 1)2	»	»	»	»	»	2	ἐτῶν
3	»	»	»	»	»	3	»
4	»	»	»	»	»	5	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Κ. Φ. ΑΜΠΑΡΖΑΚΗ

Ἱδρυθὲν τῷ 1873. Ἐν Ὀδησσῷ.

Ὁδὸς Ἑλληνικὴ ἀριθμὸς 45.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ρισελιεύσκαια ἀριθ. 71 γωνία Νοβορίμπναια.

Τηλέφωνον 235

Εὑρίσκονται πάντοτε ἕτοιμα πάντα τὰ εἴδη γλυκυσμάτων ἀνατολικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, μὲ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, γίνονται ὡσαύτως δεκταὶ καὶ παραγγελίαι δι' ὅλα τὰ εἴδη. Τῆς ἐποχῆς σιρόπια, διαφόρων εἰδῶν σουμάδες, παγωτά, κρέμες κτλ.

Ὑπάρχει τμῆμα καφενείου μὲ διαφόρων εἰδῶν ποτὰ ἀναψυκτικά. Αἴθουσα σφαιριστηρίου μέχρι τῆς 2 μετὰ μεσονύκτιον.

Διὰ γάμους καὶ ἑσπερίδας δέχεται παραγγελίας. Κουφέτα καὶ διαφόρων εἰδῶν γλυκύσματα.

Α. ΔΕΡΕΒΙΤΣΚΗ — Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Καθηγητῶν
τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Πανεπιστημίου

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΡΩΣΣΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Σχῆμα 16ον σελίδες XXII-432

Ἐξεδόθη πλούσιον εἰς ὕλην καὶ μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας ἐν Γερμανίᾳ ἐκτετυπωμένον τὸ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον τοῦτο Λεξικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις ἦτο ἐπαισθητοτάτη.

Τὸ βιβλίον εἶνε ἀπαραίτητον διὰ πάντας τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ Ἕλληνας καὶ πιστεύομεν, ὅτι πολλοὶ θὰ σπεύσωσι νὰ τὸ προμηθευθῶσι.

Τιμᾶται κομψῶς δεδεμένον ρούβλια 2,50 (ταχυδρομικῶς 2,75) καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Π. Ζερβάτη Περάκη ἐν Ὀδησσῷ.

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ζ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΒΑΤΟΥΜ

Ὁδὸς Ναμπερέζναγια, πλησίον τοῦ λιμένος.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι ὁ πελάτης εὑρίσκει, ἐκτὸς τῆς ἀμέμπτου καθαριότητος καὶ ὑπηρεσίας, ποτὰ ἐκλεκτὰ ρωσσικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ παντὸς εἴδους, εἰς τιμὰς ὡρισμένας, ἀκαταγωνίστους.

Ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ ὅπως πείσῃ πάντα περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΑΓ. ΒΙΝΕΡΑΤΟΥ

ΕΝ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΔΑΡ

Νέα ἀγορά, σειρὰ Ν. ἀριθ. 127

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὁ πελάτης εὑρίσκει πάντοτε κρέατα διάφορα πρώτης ποιότητος καὶ ἐν μεγίστῃ καθαριότητι. Τιμαὶ συγκαταβατικαί. Ὑπηρεσία πρόθυμος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
„ΝΕΑΠΟΛΙΣ“

62-Ἀριθμὸς-62 — **Ἐν Ὀδησσῷ**

Ἀριθ. τηλεφώνου 1951

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου

ΠΑΝΑΓΗ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΑΜΠΑΤΕΛΟΥ

Κείμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Νέζινσκαια καὶ Σπυριδόνοβσκαγια, πλησίον τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Ἱπποσιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, τῆς κεντρικῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως, τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἄλλων δημοσίων ἱδρυμάτων. Συγκοινωνία διὰ τραμβάϊ μετὰ τῆς Νέας καὶ Παλαιᾶς ἀγορᾶς. Ἑστιατόριον πρώτης τάξεως μετὰ ὑπογείου οἰνοπωλείου.

Φαγητὰ νοστιμώτατα. Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν. Περιποίησις πρόθυμος. Μαγειρικὴ Εὐρωπαϊκὴ καὶ Ἑλληνικὴ διευθυνομένη ὑπὸ ἐμπείρου Ἕλληνος. Ὑπηρέται Ἕλληνες. Καθαριότης ἄκρα. Φῶς ἄπλετον. Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ ἀπὸ 60 καπ. μέχρι 7 ρουβλίων. Εἰς τοὺς μηνιαίους πελάτας γίνεται συγκατάβασις. Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ρωσσικὴν γλῶσσαν πελάτας τίθεται εἰς τὰς διαταγάς των ὁ τοῦ ξενοδοχείου διερμηνεὺς παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ὁδηγίαν μετὰ προθυμίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνταμοιβῆς.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων πρώτην φορὰν τὴν πόλιν νὰ μὴ ἀποπλανῶνται ἀπὸ μερικοὺς ἀγοραίους ἁμαξηλάτας, οἱ ὁποῖοι χάριν τοῦ συμφέροντος καταφεύγουσιν εἰς μύρια ὅσα τεχνάσματα ὅτι δῆθεν τὸ Ξενοδοχεῖον ἔκλεισεν καὶ τὰ παρόμοια.

— Ἐν τῷ Ἑστιατορίῳ παιανίζει καθ' ἑκάστην Μουσι

Отвѣтственный редакторъ Г. Константиниди.
Издатель П. Константиниди.

Редакція: Александровская площ., д. князя Горчакова № 3—4, кв. № 38 Одесса,

«Славянская» тип. Е. Хрисогелосъ, ул. Кодратенко,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ	ΕΝ ΤΩ ΚΡΑΤΕΙ	ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
Ἐτησία μετζ. 4	Ἐτησία Μετζ. 6	Ἐτησία φρ.χρ. 30
Ἑξάμην. „ 2 1)2	Ἑξάμ. μετζ. 3 1)2	Ἑξάμην. „ 18

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΑ ΟΔΩ ΚΟΛΟΜΒΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 10
Ἱδρυτὴς καὶ ὑπεύθυνος ἰδιοκτήτης Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
Πᾶσα ἀπόδειξις δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Διαχειριστοῦ.
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Διευθυντὴς καὶ διαχειριστὴς Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
Ἀρχισυντάκτης Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ || ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 Ἰουλίου 1908 || ΑΡΙΘΜΟΣ (741) 25

Η ΔΙΑΡΠΑΓΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΜΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ 11.... «τὸ Κράτος προστατεύει τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν πάντων τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ θρησκευμάτων καὶ τηρεῖ τὰ θρησκευτικὰ προνόμια, τὰ χορηγηθέντα εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας....»

Αὐτὰ λέγει τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖαν ἐδόθη εἰς τὸ Ἔθνος ἐν ἔτει 1876, αὐτὰ δὲ τὰ ἴδια ἐπεκύρωσε μὲ τρόπον πανηγυρικώτατον κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ νέον Χάττιον τοῦ Σουλτάνου.

Οἱ Βούλγαροι ὅμως καὶ οἱ Ρουμοῦνοι συνταγματικοὶ συμπατριῶταί μας ἐννοοῦν κατὰ διάφορον ἐντελῶς τρόπον νὰ ἐξηγοῦν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ πρὶν νὰ παρέλθουν δεκαπέντε ἀκόμη ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἤρχισαν νὰ καταπατοῦν τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προβαίνουν εἰς αὐθαιρεσίας.

Ἐξηγούμεθα :

Α΄.) Εἰς τὸ χωρίον Ὀρυζόρτση τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ χωρίον Βέρτεκοπ τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ χωρίον Κορφάλια τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ χωρίον Τσίτσιλιτς τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ χωρίον Βέτιτσα τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ χωρίον Ἄρσεν τῶν Βοδενῶν·

οἱ Βούλγαροι ἤνοιξαν διὰ τῆς βίας τὰς μόνας ἐκκλησίας τῶν κοινοτήτων αὐτῶν καὶ ἐτέλεσαν τὴν θείαν λειτουργίαν βουλγαριστί.

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας τῶν Βουλγάρων πρέπει νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ ἑξῆς :

Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1905 γενομένην ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους οἱ κάτοικοι τῶν ἐν λόγῳ κοινοτήτων εἶχον ὡς εἰκὸς ἀπογραφῆ ὡς Ὀρθόδοξοι. Πιεζόμενοι ὅμως ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου καὶ ἀπειλούμενοι ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ δεχθῶσιν Ὀρθόδοξον ἱερέα καὶ Ἕλληνα διδάσκαλον θὰ ἔβλεπον τὰ χωρία των καιόμενα καὶ τοὺς κατοίκους σφαζομένους, ἠναγκάσθησαν ν' ἀναφερθῶσι διὰ τοῦ Μητροπολίτου των εἰς τὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἔκλεισαν αὐτὰς καὶ ἐσφράγισαν, ἀναμένουσαι τὸν εὔθετον χρόνον, ὅπως τὰς ἀποδώσωσιν εἰς τοὺς δικαιούχους.

Τὰς ἐκκλησίας λοιπὸν αὐτὰς τὰς ἥρπασαν οἱ Βούλγαροι ἄνευ ἀδείας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον.

Β΄.) Εἰς τὸ Βλάδοβον τῶν Βοδενῶν ἠθέλησαν οἱ Βούλγαροι νὰ καταλάβουν αὐθαιρέτως τὴν ἀνοικτὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ τελέσωσιν ἐν αὐτῇ τὴν λειτουργίαν βουλγαριστί. Ἀπέτυχον χάρις εἰς τὴν ἐρρωμένην ἐπέμβασιν τοῦ Μητροπολίτου.

Γ΄.) Εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ Ζορμπᾶ τῶν Βοδενῶν ἀπεπειράθησαν οἱ Βούλγαροι νὰ τελέσωσιν εἰς τὰς ἀνοικτὰς ἑλληνικὰς ἐκκλησίας τὴν θείαν λειτουργίαν βουλγαριστί.

Δ΄) Εἰς τὸ Τόψιν τῆς Θεσσαλονίκης οἱ Βούλγαροι ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τὸν Ὀρθόδοξον ἱερέα καὶ εἰσήγαγον ἐν αὐτῇ ἱερέα σχισματικόν, ὅστις καὶ ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν βουλγαριστί.

Ε΄) Εἰς τὸ Τσερκόβενι τῶν Βοδενῶν·

Εἰς τὸ Μεσημέρι τῶν Βοδενῶν οἱ Βούλγαροι ἐζήτησαν διὰ τῆς βίας νὰ τελῆται εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐκκλησίας ἐναλλὰξ ἡ θεία λειτουργία ἑλληνιστὶ καὶ βουλγαριστί.

Ταῦτα οἱ Βούλγαροι.

Οἱ δὲ Ρουμοῦνοι κατέλαβον ἐν Μυλοβίστῃ τῶν Πρεσπῶν τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐτέλεσαν ἐν αὐτῇ τὴν λειτουργίαν ρουμουνιστί.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶνε γεγονότα διαπιστούμενα ὑπὸ ἐκθέσεων ἐπισήμων, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται νὰ διαμφισβητηθῶσιν.

Εὐλόγως λοιπὸν διερωτᾶται τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον τοῦ τόπου, ἂν τὸ σύνταγμα δίδῃ τὸ δικαίωμα, εἰς τοὺς Βουλγάρους μὲν νὰ ἐνεργῶσιν ὅπως ἐνήργησαν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, εἰς δὲ τοὺς Ρουμούνους νὰ ἐφαρμόζωσι τὸ ἐν Ρουμουνίᾳ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Μονῶν ἐφαρμοσθὲν σύστημα.

Ἡ «Προοδευτικὴ καὶ Ἑνωτικὴ Ἐπιτροπή», ἡ ὁποία διὰ τοσούτων θυσιῶν ἐπέτυχε νὰ δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ νὰ ἐπιτρέψῃ καταπατηθῇ τὸ Σύνταγμα ὑπ' ἐκείνων ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι περιέφερον τὴν χώραν εἰς θέσιν, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ νὰ χαθῇ διὰ παντὸς ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἔθνους. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ δηλωθῇ ὅτι τίποτε δὲν ἔγινε, διὰ νὰ φροντίσῃ καθεὶς νὰ περιφρουρήσῃ τὰ συμφέροντά του.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Η "ΒΑΤΑΝ,, ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ ΒΕΗ

Εἶνε ἀδύνατον εἰς πάντα Ὀθωμανὸν νὰ προφέρῃ τὰς γλυκυτάτας λέ- «Πατρίς» καὶ «Ἐλευθερία» χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν ἔνδοξον συγγραφέα καὶ πατριώτην Ναμὶκ Κεμὰλ βέην, ὅστις ἐθυσίασε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν ζωήν του ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Κεμὰλ βέης ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις, τὸ ζῶν σύμβολον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως. Αὐτὸς εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις ἔγραψεν εἰς ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων του ποιημάτων τοὺς ἑξῆς χαρακτηριστικοὺς λόγους :

«Ἐὰν ποτε τὸ νῆμα τῶν ἡμερῶν μου κοπῇ πρὶν ἢ ἴδω τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἰδεώδους τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὰς ὁποίας εὔχομαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου, ἂς γράψωσιν ἐπὶ τοῦ μνήματός μου «Δυστυχὴς Πατρίς! Δυστυχὴς Κεμάλ!»

Ὁ μέγας πατριώτης ἀπέθανε χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του κατατασσομένην εἰς τὴν τάξιν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτοῦ σήμερον θὰ ἀνεσκίρτησεν ἐκ τῆς χαρᾶς μανθάνουσα ἐκεῖ ἐπάνω ὅτι τὸ Ὀθωμανικὸν Ἔθνος ἀπέσεισε τὴν ἀπαισίαν αὐτοῦ ἀπάθειαν, ὅτι διέρρηξε τὰ αἰώνια αὐτοῦ δεσμὰ καὶ ἐπανέκτησε τὴν ἐλευθερίαν του, τὸ ὕψιστον τοῦτο ἀγαθὸν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἀναμφιβόλως συμμετέχει τῆς χαρᾶς βλέπουσα ὅτι τὸ Ὀθωμανικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἠγάπα ἐξ ὅλης καρδίας, τὸ Ὀθωμανικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζε σαθρὸν καὶ καταβεβλημένον, ἐξεγερθὲν κατά τινα τρόπον, προσλαμβάνει νέαν ζωϊκὴν ὁρμὴν καὶ νέον σφρῖγος νεανικὸν καὶ χαιρετίζει μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Ἰσότητα. Ὅμιλος νεανιῶν, ἀρχαίων μαθητῶν τῆς Σχολῆς Τερεκή, ἔμπλεος προοδευτικῶν ἰδεῶν, ἵνα προσφέρωσι τιμὴν εἰς τὸν γενναῖον λογογράφον καὶ ἀνδρεῖον πατριώτην, συγχρόνως δὲ ὅπως ἐπιδείξωσι καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν «Ἑνωτικὴν καὶ Προοδευτικὴν Ἐπιτροπήν», ἀπεφάσισαν νὰ δώσωσι πρὸς ὄφελος τοῦ φιλελευθέρου τούτου σωματείου παράστασιν τοῦ δράματος «Πατρίς», τὸ ὁποῖον τυγχάνει ἓν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ ἀθανάτου Κεμὰλ βέη, τὸ ὁποῖον ὅμως ἡ προηγουμένη Κυβέρνησις ἠνάγκαζε τοὺς φίλους τῶν γραμμάτων νὰ θάπτωσιν εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς λήθης.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος τούτου, τὸ ὁποῖον διαπνέει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον βαθὺ ἐθνικὸν αἴσθημα :

Περιγράφεται δραματικώτατα ἡ πάλη, ἥτις συνάπτεται ἐν τῇ καρδίᾳ νεαροῦ Ὀθωμανοῦ ἐθελοντοῦ ἀξιωματικοῦ μεταξὺ τοῦ ἔρωτος, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τοῦ περιπαθοῦς ἔρωτος πρὸς νεαρὰν κόρην. Μετὰ μακρὰν μεταξὺ τῶν δύο τούτων αἰσθημάτων πάλην, νικᾷ ὁ ἔρως τῆς πατρίδος. Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἐγκαταλείπει τὴν ποθητὴν τῆς καρδίας του καὶ λαμβάνει τὰ ὅπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος του, τιθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς λόχου ἐθελοντῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων λόγων, τοὺς ὁποίους ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φίλους του ἀναφωνεῖ : «Ὅσοι μὲ ἀγαποῦν πρέπει νὰ μὲ ἀκολουθήσουν.»

Ἡ ἐρωμένη του τὸν ἀκούει. Πάραυτα συλλαμβάνει μίαν ἰδέαν καὶ ἀποφασίζει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀξιωματικὸν καθ' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν. Παρίσταται εἰς ὅλας τὰς περιπετείας, μεταμφιεσμένη εἰς στρατιώτην, καὶ βλέπει πῶς ὁ ἐραστής της, μὲ μίαν δρᾶκα ἀνδρῶν, περικυκλωμένος ἐντὸς φρουρίου, προβάλλει ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἑκατοντάκις πολυπληθέστερος. Ἐπὶ τέλους ἡ ἀνδρεία, ὁ ἡρωϊσμὸς ὑπερισχύει καὶ θριαμβεύει. Τὸ φρούριον σώζεται. Τὸ τέλος τοῦ δράματος μᾶς παριστᾷ τοὺς δύο ἥρωας ἐραστὰς πανηγυρίζοντας τὴν ἕνωσίν των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὑπὸ τὰ πολεμικὰ ᾄσματα.

Τοιοῦτον εἶνε ἐν συντόμῳ τὸ δρᾶμα, τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Κεμὰλ βέην ὁ ἔρως του πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἂς μᾶς συγχωρήσωσιν οἱ ἀναγνῶσταί μας, ἂν δὲν ἀπεδώσαμεν ἐντελῶς τὸ ἀριστούργημα τοῦτο. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὅλοι οἱ πατριῶται καὶ ὅλοι οἱ φίλοι τῆς δραματικῆς τέχνης θὰ σπεύσωσιν ὁμοθυμαδόν, νὰ χειροκροτήσωσι τὴν «Πατρίδα» τοῦ Κεμὰλ βέη, ἥτις λίαν προσεχῶς θέλει παρασταθῆ εἰς τὸ θερινὸν θέατρον τοῦ Λευκοῦ Πύργου.

Ζήτω ἡ πατρίς !
Δόξα τῷ Κεμὰλ βέῃ !
(*Ἐκ τῆς* «Jourual de Salonique»)
Α. ΤΕΒΦΗΚ

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ ΧΙΛΜΗ ΠΑΣΣΑ

Τὴν π. Κυριακὴν μετὰ τὴν εἰς τὸ Διοικητήριον ἐπίσκεψιν τῶν ἐκδρομέων, ἣν προχθὲς περιεγράψαμεν, οἱ ἐκδρομεῖς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκδρομῆς κ. Νικόλαον Γεωργιάδην, πρὸς ὃν ὁ Δήμαρχος ἐξερχόμενον τοῦ Διοικητηρίου παρεχώρησε τὴν ἅμαξάν του, μετέβησαν ἐν σώματι, προπορευομένων τῶν μουσικῶν καὶ τῶν σημαιῶν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ὅπου ἔφθασαν περὶ ὥραν 2 μ.μ., ὅπως χαιρετίσωσι τὸν Ἕλληνα Πρόξενον, γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν κ. Πρόξενον κ. Κανελλοπούλου μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐγενείας καὶ φιλοφροσύνης. Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὴν γενομένην ἐνταῦθα ἐκδρομήν, ὑπερβᾶσαν πᾶσαν ἐλπίδα ὡς πρὸς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐκδρομέων, καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως συχνὰ διενεργῶσι τοιαύτας ἀναψυχῆς ἐκδρομάς, τὰ μέγιστα ὠφελούσας ἀμφότερα τὰ ὅμορα κράτη διὰ τῆς συσφίξεως τῶν φιλικῶν δεσμῶν τῶν λαῶν αὐτῶν· ἐδικαιολόγησε τὴν μὴ διοργάνωσιν ἐνταῦθα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐκδρομέων, καθότι οὔτε αὐτὸς οὔτε τις τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος εἶχε μέχρι τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τῶν ἐκδρομέων εἴδησίν τινα περὶ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς κ. Γεωργιάδης ἀπήντησεν ὅτι ἡ γενομένη ἐκδρομὴ ἐκ τῆς Θεσσαλίας ἐγένετο ὅλως αὐθόρμητος καὶ ἄνευ ἐκεῖθεν διοργανώσεως καὶ ὅτι οὐδεὶς ὑπελόγιζεν ὅτι οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ὑπερέβαινον τὰς τρεῖς χιλιάδας, οἵτινες ἔσπευσαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν διαγκωνιζόμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ π. Σαββάτου ἐκ Βόλου ἀναχωροῦντα δύο ἀτμόπλοια διὰ Θεσσαλονίκην· ἐν τούτοις ὁ κ. Γεωργιάδης προσέθηκεν ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἡ γενομένη τοῖς ἐκδρομεῦσιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ μείνῃ ἀπερίγραπτος καὶ λόγῳ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς χαρᾶς ἥτις διέκρινε τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ λόγῳ τοῦ πολυπληθοῦς αὐτῆς συνισταμένης ἐξ ἑκατὸν καὶ πλέον χιλιάδων ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα παρεσχέθησαν ἀναψυκτικά, αἱ δὲ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον τὸν Ἑλληνικὸν Ὕμνον ὡς καὶ διάφορα ἐνθουσιώδη ἑλληνικὰ ἐμβατήρια. Ἐκεῖθεν οἱ ἐκδρομεῖς ἀφοῦ ἀπεχαιρέτισαν τὸν κ. Κανελλόπουλον μετέβησαν πρὸς ἀναζήτησιν ξενοδοχείων, φαγητοῦ καὶ ὕπνου ὅπως φάγωσι καὶ ἡσυχάσωσι κεκοπιακότες τὰ μέγιστα ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ταξειδίου, ὅπου διενυκτέρευσαν ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις ἐντελῶς ὄρθιοι μὴ ἔχοντες θέσιν λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, οὐδὲ νὰ καθήσωσι. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως ἦσαν πλήρη οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδρομέων ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Θεσσαλονίκης.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας (τῆς π. Κυριακῆς) οἱ ἐκδρομεῖς προσκληθέντες ὑπὸ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν αὐτὴν πολλοὶ τῶν ἐκδρομέων ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Λέσχην περὶ ὥραν 5 μ.μ., ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ φιλοφροσύνης ὑπὸ τῶν ὑπερδιακοσίων καὶ πλέον μελῶν τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος. Εἶτα παρεσχέθησαν τῆς ἐκδρομεῦσιν ἀναψυκτικὰ καὶ καμπανίτης, ἐνῷ συνάμα αἱ φιλαρμονικαὶ τῶν ἐκδρομέων καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπαιάνιζον τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον καὶ τὴν Μασσαλιῶτιδα. Τοὺς ἐκδρομεῖς ἐχαιρέτισε διὰ λίαν ἐνθουσιώδους καὶ κολακευτικῆς προπόσεως ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκφράσας ἅμα τὴν μεγάλην του χαρὰν διὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν πόλιν μας ἐπίσκεψιν. Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ἀπήντησεν διὰ θερμοτάτης καὶ καταλλήλου προπόσεως ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐκδρομέων δραστήριος καὶ ἔγκριτος δικηγόρος τῆς πόλεως Βόλου καὶ δημοτικὸς σύμβουλος αὐτῆς κ. Νικόλαος Ζαρλῆς εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς : «Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, ὅπως σᾶς εὐχαριστήσω θερμῶς ἐκ μέρους τῶν ἐκδρομέων διὰ τοὺς λίαν κολακευτικοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς ἀπευθύνητε καὶ διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ἣν μᾶς κάμνετε. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ συγκινηθῶμεν ἐκ τοῦ εὐφροσύνου γεγονότος τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἤδη ἐν τῇ πατρίδι ὑμῶν ἡμεῖς, οἵτινες καταγόμεθα ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, ἥτις πρώτη ἔδωκε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν κόσμον (χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ) καὶ ἐσπεύσαμεν νὰ συγχαρῶμεν ὑμᾶς, διότι εἰς τὸ ἀπονεμηθὲν σύνταγμα ἀποδίδομεν μεγάλην σημασίαν καὶ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι μεγάλως ἐκ τῆς γενομένης ταύτης μεταπολιτεύσεως ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ λαοὶ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἰδίᾳ τὸ Ἰσραηλιτικὸν καὶ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἅπερ ἀμφότερα διακρίνει τὸ φιλοπρόοδον καὶ ἡ ἐργατικότης· τὸ ἐπιτελεσθὲν τοῦτο εὐφρόσυνον γεγονὸς ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα γεγονότα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ἐγένετο ὅλως ἀναιμάκτως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας· ἡ τοιαύτη δὲ ἐπικράτησις αὐτοῦ ἀποτελεῖ μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· ἤδη ὅπως ἐπέλθωσι τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς γενομένης μεταπολιτεύσεως δέον ὅπως οἱ διάφοροι λαοὶ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας συζῶσι τοῦ λοιποῦ ἀδιακρίτως θρησκεύματος, ἀδιακρίτως γλώσσης καὶ φυλῆς ἐν ἀδελφότητι, συμπνοίᾳ καὶ ἀγάπῃ· (παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί)· ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρέψατέ μοι κύριοι ὅπως εὐχηθῶ εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εὐοδώσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἐπιτελεσθὲν ἔργον, καὶ συγχαίρων ὑμᾶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας τῶν ἀτόμων νὰ προπίω ὑπὲρ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ὑπὲρ τῆς Ἀδελφοποιήσεως καὶ εὐημερίας τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἑλλήνων καὶ Ἰσραηλιτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπονεμηθέντος Συντάγματος». Ἔψαλλον τὰ μέλη τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος καὶ οἱ ἐκδρομεῖς ἐνθουσιασθέντες καὶ δακρύοντες ἠσπάζοντο ἀλλήλους ἐναγκαλιζόμενοι καὶ ζητωκραυγάζοντες· οὕτω δὲ ἀδελφοποιημένοι ἐξῆλθον τῆς Λέσχης καὶ ἐν διαδηλώσει μεγάλῃ καὶ ἐπιβλητικῇ μετέβησαν εἰς τὸν Κῆπον τοῦ Λευκοῦ Πύργου ἵνα μετάσχωσι τῶν ἐκεῖ γενομένων χάριν τῶν ἐκδρομέων ἑορτῶν. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δὲ ὥραν 9ην μ. μ. ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκδρομῆς κ. Ν. Γεωργιάδου παρεκάθησαν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν αὐτῶν δοθὲν γεῦμα ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς ὃ παρεκάθησαν περὶ τὰ ὀγδοήκοντα μέλη τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πολλοὶ ἔγκριτοι ἀξιωματικοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ Ἐμβὲρ βέης. Κατὰ τὸ γεῦμα τοῦτο πλουσίως καὶ φιλοκάλως διεσκευασμένον διημείφθησαν ἑκατέρωθεν διάφοροι ἐνθουσιώδεις προπόσεις, αἵτινες ἀπεκάλυψαν τὰ κατέχοντα τὴν καρδίαν εἰλικρινῆ καὶ φιλικὰ αἰσθήματα τῶν λαῶν ἀμφοτέρων τῶν ὁμόρων Κρατῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος· κατὰ τὴν 11ην ὥραν μ. μ. μέρος τῶν ἐκδρομέων ἀνεχώρησαν διὰ Βῶλον· ἐκ δὲ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκαίοντο διάφορα βεγγαλικὰ καὶ πυροτεχνήματα.

Τὴν ἐπαύριον ἤτοι τὴν παρ. Δευτέραν οἱ ἐναπομείναντες ἐκδρομεῖς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τὰς φιλαρμονικὰς καὶ τὰς σημαίας (τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν) μετέβησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Προόδου καὶ Ἑνώσεως», ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ μεγάλης φιλοφροσύνης καὶ περιποιήσεων ὑπὸ τοῦ Ἐμβὲρ βέη, τοῦ κατακτήσαντος τὰς καρδίας καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐκδρομέων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τοῦ Κομιτάτου τῶν Νεοτούρκων· παρεσχέθησαν τοῖς ἐκδρομεῦσιν ἀναψυκτικὰ καὶ διημείφθησαν ἑκατέρωθεν ἀμοιβαῖα ἐνθουσιώδη φιλικὰ καὶ εἰλικρινῆ αἰσθήματα, ἐνῷ αἱ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον τὴν Μασσαλιῶτιδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον· μεθ' ὃ οἱ ἐκδρομεῖς χαιρετίσαντες τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κινήματος Ἐμβὲρ βέην καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς καὶ εὐχαριστήσαντες αὐτοὺς διὰ τὴν γενομένην ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν βεβαιώσαντες αὐτοὺς ὅτι δὲν θὰ λησμονήσωσι τὴν γενομένην αὐτοῖς ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν, ηὐχήθησαν αὐτοῖς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος εὐφροσύνου γεγονότος δι' ἣν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις παρέχουσιν οἱ ἰθύνοντες τὰ τοῦ κινήματος τούτου πρὸς οὓς σήμερον εἶνε ἐστραμμένος ὅλος ὁ κόσμος· εἶτα τινὲς τῶν ἐκδρομέων παρεκάλεσαν τὸν Ἐμβὲρ βέην, ὅπως τοὺς ἀξιώσῃ τῆς τιμῆς νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του ὑπὸ τὰς εἰκόνας του ἃς εἶχον ἀγοράσει, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως ἔπραξεν ὁ μέγας οὗτος ἀνήρ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐκδρομέων ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Κομιτάτου, ἀπεφασίσθη παρ' αὐτῶν ὅπως ἡ διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωποῦσα αὐτοὺς μεταβῇ καὶ εὐχαριστήσῃ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ὑποδοχήν· μεταξὺ δὲ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἦσαν ὁ Μουφτῆς Βώλου καὶ Λαρίσσης, ὁ Τεφὴκ βέης καὶ Δερβὶς βέης καὶ ὁ κ. Λευῆς ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Ἰσραηλιτῶν ἐκδρομέων καὶ οἱ μὲν ἐκδρομεῖς καθ' ὁμάδας διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ διάφορα ἀξιοθέατα μέρη τῆς Θεσσαλονίκης, θαυμάζοντες διὰ τὴν μεγάλην πρόοδον ἥτις ἐγένετο εἰς αὐτήν, ἡ δὲ διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιβᾶσα ἀμαξῶν μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ εὐγενεστάτου δημάρχου Ἀδὶλ βέη πολλὰς παρασχόντος περιποιήσεις εἰς τὰ μέλη αὐτῆς· κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἦσαν παρατεταγμένοι τιμῆς ἕνεκεν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Δημαρχίας· εἶτα ὁ κ. Δήμαρχος ὡμίλησε μὲ τὸν Μουφτῆν Βώλου καὶ Λαρίσσης καὶ μὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἃ προσέφερεν ἀναψυκτικά· ὅταν δὲ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Νικόλαος Ζαρλῆς τῇ ἐντολῇ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν ηὐχαρίστησε τὸν κ. Δήμαρχον διά τε τὴν γενομένην ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν ὡς καὶ διὰ τὸ προσφερθὲν τιμῆς ἕνεκεν αὐτοῖς γεῦμα, ὁ κ. Δήμαρχος ἀπήντησεν ὅτι εἶχον καθῆκον αὐτὸς καὶ οἱ συμπολῖταί του νὰ πράξωσι πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσιν ὅπως ἀποδείξωσι τὴν χαράν των ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἐπισκέψει καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ εἷς πόθος καὶ σκοπὸς πρέπει νὰ διαπνέῃ τοὺς λαοὺς τῶν ὁμόρων κρατῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅπως αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀποτελέσωσι μίαν μόνην καρδίαν καταργουμένων τῶν χωριζόντων αὐτὰ ὁρίων. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει δὲ τοῦ Ἐνδ. Δημάρχου καὶ τῶν συμπολιτῶν του ὑπὸ τοῦ ἐντολῇ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐκδρομέων ποιησαμένου τὴν πρόσκλησιν ταύτην κ. Νικ. Ζαρλῆ, ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ ἀνταποδώσωσι τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν μεταβαίνοντες ὁ Ἐνδ. Δήμαρχος μετὰ τῶν συμπολιτῶν του εἰς Βῶλον, ἵνα δυνηθῶσιν οἱ ἐκδρομεῖς καὶ οἱ συμπολῖταί των νὰ προσφέρωσιν ἐλάχιστον ἀπὸ ὅσα ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Ἐνδοξ. αὐτῆς Δήμαρχος προσέφεραν αὐτοῖς, οὗτος ἀπήντησεν ὅτι λίαν εὐχαρίστως ἀποδέχεται τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ ὅτι πρῶτόν του μέλημα θὰ εἶνε μετὰ τὴν καθησύχασιν τῶν πραγμάτων καὶ οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου νὰ διοργανώσῃ τὴν τοιαύτην ἐκδρομήν· μεθ' ὃ ἡ διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησε καὶ ηὐχαρίστησε θερμῶς τὸν Ἐνδ. Δήμαρχον μετέβη εἰς τὸ Ἑλλ. Προξενεῖον καὶ τὴν Μητρόπολιν ὅπως εὐχαριστήσωσι τόν τε διευθύνοντα τὸ Προξενεῖον καὶ τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην διὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλ. Κοινότ. ἐνθουσιώδη δεξίωσιν καὶ ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καὶ διαβιβάσωσιν εἰς αὐτὰ τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας τῶν ἐκδρομέων. Ὅ,τε κ. Κανελλόπουλος καὶ ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀλέξανδρος μετ' ἀδελφικῆς χαρᾶς δεχθέντες τοὺς ἐπισκεψαμένους προσέφερον ἀναψυκτικὰ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνῷ αἱ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον καὶ τὴν Μασσαλιῶτιδα· διημείφθησαν δὲ λίαν ἐγκάρδιοι καὶ ἀδελφικαὶ προπόσεις ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Α. Παναγιότητος καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ Προξενεῖον κ. Κανελλοπούλου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἐπεσκέφθη τὴν Α. Ε. τὸν Χιλμῆ Πασσᾶν, γενομένη δεκτὴ λίαν εὐμενῶς παρ' αὐτοῦ· πρὸς τὴν Α. Ε. ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Νικόλαος Ζαρλῆς Δικηγόρος προσεφώνησε διὰ τῶν ἑξῆς περίπου : «Ἐξοχώτατε, ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν αὐθορμήτως ἐλθόντων ἐνταῦθα ἐκδρομέων ἐκ τῶν πόλεων τῆς Θεσσαλίας Βώλου, Λαρίσσης καὶ Τρικκάλων διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῷ ἐπιτελεσθέντι κατ' αὐτὰς εὐφροσύνῳ γεγονότι ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, μετὰ τὴν γενομένην αὐτοὺς ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης ἐθεώρησε καθῆκόν της, ὅπως χαιρετήσῃ τὴν Υ. Ε. καὶ συνάμα εὐχαριστήσῃ Αὐτὴν διὰ τὴν γενομένην ταύτην ὑποδοχὴν καὶ δεξίωσιν» Ἀμέσως ἡ Α. Ε. ἀπήντησεν ὅτι χαίρει μεγάλως διότι ἔχει ἐνώπιόν της τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπερ θεωρεῖ ἐκ τῶν ὁμόρων Κρατῶν τὸ μᾶλλον πεπολιτισμένον, καὶ ὅτι μεγάλας στηρίζει ἐλπίδας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς γενομένης μεταπολιτεύσεως εἰς τὴν σύμπραξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὅπερ θεωρεῖ λίαν προοδευτικὸν καὶ ἕνεκα τοῦ ὁποίου τοῦτο μεγάλως θέλει ὠφεληθῇ ἐκ τῆς γενομένης ταύτης μεταπολιτεύσεως. Μεθ' ὃ παρεσχέθη εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν κ. Διερμηνέα τοῦ Ἑλ. Προξενείου καφές, ἡ δὲ Α. Ε. συνωμίλησε μὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ζητῶν πληροφορίας· κατὰ τὴν συνδιάλεξιν εἶπεν ἡ Α. Ε. ὅτι ἐγνώρισε τὰς Ἀθήνας πρὸ 25 ἐτῶν καὶ ὅτι μετὰ ἓν ἔτος θέλει ἐπισκεφθῇ ταύτας, ὧν τὴν πρόοδον πα-

ρηκολούθησε καὶ παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος, ὅτι ἐκ τῆς γενομένης μεταπολιτεύσεως ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσι πρὸ παντὸς οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι οἵτινες τώρα θὰ δύνανται νὰ ἐξέρχωνται καὶ τοῦ Κράτους, ἐνῷ ἕως τώρα ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ παραμένωσιν ἐν αὐτῷ ὡς δεσμευμένοι, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος Πειραιῶς Λαρίσσης ἔχει τὴν γνώμην ὅτι λίαν ταχέως θέλει ἑνωθῇ μετὰ τῶν Τουρκικῶν καθότι ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν τὸ συμφέρον ὑπαγορεύει τοῦτο. Πολλοὺς δὲ ἄλλους κολακευτικοὺς καὶ περιποιητικοὺς λόγους ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπέτεινε πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα, ἀποχαιρετήσαντα μετὰ ταῦτα τὴν Α. Ε., ἀπηύθυνεν, Αὐτὴ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσωσι τὰς θερμάς του εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐκδρομεῖς διὰ τὴν γενομένην ἐπίσκεψίν των ἐν τῇ πόλει τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὴν Δευτέραν τὸ ἑσπέρας τὸ πλεῖστον τῶν ἐκδρομέων ἀνεχώρησαν διὰ Βῶλον ἀποκομίζοντες τὰς λαμπροτέρας ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις των ἐκ τῆς γενομένης ἐνταῦθα ὑποδοχῆς καὶ ἐπισκέψεώς των· κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν ἐγένοντο ἐπεισόδιά τινα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πράκτορος καὶ πλοιάρχου τῆς Ἑταιρείας Γιαννουλάτου καθότι ἐπρόκειτο νὰ παραλάβωσι τοὺς ἐκδρομεῖς οὐχὶ δι' εὐρυχώρου ἀτμοπλοίου ἀλλὰ διά τινος ἐντελῶς ἀκαταλλήλου, ἐν τούτοις τῇ παρεμβάσει τῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κατόπιν συμβάσεως μεταξὺ τῶν πρακτόρων Γιαννουλάτου καὶ Γουδῆ κατωρθώθη ὅπως ἐπανακάμψωσιν οἱ ἐναπομένοντες εἰς Βῶλον διὰ τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου τῆς Ἑταιρείας Γουδῆ. Ἐν τούτοις περὶ τοὺς 200 ἐκδρομεῖς παρέμειναν ἀκόμη ἐν τῇ πόλει μας χάριν ἀναψυχῆς καὶ ὅπως θαυμάσωσι τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως ὡς καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ αὐτῆς καταστήματα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μολονότι τυγχάνει βεβαίως λίαν ἄχαρι καὶ ἀηδὲς τὸ νὰ ἀνασκευάζῃ τις καὶ ἀναιρῇ τὰς βουλγαρικὰς περιαυτολογίας καὶ τὰ ἀναίσχυντα ψεύδη τοῦ ἐν Σόφιᾳ Βουλγαρικοῦ τύπου, ἐν τούτοις ἀναγκαζόμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὰς παρομοίας ἀναιρέσεις, καθόσον φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡμῖν ὑπὸ τῶν τῆς χώρας μας συμφερόντων, ὅπως διαφωτισθῇ ἀκριβῶς ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς περὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, καθόσον ἀρθείσης ἤδη τῆς ἐπὶ τοῦ τύπου λογοκρισίας κυκλοφοροῦσι σήμερον παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα τε καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διάφορα ξένα φύλλα, ἐν οἷς καὶ τὰ τῆς Σόφιας δοχεῖα παντὸς ψεύδους. Τοιουτοτρόπως ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 2473 τῆς 21ης λήγοντος φύλλῳ τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τῆς Σόφιας ἀναγράφεται ἡ εἴδησις, καθ' ἣν πλήρης ἐπικρατεῖ συνεννόησις καὶ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος, αἱ δὲ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἐρχόμεναι εἰς τὰς πόλεις καὶ συνεννοούμεναι μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἀπέρχονται πάλιν εἰς τὰ ὄρη ὡπλισμέναι, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὸν ἀγῶνα, συγχρόνως δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ ὁπλίζουσι καὶ τοὺς ἀόπλους Βουλγαρικοὺς πληθυσμούς, ὅπως τοὺς συνδράμωσιν οὗτοι εἰς τὸ ἔργον των ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας. Περαιτέρω δ' εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φύλλον γράφει ὅτι αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι αἱ μεταβαίνουσαι εἰς τὰς πόλεις δὲν μεταβαίνουσιν ἐκεῖ, ὅπως παραδοθῶσιν εἰς ἀρχάς, ἃς δὲν ἀναγνωρίζουσιν, ἀλλ' ὅπως ἑορτάσωσι τὴν νίκην των, καθόσον κατ' ἀλληλογραφίαν δημοσιευομένην ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐν Μακεδονίᾳ ἐκηρύχθη αὐτονομία τῇ ἐνεργείᾳ τῶν Βουλγάρων. Καὶ γνωστὸν μὲν τυγχάνει ὅτι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι αἱ λαμβάνουσαι τὰς διαταγὰς αὐτῶν καὶ ἐξαρτώμεναι ἐκ τῶν ἐν Σόφιᾳ ἑδρευόντων διαφόρων κομιτάτων οὐδέποτε ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Μακεδονίας ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ αὐτῆς καὶ τῆς εὐκολωτέρας ὑποταγῆς της εἰς τοὺς πάτρωνας τοῦ Πανσλαυϊστικοῦ Κομιτάτου, καθ' ὅσον ἡ ἐλευθερία εἶνε δῶρον θεῖον, ἴδιον τῶν εὐγενῶν ψυχῶν. Ἀπόδειξιν τρανωτάτην τούτου παρέχουσιν οἱ ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν Τουρκίᾳ ἀγωνισάμενοι, οἵτινες ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος προσεκάλεσαν ὅλας τὰς ἐν Τουρκίᾳ πολλὰς καὶ διαφόρους φυλάς, ὅπως συνεργασθῶσι καὶ ἀπολαύσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐνῷ τί ἔκαμον αἱ Βουλγαρικαὶ ἐν Μακεδονίᾳ συμμορίαι; Τὸ πρῶτόν των ἔργον ἦτο νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς Ἑλληνικοὺς Πατριαρχικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας νὰ ἀπαρνηθῶσι τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν Ἐξαρχίαν καὶ τὸν Σλαυϊσμόν, διότι τοῦτο συνέφερεν εἰς τὰ κρύφια σχέδια τῆς μεγάλης Σλαυϊκῆς Δυνάμεως τῆς δημιουργησάσης τὸ νεόπλασμα, ὅπερ καλεῖται Βουλγαρία, χάριν τῶν ἰδίων αὐτῆς σκοπῶν. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι εἶνε προσβολὴ καὶ ἀσέβεια κατὰ τῶν ἡγετῶν τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου τὰ γραφόμενα ἐν τῷ Βουλγαρικῷ τύπῳ, ὅστις θέλει νὰ κατατάξῃ τοὺς ληστὰς καὶ κακούργους Βουλγάρους τῶν συμμοριῶν εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ συντάγματος ἀγωνιζομένων εὐγενῶν ὑπάρξεων καὶ νὰ παραστήσῃ αὐτοὺς ὡς συνεργαζομένους ἀπὸ κοινοῦ. Αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἐν Μακεδονίᾳ ἦσαν συμμορίαι ληστῶν καὶ κακούργων, καθόσον πῶς δύναταί τις νὰ ὀνομάσῃ ἄλλως ἐκείνους, οἵτινες συλλαμβάνουσι καὶ ἀπάγουσιν εἰς τὰ ὄρη ἀνθρώπους χάριν λύτρων, ὅπως τὴν Μὶς Στόουν, ἢ πῶς δύναταί τις νὰ ὀνομάσῃ ἄλλως ἐκείνους, οἵτινες χάριν τοῦ χρήματος εἰργάσθησαν πρὸς ἀπεμπόλησιν καὶ ὑποδούλωσιν τῆς χώρας των εἰς ξένους κατακτητάς, τοὺς Σλαύους; Ἦτο κατὰ συνέπειαν μεγάλη ἐπιείκεια καὶ εὐγένεια ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἑταιρείας «Προόδου καὶ Ἑνώσεως» τὸ ὅτι κατεδέχθη νὰ κατέλθῃ μέχρις αὐτῶν καὶ τοὺς περιποιηθῇ. Ἐπειδὴ ὅμως παρεξηγήθη ἡ εὐγένειά των καὶ διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια πρὸς ἐξυπηρέτησιν καταχθονίων σχεδίων, οἱ δ' ἐνταῦθα διαμένοντες εἰσέτι Βούλγαροι ἀρχηγοὶ συμμεριζόμενοι, φαίνεται, καθ' ὅλα τὰς ἰδέας τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου τηροῦσι στάσιν ἀπᾴδουσαν μεγάλως εἰς τὰς διὰ τοῦ συντάγματος καθιερωθείσας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται τοῖς ἁρμοδίοις νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως τεθῇ ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του καὶ καταπέσωσι τοιουτοτρόπως τὰ διαδιδόμενα ψεύδη καὶ μεγαλαυχίαι, αἵτινες συντείνουσιν εἰς τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τῶν κατοίκων τῆς χώρας καὶ πρόκλησιν νέων περιπλοκῶν, καθόσον ἄλλως διασαλευθήσεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἡσυχία καὶ τάξις, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ τὸ σύνταγμα καὶ ἡ ἐλευθερία, ἅτινα, ὡς γνωστόν, πολλοὶ πολλαχόθεν ἐπιβουλεύονται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων συμφερόντων των.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

ΙΤΑΛΙΑ

Συνάντησις Τιττόνι Αἰρενταλ

Ἡ ἐφημερὶς «Μεσαζέρο» δημοσιεύει ἀναφορικῶς τῆς προσεχοῦς συνεντεύξεως τοῦ κόμητος Τιττόνη μετὰ τοῦ βαρώνου Αἰρενταλ τὰ ἑξῆς: Ὁ Τιττόνη μεταβήσεται τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ λήγοντος εἰς Δέζιο, ἔνθα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δώδεκα περίπου ἡμέρας, ἐκεῖθεν δὲ μεταβήσεται δι' αὐτοκινήτου εἰς Μαῖρεν, ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ του γραφείου μαρκήσιος Καρινιάνη μεταβήσεται σιδηροδρομικῶς εἰς Μαῖρεν, καὶ θὰ συναντήσῃ τὸν ὑπουργόν. Ἡ συνάντησις τοῦ Τιττόνη μετὰ τοῦ Αἰρενταλ γενήσεται οὐχὶ εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ πρίγκηπος Φράσσο, ἀλλ' εἰς ἄλλο μέρος κείμενον ἐκεῖ πλησίον. Ὁ Τιττόνη θὰ ἀπουσιάσῃ ἐξ Ἰταλίας ἐπὶ εἴκοσιν ἐν συνόλῳ ἡμέρας.

ΠΕΡΣΙΑ

Νέαι ταραχαὶ ἐν Ταυρίδι

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ταυρίδος πρὸς τὸν Λονδίνειον «Χρόνον» μετὰ τριήμερον ἀνακωχὴν ἤρξαντο καὶ πάλιν αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ τῶν διαμαχομένων δύο μερίδων. Οἱ ἀντιδυναστικοὶ ἔκοψαν ὅλας τὰς μετὰ τῆς Τεχεράνης τηλεγραφικὰς συγκοινωνίας ἠπείλησαν δὲ ὅτι θὰ ἐφόνευον πάντα, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ἐπιδιορθώσῃ αὐτάς. Ἡ ἔλειψις χρημάτων τυγχάνει λίαν ἐπαισθητὴ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη, ὁ Σατὴρ Χὰν διέταξε τεσσαράκοντα ἐμπόρους ὅπως τῷ μετρήσωσιν ἕκαστος ἀνὰ ἑκατὸν ἀγγλικὰς λίρας. Ἀφ' ἑτέρου ἐκ Τεχεράνης τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν Πετρούπολιν ὅτι ἡ κατάστασις τυγχάνει λίαν κρίσιμος ἐν τῇ Περσικῇ πρωτευούσῃ, τούτου δ' ἕνεκεν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Πρεσβεῖαι ἔκλεισαν τὰς πύλας των καὶ δὲν δέχονται ἐντὸς αὐτῶν οὐδένα ἰθαγενῆ.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἀναχώρησις Προέδρου Φαλλιὲρ ἐκ Χριστιανίας

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Φαλλιὲρ ἀνεχώρησεν ἐκ Χριστιανίας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησε προηγουμένως τὴν Βασίλισσαν. Τὸν Φαλλιὲρ συνώδευσεν εἰς τὸν λιμένα ὁ Βασιλεύς, καθ' ὁδὸν δ' ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πλήθους μετ' ἐπευφημιῶν. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Προέδρου ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ θωρηκτοῦ, ὅπου ἀπεχαιρέτησε τὸν Πρόεδρον.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἐν Πεκίνῳ Γερμανικὴν πρεσβείαν

Ὁ ἐγχώριος «Ἀγγελιοφόρος» τοῦ Βερολίνου γράφει ἐκ Πεκίνου ὅτι ἐν τῷ οἰκήματι τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας ἐν ᾧ διέμεινεν ἡ φρουρὰ τῆς Πρεσβείας ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἀποτεφρώσασα τὸ ἑστιατόριον, τὴν ἀποθήκην τροφίμων, τὸν σταῦλον καὶ τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμοφοδίων. Κατὰ τὴν πυρκαϊὰν ἐπῆλθεν ἔκρηξις ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, ἐξ ἧς ἐφονεύθησαν δύο Γερμανοὶ καὶ ἐπληγώθησαν βαρέως ἑπτὰ ἄλλοι. Ἐπίσης πέντε Γάλλοι ἐτραυματίσθησαν ἐπικινδύνως. Ἡ ζημία εἶνε πολὺ μεγάλη.

Ἄφιξις Αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους εἰς Στοκχόλμην

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας ἀφίκοντο τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν περὶ τὴν 10 πρωϊνὴν ὥραν εἰς Στοκχόλμην γενόμενος δεκτὸς μετὰ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπένειμε τῷ βασιλεῖ τῆς Σουηδίας Γουσταύῳ τὸν τίτλον ναυάρχου τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, τὴν δὲ Βασίλισσαν τῆς Σουηδίας ἀρχηγὸν τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου πεζικοῦ συντάγματος τῆς Πρωσσίας.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΖΑΝΗ, τῇ 21 Ἰουλίου

(Ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοὺς αἰσιωτάτους τῶν οἰωνῶν ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος ἡ πόλις ἡμῶν φαιδροτάτην ἦγε πανήγυριν ἀπὸ τῆς Πέμπτης 10ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς μέχρι καὶ τῆς Δευτέρας 14ης τοῦ αὐτοῦ· οὐρανομήκεις δὲ καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀντήχουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς πόλεως ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Πέμπτη

Ἐν ἀκαρεῖ ὡς ἐκ συνθήματος περὶ τὴν μεσημβρίαν κλεισθέντων πάντων τῶν καταστημάτων οἱ τοῦ κεντρικοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κώδωνες ἐν ἐκτάκτῳ καὶ παρατεταμένῃ κωδωνοκρουσίᾳ συνεκάλουν τοὺς κατοίκους ἐν τῇ εὐρείᾳ πλατείᾳ «Μεσιάδικα» ἔνθα ἐπὶ παραπήγματος ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους ἱστάμενος ὁ ρέκτης καὶ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ μεραλάης τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος στρατοῦ ἐνδ. Χαλὴλ βέης καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τέλει συμπαραστατούμενος γεγωνυίᾳ τῇ φωνῇ ἐκήρυξε τουρκιστὶ ὅτι παρέστη ἤδη ἡ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν ἡμέρα ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀπηνοῦς καὶ ἀνηκέστου μοναρχίας καὶ μετὰ σφρίγους καὶ πολλῆς θέρμης ἀνέπτυξε τὰ προκαλέσαντα αἴτια τῆς μεταβολῆς πολιτεύματος, μεθ' ὃν ὁ αἰδεσιμώτατος ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος κ. Ἰωάννης Κ. Σιώπης ἐξῆρεν ἑλληνιστὶ τὸ θείᾳ εὐδοκίᾳ χαρμόσυνον τοῦτο σύμβαμα καὶ μετ' αὐτόν, παταγωδῶς χειροκροτηθέντα ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνος Λ. Τσιτσελίκης δικηγόρος ἐδήλωσε τὸν σκοπὸν τῆς συγκλήσεως διατρανώσας τὴν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἐπίστεψιν τῶν πρὸς τοῦτο ἐνεργειῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατοῦ ἐν γένει. Ἐκεῖθεν τὸ πλῆθος ἀλαλάζον καὶ ζητωκραυγάζον, ἡγουμένων τῶν εἰρημένων, μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ παραλαβὸν καὶ τὸν καθήκοντα καϊμακάμη ἐκπληροῦντα ἱεροδίκην ὁμολογήσαντα καὶ τοῦτον συμφωνίαν καὶ συμμετοχὴν εἰς τὰ ἐνεργούμενα ἥψατο τῆς εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ἀγούσης καὶ βραδυποροῦν ἕνεκα τῆς συμπυκνώσεως ἀφίκετο πρὸ αὐτοῦ. Ὡρισμένη εἰσῆλθε τότε ἐπιτροπή, ἥτις ἐτηλεγράφησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἀξιούντων τὴν ἀπονομὴν συνταγματικοῦ πολιτεύματος μετὰ προθεσμίας τριημέρου· πανδαιμόνιον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐγίνετο πολλῶν πετώντων τὰ φέσια καὶ τοὺς πίλους καὶ ἄνευ διακοπῆς κραυγαζόντων, ζήτω τὸ σύνταγμα, ζήτω ἡ ἐλευθερία, ζήτω ἡ ἰσότης, ζήτω ἡ δικαιοσύνη. Ἔκτοτε μέχρι καὶ τῆς μεσημβρίας τῆς ἑπομένης Παρασκευῆς αὐθόρμητοι προσήρχοντο ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ὀθωμανοί τε καὶ χριστιανοί, οἵτινες ἀφοσίωσιν εἰς τὰ τελούμενα δηλοῦντες συνεμερίζοντο τῆς κατασχούσης τοὺς πάντας χαρᾶς.

Παρασκευὴ

Αἴφνης περὶ τὴν 5ην τουρκιστὶ ὥραν τῆς ἡμέρας οἱ τοῦ διαληφθέντος ἱεροῦ ναοῦ κώδωνες βροντωδέστερον καὶ χαρμοσυνότερον συνεκάλουν τὸ πλῆθος εἰς τὴν αὐτὴν πλατεῖαν τὴν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης κληθεῖσαν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾗ ἐν συνωστισμῷ ἀπείρου πλήθους ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον ὑπὸ τοῦ ἐνδ. μεραλάη Χαλὴλ βέη ἡ τηλεγραφικὴ ἀπάντησις εὐαγγελίζουσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ, τὴν ἀνακήρυξιν δηλονότι τοῦ Συντάγματος. Ἔνθουν τὸ πλῆθος τότε γενόμενον ἀκατασχέτως ἀνεφώνει, ζήτω τὸ σύνταγμα, ζήτω ἡ ἐλευθερία, ζήτω ἡ ἰσότης, ζήτω ἡ δικαιοσύνη· ἀλλὰ καὶ ἡ ὡς ὑπὸ μανδραγόραν ἐπὶ δύο ἔτη τὸν νήδυμον καθεύδουσα μουσικὴ τῆς «Πανδώρας» μας ἀφυπνίσασα αὐθωρεὶ κατηρτίσθη καὶ συμμετέσχε τῆς χαρᾶς πολλὰ ἐξ ὑπογείου κατάλληλα τῇ περιστάσει μουσικὰ τεμάχια παιανίζουσα καὶ μέχρι προκεχωρηκυίας νυκτὸς περιάγουσα τὰς κεντρικωτέρας τῆς πόλεως ἀγυιὰς ἀπαραμειώτου τοῦ πλήθους ἀκολουθοῦντος, ὅπερ φρενιτιῶν ἀδιακόπως ἐφώνει: ζήτω ἡ ἐλευθερία.

Κυριακὴ

Περὶ τὴν δεκάτην μ. μ. ὥραν ὡρισμένην διὰ τοιχοκολληθεισῶν κοινοποιήσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος συνήχθη αὖθις τὸ πλῆθος εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος μετὰ σημαιῶν καὶ ἀψίδων διακεκοσμημένην, ἔνθα ἀναπτυχθέντος τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἱστορικῶς καὶ δογματικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Λ. Τσιτσελίκη καὶ τῶν ἄρθρων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Μ. Παπακωνσταντίνου δικηγόρου, ὃν διέκοπτον οἱ μετ' ἀλαλαγμῶν ἀφικνούμενοι ἐκ Μοναστηρίου φυλακισμένοι, πολλοὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι τουρκιστὶ καὶ ἑλληνιστί, ἐν οἷς κατάλληλος τοιοῦτος τουρκιστὶ πάνυ εὐφραδῶς ἐξεφωνήθη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάκη Ἀθ. Χαλκιᾶ. Μετὰ ταῦτα τὸ λαμπαδηφοροῦν πλῆθος διαρραγὲν εἰς παταγώδεις ζητωκραυγὰς ἡγουμένων τῶν μουσικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς «Πανδώρας» ἐκ περιτροπῆς παιανιζουσῶν μετέβη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου διακεκοσμημένην καὶ ταύτην οὖσαν διὰ σημαιῶν καὶ ἀψίδων, ἔνθα προσηνέχθησαν τὰ ἀναψυκτικά. Ἐκεῖθεν τὸ φρενιτιῶν πλῆθος συνεχάρη κατ' οἶκον τὸν ἀντιστράτηγον Μουχλὶς πασσᾶ, τὸν Ἰταλὸν Καστέλδην, τὸν κ. Μ. Παπακωνσταντίνου καὶ τέλος τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δρίζη, παρ' ᾧ ἐκτάκτου τυχὸν περιποιήσεως καὶ εὐωχίας διελύθη τὰς ἀρίστας ἀποκομισάμενον ἐντυπώσεις.

Ἐκδρομὴ εἰς Σέρβια

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 Ἰουλίου

Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ λαμπαδηφοροῦν πλῆθος συνηνωχεῖτο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀντιστρατήγου τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος στρατοῦ Μουχλὶς πασσᾶ, ὅστις φιλοφρονεστάτην τοῖς πᾶσι παρεῖχε δεξίωσιν, ἐλήφθη τηλεγράφημα ἐκ Σερβίων, δι' οὗ ἐσπευσμένως προσεκαλεῖτο ἐκεῖ ἡ μουσικὴ τῆς Πανδώρας, ἵνα ἐπικαλλύνῃ καὶ φαιδροτέραν ποιήσηται τὴν τελεσθησομένην ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος τελετήν. Ἐφ' ᾧ περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Δευτέρας οἱ τὸν χορὸν ἀπαρτίζοντες εὐσταλεῖς νέοι, οἱ εἰς τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας τῆς πόλεως ἡμῶν πάντες ἀνήκοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προεδρεύοντος τῆς Ἀδελφότητος κ. Γ. Μουμουζᾶ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν ἐξεκίνησαν ἐφ' ἁμαξῶν. Εἰς τὰ προάστεια δὲ τῆς πόλεως τῶν Σερβίων ἀφικόμενοι στάντες ἐπὶ μικρὸν προανεκρούσαντο, μεθ' ὃ ἐμμελέστατα ἐμβατήρια παιανίζοντες εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν πανηγυρικῶς καὶ μετ' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς δεκτοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῶν βέηδων, ἐν οἷς ἐξεῖχεν ὁ ἐπ' ἀγαστῇ ἀβροφροσύνῃ καὶ πολλῇ εὐγενείᾳ διακρινόμενος Ὀμὲρ βέης, ἡ ἀκένωτος πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ τὸ σέμνωμα οὐ μόνον τῆς πόλεως Σερβίων, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ὑποδιοικήσεως Σερβίων. Ἐν πομπῇ δὲ ὁδηγηθείσης τῆς μουσικῆς ὑπὸ τοῦ περιστοιχοῦντος αὐτὴν πλήθους Ὀθωμανῶν τε καὶ Χριστιανῶν εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς πόλεως πλατεῖαν ἤρξατο ἡ τελετή, ἧς τὸ σύνθημα ἔδωκεν ὁ μπίμπασης τῆς ἐκεῖ χωροφυλακῆς ἐνδ. Ναδὴλ βέης, ὅστις διὰ λόγου μεστοῦ ἐκφραστικωτάτων ὑψηλῶν ἐννοιῶν ἐξῆρε τὸ αἴσιον τοῦτο γεγονὸς τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος ἀπὸ τυραννικοῦ εἰς ἐλεύθερον· παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος ἀντήχουν τότε ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων συγχαρητηρίων λόγων ἐκφωνηθέντων ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τῆς «Πανδώρας» κ. Γ. Μουμουζᾶ, τοῦ κ. Δ. Κιρπατσίδου καὶ ἄλλων πολλὰ ἐκλεκτὰ τεμάχια ἀνέκρουσαν αἱ μουσικαὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς «Πανδώρας» ἐκ περιτροπῆς, μεθ' ὃ ἐξεχύθησαν ἀμφότεραι τὰς κεντρικωτέρας περιάγουσαι ὁδοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος πλήθους διὰ χειροκροτημάτων ἐπευφημούμεναι. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε πάντας τοὺς ἐκδρομεῖς Κοζανίτας καὶ διετράνωσε τὴν πρὸς τὸν γενναιόδωρον ἄνδρα τὸν ὑπ' εὐγενῶν ἐμφορούμενον αἰσθημάτων Ὀμὲρ βέην ἐκτίμησιν καὶ βαθεῖαν ὑπόληψιν εἶνε ὅτι οὗτος ἐκτὸς τῆς δαπάνης, ἣν ἀφειδῶς ὑπέστη εἰς τὴν συνεστίασιν τῶν ἐκδρομέων, κατὰ τὴν ἐκ Σερβίων ἀναχώρησιν τῶν ἀβροφρόνως ξενισθέντων προσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς «Πανδώρας» ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου του λίρας ὀθωμ. δέκα· εὐχαριστήσαντες λοιπὸν οἱ ἐκδρομεῖς τῷ μεγαλοδώρῳ ἀνδρὶ Ὀμὲρ βέῃ προφορικῶς κατὰ τὸν ἀποχωρισμόν των καὶ τηλεγραφικῶς ἅμα τῇ εἰς Κοζάνην ἐπανόδῳ των χρυσοῖς γράμμασιν ἐνέγραψαν ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τοῦ σωματείου τῆς «Πανδώρας» τὸ μεγάτιμον ὄνομα αὐτοῦ.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 17ην ἱσταμένου ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου οἰκοδομηθησομένου εἰς δεκάλεπτον ἀπὸ τῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς ἀπόστασιν παραλλήλως τῆς εἰς Λεφίστην ἀγούσης ἁμαξιτῆς ὁδοῦ. Κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον ἐξεφώνησε τουρκιστὶ ὁ μεραλάης Χαλὴλ βέης καὶ ἑλληνιστὶ ὁ αἰδεσ. ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος κ. Ἰωάννης Κ. Σιώπης ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους παρουσῶν καὶ ἀμφοτέρων τῶν μουσικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς «Πανδώρας» ἐκλεκτὰ παιανισασῶν μουσικὰ τεμάχια.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξ. Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἵδρυσα ἐν τῇ πόλει μας κατάστημα ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΡΕΜΕΖΗΣ ΚΑΙ Σ^α^

ἀσχοληθησόμενον εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας ἐπὶ προμηθείᾳ καὶ Ἀσφαλιστικὰς τοιαύτας.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλετε μὲ τιμήσει διὰ τῆς ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης παρακαλῶ, ὅπως λάβετε σημείωσιν τῆς κάτωθι ὑπογραφῆς μου, δεχθῆτε δὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΟΙΝΩΝ

Ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγ. Ἀθανασίου ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καταστήματος τοῦ κ. **Ἀριστείδου Λάμπρου** πωλοῦνται διάφοροι οἶνοι μελανοί τε καὶ λευκοί, ὧν κυριώτεροί εἰσιν οἱ πεφημισμένοι τῆς Σιατίστης **Ἠλιαστοί**, ὡς καὶ καθαρὸν οὖζον (ρακὶ) ἐκ γνησίου ἀποστάγματος σταφυλῆς παραγόμενον.

Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ διάφορα ἄλλα στομαχικὰ ποτά. 22—50

ΝΕΟΣ ΟΜΟΓΕΝΗΣ τελειόφοιτος Ἑλλ. Γυμνασίου, γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν καὶ Διπλογραφίαν καὶ πολυετῆ τῆς ἀγορᾶς πεῖραν ἔχων καὶ μὲ συστάσεις ἀρίστας ζητεῖ θέσιν.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 1—6

(109) DON GONZALÈS

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΜΟΝΤΙΝΟΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

— Πολὺ καλά. Τώρα πρέπει, ἐξοχωτάτη, νὰ ἐννοήσετε ὅτι ὅλη ἡ εὐθύνη τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ δὸν Φραγκίσκου εἰς Σεγοβίαν πίπτει ἐπάνω μου.

— Δὲν πειράζει. Ἐὰν σοῦ κάμῃ παρατήρησιν ὁ δοὺξ Λέρμας τοῦ λέγεις ὅτι σοῦ εἶπα τὴν λέξιν Σεγοβίνα. Καὶ ἐὰν σὲ ἀποβάλῃ, θὰ γίνῃς γραμματεὺς ἰδικός μου. Τώρα πήγαινε.

Ὁ Σάντος ἐξῆλθε μεθύων καὶ καταγοητευμένος, διότι ἡ κόμησσα ὑπεκρίθη θαυμάσια μεγίστην ἐρωτοτροπίαν. Ἡ δόνα Καταλίνα ἔδωκε νομίσματά τινα εἰς τὴν ἔμπορον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ φορεῖόν της καὶ παρήγγειλε νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸν οἰκίαν της ὅπου ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν της μετὰ τοῦ Ρεβέρα.

— Θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ, τῷ εἶπε, μίαν παραγγελίαν σπουδαίαν, ὥστε ἐὰν τὴν ἐκπληρώσῃς κατὰ τὴν εὐχαρίστησίν μου, θὰ σοῦ ἀγοράσω ἓν στρατιωτικὸν δίπλωμα εἰς τὸν στρατὸν τῆς Φλανδρίας καὶ πρὶν παρέλθῃ ἓν ἔτος θὰ εἶσαι λοχαγός.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη, ἐξοχωτάτη, προστάξετε μόνον.

— Ποία ἀπὸ τὰς οἰκίας μου δὲν εἶνε ἐνοικιασμένη;

— Εἶνε μία εἰς τὴν ὁδὸν Ροδοδίλια.

— Πάρε τὰ κλειδιά της, ἄλλαξε φορέματα καὶ συνώδευσε τὸν Σάντον τὸν γραμματέα τοῦ πατρός μου, καὶ νὰ κάμῃς ὅτι σοῦ εἰπῇ. Εὗρε ἕνα νέον γενναῖον καὶ ρωμαλέον, ὁ ὁποῖος νὰ εὕρῃ ἕνα ἄλλον ὅμοιόν του καὶ ὅταν εὑρεθοῦν αὐτοὶ οἱ δύο ἔλα νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς.

— Πολὺ καλά, ἐξοχωτάτη.

Ὁ Ρεβέρας ὑποκλίνας ἐξῆλθεν, ἐνῷ ἡ κόμησσα Λέμου, ἐξηρεθισμένη, τρέμουσα, κατασπαραττομένη ὑπὸ ἀπελπισίας ἐβάδιζε κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τοῦ θαλάμου της στενάζουσα.

. . . .

Ὁ Κουεβέδος ἀπελθὼν τῆς οἰκίας τῆς Δωροθέας κατηυθύνθη εἰς τὸ Ἀλκαζάρ, καταβρεχόμενος ὑπὸ ραγδαίας βροχῆς, καὶ σκεπτόμενος καθ' ἑαυτόν:

— Ἡ καϋμένη ἡ μικροῦλα! τὴν λυποῦμαι πολὺ καὶ τὴν εὐγνωμονῶ. Τὴν θεωρῶ γυναῖκα ἀνεκτίμητον. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν της, πιστεύω θὰ σωθῶ ἀπὸ τὰς δυσκολίας εἰς τὰς ὁποίας εἶμαι χωμένος ἕως τὸν λαιμόν. Αἴ, βέβαια θὰ πάθω καὶ κάτι τι, ἀλλ' ἀφοῦ πατήσω εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅλα θὰ τὰ λησμονήσω. Ὁ ἰατρὸς τοῦ βασιλέως βεβαιοῖ ὅτι ἡ ὑγεία τῆς βασιλίσσης εἶνε ἐξαίρετος. Ἡ Θεία Πρόνοια ἀπέκρουσε τὸ ἔγκλημα. Ὁ Λέρμας κοιμᾶται ἥσυχος. Ἡ Δωροθέα, θ' ἀποκομίζῃ τὸν δοῦκα, ὥστε θὰ λάβω ἀξιόλογα τὸν καιρὸν νὰ κλέψω τὸ νέον ἀνδρόγυνον.

«Κ' ἔπειτα, ἂν ἡ Καταλίνα μου μὲ ἀγαπᾷ τῷ ὄντι;... Ἀλλ' ἂς τ' ἀφήσωμεν αὐτά. Πρέπει νὰ θεραπεύσω τὸν ἔρωτά της καὶ οὕτω πως θὰ θεραπευθῶ καὶ ἐγώ. Ἔπειτα θὰ προσπαθήσω νὰ θεραπεύσω καὶ τὴν Δωροθέαν ἀπὸ τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὸν δὸν Ζουάν.

Ταῦτα μονολογῶν ὁ Κουεβέδος ἔφθασεν εἰς Ἀλκαζάρ ἔνθα εἰσῆλθε. Ἀλλὰ ὑπὸ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῶν Ἀδελφοποιητῶν, δι' ἧς εἰσῆλθεν, ἵσταντο δύο χωροφύλακες.

— Νὰ οἱ κόρακες, ἀνεφώνησε, βέβαια δὲν ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ γελάσουν. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ!

Καὶ μετὰ κόπου ἀνέβη τὴν κλίμακα. Ὁ Κουεβέδος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἐξέσπα κατὰ τῆς κεφαλῆς του ἡ καταιγίς, καὶ ὅτι αὐτὸν ἀνέμενον νὰ κατασπαράξωσι τὰ ἀπαίσια ἐκεῖνα ὄρνεα.

Μόλις ἀνελθόντος τοῦ Κουεβέδου, ὁ εἷς τῶν χωροφυλάκων ἀπῆλθεν ἀστραπηδὸν τοῦ Ἀλκαζάρ, ἐνῷ ὁ Κουεβέδος εἰσήρχετο εἰς τὰ δωμάτια τῆς δόνα Κλάρας. Εὗρε δὲ τὸν μὲν δὸν Ζουὰν θερμαινόμενον πρὸ τῆς ἑστίας, τὴν δὲ Κλάραν γράφουσαν ἐπιστολήν.

— Τί εὐχάριστος εὐωδία! ἐφώνησεν ὁ Κουεβέδος εἰσερχόμενος. Ἐδῶ εὐωδιάζει ἡ εὐχαρίστησις, ἡ χαρά, ὁ ἔρως. Καὶ τί καλὰ κάμνεις αὐτοῦ, σενόρα;

— Γράφω εἰς τὸν πατέρα μου· εἶμαι ἀνυπόμονος νὰ τὰ μάθῃ ὁ πατήρ μου ὅλα καταλεπτῶς.

— Καὶ θὰ γράφῃς ἀρκετὴν ὥραν, θὰ θελήσῃς νὰ τοῦ γράψῃς ὅλα τὰ καθέκαστα. Ἔλα ἐδῶ εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν καιρὸν νὰ τὰ εἰποῦμεν.

Ἡ Κλάρα ἀφεῖσα τὴν γραφίδα καὶ καὶ τὸν χάρτην ἐκάθισε παρὰ τὴν ἑστίαν μεταξὺ τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ Κουεβέδου.

— Θὰ σοῦ εἴπω πρῶτον ὅτι νυστάζω, εἶπεν ὁ Κουεβέδος.

— Ἐδῶ δὲν εἶσαι ξένος, τώρα ἀμέσως πηγαίνω νά...

(*Ἀκολουθεῖ*)

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Ι. Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ 2 — 4 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ. Συνοικία Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἰδιοκτησία Κ. Φωκᾶ. Ἐσκὶ-Τζουμᾶ) 8-30

ΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

(Λόγος ἐκφωνηθεὶς τῇ 19 Ἰουλίου κατὰ τὸ ὑπὸ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος δοθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἐν Καβάλλᾳ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Χρ. Κοντοῦ.)

Κύριοι

Λυποῦμαι, ὅτι δὲν εἶμαι κάτοχος τῆς Τουρκικῆς, ὅπως διὰ ζωντανῆς φωνῆς καὶ καταλλήλων φράσεων, μεταδώσω ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς εὐγενεῖς προσκεκλημένους τὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν κατεπλημμύρησεν ἡ καρδία ἡμῶν ἅμα τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καταπληκτικῶς ὡραίου συμβάντος τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τοῦ ἐξόχως σπουδαίου γεγονότος, οὗτινος δημιουργοὶ καὶ ἐκτελεσταὶ ὑπῆρξαν οἱ ἔντιμοι καὶ γενναῖοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ.

Νῦν, ὅτε ὁ ἀναβρασμὸς τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα, ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ σπουδαίου γεγονότος, τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ συντάγματος, ἐν τῷ κοχλασμῷ ἀορίστως συμπεφυρμένα, ἐξερράγησαν τέλος εἰς τὸ γενικὸν αἴσθημα τῆς χαρᾶς καὶ εἰς τὴν γενικὴν τάσιν πρὸς ἀδελφικὴν ἕνωσιν τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει συμβιούντων διαφόρων ἐθνικῶν πληθυσμῶν, νῦν, λέγω, ὅτε ὁ ἀναβρασμὸς τῶν αἰσθημάτων τούτων κατέπεσε, δυνάμεθα μετὰ σχετικῆς κάπως ψυχραιμίας καὶ ἠρέμα νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὰ τελευταῖα γεγονότα, κρίσεις τινὰς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ γενικά τινα συμπεράσματα σχετικῶς πρὸς τὰς συνεπείας αὐτῶν νὰ ἐξαγάγωμεν.

Κύριοι, ὅτε ἠκούσθησαν οἱ πρῶτοι τόνοι τοῦ προανακρούσματος τῆς ὡραίας μουσικῆς συμφωνίας, ἧς τινος συνθέται ἅμα καὶ ἐκτελεσταὶ ὑπῆρξαν οἱ θαρραλέοι καὶ ἀποφασιστικοὶ ἀξιωματικοί, δὲν διστάζω μετ' εἰλικρινείας νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἔσχον κατ' ἀρχὰς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ παρακεκινδυνευμένου τινὸς κινήματος καὶ λίαν βεβιασμένου, τοῦ ὁποίου τὰς ὀδυνηρὰς συνεπείας ἐπέπρωτο ἴσως ὅσον οὔπω νὰ θρηνήσωμεν, ἀλλ' ἐφόσον παρηκολούθουν αὐτὸ καὶ ἐνεβάθυνα ἔτι πλέον καὶ ἐξῳκειώθην πρὸς τὴν καταπληκτικῶς ὡραίαν αὐτοῦ ἁρμονίαν, ἥτις δι' ἐμὲ ἦν ὅλως ξένη καὶ πρωτάκουστος, τόσῳ περισσότερον ᾐσθανόμην ὅτι κατεκυριευόμην ὑπ' αὐτῆς, ὅτε τέλος ἀφαρπασθεὶς ἐξ ὁλοκλήρου ἀσυναισθήτως καὶ ἀσυνειδήτως ἐπεκρότησα μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ τρόπος μεθ' οὗ τὸ σύνταγμα ἐζητήθη καὶ ἐδόθη εἶνε δι' ἡμᾶς ὅλως ἀσυνήθης, ἀλλὰ συνάμα καὶ τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἶνε καρπός, ὅστις ὡριμάσας ἔπεσεν αὐτομάτως ἀπὸ τοῦ δένδρου! Ὁ λαὸς ἐν Τουρκίᾳ διὰ τῆς γενναίας καὶ ἀποφασιστικῆς ταύτης πράξεως τοῦ στρατοῦ ἀπέδειξεν ὅτι μέχρις σήμερον εἰργάσθη ἀρκούντως προπαρασκευάσας ἑαυτόν, ὅτι ἐμορφώθη καὶ ἀνεπτύχθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἄξιος συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, τὸ ἀπέδειξε δέ, διότι ἠθέλησε καὶ ἐπέβαλε τὴν θέλησίν του!

Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, ὡς ἰατρῷ, ἔχοντι οἰκείως πρὸς τὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος νὰ παραλληλίσω τὸν ὀργανισμὸν ἑνὸς κράτους πρὸς τὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ δεσπόζει ὅλων τῶν ὀργάνων ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὅμως ὀφείλει τὴν ἄμεμπτον αὐτοῦ λειτουργίαν εἰς τὴν εὐεξίαν τῶν ἐπιλοίπων ὀργάνων, ἰδίᾳ τῆς καρδίας, ἥτις χορηγοῦσα διὰ τῶν ρυθμικῶν συστολῶν της τὴν ἀναγκαιοῦσαν ποσότητα καὶ ποιότητα αἵματος παρέχει τὰ ζωτικὰ στοιχεῖα πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐγκεφάλου, ἀρνουμένη ὅμως αὐτὴν ἐπιφέρει τὴν χαλάρωσιν τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ, παύουσα δὲ πρὸς στιγμὴν νὰ λειτουργῇ ἐπαπειλεῖ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς του. Καὶ εἰς ἓν κράτος ὁ ὀργανισμὸς αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς ἀρχομένους· ἡ ἀρχὴ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, οἱ ἀρχόμενοι πρὸς τὰ διάφορα ὄργανα καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ στρατὸς πρὸς τὴν καρδίαν. Ἡ ἀρχὴ ἑδραιοῦται ἐπὶ τοῦ θρόνου της καὶ κυβερνᾷ τοὺς ἀρχομένους ἐκπέμπουσα τὰς διαφόρους διαταγὰς πρὸς αὐτούς· ἐφ' ὅσον οὗτοι καλῶς ἔχοντες ἐκτελοῦσι τὰς λειτουργίας των, δι' ὧν κατασκευάζουσι τὰ ὑλικά, ἤτοι τὰ μέσα πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀρχῆς, ἅτινα μεταβιβάζουσιν αὐτῇ διὰ τῆς καρδίας τοῦ κράτους, ἤτοι τοῦ στρατοῦ. Καταφανὲς ὅθεν ὅτι ὁ τρόπος τοῦ λειτουργεῖν καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῇ ρυθμίζονται ἀναλόγως τῶν λειτουργιῶν τῆς καρδίας, καὶ ὁ στρατὸς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του ἀπέδειξε διὰ τῶν τελευταίων συμβάντων, ὅτι, ὅταν θέλῃ, δύναται νὰ ἐξαναγκάσῃ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὴν ἀρχήν, ὅπως ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις του.

Ἐκ πάντων τούτων συνάγω καὶ σχηματίζω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐφόσον ὁ λαὸς καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ στρατὸς ἔχει πλήρη συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, θὰ ἦναι εἰς θέσιν πάντοτε νὰ διαγράψῃ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ ὅτι οἱ ἄρχοντες οἱ ὡς ἔθος ἐπεκράτησε νὰ λέγηται, θείᾳ βουλήσει καὶ ἐπινεύσει εἰς τὸν θρόνον ἐπικαθήμενοι, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσιν ὅτι ἡ θεία βούλησις καὶ ἐπίνευσις ἔχουσιν ὡς ἀντιπροσώπους των ἐπὶ τῆς γῆς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην καὶ θέλησιν τῶν λαῶν!

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ ἄναξ ἡμῶν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐν τῇ περινοίᾳ καὶ διορατικότητος αὐτοῦ ἔγνω πάραυτα ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ διστάσῃ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὅπως παράσχῃ εἰς τοὺς λαούς του καὶ παρ' αὐτοῦ διὰ τοῦ στρατοῦ, ἤτοι τὰς καρδίας τοῦ Κράτους, ζητηθείσας ἐλευθερίας.

Ἐν τέλει πεποιθότες ὅτι ἀπεκτήσαμεν τὸ μέγιστον ἀγαθόν, οὗτινος αἱ ἐνεργετικαὶ συνέπειαι ἔσονται βέβαιαι καὶ ἀνυπολόγιστοι διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ λαοὺς ἐν τῷ μέλλοντι, ἂς ἐκφράσωμεν μετὰ χαρᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρός τε τὸν γενναῖον στρατὸν καὶ τοὺς θαρραλέους ἀξιωματικοὺς αὐτοῦ, τοὺς λαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀπαίτησιν τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, καὶ πρὸς τὸν ἄνακτα ἡμῶν Ἀβδοὺλ Χαμίτ, ὅστις καὶ νουνεχὴς καὶ φιλόστοργος ἄρχων, ἅμ' ὡς ἐπείσθη ὅτι οἱ λαοὶ αὐτοῦ εἶνε ἀντάξιοι τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἔσπευσε νὰ παραχωρήσῃ αὐτοὺς αὐτῷ!

Ζήτωσαν οἱ ἀξιωματικοί! Ζήτω ὁ Σουλτάνος! Ζήτω τὸ σύνταγμα!

ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Εἰς πάντα τὰ ξένα χρηματιστήρια σημειοῦται ἀφθονία κεφαλαίων καὶ πληθώρα τοῦ ἀποθέματος τῶν τραπεζῶν, ἀλλὰ ἐν πλήρει ἠρεμίᾳ τὰ χρηματιστήρια μεθ' ὅλην τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν. Πανταχοῦ κυριαρχεῖ ἐπιφυλακτικότης. Καὶ διὰ νὰ μεταβληθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ζωηρότης ἀπαιτεῖται ὡς λέγει ὁ «Γάλλος Οἰκονομολόγος» — ἢ νὰ ἔλθῃ ἐκπεσμὸς γενικὸς καὶ νὰ δώσῃ ἐλαστικότητα εἰς τὴν ἀγοράν, ἢ αἰθριότεροι ὁρίζοντες εἰς τὴν πολιτικὴν νὰ δικαιολογήσωσιν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰ μικρὰ ἐπιτόκια τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων εἰς χρεώγραφα. Ἀλλ' οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ δευτέρα ἐκ τῶν πιθανοτήτων τούτων φαίνεται προσεχής. Ἡ ἀφθονία τοῦ χρήματος θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐκπεσμούς, ἡ δὲ κρατοῦσα πολιτικὴ ἀστάθεια δὲν εἶναι ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν κερδοσκοπικὴν ἀγορὰν τῶν ἀξιῶν.

Εἰς τὴν γενικὴν δὲ ἀπραξίαν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ νέων ἐργασιῶν, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἦλθεν ἐπίκαιρον ἀπροόπτως καὶ τὸ τελευταῖον πολιτικὸν τῶν νεοτούρκων κίνημα, ὅπερ ἠπείλησε πρὸς στιγμὴν ν' ἀνάψῃ μεγάλην πυρκαϊὰν τόσῳ δὲ μᾶλλον ἐπικίνδυνον καθ' ὅσον ὑπῆρχον ὑπόνοιαι ὅτι ὑπεδαυλίζετο ὑπὸ ἰσχυροτάτων ἐξωτερικῶν παραγόντων. Ἐννοεῖται ἐν μέσῳ τοιαύτης καταστάσεως οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀγοράσῃ ἀξίας, ἔστω καὶ εἰς τὰς παρούσας ἐξευτελισμένας τιμάς. Διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ Συντάγματος ἐπῆλθεν ὅπως δήποτε μία ἀνάπαυλα, ἓν διάλλειμα. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τοῦτο, θ' ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν αἰσιωτέρου μέλλοντος, παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ βελτίωσιν τῶν χρηματιστικῶν πράξεων καὶ ἀξιῶν.

Ἡ μετανάστευσις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ἐδημοσιεύθησαν ἑξαμηνιαῖαι ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς μεταναστευτικῆς κινήσεως καταρτισθεῖσαι ὑπὸ τῶν μεγάλων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν. Αἱ ἐκθέσεις αὗται καταλήγουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὅλη μετανάστευσις εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὸ ἔτος 1908 δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 400,000 ἀνθρώπων. Κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ 1908 ἀνεχώρησαν ἐπανερχόμενοι εἰς Εὐρώπην 377,664 μετανάσται ἀνήκοντες εἰς τὰς γεωργικὰς καὶ ἐργατικὰς τάξεις. Ἀπέναντι τούτου ἀπεβιβάσθησαν ἐξ Εὐρώπης μόλις 186,586. Κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους οἱ ἀποβιβασθέντες ἀνῆλθον εἰς 739,748 ἤτοι ἐφέτος ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ εἶναι 552,182.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΣΤΕΦ. ΝΟΥΚΑ

Κανονισθείσης τῆς ἐν τῷ μέλλοντι πορείας τοῦ Προτύπου ἡ λειτουργία αὐτοῦ ἄρξεται ἀπὸ τῆς 1)14 Σεπτεμβρίου. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων αὐτοῦ διατηρηθήσεται ὅμοιον πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῆς κοινότητος, ἰδιαιτέρα ὅμως προσοχὴ καταβληθήσεται εἰς τὴν Γαλλικήν, Μαγειρικήν, Κοπτικὴν καὶ Γυμναστικήν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγράψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ Πρότυπον Παρθεναγωγεῖον δύνανται νὰ προσέρχωνται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 7)20 Ἰουλίου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Προτύπου ἀπὸ τῆς 8—10 π. μ. (εὐρωπαϊστὶ) καθ' ἑκάστην.

"Η ΑΛΗΘΕΙΑ" ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΧΑΣΑΝ ΡΙΖΑ ΒΕΗΣ, ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπανέκαμψε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν μας, εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν καὶ ἐκ τῶν ἐνθερμοτάτων Νεοτούρκων. Περατώσας τὰς σπουδάς του ἐν Γερμανίᾳ ἔχει μόρφωσιν εὐρυτάτην καὶ εἶνε ἐγκυκλοπαιδικώτατος. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀναγνωρίζουν τὴν ὑπεροχήν του καὶ μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε τὸν συμβουλεύονται. Ἡ γνώμη του ἔχει κῦρος, ἰδίως δὲ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα θεωρεῖται αὐθεντία. Μετακληθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ἀνάκρισιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐναντίον τοῦ φρουράρχου Θεσσαλονίκης ἀπόπειραν, ἔλαβε μέρος σπουδαῖον εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς «Προοδευτικῆς καὶ Ἑνωτικῆς Ἐπιτροπῆς» πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἐπανακάμψας δὲ ἐνταῦθα ἔτυχεν ἐνθουσιωδεστάτης μὲν ὑποδοχῆς εἰς τὸν σταθμόν, ὅπου πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ μετὰ συγκινήσεως κατεφίλουν τὰς χεῖράς του, τῷ προσεφέρθη δὲ καὶ τιμητικὸν δεῖπνον τὴν νύκτα εἰς τὸν Κῆπον ὑπὸ τῶν ἀνδρείων συναδέλφων του. Ὁ Χασὰν Ριζᾶ βέης εἶνε μόλις τεσσαρακοντούτης.

ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ἐγνώσθη ὅτι θὰ διενεργηθοῦν κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς διαιροῦνται εἰς ὁμίλους ἐκ 250. Ἕκαστος ὅμιλος ἐκλέγει ἕνα ἀντιπρόσωπον. Οἱ ἀντιπρόσωποι μιᾶς περιφερείας συνέρχονται εἰς τὸ κέντρον καὶ ἐκλέγουν τοὺς βουλευτάς. Ὡς βλέπετε εἶνε καθολικὴ ψηφοφορία, διῃρημένη εἰς δύο βαθμούς. Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν θ' ἀρχίσῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου, ἢ μᾶλλον ὡρισμένως τὴν Παρασκευὴν 1ην προσεχοῦς μηνός. Οἱ ῥήτορες ἂς καθαρίσουν τὰ λαρύγγια των. Ἡ στάσις τῆς «Π. καὶ Ε. Ε.» κατὰ τὰς ἐκλογὰς θὰ εἶνε ἐφορευτική. Χωρὶς ν' ἀναμιχθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ἐκλογὰς θὰ ἐπιβλέπῃ ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄνδρες ἐμφορούμενοι ὑπὸ εὐγενῶν ἀρχῶν, πεπαιδευμένοι καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ Σύνταγμα.— Ἐννοεῖται ὅτι ὑποψήφιοι τοιοῦτοι θὰ τύχωσιν ὄχι μόνον τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου.

ΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ κατηργήθησαν; Ὄχι, δυστυχῶς. Κατηργήθησαν μόνον αἱ ἀτελεύτητοι διατυπώσεις, αἱ ὁποῖαι σ' ἔκαμναν νὰ μετανοῇς διότι ἀπεφάσισες νὰ ταξειδεύσῃς. Εἰς τὸ ἑξῆς μόνον ἁπλῆ ἐγγύησις χρειάζεται διὰ νὰ πάρῃς ἀμέσως τὸ διαβατήριόν σου. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως προτιμότερον νὰ ἔλειπε καὶ ἡ διατύπωσις αὐτή;

ΤΑ ΔΕ ΞΕΝΑ ταχυδρομεῖα ποῖον λόγον ἆρά γε ὑπάρξεως ἔχουσι πλέον μεταξύ μας; Ἐγεννήθησαν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Κράτους νὰ φυλάξωσι τὰ οἰκογενειακὰ καὶ τὰ ἄλλα μυστικά των ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα βλέμματα τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τουρκικοῦ ταχυδρομείου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὄργανα τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν κατασκόπων.

Τόρα μὲ τὰς ἐλευθερίας τοῦ Συντάγματος τὰ ξένα ταχυδρομεῖα περιῆλθον εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ πράκτορες καὶ οἱ ξένοι ἀξιωματικοί. Δηλαδὴ δὲν ἔχουν πλέον σκοπὸν ὑπάρξεως μεταξύ μας καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ πάρουν κάποια 'μέρα τὴ βόλτα τους.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
εὐχαριστῶν τοὺς δημότας Θεσσαλονικεῖς

Ἔντιμοι πολῖται,

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἐξακολουθούσας ἀπὸ τοῦ αἰσίου γεγονότος τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος πανηγύρεις καὶ κατὰ τὰς μακρὰς διαδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν πανταχόθεν ἐλθόντων μυριάδων ἀνδρῶν καὶ τῶν χθὲς ἔτι ἐπισκεφθέντων ἡμᾶς γειτόνων ἡμῶν Ἑλλήνων ἀρίστην συμπεριφορὰν καὶ ἄκρως φιλόξενα αἰσθήματα ἐπιδείξαντες ἐξυψώσατε ἅπαξ ἔτι τὴν ἰσχὺν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πατρίδος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω ὑμῖν τὴν ἔκφρασιν τῶν ἐξιδιασμένων εὐχαριστηρίων τῶν ὑπὸ τῶν ἐντίμων ξένων πρὸς τοὺς εὐγενεῖς τῆς Θεσσαλονίκης κατοίκους ἐκφρασθέντων.

Θεσσαλονίκη 22 Ἰουλίου 1908
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΟΣΜΑΝ ΑΔΙΛ

Ὁ κ. Κ. Ζήσης

Τὸν ἐνθυμεῖσθε; Ἐνθυμεῖσθε τὸν ἄλλοτε Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης Μιτυλήνης, ὁ ὁποῖος θῦμα τῶν ὑπερόχων πρὸς τὸ Ἔθνος αἰσθημάτων του ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πόλεως; Μὲ τὸ σύνταγμα ἐτελείωσαν τὰ βάσανά του καὶ οὕτω προχθὲς κατῆλθεν ἐκ Γερμανίας, ὅπου εἰργάζετο εἰς τὴν πόλιν μας προξενήσας εὐχαριστοτάτην ἔκπληξιν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς του φίλους.

Ὀνομασίαι ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπισημοποιήθη ἡ μετωνομασία τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἐβαπτίσθησαν δὲ καί τινες ἄλλαι ὁδοί.

Ἡ πλατεῖα Ὀλύμπου, πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ προκυμαία, ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας τῆς Σιρκέτ-Χαϊριὲ μέχρι τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ὀνομάζεται ὁδὸς Κεμὰλ βέη.

Ἡ πρὸ τοῦ Λευκοῦ Πύργου πλατεῖα, ὀνομάζεται πλατεῖα τῆς Προόδου.

Ἀπὸ τοῦ Λευκοῦ Πύργου μέχρι τοῦ Μικροῦ Κήπου ἡ ὁδὸς ὀνομάζεται ὁδὸς Ἀχμὲτ Ριζᾶ βέη.

Ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Κήπου μέχρι τοῦ Κερὶμ Ἐφέντη ἡ ὁδὸς ὀνομάζεται ὁδὸς τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ πλατεῖα, ὅπου τὸ ἁγίασμα τῆς Ἁγίας Σαλώμης, πλατεῖα Ἐνβὲρ βέη.

Τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως πλατεῖα τῆς 11 Ἰουλίου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ Διοικητηρίου μέχρι τοῦ Πολυτεχνείου ὁδός, ὀνομάζεται καὶ αὖθις ὁδὸς Μιδὰτ Πασσᾶ.

Καὶ ἡ κατὰ τὰ Ἀρπατζίδικα πλατεῖα καλεῖται πλατεῖα Χαμδῆ βέη.

Ὅλα αὐτὰ πολὺ καλά.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως πῶς καὶ ἄλλη ὁδὸς ὠνομάσθη ὁδὸς τῆς Ἑνώσεως, ἀφ' οὗ ὡς τοιαύτη ἐβαπτίσθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ Λεωφόρος Χαμηδιέ. Μήπως συμβαίνει λάθος;

Κοινωνικὴ κίνησις

Παρεπιδημεῖ ἐν τῇ πόλει μας παρακολουθῶν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων ὁ ἐκ τῶν διακεκριμένων συντακτῶν τοῦ ἀττικοῦ «Σκρίπ» κ. Ἠλίας Βουτυρίδης.

Καταδίωξις

Ἐγένετο ἤδη τὰ πρῶτα διαβήματα πρὸς καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων Χασὶπ ἐφέντη.

Κατάργησις λογοκρισίας Τελωνείων

Κατηργήθη ὁλοσχερῶς ἡ λογοκρισία ἐν τοῖς τελωνείοις τοῦ Κράτους.

Ἐκτύπωσις κανονισμοῦ ἐκλογῆς βουλευτῶν

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διαβίβασεν τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Γεν. Ἐπιθεωρητὴν τὸ κείμενον τοῦ κανονισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ διενεργηθῶσιν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Ὁ κανονισμὸς παρεδόθη πρὸς ἐκτύπωσιν. Μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς κατοίκους πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Μνηστεία

Εὐχαρίστως ἐξαγγέλλομεν τοὺς προχθὲς τελεσθέντας ἀρραβῶνας τοῦ καλλίστου νέου κ. Δ. Νάσλα, τμηματάρχου τῆς τραπέζης Ἀθηνῶν μετὰ τῆς ἐρασμίας καὶ εὖ ἠγμένης δεσποινίδος Ἀνθούλας Καζακοπούλου, γυναικαδέλφης τοῦ ὀφθαλμιατροῦ κ. Δ. Σβορώνου. — Τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια.

Ὁ καπετὰν Ἀποστὸλ

Χθὲς τὸν καπετὰν Ἀποστὸλ καὶ τοὺς ὀπαδούς του ἐφιλοξένουν οἱ καλόγηροι τοῦ Ζεϊτινλίκ.

Τὰ σφαγεῖα

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὁ ἐπὶ τῶν σφαγείων ἰατρὸς τῆς Δημαρχίας ὑπέβαλεν ἔκθεσιν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ ἀνεγερθῇ παρὰ τα σφαγεῖα μία καλύβη καὶ νὰ ἀγορασθῶσι τὰ κατάλληλα ὄργανα πρὸς μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν τῶν σφαζομένων ζώων. Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἐψήφισε τὴν ἀνέγερσιν τῆς καλύβης καὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ὀργάνων, παρεκάλεσε δὲ τὸν ἰατρὸν νὰ ὑποβάλλῃ τὸ σχετικὸν σημείωμα. Πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ὁ Δήμαρχος προέτεινε τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων, ἀλλ' ἡ πρότασις ἀφέθη νὰ παραπεμφθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν συγκληθησομένην Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων.

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
Χάνιον Σωσσίδου Ἀριθμὸς 8.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοχοι τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένων προσόντων πρὸς τὸ ἐλευθέρως δικηγορεῖν ἐν ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἀνοίξαντες ἐνταῦθα γραφεῖον δικηγορικόν, ἀναλαμβάνομεν πᾶσαν ὑπόθεσιν ποινικὴν ἐν τῷ Πλημμελοδικείῳ, Κακουργοδικείῳ καὶ Ἐκτάκτῳ Δικαστηρίῳ, ὡς καὶ ἀστικάς, ἐμπορικὰς καὶ ναυτικὰς ὑποθέσεις ἐν τοῖς ἁρμοδίοις δικαστηρίοις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔτι δὲ ὑποθέσεις ἐν τῷ Μαχκεμεῖ Σεριγιὲ (ἱεροδικαστηρίῳ), καὶ ὑποσχόμεθα ὅσον οἷόν τε ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ διεκπεραίωσιν αὐτῶν.

Συντάσσονται ἔγγραφα παντοίου εἴδους εἰς τὴν Ἑλληνικήν, Τουρκικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, συνῳδὰ τοῖς ὅροις καὶ διατυπώσεσι τῆς Ὀθωμανικῆς νομοθεσίας.

Πληρωμὴ συμβουλῶν προαιρετική.

Ποτοσάκης Π. Προξενίδης
Λάζαρος Κ. Ταπανίδης

ΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑ

Ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ τοῦ κυρίου Ἀθ. Κωνσταντινίδου αἰσίως καὶ καρποφόρως διανύσασα τὸ πρῶτον αὐτῆς σχολ. ἔτος, εὔελπις εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον.

Ἡ ἐπ' αἰσιωτάτοις οἰωνοῖς ἐπελθοῦσα μεταλλαγὴ τοῦ πολιτειακοῦ συστήματος νέους ὁρίζοντας προόδου καὶ νέα στάδια δράσεως ἤνοιξεν εἰς τὴν ὁμογένειαν. Συνεπείᾳ δὲ τούτου ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἐπιβάλλεται ἡ πρακτικὴ μόρφωσις τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας καὶ ἡ τελεία ὑπ' αὐτῆς ἐκμάθησις τῆς ἐπισήμου τοῦ Κράτους γλώσσης. Τοῦτο ἡ σχολὴ τοῦ Κυρίου Κωνσταντινίδου ἔχουσα ὑπ' ὄψιν κατήρτισε τὸ πρόγραμμα αὐτῆς σύμφωνον πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ τὴν νέαν ταύτην ἀνάγκην.

Ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ σκοπὸν ἔχει πρώτιστα μὲν καὶ μάλιστα νὰ διαπλάσσῃ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς τοὺς τροφίμους αὐτῆς, ἔπειτα δὲ νὰ προικίσῃ αὐτοὺς διὰ γλωσσομαθείας καὶ νὰ παρασκευάσῃ ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδείους πρὸς τὰς σημερινὰς πολλαπλᾶς τῆς βιοπάλης ἀνάγκας.

Ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ ἐγκατεστάθη ἐν ἑνὶ τῶν μεγαλειτέρων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων παραλίων μεγάρων τῆς πόλεως ἡμῶν. Τὸ μέγαρον τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς θαλασσόλουστον καὶ πανταχόθεν ἡλιόλουστον καὶ ἐλεύθερον εἶνε εὐαερώτατον καὶ ὑγιεινότατον. Κεκτημένον δὲ καὶ εὐρυτάτην παραλίαν περιοχὴν ἐκ 17,000 τετραγ. πήχεων διὰ τὰς παιδιὰς τῶν μαθητῶν καὶ τὰς γυμναστικὰς αὐτῶν ἀσκήσεις, ἀποτελεῖ ἐν ὅλῳ μαγευτικωτάτην τοποθεσίαν καὶ γραφικώτατον ἐνδιαίτημα.

Μαθήματα ἐν τῇ ἐμπορικῇ σχολῇ διδάσκονται τὰ Θρησκευτικά, τὰ Ἑλληνικά, (ἤτε ἀρχαία καὶ νεωτέρα γλῶσσα), τὰ Μαθηματικά, τὰ φυσικὰ καὶ ἡ χημεία, τὰ ἐμπορικά, τὰ Ἱστορικά, τὰ Γεωγραφικὰ καὶ τὰ Καλλιτεχνικά.

Ἰδιαιτέρα προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἐνόργανον μουσικήν, διδασκόμενα ἀμφότερα ὑπὸ εἰδικῶν καθηγητῶν.

Ξέναι γλῶσσαι διδάσκονται ἡ Τουρκική, ἡ Γαλλική, ἡ Γερμανικὴ καὶ προαιρετικῶς ἡ Ἀγγλική.

Ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ προπαιδευτικὸν καὶ τὸ καθαρῶς ἐμπορικόν· ἑκάτερον τῶν τμημάτων ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τάξεων.

Μεταξὺ τῶν δύο τμημάτων ὑπάρχει ἑτέρα τάξις μεσάζουσα· ἐν ταύτῃ, ἐχούσῃ τὴν Γαλλικὴν καὶ Τουρκικὴν μᾶλλον ἐνισχυμένας, κατατάσσονται οἱ ἀδύνατοι ἐν ταῖς γλώσσαις ταύταις διὰ τὴν φοίτησίν των εἰς τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα.

Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει κατατάσσονται οἱ τελειόφοιτοι τῆς Στ'. τάξεως τῶν ἀστικῶν σχολείων καὶ οἱ ἄριστοι τῆς Ε'.

Πάντα τὰ μαθήματα τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος καὶ ἱκανὰ τοῦ προπαιδευτικοῦ καὶ τῆς μεσαζούσης τάξεως διδάσκονται Γαλλιστί.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Κ)ΠΟΛΙΣ 23 Ἰουλίου.— Ὁ ἀνασχηματισμὸς τοῦ Ὑπουργείου ἀνετέθη εἰς τὸν ἄλλοτε Πρωθυπουργόν, τέως δὲ Νομάρχην Σμύρνης, Κιαμὴλ Πασσᾶν, ὅστις καὶ ἀσχολεῖται δραστηρίως μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων προσώπων.

Η ΤΑΞΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 23 Ἰουλίου.— Μέχρι σήμερον οὐδὲν συνέβη ἐνταῦθα δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΣΚΟΔΡΑΣ

ΣΚΟΔΡΑ 23 Ἰουλίου.— Μολονότι ὁ βαλῆς καὶ ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ὡρκίσθησαν πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα, ἐν τούτοις ἀμφότεροι ἐξακολουθοῦσι τὴν προτέραν ἐλεεινὴν πολιτείαν των. Ἕνεκα τούτου ἀπεστάλη εἰς ἀμφοτέρους δήλωσις πρὸς ἀλλαγὴν πολιτείας.

Η ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΜΗ ΠΑΣΣΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 23 Ἰουλίου.— Ὁ τέως ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς Ραμῆ πασσᾶς ἀποδειχθεὶς ὡς καταχραστὴς 100 χιλιάδων λιρῶν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ στόλου συνελήφθη σήμερον καὶ ἐφυλακίσθη.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ

ΟΣΜΑΝΙΕ, 23 Ἰουλίου. — Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Τσιφλὶκ βούλγαρος ὁπλαρχηγὸς Βασὶλ καὶ ὁ ὀπαδὸς αὐτοῦ Στοΐμεν ἐκ τοῦ χωρίου Βιρχόβιστα προσελθόντες χθὲς ἐνταῦθα παρεδόθησαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ οἰνοπνευματοποιὸς Δαβὶδ Ἀλτσὲχ ὁ ἔχων κατάστημα ἐν τῇ ἀγορᾷ Οὒν-Καπὰν παρεποίησε καὶ ἀπεμιμήθη τὰ ἡμέτερα διακριτικὰ σήματα, ἅτινα θέτομεν ἐπὶ τῶν φιαλῶν τοῦ παρ' ἡμῶν κατασκευαζομένου γνωστοῦ Ἀρωματικοῦ Ποτοῦ (Ὀλυμπιὰς) δυνάμει ἐπισήμου ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων προέβημεν δικαστικῶς εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του εὑρεθεισῶν φιαλῶν φερουσῶν τὰ κατ' ἀπομίμησιν πλαστὰ διακριτικὰ σήματα πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς πελατείας, ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ καὶ πλέον τῶν τεσσάρων χιλιάδων ἐντύπων πλαστῶν διακριτικῶν σημάτων, ἅτινα πάντα κατασχεθέντα καὶ σφραγισθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Δικαστηρίου ἐκρατήθησαν παρ' αὐτῷ.

Συμφώνως δὲ τῷ σχετικῷ νόμῳ ἐπεδώκαμεν τῇ ἁρμοδίᾳ Εἰσαγγελείᾳ ποινικὴν μήνυσιν καὶ ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεων διὰ τοῦ γενικοῦ μας πληρεξουσίου δικηγόρου ἐνδοξ. Χριστάκη ἐφέντη Καραγκιόζη διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπὶ τούτοις δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀγγείλωμεν τὸ γεγονὸς εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν καὶ ἰδίως εἰς τοὺς πωλοῦντας τὸ παρ' ἡμῶν κατασκευαζόμενον Ἀρωματικὸν Ποτὸν (Ὀλυμπιάς), ἵνα μὴ παραπλανῶνται ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ πωλῶσι ἐν γνώσει φιάλας φερούσας παραπεποιημένα καὶ πλαστὰ διακριτικὰ σήματα καὶ ὅτι μόνον ἡ ἑταιρία ἡμῶν δικαιοῦται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἡμετέρων διακριτικῶν σημάτων τοῦ Ποτοῦ (Ὀλυμπιάς).

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλομεν καταγγείλει καὶ καταδιώξει ποινικῶς πάντα, ὅντινα θέλομεν πληροφορηθῇ ὅτι ἐν γνώσει πωλεῖ εἰς τὸ κοινὸν φιάλας τοῦ Ἀρωματικοῦ Ποτοῦ (Ὀλυμπιάς) φερούσας παραπεποιημένα τὰ ἡμέτερα διακριτικὰ σήματα.

Τὸ ἡμέτερον γνήσιον Ποτὸν (Ὀλυμπιὰς) πωλεῖται ἐν Σέρραις παρ' ἡμῖν, ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ παρὰ τοῖς γενικοῖς ἡμῶν ἀντιπροσώποις κ. κ. Λασκαρίδῃ καὶ Πασανίκα (Χάνιον Τουρπάλη ἀριθ. 23-24).

Ἐν Σέρραις τῇ 21 Ἰουνίου 1908

ΑΦΡΑΤΗ ΜΠΙΡΑ

Οἱ φίλοι τῆς μπίρας καὶ οἱ καταναλωταὶ αὐτῆς ἂς σπεύσουν εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς ἀποβάθρας μέγα

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ὅπου πωλεῖται ἡ θαυμασία μπίρα Μονάχου.

Lowenbraü in München

Ὁ ζῦθος οὗτος εἶνε ὁ καλλίτερος ζῦθος τοῦ Μονάχου, πεφημισμένος καὶ πασίγνωστος. Πρώτην δὲ φορὰν τοιοῦτος ζῦθος εἰσάγεται ἐνταῦθα.

Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω Ζυθοπωλεῖον «ΚΡΥΣΤΑΛ», ἐκτὸς τοῦ θαυμασίου ζύθου, θὰ εὕρῃ ἄκραν περιποίησιν καὶ καθαριότητα τελείαν ὡς καὶ ἐκλεκτοὺς μεζέδες.

Τὸ «ΚΡΥΣΤΑΛ» εἶνε κέντρον καθαρῶς οἰκογενειακόν.

Πρωτοφανὴς ἐπιτυχία ζυθοπωλείου· Ἠμπορεῖτε νὰ πίητε μπίραν παγωμένην καὶ φρεσκοτάτην καθ' οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Τελειοτάτη ψυχραποθήκη μπίρας.

Ἡ διεύθυνσις

Σποροποιοί!

Παραγγείλατε ὅλοι
Τὰ **ΚΥΤΙΑ** Σας
Μὲ τιμὰς συγκαταβατικὰς
Εἰς τοὺς
ΑΔΕΛΦ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΑΣ
ΕΝ ΣΟΥΦΛΙῼ

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Διατελοῦσα καὶ λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸν Ἔλεγχον τοῦ Κράτους καὶ παντὸς ἀσφαλιζομένου.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΕΝ ΤΟΥΡΚΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Καὶ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ	ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, Πρόεδρος, πρώην Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους.	*Ἀσφάλειαι ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ*
	Ἀσφάλειαι ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΑΒΕΡΩΦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Πρώην βουλευτής, εἰσοδηματίας	*Ἀσφάλειαι Μικταὶ*
ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Βουλευτής, εἰσοδηματίας	*Ἀσφάλειαι ἐν ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΖΩΗΣ*
ΚΟΝΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Κτηματίας.	*Ἀσφάλειαι ΣΥΝΘΕΤΟΙ*
ΣΧΛΗΜΑΝ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Βουλευτὴς εἰσοδηματίας	*Ἠσφαλισμένον Κεφάλαιον*
ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΡΟΙΛΟΣ, εἰσοδηματίας.	*μέχρι σήμερον*
Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ, Βουλευτής	*Δρ.* **10.500.000**

Διὰ καταβολῆς δρ. 72 ἐτησίως πᾶς ἠσφαλισμένος ἔχει τὴν καλλιτέραν **Ἀποταμίευσιν**· Τὸν ἀκοπώτερον καὶ προνοητικώτατον τρόπον πρὸς ἐξασφάλισιν **Προικός**. Τὴν μᾶλλον προσοδοφόρον **Ἀσφάλειαν**.

Ἡ «Ἀνατολή» α' ἐξασφαλίζει τὴν ἠγγυημένην ἀπόδοσιν, β' διευκολύνει τοὺς ἠσφαλισμένους εἰσπράττουσα τὰς δόσεις τμηματικῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐξήσεως γ' παρέχει δάνεια εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους της μετὰ τὴν καταβολὴν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτησίων δόσεων καὶ μεγάλας εὐκολίας εἰς πληρωμὴν τῶν περιπεσόντων εἰς παροδικὴν δυσχέρειαν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων, καὶ δ' δίδει εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους της τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνωσιν ἢ καὶ νὰ συντομεύωσι τὴν διάρκειαν τοῦ συμβολαίου των.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς «Ἀνατολῆς» δέον νὰ θεωρηθῇ τῶν τελειοτέρων καὶ ἰσάμιλλος τῶν ὁμοειδῶν αὐτῷ Εὐρωπαϊκῶν Ἑταιρειῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον. Χάνιον Λομβάρδου ἀριθ. 9. ἔναντι Αὐτοκρ. Ὀθωμ. Τραπέζης.

Κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας
Ἐν Θεσσαλονίκῃ

Γεν. Πράκτωρ ἐν Θεσσαλονίκῃ	Διευθύνων
Ἀθ. Π. Καλλιδόπουλος	**Γ. Λεοντιάδης**

Ἐπιθεωρητὴς Νομοῦ Μοναστηρίου
Γ. Σούρλας

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ
"FRIEDRICH WILHELM,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ

Ἐν Βερολίνῳ.

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1866 καὶ λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν διηνεκῆ ἐποπτείαν καὶ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Αὐτοκρ. Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐγγυήσεως
ΦΡ. 136.112.305

Ἀσφάλιστρα εἰσπραχθέντα μόνον κατὰ τὸ 1905
ΦΡ. 25.403.875

Συναφθεῖσαι ἀσφάλειαι μέχρι τοῦ 1906
ΦΡ. 1.206.000.000

Αὐτὴ ἡ ἑταιρία ἡ μεγαλητέρα τῆς Γερμανίας συνάπτει ἀσφαλείας ὡρισμένης λήξεως καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου. Ἐπίσης συνάπτει ἀσφαλίας οἰκογενειακάς, διὰ παῖδας καὶ ἄλλας.

Οἱ τιμοκατάλογοί της καὶ οἱ διάφοροι συνδυασμοὶ εἶναι οἱ συμφερώτεροι καὶ ὠφελιμώτεροι. Οὐδεμία ἄλλη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία παρουσιάζει τόσα πλεονεκτήματα ὅσα ἡ **"Friedrich Wilhelm,,**

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν γενικὸν Πράκτορα δι' ὅλην τὴν Μακεδονία Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν κύριον **Saltiel Angel** Κίρτσχαν ἀρ. 15 ἐν... Ἀνατολικῆς Τραπέζης ἢ Κολτσάκην καὶ Βέρρου ἐν Ἰστιρά Ὑποπράκτορες ἐν Μοναστηρίῳ, Σκοπίοις, Καβάλλ Σέρραις, Δράμᾳ καὶ ἄλλαις πόλεσι...

Γεν. ἐπιθεωρητὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐλ τραπεζῖται τῆς ἑταιρίας εἶνε ἡ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν

ΚΟΝΙΑΚ ΜΕΤΑΞΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ

ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1900

ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΤΡΟΦΩΝ καὶ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

8 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ 8

35 ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 35

Πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν παραποιήσεων

ΖΗΤΕΙΤΕ
τὸ κανομοιότυπον τῆς ἔναντι φιάλης, φερούσης ταινίαν μὲ τὰς σφραγῖδας καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπισήμου χημικοῦ κ. Κ. Α. ΣΥΓΓΡΟΥ.

ΖΗΤΕΙΤΕ
ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπίσημον πιστοποιητικόν, ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν

«Πιστοποιεῖ ὧδε, ὅτι ἐργοστάσιον κατασκευῆς ΚΟ-«ΝΙΑΚ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἰδιοκτησίας Σ. καὶ Η. καὶ «Α. ΜΕΤΑΞΑ ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ΕΝ ἱδρυμένον ἐν Πειραιεῖ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰουνίου 1904

Ὁ ὑπουργὸς
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῷ ἐσωτ.
Ν. Ν. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

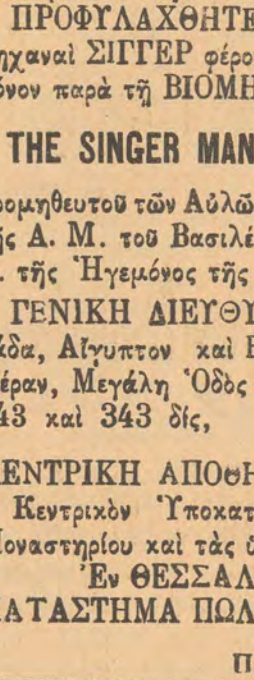

Η ΜΟΝΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

καὶ πρώτης τάξεως ὑπερωκεανείων

ἥτις διὰ τῶν νεωτάτων ἀτμοπλοίων της, ἐξ ὧν τὰ περισσότερα ἐναυπηγήθησαν ἀπὸ τὸ 1906 καὶ ἐπέκεινα, ἐνεργεῖ πλόας ἐξ Ἑλλάδος καὶ Τεργέστη κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀμερικὴν εἶναι

ἡ ὑπερωκεάνειος ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ ΛΑ·Ι·Ν

Μὲ τακτικὴν σήμερον γραμμὴν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἐκ Θεσσαλονίκης μέσον ΠΑΤΡΩΝ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ, ΝΕΑΝ ΟΡΛΕΑΝΗΝ, ΡΙΟΝ ΙΑΝΕ·Ι·ΡΟΝ, ΜΟΝΤΕΒΙΔΕΟΝ καὶ ΜΠΟΥΕΝΟΣ-Α·Ι·ΡΕΣ ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβιβάσεως μὲ τὰ πολυτελέστατα, ταχύτατα, ἠλεκτροφώτιστα καὶ ἀσύρματον ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΝ ΜΑΡΚΟΝΙ ἀτμοπλοιά της, ἐν οἷς ὁ ἐπιβάτης εὑρίσκει κλίνας σιδηρᾶς, Λουτῆρας, νοσοκομεῖα τέλεια, ἰατροὺς ἐξασφαλίζοντας τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἀποβίβασιν, διερμηνεῖς ὅλων τῶν γλωσσῶν τροφὴν πλουσίαν καὶ καθαρὰν καὶ οἶνον δὶς τῆς ἡμέρας.

διάρκεια ταξειδίου ἀπὸ Πάτρας-Νέαν Ὑόρκην 14—15 ἡμέραι.

» » » Νέαν Ὀρλεάνην 16—18 »
» » » Μπουένος Α·Ι·ΡΟΣ 20—22 »

Ἐπὶ πλέον ἡ ἑταιρεία πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πελατῶν της διωργάνωσε τακτικὴν γραμμὴν Θεσσαλονίκης, Βόλον, Πειραιᾶ Πάτρας δι' ἰδιαιτέρων ἀτμοπλοίων τῆς ΑΧΑ·Ι·ΚΗΣ ΑΤΜΟΠΟ.Ι·ΑΣ ἵνα τοὺς ἐντεῦθεν ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δι' Ἀμερικήν; ἐπιβιβάζῃ ἐπὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν ὑπερωκεανείων ἐκ Πατρῶν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ, ΝΕΑΝ ΟΡΛΕΑΝΗΝ, ΡΙΟΝ ΙΑΕ·Ι·ΡΟΝ ΜΟΝΤΕΒΙΔΕΟΝ καὶ ΜΠΟΥΕΝΟΣ Α·Ι·ΡΕΣ ὡς καὶ δι' τοὺς λιμένας τῆς ΒΟΡΕΙΟΥ καὶ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ἀναχωρούντων ἀτμοπλοίων της μὲ τὰς συγκαταβατικωτέρας τιμὰς ὅλων τῶν ἑταιρειῶν καὶ ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ὑποπρακτορεῖα εἰς τὰς κεντρικωτέρας τῆς Μακεδονίας πόλεις.

Ὁ Γενικὸς Πράκτωρ ἐκδίδει ἐντεῦθεν εἰσιτήρια συμπληρωμένα καὶ ἰσχύοντα διὰ τὸ τελευταῖον ὅριον τοῦ μεταναστεύοντος ὡς καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ ὡς π. χ. Χιλὴν Περουίαν κ.τ.λ.

Ἀφ ἑτέρου οἱ ἐντεῦθεν λαμβάνοντες τὸ εἰσιτήριόν των μετανάσται ἅπαξ ἀποβιβασθέντες εἰς Πάτρας ἔχουσι οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἀλλὰ καὶ ἐν Πάτραις δικαίωμα τροφῆς ἀφθόνου καὶ καθαρᾶς πρὸς ἀποφυγὴν διαφόρων ἐκτά..ιων ἐξόδων.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν μόνον ἐνταῦθα γενικὸν τῆς ἑταιρείας δι' ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν πράκτορα

ΒΙΚΤΩΡΑ ΤΣΙΤΤΡΙΤΣ

LA SUISSE

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΗ ΤΗΣ ΖΩΙΣ

ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ (ΕΛΒΕΤΙΑ)
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1858

Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλβετίας
(Συνῳδὰ τῷ Ὁμοσπονδιακῷ νόμῳ τῆς 25 Ἰουνίου 1885)
Κεφάλαιον καὶ κατατεθειμέναι ἐγγυήσεις ἐκ 14,850,000

Συνδυασμοὶ παντὸς εἴδους ἐπὶ ἀσφαλειῶν, κεφαλαίων καὶ εἰσοδημάτων

Συμβόλαια ἀποταμιευτικὰ ἄνευ ἰατρικῆς ἐπισκέψεως
Τιμολόγια μετρίων τιμῶν καὶ ὅροι λίαν εὐεργετικοὶ
Τραπεζίτης τῆς Ἑταιρίας (Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμ. Τράπεζα)
Γενικὸς πράκτωρ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ πέριξ

Ι. Π. ΤΟΥΡΝΙΒΟΥΚΑΣ
Cité Saül - Θεσσαλονίκη

Ζητοῦνται πράκτορες κατάλληλοι δυνάμενοι νὰ παρουσιάζωσι καλὰς συστάσει

THE GRESHAM LIFF

Μεγάλη Ἀγγλικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία Ζωῆς

Ο ΓΚΡΕΣΑΜ

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τῷ 1848

Ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως

Ἐνεργετικὸν τῆς Ἑταιρίας	φρ. χρ.	235.303.311
Ἐτήσιον εἰσόδημα	φρ. χρ.	34,354,039
Ἀποζημιώσεις πληρωθεῖσαι	φρ. χρ.	545,527,533

Συμμετοχὴ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ 90 ο)ο εἰς τὰ κέρδη

Ἡ ἑταιρία ΓΚΡΕΣΑΜ συνάπτει συμβόλαια μὲ διαφόρους συνδυασμοὺς καὶ ὑπὸ ὅρους λίαν ἐπωφελεῖς καὶ οὐδένα ἐπιδεχομένους συναγωνισμόν.

Γενικὸς Πράκτωρ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ διὰ τὴν Μακεδονίαν
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΜΑΟΥ

Ἐπιθεωρηταὶ ΔΗΜ. ΚΑΛΟΥΣΣΗΣ. ΧΡ. ΦΛΕΣΣΑΣ

ΑΜΟΙΒΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἐγκεκριμένη διὰ Βασ. Διατάγματος
καὶ ὑπὸ διαρκῆ κυβερνητικὸν ἔλεγχον
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1902

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐν Τουρκίᾳ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, Τράπεζα Μυτιλήνης
Κεφάλαιον ἀσφαλισθὲν μέχρι 31 Μαρτίου 1908

ΔΡ. 27,621,000
ΑΠΟΘΕΜΑ 1,250,000

Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΑΛ. ΧΑ ΑΛΑΜΠΗΣ Πρόεδρος	Π. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ
Σ. ΘΡ. ΖΑ·Ι·ΜΗΣ	Δ. Α. ΒΟΡΕΣ
Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	Γ. ΣΤ. ΣΤΡΕ·Ι·Τ

Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Γενικὸς Διευθυντής

Σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας ὁ σχηματισμὸς ἐντὸς 12 ἐτῶν

Κεφαλαίου διὰ τὸν καταθέτοντα.—Συντάξεως διὰ τὸν καταθέτοντα.—Προικὸς διὰ τὰ τέκνα του.—Κληρονομίας διὰ τὴν οἰκογένειάν του.

Μὲ μηνιαίας καταβολὰς δραχ. 5 καὶ ἄνω ἐπὶ 10 ἔτη μόνο,

Ἀπόλυτος ἐξασφάλισις. Τὰ ὑπὸ τῶν μετόχων καταβαλλόμενα χρήματα νδύονται εἰς Λαχειοφόρους Ὁμολογίας καὶ Χρεώγραφα τοῦ Ἑλλ. Κράτους ἐκ τῶν ἀσφαλεστάτων, κατατιθέμενα εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς τις δύναται νὰ ἐγγραφῇ δι' ἓν ἕως δώδεκα μερίδια. Ἕκαστον μερίδιον ἀποτελεῖται ἐξ 600 δραχμῶν· (ἢ φράγκων χρυσῶν διὰ τὸ ἐξωτερικόν). Ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔστω καὶ δι' ἓν μερίδιον, γίνεται μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ τῆς «ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ» ἀφ' οὗ δὲ ἐντὸς τῶν δέκα ἐτῶν πληρώσῃ εἰς μηνιαίας δόσεις ἐκ φρ. 5 τὰ 600 φράγκα, ἀναλαμβάνει ἂν ἐπιζήσῃ ὁ ἴδιος τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ κεφάλαιόν του φρ. 600 καὶ ἄλλα τόσα περίπου εἰς τόκους καὶ κέρδη. Ἂν δὲ συμβῇ θάνατος εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα πρὸ τοῦ τέλους τῶν δώδεκα ἐτῶν, δυνάμει ἐλαχίστου ἐτησίου ἀντασφαλίστρου, ἐξασφαλίζονται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας του, σημαντικώτατα πολλαπλασιασμέναι αἱ μέχρι τοῦ θανάτου καταθέσεις του. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη πληρώνεται ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Ταμείου τῆς Ἀντασφαλείας τῆς «ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ» εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον συνέβη θάνατος. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα θανάτων, ἀπέδωσαν εἰς τοὺς κληρονόμους πέραν τῶν τριπλασίων τῶν καταθέσεων.

Εἰδικὸν Γραφεῖον δι' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Δ. Ἀγγελάκη

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν Α. Α. Ζάχου καὶ Λ. Ἀλεξάνδρου

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

ἐν Σέρραις Τρ. Πολυμέρης	ἐν Ναούσῃ Φιλ. Ἄρνης
» Δράμᾳ Θ. Κύρπος	» Βερροίᾳ Εμ. Φοντούλης
» Καβάλλᾳ Γ. Πρωτόπαπας	» Βοδενοῖς Χ'' Τρύπκος & Τσαρδέινας
» Θάσῳ Α. Λαμπίρης	» Γρεβενοῖς Θωμᾶς Ἠλία
» Ἄνω Τζουμαγ & Ζαχ. Κούμλης	» Κοζάνῃ Σ. Παπακωνσταντίνου
» Στρωμνίτσῃ Ν. Αντωνιάδης	» Καστορίᾳ Δούκας Σαχίνης
» Μελενίκῳ Δ. Δημοκίδης	» Κορυτσᾷ Ἀδελφοὶ Μαγγολέτση
» Γευγελῇ Ι. Ζιοῦμος	» Ἐλασσῶνι Ν. Χαρισίου
» Αἰκατερίνῃ καὶ περ. Δ. Πασασκευᾶς	» Λειψίστῃ Τρ. Θεοδώρου
« Ἀσβεστοχωρίῳ » Δ. Ζωγράφος	» Σόροβιτς Ι. Μπαδραγάνης
« Ἰσβόρῳ Σ. Σταμπουλῆς	» Φλωρίνῃ Ἀναστ. Ναοὺμ
« Σκοπίοις Π. Μεξῆς	» Βογραδετσίῳ Δ. Παπαδόπουλος

Ἰατρὸς τῆς Ἑταιρίας Δημ. Μαργαρόπουλος
Ἐπιθεωρηταὶ Γ. Ρέσσος,
Περιοδεύοντες πράκτορες Κ. Καλούσης Δ. Στεργιάδης Π. Χ''Βάντσιου
Γ. Πολυνόπουλος
Εἰσπράκτωρ καὶ Παραγωγὸς Βασ. Μουμούδης
Πράκτωρ Μοναστηρίου ὁ κ. Ν. Τσιγκαρᾶς

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
"ΣΙΓΓΕΡ,,

ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΑΡΙΣΤΑΙ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟΝ

Η Ἑταιρία ΣΙΓΓΕΡ ἐπώλησε μέχρι τοῦδε πλέον τῶν 22 ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν περιφήμων τούτων μηχανῶν.

Εἰς τὴν Ἑταιρίαν ΣΙΓΓΕΡ ἀπενεμήθησαν εἰς διαφόρους Ἐκθέσεις ἄνω ὧν 400 μεταλλίων καὶ βραβείων τιμῆς.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐπιτυχία, ἧς οὐδὲν ἐργοστάσιον ἠξιώθη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνωτέραν ποιότητα τῶν μηχανῶν Σίγγερ.

ΠΡΟΦΥΛΑΧΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ. — Αἱ γνήσια μηχαναὶ ΣΙΓΓΕΡ φέρουσι τὸ ἔναντι σῆμα τοῦ ἐργοστασίου καὶ πωλοῦνται μόνον παρὰ τῇ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ,

THE SINGER MANUFACTURING COMPANY

προμηθευτοῦ τῶν Αὐλῶν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τῆς Α. Β. Υ. τῆς Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ διὰ τὴν Τουρκίαν Ἑλλάδα, Αἴγυπτον καὶ Βουλγαρίαν: Ἐν Κων)πόλει, Πέραν, Μεγάλη Ὁδὸς ἔναντι τοῦ Μπὸν Μαρσέ, ἀρ. 343 καὶ 343 δίς,

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ: Ἐν Γαλατᾷ Σίγγερ ὄπισθεν τοῦ Τοῦνελ.

Κεντρικὸν Ὑποκατάστημα διὰ τὰς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης, Σκοπίων Μοναστηρίου καὶ τὰς ὑποδιοικήσεις Γκιουμουλτζίνης.

Ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΣΑΒΡΗ ΠΑΣΣΑ ἀριθμ. 321
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ » » » » 193

Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις

ΓΕΝ. ΟΘ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΔΙ' ΑΥΤ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

τῇ 2)14 Αὐγούστου 1892 Σεφὲρ 1310.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ διὰ τὰ βιλαέτια Θ)νίκης, Βιτωλίων, Σκοπείων.
Ἐν Φραγκομαχαλᾷ Χάνιον Λομβάρδου ἀρ. 3—4—5—6.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Βιτωλίοις, Βερροίᾳ, Ναούσσῃ, Βοδενοῖς, Κοζάνῃ Καστορίᾳ, Γρεβενοῖς, Κορυτσᾷ, Περλεπέ, Φλωρίνῃ, Σέρραις, Δεμὶρ-Χισσάρ, Μελενίκῳ, Δράμᾳ, Σκοπίοις, Ἰστιπίῳ, Κοτσάνῳ, Στρωμνίτσῃ, Κιοπρουλοῦ, Κουμανόβῳ γκαδᾶ, Ζαγκλιβερίῳ, Κλισσελῇ Ἐγρῇ Πακλάγα κτλ.

ΕΤΟΣ Β'. — ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ—ΚΥΡΙΑΚΗ, 27 Ἰουλίου 1908

ΚΟΣΜΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ. Ἐτησία ρβλ. 12 Ἑξάμηνος 6
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ. Ἐτησία φρ. 36 Ἑξάμηνος 18

ΑΡΙΘ. 232

ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΠΗΝ.

ΑΡΙΘ. 232

Ἀρχισυντάκτης ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ | Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ | Διευθυντὴς ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ | Διεύθυνσις ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ Journal „Kosmos" Odessa | Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Monsieur Stephanos Dragoumis
Grèce Athènes

ΤΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον συγχαρητήριος μπαζμπατᾶς τῶν δύο Ἐθνικῶν Σωμάτων, μνείαν ποιούμενος τῶν ὑπὸ τοῦ Κατακτητοῦ χορηγηθέντων τῷ Ἑλληνικῷ Γένει ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπομένης τῆς ἁλώσεως τοῦ Βυζαντίου προνομίων, τεκμηριοῖ ὅτι ὅ τε Πατριάρχης καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ Αὐτοῦ Σύμβουλοι ἐνεβάθυναν ἀποχρώντως εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος, κατανοοῦντες καὶ τὰς ἐκ τούτου ἀπορρεούσας εἰς τὸ Ἔθνος ὠφελείας καὶ τὰ μειονεκτήματα, ἅπερ θὰ προέκυπτον, εἴποτε κατηργοῦντο αἱ εἰρημέναι προνομίαι. Τοῦ Συντάγματος ὁρίζοντος γενικὴν ἰσοπέδωσιν, πλεῖστα τῶν προνομίων τούτων δὲν θὰ εἶχον λόγον ὑπάρξεως, ἑπομένως δὲ τὸ δοῦλον Ἔθνος, κερδαῖνον ἐξ ἑνὸς θὰ ἐζημιοῦτο ἄλλοθεν καιριώτερον... Ἡ ἐξαιρετικὴ ἄλλως τε ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἐθνοτήτων θέσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θέσις δεδικαιολογημένη καὶ ἰσχύουσα καὶ ἐνώπιον τοῦ νέου πολιτεύματος, λόγῳ ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐθνότητας καὶ λόγῳ—ὅστις ἐπίσης σπουδαῖος—δικαιωμάτων ἐπ' ἐδάφους ἀνήκοντος ἄλλοτε τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει καὶ κατακτηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ διὰ τοῦ ξίφους ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ἡ ἐξαιρετική, λέγομεν, θέσις τοῦ ἡμετέρου Γένους δὲν ἔπρεπε νὰ διαλάθῃ, ὡς δὲν διέλαθεν εὐτυχῶς—κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν—τὴν προσοχὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν περὶ Αὐτὴν πεπνυμένων καὶ περινουστάτων συμβούλων. Τὴν θέσιν ταύτην δὲν θὰ παρίδῃ, ὡς πεποίθαμεν, οὔτε ὁ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Αὐτοκρατορίας Του ἀναλαβὼν πάσῃ δυνάμει Καλίφης τοῦ Ἰσλάμ. Ὥστε ἔσπευσαν, ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ἔσπευσαν παρακαίρως! οἱ διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον τὴν ἐφεκτικὴν στάσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου παρερμηνεύσαντες ὡς ἀσέβειαν δῆθεν πρὸς τὸ νέον ἐν Τουρκίᾳ πολίτευμα. Τὰ προνόμια, δι' ὧν ὁ κατακτητὴς Μωάμεθ ὁ Β' ἐπροίκισε τὸ Γένος ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς Ἁλώσεως Πατριάρχου Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου, δὲν πρέπει μηδὲ κατὰ κεραίαν νὰ μειωθῶσιν ἐν τῇ ῥαγδαίως διοργανουμένῃ συνταγματικῇ ἰσοπεδώσει, διότι ὡς ταῦτα ἐχρησίμευσαν ὑπὸ τύπον Κράτους ἐν Κράτει εἰς σωτηρίαν τοῦ ἡμετέρου Γένους ἐκ τελείας ἐξοντώσεως, οὕτω καὶ ἐν τῷ παρεχομένῳ νῦν ἐν Τουρκίᾳ νέῳ πολιτεύματι δέον νὰ παραμείνωσιν ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως, δι' οὓς λόγους πᾶς Ἕλλην γινώσκει καὶ ἐννοεῖ καὶ οὓς περιττὸν ν' ἀναπτύξωμεν ὧδε... Ὅτι τὸ ἐν Τουρκίᾳ Σύνταγμα ταὐτωνυμεῖ πρὸς τὴν ὑλικὴν καὶ ἐθνικὴν εὐημερίαν σύμπαντος τοῦ ὑπὸ τὸ μωαμεθανικὸν σκῆπτρον βιοῦντος αὐτόχθονος καὶ ἐπήλυδος παντοειδοῦς πληθυσμοῦ, τοῦτο δύναται πᾶς τις μετὰ θετικότητος νὰ προΐδῃ, διότι ἀπὸ τοῦδε καὶ πρὶν ἢ ἔτι διεξαχθῶσιν αἱ νενομισμέναι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ συνέλθωσιν ἐν Σταμποὺλ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα προβάλλει ἡλίου φαεινότερον. Ἀλλ' οἱ ταγοὶ τοῦ δούλου ἡμῶν Ἔθνους καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ Ἔθνος δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ὑπὲρ τὸ πάροχον ἰσότητος καὶ εὐθυδικίας καὶ ἐκπολιτισμοῦ τουρκικὸν Σύνταγμα ὑπάρχει ἄλλο τι ἐπιβαλλόμενον ἐξαιρετικῶς ἡμῖν, ἅτε ἀναφαίρετον ὑμῶν δικαίωμα, ἱστορικὸν καὶ κληρονομικὸν ἡμῶν δικαίωμα, ὅπερ ἑκατὸν τουρκικὰ Συντάγματα ἐν οὐδεμιᾷ ἀπολύτως περιπτώσει, ἐπ' οὐδεμιᾷ ἀπολύτως προφάσει δύνανται ν' ἀκυρώσωσι ἢ καταργήσωσι...

Ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπῆρξε πρὸ 455 ἔτι ἐτῶν Ἑλληνικὴ καὶ ὅτι ἐσμὲν Ἕλληνες!

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἐκληφθῶμεν ὡς διανοούμενοι νὰ πικράνωμεν ἀπὸ τοῦδε τοὺς χορηγοῦντας ἡμῖν ἐν τῷ Κράτει αὐτῶν ἰσότητα φιλοπροόδους νεοτούρκους, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοῖς σελίδα τῆς ἱστορίας αἰγλήεσσαν μὲν δι' αὐτοὺς μέλαιναν δὲ δι' ἡμᾶς καὶ δὴ ἐν ὥραις, καθ' ἃς πανηγυρίζουσι τὴν Θεὰν Ἐλευθερίαν, ὁμολογοῦντες πρώτην ἤδη φορὰν ὅτι Ἑλληνικὴν αὐτὴ ἔχει τὴν καταγωγὴν καὶ τείνοντες ἡμῖν ἀδελφικὴν χεῖρα. Θὰ ἦτο ἄδικον ὡσαύτως νὰ κατακριθῶμεν ἐπ' ἀσεβείᾳ ἢ μνησικακίᾳ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐν Τουρκίᾳ ἐθνότητας, ἂν τολμῶμεν ἐν ὥραις παγκοίνου καὶ δεδικαιολογημένης ἀγαλλιάσεως νὰ ὑπομνήσωμεν αὐταῖς ὅτι ἔχομεν ἐξαιρετικὴν θέσιν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἑπομένως ἐσμὲν... ἀνώτεροι αὐτῶν.

Ἀλλ' ἡ ἱστορία εἶνε νόμος ὑπέρτατος, εἶνε ἱστορία, εἶνε γεγονότα, εἶνε αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, ἣν ὀφείλομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἴπωμεν γυμνὴν καὶ ἀπέριττον. Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ἐν εἰλικρινείᾳ ἀπὸ τοῦδε, πεποιθότες ὅτι δὲν ἀσεβοῦμεν πρὸς τοὺς φίλους τῆς ἰσότητος νεοτούρκους, ὡς καὶ τοὺς διέποντας τὰς λοιπὰς ἐθνικότητας ἀρχηγούς, ὅτι ἔχομεν ἱστορικὰ δίκαια, δίκαια νομικά, δικαιώματα ἰδιοκτήτου ὑποθηκεύοντος μὲν τὸ κτῆμα αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἐν ὥραις ἀνεχείας, διανοουμένου δὲ νὰ ἐκτίσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸ χρέος τῷ εἰς ὃν ἐνεχειρυάσθη ἐπὶ ὑποθήκῃ τὸ κτῆμα του πιστωτῇ, ὅπως ἀναλάβῃ καὶ αὖθις τὰ κτητικὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Τοιαῦτα εἰσὶ κατ' οὐσίαν τ' ἀδιασάλευτα προνόμια, ὧν δυνάμει αὐτοκρατορικῶν χρυσοβούλων καὶ βερατίων Μωάμεθ τοῦ Β' καὶ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ διαδόχων ἀπολαύει ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Τουρκίας, ἐφ' ὧν δ' οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν τὸ ἐκ τάφου πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β' πρό τινων ἡμερῶν ἀναστὰν σύνταγμα τοῦ ἀειμνήστου Μιδχάτ.

Τοῦτο τοὐλάχιστον ἐλέγχει τό γε νῦν, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἡ ἐφεκτικὴ στάσις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' καὶ τοιαύτην στάσιν ἀπέναντι τοῦ Συντάγματος ἀξιοῖ τὸ Γένος παρά τε τῶν κυβερνώντων τὴν ὁλκάδα αὐτοῦ ἀρχηγῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ τῶν μελλόντων Ἑλλήνων βουλευτῶν, νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ;

Ὡς καὶ προλαβόντως ἐγράψαμεν, ἡ κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ εἶνε σήμερον τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις οὐχὶ πλέον νὰ προαποφανθῇ περὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι, ἀλλ' οὔτε νὰ σχηματίσῃ σαφῆ κρίσιν περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως. Ἐκ τῶν περὶ τοῦ Συντάγματος σχολίων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου οὐδεμίαν δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ μέχρι τοῦδε ἀκριβῶς ἰδέαν περὶ τῆς ὑποδοχῆς, ἣν τὸ Σύνταγμα τοῦτο εὗρε παρὰ τοῖς μεγάλοις ἀνακτοβουλίοις, τοῖς ἐνδιαφερομένοις εἰς τὰ Τουρκικὰ πράγματα. Ἐὰν ὅμως πιστεύσωμεν εἰς ὁμολογίας τοῦ τουρκικοῦ τύπου, ἐν ἀνατολικῇ ἀφελείᾳ διατυπουμένας ἐν τοῖς πολιτικοῖς αὐτῶν ἄρθροις, ἡ ἐν Τουρκίᾳ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἐπετεύχθη μὲν πρωτοβουλίᾳ τῶν νεοτούρκων, ὀφείλεται δὲ εἰς τὰς ἐνεργείας μεγάλης Δυνάμεως. Καὶ δὲν ἀναφέρουσι μὲν οἱ ὀθωμανοὶ δημοσιογράφοι ὀνομαστὶ τὴν Δύναμιν ταύτην, ἀλλ' ἐξ ἄλλων πολιτικῶν αὐτῶν ἄρθρων καὶ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν καταφαίνεται, ὅτι ἡ Δύναμις αὕτη εἶναι ἡ Γερμανία, ἀφοῦ ἀναφανδὸν πλέον κηρύττουσιν ὅτι διὰ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ Συντάγματος καταπίπτει μὲν ἡ ἐν Ἀνατολῇ ἀγγλικὴ πολιτική, θριαμβεύει δὲ ἡ γερμανοαυστριακή. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πεῖρα διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἀπόρρητοι καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ βουλαὶ τῆς πολυμήτιδος Ἀλβιῶνος καὶ ὅτι σπανίως αὐτὴ ἕνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ θέσεως, συγχωρεῖ τοῖς ἄλλοις τὴν ἑαυτῆς ἧτταν,—ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἧτταν ταύτην—δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ διαβεβαιώσωμεν μετὰ θετικότητος ὅτι ἡ περὶ τὸ Σύνταγμα πάλη τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν Ἀνατολῇ Δυνάμεων ἔσται ἐφεξῆς λυσσωδεστέρα ἢ ἄλλοτε. Ἀλλὰ τίς θὰ νικήσῃ ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ; τοῦτο Κύριος οἶδεν, ὡς Κύριος οἶδεν ἂν ὁ ἀγὼν οὗτος ὡς ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὴν ἐμπέδωσιν ἢ ἀνατροπὴν τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος.

* * *

Ὡς Ἕλληνες ἡμεῖς εὐχόμεθα ἵνα τὸ Σύνταγμα ἐρριζωθῇ ἐν Τουρκίᾳ, καθ' ὅσον, ἅπαξ ἐμπεδουμένης τῆς ἰσότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας περὶ τὸ γράφειν καὶ ὁμιλεῖν, καὶ δὴ ἀπὸ Κοινοβουλίου, ἡ κατάστασις θὰ στραφῇ ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον δι' ἡμᾶς, διότι ἀκριβῶς ἐκ τοῦ ἁγίου δικαίου ἐξαρτῶμεν τὴν θέσιν, ἣν ἀξιοῦμεν παρά τε τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Δυνάμεων, ἀπέναντι τῶν ἄλλων συνοίκων ἡμῖν ἐθνικοτήτων.

Δὲν συμφωνοῦμεν πρὸς τοὺς ἰσχυριζομένους ὅτι διὰ τῆς ἐμπεδώσεως τοῦ Συντάγματος, παγιοῦται καὶ ἡ καταρρέουσα Τουρκία, ἐμπεδουμένης δὲ ταύτης, τὰ ἐθνικὰ δίκαια τῶν ἄλλων πληθυσμῶν θ' ἀπολεσθῶσιν τέλεον ἐν τῇ εὐνομίᾳ, προόδῳ καὶ ἐνδυναμώσει τῆς κυριάρχου Δυνάμεως. Ἅπαξ παραδεκτοῦ γενομένου, ὅτι διὰ τῆς ἐμπεδώσεως τοῦ Συντάγματος θὰ θριαμβεύσῃ ἡ δικαιοσύνη διὰ τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀπὸ κοινοῦ ὑπ' ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐν Τουρκίᾳ ἐθνικοτήτων ἐκδικάσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ συμφερόντων τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης ἐθνικότητος, διατί νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ἅμα ὅτι ἡ δημοσία αὕτη συζήτησις, καὶ ἡ ταύτῃ μέλλουσα νὰ συμπαρομαρτήσῃ ψῆφος θ' ἀποβαίνῃ ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον, καθ' ὅσον αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πλέον θὰ ἐκδικάσωσιν ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως ξένων ἐπιρροῶν καὶ παρρησίᾳ τὰς ὑποθέσεις των . . . . Ἐὰν λάβωμεν μάλιστα ὑπ' ὄψει τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν ἑκάστης ἐθνικότητος, ἀντιπροσωπευθησομένης ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ δι' ἀναλόγου ἀριθμοῦ βουλευτῶν, ὀφείλομεν νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἐν τῷ τουρκικῷ Κοινοβουλίῳ θὰ ἔχωμεν τοιαύτην δύναμιν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν πλέον εἰς τοὺς ἄλλους νὰ παραγκωνίζωσιν ἡμᾶς ἤνὰ καταπατῶσιν ἀποινεὶ τὰ ἡμέτερα δίκαια. Ἀκριβῶς δὲ ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις, ἐφ' ἣν ἀπὸ τοῦδε πιστεύομεν μετὰ πεποιθήσεως, ἔσται τὸ φρούριον, ἐφ' οὗ θὰ βασίζωμεν ἐφεξῆς ἀσφαλῶς τὰς ἡμετέρας τύχας. Καὶ δὲν εἶναι μικρὸν τὸ πλεονέκτημα ἡμῶν τοῦτο, καθ' ὅσον ἀνέκαθεν ἐπ' αὐτοῦ ἐστηρίξαμεν τὰς ἡμετέρας ἀξιώσεις, ὁσάκις συνέβη νὰ συζητηθῶσιν ἐθνολογικὰ ζητήματα τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου καὶ διαμφισβητηθῶσι τὰ ἱστορικὰ ἡμῶν δίκαια, πάντοτε δ' ἀπῃτήσαμεν **τὴν διὰ δημοψηφίσματος** ἐτυμηγορίαν τῶν Δυνάμεων. Δὲν μεγαληγοροῦμεν λοιπὸν οὔτε ἱσπανικοὺς πύργους οἰκοδομοῦμεν, βεβαιοῦντες ἀπὸ τοῦδε ὅτι τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐν Τουρκίᾳ ἔσται εὐεργέτημα διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, διότι ἀκριβῶς ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐστηρίξαμεν ἔκπαλαι καὶ στηρίζομεν μέχρι τοῦδε πάσας ἡμῶν τὰς ἀξιώσεις ἀπέναντι τῶν διεκδικούντων τὴν πατρῴαν ἡμῶν οὐσίαν ἐπηλύδων, οὓς αἱ περιστάσεις καὶ δὴ τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμφέροντα ταύτης ἢ ἐκείνης τῶν Δυνάμεων ἔτυχε νὰ δημιουργήσωσι κατὰ καιροὺς παρ' ἀξίαν ἢ καὶ ἀναδείξωσι καὶ ἐνισχύσωσιν.

* * *

Ἀλλ ὅ,τι καὶ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἠρωτῶμεν τολμῶμεν καὶ σήμερον νὰ ἐρωτήσωμεν ἐμφαντικώτερον: **Θὰ ζήσῃ τὸ Σύνταγμα** ἐν Τουρκίᾳ ἢ καὶ τὸ παρὸν θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει προκατόχου του καὶ τότε ἡ ἐσχάτη πλάτη ἔσται χείρων τῆς πρώτης διότι ἡ κατάστασις θὰ ἐπιδεινωθῇ διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς ἀπαισίας καταστάσεως ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν τούρκων παμψηφεὶ πρὸ ἡμερῶν κακαδικασθείσης εἰς θάνατον, καίτοι κύριοι ἵνα μὴ εἴπωμεν μόνοι αὐτουργοὶ τῆς καταστάσεως ταύτης ἦσαν οἱ τοῦρκοι.

Τοῦτο ἐξαρτᾶται—ἐπαναλαμβάνομεν τὴν πεποίθησιν ἡμῶν ταύτην μετὰ θάρρους—ἐξ αὐτῶν τῶν φίλων τῆς ἐθνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας τούρκων καὶ τοῦ πεφωτισμένου αὐτῶν Ἄνακτος, διότι ὅταν οἱ τοῦρκοι θελήσωσι πράγματι καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ τὸ Σύνταγμα, οὐδεμία τῶν Δυνάμεων. ὅσῳ ἰσχυρὰ καὶ παντοδύναμος καὶ ἂν ᾖ, θὰ δυνηθῇ νὰ καταστρέψῃ ἐν ξένῳ Κράτει ὅ,τι Ἄναξ, Κυβέρνησις καὶ σύμπας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας ὁλαὸς ἐδημιούργησεν ἐν ὁμοθυμίᾳ καὶ αὐτοβούλως, θεωρήσαντες τοῦτο συμφέρον των. Ἡ Εὐρώπη ἄλλως τε ἡ πλέον ἢ ἅπαξ ὑποχωρήσασα πρὸ τετελεσμένων γεγονότων, θὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νῦν μετὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ μάλιστα ἀφοῦ πρόκειται ν' ἀπαλλαγῇ πλέον καταστάσεως, ἥτις παρεῖχεν αὐτῇ ἀεννάως πράγματα καὶ παραζάλην.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Εἴχομεν δίκαιον τηροῦντες ἐν τῷ προγενεστέρῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐφεκτικότητα, ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ μερίδος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου τῆς Κωνσταντινουπόλεως γραφέντα περὶ τολμηρᾶς στάσεως ἀπέναντι τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς τούτου ἕνεκεν ἐπιβληθείσης δῆθεν αὐτῷ παραιτήσεως κατ' ἀκολουθίαν ἑλληνικοῦ ἀντιωακειμικοῦ συλλαλητηρίου. Εὐτυχῶς αἱ σκόπιμοι ἢ ἄσκοποι διαδόσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Ἐθνάρχην διερράγησαν ὡς πομφόλυγες, καθ' ἃ ἄλλως τε ἀνήγγειλεν ἀνακοινωθὲν τῆς Μεγάλης Πρωτοσυγκελίας δημοσιευθὲν ἐν παραρτήματι τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ ἔχον ὡς ἕπεται·

«Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπληροφορήθη ὅτι τινὲς τῶν ὁμογενῶν, ἔχοντες ἰδίους λόγους, ἐθεώρησαν πρόσφορον τὴν περίστασιν ἵνα συνέλθωσι καὶ ἀποφασίσωσι τὴν διοργάνωσιν διαδηλώσεως ἀντιπατριαρχικῆς, συντάξωσι δὲ καὶ προσαγάγωσι πρὸς ὑπογραφὴν κεκαλυμμένῳ τῷ τρόπῳ τοῖς χριστιανοῖς ἀναφορὰν συντεταγμένην ἐπὶ τῷ προδηλωθέντι σκοπῷ, ἕτεροι δὲ ὁμογενεῖς παρασκευάζονται εἰς ἀντιδιαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ καθεστῶτος πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν πρώτων. Τῶν τοιούτων διαβημάτων δυναμένων ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι προκαλέσαι θλιβερὰς συνεπείας καὶ λυπηρὰς διαιρέσεις ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, τοὐθ' ὅπερ ἐστὶν ἀσύμφορον, προτρεπόμεθα πατρικῇ ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα ὅπως ἀπέχῃ τῶν τοιούτων ἀσυμφόρων διαβημάτων, μὴ λησμονοῦν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶναι πρώτιστα πάντων τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν κέντρον καὶ ὅτι ὡς τοιοῦτο δέον νὰ μὴ καταστῇ κέντρον δημοκοπικῶν ἐνεργειῶν ἢ πολιτικῶν διαδηλώσεων.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 18 Ἰουλίου 1908.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τῆς Μ. Πρωτοσυγκελίας.

* * *

Ὅτι δὲ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης δὲν κατέκρινε τοῦ Συντάγματος μαρτυρεῖ ἡ πρὸς τὴν Μεγάλην Βεζυρείαν ἐπίσημος ἐπίσκεψις Αὐτοῦ ἐν συνοδείᾳ τῶν Μητροπολιτῶν Κυζίκου καὶ Νικομηδείας καὶ τῶν συμβούλων κ. κ. Ἀλεξ. Παντζίρη, Ἀριστείδου Κυριακοῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου Στ. Ἀριστάρχου, ἐπίσκεψις, καθ' ἣν ἐνεχειρίσθη τῷ Μεγ. Βεζύρῃ μαζβατὰς τῶν δύο Σωμάτων ἐκφράζων τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ἔθνους καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῇ ἀναστηλώσει τοῦ Συντάγματος. Ὁ μαζβατὰς οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς·

Μεγαλειότατε,

Τὰ δύο Σώματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἤτοι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐκπροσωποῦντα ἅπαν τὸ ῥωμαϊκὸν Γένος, τὸ ὑπήκοον τῆς Ὑμ. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, διὰ τοῦ παρόνάος ταπεινοῦ αὐτῶν ἐγγράφου παρουσιαζόμενα νοερῶς ἐνώπιον τοῦ Θρόνου Αὐτῆς ὑποβάλλουσι τὴν βαθεῖαν αὐτῶν χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην ὅτι ἐν τῇ ὑψηλῇ Αὐτῆς συνέσει καὶ περινοίᾳ ηὐδόκησε νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ Σύνταγμα ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἦτο ἀπαύγασμα τῆς πατρικῆς Αὐτῆς καρδίας καὶ τῆς πεφωτισμένης Αὐτῆς διανοίας.

Τὴν χαράν, εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διατυποῦντες ἱκετεύομεν τὴν Ὑμετέραν αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα, ἵνα ἐν τῇ βαθείᾳ Αὐτῆς συνέσει καὶ φιλοδικαιοσύνῃ **μὴ παρίδῃ τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,** ἣν ὁ ἐκ τῶν ἐνδόξων προγόνων Αὐτῆς αὐτοκράτωρ καὶ κατακτητὴς καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ μετὰ τῆς Ὑμ. αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἐθεώρησαν δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ περιβάλωσι διὰ τῆς προστασίας αὐτῶν καὶ διατηρήσωσι μέχρι τοῦ νῦν ἀμείωτον καὶ ἀπαράτρεπτον.

* * *

Ταὐτοχρόνως ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τοῖς ναοῖς Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος, ἔχουσα ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς:

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.

Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ὑπὸ τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος ἀνακηρύξεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, δι' οὗ, ἐξασφαλιζομένης τῆς ἐν πλήρει ἰσότητι ἀπολαύσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ὑπὸ πάντων τῶν ὑπηκόων, τίθεται ἀρχὴ νέας καὶ περιλάμπρου περιόδου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ εὐτυχοῦς διὰ πάντας τοὺς λαοὺς αὐτῆς μέλλοντος, οὐκ ἦν δυνατὸν ἵνα μὴ ἰδιαζόντως χαροποιήσῃ καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, ὅπερ εὐλόγως μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ νέον καθεστώς, ὡς τῆς κοινῆς προόδου καὶ εὐημερίας καὶ περιφρουρήσεως βεβαίαν βάσιν καὶ ἐχέγγυον, ἀτενίζει καὶ τὰ κράτιστα ἀπεκδέχεται. Καὶ ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τῇ μεγάλῳ καὶ τιμαλφεῖ τοῦ φιλολάου καὶ περινουστάτου Ἄνακτος πρὸς τοὺς λαοὺς Αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν τε καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας, εὐεργετήματι καὶ δωρήματι, θερμὰ ἤδη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἀποφάσει κοινῇ τῶν δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, ὑπεβάλομεν τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι εὐχαριστήρια.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῇ ἐγκαινιζομένῃ ἐπ' αἰσίοις νέᾳ εὐφροσύνῳ καὶ πολυσημάντῳ τάξει ἀνάλογα ἐπιβάλλονται καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἀνάλογος ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ ἐνέργεια, ἵνα ἐπάξια τῆς σημασίας τῆς νέας τάξεως ὦσι καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθά, ἐκ τῶν καθηκόντων δὲ τούτων πρώτιστον ἐστὶν ἡ ἔννομος καὶ ἔλλογος χρῆσις τῶν δωρηθεισῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ἐν πίστει μὲν καὶ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα, ἐν ἀγάπῃ δὲ καὶ τιμῇ πρὸς πάντας τοὺς συνοίκους λαοὺς καὶ τὰ δίκαια αὐτῶν, ἐπιδίωξις τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, **καὶ ὅσον γε ἀφορᾷ, ἰδιαιτέρως εἰς ἡμᾶς, ἡ περιφρούρησις τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως τοῦ γοήτρου τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου** προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἀποδείξεως μετὰ πατρικῶν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοῦ τοιούτου τιμαλφοῦς ἀγαθοῦ τῆς συνταγματικῆς ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας καὶ μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἐγκαρδίων προτρέψασθαι πάντας τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ἵνα καλῶς πάντες τὴν σημασίαν τῆς συντελεσθείσης μεταβολῆς κατανοοῦντες καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον καθῆκον συνορῶντες, πολιτεύησθε καὶ ἐνεργῆτε πάντοτε μετὰ περισκέψεως ἐννόμως καὶ πρεπόντως καὶ λυσιτελῶς ὑπὲρ τοῦ ἰδίου τε καὶ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, ἄξιοι ἀναδεικνύμενοι τῆς χορηγηθείσης ἰσοτιμίας καὶ τῆς ἐν ἰσότητι συμμετοχῆς εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν. Ἐν τέλει δὲ συνιστῶντες **ἵνα ἐπιστηθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ ὅπως κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων δοθῇ ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀνεπιλήπτου χαρακτῆρος, ἀρτίας μορφώσεως καὶ ἐγνωσμένης ἱκανότητος,** χαιρόντων τὰ τοῦ νόμου προσόντα καὶ δυναμένων ἵνα λυσιτελῶς καὶ τελεσφόρως συνεργασθῶσι καὶ τὸ δέον ἐπιτελέσωσιν, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὕψιστος φωτίζῃ πάντας εἰς τὸ ἀγαθόν, καταπέμψῃ δὲ πλούσια τὰ ἐλέη καὶ τὰς δωρεὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν εἰς νέαν ζωὴν καὶ ἀκμὴν ἐπ' αἰσίοις εἰσερχομένην κοινὴν πατρίδα. Ἡ δὲ θεία χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος ΣΤ'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Αἱ ἑλληνικαὶ περιουσίαι ἐν Βουλγαρίᾳ

Καθ' ἃ διακηρύττουσι στεντορείᾳ τῇ φωνῇ αἱ συνάδελφοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Σοβράνιε, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων τῆς Βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως παν. ἀρχιμ. κ. Φωτίου θὰ μεταβῇ εἰς Σόφιαν, ὅπως ἐπιδώσῃ ἐκτενὲς ὑπόμνημα περὶ τῶν ἁρπαγεισῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν καὶ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἡ Ι. Σύνοδος κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἐπεκύρωσε τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα.

Ἑβραῖοι ὑπὲρ τοῦ Ἑλλην. ἔθνους

Συλλαλητήριον Ἑβραίων ὑπὲρ τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος, διελθὸν ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔστη πρὸ

αὐτοῦ, ἐν ἀκρατήτῳ δὲ ἐνθουσιασμῷ ἐξητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τὸ ἀπροσδόκητον καὶ πρωτοφανὲς τοῦτο γεγονὸς ἐνεποίησεν ἔκτακτον ἐντύπωσιν.

Καθῆκον τοῦ κλήρου ἡμῶν.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ συναδέλφῳ «Πρωΐα» τὰ ἑξῆς δικαιότατα καὶ ἀξιοπρεπέστατα:

«Μετὰ τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν κατοίκων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας λαοσωτήριον πολιτικὴν μεταρρύθμισιν, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ηὐδόκησεν ἵνα ἄρτι ἐπενέγκῃ, καιρὸς εἶνε πλέον, ἵνα καὶ οἱ τὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐθνικῷ ἡμῶν κέντρῳ διέποντες, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπεκδυόμενοι, προβῶσιν εἰς τὴν διακανόνισιν τῶν παρ' αὐτοῖς πολλῶν καὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἀφ' ὧν ζωτικώτατα τοῦ ἔθνους ἡμῶν συμφέροντα ἐξαρτῶνται.

Καὶ πάντων πρώτιστα, δέον ἵνα διακανονισθῶσι τὰ μητροπολιτικὰ τοιαῦτα, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπὸ πολλοῦ ἤδη πολλαὶ ὁμογενεῖς κοινότητες τείνουσιν εἰς ἀποσύνθεσιν».

ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η ΕΝΕΣΤΩΣΑ ΠΟΛΙΤ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐν τῷ τουρκικῷ τύπῳ ἐξακολουθεῖ ἡ κατὰ τῆς Βουλγαρίας καταφορὰ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ν' ἀπειλῆται αὕτη διὰ πολέμου μέχρις ἐξοντώσεως. Ἡ πολεμικὴ αὕτη τοῦ τουρκικοῦ τύπου, ἐρχομένη μετὰ τὴν εἰς τὰς νεοτουρκικὰς ἀρχὰς αὐθόρμητον καὶ πανηγυρικὴν ὑποταγὴν τῶν τέως κατὰ τοῦ στρατοῦ ἀγωνιζομένων βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ τῆς πανδήμου δηλώσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σχισματικῶν ἀρχιερέων ὅτι ἀποδέχονται εὐγνωμόνως τὴν ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσιν ὡς τὸ μόνον ὄνειρον τοῦ μακεδονοβουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, ἐμβάλλει εἰς σύγχυσιν τοὺς ἐταζοντας ἐπιπολαίως τὴν νέαν ἐν Τουρκίᾳ κατάστασιν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐμβαθύνοντας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς νέας ἐν Τουρκίᾳ Κυβερνήσεως, τὸ πρᾶγμα οὐδόλως φαίνεται παράδοξον, καθ' ὅσον ἐν μὲν τῷ βουλγαρικῷ πληθυσμῷ ἡ Τουρκία βλέπει ὑπόδουλον ἐθνικότητα χρῄζουσαν καὶ αὐτὴ ὡς αἱ ἄλλαι κρείττονος τύχης, ἐν δὲ τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας καταδικάζει ξένην γείτονα Δύναμιν, ὑπονομεύουσαν τὸ Κράτος της καὶ διὰ τῆς κινήσεως τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαροφώνου πληθυσμοῦ ἐπιδιωκουσαν τὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν προσάρτησιν τοῦ μακεδονικοῦ ἐδάφους. Τοιαύτη περίπου εἶνε ἡ περὶ βουλγάρων ἐν γένει γλῶσσα τῶν κατ' ἔμπνευσιν προδήλως γραφόντων ἐλευθέρως πλέον τουρκικῶν φύλλων. Ἐνῷ δηλονότι ἀφ' ἑνὸς ὑπισχνοῦνται εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὸν πληθυσμὸν εὐνομίαν, ἰσότητα καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην, ἐξ ἄλλου μαίνονται κυριολεκτικῶς ἐν τῇ κατὰ τῆς ἀνεξαρτήτου Βουλγαρίας λύσσῃ των. Τὸ ὄνομα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας πλειστάκις παρελαύνει ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τουρκικοῦ τύπου, ὡς τουρκικῆς ἐπαρχίας παρανόμως ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ καταληφθείσης καὶ ἑπομένως.... ἀποδοτέας θᾶττον ἢ βραδύτερον. Ἐπίσης μνημονεύονται καὶ αἱ πρὸ διετίας διαπραχθεῖσαι κατὰ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κακουργίαι καὶ ἀθεμιτουργίαι καὶ ἐξαίρεται ἅμα τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐπιτροπὴ Ἑλλήνων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θὰ μεταβῇ ὁσονούπω εἰς Σόφιαν ἵνα ἐντόνως ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τὴν εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας ἐπιστροφὴν τῶν δημευθέντων ναῶν καὶ ἄλλων ἱδρυμάτων των καὶ ὅτι τὴν αἴτησιν ταύτην θὰ ὑποστηρίξῃ κατὰ καθῆκον ἡ Πύλη. Ἐπὶ πλέον ὡς ἐπισφράγισις τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων ὁ τουρκικὸς τύπος ἐξαγγέλλει ὅτι ἐδόθησαν σημαντικαὶ παραγγελίαι ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρούπ πρὸς κατασκευὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἀξίας 6 ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι ἡ παράδοσις τῶν τηλεβόλων τούτων γενήσεται ἐν βραχεῖ χρόνῳ.

Ἡ κατὰ τῆς Βουλγαρίας στάσις αὕτη τῆς Τουρκίας τονιζομένη καὶ ὑπὸ τῆς κατ' ἐπανάληψιν διατυπωθείσης ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τουρκικοῦ τύπου καταδίκης κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὀνείρων τῆς Ρωμουνίας ὡς γελοίων καὶ τῆς ἐπανειλημμένως ὡσαύτως διακηρυχθείσης ἑλληνοτουρκικῆς συμπράξεως, ὡς ἀπαραιτήτου συμπράξεως **«ἐνεστῶτος κυριάρχου πρὸς πρώην κυρίαρχον τοῦ ἐδάφους»,** εἶναι σημαντικώτατον γεγονὸς, ὅπερ δὲν διαλανθάνει τὴν προσοχὴν τῶν δυναμένων νὰ κρίνωσι βαθύτερον τὰ πράγματα. Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ ἂν ἡ Τουρκία εἰλικρινῶς πολιτεύηται νῦν ἀπέναντι τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐλευθέρου καὶ δούλου καὶ ἂν τηρήσῃ ἀπέναντι ἡμῶν τὴν αὐτὴν συνετὴν στάσιν, ἥτις εἶναι καὶ ἡ μόνη σωτηρία, διότι αὐτὴ κυρίως θὰ σώσῃ τὴν κυριαρχίαν της. Τὸ βέβαιον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι οἱ νεότουρκοι κρίνουσι σοβαρώτερον καὶ ἐθνικώτερον τὰς ὑποθέσεις των ἢ οἱ προκάτοχοί των, ἐφ' ᾧ καὶ δύναταί τις ἀπὸ τοῦδε νὰ συγχαρῇ αὐτοῖς θερμότατα, διότι ἐνόησαν ἐπὶ τέλους ποῦ ἔγκειται ὁ κίνδυνος καὶ ποῦ ἡ σωτηρία των.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ἐπιχειροῦντες τὴν συνέχειαν τῶν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματός γινομένων καθ' ἑκάστην ἐν Κων]πόλει διαδηλώσεων ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα οὐδὲ νὰ περισυλλέξωμεν κἂν εἴ τι συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας, διότι ἡ ἀναγραφὴ καὶ συνόψεως αὐτῶν θὰ προσελάμβανε διαστάσεις τεραστίου βιβλίου. Ἑπομένως τὸ κατὰ δύναμιν πράττοντες σταχυολογοῦμεν ὧδε ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν πληροφοριῶν ὃν ἔχομεν ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῖν τὰς σπουδαιοτέρας, ὅπως οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Κόσμου» μάθωσι τὰ οὐσιωδέστερα καὶ κυριώτερα.

Μία τῶν συγκινητικωτέρων τελετῶν κατὰ κατὰ τὸ λέγειν τῶν αὐτοπτῶν ὑπῆρξε καὶ ἡ σκηνὴ ἐκείνη τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καθ' ἣν ὁ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ Σεῒχ-οὒλ-Ἰσλάμης, ἐξῆλθεν εἰς τὸ περιστύλιον τοῦ Σεϊχουλισλαμάτου, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ χορείας οὐλεμάδων, ὅπως ἀναγγείλῃ τῷ αὐτόθι συνηγμένῳ πλήθει ὅτι ἡ Α.Μ. ὁ Σουλτάνος ὡρκίσθη πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα.

«Ἔρχομαι—εἶπεν ὁ Σεῒχ-οὒλ-Ἰσλάμης—ἐντεταλμένος ἐκ μέρους τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Καλίφου τοῦ Ἰσλάμ, Ὅστις μοὶ ἀνέθεσε πολὺ ὑψηλὴν καὶ πολύτιμον ἀποστολὴν ἐπὶ εὐγνωμοσύνῃ, ἣν εὐλαβῶς ἐξέφρασα Αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ ὀθωμανικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Συντάγματος. Εἶπον τῇ Α. Μ. ὅτι ἕκαστος ἐξ ὑμῶν αἰσθάνεται βαθυτάτην χαρὰν εἰς τὴν ψυχήν του, ὅτι πάντες ὑψοῦντες μέχρι τῶν νεφῶν τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος εὔχεσθε ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Α.Μ. Εἶπον ὅτι ἐν ὀνόματι ὁλοκλήρου τοῦ ὀθωμανικοῦ λαοῦ ἀνέμενον ἐκ τοῦ σεπτοῦ στόματος τῆς Α. Μ. λόγους τινὰς βεβαιοῦντας ὅτι ὁ συνταγματικὸς Χάρτης θὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ γράμμα διαρκῶς καὶ αἰωνίως.

Τὸ πρόσωπον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀπήστραψεν ἐκ χαρᾶς ἱερᾶς καὶ μετ' ἀπείρου γλυκύτητος μοὶ εἶπε:

Κατὰ τὴν ἄνοδον Ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον καίτοι εἶχον Ἡμῖν προαγγείλει ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ εὐημερήσῃ ἀπολαύων τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως, ἐχορηγήσαμεν τὸ σύνταγμα εἰς τὸν λαὸν Ἡμῶν. Ἡ πρώτη ἀφορμὴ τοῦ Συντάγματος κατέδειξε τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ.

Δὲν εἴχομεν καταργήσει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ προσωρινῶς ἀναστείλει αὐτήν. Σήμερον, χάρις τῷ Θεῷ, τοῦ λαοῦ Ἡμῶν ὄντος ὡρίμου πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων, προέβημεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

Ἡ Ἡμετέρα αὐτοκρατορικὴ ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πλήρη εὐημερίαν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων. Ἐὰν οἱ Ἡμέτεροι ὑπήκοοι ἐπιθυμοῦσι τὴν νόμιμον διάρκειαν τοῦ Συντάγματος τούτου καὶ ὅπως καταστῇ ἐχέγγυον τῆς Ἡμετέρας εὐτυχίας, ὀμνύομεν, τὴν χεῖρα φέροντες ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν βιβλίου τοῦ Κορανίου, καὶ δίδομεν τὴν αὐτοκρατορικὴν Ἡμῶν ὑπόσχεσιν, ὅτι τὸ Σύνταγμα τοῦτο θὰ εἶναι ἑδραία καὶ αἰωνία ἐγγύησις ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ αὐτοκρατορίᾳ. Ἐντέλλομαί σοι νὰ διαβεβαιώσῃς τὸν λαόν Μου ὅτι πόθος καὶ πρόθεσίς Μου εἶνε ἡ εὐτυχία πάντων ἀνεξαιρέτως καὶ ἡ ἀπόλαυσις τοῦ φωτὸς τοῦ δικαίου.

Μετὰ τοῦτο ἡ Α. Υ. ὁ Σεϊχουλισλάμης ὡρκίσθη ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν ἐντολήν του, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐχορηγήθη μόνιμον, ὅτι θὰ εἶναι ἡ δικαιοσύνη, ἡ εὐθύτης καὶ ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ ὅτι δὲν θὰ τροποποιηθῇ οὔτε θὰ ἀναβληθῇ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Αἱ διαδηλώσεις ἐξηκολούθουν ἐν Κων)πόλει μέχρι τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεως τοῦ τελευταίου ταχυδρομικοῦ φακέλλου. Ἐξηκολούθουν ἅμα καὶ αἱ φιλελληνικαὶ ἐκ μέρους τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ διαχύσεις, ἐν πᾶσι δὲ σχεδὸν τοῖς μωαμεθανικοῖς συλλαλητηρίοις ἐγίνετο εὔφημος μνεία τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Τοιοῦτον συλλαλητήριον συνεκροτήθη τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐν τῷ δημοσίῳ κήπῳ ἐν Ταξιμίῳ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συνδέσμου τῆς «Μεμορφωμένης Ὀθωμανικῆς Νεολαίας». Τῆς διαδηλώσεως ταύτης μετέσχε πολὺς κόσμος καὶ ἰδίως πλεῖσται ὅσαι Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι. Ὁ κῆπος παρουσίαζε θέαμα ἐκτάκτως γραφικόν. Εἰς τὴν εἴσοδον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προσεφέροντο εἰς τὰς κυρίας καλλιτεχνικώτατα ἀναμνηστικὰ χαρνὲ μετ' ἐπιγραφῆς «Ἡ ὀθωμανικὴ νεότης». Ἐν πρώτοις ἐπαίχθη ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας ὁ Αὐτοκρατορικὸς ὕμνος. Μεθ' ὃ διενεμήθησαν ὡραιότατα ἀνθοδέσμαι.

Πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον προσεφώνησεν ὀλίγα τινὰ τουρκιστὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου καὶ δημοσιογράφος Τζαχὶδ βέης. Μετ' αὐτὸν ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ Ἀχμὲτ Σουαῒμπ βέης, καθηγητὴς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ καὶ ἀνὴρ μορφώσεως, ἐπὶ ἡμίωρον καὶ πλέον ἀγορεύσας ἐκ χειρογράφου πρὸς τοὺς παρισταμένους. **Ὁ ῥήτωρ ἐξυμνήσας τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ κηρύξαντος τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς καὶ τὰ διδάγματα τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως κατέληξεν εἰς τὸ συντελεσθὲν μέγα γεγονός.**

Χειροκροτήματα ἀτελεύτητα ἐκάλυψαν τὸν λαμπρὸν τοῦτον λόγον.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅμως ἔφθασεν εἰς τὸ κορύφωμα, ὅτε ὡμίλησεν ἑλληνιστὶ ὁ Ἀλῆ Ζεκῆ βέης, ἐξάρας τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ἀδελφοποίησιν, τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀναμνησθεὶς ἐν γλώσσῃ ἀξιοθαυμάστῳ τῶν πρωτοστατῶν τοῦ νεοτουρκικοῦ κινήματος καὶ τῶν πρώτων ὀθωμανῶν σκαπανέων τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν. Ὁ Ζεκῆ βέης ἀνεμνήσθη καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ. Ἐν τέλει ἐξετελέσθη ἐν τῷ μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἀνευφημιῶν ὁ αὐτοκρατορικὸς ὕμνος. Πάντες οἱ παραστάντες Ἕλληνες εἰς τὴν συνάθροισιν τῆς ὀθωμανικῆς νεότητος κατηυχαριστήθησαν.

Τὸ συλλαλητήριον διελύθη περὶ τὴν 7 μ. μ.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἕνωσιν ταύτην τῆς νεότητος σκέπτονται νὰ διοργανώσωσι νέον συλλαλητήριον ἐν κλειστῷ χώρῳ, πιθανώτατα δὲ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου «Ἑρμοῦ», ὅπου θὰ προσκληθῶσι πολλαὶ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

Οἱ δυστυχεῖς τέως ἀστυνόμοι, κατάσκοποι καὶ λογοκριταὶ ἀκούουσι τὰ ἐξ ἀμάξης σήμερον παρὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡσεὶ ἐνήργουν αὐτοὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς μισθοδοτούσης αὐτοὺς πρώην Κυβερνήσεως, ὡσεὶ δὲν ἔπραττον ὅ,τι διετάσσοντο νὰ πράξωσι. Ἰδοὺ γεύματος χάριν τί γράφει κατὰ τῶν εἰρημένων κατασκόπων ἡ ἐφημερὶς «Σερβὲτ Φινούν».

«Οἱ ἀστυνόμοι εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἐποιήσαντο κατάχρησιν τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν νομίμου ἰσχύος, ἣν μετεχειρίζοντο ὡς ὄργανον πρὸς ἐξυπηρέτησιν . . . ἰδιοτελῶν σκοπῶν (!)

Οἱ ἀστυνόμοι λοιπὸν ἦσαν ἀκριβῶς ἀντάξιοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τοὺς μεταξὺ αὐτῶν τιμίους, οἱ πλεῖστοι ἦσαν μέλη τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἁρπυίας τῆς λάβρως ἐφορμώσης καὶ σπαρασσούσης τὰ σπλάγχνα, τουτέστι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ προσκολλῶντες εἰς τοὺς τοίχους τῶν ὁδῶν ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις δὲν εἶναι τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας;

Οἱ ῥίπτοντες λάθρα εἰς τὰς οἰκίας ἐπιληψίμους ἐφημερίδας καὶ εἶτα καταγγέλλοντες καὶ ἐνοχοποιοῦντες τοὺς ἐνοίκους δὲν εἶναι τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας;

Οἱ ἀπειλοῦντες τοὺς ἐμπόρους, τοὺς πλουσίους, τοὺς καταστηματάρχας καὶ μάλιστα τοὺς ταλαιπώρους ἀδελφοὺς ἀρμενίους, ὡς ἀντιστρατευομένους πρὸς τοὺς καταχθονίους πόθους των, καὶ ἀποσπῶντες παρ' αὐτῶν δολίως χρηματικὰ ποσά, δὲν εἶναι τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας;

Μάλιστα· οἱ ἀναχαιρετίζοντες εἰς τὰς ὁδοὺς τοὺς διαβάτας καὶ διαπράττοντες χαμερπεῖς κλοπάς, οἱ μετερχόμενοι τὴν λῃστείαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης. δὲ εἶναι τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας;

Μάλιστα οἱ διαφθείροντες τὰ ἤθη τῶν εἰς τὰ σχολεῖα μεταβαινόντων ἀθώων τέκνων ἡμῶν δὲν εἶνε τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας;

Μάλιστα..., μάλιστα..., μάλιστα...

Λοιπὸν τὸ σύνταγμα ὅπερ παρεχώρησεν ὁ προσφιλὴς ἡμῶν Ἄναξ, ἀπέπλυνεν ἐντελῶς τὸν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας ἐπικαθήμενον βδελυρὸν ῥύπον. Ἀπὸ τοῦδε τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας οὐδὲν ἄλλο καθῆκον θὰ γνωρίζῃ εἰ μὴ τὸ νόμιμον καθῆκον τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως, ὅπερ θὰ ἀναλάβωσι τίμιοι ὑπάλληλοι, διότι τοὐντεῦθεν καταργεῖται ἡ κατασκοπεία».

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τὸ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Τουρκίας χορηγηθὲν Σύνταγμα καὶ ἡ μέχρις ἀμετροεπείας ἐξικομένη ἐλευθερία περὶ τὸ γράφειν, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐνεθάρρυναν — ἵνα μὴ εἴπομεν ἐξῆψαν—τὰ πνεύματα, ὥστε μύδροι ἐκτοξεύονται καθ' ἑκάστην οὐ μόνον κατὰ τῶν βουλγάρων, τῶν δεδηλωμένων πλέον τούτων ἐχθρῶν τῶν συνταγματικῶν τούρκων ἀλλὰ καὶ κατὰ παντὸς τολμῶντος νὰ διαμφισβητήσῃ αὐτοῖς πολιτικὴν ὡριμότητα, πολιτισμὸν καὶ δύναμιν καὶ κατ' αὐτοῦ ἔτι . . . τοῦ Βρετανικοῦ Λέοντος. Οὕτως ὁ τουρκικὸς τύπος, διαστρέφων προδήλως ἄρθρον τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίας», παρίστησι τοὺς ἄγγλους μονονοὺ πτήσσοντας πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς ἰσλαμικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μεγαλείου. Ἰδοὺ κατὰ τουρκικὴν ἔκδοσιν τί λέγει ἡ «Σημαία».

«Ὡς **μεγίστη μωαμεθανικὴ δύναμις τῆς γῆς** ἡ Ἀγγλία, δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔκρηξιν τῶν αἰσθημάτων. Τὰ 62 ἑκατομμ. τῶν μωαμεθανῶν ἐν Ἰνδίαις εἶναι εὐμενῶς διατεθειμένα ἐν Ἀφγανιστὰν οὐδόλως εἴμεθα δημοφιλεῖς. Τὸ φανατικὸν ἱερατεῖον σχεδιάζει ἐκστρατείαν κατὰ τῶν λευκῶν στρατιωτικῶν ἐκεῖ εἰς τὰ σύνορα. Καραβάνια ὅπλων ἀποστέλλονται ἐκ τοῦ περσικοῦ κόλπου πρὸς τὸ Ἀφγανιστάν. Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ πρόκειται νὰ προσκληθῶσι διὰ νὰ διοργανώσωσι τὸν στρατόν. Ὁ ἐν Κων]πόλει ἄγγλος ἀντιπρόσωπος ὀφείλει ἀμέσως νὰ προβῇ εἰς παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ψυχρολουσία εἰς τοὺς θερμοκεφάλους τῆς Καβούλης».

Ἐν ἄλλοις λόγοις ἀπειλὴ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ δὲ ταγματάρχης τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου Νιαζῆ βέης, ὁμιλῶν ἐν ἐφημερίδι περὶ τῆς ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἐπελθούσης ἐν Μακεδονίᾳ μεταβολῆς ἀνακράζει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ χώρα αὕτη ἀνήκει ἡμῖν καὶ ἐφ' ὅσον ζῇ εἷς ὀθωμανός, δὲν θὰ ἐπιτραπῇ νὰ κυβερνᾷ ἄλλος. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη ἀρχὴ ἤρξατο ἐφαρμοζομένη. Τὰ εὐρωπαϊκὰ ὄργανα τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ θεωροῦνται περιττὰ καὶ συνιστᾶται αὐτοῖς ν' ἀπέλθωσι.

Οἱ ἄλλοι ξένοι ἀξιωματικοὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνέρχονται εἰς 53. Ἐκ τούτων οἱ αὐστριακοὶ οἵτινες εἶνε δώδεκα, νέμονται τὴν περιφέρειαν Σκοπείων, οἱ ῥῶσσοι τὴν τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ἄγγλοι τὴν τῆς Δράμας, οἱ γάλλοι τὴν τῶν Σερρῶν καὶ οἱ ἰταλοὶ τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Εἰς πάντας τούτους δεικνύουσι νῦν οἱ νεότουρκοι τὴν θύραν πρὸς τὴν ἔξοδον. Τὴν γνώμην ταύτην συμμερίζεται καὶ ἡ κυβέρνησις».

ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Δὲν εἴμεθα μόνοι εὐτυχῶς οἱ συγκρατήσαντες τὸν ἐνθουσιασμὸν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Ὀθωμανικοῦ Συντάγματος καὶ περιορίσαντες αὐτὸν εἰς θερμήν, θερμοτάτην καὶ ἐγκάρδιον εὐχὴν ἵνα τὸ Σύνταγμα τοῦτο ἐφαρμοσθῇ καὶ διατηρηθῇ πρὸς εὐτυχίαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ λαῶν καὶ οὐχὶ ὑποκύψῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὸ μοιραῖον ὡς τὸ προκάτοχον τοῦ 1876. Καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριταὶ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ὀργάνων τὸν αὐτὸν διερμηνεύουσι φόβον, εἷς δὲ τῶν τὰ μάλα διακρινομένων ἐπὶ θετικαῖς πληροφορίαις, εὐθυκρισίᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς πρὸς παρισινὴν ἐφημερίδα.

«Τί θὰ συμβῇ ἐν Τουρκίᾳ ἐκ τῆς συνταγματικῆς ἐξελίξεως; Εἰρηνικὴ ἀνάπτυξις; Ἀντίδρασις; Ἀναρχία; Μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας περιόδου, τὸ ζήτημα μένει ἐπίσης δυσδιάλυτον. Ἴσως εἶναι ἔτι δυσκολώτερον ἢ κατὰ τὴν πρώτην ὥραν. Ἐν ταῖς διαχύσεσι τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ ὑποδεξαμένου τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σουλτάνου, ἀντιζηλίαι, μνησικακίαι καὶ δυσπιστίαι εἶχον ἀνακοπῆ καὶ ὅμως ἤρξαντο αὗται ἀναφαινόμεναι καὶ πάλιν. Τὸ προσεχὲς μέλλον ἴσως φεισθῇ ἡμᾶς ἀπροόπτων. Ὁ Σουλτάνος ἔχει προδήλως ἀπόφασιν νὰ βῇ ὅσον ἔνεστι πορρωτέρω ἐν ταῖς αὐταῖς ἐκχωρήσεσι. Εἶναι ἀρκούντως νοήμων ὥστε γινώσκει ὅτι δὲν ἀναστέλλεται ἐπαναστατικὴ κίνησις ἐν πλήρει ἀκμῇ, ἰδίως ὅταν ταύτην διέπῃ ὁ στρατός. Οὐδεὶς ἑτέρωθεν ἀγνοεῖ ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ Σουλτάνου διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἐμφόβῳ ἀνησυχίᾳ. Δυνάμεθα λοιπὸν ν' ἀναμένωμεν τὰ πάντα ἐκ τῆς διηνεκοῦς ταύτης δυσπιστίας, ἐξαιρέσει ἀνοικτῆς ἀντιστάσεως. Πράγματι ὁ Σουλτάνος παρεχώρησε τὰ πάντα. Οἱ ὑπουργοὶ οἱ λαϊκῇ ψήφῳ καταδεδικασμένοι ἐθυσιάσθησαν. Οὐδ' ἐλάχιστον κίνημα ἐγένετο πρὸς συγκράτησιν τῶν εὐνοουμένων τόσων ἐτῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀοράτου Κυβερνήσεως. Ὁ Ἰζζέτ, ὁ Ριζᾶς, ὁ Τζεβάδ, ὁ Κιαμὴλ βέης καὶ ὁ κιρκάσιος Μεχμέτ, ἅπαντες ἀπέδρασαν ἢ ἐκρύβησαν. Ὁ λαὸς ἀπῄτησε τὴν ἀμνηστείαν καὶ ἔλαβεν αὐτήν. Ἠθέλησε νὰ ἴδῃ καὶ εἶδε τὸν Σουλτάνον. Λέγεται ὅτι ὡμίλησε πρὸς τὸν λαὸν καὶ ὅτι μάλιστα ἔχυσε δάκρυα. Χάττι-Χουμαγιοὺν ἐχορήγησεν ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ δίκαια, ἔθεσε τὰς βάσεις κυβερνήσεως αὐστηρῶς συνταγματικῆς, καθιέρωσε τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου στρατολογηθέντος ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου. Τοῦτο ἀποτελεῖ νέον καὶ σπουδαῖον ἐχέγγυον χορηγηθὲν τοῖς ὀπαδοῖς τῆς μεταρρυθμίσεως. Ἀγνοοῦμεν σχεδὸν τί ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ἐπὶ πλέον ἢ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν θρόνον.»

Ὁμιλῶν δὲ περαιτέρω ὁ ἀνταποκριτὴς περί τινων ἀδεσπότων φημῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν θρόνον, καταλήγει ὡς ἕπεται·

«Ἐνδιαφέρει πρὸ παντὸς νῦν ἵνα ἡ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας. Ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν παριστάμεθα μάρτυρες εἰς ἀντικαταστάσεις ἐφημέρων ὑπουργῶν. Ὁ ὄχλος νομοθετεῖ. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ. Συνταγματικὴ ἢ μὴ συνταγματικὴ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις, ἥτις νὰ κυβερνήσῃ καὶ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατὸν εἰς τὰ καθήκοντά του. Εἶναι τὸ μόνον φάρμακον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Ἡ ἀντίληψις αὕτη, ἥτις φαίνεται ἡμῖν φυσικὴ εἶναι χίμαιρα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ἐν Τουρκίᾳ. Δὲν ὑπάρχει ἐπικινδυνωδέστερος πειρασμὸς διὰ τὸν στρατὸν τοῦ θριάμβου τῆς ἀνταρσίας. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οὓς τὸ πρῴην πολίτευμα ἐκληροδότησεν εἰς τὸ νέον ἀπώλεσαν πᾶσαν πρωτοβουλίαν. Μέχρις οὗ ὅμως οὗτοι ἀναλάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην ἢ γεννηθῶσι νέοι πολιτικοὶ ἄνδρες, ἡ κατάστασις θὰ ἦναι ἀκροσφαλής.»

Η ΣΑΜΟΣ

Περὶ Σάμου οὐδὲν ἠκούσαμεν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσιν. Αἱ ἐκ τῆς εἰρημένης νήσου ἐπιστολαὶ ἃς ἔχομεν ὑπ' ὄψει παρίστανον τὴν κατάστασιν λίαν δυσχερῆ, ἤτοι τὸν μὲν Κοπάσην κυβερνῶντα ἀπολυταρχικῶς τὴν τέως συνταγματικὴν καὶ αὐτόνομον νῆσον διὰ τῶν ὑποχειρίων αὐτῷ Χατζηγιαννικῶν, τῶν δὲ Σοφούλην ἐξακολουθοῦντα νὰ παραμένῃ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκλιπαρῇ τὸ ἔλεος τῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης πατρίδος του. Μία μόνη βυζαντινὴ συνάδελφος ὡμίλησε περὶ Σάμου, περιορισθεῖσα εἰς ἔντονον ἐπίκρισιν τῶν πράξεων τοῦ καταπτύστου ἡγεμόνος Κοπάση, ὡς τοῦ ἐσχάτου τῶν προδοτῶν καὶ πρωτουργοῦ τῶν γνωστῶν ἐν τῇ νήσῳ σφαγῶν, καὶ ἀπαιτήσασα παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἀνάκλησιν. Ἐκ τούτου τεκμαιρόμεθα ὅτι τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ τέως καθεστῶτος, ἀντικαθισταμένου τοῦ νῦν χαμερποῦς καὶ μισέλληνος ἀρνησιεθνοῦς ἡγεμόνος δι' Ἕλληνος φιλελευθέρου, φιλοδικαίου καὶ φιλονόμου, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ νῦν Τουρκία οὐδὲν θὰ κερδήσῃ ἀπὸ ἐπικυριάρχου καθισταμένη κυρίαρχος τῆς Σάμου.

ΟΙ ΨΕΥΔΟΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

Οἱ Κουτσόβλαχοι τοῦ Βουκουρεστίου, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι, συνεχάρησαν ἐν ὀνόματι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμοφρόνων των τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος, εὐέλπιδες βεβαίως, ὅτι ἡ Α. Μ. θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετὰ τὸ νέον ἐν Μακεδονίᾳ καθεστὼς ἀναγνωρίζουσα τὴν ὕπαρξιν ἐθνότητος ρωμούνων ἐν Μακεδονίᾳ! Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γηραιοῦ πολιτευτοῦ κ. Κὰρπ θανατικὴν ἐτυμηγορίαν κατὰ τοῦ ρωμουνομακεδονικοῦ ζητήματος, ἐτυμηγορίαν ἐπικυρωθεῖσαν, καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐκ Βουκουρεστίου, καὶ ὑπ' ἄλλων πολιτικῶν καὶ ὑπὸ μερίδος ἔτι τοῦ τύπου, διεκδικούσης τέως ἀμειλίκτως ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν ὡς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ρωμουνικήν, τὸ πρὸς τὸν Σουλτάνον τηλεγράφημα τῶν Μακεδόνων ἀγυρτῶν τοῦ Βουκουρεστίου οὐδὲν ἄλλο τεκμηριοῖ ἢ χυδαίαν προπέτειαν. Οἱ Μακεδόνες τοῦ Βουκουρεστίου δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι, καταπεσούσης τῆς χρῶμα πατριωτισμοῦ φερούσης δορᾶς των, ἐφάνησαν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ γυμνότητι ἀγύρται καὶ λαοπλάνοι, εἰς ἓν μόνον ἀποβλέποντες, τὸ πῶς νὰ ὑπεξαιρέσωσι χρήματα παρὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων, ὅπως ζήσωσιν αὐτοὶ ἐν χλιδῇ, εὐμαρείᾳ, πολυφαγίᾳ καὶ μέθῃ. Τοῦτο εὐτυχῶς κατεννόησαν οὐ μόνον ὁ κ. Κὰρπ ἀλλὰ καὶ οἱ σχόντες τὴν ἀφέλειαν νὰ δώσωσι χρήματα πρὸς ἐπιδίωξιν γελοίων σκοπῶν ὡς καὶ μέγα μέρος, τοῦ ρωμουνικοῦ πληθυσμοῦ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Μακεδονορρωμουνικοῦ Συνδέσμου, κατεδικάσθη καὶ αὖθις δριμύτατα ἡ τελευταία πολιτεία τοῦ κ. Κὰρπ ὡς ἀντεθνικωτατη, ἀπεκηρύχθη δὲ παμψηφεὶ καὶ ἡ τελευταία στάσις τοῦ τέως δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου των «Ρωμούνου τοῦ ἐκ Πίνδου». Καὶ τί μὲν συνέβη ὡς πρὸς τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦτο λαχανόφυλλον, αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἀναφέρουσιν. Ἀλλ' ἐκ τῆς καταδίκης του συμπεραίνομεν ὅτι καὶ τὸ λωποδυτικὸν τοῦτο ἐφημεριδάριον, κατανοῆσαν ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ πρόσωπον πατριωτισμοῦ παίξασα ἀγυρτεία των, ἠναγκάσθη ν' ἀνακρούσηται πρύμναν καὶ θὰ παύσῃ προσεχῶς.

Ἐπισφραγίζοντες τ' ἀνωτέρω προσθέτομεν ὅτι ὁ βυζαντινὸς τύπος—ὁ καὶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ αὐτοῦ ἀρυόμενος, ὡς πεποίθαμεν, τὰς πολιτικὰς ἐμπνεύσεις του παρὰ τῆς Κυβερνήσεως—ἐξακολουθεῖ οἰκτείρων τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βλέψεις των ὡς γελοίας χιμαίρας καὶ κηρύττων ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ρωμοῦνοι ἐν Μακεδονίᾳ.

ΧΡΥΣΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

23 — Ἑλληνικὴ Ὁδὸς — 23
Κατοικία 5

Δέχεται παραγγελίας παντὸς εἴδους μεταξωτῶν κεντημάτων, οἷον:

Ἀζιοὺρ, Μπολερὰ, Μπλοῦζες, γραβάτες (διὰ Κυρίας), **κλινοσκεπάσματα, κουβέρτες κτλ.**

Μεταξωτὰ χρωματιστὰ κεντήματα διὰ μαξιλάρια, διὰ πλαίσια (κορνίζες), διὰ παντόφλες κτλ., χειροτεχνήματα βραβευθέντα δι' ἀργυροῦ ὀθωμανικοῦ μεταλλίου καὶ ἑλληνικοῦ τοιούτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐν Ἀθήναις ἐκθέσει.

Τὰ ἀνωτέρω καὶ παντοῖα ἄλλα εἴδη ἐκτελοῦνται μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας εἰς **τιμὰς προσιτὰς διὰ τὸ βαλάντιον ἑκάστου καὶ ἑκάστης.**

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

ΚΟΣΜΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΠΡΙΑΚΗ, 27 Ἰουλίου. — Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Αὐτοῦ Πανοσιότης ὁ ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροπος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ἀρχ. Ἰάκωβος ἀνήγγειλε δι' ἐπιστολῆς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὅτι ὁ παρὰ τῇ Ἁγιωτάτῃ Διοικούσῃ Ἱερᾷ Συνόδῳ αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος κ. Ἰσβόλσκυ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Ἡ Ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ρωσσίας ἀσχοληθήσεται προσεχῶς περὶ τούτου καὶ θὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῶν θεωριῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ἰσβόλσκυ, ὅστις φρονεῖ ὅτι οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὸ ἱστορικὸν δικαίωμα τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τὰς διαφορὰς αἵτινες χωρίζουσιν ἑκάστοτε τοὺς χριστιανοὺς ἀδελφικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ὡς εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Ἀμερικῆς, οἱ αὐτόθι ἀποκατεστημένοι βιομήχανοι καὶ ἰδιοκτῆται τοῦ μεγάλου καπνεργοστασίου «Ράμεσις ὁ II καὶ III» **Ἀδελφοὶ Στεφάνου,** ἐκ τῆς μικρᾶς κώμης Ζονδύλας τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου καταγόμενοι, προσήνεγκον πρὸς ἵδρυσιν ἑλληνικοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἐν Φιλαδελφείᾳ φράγκα χρ. εἴκοσι πέντε χιλιάδας (ἀριθ. 25,000). Ἡ ἐπὶ τούτῳ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ εἰσέπραξε παρὰ τῶν ἐκεῖ ἀποκατεστημένων φιλοπατρίδων ὁμογενῶν δι' ἐράνων τριάκοντα πέντε χιλιάδας φράγκ. Τὸ οὕτω σχηματισθὲν ποσὸν 60,000 φρ. χρ. θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη δόσις πρὸς ἀγορὰν ἑτοίμου ἱεροῦ ναοῦ Πρεσβυτεριανοῦ δόγματος, ἐγκαινισθησομένου κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον. Ἡ ὅλη ἀξία τοῦ ναοῦ θ' ἀνέλθῃ εἰς 115 χιλ. φρ. χρ. πληρωθησομένων κατὰ δόσεις ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν. Τόσον τοῖς ἀξιοτίμοις Ἀδελφοῖς Στεφάνου ὅσον καὶ τοῖς λοιποῖς ὁμογενέσι συγχαίρομεν ἐκ βάθους καρδίας.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν παραδόξων γεγονότων ἅτινα παρέστησε τελευταίως πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ξένου κόσμου καὶ τῶν ἐγχωρίων ἡ ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσις, εἶναι ὁμολογουμένως ἡ εἰς τὰς ἀρχὰς ὑποταγὴ τῶν τέως καταπολεμούντων τὸ ἐν Τουρκίᾳ καθεστὼς ἐπαναστατικῶν σωμάτων καὶ ἡ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τοῦ τέως ἔργου των, ὡς . . . νομίμου, σωτηρίου καὶ ἀπαραιτήτου. Τὸ ἔτι παράδοξον εἶναι ἔτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ὑποδέχονται τὰ εἰς τὰς πατρίδας των ἐπιστρέφοντα σώματα ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς μετὰ στρατοῦ, ἀπονέμουσαι αὐταῖς καὶ ἡγεμονικὰς τιμάς, ἀφοῦ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀνακρούει καὶ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ἑκάστου σώματος. Τὸ γεγονὸς εἶναι περίεργον καὶ πρωτάκουστον. Ἀλλὰ τὸ νοστιμώτερον εἶναι καθ' ἃ πληροφορούμεθα σήμερον ἐκ τηλεγραφημάτων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὅτι 1500 ἐλεύθεροι Ἕλληνες, ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἑλλάδος ἄνευ διαβατηρίου, κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης, συνοδευομένων τῶν ὧν ἐπέβαινον ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων . . . ὑπὸ δύο τουρκικῶν θωρηκτῶν!!! Οἱ 1500 οὗτοι Ἕλληνες μετέβησαν εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα συγχαρῶσι τῷ τουρκικῷ λαῷ ἐπὶ τῷ δωρηθέντι αὐτῷ Συντάγματι, εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἔτυχον φρενητιώδους δεξιώσεως ἐκ μέρους τῶν τε ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τουρκικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἕνεκα τῆς σπουδῆς μεθ' ἧς ἐξετυπώθη τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Κόσμου» παρεισέφρησαν εἰς αὐτὸ ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας πολλὰ λάθη, διαστρέφοντα πολλαχοῦ τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου ἢ καθιστῶντα τοῦτο δυσνόητον. Ἰδίως παρεισέφρησαν λάθη ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἐν Ὀδησσῷ δεξιώσεως τῶν Ἑλλήνων βασιλοπαίδων καὶ δὴ εἰς τὴν ὡραίαν πρὸς τὰς Ὑψηλότητας αὐτῶν προσφώνησιν τοῦ διαπρεποῦς καὶ λογίου ὁμογενοῦς κ. Ἐλευθερίου Παυλίδου, ἧς ἡ τελευταία παράγραφος εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Φρονῶ ὅτι πιστῶς διερμηνεύω τὸν πόθον καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς παροικίας ἐὰν παρακαλέσω θερμῶς, ἵνα αἱ Ὑμ. Ὑψηλότητες μνήμονες τῆς ἀπερίττου μὲν ἀλλ' αὐθορμήτου καὶ θερμῆς γενομένης Αὐτοῖς δεξιώσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας, εὐδοκήσωσι νὰ μεταδώσωσι τὰ σέβη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν προστάτριαν καὶ σεπτὴν ἡμῶν Ἄνασσαν, ἀνθ' ἧς τυγχάνομεν παρ' Αὐτῇ εὐμενείας.

ΕΞ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΔΑΡ

Ἐνδιαφέρουσαν περὶ κοινοτικὴν ἐπιστολὴν ἐλάβομεν ἐξ Αἰκατερινοδὰρ καθ' ἣν στιγμὴν συμπληρωθείσης τῆς ὕλης ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ καταχωρίσωμεν αὐτὴν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ.

ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Προ ἡμερῶν ἀφίχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔκτακτον φαινόμενον, κοράσιον γεννηθὲν ἐν Θράκῃ τῆς Τουρκίας μὲ θηριῶδες τριχωτὸν δέρμα καὶ ὅπερ ἐκτίθεται εἰς κοινὴν θέαν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ὁδὸν Γαβάναγια ὑπ' ἀριθ. 12, ἀπὸ 10—12 π. μ. καὶ 5—11 μ. μ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Λόγιοι καὶ ἐκπαιδευτοὶ ὁμογενεῖς ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ρωσσίας ἐκφράζουσι τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν, εὐλόγως ἄλλως, διὰ τὸ «Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον». Λέγουσι δ' ὅτι κακῶς ὠνομάσθη Ἡμερολόγιον, ἐνῷ εἶναι σπουδαιότατον σύγγραμμα, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν οὐδενὸς Ἕλληνος, διότι ἐπὶ ἔτη πολλὰ θὰ διδάσκῃ αὐτόν. Ἐὰν δὲν ἦτο τοιοῦτον λέγομεν ἡμεῖς, δὲν θὰ συνίστα αὐτὸ θερμῶς ἐν Ἑλλάδι τὸ Ὑπουργεῖον. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐπρόκειτο διὰ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ χρημάτων ν' ἀνακουφισθῶσι τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνομαρτύρων, πάλιν διὰ τὴν ἔξοχον ὕλην ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀνάρπαστον. Ὅσοι ἔλαβον τοιαῦτα πρέπει νὰ στείλωσι τὴν ἀξίαν, διότι ἡ ἐφημερὶς οὐδεμίαν ἐπιδιώκει ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν, ἀλλὰ τὸ ἀντίτιμον ἀνήκει ἀκέραιον εἰς τοὺς ἁρμοδίους. Ὅσοι δὲν ἔλαβον ἂς σπεύσωσι νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ κ. Δρακοπούλου ἀντίτυπα, μολονότι ἐλάχιστα ὑπελείφθησαν.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΓΟΥΛΑ

Ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Μαγουλᾶ δροσόλουστος κῆπος τοῦ κ. Βίκτωρος Μαγουλᾶ κατήντησε μοναδικὸς τόπος ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως, ἔνθα ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγαλοπρεπῶν δένδρων καὶ ὑπὸ τοῦ ἤχους ἐκλεκτῆς μουσικῆς διέρχεταί τις τερπνοτάτας ὥρας. Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ ὑπάρχει ἑστιατόριον ἐν ᾧ εὑρίσκει τις πάντοτε ὀβελίας ἀμνοὺς καὶ ζυθοπωλεῖον ἔνθα πίνει τις δροσερότατον ζῦθον, οἴνους καὶ ἄλλα ποτά. Ὁ κῆπος οὗτος εἶναι μάλιστα καταλληλότατος διὰ γεύματα σωματείων καὶ οἰκογενειῶν παραγγελλόμενα ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκτελούμενα μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ ἀμέμπτου καθαριότητος.

Συνιστῶμεν λοιπὸν τὸν κῆπον τοῦ κ. Βίκτωρος Μαγουλᾶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας καὶ ἐν γένει εἰς πάντα φίλον τῆς ἐξοχῆς ὡς τὸ μόνον μέρος, ἐν ᾧ δύνανται νὰ διασκεδάσωσι λαμπρότατα καὶ ἐν ᾧ σὺν τῇ διασκεδάσει θὰ εὕρωσι τράπεζαν ἑτοίμην πάντοτε, πλουσίαν εἰς ἐδέσματα καὶ καθαρωτάτην.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ἐπεδόθη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἑξῆς ἐμπορικὸν δελτίον.

«Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀνατολῆς, ἡ νέα εἰσοδεία λεπτοκαρύων προμηνύεται κατά τι μικροτέρα ἢ ὅσον προηγουμένως ὑπελογίζετο. Καὶ εἴς τινα μὲν μέρη θεωρεῖται μικροτέρα τῆς περυσινῆς εἴς τινα δὲ μεγαλειτέρα, τοῦ ὅλου ὅμως ὑπολειπομένου τῆς περυσινῆς κατὰ 15—20 ο)ο.

Κατεβάσματα στρογγύλων εἰς μικρὰς ποσότητας περιμένονται τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, μυτηρῶν ὅμως μόλις ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὰ παραγωγικὰ μέρη ἰδέαν αἱ τιμαὶ θ' ἀνοιχθῶσι διὰ μὲν τὰ στρογγύλα πέριξ τῶν γρ. 120, διὰ δὲ τὰ μυτηρὰ πέριξ τῶν γρ. 140.

Πληροφορίαι ἀκριβεῖς, περὶ τῆς νέας εἰσοδείας λεπτοκαρύων Καυκάσου, ἐλλείπουσιν.

Ἐν Ὀδησσῷ τῇ 22 Ἰουλίου 1908.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
Ἀδελφῶν Παπαδοπούλου

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η „ΓΑΛΛΙΑ"

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΕΝ ΚΙΣΝΟΒΙΩ ΤΗΣ ΒΕΣΣΑΡΑΒΙΑΣ

Γωνία τῶν ὁδῶν Ἀλεξανδρόφσκαγια καὶ Μιχαηλόφσκαγια.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κέκτηται λαμπρὸν ἑστιατόριον, ποτοπωλεῖον, φαιριστήρια, δωμάτια εὐάερα κτλ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

26 Ἰουλίου

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.—Τῇ 20 Ἰουλίου ἡ ἐφημερὶς «Ἰκδὰμ» ἐδημοσίευσε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει κομιτάτου «ὑπὲρ τῆς ἑνότητος καὶ προόδου».

«Παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ἵνα μὴ παρερμηνεύσωσι τὴν νῦν κατάστασιν. Ὁ Σουλτάνος εἶνε παρ' ἡμῖν τὸ μόνον καταφύγιον, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτοῦ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν ἅπαντος τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἔθνους. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἀποβλέπει τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐνίων προδοτῶν, ὅπερ εὐαρέστως ἐπέτρεψεν ἡμῖν ὁ γενναιόδωρος ἡμῶν Παδισάχ. Οὐδὲν πλειότερον ἐπιθυμοῦμεν, οὐδὲν ἀπαιτοῦμεν. Ζήτω ὁ Σουλτάνος»!

ΒΙΕΝΝΗ.—Τὸ «Γραφεῖον τῶν Ἀνταποκρίσεων» πληροφορεῖται ἐκ Κων]πόλεως, ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Σαΐδ πασᾶ καὶ ἅπαντος τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ.— Οἱ ἐκ Μακεδονίας ἐπιστρέψαντες εἰς Σερβίαν ἀρχηγοὶ τῶν σερβικῶν συμμοριῶν, ἐπισκεφθέντες τὸν πρέσβυν τῆς Τουρκίας, ἐδήλωσαν αὐτῷ ὅτι, ἀνακηρυχθέντος ἐν τῇ Τουρκίᾳ τοῦ συνταγματικτῦ πολιτεύματος, θεωροῦσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν λήξασαν καὶ ἑπομένως καταθέντες τὰ ὅπλα ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ.—Χθὲς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος.

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ. — Ὁ Σεΐχ-οὐλ-Ἰσλάμης παρουσιασθεὶς χθὲς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ἐδήλωσεν Αὐτῷ, ὅτι δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου ἅτε προφανῶς καταπατοῦντος τὰ ἄρθρα τοῦ συντάγματος παρὰ τὸν δοθέντα ὅρκον. Τῇ ἑσπέρᾳ ὁ Μέγας Βεζύρης ὑπέβαλεν ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου παραίτησιν ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὅτι τὸ ἐκδοθὲν τελευταῖον Χάττι Χουμαγιοὺν προὐκάλεσε τὴν δυσαρέσκειαν τῆς κοινῆς γνώμης, Ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ Ὑπουργείου

Ἀπὸ πρωίας ὁ Σεΐχ-οὐλ-Ἰσλάμης καὶ ὁ πρώην Μέγας Βεζύρης Κιαμὶλ πασᾶς συσκέπτονται περὶ σχηματισμοῦ νέου Ὑπουργείου.

Τὴν νύκτα συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ λιμενάρχης τοῦ Γαλατᾶ καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου Ραγκίπ.

Αἱ ἀνωτέρω συλλήψεις ὀφείλονται εἰς τὸ νεοτουρκικὸν κομιτάτον.

Μέγας Βεζύρης διωρίσθη ὁ Κιαμὴλ πασᾶς πρώην ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου.

Τὸ κομιτάτον ὑπεδείκνυεν ὡς ἀντικαταστάτας τοῦ Μεγάλου Βεζύρου τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας Σακῆ βέην καὶ τὸν Γενικον Διοικητὴν τῆς Μακεδονίας Χιλμῆ πασᾶν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ—Ἡ πρὸς καταπολέμησιν τῆς χολέρας ἐπιτροπὴ ἀγγέλλει ὅτι, τῇ 20 Ἰουλίου ἐν Ἀστραχὰν προσεβλήθησαν ὑπὸ χολέρας 7 πρόσωπα. Εἷς ἀπέθανεν. Ἐν Τσαρίτσιν τῇ 19 ἱσταμένου ἐγένοντο 14 νέα κρούσματα. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιδημίας ἐν Τσαρίτσιν προσεβλήθησαν ἐν ὅλῳ 85 ἄτομα ὧν ἀπέθανον 49.

26 Ἰουλίου

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ.—Διὰ Σουλτανικοῦ φιρμανίου ἐνετάλη ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἵνα καταρτίσῃ Ὑπουργεῖον.

Οἱ ὑπουργοὶ ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργῶν θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

Τὸ νέον Ὑπουργεῖον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Ὁ ΚΙΑΜΗΛ ΠΑΣΑΣ παραμένει ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ΤΕΒΦΙΚ ΠΑΣΑΣ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ ΡΕΣΙΔ ΑΚΙΡ ΠΑΣΑΣ, Βαλῆς Σίβας, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ ΡΕΔΤΖΙΠ ΠΑΣΑΣ, Βαλῆς Τριπόλεως, στρατάρχης, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ ΜΕΧΜΕΤ ΑΡΙΦ ΠΑΣΑΣ, ἀντιναύαρχος, τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ ΤΕΒΦΙΚ, πρώην γραμματεὺς τῆς Μεγάλης Βεζυρίας, πρόεδρος τῆς Γερουσίας.

Ὁ ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΦΕΝΤΗΣ ΝΟΥΡΑΔΙΓΚΙΑΝ, ἀρμένιος, νομικὸς σύμβουλος τῆς Πύλης, διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ὁ κ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Ἕλλην γερουσιαστής, ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ τῶν Δασῶν.

Ὁ ΖΙΑ ΠΑΣΑΣ, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κατάλογος τῶν νέων ὑπουργῶν ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου τῷ Σουλτάνῳ πρὸς ἐπικύρωσιν.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ.—Κατὰ προξενικὰς ἐκ Θεσσαλονίκης ἐκθέσεις μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης κατέθεσαν τὰ ὅπλα 50 συμμορίαι βουλγαρικαί, 18 ἑλληνικαὶ καὶ 3 κουτσοβλαχικαί.

ΒΙΕΝΝΗ.—Τὸ «Γραφεῖον τῶν Ἀνταποκρίσεων» πληροφορεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλε πρὸς προϋπάντησιν τῶν ἀφιχθέντων αὐτόθι Ἑλλήνων πριγκήπων τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν Μέγαν Τελετάρχην τῶν Ἀνακτόρων, μετ' ἐντολῆς ὅπως ἐκφράσωσι τὴν λύπην τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀδυνατοῦντος νὰ δεχθῇ συνεπείᾳ τῆς Ὑπουργικῆς κρίσεως, προσθέσας δὲ ὅτι ὁ Σουλτάνος θὰ ἦναι λίαν εὐχαριστημένος ἐὰν οἱ πρίγκηπες ἐπισκεφθῶσιν Αὐτὸν ἄλλην φοράν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνήγγειλε τῆς Γερμανίας, ὅτι προτίθεται νὰ ἀναμένῃ τὴν περαιτέρω ἐν Μακεδονίᾳ ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν φρονεῖ καλὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρὸς σχηματισμὸν σώματος πρότασιν ἐναντίον τῶν συμμοριῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκοινοποιήθη εἰς πάσας τὰς Δυνάμεις. Παρομοία ἀπόφασις ἀναμένεται προσεχῶς καὶ ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἔκπαγλος ὑπῆρξεν ἡ προσγενομένη ἐν Κων]πόλει εἰς τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας Ἀνδρέαν, Ἀλίκην καὶ Χριστόφορον δεξίωσις. Ὁ λαὸς ἀνευφήμησεν αὐτοὺς ἐν ἐνθουσιασμῷ ἀκρατήτῳ, οὗ μετέσχον καὶ οἱ Ὀθωμανοί. Ἀποβιβασθέντες εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Τοπχανὲ οἱ Ἕλληνες πρίγκηπες ἐθεώρησαν καθῆκον των νὰ ἐπισκεφθῶσι πρώτιστα πάντων τὸν ἱστορικὸν καὶ πλήρη ἀναμνήσεων ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἡ μετάβασις ἐγένετο ὡς ἑξῆς.

Προηγοῦντο δύο διαγγελεῖς καὶ ἠκολούθει ἡ πρώτη ἅμαξα, ἧς ἐπέβαινον ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίκης καὶ ἀπέναντι αὐτῶν ὁ ἀντιστράτηγος Τζεβὰτ πασᾶς καὶ ὁ πρεσβευτὴς κ. Γρυπάρης. Τῆς δευτέρας ἁμάξης ἐπέβαινεν ἡ κ. Γρυπάρη, ἡ δεσποινὶς Λύδερς καὶ καὶ ἀπέναντι αὐτῶν ὁ πρίγκηψ Χριστόφορος καὶ καὶ ὁ ὑπασπιστὴς κ. Μεταξᾶς. Τὰς δύο αὐτὰς ἁμάξας ἔκλειον ἀνακτορικοὶ λοχίαι, ἠκολούθουν δὲ ἄλλαι ἅμαξαι φέρουσαι ἐπισημότητας.

Οὕτω κατηρτισμένη ἡ συνοδεία διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Καρακιοϊ διεπεραιώθη εἰς τὴν Πόλιν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἁγίας Σοφίας.. Τὸ τί ἔγινε καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὁδὸν εἶνε ἀπερίγραπτον. Τὸ πλῆθος διηνεκῶς ἐζητωκραύγαζεν, ἑκατοντάδες δὲ ἀνθρώπων ἔτρεχον παρὰ τὰς ἁμάξας μέχρι τῆς Ἁγίας Σοφίας. Οἱ Ἕλληνες μάλιστα πολῖται σείοντες καὶ ἑλληνικὰς σημαίας φρενητιώδη ἐξεδήλωσαν αἰσθήματα. Οἱ πρίγκηπες βλέποντες τὴν μοναδικὴν ταύτην διάχυσιν Μωαμεθανῶν καὶ Ἑλλήνων δὲν ἠδύναντο νὰ συγκρατήσωσι τὴν εὐχαρίστησίν των, ἐχαιρέτιζον δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ στρατιωτικῶς, καθὼς καὶ ἡ πριγκήπισσα.

Τῇ 5. 15' μ. μ. αἱ ἅμαξαι κατέφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Σοφίας· τόσον ὅμως ἦτο ὁ συνωστισμὸς τοῦ πλήθους ὥστε μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ ἡ συνοδεία. Καίτοι δὲ ἐλήφθησαν προφυλάξεις, δὲν κατωρθώθη νὰ παρεμποδισθῇ ἡ εἴσοδος τοῦ λαοῦ, οὕτω δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ μάλιστα ὁμογενεῖς ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ νηπίων εἰσῆλθον ἐντός.

Οἱ πρίγκηπες ἔμειναν κατάπληκτοι πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ μοναδικοῦ Βυζαντινοῦ μνημείου. Μετὰ πάροδον ἡμισείας ὥρας ἡ ἐπίσκεψις ἔληξεν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ Α. Θ. Π. εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς παρισινῆς «Πρωίας διέψευσε τὰς φήμας, καθ' ἃς δῆθεν διάκειται δυσμενῶς πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς φυλετικῆς ἰσότητος καὶ τῆς στρατολογίας τῶν χριστιανῶν, εἶπεν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ἀπὸ τοῦδε μέχρις ὅτου συγκληθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Μικτὸν Συμβούλιον.

Η ΣΑΜΟΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν 300 Σάμιοι πρόσφυγες συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς τῷ Ὀθωμανικῷ Κομιτάτῳ καὶ τὸ παρεκάλεσαν ἵνα βοηθήσῃ αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπαλλαγήν των ἐκ τοῦ δεσποτισμοῦ τοῦ Κοπάση ἐφέντη.

Τὸ Κομιτάτον ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ διεβεβαίωσε περὶ τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων του ὑπὲρ τῶν Σαμίων, ὧν λησμονεῖ τὸ κίνημα, ἀποδίδον αὐτὸ εἰς τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ τοῦ ἀφορήτου δεσποτισμοῦ.

Ταῦτα κατὰ τὴν συνάδελφον «Πρόοδον».

ΣΗΜΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΟΝΤΟΠΟΙΪΑΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΙΧΕΥΜΕΝΩΝ ΙΧΘΥΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΤΑΡΙΚΩΝ

(ΚΟΝΣΕΡΒ)

ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ὁδὸς Χουτόρσκαγια ἀριθ. 20 — Ἐν Ὀδησσῷ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 52/32

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Πλατεῖα Γιαλοβνικὼφ — 1—αρι .—1 (Κατάστημα ἰδιόκτητον)

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 19/61

Τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἐβραβεύθησαν ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Βιέννης τῷ 1904 διὰ διπλώματος τιμῆς καὶ χρυσοῦ μεταλλίου

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν Σεβαστουπόλει, Θεοδοσίᾳ καὶ Ἰάλτᾳ.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗ

Ὁδὸς Γόγολια Ἀριθ. 15. —ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ— Ἀριθ. Τηλεφώνου 24)49

Ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ ὑπάρχουσι παντὸς εἴδους τρόφιμα, πρώτης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, διαφόρων ἐργοστασίων, οἷον **τέϊα, κακάο,** ΕΞΑΙΡΕΤΑ ΕΛΑΙΑ ΧΙΟΥ ΔΙΫΛΙΣΜΕΝΑ, διάφοροι εὐρωπαϊκοὶ οἶνοι, ὡς καὶ ἡδύποτα (λικιόρια) καὶ οἶνοι ἰδίας ἀποθήκης τοῦ Καταστήματος, βραβευθέντες διὰ χρυσοῦ μεταλλίου καὶ διπλώματος τιμῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Βρυξελλῶν ἐν ἔτει 1907.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ γίνονται δεκταὶ καὶ τηλεφωνικῶς, ἀποστέλλονται δ' ἀμέσως κατ' οἶκον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ οἰκειακός, διδάξας ἐπὶ πολυετίαν ἐν Ρωσσίᾳ ἑλληνικὰς οἰκογενείας, συμφώνως μὲ τὰ προγράμματα τῶν ἑλληνικῶν γυμνασίων καὶ τελειοποιήσας τὴν διδασκαλίαν του διὰ πλήρους διδασκαλίας θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης ζητεῖ ὁμογενῆ ἐν Ρωσσίᾳ οἰκογένειαν. Συνιστᾶται θερμῶς καὶ ὑπὸ τοῦ «Κόσμου». Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κόσμου».

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ τοῦ Γυμνασίου Τραπεζοῦντος μετὰ βαθμοῦ ἄριστα καὶ ἐφωδιασμένος δι' ἀρχιερατικῶν συστατικῶν γραμμάτων τεκμηριούντων τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλον αὐτοῦ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ζητεῖ θέσιν ἑλληνοδιδασκάλου παρ' οἱαδήποτε Ἑλληνικῇ Κοινότητι ἐν Ρωσσίᾳ.

Περὶ τοῦ διδασκάλου τούτου ὃν θερμῶς συνιστᾷ καὶ ὁ «Κόσμος», οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν.

ΑΜΠΕΛΟΚΤΗΜΟΝΕΣ—ΠΑΡΑΓΩΓΕΙΣ ΟΙΝΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΡΩΝΗ

ΕΚ ΕΒΑ ΤΟΥΠΟΛΕΙ

Ὁδὸς Ναχίμωφ

Βραβευθέντες διὰ μεγάλων βραβείων ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐκθέσει Βρυξελλῶν τοῦ 1907, διὰ μεγάλου χρυσοῦ μεταλλίου μετὰ σταυροῦ, δι' ἀργυροῦ βραβείου ἐν τῇ Ἐκθέσει Πετρουπόλεως τῷ 1901, ἐν τῇ ἐν Χαρκόβῳ Ἐκθέσει τοῦ 1900 καὶ ἐν τῇ ἐν Πετρουπόλει Ἐκθέσει τοῦ 1907 δι' ἀργυρῶν μεταλλίων.

Μεγάλη παρακαταθήκη διαφόρων ἐκλεκτῶν οἴνων ἐκ τῶν ἰδίων ἀμπέλων, ἐπιτραπέζιοι καὶ ἐπιδόρπιοι ὡς Τοκάη, Σιατέρνα, Μοσχάτον, ἀλικάντε, Βορδῶ καὶ λοιπά, οἶνοι γλυκεῖς καὶ γνήσιοι ἄνευ ζαχάρεως. Πληρωνουσιν ἀποζημίωσιν 5000 ρουβλίων εἰς τὸν εὑρόντα διὰ χημικῆς ἀναλύσεως ὅτι οἱ οἶνοι οὗτοι περιέχουσι ζάχαριν.

Παρὰ τοῖς ἰδίοις εὑρίσκονται **Ἑλληνικὰ Κονιὰκ** διαφόρων ἐργοστασίων.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ! ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

Εἰς τὸ γνωστὸν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΛΙΟΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ράπτης οὗτος τυγχάνει γνωστὸς τοῖς ἐνταῦθα ὁμογενέσι διὰ τὴν τελειότητα τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, παρ' αὐτῷ θέλετε εὕρει Κομψότητα καὶ Στερεότητα εἰς πᾶν εἶδος ραπτικῆς: ἤτοι ἐνδυμασίας διαφόρων σχεδίων, Ρενδικότας, Ζακέτας (ἢ βιζίτκας), Φρὰκ καὶ Σμόκιν, ἐπίσης Ἐπανωφόρια διαφόρων σχεδίων καὶ Γοῦνες.

Τιμαὶ ἄνευ συναγωνισμοῦ.

Κοπτικὴ ἀπαράμιλλος τοῦ τελευταίου συρμοῦ τῶν Παρισίων.

Δεριμπάσοβσκαγα ἀριθ. 13, (ἐντὸς τῆς αὐλῆς).

Η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΧΩΡΙΣ ΙΑΤΡΟΝ

Ε. ΓΥΠΑΡΗ

Συστήνομεν θερμῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ δύο ταῦτα ἔργα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ λογίου μας φίλου κ. Ν. Ι. Γ. (ὅρα φύλλα τοῦ «Κόσμου» τῆς 17, 21 καὶ 25 Μαΐου 1908) εἶνε **«τὰ πρῶτα ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ περὶ τοῦ θέματος τούτου βιβλία», «εἶνε πανελληνίου ὠφελείας», «πρέπει νὰ γείνωσι κτῆμα πάσης βιβλιοθήκης, ἐξ ὧν ὡς γεγραμμένων μεθ' ἁπλότητος, σαφηνείας καὶ εὐσυνειδησίας, ἕκαστος γινώσκων ἀνάγνωσιν δύναται τὰ μέγιστα νὰ ὠφεληθῇ».**

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κόσμου» καὶ τὰ δύο ὁμοῦ ἀντὶ ρουβλίου 1, δι' ἔξοδα ἀποστολῆς ταχυδρομικῶς προσθετέον 25 καπίκια.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΑΒΟΥΛΙΔΟΥ

Ἱδρυθὲν τὸ 1897 καὶ κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βογιέναγιας

ΕΝ ΧΕΡΣΩΝΙ

Ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν διάφορα γλυκύσματα ἀνατολικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς τέχνης πρὸς δὲ καὶ ἄρτοι πάσης ποιότητος.

Δέχεται ὡσαύτως καὶ παραγγελίας ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους.

Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις πείθει πάντα περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἄνωθι γραφομένων.

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ

Ὑπεδείξαμεν πολλάκις εἰς τοὺς ἀνὰ [illegible]σίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν, Σερβίαν καὶ [illegible] ὁμογενεῖς, ὅτι ἡ πραγματικὴ εὐδαι[μονία] αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους ἔγκειται ἐν τῇ ἐγκατα[στάσ]ει των εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος.

Ἰδίως οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν [illegible] κτηματίαι καὶ γαιοσκμισθωταί, οἱ πλ[ηρώ]νοντες ὡς ἐνοίκιον, ἐπ' ἀβεβαίοις συνήθως [illegible] χιλιάδας ρουβλίων καὶ φράγκων, ὅσα ἐπ[αρ]κοῦσιν ἐν Θεσσαλίᾳ ν' ἀγοράσωσιν ἐκ τ[ῶν] ἄγαν ἐκεῖ προσοδοφόρων κτημάτων, ἰδιοκτησίαν ἴσην πρὸς τὴν ἐνοικιαζομένην ὑπ' αὐτῶ[ν] ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δέον νὰ στραφῶσιν ὅσον τάχιστα, πρὸς τὴν ἐριβώλακα τῆς Θεσσαλίας γῆ[ν].

Πολλὰ κτήματα λίαν προσοδοφόρα καὶ ἐγγυημένα ἀσφαλὲς μέλλον ὑπάρχουσιν ἐκεῖ. Σπεύσατ[ε] ὅθεν νὰ ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας καὶ ἐξασφαλίσητε τὸ μέλλον Σας καὶ τὸ μέλλον τῶν τ[έκν]ων Σας, ὠφελοῦντες καὶ τὴν πατρίδα καὶ τ[ὸ] ἔθνος.

Διὰ νὰ ἐνοικιάσητε δὲ καὶ νὰ ἀγοράσητε κτήματα ἐν Θεσσαλίᾳ μὲ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς, δέο[ν] ν' ἀποταθῆτε, πρὸς τὸν κύριον

Α. Α. ΣΦΑΕΛΟΝ
Εἰς Βῶλον

[ὅσ]τις εὑρισκόμενος εἰς σχέσεις πρὸς ὅλους τοὺ[ς κ]τηματίας, εἶνε εἰς θέσιν νὰ Σᾶς ἐξυπηρετήσῃ [κά]λλιον παντὸς ἄλλου καὶ προαγάγῃ τὰ συμφέ[ρ]οντά Σας. Σημειώσατε καλῶς τὴν ἄνω διεύ[θ]υνσιν αὐτοῦ καὶ

Σπεύσατε, Σπεύσατε

πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν πλοῦτον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ **ΔΡ. 50000000**

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὔγουστον 1906 εἰς δραχ. 260,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΑΘΗΝΑΪΚΗ»

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55—56 ὁδὸς Μπισοπαγκέιτ), Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾷ καὶ Σταμποὺλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Πάτραις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χανίοις Ἡρακλείῳ Κρήτης.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν. Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις τοκομεριδίων, ἐκδίδει συναλαγματικὰς ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐκτελεῖ τὴν εἴσπραξιν γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ χρηματικὰς ἐντολάς. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ.—Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιορίζει τόκον 4 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ.—Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (τσὲκ) ἐπὶ τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις	ἀποδοτέας	εἰς	πρώτην ζήτησιν	δραχ.	3 ο)ο
»	»	»	μετὰ ἓξ μῆνας	»	3.50 ο)ο
»	»	»	μετὰ ἓν ἔτος	»	4 ο)ο
»	»	»	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	»	5 ο)ο

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰ[ς] ἐπιταγὰς (τσὲκ) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (τσὲκ) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδηλωμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνία ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ.—**Ἡ Τράπεζα** δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ

Οἶκος ἱδρυθεὶς τῷ 1860 ΕΝ ΒΑΤΟΥΜ

1) Κεντρικὸν Κατάστημα **ὁδὸς Κουταΐσκαγια Τουρέσκι παζάρ, ἰδιοκτησία αὐτοῦ. Πωλοῦνται ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ εἴδη βαμβεκερῶν ὑφασμάτων καὶ Περσικοὶ τάπητες.**

2) Ὑποκαταστήματα νεωτερισμοῦ, ὁδὸς Λωρὶς-Μελικόβσκαγια, οἰκία Ταΐρωβα. Πωλοῦνται ἐν αὐτῷ τσοχικά, μεταξωτά, κασμίρια καὶ μάλλινα διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας, παντὸς εἴδους, πάντοτε τοῦ τελευταίου συρμοῦ, τῶν καλλιτέρων Ἐργοστασίων Ρωσσίας καὶ Εὐρώπης ὡς καὶ ὅλα τὰ εἴδη βαμβακερῶν ὑφασμάτων.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ **χονδρικαὶ καὶ λιανικαί.**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΒΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΩΣ

22 — Ὁδὸς Αἰκατερίνης — 22

Ἀναλαμβάνει τὴν βαφὴν καὶ καθαρισμὸν παντὸς εἴδους φορεμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Εἰδικὸς καθαρισμὸς παραπετασμάτων (περντέδων) δι' ἰδίας μεθόδου.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ

14 — Ὁδὸς Πούσκιν — 14

Ἀναλαμβάνει τὴν πλῦσιν διὰ νέας ὅλως μεθόδου παντὸς εἴδους ἀσπρορρούχων, χωρὶς νὰ φθείρῃ αὐτά.

Διὰ τοὺς Ἕλληνας πελάτας τὸ Κατάστημα ἐξαιρετικῶς ἀναλαμβάνει τὴν παραλαβὴν καὶ μεταφορὰν κατ' οἶκον.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ὁ κ. **ΜΙΧ. ΓΑΛΑΤΗΣ** ἐν Ἀθήναις
Στοὰ Χρηματιστηρίου ἀριθμὸς 10

Πώλησις καὶ ναυπήγησις ἀτμοπλοίων μὲ μεγάλας πιστώσεις καὶ εὐκολίας πληρωμῆς μοναδικάς.

Ἀποστολὴ λιστίνων παντὶ αἰτοῦντι.

Ζητήσατε κατάλογον

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ Α
Δ. Ν. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

δωρεὰν ταχυδρομικῶς ἐλεύθερον

Συνιστᾷ τὸν νεωστὶ ἐφευρεθέντα γνήσιον τοῦ Κομμωτηρίου σάπωνα «ΚΙΛ», ἐγγυᾶται τὴν ὕπαρξιν τοῦ φυσικοῦ προϊόντος «Κίλ» ἐν τῷ ρηθέντι σάπωνι.

Ο ΣΑΠΩΝ οὗτος μαλακύνει τὸ δέρμα, καθαρίζει τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ λίπους καὶ κόνεως, καθιστᾷ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἁπαλὰς ὡς ἡ ΜΕΤΑΞΑ

δι' ὃ συνιστᾶται πρὸς πλύσιν παιδίων

ἰδίως δὲ ὠφελεῖ κατὰ τὰ θαλάσσια λουτρά.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΑ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ὁδὸς Μάλο Ἀρναούτσκαγια καὶ Νόβοϋ.-Οἰκία Γκρέγερωφ Ἀριθ. 6—20

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὑρίσκονται παντὸς εἴδους τρόφιμα, ἰχθῦς τεταριχευμένοι, διάφορα ἀποικιακά, τέϊον, σοκολάτα, καφέ, κακάον, κομφέτα καὶ μάλιστα ἐκλεκτοὶ οἶνοι Χίου 17 ἐτῶν, ὡς καὶ ἡδύποτα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΥΛΙΚΕΙΟΝ „ΑΝΑΤΟΛΗ“
Ρ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

22—Ὁδὸς Γκρέτσισκαγια—22

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ καὶ πασιγνώστῳ τούτῳ Ἑλληνικῷ Ἑστιατορίῳ ὁ πελάτης καὶ ὁ μᾶλλον δύστροπος δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ εὑρίσκων ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ στιγμῇ:

ΦΑΓΗΤΑ ΝΩΠΑ, καλῶς κατεσκευασμένα δι' ἀρίστου ὑλικοῦ κατὰ ἑλληνικὴν καὶ ρωσσικὴν μαγειρικήν.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ, ΖΥΘΟΝ, ΟΙΝΟΥΣ καὶ ΗΔΥΠΟΤΑ ἀρίστης ποιότητος.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΠΡΟΘΥΜΟΝ.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΑΜΕΜΠΤΟΝ καὶ

ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΑΣ ΝΑ ΠΑΡΑΣΧΩΣΙΝ
ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗ ΜΟΡΦΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ οἰκογενειάρχης, πτυχιοῦχος παιδαγωγικῶς μεμορφωμένος, ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην εἰς πλεῖστα τῆς Ἑλλάδος ἐκπαιδευτήρια εὐδοκίμως διδάξας, ἤδη δὲ ἀπὸ ἑξαετίας διαμένων ἐν Ὀδησσῷ, ἔνθα πλείστους Ἑλληνόπαιδας, τελείως ἀγνοοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εὐδοκίμως καὶ εὐμεθόδως κατ' ἰδίαν ἐδίδαξε καὶ ἑλληνοπρεπῶς ἐμόρφωσε προπαρασκευάσας δ' ἅμα αὐτοὺς προσηκόντως, κατέταξεν εἰς Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, Γυμνάσια καὶ Ἐμπορικὰς Σχολὰς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, δέχεται νῦν οἰκοτρόφους 5-6 ἑλληνόπαιδας, ἡλικίας 7-15 ἐτῶν, ἀναλαμβάνων νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τὴν πάτριον γλῶσσαν καὶ ἑλληνοπρεπῆ μορφώσῃ· πρὸς δὲ ἀναδέχεται προγυμνάζων αὐτοὺς εἰδικῶς καὶ καταλλήλως, νὰ κατατάξῃ εἰς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον ἢ Ἑλληνικὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν (Ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, Ἐμπορικὴν Σχολὴν Χάλκης, Ροβέρτειον Σχολὴν Κωνσταντινουπόλεως κλπ.) Παραλλήλως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν θὰ διδάσκηται ἡ Ρωσσικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα ὑπὸ ἄριστα μεμορφωμένης οἰκοδιδασκαλίσσης. Πρὸς τοῖς ἄλλοις θὰ παρέχηται τοῖς τροφίμοις καὶ μουσικὴ μόρφωσις διδασκομένου τοῦ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ εἰδικῆς τῆς μουσικῆς διδασκαλίσσης, ἀποπερατωσάσης τὰς σπουδάς της ἐν τῷ ἐν Ὀδησσῷ αὐτοκρατορικῷ Ὠδείῳ.

Βίος καθαρὸς οἰκογενειακός. Τροφὴ καθαρὰ καὶ ὑγιεινή. Διδασκαλία εὐμέθοδος καὶ παιδαγωγοῦσα. Αὐστηροτάτη ἠθικὴ ἐπίβλεψις. Στοργὴ μητρική.

Ἔστωσαν βέβαιοι οἱ γονεῖς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθρέψωσιν Ἑλληνοπρεπῶς τὰ τέκνα των, ὅτι καλλιτέραν εὐκαιρίαν δὲν δύνανται νὰ εὕρωσιν. Ἂς ἔχωσι δὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ οἰκογένεια εἰς ἣν τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων των θὰ ἀναθέσωσιν, ἀθορύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεων ἐργαζομένην, θὰ ἐπιτελέσῃ εὐσυνειδήτως καὶ φιλοτίμως τὸ καθῆκον ὅπερ ἀναλαμβάνει.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βιβλιοπωλεῖον Ζερβάτη—Περάκη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΙΣΟΔΟΥ 30 ΚΑΠΙΚΙΑ

Γωνία τῆς ὁδοῦ Δεριμπᾶ καὶ παρόδου Κολόδεζνι ἀριθ. 17

Ὧραι ἐπισκέψεων ἀπὸ τῆς 8—3 π. μ. κα[ὶ] 5—7 μ. μ.

Ἐγχειρήσεις ἄνευ πόνου μὲ γενικὴν ἢ τοπικὴν ἀναισθησίαν.

Τεχνιτοὶ ὀδόντες (εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς πάντας.

Οἱ ἄποροι γίνονται δεκτοὶ ἀπὸ τῆς 8—10.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Δωμάτια καθαρά, εὐήλια καὶ καλῶς ἐπιπλωμένα εὑρίσκονται ὑπ' ἐνοίκιον παρά τινι ὁμογενεῖ Κυρίᾳ. — Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν ὁδὸς Αἰκατερίνσκαγια ἀριθ. 22, κατοικία 6.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ὡς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (τσὲκ) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1)2	τοῖς ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθ.	6 μηνῶν
2	»	»	»	»	»	1 ἔτους
2 1)2	»	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	»	3 »
4	»	»	»	»	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Κ. Φ. ΑΜΠΑΡΖΑΚΗ

Ἱδρυθὲν τῷ 1873. Ἐν Ὀδησσῷ.

Ὁδὸς Ἑλληνικὴ ἀριθμὸς 45.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ρισελιεύβσκαϊα ἀριθ. 71 γωνία Νοβοσίμπναϊας.

Τηλέφωνον 235

Εὑρίσκονται πάντοτε ἕτοιμα πάντα τὰ εἴδη γλυκυσμάτων ἀνατολικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, μὲ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, γίνονται ὡσαύτως δεκταὶ καὶ παραγγελίαι δι' ὅλα τὰ εἴδη. Τῆς ἐποχῆς σιρόπια, διαφόρων εἰδῶν σουμάδες, παγωτά, κρέμες κτλ.

Ὑπάρχει τμῆμα καφενείου μὲ διαφόρων εἰδῶν ποτὰ ἀναψυκτικά. Αἴθουσα σφαιριστηρίου μέχρι τῆς 2 μετὰ μεσονύκτιον.

Διὰ γάμους καὶ ἑσπερίδας δέχεται παραγγελίας. Κουφέτα καὶ διαφόρων εἰδῶν κλυκύσματα.

Α. ΔΕΡΕΒΙΤΣΚΗ—Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Καθηγητῶν
τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Πανεπιστημίου

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΡΩΣΣΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Σχῆμα 16ον σελίδες XXII-432

Ἐξεδόθη πλούσιον εἰς ὕλην καὶ μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας ἐν Γερμανίᾳ ἐκτετυπωμένον τὸ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον τοῦτο Λεξικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις ἦτο ἐπαισθητοτάτη.

Τὸ βιβλίον εἶνε ἀπαραίτητον διὰ πάντας τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ Ἕλληνας καὶ πιστεύομεν, ὅτι πολλοὶ θὰ σπεύσωσι νὰ τὸ προμηθευθῶσι.

Τιμᾶται κομψῶς δεδεμένον ρούβλια 2,50 (ταχυδρομικῶς 2,75) καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Π. Ζερβάτη Περάκη ἐν Ὀδησσῷ.

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ζ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΒΑΤΟΥΜ

Ὁδὸς Ναμπερέζναγια, πλησίον τοῦ λιμένος.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι ὁ πελάτης εὑρίσκει, ἐκτὸς τῆς ἀμέμπτου καθαριότητος καὶ ὑπηρεσίας, ποτὰ ἐκλεκτὰ ρωσσικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ παντὸς εἴδους, εἰς τιμὰς ὡρισμένας, ἀκαταγωνίστους.

Ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ ὅπως πείσῃ πάντα περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΑΓ. ΒΙΝΕΡΑΤΟΥ

ΕΝ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΔΑΡ

Νέα ἀγορά, σειρὰ Ν. ἀριθ. 127

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὁ πελάτης εὑρίσκει πάντοτε κρέατα διάφορα πρώτης ποιότητος καὶ ἐν μεγίστῃ καθαριότητι. Τιμαὶ συγκαταβατικαί. Ὑπηρεσία πρόθυμος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
„ΝΕΑΠΟΛΙΣ“

62-Ἀριθμὸς-62 **Ἐν Ὀδησσῷ**

Ἀριθ. τηλεφώνου 1951

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου

ΠΑΝΑΓΗ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΑΜΠΑΤΕΛΟΥ

Κείμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Νέζινσκαια καὶ Σπυριδονόβσκαγια, πλησίον τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Ἱπποσιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, τῆς κεντρικῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως, τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἄλλων δημοσίων ἱδρυμάτων. Συγκοινωνία διὰ τραμβάϊ μετὰ τῆς Νέας καὶ Παλαιᾶς ἀγορᾶς. Ἑστιατόριον πρώτης τάξεως μετὰ ὑπογείου οἰνοπωλείου.

Φαγητὰ νοστιμώτατα. Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν. Περιποίησις πρόθυμος. Μαγειρικὴ Εὐρωπαϊκὴ καὶ Ἑλληνικὴ διευθυνομένη ἀπὸ ἐμπείρου Ἕλληνος. Ὑπηρέται Ἕλληνες. Καθαριότης ἄκρα. Φῶς ἄπλετον. Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ ἀπὸ 60 καπ. μέχρι 7 ρουβλίων. Εἰς τοὺς μηνιαίους πελάτας γίνεται συγκατάβασις. Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ρωσσικὴν γλῶσσαν πελάτας τίθεται εἰς τὰς διαταγάς των ὁ τοῦ ξενοδοχείου διερμηνεὺς παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ὁδηγίαν μετὰ προθυμίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιμισθίας.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων πρώτην φορὰν τὴν πόλιν νὰ μὴ ἀποπλανῶνται ἀπὸ μερικοὺς ἀγυρτίους ἁμαξηλάτας, οἱ ὁποῖοι χάριν τοῦ συμφέροντος καταφεύγουσιν εἰς μύρια ὅσα τεχνάσματα ὅτι δῆθεν τὸ Ξενοδοχεῖον ἔκλεισεν καὶ τὰ παρόμοια.

— Ἐν τῷ Ἑστιατορίῳ παιανίζει καθ' ἑκάστην Μουσι

Отвѣтственный редакторъ Г. Константиниди.
Издатель П. Константиниди.

Редакція: Александровская площ., д. князя Горчакова № 3—4, кв. № 38 Одесса,

«Славянская» тип. Е. Хрисогелосъ, ул. Кодратенко,

SOLDATS SUISSES AU SERVICE DE FRANCE

Un éditeur genevois a entrepris la publication d'un recueil de mémoires militaires suisses, dont le premier volume a paru récemment. Il contient trois documents de valeur inégale, qui se rapportent aux guerres de l'Empire (1).

Le premier n'est pas inédit, puisqu'il fut imprimé dans la *Bibliothèque universelle* de 1859. Mais qui va chercher dans la vénérable revue le « Journal du sous-lieutenant de cuirassiers Rilliet » ? Il est vrai que M. Georges Bertin l'a mis largement à profit dans sa *Campagne de 1813*. Mais le texte complet du journal constitue un document dont la valeur et l'agrément justifient la réimpression.

Le jeune François-Jacques-Louis Rilliet, Genevois de vieille roche, venait d'avoir seize ans, lorsque, en 1810, il se sentit « entraîné vers une carrière toujours séduisante pour un jeune homme et qui l'était surtout dans un moment où le chemin de la gloire, des honneurs, de la fortune semblait n'être ouvert qu'à ceux qui suivaient cette route ». Il fut admis comme élève à l'école de Saint-Germain, récemment fondée, destinée à l'instruction des officiers de cavalerie, et que dirigeait le général de La Ronzière, « brave militaire à qui il manquait un œil et le bras droit ». Rilliet s'y trouva fort bien, et une recommandation pour l'impératrice Joséphine lui valut « deux bons déjeuners » à la Malmaison. L'Empereur parut un jour à Saint-Germain, à la suite de plaintes qu'on lui avait faites sur la tenue de la maison.

« L'Empereur, en habit de chasse, le chapeau bien connu, les mains derrière le dos, fit exercer quelques moments le bataillon, puis il demanda au général s'il avait des élèves prêts à devenir officiers. Il en désigna seize. Après leur avoir adressé quelques paroles, l'Empereur s'approcha de la droite du bataillon : « Et toi, dit-il au premier, tu n'es pas encore en état d'être officier?

— Pardon, sire, j'en sais autant que ceux-là, répondit-il en montrant les élèves qu'on avait fait sortir du rang. C'était Nitot, le fils du joaillier de la couronne.

— Ah! repartit l'Empereur, puisque tu es si sûr de ton fait, passe avec eux.

D'autres suivirent l'exemple de Nitot : bref, les seize furent bientôt quarante.

— Vous me les enverrez à Berlin en poste, dit l'Empereur au général. — C'était au printemps de 1812 ; on préparait la campagne de Russie. Après cette promotion, l'Empereur voulut faire l'inspection de détail pour laquelle il était venu : elle ne tourna pas à l'avantage du pauvre général et de l'administration de l'école. Il était tombé sur un bon jour pour nous : le pain était détestable ; l'Empereur en lança un morceau contre le mur : il y resta attaché, tant il était humide. Il demanda à goûter le vin : le général envoya chercher du vin de l'hospice, qui était potable ; un élève dénonça courageusement la fraude à l'Empereur, qui fit une horrible grimace en goûtant notre vin. Les arrangements intérieurs de la maison lui parurent affreux ; il ne ménagea pas les expressions de voleurs et de fripons. Le général était consterné. »

Nommé sous-lieutenant de cuirassiers en 1813, Rilliet rejoint à Metz le 1er régiment, qui ne tarde pas à être incorporé dans la 2e division (comte de Saint-Germain) et dans le corps d'armée de Sébastiani. La troupe part pour l'Allemagne. En passant à Eisenach, notre officier, se souvenant qu'il est Genevois, monte à la Wartburg pour y évoquer le souvenir de Luther. Pendant son séjour à Weimar, il va visiter Iéna, « où la monarchie prussienne est tombée aux pieds de Napoléon », et se fait expliquer la bataille par des officiers qui y ont pris part. Aux environs de Dresde, la troupe apprend la victoire de Bautzen (Rilliet consigne ici de curieux détails qu'il a recueillis de la bouche de Jomini); puis, on se met à la poursuite des Alliés, qui se retirent en Silésie. Là, le corps d'armée, qu'un armistice condamne à l'inaction, séjourne deux mois, dont la monotonie n'est coupée que par des revues et des inspections où le général Sébastiani se montre « impitoyable » : et les jeunes officiers de critiquer vivement sa minutie. Mais, écrit Rilliet, « j'ai changé d'avis : la cavalerie ne vit que par les détails, et l'observation de ces détails, surtout de ceux qui ont pour objet la conservation des chevaux, leur maintien en bon état de service, doit être la préoccupation constante de celui qui commande des troupes à cheval ; le général Sébastiani, en nous épluchant comme il le faisait, montra qu'il connaissait bien l'arme qu'il commandait ».

Ce même général « impitoyable », donnant une fête à l'occasion de l'anniversaire de l'Empereur, joue au *loup* avec ses camarades, tel un collégien : « Le berger était le général : très leste de sa personne, il était en tête des moutons, c'est-à-dire de tous les officiers qui se tenaient l'un l'autre par les pans de leurs habits, formant ainsi une queue interminable... Le loup était un grand chef d'escadron de carabiniers assez gauche. Le général lui donnait des chocs si bien placés, qu'il le fit tomber plusieurs fois, les quatre fers en l'air, à la grande joie des assistants. »

On part enfin pour Breslau ; Rilliet voit le feu à la reprise de la position de Bunzlau. Puis ce sont des allées et venues, marches et contremarches, dans un pays dévasté par la guerre, sous des torrents de pluie, par des routes défoncées. Bientôt, le désarroi commence ; après plusieurs combats malheureux sur la Katzbach, on bat en retraite ; la troupe, excédée de fatigue, de privations, perd courage. On lit devant le front la relation d'une victoire remportée à Dresde ; mais, au cri de *Vive l'Empereur !* qui termine ce document officiel, les hommes répondent en criant : *Vivent les pommes de terre !*

Cependant, quelques jours après, on annonce l'arrivée de Napoléon : « Le mouvement de retraite cesse... Les tambours battent, les trompettes sonnent ; la présence du héros a tout électrisé. »

Il fallut néanmoins reculer vers Dresde. Puis viennent les journées de Leipzig, dont Rilliet ne prétend raconter que ce qu'il a pu voir « dans l'horizon circonscrit d'un sous-lieutenant de cuirassiers ». Il prend part à quelques belles charges de cavalerie, mais est obligé, la nuit venue, de constater qu'il n'y a « personne qui connaisse moins le résultat d'une grande bataille que ceux qui y ont pris part. » Le lendemain, les adversaires s'observent. Puis vient le 18 octobre :

« Un cuirassier nommé Aubry m'amena mon cheval : Il fait beau temps, Aubry, lui dis-je. — Oui, mon lieutenant ; il y en a bien qui voient lever le soleil et qui ne le verront pas coucher. — C'est vrai, repris-je, mais cela ne concerne ni vous ni moi, j'en suis sûr. — Faut bien espérer, répondit-il laconiquement ».

Un peu plus tard, pendant un changement de front :

« Un boulet siffle, et je sens quelque chose qui me couvre la figure ; j'y porte la main pour l'essuyer. En rouvrant les yeux, je vois deux hommes par terre : un homme du premier rang, beau garçon de Paris, nommé Gonthier ; le même coup avait atteint le cuirassier du second rang derrière lui : c'était le pauvre Aubry, qui, une demi-heure auparavant, m'avait donné mon cheval. Sa cervelle m'avait sauté au visage. »

Ce jour-là, Rilliet se rendit mieux compte de l'ensemble de la bataille : il vit le cercle terrible qui enserrait l'armée française ; il vit de ses yeux la défection d'une première brigade de cavalerie saxonne, puis des régiments d'infanterie saxons et wurtembergeois qui allaient, l'arme à l'épaule, rejoindre les cosaques... « A la nuit, dit-il, nous étions acculés aux faubourgs de Leipzig ; l'obscurité et l'épuisement des deux armées mit fin au combat. » Des 24 hommes du peloton de Rilliet, il en restait 6.

Il nous décrit la retraite qui suivit ces journées formidables, les combats que Drouot et Sébastiani livrèrent encore autour de Hanau pour ouvrir à l'Empereur la route de Mayence. Les Français repassent le Rhin le 3 novembre. Et ici, un incident bizarre : ces combattants de Leipzig eurent à subir les ennuis de la douane, à ouvrir leurs portemanteaux, parce que, depuis l'établissement du blocus, les officiers de tous grades bourraient leurs voitures de marchandises anglaises, sur lesquelles ils réalisaient de gros bénéfices. L'Empereur, l'ayant appris, ordonna qu'on fouillât impitoyablement tout ce qui repassait le Rhin, « sans oublier mes propres équipages, ajouta-t-il, car c'est probablement ceux qui renferment le plus de contrebande ».

Rilliet, témoin attentif, observateur calme, inspire confiance au lecteur par la simplicité et la sobriété de sa narration : exempte à la fois de toute vantardise et de toute prétention littéraire, elle donne très fortement la sensation des terribles réalités de la guerre.

Les Souvenirs d'un garde d'honneur, qui font suite à ceux de Rilliet, se rapportent à la même campagne, mais sont d'un moindre prix. Le Genevois Frédéric-Auguste Cramer, étudiant en droit, entrait au mois de mars 1813 dans le 4e régiment des gardes d'honneur. Cette troupe ne devait jouer qu'un rôle insignifiant dans la campagne, mais Cramer prit part à la défense d'Erfurt contre les Alliés et les détails qu'il donne sur ce blocus ne sont pas sans intérêt. Le 24 avril 1814, la nouvelle de l'abdication vient frapper douloureusement la garnison : « Beaucoup n'y voulaient pas croire, et je vois encore un petit colonel hollandais que personne ne pouvait calmer... De tous côtés éclataient des expressions de douleur des revers de la France et de dévouement à la personne du héros... La question, pour beaucoup d'entre nous, se compliquait d'un changement de nationalité... De ces soldats servent depuis vingt ans sous le même drapeau, les uns restaient Français, les autres redevenaient Belges, Hollandais, Italiens ; ainsi le comte d'Artois ayant prononcé le licenciement des gardes d'honneur, tout d'un coup je me retrouvai étranger, républicain et bourgeois. »

Ce qui frappe en lisant ces récits de Genevois incorporés dans la Grande Armée, c'est à quel point les a conquis le prestige de Napoléon. Ce n'était point de bon gré, on le sait, que Genève avait subi l'annexion à la France et renoncé à ses traditions séculaires de petite République autonome. Mais l'épopée impériale exerçait sur les jeunes imaginations une fascination irrésistible, dont nous trouvons un bien éloquent témoignage dans les *Mémoires d'un soldat prisonnier en Russie*.

C'est le récit d'un simple soldat nommé Pierre-Louis Mayer, fils d'un boucher allemand établi à Genève et d'une mère genevoise. Ce joyeux compère, à peu près illettré, conte ses aventures avec une verve parfois grossière, mais qui a le mérite d'avoir résisté aux plus cruelles souffrances. C'est un phénomène psychologique presque admirable que celui de cette belle humeur qui jamais ne se dément, de cette endurance joviale qui ignore la plainte et le désespoir. Et peut-être n'est-il pas superflu de noter que, tel qu'il est, Mayer est un type très exactement représentatif d'une espèce de Genevois, dont on ne soupçonne guère l'existence si l'on ne connaît bien Genève.

Rien n'est plus faux, ou du moins plus incomplet, que l'idée qu'on se fait volontiers du caractère genevois : réservé, morose, froidement puritain. Il y a — et surtout il y avait — une Genève grave et austère : cette Genève-là, dite « de Calvin », sa figure soucieuse s'est depuis longtemps épanouie dans un sourire. Mais le plébéien genevois, le Genevois de la fabrique, est resté, en dépit de la Réforme, ce qu'il était avant Calvin, ce que jamais Calvin n'a pu l'empêcher d'être : jovial et frondeur, débrouillard et bon vivant, impatient de la discipline dans la vie courante, mais capable au besoin d'abnégation et d'héroïsme sans phrase.

Mayer est un parfait échantillon de ces Genevois-là. Il se peint dès le premier mot de son récit. En mai 1811, il part avec 200 conscrits, de Genève pour Bologne. Les filles des Eaux-Vives se montrent désolées de voir s'en aller leurs amis : « Mesdemoiselles, ne pleurez pas, leur crie Mayer : nous reviendrons dans deux ans pour vous marier (vous épouser). » — Il revint, en effet, — tout seul, hélas ! — et il épousa une de ses amies d'enfance.

En chemin, il déploie mille petites industries : il gagne quatre écus de 6 fr. dans une partie de boules en traversant un village ; il attrape ici un verre de vin, là un bon morceau ; il déniche dans telle ville un compatriote riche qui lui offre à dîner ; un peu chapardeur, il réussit à esquiver les punitions et désarme ses supérieurs par la drôlerie de ses réparties. Il est profitard avec cynisme. En Russie, il trouve un Français mort au bord de la route, avec des souliers tout neufs aux pieds : « Je les lui pris, craignant qu'ils ne lui fassent venir des cors. » L'instant d'après, le voici noblement ému : son lieutenant l'informe que l'Empereur va passer et lui propose de l'aller voir :

« Nous entendîmes un brouhaha, un bruit confus de *Vive l'empereur !* et nous aperçûmes dans le lointain un nuage de poussière comme jamais je n'avais vu... Tous les soldats mettaient leurs shakos au bout de leurs baïonnettes avec des cris de *Vive l'empereur !* Nous vîmes arriver tout le quartier impérial au nombre d'au moins quatre-vingts, tous à cheval, tous plus beaux les uns que les autres et tous couverts d'or. Le lieutenant n'eut que le temps de me dire : *Le voilà!* Son cheval blanc ne galopait jamais, il était dressé à n'aller qu'au grand trot; pourtant les maréchaux et généraux couraient au grand galop. Il avait son habit vert de chasseur de la garde, sa tenue favorite, un petit crachat et sa croix d'honneur. Voilà comment cet homme extraordinaire se distinguait par sa simplicité. »

Il le revit peu après et le regarda bien : vision rapide, mais précise et qui s'agrémente d'un trait de réalisme plus que familier : « Il était monté sur son cheval blanc et avait la capote de soldat ; il regarda avec sa lunette un moment dans le lointain, et puis il mit pied à terre, et s'est tourné contre son cheval, et se mit à pancher l'eau. Après cela fait, il remonte à cheval et a donné l'ordre à l'un de ses chasseurs qui est parti au galop en arrière pour faire avancer la 14e division, qui était la nôtre. »

Un jour, une baronne offre à Mayer (il l'affirme) la main d'une de ses filles, à condition qu'il deviendra son intendant et protègera son domaine exposé aux pillards ; il lui répond fièrement : « Je ne m'appartiens pas, j'appartiens à l'armée française. » Mais le devoir militaire l'oblige à d'horribles choses : ne fut-il pas, un jour, commandé avec quelques hommes pour brûler des lances... et des papiers d'archives : « Pour les lances, déclare notre Genevois, je ne trouve rien à dire, mais les papiers d'une ville, voilà ce que je ne comprends pas. »

Immobilisé par la maladie à Witepsk, Mayer ne se battit pas. Ses Mémoires n'ajoutent donc rien d'essentiel à l'histoire de la campagne de Russie. Mais ils contiennent une foule de menus détails qu'aucun historien ne saurait donner et qui peignent au vif la vie du simple soldat. Pendant l'effroyable retraite, Mayer et ses camarades connurent toutes les horreurs de la guerre sans en avoir goûté les belles ivresses. Selon lui, c'est moins le froid que la faim qui décima l'armée en déroute. « Ceux qui ont écrit la campagne, s'écrie-t-il, ont dit que l'armée était morte par cause de froid : moi, Pierre-Louis Mayer, je soutiens que les Russes ont fait mourir avec intention deux cent mille hommes de faim. »

Une seule fois, dans une situation désespérée son courage l'abandonne ; il tombe à genoux, joint les mains : « Je me mis à prier Dieu *comme jamais pasteur n'a prié* ». Sa fatuité on le voit, trouve encore son compte dans cet élan mystique, qui est seul de son espèce. *Passato il pericolo*... la bonne humeur est vite revenue. Un propriétaire russe lui accorde, en échange de quelques menus services, l'abri sordide d'une cahute infestée de vermine. Il conquiert ce particulier par sa gentillesse, et comme un jour, le Russe lui demande s'il sait monter à cheval : Je lui réponds qu'il me fallait une échelle pour monter mais que je m'en passais pour descendre... Alors, il partit d'un éclat de rire très prolongé, et je connus que les bons mots lui faisaient beaucoup de bon sang ».

Les réflexions dont Mayer sème son récit sont empreintes d'un esprit républicain auquel par instant se mêle d'étrange façon le style ronflant de l'Empire. Il lui arrive de réaliser le peu qu'est la gloire et de s'écrier gravement : « Pauvres soldats, vous soutenez les trônes, et les trônes vous écrasent ! » Mais il lui arrive aussi d'écrire, en vrai troupier de Raffet (et ici, respectons l'orthographe): *Les militair français ne vive que pour la mour et la gloire.*

Mayer fut un heureux compagnon : Sa gaîté, son courage, joints à une santé de fer, lui permirent de surmonter des souffrances auxquelles tous ses camarades genevois succombèrent. En 1816 seulement, il rentra dans sa ville natale, se maria, eut huit enfants, et mourut en 1852. Il exerçait la profession de « faiseur de ressorts ». En outre, il fut, dit-on, le fondateur d'un cabaret de nuit qui eut à Genève une sorte de célébrité, et que l'ancien troupier de la Grande Armée, toujours facétieux, avait dénommé *La Lampe éternelle*.

PHILIPPE GODET.

(1) *Soldats suisses au service étranger,* Genève, Jullien, 1908. In-12.

UN RAPPORT SECRET BULGARE

PUBLIÉ PAR

la « Vossische Zeitung » de Berlin

On se rappelle la publication, faite ces temps derniers par la *Vossische Zeitung* de Berlin, d'un Rapport secret bulgare sur les affaires macédoniennes, émanant d'un personnage politique qui occupe encore aujourd'hui des fonctions officielles en Bulgarie. Cette publication fut très remarquée et provoqua de nombreux commentaires dans toute la presse européenne. Hier encore le *Mir*, journal de Sofia, faisant allusion à ce document, a annoncé qu'une enquête était ouverte pour arriver à établir de quelle façon il avait été soustrait au ministère des affaires étrangères de Bulgarie. Etant donné l'importance actuelle des événements macédoniens et la valeur particulière de ce travail, nous croyons intéressant de donner aujourd'hui, à titre de documentation, la traduction des articles de la *Vossische Zeitung* (1).

I

Nous commençons aujourd'hui la publication d'un rapport secret bulgare sur les affaires macédoniennes. Ce mémoire sort de la plume d'un patriote et homme politique bulgare, qui occupe encore aujourd'hui des fonctions officielles. L'automne dernier, il fut chargé, d'ordre supérieur, de parcourir les trois vilayets macédoniens et il soumit, à la suite de ce voyage, le compte rendu de ses impressions et conclusions dans un exposé détaillé aux personnages compétents de la principauté. Même un connaisseur superficiel des circonstances, pourra constater à première vue que l'authenticité de ce rapport ne peut absolument pas être mise en doute.

Les fonctionnaires des réformes, consuls et officiers de gendarmerie, dont il fait mention et qui ne sont indiqués par nous que par la première lettre de leur nom, pourront immédiatement reconnaître l'auteur de ce rapport, étant donné surtout qu'il mentionne les différents entretiens qu'il a eus avec eux. Toute velléité de mettre en doute l'authenticité de ce rapport, qui pourrait se manifester de la part de partis intéressés est absolument inutile.

La voie par laquelle ce rapport nous est parvenu, constitue naturellement pour nous un secret professionnel. Nous voudrions seulement d'ores et déjà établir d'une manière positive que ce n'est pas de notre correspondant à Sofia que nous le tenons. Celui-ci est sujet bulgare et a toujours pris fait et cause pour les intérêts de son pays et n'aurait, en sa qualité de patriote et d'homme d'honneur, sous aucun prétexte, entrepris une chose qui pourrait nuire à la cause de son pays.

Il est certain que ce rapport secret a été d'un grand poids dans les négociations qui, au mois de janvier de cette année, ont amené la démission du Cabinet stambouloviste Gudef-Genadief et la formation du Cabinet démocratique Malinof-Paprikof.

Les déclarations faites par Malinof et Paprikof, immédiatement avant et après leur entrée en fonctions, confirment clairement ce qui précède et sont, en ce qui concerne la politique bulgare en Macédoine, identiques avec les conclusions et la ligne de conduite tracée dans ce mémoire.

Les deux ministres du nouveau Cabinet, désignèrent alors comme un des devoirs principaux la réalisation du projet de soustraire la politique macédonienne de la Principauté aux agissements des Comités et de leurs bandes et de transférer le centre de gravité de cette politique aux sièges des départements bulgares. Ceci devrait s'effectuer de telle façon que ce ne seraient plus désormais les chefs des Comités, mais bien les ministres responsables qui dirigeraient, dans les affaires macédoniennes, la politique de la Bulgarie. Et, en effet, le Cabinet Malinof a depuis réalisé ce projet. En faisant abstraction de certains groupes, comme, par exemple, de celui du fameux Sandansky, les Comités se sont depuis tous pliés à la volonté du gouvernement bulgare. Cette nouvelle ligne de conduite pourrait être qualifiée de bonne si elle n'avait pas pour base des arrière-pensées. Mais le mémoire ne laisse aucun doute à ce sujet. En lisant ce rapport, on peut, en effet, constater d'une manière indubitable qu'il ne s'agit nullement de la pacification de la Macédoine, mais exclusivement du but d'avoir en main les cadres et la formation des bandes pour la réalisation des visées subversives du gouvernement bulgare et de pouvoir, à cet effet, en disposer librement à un moment donné. C'est là, sans conteste, l'unique considération qui a poussé le gouvernement bulgare à changer la méthode suivie jusqu'à ce jour.

La tactique adoptée est nouvelle, mais le but visé reste le même : détacher la Macédoine de la Turquie et l'incorporer à la Bulgarie. Le mémoire nous édifie largement sur la voie que le gouvernement bulgare s'est tracée actuellement pour arriver à ce but.

M. Malinof a déclaré au mois de janvier dernier, à notre propre correspondant, « *que le gouvernement bulgare réprimerait, par tous les moyens, les bandes macédoniennes qui abusent de l'œuvre d'émancipation pour terroriser leurs frères de race* ». Cette déclaration ministérielle reflète les considérations émises dans le rapport secret, car, les hommes d'Etat bulgares, après avoir mûrement étudié ce mémoire et pris connaissance de toutes les pièces probantes dont il est largement documenté, ont pu se rendre compte de toutes les souffrances auxquelles l'élément bulgare en Macédoine est exposé de la part de ses frères de race qui se présentent sous le masque de prétendus libérateurs. Lorsque, en 1895, lors du mouvement révolutionnaire bulgaro-macédonien, on avait prétendu que la population rurale bulgare de la Macédoine s'était soulevée contre les bandes bulgares pour se défendre contre les nombreux crimes et actes de violence dont ces bandes se rendaient coupables envers les paisibles paysans, on repoussa avec une grande indignation patriotique en Bulgarie ces assertions. Aujourd'hui, nous avons sous les yeux le rapport secret détaillé d'un patriote bulgare, et que voyons-nous dans ce rapport? L'auteur raconte avec douleur comment les paysans bulgares de la Macédoine, poussés à bout par les poursuites, vexations, violations, actes incendiaires et assassinats des hommes qui se qualifient de sauveurs de la Macédoine, s'adressent aux autorités ottomanes pour leur demander aide et protection contre ces brigands et assassins. Le Turc, qu'on s'applique surtout en Angleterre à considérer comme un oppresseur sanguinaire, apparaît ici, sur la demande pressante des chrétiens, comme leur protecteur naturel contre leurs propres co-religionnaires. Nous avons déjà eu l'occasion, dans un précédent article intitulé : *les Causes du mal macédonien*, de donner une description du caractère et des mœurs de ces co-religionnaires. Le rapport secret bulgare dont il s'agit, vient confirmer entièrement le contenu de cet article.

Nous avons, dès le commencement, mis en fait que le mouvement des bandes en Macédoine, que ces bandes soient bulgares, serbes, grecques ou koutzovalaques, n'était pas un produit du sol macédonien, mais importé du dehors. Le fait que l'organisation des bandes a pris *aujourd'hui* pied en Macédoine et que la plus grande partie de leurs membres sont enrôlés aujourd'hui en Macédoine même ne change rien à cette manière de voir.

Ce n'est pas la réaction contre la prétendue oppression turque, comme on pourrait être porté à croire, mais exclusivement des tendances de politique nationale qui perpétuent intentionnellement et dans un but déterminé les désordres en Macédoine. Les petits Etats balkaniques savent très bien qu'ils ne sont pas en état de culbuter la Turquie. Mais ce n'est pas de ça qu'il s'agit pour le moment. Pour eux, l'essentiel c'est de tenir l'Europe en haleine, de faire continuellement du bruit en invoquant les conditions désespérées de la Macédoine, conditions qu'ils créent eux-mêmes sciemment et dans le but de provoquer une intervention européenne. C'est encore le rapport secret qui fournit ici la preuve. C'est là la même politique adoptée en son temps par les Arméniens et qui a tourné à leur propre détriment.

Certainement, les Macédoniens et leurs voisins ont plus de chance en cette circonstance; car l'Europe s'est laissé séduire à mettre la main dans cet engrenage macédonien, et quant aux nuages que cette intervention fait monter peu à peu à l'horizon politique, ceci laisse absolument indifférents des hommes qui poursuivent là-bas leurs visées égoïstes par l'emploi des moyens les plus éhontés et immondes.

Depuis le moment où le comte de Lambsdorf entreprit son voyage à Sofia, les Comités ont repris haleine. C'est eux qui ont forcé un ministre des affaires étrangères de l'empire russe de se rendre sur les lieux mêmes pour s'occuper des affaires macédoniennes. C'est à eux qu'on doit l'élaboration par l'Autriche-Hongrie et la Russie du premier programme de réformes qu'on a imposé au Sultan. Au point de vue des Etats balkaniques, ceci constituait un véritable succès et fut le premier résultat obtenu depuis longtemps grâce à l'agitation entretenue sans trêve. Et dans ces conditions, comment pouvait-on s'attendre à ce que les Comités mettent le sabre au fourreau et se tiennent tranquilles? Jamais ils n'auraient consenti à le faire. Au contraire, pour eux, l'occasion était unique et à chaque avance qui leur était faite par l'Europe, l'agitation des bandes allait en augmentant. On n'abandonne pas facilement une arme d'une telle trempe et la Bulgarie ne compte pas non plus le faire avec ses bandes. Ceci ressort du texte même du rapport secret.

Un exemple frappant du système adopté est fourni par le projet anglo-russe qui prévoit l'organisation des gardes champêtres armés dans les villages de la Macédoine. Le programme austro-russe avait préconisé l'enrôlement des chrétiens macédoniens dans la gendarmerie. On croyait par là avoir accédé à un vif désir des Macédoniens, mais bientôt on s'aperçut que cette gendarmerie, créée uniquement pour la protection de la cause des chrétiens, était boycottée par ces derniers. Cette gendarmerie ne faisait pas l'affaire des différentes nationalités. Comment? on prétendait les mettre sous la surveillance et les ordres d'officiers étrangers pour contribuer à la pacification du pays? Mais c'était là justement le contraire de ce qu'ils désiraient! Les quelques malheureux qui se laissèrent enrôler furent déclarés séance tenante, par leurs co-nationaux, traîtres à la cause nationale. Par contre, les Bulgares ont immédiatement embrassé avec enthousiasme le projet de l'organisation d'un corps de gardes champêtres armés. Pourquoi? Nous avons répondu en son temps à cette question : pour la simple raison que le garde champêtre est, sans contredit, l'élément le plus indiqué pour l'entretien de l'incendie révolutionnaire et qu'il constitue, en outre, un facteur des plus importants en prévision d'un soulèvement général. Aussi, la Russie et l'Angleterre rendent-elles un service inappréciable à la cause révolutionnaire en admettant dans leur programme le projet des gardes champêtres armés. Ceux qui ne veulent pas se rendre à cette idée n'ont qu'à lire le mémoire secret en question. Ils trouveront là la confirmation précise et nette de cette manière de voir. En général, les pronostics qu'on fait sur le nouveau projet anglo-russe accusent une harmonie complète entre la ligne de conduite politique tracée au gouvernement bulgare dans le rapport secret dont il s'agit et l'esprit qui présida à l'élaboration de ce nouveau projet anglo-russe.

Ci-après, nous donnons la première partie de ce rapport secret, qui est très long et dont nous reproduisons les passages les plus importants textuellement.

L'Angleterre et la Russie, dans un aveuglement inconcevable, semblent considérer un pareil projet comme une œuvre de réforme et de pacification ; la Bulgarie, au contraire, est mieux au courant et voit en ce programme le moyen tant désiré pour la réalisation de ses projets subversifs dans les Balkans. Tous ceux qui n'hésitent pas à donner à ce programme la qualification *Maintien du statu quo*, sont abusés et induits en erreur.

D'ailleurs, le fait que l'esprit du programme anglo-russe concorde avec l'ordre d'idées développé dans ce rapport secret bulgare, ne doit nullement surprendre, car, ce programme, du moins en ce qui concerne l'Angleterre, est le résultat de l'activité et de l'ascendant exercés depuis nombre d'années par les hommes politiques bulgares sur les membres du « Comité balkanique anglais », qui, à différentes reprises, ont entrepris des voyages d'information en Macédoine. Les idées erronées sur la situation et les habitants de la Macédoine, qui prédominent dans le « Comité anglais des Balkans », ont prévalu également, très probablement, dans l'élaboration du projet anglo-russe. C'est un véritable malheur que les hommes dans le « Comité balkanique anglais » qui, après tout, n'agissent que par des sentiments humanitaires, soient de si mauvais connaisseurs d'hommes en général et surtout de si mauvais connaisseurs des hommes en Orient. Ils font partie de cet élément qui veut toujours le bien et ne réussit qu'à créer du mal. En effet, partout où ils apparaissent dans les Balkans, leur intervention équivaut à un malheur ou, au moins, à une faute grave.

Dans le temps, on disait dans les Balkans : « Le rouble roule », aujourd'hui on dit : « Le Comité balkanique anglais est là ». Les intentions de ce Comité sont certainement plus élevées que celles des agents corrupteurs russes d'autrefois, mais le résultat est malheureusement toujours le même : assassinats, incendies et toutes les autres calamités et crimes.

Les Comités bulgares ont fait, il y a dix ou quinze ans, leur apparition en Macédoine et ont travaillé pendant de longues années sans trêve, et sous la direction de chefs patriotes, à la préparation de la révolution. Lorsqu'en 1903 la population rurale s'est soulevée, elle a, par cette protestation contre l'administration insupportable, attiré l'attention de l'Europe sur les conditions d'existence indignes de cette population.

Cette révolution arrivait-elle à temps pour le bien de la mère-patrie, ou bien devait-elle être qualifiée de prématurée? C'est l'histoire qui en fournira la réponse. Actuellement la question reste encore ouverte. Après ce soulèvement, qui tout en n'ayant pas complètement réussi, a laissé tout de même une impression formidable, s'impose la question de savoir si les Comités doivent continuer à exister ou non? Sur cette question il y a deux manières de voir. D'après l'une, les Comités ont terminé leur besogne, du moment que l'Europe a pris en main l'exécution des réformes et le maintien du *statu quo* en Macédoine. Les Comités ne sont pas en état de protéger les Bulgares de la Macédoine de la destruction qui les menace. C'est pourquoi, à l'avis de ceux qui demandent la suppression des Comités, on devrait se borner à relever la population en la laissant tranquillement travailler sous la protection de l'Europe. Le second point de vue, qui est en opposition avec le premier, soutient que la continuation des Comités comme le principal facteur militant dans la question macédonienne, est absolument nécessaire. A mon avis personnel, c'est le second point de vue qui est plus sûr et qui paraît plus acceptable. Il est nécessaire, en profitant de l'expérience fournie par le soulèvement de 1903, d'améliorer l'organisation révolutionnaire et de la mettre à la hauteur de la tâche que lui réserve l'avenir. Cette idée doit prendre racine en Bulgarie et les meilleurs hommes de la Principauté doivent s'unir dans cet esprit. Je voudrais mentionner ici une chose sur laquelle je compte revenir plus tard, à savoir que le fait seul de l'existence d'une organisation révolutionnaire garantit déjà à la population chrétienne de la Turquie une certaine sécurité personnelle. Aussi longtemps que cet état continuera, les Comités continueront également à exister. Toute tentative de les détruire échouera fatalement à la résistance de la population ou entraînera des conséquences auxquelles on ne s'attend pas. En plus, il est nécessaire, pour les mêmes motifs, de ne pas même envisager la question de la suppression des Comités.

Les Comités doivent-ils jamais être supprimés?

1. Le gouvernement turc et les puissances étrangères qui ont assumé le rôle de puissances protectrices, ne manqueront pas, dans le cas de la cessation des Comités, de faire valoir vis-à-vis de l'Europe que l'ordre et la tranquillité étant rétablis, les réformes et le contrôle européen deviennent inutiles. Ceci signifierait le retour à l'ancien état et personne ne peut prévoir dans ce cas si la Bulgarie aura encore une fois l'occasion de reprendre la question en main. En effet les aspirations de la race bulgare, dans le vilayet d'Andrinople et en Macédoine sont antérieures à l'apparition des Comités. On rappelle ainsi à la Turquie que la Bulgarie est l'Etat le plus fort dans la presqu'île balkanique et que la nation bulgare est supérieure en nombre aux autres Etats chrétiens de la presqu'île et plus énergique qu'elle. La Turquie pourra constater que les Bulgares en Macédoine et dans le vilayet d'Andrinople, unis aux habitants de la Principauté et de la Roumélie Orientale, tendent, de par la nature même, à s'unir à la Bulgarie.

C'est pourquoi la Turquie considère avec raison dans la race bulgare une nation très dangereuse.

2. Pour établir en Macédoine et dans le vilayet d'Adrinople un mouvement dans le but de démontrer le mécontentement de la population contre l'administration turque, le Comité révolutionnaire doit absolument continuer à fonctionner. Ce sont les Comités qui sont appelés à démontrer à l'Europe les souffrances auxquelles le peuple est exposé sous une administration dénuée de tout esprit de justice. Comme les interventions politiques pour des raisons purement humanitaires sont rares en général, c'est, au fond, la peur de voir s'étendre la révolution macédonienne sur toute la presqu'île balkanique et de là peut-être même en Europe qui attire l'attention des puissances sur la situation en Macédoine et les contraint d'avoir recours aux réformes. Ce sont les Comités qui constituent l'instrument par lequel la politique de l'Europe est tenue en haleine en ce qui concerne l'état dans lequel se trouve la population chrétienne de la Turquie.

3. De plus, l'existence des bandes bulgares est absolument nécessaire afin de maintenir vive parmi la population l'idée de la liberté, pour défendre leurs vies et leurs droits contre les bandits turcs qui les tyrannisent et pour constituer un contre-poids contre les bandes serbes et grecques, lesquelles, sous les auspices de leurs gouvernements respectifs, s'appliquent à changer la religion et la nationalité des habitants de la Macédoine.

4. Finalement, l'existence des Comités bulgares s'impose pour le maintien et le développement des bons rapports entre les populations bulgares habitant des deux côtés des montagnes de Rilo, et ceci afin de contribuer à la réalisation en Macédoine des grands projets pour l'avenir et pour assurer les visées connues de la principauté de Bulgarie sur la Macédoine.

La question s'impose de savoir à quel système révolutionnaire l'organisation doit recourir en présence de l'état actuel des choses.

Pour provoquer en Macédoine et dans le vilayet d'Adrinople des désordres, les Comités révolutionnaires étaient obligés de recourir dans le temps à différents moyens.

On doit faire ressortir à cette occasion que les Comités sont destinés à rencontrer beaucoup de difficultés dans la noble voie qu'ils se sont tracée pour préparer le soulèvement général, l'intervention européenne et l'autonomie de la Macédoine. L'affaire des bombes de Salonique, au lieu de tourner à l'avantage des Comités leur a fait, par suite des circonstances, du tort. La précipitation qui se manifesta dans le mouvement révolutionnaire, ne permettait pas d'agir avec sagesse et préméditation et provoqua, par là-même, une série d'erreurs. C'est ainsi que plusieurs assassinats ont été commis au nom du Comité pour extorquer de l'argent à la population. On doit cependant, afin de ne pas compromettre la sécurité du peuple, faire remarquer aux intéressés que cet état de choses déplorable n'est qu'une conséquence de l'époque précédente qui le rendait fatalement inévitable.

Tout le monde sait qu'il faudra un long laps de temps pour se débarrasser de l'administration injuste ottomane. En considération des circonstances actuelles, je crois nécessaire l'adoption des modifications suivantes.

1. Les assassinats et les attentats doivent disparaître du programme des conseils révolutionnaires, car ces actes de violence excitent l'Europe et donnent une idée fausse et exagérée de ces soulèvements au lieu de justifier à ses yeux, les plaintes formulées contre l'administration turque. Comme nous avons besoin de la bienveillance des puissances, nous devons nous abstenir de toute action contraire aux intérêts des Européens.

2. L'organisation des bandes, dont la formation est nécessaire pour préparer le soulèvement, doit être faite en conformité de l'expérience acquise et s'adapter également aux circonstances actuelles. Sans compter que des bandes fortes sont difficiles à former et à déplacer, il faut ajouter encore qu'elles présentent un véritable danger pour l'organisation révolutionnaire et lui font du tort. Une bande mal organisée se déplace difficilement et est très facile à surprendre. Il n'est pas dit par là qu'on rencontrera toujours des difficultés pour ce qui concerne le recrutement, l'armement et l'équipement de ces bandes. Mais il est certain que les petites bandes composées de quatre ou cinq personnes agissant énergiquement, sont, sous tous les rapports, préférables aux grandes. Il est également possible de réunir, selon les besoins du moment, plusieurs petites bandes ensemble pour en former une grande. Dans les endroits où les habitants bulgares sont menacés par des bandes grecques ou serbes, nos bandes doivent être supérieures en nombre, mieux armées et mieux équipées. Par contre, dans les autres localités, les bandes doivent être réduites au plus petit nombre possible. De cette façon, la population de ces localités n'aura qu'à subvenir à l'entretien d'une bande peu nombreuse et se trouvera par là-même moins exposée aux poursuites des autorités locales. Ensuite, l'attention du Comité révolutionnaire devrait être dirigée sur le point suivant qui présente une très haute importance : les Comités révolutionnaires doivent s'appliquer à compléter les bandes d'une manière discrète *en appliquant le système des milices*. Si l'on arrivait à armer dans chaque village de dix à vingt hommes, les bandes deviendraient inutiles et le mouvement révolutionnaire prendrait une forme qui lui assure les sympathies générales, car alors le mouvement cesserait d'être considéré comme provoqué par des bandes formées en Bulgarie et, au contraire, toute l'Europe serait convaincue qu'il s'agit d'un mouvement ayant pour base la volonté des habitants de la Macédoine. C'est pourquoi on ne devrait pas permettre la formation de bandes en Bulgarie pour leur faire ensuite passer la frontière, car, cette formation, ne pouvant pas être faite secrètement, laisse partout l'impression d'une action hostile de la Bulgarie contre la Turquie. C'est pourquoi les membres et chefs des bandes doivent être recrutés parmi les habitants des provinces. Tout au plus, ce sont les chefs qui peuvent, à la rigueur, être fournis par la Principauté. Ces chefs pourraient, le cas échéant, s'établir dans les différents villages en qualité de barbiers ou autres artisans. Et alors, ils se rendraient certainement plus utiles que les voïvodes venant de Bulgarie, qui passent la frontière en plein jour. Et en même temps, si ces chefs sont pris par les Turcs, ni la Principauté, ni l'Exarchat ne peuvent en être tenus responsables.

3. Cette méthode a encore l'avantage de décharger la population de l'obligation de nourrir les bandes, ce qui ne manquera pas de rendre cette population reconnaissante envers les Comités.

4. En outre, l'organisation administrative serait dispensée, dans ce cas, de la nécessité de donner certains ordres, pouvant entraîner par exemple l'extermination d'une famille entière et faire sur la population une mauvaise impression.

5. Au lieu de faire de l'opposition à l'Exarchat et s'opposer aux moyens adoptés par lui, le Comité ferait mieux de lui faciliter sa tâche et de ne pas perdre de vue que la cause est commune, quoique les sources soient différentes et que le résultat final ne peut être atteint que par le concours de tous.

6. Nos agents commerciaux devraient appuyer chaque Comité bulgare. Il est évident qu'une pareille mesure serait d'une grande utilité. Malheureusement, plusieurs de nos agents commerciaux n'ont aucune idée de l'organisation révolutionnaire. C'est pourquoi les Comités se gardent bien de les initier dans ses détails. En 1906, l'agent commercial à Sérès avait envoyé un employé à Nevrokop et à Razlie pour ouvrir une enquête, mais les membres du Comité, au lieu de lui venir en aide, l'ont menacé de mort s'il ne retournait pas immédiatement à son poste.

7. Dans les localités comme Yenidjé et Ménélick où les Serbes et les Grecs sont plus nombreux que les Bulgares, ces derniers ne parviennent pas à écouler leurs marchandises, et ce sont les autres qui en profitent. Au point de vue commercial, les Bulgares ne peuvent concourir que là où ils sont en majorité.

8. On doit se garder de commettre des actes de violence envers la population et ne jamais entraver sa liberté. Le Comité ne devrait s'immiscer dans les affaires de la population que sur une demande expresse qui lui serait adressée. Il est également nécessaire de laisser aux habitants la pleine liberté d'entrer dans le Comité ou non, pour écarter ainsi tous les éléments enrôlés contrairement à leur volonté. Alors le gouvernement turc ne pourra plus si facilement faire arrêter les membres du Comité.

9. Si l'on pouvait se décider à conserver dans des boîtes fermées les archives du Comité et d'autres objets lui appartenant, au lieu de les cacher dans des cavernes, comme il a été fait jusqu'ici, le gouvernement ottoman ne pourrait plus s'en approprier et beaucoup de nos compatriotes seraient ainsi préservés du sort d'être jetés en prison ou exilés.

10. Finalement, si le Comité veut remplir ses devoirs et donner aux Bulgares la liberté tant désirée, il doit d'abord commencer par se réformer lui-même et expulser les éléments qui, sous le prétexte fallacieux de patriotisme, poursuivent des intérêts personnels et compromettent honteusement la cause du Comité. On peut être sûr que ces éléments ont fait ces dernières années plus de tort au Comité que les Turcs, Serbes et Grecs réunis. La mort de Deltchef, Damian Gruief, Yankof, Davidof, Osotof, et de Lonka Jvanof en Macédoine, ainsi que la disparition de Sarafof, Matof, Peratoschef et Garbadof, ont eu une influence funeste sur la cause de la révolution. La direction des bandes a passé dans les mains d'hommes sans expérience, qui ne savent pas distinguer entre une chose nuisible pour la nation et une autre. Dans plusieurs endroits, ce sont des criminels et des repris de justice qui se sont mis à la tête des bandes dont ils se sont servis pour commettre des crimes et faire du tort à tout le monde.

II

Cette partie du rapport secret, résume les constatations faites sur les lieux mêmes sur les méfaits des bandes bulgares et s'applique à démontrer par là que les agissements de ces bandes, tels qu'ils se sont manifestés jusqu'à présent, non seulement ne profitent pas à la cause bulgare, mais lui ont, au contraire, causé un grave préjudice. C'est pourquoi — et c'est là le point de vue constant préconisé dans ce rapport — le gouvernement bulgare doit, à l'avis de l'auteur, prendre lui-même en main l'organisation des bandes, lui donner une forme nouvelle afin de pouvoir la diriger et l'employer conformément à ses vues. Le lecteur prend connaissance, en cette circonstance, du système de terrorisme adopté par les bandes ainsi que des moyens les plus raffinés employés par elles, à tel point que les malheureuses populations, que ces assassins prétendent vouloir délivrer, sont comme on pourra le constater, dévalisées et tyrannisées par eux. On aura également l'occasion de suivre ici les dissentiments qui se manifestent entre les bandes elles-mêmes et qui ont pour conséquence que ces prétendus amis du peuple s'égorgent entre eux. Il est particulièrement instructif de retenir également les différents cas cités par l'auteur où les paysans bulgares en Macédoine, poussés à bout par leurs prétendus « sauveurs » ne trouvent pas d'autre moyen de salut que d'implorer la protection des autorités ottomanes. Plusieurs des exemples cités pourraient, s'il ne s'agissait d'une chose aussi triste et tragique, être qualifiés de comiques par le fait que l'intervention des comitadjis s'étend même jusqu'aux intrigues amoureuses et la vie conjugale de la population qu'ils prétendent protéger. D'ailleurs, ceci a déjà été constaté lors de l'assassinat de Sarafof par le partisan de Sandansky, Panitza. Celui-ci s'était rendu coupable d'une contravention grave vis-à-vis du Comité dont il relève ; ceci par le fait que, quoique chef de bande, il avait contracté un mariage, ce qui est formellement interdit. Sur les représentations qui lui furent faites à ce sujet, il n'hésita pas à menacer de mort et à répudier sa jeune femme. Mais cette satisfaction donnée au Comité ne lui parut pas suffisante et sa conscience lui dicta comme seul moyen d'expier entièrement sa faute l'exécution de l'arrêt de mort prononcé contre Sarafof comme chef du Comité opposé au sien ; c'est ce qu'il fit.

Les nombreux cas énumérés par l'auteur du mémoire, permettent de se faire une idée très précise non seulement des exploits eux-mêmes, mais aussi du sens moral dont sont animés ces Comités. L'auteur raconte ce qui suit :

Les mêmes chefs qui ont exécuté l'attentat de Drama, envoyèrent une bande dans le village de Dolak, qui mit le feu à la maison de l'unique Grec habitant ce village. La bande ne parvint pas à assassiner ce Grec et fut obligée de s'enfuir. A la suite de cette agression, les autorités ottomanes saisirent dix des plus intelligents Bulgares de ce village, qui furent condamnés à cinq ans de prison. Le seul résultat que nous ayons obtenu dans cette folle entreprise, fut l'incendie d'une petite chaumière grecque.

Dans le but de terroriser les Grecs à Drama, le Comité y envoya trois fanatiques qui, en plein jour, jetèrent des bombes dans la ville et se sacrifièrent rien que pour tuer un Turc et un Grec et blesser un juif. Mais, par cet acte, les Bulgares perdirent le fruit d'un travail de trente ans. Tous les Bulgares de Drama furent arrêtés, plusieurs jetés en prison et bannis et ceux qui restèrent libres furent contraints de quitter la ville. A la suite de cet attentat, à Drama il n'existe plus de communauté bulgare.

Après l'incident de Dolak, les bandes attaquèrent le village de Kleposchna près de Zichné. Sur les sept habitants grecs de ce village, cinq furent assassinés, les maisons de tous les sept furent incendiées, et deux enfants de deux et trois ans tués. Les autorités locales emprisonnèrent, sur ces entrefaites, vingt-sept Bulgares. En outre, on forma dans ce village, au grand détriment des Bulgares, des bandes grecques.

Ces mêmes bandes bulgares commirent, le 18 juillet

(1) *Vossische Zeitung*, numéros des 5, 6, 7 et 8 juillet.

1907, l'agression funeste contre le colonel anglais Eliott, à la suite de laquelle 17 Bulgares furent condamnés aux travaux forcés de trois à douze ans.

Le 15 juin, une bande bulgare attaqua dans une forêt près de Pravedi, district de Tikfvesch, quatre Musulmans qui faisaient du bois. Ils ne reussirent à en tuer aucun. Le gouvernement profita de cet incident pour en rendre responsables les Bulgares de Rossovo et Pravedin dont deux furent condamnés à cinq ans de travaux forcés.

Le 30 juillet, à l'occasion de l'assassinat d'un vieillard grec, âgé de soixante-dix ans, par une bande bulgare, sur la route de Stroumitza, les autorités, sur la demande des Grecs, firent emprisonner plusieurs Bulgares des villages de Roïwo, Mortino, Sitschewo et Monossito, qui ne purent obtenir leur libération que par de grands sacrifices matériels.

Il y a neuf mois de cela, le Comité bulgare a fait assassiner 9 Bulgares de Kroutschelowo comme subissant l'influence grecque et suspectés de reconnaître le patriarcat. Là-dessus, les parents des victimes livrèrent aux autorités 526 lettres chiffrées du Comité. Dans les maisons des Bulgares mentionnés dans ces lettres, on découvrit 200 autres lettres chiffrées. A la suite de ceci, 60 Bulgares furent saisis et livrés à la justice. Cent Bulgares qui avaient émigré en Amérique précédemment, et avant la découverte de ces lettres, furent condamnés par contumace à être emprisonnés pour le cas de leur retour. Parmi les 60 personnes arrêtées, 26 furent condamnées et le nommé Chisto Knidorsf, qui se trouvait parmi les condamnés, s'est empoisonné dans sa prison.

Près de Gumuntschié on avait signalé, l'année dernière, aux autorités la présence d'une bande bulgare de quatre personnes. Cette bande fut détruite et comme parmi elle se trouvait le secrétaire du voivode Apostel, tous les papiers de ce dernier tombèrent entre les mains du gouvernement ottoman. Là-dessus, les autorités se livrèrent à des recherches dans les différentes maisons des Bulgares mentionnés dans ces lettres et découvrirent, par ce moyen, 100 lettres chiffrées. Dans la maison du nommé Stoiko Hassirdschijef, de Tomba, le gouvernement mit la main sur une bombe et toutes les archives judiciaires du Comité. Là dessus, on procéda à l'arrestation de 80 Bulgares dont 60 furent condamnés. Les actes saisis sont très curieux. La pièce contenant les exploits du Comité, se trouvait déposée dans la maison du nommé Stoïko sans qu'on eût pris la précaution de cacher cet acte. Voici quelques-uns des faits énumérés dans cette pièce :

« Un paysan fut condamné par le Comité à une amende de 2 médjidiés parce qu'on avait trouvé chez lui un bâton qui ne lui appartenait pas. Un autre paysan qui avait battu son fils pour avoir donné aux bestiaux trop d'avoine fut condamné à une amende de 15 piastres, etc. »

Le 30 mai 1907, le voivode Saphir, ainsi que quatre hommes à son service, furent tués dans une rencontre aux environs de Bogdan. On trouva chez lui 120 lettres. Là-dessus, 102 personnes furent arrêtées et 50 condamnées. Le professeur Michel Popof fut mis en prison, l'institutrice Sophia Girawa et un paysan subirent une condamnation à trois années de prison, les autres furent condamnés à cinq ans de travaux forcés.

A la suite de la rencontre qui eut lieu entre le voivode Tasko et les troupes turques l'année dernière, 65 lettres furent saisies. Hilmi Pascha fit reproduire ces lettres et les distribua aux Consuls étrangers afin de prouver par là que les Bulgares devaient être poursuivis. Dans toutes ces lettres, il n'est question que d'assassinats et d'enlèvements. Elles eurent pour conséquence que 43 Bulgares de Serrès, parmi lesquels se trouvaient trois maîtres d'école, furent condamnés à dix ans de travaux forcés. Un paysan subit une condamnation de quatre ans de travaux forcés. Chez le nommé Ivan Veiskaliski, voivode de Tikvesch, qui périt l'année dernière, on trouva la correspondance échangée entre lui et les professeurs et écoliers de l'école bulgare de Tikvesch. L'enquête amena la découverte, dans les maisons de ces maîtres d'école, de plusieurs lettres chiffrées. Plus de vingt Bulgares furent arrêtés, et trois professeurs, ainsi que la nommée Euthimia Bochkowa, furent condamnés aux travaux forcés. Le Comité de Tikvesch demanda aux habitants de cette localité la somme de 200 livres turques pour l'achat d'armes. Les habitants ne voulurent pas cependant accéder à cette demande, par le motif que, l'année précédente, ils avaient déjà versé une pareille somme au Comité, mais sans jamais voir un seul fusil. Dans le but de les intimider, le Comité précité fit assassiner en plein jour le nommé Athanas Tschechof. Parmi les arrestations opérées à la suite de cet assassinat se trouvait l'assassin lui-même, nommé Teko Taschef. Ce dernier livra aux autorités tous les secrets du Comité. Il fut condamné à mort et les autres subirent des condamnations de dix à quinze ans de travaux forcés.

A Salonique, le Comité exigea du maître d'école Kotscho Matzanof, 3 livres turques. Celui-ci se refusa de payer en déclarant qu'on n'avait pas voulu l'admettre comme membre de l'organisation intérieure. Mais plus tard, il se ravisa, fut prêt à payer, et le Comité reçut l'argent. Alors Matzanof commença à critiquer les agissements du Comité, ce qui donna lieu à des divergences d'opinions qui se prolongèrent pendant toute une année. Entre temps, les autorités, se basant sur une lettre interceptée, firent des investigations qui amenèrent la saisie chez le nommé Matzanof, d'un mémoire de 180 pages contenant tous les détails se rapportant aux agissements du Comité. Cette découverte amena l'arrestation de 23 personnes parmi lesquelles se trouvaient de 10 à 13 professeurs des deux gymnases. Plusieurs furent condamnés, d'autres moururent en prison, le restant fut acquitté après avoir subi une arrestation de neuf mois. Dans cette affaire, le Comité, pour un profit de 3 livres turques, a subi un dommage de 2,000 livres turques, sans compter le tort qui lui fut occasionné par la mort de plusieurs de ses membres.

Rien que l'arrestation de treize maîtres d'école pendant l'année courante équivaut déjà à une perte de 1,300 livres turques. La disparition de l'institutrice à Rodos constitue une perte irréparable.

Au mois d'octobre de l'année dernière, un certain Sugeto, connu sous le nom de Stoyan Dimitrof, habitant Kruschewo, fut condamné à mort par les Comités. Là-dessus il embrasse l'islamisme, se met à la disposition du gouvernement ottoman et lui livre tous les noms des membres du Comité ainsi que les endroits où se trouvent cachées des armes et des munitions. A la suite de cette divulgation, les autorités découvrirent dans des cavernes, près de German, 300 bombes et une machine destinée à lancer des bombes qui avait coûté 4,000 fr. En outre, les autorités mirent la main sur plusieurs caisses de cartouches et trouvèrent également de la dynamite et 50 fusils. Plus de cent habitants furent contraints de quitter leurs foyers et s'enfuirent. Quarante personnes à peu près furent condamnées à des peines sévères.

Le 4 mai 1907, le nommé Mitko Kokolef reçut l'ordre de marier sa fille au gardien Anfonadjef. Comme la jeune fille ne voulait pas épouser cet individu, Mitko se trouva dans l'impossibilité d'exécuter l'ordre du Comité. Ce dernier le condamna à une amende d'une demi-livre turque qu'il hésita à verser. Pour ce motif, le Comité le fit fouetter en pleine rue. Un capitaine de gendarmerie qui faisait en ce moment sa ronde d'inspection apprend la chose et fait arrêter huit Bulgares. Les nommés Lakojanef, Mitto Nicolof, Stoyan Petref, Yorghi Stoyschef, Christo Stoyaniijef, Iwan Lakrof et Stojil Tassef, furent arrêtés. Deux de ces individus furent condamnés à quinze, et six à quatre ans de travaux forcés.

A Gortobrodi, district de Sérès, par suite de dissentiments, les membres du Comité se partagèrent en deux partis. Le nommé Iljef et le maître d'école Dimitri Trosafilof qui avaient pris fait et cause pour le premier parti, firent assassiner les nommés Christo Stoymenof, Yorghi Christof ainsi que le prêtre Michal Christof. Le chef du second parti, nommé Yorghi Katikof, exaspéré de l'assassinat de son beau-fils, s'approprie des armes du Comité et se met en devoir d'organiser une bande contre ce Comité. Le 19 mai, pendant qu'il se trouvait chez le prêtre Anasthas, la maison de ce dernier fut cernée par des membres du parti hostile. Il réussit à s'enfuir. Comme cependant il était certain d'être tué tôt ou tard par ses ennemis, il s'adresse secrètemeent au gouvernement et lui promet, à condition d'être gràcié, de divulguer tous les secrets du Comité. Le 4 juin, l'amnistie impériale lui parvient. Là-dessus, il se met avec son ami Autonof à la disposition du gouvernement, lui désigne plusieurs membres du Comité, ainsi que les endroits où ce dernier cache les matières explosives dont il dispose. Trente-deux Bulgares furent arrêtés et on découvrit deux dépôts, l'un à Lesko et l'autre à Gortibrodi. Ces deux dépôts étaient vides. Dans les maisons qui furent fouillées sous la direction des hommes de Katibof, on trouva dans celle de Christo Yorghief une caisse renfermant 27 bombes. Ce Christo Yorghief, ainsi qu'un certain Iwan Mentschkof, déposent que les nommés Triandafil et Iljef étaient les chefs du Comité de Gortibrodi. Là-dessus ces deux individus furent pendus à Serrès et plusieurs autres personnes condamnées aux travaux forcés de trois à cinq ans.

Au mois de mars 1907, le Comité de Djoumaïbala ordonna aux nommés Stéphan Stoytschof et Marco Nicolof de prélever sur la population une somme de 200 livres turques, à titre de secours. Ces deux individus déclarèrent qu'ils étaient prêts à verser la part qu'on leur réclamait, mais qu'ils n'osaient pas prélever de l'argent sur la population. Le Comité, excité par le fait de ce second refus qu'il venait d'essuyer, délégua le voivode Pétraki au village de Padechs pour punir les habitants récalcitrants. Ce voivode imbécile se rend, conformément à l'ordre reçu, dans le village précité et fait enlever de force les nommés Nicolo Christof, Spass Janef, Jani Metref, Kolé Goschef ainsi que Stoyscho et Andjel Stoyscho, leur fait lier les mains et les amène dans une forêt voisine. Deux jours plus tard, on trouve les cadavres mutilés de tous ces malheureux dans cette forêt. Le Comité, non content de cet exploit, ordonna au même voivode de massacrer impitoyablement dans les villages de Padesch et de Yeltrintscha tout individu qui ne se soumettrait pas aux ordres du Comité. Le 11 juillet 1907, deux notables du dernier village précité furent assassinés conformément à ce nouvel ordre. Là-dessus, les habitants épouvantés firent part au gouvernement de ces vexations. Celui-ci fit arrêter le prêtre Athanas Trikof, achiviste du Comité, le prêtre Dimitri Alexief, ainsi que plusieurs paysans. Dans la maison du nommé Dimitri Antjelof, également arrêté, on trouva un mémoire contenant les chiffres des sommes versées par les habitants au Comité. Ces sommes constituaient un total de 8,000 livres turques. Au cours du procès, les témoins déclarèrent que le Comité seul était responsable de tout ce qui se passait. Ce procès est encore en cours.

Dans le district de Ménélik, les dissentiments entre les deux Comités bulgares qui fonctionnent et qui sont divisés en « centralistes » et « werchowistes » sont poussés à un tel point qu'il n'y a pas un seul village dans ce district dont les maisons n'aient été incendiées et pas une seule maison dans laquelle un assassinat au moins n'ait été commis. Les Comités, qui ont immolé une centaine de personnes, ont contraint la population à se soulever contre eux et à faire cause commune avec les soldats turcs. Parmi ces localités se trouve aussi le village de Logoïka où, non seulement des hommes, mais aussi des femmes et des enfants sont tombés victimes des Comités.

Les habitants du village de Bavoïtchi, composé de 80 maisons, se livrent à l'élevage de bestiaux. Les calamités et les dommages que le Comité a fait subir à ces malheureux sont indescriptibles. Un paysan très pauvre du nom de Metré Lazarof, habitant ce village, a pu acquérir, grâce à l'aide du Comité, une fortune considérable. Le voivode Lazare qui était d'accord avec cet individu et le voivode Apostol qui était son adversaire, eurent des démêlés ensemble et finalement, tout le village fut divisé en deux camps. Dans l'espace de 35 jours, on enregistra 7 assassinats. Finalement, le gouvernement procéda à l'arrestation de Metré et Gatchof.

Le voivode de Serrès Bakalof a fait périr plusieurs Bulgares innocents. Le 3 avril 1907, il tua le nommé Dimitri Jlifi, habitant le village d'Igoménès et le 6 avril de la même année, il pénétra dans la maison du prêtre Yiorghi Nicof et l'égorgea devant les yeux de sa femme et ses enfants. Ce voivode Bakalof, se mit ensuite au service du gouvernement et pressura toute la population. Plus tard, il prit de nouveau parti contre le gouvernement et fut chef du Comité « werchowiste ».

Les habitants bulgares des districts de Ménélik et de Djoumaï-Bala, envoyèrent une délégation à l'agent commercial bulgare à Solonique, M. Schopof, et lui firent savoir que dans leurs districts il n'existait pas un seul village où de dix à quinze personnes n'aient été assassinées par le Comité pour s'être refusées de lui fournir de l'argent. Ils prièrent l'agent de mettre fin à cet état de choses. Cette même délégation informa les bandes que la population n'en voulait plus d'elles. Elle s'adressa en même temps au gouvernement pour appeler son attention sur les agissements des bandes et lui demander aide et protection. Le gouvernement promit d'envoyer des soldats et autorisa la distribution d'armes à quelques habitants de ce village pour leur permettre de se défendre jusqu'au moment de l'arrivée des troupes. Cette autorisation, ainsi que la protection du gouvernement, furent accordées aux villages de Metschkeui, Kilissé Maharé, Oschtova, Blaschi, Vraitsché, Iloska, Lilianova, Stojer, Leski, Kalim, Vakul, Batschof, Lopkovka et Wratsch. Les habitants de Ménélik, Djoumaï-Bala, Petrisch, Raznic et Nevrocop, firent également savoir au Comité qu'ils n'avaient pas besoin de lui. La même animosité contre les bandes bulgares se fait aussi valoir à Keupruli, Isthtip et Salonique. Les habitants de Tikvesch déclarèrent aux chefs de bandes de cette contrée qu'ils ne payeraient plus de l'argent au Comité. Là-dessus, ce dernier, fit parvenir d'abord une lettre de menaces au nommé Athanase Tschechof, notable de Tikvesch et membre du Conseil communal, et le fit assassiner en pleine rue. L'assassin, nommé Schefo Jiref, a avoué par devant le tribunal qu'il avait assassiné Athanase parce qu'il ne voulait plus donner de l'argent et qu'il aurait encore assassiné d'autres personnes s'il n'avait pas été arrêté. Au commencement de l'année 1907, les beys turcs de Tikvesch avaient formé le dessein de s'unir aux bandes serbes de Pirlépé et aux bandes grecques de Vodéna et Morchova pour se garantir contre les bandes bulgares. Là-dessus, la population bulgare intimidée, leur promit de ne plus soutenir les bandes bulgares et les pria instamment de ne pas s'unir contre eux avec les Serbes et les Grecs. Mais le voivode Dobri-Zacharia qui avait sur ces entrefaites, été invité à partir, menaça d'exercer des représailles contre la population si elle faisait cause commune avec les Turcs.

Les habitants d'un petit village de vingt-trois maisons, nommé Kiz-Peykessi, quoique très pauvres, fournirent au Comité un subside de 30 livres turques pour achat de fusils. Le 2 mars, le voivode Constantin Yanscheu se présenta dans ce même village et exigea, sous menace, le versement d'autres 80 livres turques pour l'achat de fusils.

Les habitants de Dolti Kamila, district de Serrès, quoique partisans du Patriarcat œcuménique, avaient fourni en 1906 au Comité 52 livres turques. Au mois de juillet de l'année suivante, le Comité exigea un nouveau subside de 70 livres turques. Sept familles furent obligées de s'enfuir à Serrès où elles vivent apparemment à présent comme des Grecs.

Les habitants de Drenof près de Serrès, versèrent au Comité pour l'achat de fusils, d'abord 70 et ensuite 100 livres turques.

Les habitants du village de Singenovo, près de Démirhissar, furent contraints par le Comité de lui verser 250 livres turques, montant de l'impôt foncier de ce village et d'intenter simultanément au fermier des impôts, Ahmed Pacha, un procès pour prétendu double prélèvement d'impôts. Les habitants de cette localité perdirent leur procès et payèrent des impôts doubles ainsi que les frais judiciaires.

Petro Tikonof, habitant le village de Ropen, district de Démirhissar, possesseur d'un troupeau de 500 moutons, fut invité par le Comité à lui verser 5 piastres pour chaque mouton qu'il possédait. N'ayant pas pu liquider cette somme dans le délai prévu, ce malheureux fut impitoyablement assassiné. Cet assassinat a eu pour conséquence l'emprisonnement de douze Bulgares.

Dans le village de Balekli-Djouma, l'institutrice Olga fut condamnée à une demi-livre turque d'amende, pour avoir négligé de faire, à l'occasion de l'anniversaire de sa naissance, une visite au maître d'école Giorghi Ivanof, membre du Comité, qui était amoureux d'elle.

Le curé du village de Tessirotschia, près de Demirhissar, qui, contrairement à la volonté du chef du Comité local, avait célébré un mariage, fut condamné à une amende de 5 livres turques.

Un jeune homme du village de Teschotscholikof, près de Serrès, fut condamné à une amende de 5 livres turques pour avoir offert un cadeau interdit à sa fiancée.

L'épouse du nommé Petro Hadjinikof, qui avait passé la nuit chez un de ses amis grecs, fut condamnée à 3 livres turques d'amende et quand son mari ne s'acquitta pas à temps de cette amende, on lui tua deux buffles qu'il possédait.

Le chef Christo Begof de Gratschen, district de Zichré, se fit rendre par la population des services comme si ces habitants étaient ses esclaves. Il les faisait travailler dans ses champs et les obligeait à transporter le bois dont il avait besoin. En outre, il obligea les maris et les pères à mettre à sa disposition leurs femmes et leurs filles. La population de ce village dénonça ses agissements au gouvernement et se mit sous la protection du patriarcat œcuménique.

Le chef du Comité du village de Guredschik, district de Drama, rouait de coups régulièrement toutes les nuits une jeune fille de ce village qui ne voulait pas épouser le facteur de la poste de l'endroit. Il défendit, en outre, au curé du village de marier cette jeune fille à une autre personne.

Le voivode de Drama, Doktora, envoya une personne chez le notable Dinkof du village de Miglen et lui ordonna de marier sa fille, appelée Kidra, à un de ses acolytes. Comme cette jeune fille était déjà fiancée à un certain Nicola, Dinkof n'exécuta pas cet ordre. Il fut menacé et prit la fuite avec sa fille. Il se rendit à Serrès et finira certainement par devenir Grec et fournir au gouvernement des informations sur le Comité bulgare auquel il a appartenu précédemment.

On voit, par tout ce qui précède, que les assassinats, extorsions, amendes et beaucoup d'autres actes arbitraires, ont pour auteurs les chefs de bandes qui jouissent d'une pleine liberté d'action. Ceci s'applique tout spécialement aux chefs Sandanski, Tschernopejief, Dajief et Bakalof. Malheureusement, toutes ces violences sont perpétrées dans les centres et sur l'ordre des membres du Comité.

Ces actes doivent cesser, car rien n'est plus apte à aliéner au Comité l'esprit de la population bulgare.

Pour démontrer d'une manière positive les forces dont dispose l'organisation révolutionnaire en Macédoine, l'auteur de ce mémoire énumère ensuite, avec les moindres détails, toutes les bandes bulgares avec les noms des chefs et des hommes, ainsi que les localités où ces bandes sont appelées à fonctionner. La *Vossische Zeitung* ne peut pas le suivre dans tous ces détails, étant donné que nous ne nous sentons pas appelés à prévenir les bandes du danger dont elles sont menacées, et encore moins à les livrer à la merci des Turcs. Nous nous bornerons, par conséquent, à fournir un aperçu abrégé de la propagande bulgare ainsi que de celle des Serbes, Grecs et Roumains (Koutzovalaques) dont il est également fait mention dans ce Mémoire, et passerons ensuite, dans les prochains numéros, au compte rendu des entrevues que l'auteur a eues en Macédoine avec les différents agents des puissances pour terminer par la publication des conclusions qu'il tire de cet exposé.

III

Après avoir donné la description des crimes commis par les bandes bulgares, le rapport secret s'applique à nous mettre au courant de l'organisation de ces bandes. On apprend par là que la Macédoine est divisée en circonscriptions révolutionnaires ainsi que : le nombre et la force des bandes dans chaque circonscription, leurs points de ralliement, les noms des chefs et des membres les plus marquants. Il y a même des certificats de bonne conduite. C'est ainsi qu'à différentes occasions on lit, par exemple, pour ce qui concerne telle bande ; « Les chefs ne sont pas bons » ; ou bien : « Les chefs en général ne sont pas bons. » Nous relevons du corps de cette partie du rapport les remarques suivantes, sans toutefois mentionner les noms :

K. D..., trente ans, était maître d'école dans le temps et vit dans la montagne depuis quatre ans. Il a pour instructions de parcourir le versant sud du Vitsch Belanja. Maigré son intelligence, il n'est pas aimé par la population à cause de sa férocité. Il est en même temps, comme presque tous les voivodes, un grand amateur de femmes.

Un des ex-voivodes de K..., un certain B. P..., ancien officier bulgare, attaqua, au moment de son retour en Bulgarie, une caravane bulgare et lui enleva 48 livres turques. Un certain K. Ch..., qui prétendait avoir succédé au précité, encaissa à Sofia, pour le compte du Comité, 2,000 francs, qu'il dépensa.

Les bandes permanentes à K. sont composées de groupes de plus de 30 hommes. Les Macédoniens qui rentrent de la Bulgarie augmentent, de jour en jour, le nombre de ces bandes. On pourrait, le cas échéant, former des bandes de plusieurs centaines d'hommes chacune, qui devraient se recruter, d'après le système de milice, parmi la population rurale.

Le chef de la province Stroumitsa est le fameux Christof Tschernopejréf (le nom est mentionné ici, parcequ'il s'agit d'un homme très connu, qui infeste la contrée de Stroumitsa. Note de la Réd.) Il est originaire de Plevna, a quarante-quatre ans, et était précédemment sergent dans l'armée bulgare. C'est un chef indépendant qui n'appartient à aucune organisation spéciale.

Le conseil révolutionnaire de la province de Serrès, se compose de trois hommes qui inspectent toute la province. Le chef est Yanni Sandanski, 36 ans, Valaque. Sandanski ne reconnaît pas non plus l'organisation révolutionnaire. Le tort qu'il a fait à la nation bulgare est incalculable. En 1906, en franchissant la frontière bulgare, il donna une preuve de son héroïsme en mettant à mort, dans l'espace de trois jours, 19 Bulgares. Sandanski, quoique voivode de Serrès, se rend aussi, avec ses 30 hommes, dans le district de Ménélik. — Le chef du district de Drama, s'appelle Dajef (il fut tué depuis.— Note de la Réd.) Il a 28 ans, et natif de Baltschik. Les hommes sous ses ordres, sont des Bulgares et des socialistes. Lui-même est un ennemi déclaré de Sandanski et commence à s'approcher de l'organisation centrale (ce qui fut la cause de sa mort.—Note de la réd.) Au moment du rapprochement de Dajef à l'organisation, tous ses acolytes, ainsi que le voivode de Drama, ont passé du côté de Sandanski.

Cette partie du rapport secret, se termine par les considérations suivantes d'une signification toute spéciale, qui démontrent d'une manière évidente le but auquel tend l'auteur :

Dans les cinq provinces révolutionnaires de la Macédoine, on compte 558 hommes, divisés en 57 bandes. On ne doit certainement pas croire que le nombre des chefs et des membres reste toujours le même, car, une partie est tuée, d'autres se suicident quand ils trouvent devant eux des obstacles insurmontables, d'autres enfin deviennent, quand ils sont capturés par les Turcs, des espions au service ottoman ou bien se transforment en Turcs, comme par exemple le nommé Judscheto. En tous cas, ce sont ces bandes qui composent le contingent offensif de l'organisation révolutionnaire en Macédoine. Dans les endroits où l'esprit révolutionnaire a pris racine, *et surtout là où on a appliqué le système des milices*, ces bandes se développent avec une telle rapidité, que chacune d'elles pourrait disposer, à un moment donné, de plusieurs centaines de paysans. Je démontrerai plus tard les ressources dont peuvent disposer les bandes serbes et grecques contre nous.

Il est à peine nécessaire d'ajouter que si l'organisation révolutionnaire veut disposer d'une manière efficace de ses bandes, elles doivent être améliorées. A cet effet, la principauté de Bulgarie devrait prendre elle-même, aussitôt que possible, en main, l'organisation révolutionnaire et réunir tous les chefs sous un même drapeau. Tous ceux qui ont en vue le salut de notre cause, trouvent cette mesure indispensable.

C'est le moment actuel qui est particulièrement favorable à l'exécution de ce projet, car actuellement, les Comités ne seraient pas en état de s'opposer à la volonté du gouvernement princier.

Quand on considère la crise que traverse la Bulgarie et surtout les sacrifices matériels et moraux que le gouvernement bulgare a portés à cette cause, il est de notre devoir de concentrer toute notre attention sur cette crise et de trouver une solution à cette question de haute importance.

La Principauté de Bulgarie ne doit pas permettre que les voivodes dominent en Macédoine, ni qu'ils puissent donner à *la politique macédonienne* la forme qui leur convient. Si la Principauté de Bulgarie prend en main la direction de l'organisation révolutionnaire en lui donnant les améliorations dont elle a besoin, alors ces éléments prendront une forme sous laquelle ils pourront être d'une grande utilité quand le moment sera venu d'atteindre au but désiré.

Le quatrième chapitre du rapport s'occupe des groupements révolutionnaires serbes, grecs et roumains. Ici aussi, nous ne faisons qu'extraire certains passages :

L'auteur expose :

Les Serbes, Grecs et Roumains, fixés en Macédoine, sous l'impression des succès obtenus par les Bulgares, se sont efforcés, de leur côté, d'étendre autant que possible leur influence avant la solution de la question macédonienne et de s'opposer à toute espèce de réformes, de manière que l'amélioration de la situation n'a été jusqu'à présent que très insignifiante. Quoique les populations susnommées se donnent l'air de vouloir être agréables au gouvernement ottoman, leur vraie tendance ne vise qu'à entraver les progrès de l'élément bulgare. En effet, les gouvernements serbe et grec, ne laissent échapper aucune occasion pour faire un éloge pompeux de la politique de réforme des grandes puissances, mais sous main ils préparent à cette politique toutes les difficultés possibles. L'ancien ministre des affaires étrangères de Grèce qui dirige actuellement le mouvement révolutionnaire macédonien, a fait encore dernièrement un tableau très sombre de l'état des réformes et a manifesté hautement sa satisfaction à ce sujet. La presse grecque et serbe s'est également, à plusieurs reprises, énoncée dans ce même sens. Ces deux petites puissances sont contraires à une administration constitutionnelle de la Macédoine, car elles savent très bien qu'une réforme dans ce sens laisserait libre cours à l'influence bulgare. C'est pourquoi ces deux gouvernements insistent pour le maintien du *statu quo*, pour pouvoir ainsi continuer leurs menées.

Les patriotes serbes formèrent des Comités auxquels les autorités policières et administratives du royaume accordèrent toutes les facilités possibles. Toutes les grandes routes qui mènent de la Macédoine en Bulgarie et en Europe sont parcourues par des bandes et Comités serbes qui s'appliquent à étudier l'état du pays. Avec l'aide de ses émissaires, le nommé Anastase Stredovits, entreprit jadis un voyage dans l'intérieur qui le mena jusqu'à Cumanovo où il déclara à qui voulait l'entendre qu'il était Serbe. Ses acolytes assassinèrent le Moukhtar du village de Assilikeui et s'efforcèrent à serbiser par la force tous les habitants de cette contrée. Dans un autre village, ils prélevèrent 800 louis d'or, assassinèrent leurs propres compatriotes, violèrent leurs femmes et enlevèrent leurs troupeaux. Non contents de ces exploits, ils accusent ensuite auprès des autorités turques, les Bulgares comme les auteurs de leurs méfaits. Les villages près de Kioprulu et de Karatud ont renié la cause bulgare et quelques-uns perçoivent une subvention mensuelle de 60 fr. à condition de soutenir le mouvement serbe. Les bandes révolutionnaires serbes, faisant preuve d'un grand élan de patriotisme, ont réussi, dans un laps de temps relativement court, à s'étendre dans toutes les parties de la Macédoine, surtout dans le nord du vilayet de Monastir et dans le nord et l'est du vilayet de Kossovo. Elles travaillent partout d'après un programme précis et strictement délimité.

L'organisation des bandes serbes fonctionne surtout dans le vilayet de Kossova, aux environs de Egri-Palanka, Coumanovo et Kioprulu. Depuis deux ans et demi, 24 villages furent détruits dans les environs de Palanka, 17 près de Kioprulu et 9 villages dans le district de Courmanovo. A Sitovar, quoique jusqu'à présent aucune bande n'ait commis ouvertement des exactions, la population est animée de sentiments révolutionnaires et les rapports entre Serbes et Albanais sont très tendus. Quoique la propagande serbe n'agisse que depuis un temps relativement court, les Albanais ont déjà perdu beaucoup de terrain. Les succès de l'élément serbe dans le vilayet de Monastir près de Puratschitu et Ferschova, sont également considérables. Leurs progrès du côté de Uschra, Scherosko et Monastir, n'ont pas besoin d'être démontrés. Par contre, dans le vilayet de Salonique, les résultats obtenus ne sont pour eux ni brillants ni encourageants, quoique dans la ville de Salonique même, leur situation soit assez bonne.

Le comité serbo-macédonien compte seize bandes, avec un total de 160 à 170 hommes, mais on ne doit pas oublier que cette force ne constitue, pour ainsi dire, que le noyau des bandes qui peuvent toujours être augmentées, selon les nécessités du moment. Des soldats serbes ayant terminé leur service, viennent souvent renforcer ces bandes qui, la plupart du temps, sont commandées et formées par des officiers de l'armée serbe. Elles reçoivent, en outre, des secours en argent que le gouvernement de Belgrade leur fait parvenir.

IV

Au point de vue international, l'avant-dernière partie de ce rapport confidentiel, est certainement la plus importante. Dans cette partie, il est question de l'attitude adoptée en Macédoine par les puissances réformatrices, et l'auteur expose ici notamment les différentes manières de voir des agents de ces puissances. La fin de ce chapitre contient les impressions de l'auteur sur l'opinion anglaise. Pour compléter cependant le tableau donné sur la situation générale en Macédoine, telle qu'elle se présente actuellement à nos yeux, il est d'abord nécessaire d'ajouter quelques détails sur la question des propagandes grecque et roumaine. L'auteur expose ce qui suit :

Ce sont les évêques et les consuls grecs qui ont pris en mains la direction du mouvement. Leur activité consiste d'abord à prélever de l'argent, à former et armer ensuite des bandes. Ces bandes sont placées sous le commandement d'officiers de réserve de l'armée hellène et expédiées ensuite en Macédoine. Ces bandes n'ont pas tardé à acquérir bientôt par leurs cruautés et méfaits une aussi triste célébrité que les brigands albanais. Depuis 1904 jusqu'à 1906, 71 femmes bulgares, dont 43 dans le vilayet de Monastir et 28 dans celui de Salonique, ont été brûlées vives. 24 enfants mineurs furent embrochés avec des baïonnettes et grillés à petit feu. Rien que dans le district de Serrès, depuis deux ans et demi, 16 localités furent soulevées contre les Bulgares et depuis lors pas un Bulgare n'a pu entrer dans la ville même de Serrès. Actuellement, il n'y a à Serrès que deux Bulgares, qui sont des cordonniers et dans les environs, quelques familles bulgares pour la plupart des maîtres d'école et des écoliers. Il est intéressant de constater par les publications des gouvernements des grandes puissances, que les bandes hellènes doivent leur formation à l'initiative des hommes politiques dirigeants à Athènes et que c'est par leur entremise qu'elles sont expédiées sur les lieux. Actuellement, la force totale des bandes hellènes peut être évaluée à 1,000 hommes et le Comité révolutionnaire a décidé d'en augmenter encore le nombre. Le centre des bandes hellènes sont les localités de Kesrié, Florina et Morgovio, dans le vilayet de Monastir, ainsi que celles de Vodéna et Caraféria dans celui de Salonique. Il y a également des bandes dans les sandjacks de Serrès et de Drama.

Dans la ville de Serrès, il y a un fort Comité grec. Les crimes commis par les Grecs contre des Bulgares ne sont généralement pas découverts, pour le motif que le plus souvent, les assassins sont d'accord avec les évêques et les consuls. Les officiers français, surtout le colonel V..., ont souvent porté plainte sur l'attitude de la Confédération panhellénique vis-à-vis de ces brigands. Lors de ma visite chez le consul de Grèce, celui-ci m'a exprimé ses regrets de voir tant d'assassinats se commettre dans sa circonscription et il m'assura en même temps avoir toujours conseillé à l'élément grec d'avoir des rapports conciliants avec les Bulgares. Cependant, le jour même de ma visite, un Grec assassina un Bulgare précisément devant la porte du consulat de Grèce et s'y réfugia ensuite, comme cela arrive la plupart du temps. Les villages, aux environs de Serrès, qui relevaient autrefois de nos Comités bulgares, se sont détachés de nous et se trouvent actuellement entièrement entre les mains des Comités grecs. Par contre, vingt-deux villages situés au sud de Serrès dans la direction de Takianos, qui depuis 1904 se trouvent sous la protection du Comité bulgare, nous sont restés fidèles, malgré les nombreuses attaques de la part des bandes grecques.

L'église bulgare s'est empressée d'accueillir d'abord tous les Roumains qui se sont adressés à l'Exarchat en adoptant les habitudes bulgares, car ceci semblait constituer avant tout un affaiblissement du Phanar. Mais plus tard, on a pu constater que ces conversions, loin d'être utiles à la cause bulgare, lui faisaient au contraire du tort. Quand, par suite de l'agitation roumaine, l'élément koutzovalaque avait pris des forces, ces prétendus convertis réclamèrent de l'Eglise bulgare des droits nationaux et exigèrent la cession des *biens* de l'église. Depuis lors, l'Exarchat s'est efforcé à entraver les tendances roumaines, mais il n'a pas pu arrêter leur développement. Il est incontestable que le sentiment national des Valaques s'est fortement développé, et il est en même temps, tout aussi certain, qu'il prendra encore de plus grandes proportions et que la propagande roumaine s'étendra encore au grand détriment de la cause bulgare. Le Cabinet conservateur de Bucarest avait autorisé la fondation d'un Comité roumain dont les principaux agents résidaient à Sofia, Terikokof et Takiliopof. Deux bandes, à raison de dix hommes chacune, furent formées. La première, sous les ordres de Georghi Casabandji Taufin, fut dirigée sur Kaurdschjita et la seconde ayant pour chef Alexandre Koschkatin, fut envoyée auprès des Valaques en Epire. Plus tard, on constitua également un Comité révolutionnaire roumain en Macédoine. Mais des dissentiments se manifestèrent entre les bandes bulgares, qui, jusqu'alors avaient agi en commun. Ces dissentiments eurent pour conséquence la séparation des deux Comités. Entre temps, le Cabinet libéral arrivé au pouvoir, à Bucarest, renonça à toute politique de tendance révolutionnaire et se borna à envoyer des inspecteurs scolaires en Macédoine, en suivant une politique essentiellement turcophile. Cette attitude du Cabinet roumain est-elle indiquée ? — L'avenir nous le montrera ! En tous cas, dans beaucoup de localités de la Macédoine, les Valaques, ne possédant plus aucun Comité, sont venus de leur propre initiative s'unir à nous. Au mois d'août dernier, ils ont envoyé quelques hommes de confiance à Bucarest pour démontrer la nécessité des bandes roumaines en Macédoine. On ne connaît pas encore le résultat de cette démarche.

L'auteur du rapport confidentiel mentionne ensuite quelques bandes turques, qui, à son avis, ne sont que des bandes de brigands, mais dont le gouvernement ottoman se servirait dans le but de former ainsi un contre-poids contre les bandes nationales.

Ensuite, l'auteur envisage dans un chapitre spécial, la question des réformes et dit textuellement « que la situation en Macédoine depuis quatre ans, n'a fait qu'empirer ». La *Vossische Zeitung* a eu, depuis quatre ou cinq ans, souvent l'occasion d'exposer les motifs pour lesquels la situation en Macédoine va en empirant. Ces motifs résident, avant tout, dans le fait que les différentes nationalités travaillent systématiquement, dans le but d'empirer la situation et considèrent l'œuvre des réformes uniquement comme une brèche qu'ils ont réussi à ouvrir dans le corps de l'empire ottoman. Tout élargissement des réformes comme celles préconisées par l'Angleterre et la Russie constitue aux yeux de ces différentes nationalités un nouveau coup porté à l'édifice de l'empire ottoman, et à ce titre, est considéré par eux comme le résultat de leurs exploits. Le rapport confidentiel en fournit à chaque page la preuve évidente. Nous avons déjà fait ressortir que les propositions contenues dans ce rapport, en ce qui concerne l'œuvre des réformes, sont presque point par point, identiques aux propositions énoncées dans le projet anglo-russe. Ce qui est également intéressant à constater, c'est que le rapport en question fait valoir contre l'Autriche les accusations stupides qui, ces temps derniers, ont fait le tour de la presse étrangère hostile à l'Allemagne et à l'Autriche-Hongrie. La source de toutes ces accusations communes n'est pas bien difficile à deviner. La politique ultra-loyale suivie par le comte Goluchowsky à l'égard de la Russie, lors de la guerre en Extrême Orient, est tout simplement supprimée par un mensonge. L'auteur dit textuellement ce qui suit :

Les réformateurs autrichiens et russes ont mis la Macédoine dans le plus grand désordre. C'est l'Autriche qui a bénéficié de ce double record. L'Autriche, profitant des embarras de la Russie en Extrême Orient, a développé en Macédoine une activité beaucoup trop grande. Ne voulant pas respecter le *statu quo* des différentes Eglises, elle a excité par là la jalousie des nationalités entre elles.

Le rapport confidentiel fournit également la preuve évidente que la proposition anglaise concernant la nomination d'un gouverneur général chrétien en Macédoine, est d'origine purement bulgare : « *A mon avis,* — dit textuellement l'auteur, — *un Vali chrétien nommé par les Puissances à la place de Hilmi Pacha, serait très utile à la cause du mouvement des réformes.* »

La manière anglaise d'envisager cette question du gouverneur général, est clairement exposée dans le rapport. Il est démontré d'une manière manifeste que cette visée anglaise vient aboutir, non comme on le prétend en Angleterre à la paix, mais bien à la guerre. Voici les passages du rapport ayant trait à cette situation :

L'ex-consul général d'Angleterre à Salonique, actuellement agent financier, Mr G..., dans une conversation, se prononça d'une manière très pessimiste Quand, il y a quelques années de cela, sir Nicolas O'Connor l'a interpellé sur la question macédonienne, il lui a répondu que l'Europe devrait aviser aux moyens pour obtenir une Constitution pour la Macédoine, car il ne voyait pas d'autre moyen pour remédier à la situation. L'ambassadeur a pleinement approuvé cette idée et a fait parvenir une proposition en conséquence à son gouvernement. Si la Russie et l'Autriche s'étaient associées à cette manière de voir, çà aurait été un grand succès politique. Les réformes proposées à la Porte par l'Autriche et la Russie ne sont pas de nature à stimuler l'ambition des nationalités. L'Autriche qui, elle-même, est faible intérieurement et divisée par différents partis, n'a pas osé adopter en cette circonstance une politique ouverte. L'Autriche s'est introduite lentement et avec la souplesse d'un reptile, et ce n'est guère que cette année que la diplomatie autrichienne fait preuve d'un courage décidé.

D'après l'avis de Mr G..., la situation des Bulgares en Macédoine est fortement menacée. La Porte serait sur le point d'exciter les Serbes et les Grecs contre les Bulgares et Sandanski ainsi que Tcheropejef constituent un véritable danger pour l'élément bulgare. Pour apaiser les populations macédoniennes, il serait indispensable de mettre à leur tête un Vali chrétien. Celui-ci mettrait les réformes à exécution ou bien déclarerait la guerre. Comme l'accord entre les puissances pour l'exécution des réformes n'est pas possible, il ne reste que la seconde alternative. J'ai longuement causé avec Mr G., sur cette éventualité. Celui-ci m'a répété que comme la nomination d'un gouverneur chrétien n'était pas possible par suite de divergences entre les puissances, il ne restait plus qu'un moyen, la guerre. Cette éventualité a fait l'objet d'un long entretien avec Mr G.... Il m'a dit qu'il avait exposé à Londres la question dans tous ses détails et qu'il avait même proposé d'envoyer à Constantinople à la place de sir Nicolas O'Connor, un diplomate plus énergique. Les consuls britanniques à Uskub, Monastir et Serrès, sont du même avis. J'ai rencontré par hasard à Uskub Mr Henry F. B. Lynch, membre du Parlement et grand propriétaire anglais, qui s'occupe de l'Arménie et de la Macédoine et a fait paraître un ouvrage sur ses voyages en Asie Mineure. Ce personnage est de l'avis que les Serbes et les Roumains ont commis en Macédoine toute une série de fautes impardonnables. Il regrette que l'opinion publique en Angleterre ne prenne pas un plus grand intérêt à la Macédoine. Mr Buxton, également membre du Parlement, m'a fait les mêmes déclarations. Celui-ci pense qu'en cas de guerre entre la Turquie et la Bulgarie, les bandes pourront rendre des services. Il est vrai, a-t-il ajouté, que l'Angleterre ne pourrait pas accorder, dans ce cas, un appui matériel à la Bulgarie, mais les bons rapports existant entre le roi Edouard et le prince, constitueraient un appui moral.

Les deux personnages anglais, dont il est question ci-dessus, sont des membres militants du Comité balkanique anglais. (Note de la Réd.)

V

Dans notre édition du soir, nous avons exposé hier le point de vue anglais de l'œuvre des réformes, tel qu'il se présente à nos yeux dans le rapport confidentiel bulgare. Ce mémoire nous donne ensuite le compte rendu de différents entretiens de l'auteur avec des consuls, agents civils, fonctionnaires et officiers de gendarmerie. Mais c'est en vain qu'on s'efforce de chercher dans toutes ces conversations deux conclusions concordantes. Pas un des interviewés n'est de l'avis de l'autre. Autant de personnes, autant d'avis différents. Celui qui, se trouvant sur les lieux, s'efforcerait d'obtenir d'une source autorisée des renseignements sûrs et positifs s'apercevra bientôt que toutes ces opinions différentes se neutralisent entre elles et qu'on n'arrive à aucun résultat. L'un est optimiste, l'autre pessimiste, le troisième résigné et le quatrième violent. C'est ce qu'on appelle, dans le langage diplomatique, un concert. Ce concert va si loin que parmi les membres dont il est composé, la plus grande méfiance se fait jour et qu'ils ne laissent échapper aucune occasion pour se tromper mutuellement. Ceci est surtout amusant à constater dans les rapports entre Français et Anglais. On verra plus loin par la lecture du texte du rapport, qu'un colonel français aimait à dire d'une manière confidentielle, à propos du dernier voyage du Président Fallières à Londres, une chose que certains journaux français ont également publiée : à savoir qu'au fond les Anglais se jouent de tout le monde et s'appliquent à laisser les autres tirer les marrons du feu pour leur tourner le dos quand ils se sont brûlé les doigts. Est-ce que, par hasard en Russie on penserait la même chose ? Le rapport secret ne peut pas nous éclairer à ce sujet, attendu que l'amitié anglo-russe est trop récente encore. Par contre, nous trouvons dans ce mémoire l'aveu, pour ainsi dire intime, d'un colonel russe qui, dans un moment d'épanchement, laisse échapper ce cri du cœur : « Si vous autres Bulgares vous vous mettez en mouvement, nous autres Russes nous viendrons vous aider ! L'Autriche sera furieuse ! Mais qu'est-ce que cela peut bien faire ? » Au moment où cet officier s'épanchait de la sorte, l'entente austro-russe était encore en pleine vigueur. L'amitié et l'esprit de camaraderie sont tout de même de très belles choses !

Maintenant, c'est l'auteur qui a la parole :

J'ai, dit-il, fait le voyage d'Uskub à Salonique avec le consul général d'Italie à Salonique, M. M... C'est un partisan déclaré des Bulgares, et lors de son dernier séjour à Rome, il a eu l'occasion d'exposer au ministre Tittoni la nécessité d'ajouter au moins trois inspecteurs judiciaires européens aux délégués financiers. La réforme de la gendarmerie s'impose, d'après lui, si on ne veut pas compromettre les faibles résultats obtenus jusqu'ici. M... déplore le désaccord entre les puissances. Il serait beaucoup plus digne, m'a-t-il dit, si les puissances ne prenaient part que comme simples spectateurs au drame qui se déroule en Macédoine. Lui, ainsi que son collègue d'Angleterre, considèrent l'action des agents civils comme stérile. Du moment que les puissances signataires du traité de Berlin désirent des réformes, elles devraient aussi veiller à leur exécution. Il est déplorable, a ajouté le consul général, que le gouvernement ottoman favorise ouvertement les bandes serbes et grecques. Il m'a dit encore que l'entrevue projetée entre les souverains d'Italie et de Grèce (au mois d'avril 1907 ; la Réd.) permettait d'espérer une modification dans l'attitude de la Grèce vis-à-vis de la Bulgarie et de la Roumanie.

Dans une conversation que j'ai eue avec le général De Giorgis Pacha (décédé depuis ; la Réd.), celui-ci m'a dit que la gendarmerie, actuellement forte de 4,600 hommes ne suffisait pas pour tenir les bandes en échec. La gendarmerie devrait être augmentée d'au moins 1,200 hommes encore. L'introduction des réformes projetées rencontrerait de grandes difficultés, aussi longtemps que la population s'y opposerait. Le clergé, les maîtres d'école et en général tous les éléments cultivés, devaient faire comprendre aux populations que les tendances révolutionnaires ne peuvent tourner qu'à leur propre détriment. De Giorgis pensait aussi que des réformes judiciaires ne pouvaient qu'embrouiller encore davantage la situation. Quoique De Giorgis ait permis que dans chaque village un certain nombre de personnes fussent armées pour faire le service de gardiens, il insiste tout de même pour l'augmentation de la gendarmerie, ainsi que des officiers qui en font partie. Hilmi Pacha est favorable à ce projet, quoiqu'il soit d'avis d'employer contre les bandes les troupes régulières. De Giorgis m'a finalement raconté qu'il avait présenté, sous forme de mémoire, aux ambassadeurs à Constantinople, le projet de réformes qu'il croyait indispensable pour la gendarmerie et qu'il faisait dépendre le maintien dans son poste de l'acceptation de ce projet.

Le général russe S. Ch. pense qu'il serait nécessaire de poster huit ou neuf gendarmes sur chaque 10 kilomètres et qu'une augmentation du nombre des officiers de gendarmerie n'était pas nécessaire. Trois officiers russes ou autrichiens détachés suffiraient. S.Ch. se plaint de ce que tout payement à faire dépendait du consentement de Hilmi Pacha, quoique la commission financière ait approuvé les montants affectés à la réforme de la gendarmerie. D'après S. Ch. le meilleur moyen pour pacifier la Macédoine serait une entente entre la Bulgarie, la Grèce et la Serbie. C'est là, d'après lui, le seul moyen pour mettre les Turcs hors de l'Europe. Ensuite, ces trois Etats devraient partager la Macédoine entre eux. Comme cependant, a-t-il ajouté, cette idée n'était pas réalisable, il ne resterait que l'alternative d'une guerre entre la Turquie et la Bulgarie. Dans cette guerre, les Bulgares doivent rester vainqueurs. Quand ensuite on aurait porté la population bulgare de la Macédoine à un état de civilisation plus élevé, ce nouvel élément renforcerait considérablement la Bulgarie. La principauté, ans le cas d'une guerre, peut compter sur l'appui russe, mais ceci indisposerait certainement fortement l'Autriche-Hongrie.

J'ai également causé avec l'officier italien de la gendarmerie à Monastir. Le capitaine M. auquel on a destiné le secteur F., m'a exprimé ses regrets de voir les bandes bulgares se sacrifier souvent inutilement. Il m'a parlé également des bandes à Kesridjé, Dujuala et Dalaschoto. On m'a dit que cet officier était bulgarophile et très aimé parmi la population. Il a également des attaches importantes en Italie et à Londres et entretien une correspondance suivie, à propos de la question macédonienne. Il est personnellement lié avec sir Edward Grey. C'est pourquoi le rappel de M. constitue une perte pour l'élément bulgare. Le gouvernement turc a obtenu également qu'un de ses adjoints nommé C. fût transféré à Serfidschjé.

A Serrès, j'ai fait la connaissance des officiers de gendarmerie français qui ne font aucun secret de leur aversion pour les bandes grecques et de leurs sentiments bulgarophiles. L'officier français V... a fortement blâmé les agissements révolutionnaires des Comités grecs. Au dire de cet officier, le consul de France aurait soutenu ces Comités, ce qui a entraîné, à la suite des démarches de V..., son remplacement. Cet officier m'a affirmé avoir tout fait pour empêcher que les consuls, évêques et Comités grecs se livrent à leurs exactions sous les auspices du drapeau français. Depuis lors, la population est plus tranquille. La Turquie avec ses réformes, joue une comédie en plusieurs actes. Dans le cas où les propositions de De Giorgis ne seraient pas acceptées, tous les officiers français comptent démissionner. Toutes les tentatives de l'ambassadeur de France à Constantinople, Constans, pour obtenir une Constitution en faveur de la Macédoine, sont restées sans résultat. Aussi, il n'y a plus rien à attendre de ce côté, car, on est occupé en ce moment par des questions plus importantes. (C'est probablement le Maroc dont il s'agit. Note de la Réd.)

La France ne fera plus de démarches dans ce sens pour ne pas indisposer l'Allemagne. La Russie est également obligée à ménager le gouvernement de Berlin dans toutes ses démarches. Parmi toutes les grandes puissances, il n'y a que le Cabinet de Saint-James qui poursuit une politique énergique dans la question macédonienne. Le gouvernement français a subi de grandes déceptions dans cette question. Il fut mis en avant par l'Angleterre, qui se retira ensuite en laissant la France dans une posture difficile. La Russie, à cause de sa situation intérieure, n'est actuellement pas en état de venir en aide à la Bulgarie. C'est pourquoi, a terminé le colonel V..., la population se trouve réduite à en appeler aux armes. Le major F..., à Serrès, m'a dit la même chose.

Le rapport confidentiel finit d'une manière très concise avec quelques lignes. Cependant, une fois encore, l'idée dominante apparaît : les bandes, ainsi qu'elles étaient constituées jusqu'à présent doivent disparaître, par le motif que l'élément bulgare, non seulement n'en a aucun profit, mais en subit un véritable dommage. Ces bandes doivent être remplacées par une organisation révolutionnaire spéciale qui sera dirigée et surveillée par le gouvernement bulgare. Les gardes champêtres armés, qui sont offerts aux Bulgares très gracieusement par le programme anglo-russe, sont destinés à former le noyau de cette nouvelle organisation à laquelle on procédera par le système des milices, qui fonctionnera régulièrement aussitôt que l'armement des gardes champêtres sera un fait accompli. On voit par là que la perspective ouverte par le programme anglo-russe, ne laisse rien à désirer en ce qui concerne la paix dans les Balkans ! Quelle curieuse connexité que celle qui s'établit entre les paroles de paix échangées à Reval et les idées qui prédominent à Sofia !

Voici la conclusion textuelle du rapport :

Il reste maintenant à savoir quelle attitude la Bulgarie doit adopter vis-à-vis de la question macédonienne ? La réponse est claire ! Si l'on désire vraiment mettre une fin à l'état de choses déplorable en Macédoine, on devrait d'abord supprimer les Comités, les enterrer et ériger une croix sur leur tombe. On devrait ensuite inaugurer une toute nouvelle politique humanitaire et civilisatrice en Macédoine. J'ai exposé les grandes lignes de cette nouvelle politique à suivre dans mon rapport n° 200 du 12 mars dernier. Il est encore temps d'étudier mûrement les propositions en conséquence. Si ensuite il reste évident que des bandes révolutionnaires sont indispensables, alors le gouvernement doit lui-même prendre la chose en main. Ce n'est que quand ces bandes seront organisées par nous-mêmes, que nous pouvons en attendre des services. Quand le gouvernement bulgare aura effectivement tout le mouvement et la direction des bandes en main, alors ces bandes donneront la solution définitive à la question macédonienne. Les chefs des bandes devraient être tenus responsables vis-à-vis du gouvernement princier et lui rendre notamment compte des fonds dont ils disposent. Une somme de 4 à 500,000 francs destinée aux cadres révolutionnaires, doit être admise dans le budget. Aussi longtemps que l'unité dans le commandement fera défaut, les bandes lutteront entre elles. Les bandes actuelles manquent également de subsides de la part du gouvernement.

A partir du moment où notre politique nationale se sera déclarée identique avec la politique révolutionnaire macédonienne, en un mot, quand la solidarité de la politique intérieure et extérieure aura été réalisée, alors notre nation s'acheminera rapidement vers un grand avenir.